
SIGILLVM ACADEMIAE HARVARDIANAE IN NOV·ANG
CHRISTO ET ECCLESIAE
VE RI TAS

Hoved-Register

til

Norsk Retstidenden

for

1871—1880.

Udgivet af

Advokat H. Ingstad

Kristiania 1884.

Forlagt af J. Chr. Abelsted.

Trykt hos H. Tangen, Abelsted's Efterfølger.

Rubrik-Register.

A*

Afhandlinger m. v.

Notitser og Efterretninger:

Statistiske Meddelelser:

Forkortelser.

Afh. = Afhandling.
Bd. = Byretsdom.
Or. = Overretsdom.
Sd. = Søretsdom.
Stifted. = Stiftedecision.
Sp. = Spørgsmaal.
Ud. = Underretsdom.

Rubrik Processualia er mere omfattende end maaske strengt nødvendigt, idet samme Plan er befulgt som ved de tidligere Hovedregistre. Man vil imidlertid i de fleste Tilfælde lettere finde, hvad man søger, under Registrets mere specielle Rubra.

Navne-Register

over Parterne i de private Sager.

G.

I og J.

P.

U.

V.

Aabod.

22 Marts 1878. Antaget, at en fratrædende Sognepræst i Finmarken ikke kan kræve Godtgjørelse af sin Eftermand for Jordforbedringer. S. 433.

Aager.

1 Mai 1873. Frifindelse for Aagertiltale paa Grund af Præskription i Henhold til Krll. 7—13. S. 494.

Aastedsbehandling.

16 Febr. 1876. Sp. om Aastedsbehandlings Nødvendighed. S 321.

5 Septbr. 1876. Situationskarts Nødvendighed i Appelinstantserne bortfalder, naar vedkommende Domstol finder, at den uden saadant kan danne sig et tilstrækkelig klart Begreb om Sagen. S. 611.

1 Novbr. 1876. Særdeles tvivlsomt Spørgsmaal om, hvorvidt en Grændsetvist mellem to faste Eiendomme kunde behandles uden Aastedsbefaring og Situationskart, besvaret bejaende, idet Parterne antoges at have vedtaget ved Dommen alene at faa afgjort, hvilket af to Dokumenter indeholdende Grændsebestemmelser, der skulde være det gjældende, uden at der var Tvist om, hvor den i det gjældende Dokument fastsatte Grændse gik i Marken. Forsaavidt Aastedsbefaring og Kart skulde kunne give noget Bidrag ved Valget mellem Dokumenterne, antoges enhver ved Mangelen forvoldt Tvivl at maatte gaa ud over Citanterne, hvem Mangelen var at tilregne. S. 753.

26 Juni 1877. Utydelighed i Aastedsbeskrivelse i Christiania afhjulpen ved, at Førstvoterende i Høiesteret personlig besigtigede Stedet. S. 573.

Aasædesret.

13 Marts 1875. Antaget, at det den Aasædesberettigede ved L. 9 Mai 1863 tilstaaede Beneficium, ogsaa tilkommer yngre Børn, til hvem Gaarde paa Skifte blive at udlægge. S. 236.

9 Mai 1877. Spørgsmaal om to Matr.-Nr. efter Omstændighederne skulde regnes for at være et Aasædesgods eller to Aasædesgodser. S. 442.

6 Marts 1880. Udtalelser, der dog neppe danne Præjudikat, om Udstrækningen af en Faders Ret til før Loven af 9 Marts 1863 at overlade enkelt Søn fast Eiendom for ringere end gangbar Pris. S. 407.

Affætning.

21 Septbr. 1872. N. L. 1—22—24 forstaaet saaledes, at det er nok, at vedkommende Domhaver, hvis Doms Exekutionskraft er suspenderet ved Appel, forkynder Dommen for Fogden med Rekvisition om i Tilfælde at erholde Affætning, forat det skal blive dennes Pligt uden videre Foranstaltning eller Møde fra Rekvirentens Side at give Affætning, naar Exekution fremmes efter Begjær af en anden Dom-

eller Forligshaver. Antaget at Affætningsrekvirenten ikke behøver at knytte sin Rekvisition til nogen bestemt forudsat Exekutionsrekvisition, men kan begjære den eventuelt for Tilfælde af hvilkensomhelst Exekutionsrekvisition. S. 763.

Afvisning og Uefterrettelighed.

10 Decbr. 1870. Spørgsmaal om der efter Forligsklagens Affatning var Anledning til, foruden den principale — der udviklede — Søgsmaalsgrund, ogsaa at støtte Søgsmaalet til en subsidiær, i Klagen ikke berørt. Spørgsmaal om Sagen under den første Forudsætning delvis skulde afvises fra Høiesteret, som forsaavidt ikke paakjendt i Byretten, der var gaaet ud fra den sidste Forudsætning, eller forsaavidt hjemvises til ny Paakjendelse i Byretten eller om den nævnte Søgsmaalsgrund kun skulde lades ud af Betragtning ved Sagens Paadømmelse. 1871, S. 52.

20 Decbr. 1870. Spørgsmaal om Inhabilitet hos de opnævnte Skjønsmænd bevirker, at Sagen maa afvises. 1871, S. 137.

17 Januar 1871. Spørgsmaal om at kjende en Justitssags Behandling uefterrettelig, fordi den var fremmet mod Tiltalte, uagtet hun udeblev fra første Session efter lovligt Forfald, medens det Passerede ikke af Akten kunde sees fuldstændig at være foreholdt hende i Sagens næste Session, da hun mødte. S. 132.

24 Marts 1871. Sp. om Afvisning af en Høiesteretsstevning, hvorved et Thingsvidne var paaanket i Henhold til N. L. 1—6—17, dels fordi Kumulation med den paa ordinær Maade paaankede Hovedsag skulde være utilstedelig, dels fordi Hovedsagen havde været behandlet ved Overretten, uden at Thingsvidnet samtidig var paaanket, og endelig fordi Beneficiet i 1—6—17, som tilsigtende Sagens Paaskyndelse, ikke skulde være anvendeligt, naar det ikke anvendtes i nævnte Øiemed. S. 268.

30 Marts 1871. Justitssag mod tvende Lodser for uagtsom Paaseiling af ikke lodspligtigt Fartøi, indtruffen, medens Lodsloven af 1824 endnu var gjældende, afvist fra Høiesteret, fordi den nye Lodslov af 1869, efter hvis Ikrafttræden Tiltale var dekreteret, i saadant Tilfælde foreskriver privat-publik Paatale, medens Klage her manglede. S. 273.

12 August 1871. Sp. om Afvisning paa Grund af manglende Forelæggelse og om Sagens Appellabilitet til Høiesteret. S. 621.

16 Septbr. 1871. Sp. om summarisk Behandling er anvendelig, naar nogen under Kumulation efter 6—12 dømmes for flere Forbrydelser, hvoraf hver gaar ind under et Lovsted, der har Alternativet Strafarbeide i 5te Grad, saaat der in abstracto er Mulighed for, at den samlede Straf kan blive Strafarbeide i 4de Grad. S. 675.

10 Novbr. 1871. Sagsbehandlingen i en alene efter Tiltaltes Begjær til Overret og Høiesteret indanket Sag kjendt uefterrettelig at være som angaaende et Faktum, for hvilket Tiltale ikke var besluttet paa den i Lov af 17 Marts 1866 foreskrevne Maade, og Sagsomkostningerne paalagte det Offentlige. 1872, S. 1.

16 Januar 1872. En Frifindelsesdom i en kriminel Sag ved hvilken Amtet havde akkviesceret, anseet endelig og Sagen afvist fra Appelinstantserne, da den efter Foranledning af Justitsdepartementet af Amtmanden appelleredes. S. 69.

20 Januar 1872. Paastand om Afvisning fra Søret af en Sag angaaende Berettigelse til at sætte et Skib til Auktion i Kraft af

Retentionsret, fordi Indstevntes Bo stod under Konkursbehandling, forkastet ved Høiesteret. S. 123.
23 Marts 1872. Sp. om Søretsbehandling rettelig var anvendt. S. 334.
27 April 1872. Sp. om Tilstedeligheden af at samle flere Fordringer for forskjellige Personer under en Sag for at opnaa summa appellabilis. S. 465.
8 Juni 1872. Sp. om tvende Fordringer, hvoraf ingen særskilt løb op til summa appellabilis, kunde sammenlægges for at gjøre Sagen appellabel. S. 511.
13 Juni 1872. Antaget at summarisk Behandling ikke var anvendelig i en Sag, i hvilken Tiltalte havde tilstaaet et Faktum, hvis Strafbarhed beroede paa svigagtig Hensigt, og erklæret sig villig til at modtage Straf med Tillæg: „saasandt Loven sætter Straf for saadant". S. 729.
15 Juni 1872. Sp. om Anvendeligheden af summarisk Behandling i et Tilfælde, hvor der forelaa Tilstaaelse af en Forbrydelses faktiske Bestanddele, til hvilken imidlertid var knyttet Tillæg, der efterlod Tvivl, om det paaberaabtes i den Tanke at ophæve Gjerningens Strafbarhed eller alene at virke til Straffens Formildelse. S. 692.
19 Juli 1872. En Expropriationstaxt kjendt uefterrettelig paa Grund af manglende Stevnemaal til en Rettighedshaver, hvem Expropriationen antoges faktisk at ramme. S. 656.
2 Septbr. 1872. Behandling efter Loven af 6 Septbr. 1845 kjendt uefterrettelig paa Grund af Tiltaltes senere Tilbagekaldelse af den oprindelige Tilstaaelse. S. 730.
25 Septbr. 1872. Et Søgsmaal afvist paa Grund af Uregelmæssigheder ved Lagrettets Opnævnelse. S. 737.
2 Novbr. 1872. Afvisning fordi Tiltalte ikke var stevnet efter 1—4—30. 1873, S. 49.
21 Novbr. 1872. Antaget, at man ikke i Medhold L.s 1—6—17 kan paaanke en Realitetsdom direkte til Høiesteret med Forbigaaelse af Melleminstantsen. 1873, S. 165.
20 Decbr. 1872. Antaget, at det efter Omstændighederne ikke kunde bevirke Uefterrettelighed af en summarisk Sagsbehandling, at det var forsømt at tilkjendegive Tiltalte, der alene var indkaldt til Forhør, at Sagen med det Samme gik under Dom. Spørgsmaal om saadan Tilstaaelse var afgiven, at den hjemlede Anvendelse af summarisk Behandling. 1873, S. 273.
14 Januar 1873. Antaget, at en fremmed Sømands Ulydighed ombord paa fremmed Skib i norsk Havn ikke kunde paadømmes efter norske Love eller af norske Domstole. S. 243.
23 Januar 1873. Antaget, at Rederiet og ikke blot Skipperen er kompetent Klager i Anledning Søfolks Rømning eller Vægring ved at gjøre Tjeneste. En Sag hjemvist til Paakjendelse i Realiteten ved Søretten, fra hvilken den urettelig var afvist, uagtet kgl. Bevilling til dens Paakjendelse i Realiteten ved Høiesteret forelaa, idet Høiesteret ønskede til Veiledning ved Paakjendelsen at have Sørettens Udtalelse om forskjellige Punkter og opfattede Bevillingen som en Tilladelse, ikke som en for det enkelte Tilfælde bindende Undtagelse fra den almindelige Regel. S. 601.
19 April 1873. Antaget at en Sag kunde fremmes mod en Tiltalt, der, uagtet lovlig varslet, ikke mødte under Angivelse af „Alderdoms-

svaghed". Den ergangne Dom ikke desto mindre kjendt uefterrettelig, fordi et, naar Tiltalte udeblev, fornødent Vidne ikke var afhørt. S. 485.

20 Septbr. 1873. Et Skibsmandskab, der efterat Fartøiet havde gjort Vendereise til Hjemstedet, nægtede at følge det paa en fornyet Reise, anseede at have gjort sig skyldige i Rømning, og den ved Søretten brugte Politiretsbehandling, hvorunder de Tiltalte ansaaes som de, der ei havde tiltraadt sin Tjeneste, derfor kjendt uefterrettelig at være. S. 693.

16 Oktbr. 1873. En Høiesteretsstevning afvist, fordi Varsel ikke var givet Meddomsmændene, og ansaaes det med Hensyn til disses Indvarsling at være uden Betydning, enten de med Rette vare tilkaldte af Underdommeren, der paa egen Haand havde foranstaltet dette, eller ikke. S. 747.

21 Oktbr. 1873. Sp. om en Politisag, hvor der kun kan blive Anvendelse for Bøder og Erstatning, ligesom en egentlig Justitssag bliver at afvise fra Appelinstantserne, naar det oplyses, at Angj. er død efter Afsigelsen af den paaankede Dom og før Appelens Forkyndelse, berøres uden af Pluraliteten at løses. S. 753.

28 Novbr. 1873. Paastand om, at et Erstatningsspørgsmaal i Anledning Tømmerflaaders Anstød mod Elvebredden burde været anlagt mod Flødningsentreprenøren og ikke imod Flødningsdirektionen, for hvis Regning Flødningen foregik, ikke tagen tilfølge. Paastand om Afvisning paa Grund af cumulatio inepta, idet en Dampskibsdirektion og en Tømmerdirektion under en Sag vare sagsøgte til Erstatning for den Skade, Elvebredden led ved de af Dampskibet foraarsagede Bølgeslag og Anstød af Tømmerflaader, ikke tagen tilfølge. 1874, S. 145.

28 Febr. 1874. Urettelig anvendt summarisk Sagsbehandling, antaget ikke at lede til Uefterrettelighedskjendelse, fordi Sagen ved Overretten feilagtigen var bleven paadømt under faktisk Forudsætning, der vilde tilladt summarisk Sagsbehandling, medens Overretsd. alene efter Tiltaltes Begjær var indanket for Høiesteret. Herved formentlig forudsat en Forstaaelse af § 47 i Lov af 17 Marts 1866, at Appelinstantserne alene paakjende Processualia i Sager, der ere paaankede efter Tiltaltes Begjær, forsaavidt de vedkomme de i Realiteten paaankede Dele af Sagen. S. 333.

7 Marts 1874. En Sag angaaende ulovlig Handel afvist som uretteligen anlagt mod en Forbrugsforening som saadan, istedenfor mod Bestyrerne af samme eller den eller dem af disse, hvem den paatalte Lovovertrædelse personlig maatte være at tilregne. S. 324.

21 Marts 1874. En Tvangsauktion paastaaet kjendt uefterrettelig at være, fordi Auktionsrekvirenten i Konditionerne havde opgivet sit Tilgodehavende væsentlig for stort. Denne Paastand imidlertid efter de foreliggende Omstændigheder forkastet. S. 394.

29 Aug. 1874. En Person, der ulovlig havde drevet Brændevinssalg og Øludsalg i en andens Navn, fældes ved Byretten i begge Poster til Mulkter, der for Brændevinssalget bestemmes til 100 Spd. og for Ølsalget til 25, hvilke Summer i Konklusionen slaaes sammen til een Sum. I Høisteret afvises Sagen, forsaavidt angik det ulovlige Ølsalg, som ikke angaaende summa appellabilis, uagtet Konnexiteten mellem de to Fakta. S. 667.

4 Febr. 1875. En Sag afvist fra Underretten, paa Grund af at Klage ikke ansaaes fremsat. S. 148.

13 Febr. 1875. Høiesteret kjendte de ergangne Domme uefterrettelige, fordi Tiltalte, der var sat under Tiltale for „ulovligen at have bemægtiget sig en Stok, der henlaa paa Stranden", hvilket af Pluraliteten fortolkedes som Tyvsaktion, udenfor Anklagedekretet var dømt efter 21—14. S. 228.

12 Mai 1875. En Privatmand, der ønskede at faa Spørgsmaalet om sin Ret efter Bygningsloven til at udføre et vist Arbeide, som Bygningskommissionen ikke billigede, afgjort ved Dom, anlægger Politiretssag mod Kommissionen for dertil at kjendes berettiget. Politiretsdommen paaankedes til Høiesteret paa den for offentlige Sager foreskrevne Maade, men afvises ex officio. S. 349.

7 Decbr. 1875. Høiesteret antog, at en ulovskikket Forkyndelse af Underretsd. ikke behøvede at lede til Afvisning, da Domfældte ikke derom var fremkommen med Indsigelse ved Overretten og til Høiesteret var lovlig varslet. 1876, S. 229.

8 Marts 1876. Politiretsdommen i en Sag angaaende ulovlig Handel, kjendt uefterrettelig og Sagen afvist fra Politiretten paa Grund af Feil ved Forelægget. S. 333.

28 Septbr. 1876. Afvisning for en Tiltalts Vedkommende, fordi hans Forlangende om Appel og Tilkjendegivendet om, at Appellen i Tilfælde vilde finde Sted uden at han gaves yderligere Varsel, var bevidnet alene af Lensmanden uden Tilkaldelse af det andet Stevnevidne. S. 652.

7 Oktbr. 1876. Sp. om en Justitssag skulde afvises fra Underretten paa Grund af at Tiltalebeslutningen skulde være ulovskikket som ikke opfyldende de Fordringer til Bestemthed som § 2 i Lov af 17 Marts 1866 gjør, efter Omstændighederne besvaret benægtende. Det Passerede dog af Høiesteret misbilliget. S. 673.

2 Novbr. 1876. Sp. om Afvisning af Indstevntes Kontrastevning, fordi Underdommeren ikke i samme — som i Hovedstevningen — var stevnet til at stande til Rette. S. 776.

21 Novbr. 1876. Delvis Afvisning af en Justitssag, fordi kgl. Res. ikke var erhvervet overensstemmende med Grundl. Kap. 1 § 2. 1877, S. 66.

29 Novbr. 1876. Krigsretsdom til Bestillings Fortabelse for en Underofficer ikke anseet som Gjenstand for nødvendig Appel, og en af Generalauditøren paa egen Haand uden Høistkommanderendes Ordre foretagen Appel af saadan Dom derfor afvist fra Høiesteret. 1877, S. 88.

27 Januar 1877. Paastand om Afvisning paa Grund af cumulatio inepta forkastet i et Tilfælde, hvor flere Grundeiere under samme Sag havde sagsøgt en anden Grundeier til at ophøre med en for samtlige Citanter paa ensartet Maade skadegjørende Bedrift og til Erstatning for den hver enkelt derved forvoldte Skade. S. 237.

17 Marts 1877. En Sag mod en Hovedebitor og hans Kautionist afvist fra de underordnede Instantser, paa Grund af at Varslet til Hovedebitor ei fandtes lovligt. I Høiesteret, hvortil Sagen alene indbragtes for Kautionistens Vedkommende, blev Overrettens Dom stadfæstet forsaavidt paaanket var, paa Grund af at Adgang efter den tidligere Procedure manglede til at nedlægge Hovedpaastand i Høiesteret mod Kautionisten. S. 321.

17 Juli 1877. Paastand om Uefterrettelighedskjendelse af et Søprets-

stion og en efter samme afholdt Exekution som afholdte i Retsferierne, forkastet. S. 641.

2 Oktbr. 1877. Delvis Afvisning paa Grund af, at Sagen tildels var afgjort ved inappellabel Dom. S. 748.

1 Decbr. 1877. Antaget, at Paaanke af en Decision, afsagt i et sluttet og udloddet Bo, maa rettes mod dem til hvem Midlerne ere udloddede, og at Skifteforvalteren ei kan stevnes paa et sluttet Bo's Vegne. 1878, S. 241.

15 Decbr. 1877. Sp. om Afvisning af en Sag angaaende Flødningsafgift, paa Grund af at den var anlagt som Aastedssag. 1878, S. 257.

16 Decbr. 1877. Delvis Afvisning af en Grændsetvist, fordi ikke samtlige i Liniens Fastsættelse Interesserede vare indkaldte til Forligelseskommissionen og stevnte. S. 817.

20 Decbr. 1877. Høiesteret kjendte en Søretsd., der domfældte en fremmed Sømand paa fremmed Fartøi for i norsk Havn begaaet Ulydighed mod Kapteinen, uefterrettelig og afviste Sagen fra Søretten som angaaende et ikke under norsk Straffelov henhørende Forhold. 1878, S. 246.

30 Marts 1878. En Stevning, hvorved et Forlig paaankedes, afvist, fordi Forligelseskommissærerne ikke vare varslede. S. 566.

16 Novbr. 1878. En Sag afvist, fordi Opreisningsbevillingen var ansøgt mere end 3 Aar efter den paaankede Doms Afsigelse. 1879, S. 53.

6 Marts 1879. I et Tilfælde, hvor der spurgtes om den korresponderende Reders Adgang til at vedtage Varsel for Medrederne, afviste Høiesteret Sagen fra Underretten paa Grund af manglende Varsel. S. 261.

3 Mai 1879. En Paaanke, foretagen af vedkommende Overøvrighed i den Hensigt at faa Tiltalte frifunden, med Hensyn til Bedømmelsen af Sagens Appellabilitet sat i Klasse med Appel efter Tiltaltes Begjær, og Sagen afvist fra Høiesteret, fordi den idømte Mulkt ikke dannede objectum appellabile. S. 649.

20 Mai 1879. Den Omstændighed at Udskiftningsformanden og Udskiftningsmændene ikke vare varslede til Høiesteret under Paaanke af en Udskiftningssag, ikke antaget at afgive Grund til ex officio at afvise Sagen. S. 685.

11 Juni 1879. Sp. om det efter Omstændighederne paa fyldestgjørende Maade var godtgjort, at en Begjæring om Overudskiftning var fremkommen til Udskiftningsformanden inden Udløbet af de foreskrevne fatalia appellationis. S. 708.

5 Juli 1879. Sp. om Afvisning paa Grund af manglende Iagttagelse af Budet i Straffeproceslovens § 39 a. 1880, S. 113.

11 Septbr. 1879. En Politiretssag, der var indanket paa det Offentliges Vegne, afvist paa Grund af tidligere Akkviescents fra Overøvrighedens Side. S. 843.

22 Novbr. 1879. En Sag, der efter Amtmandens Ordre behandledes efter Lov af 6 Septbr. 1845, afvist fra Underretten, fordi Tilt. ikke paa lovlig Maade var varslet til nogen bestemt berammet Tid for at overvære Sagsbehandlingen. 1880, S. 125.

24 Januar 1880. Mangel paa Tilkjendegivende til Tiltalte om, at Sagen i Appelinstantsen vil blive foretaget uden nærmere Varsel til ham, ikke Afvisningsgrund. S. 593.

10 April 1880. En Straffsag, der var paaanket til Overretten og Høiesteret alene forsaavidt angik den i Dommen indtagne Bestemmelse om, at Domfældte i Medhold Pl. 19 April 1805 skulde efter udstaaet Straf føres ud af Landet, — afvist fra Appelinstantserne. S. 587.

21 April 1880. En Høiesteretsstevning forfulgt for en Del Appellanters Vedkommende, men frafaldt for de Øvriges. For de sidstes Vedkommende afvistes Stevningen under Idømmelse af Kost og Tæring. Om det sidste dog Dissents. S. 385.

5 Novbr. 1880. En Fogedkjendelse, hvorved en Forskudsrekvirent sattes i Besiddelse af selve den Gjenstand, hvortil Forbudet knyttede sig, kjendt uefterrettelig. S. 737.

Od. 12 Aug. 1872. Antaget, at en Trediemand, der har mødt som Protesterende under en Exekutionsforretning, der fremmes af Administrator, senere ikke kan faa sin Indsigelse prøvet i Appelinstantserne alene ved at paaanke den senere i Henhold til Exekutionsforretningen afholdte Auktion, men at han maa paaanke ogsaa Exekutionen. Antaget at det i denne Henseende er ligegyldigt enten Administrator under Exekutionsforretningen forkaster Indsigelsen ved en særskilt Eragtning eller alene implicite ved at fremme Forretningen. 1873, S. 708.

Od. 21 Juli 1873. Antaget, at Sp. om uberettiget Lodsning hører under Søret. S. 596.

Bd. 18 Septbr. 1877. Et anonymt Firma, hvis Firmanavn ikke oplyste, at det drev Handelsforretninger, stevnet efter L. af 3 Juni 1874 § 9, men Stevningen afvist, fordi det ikke for Retten legitimeredes, at Firmaet hørte til dem, der indgaa under samme §. S. 621.

Notits. Sp. om Afvisning paa Grund af Feil ved Stevnemaalet. 1874, S. 663.

Alders Tids Brug.

12 Marts 1875. Et Eiendomsforholds Forandring bevist ved Alderstidshævd. S. 232.

14 Marts 1877. Fortolkning af Ordene „Alders Tid" i 2—15—7. S. 372.

1 Oktbr. 1880. En Veiret bevist ved Alders Tids Hævd. Antaget, at ved Bevisets Vurdering maatte Brugen af en ny, af Eieren til Brug istedetfor den gamle anvist, Vei sammenlægges med Brugen af den ældre Vei som Udøvelse af en og samme Rettighed. S. 633.

Od. 31 Decbr. 1872. Sp. om 30—40 Aars Brug var tilstrækkeligt Fundament til at opretholde en Fordeling af Gjerdeholdspligten mellem to Eiendomme, der stred mod Lovgivningens Anvisning. 1873, S. 594.

Od. 2 Decbr. 1873. Sp. om en Dam, der opdæmmer Vand over andres Grund i Kraft af Alders Tids Hævd, med Bevarelse af Servituten kan flyttes, naar derved ikke Skade forvoldes den Servitutbetyngede. 1873, S. 773.

Almenning.

5 Juni 1873. Antaget, at en Almenningsbestyrelse med det Offentliges Approbation kan opstille hvilkensomhelst Regel for Udøvelsen af fælles Brugsrettigheder uden heri at hindres ved § 49 i Lov om Skovvæsenet af 22 Juni 1863. S. 641.

30 April 1874. Sp. om et Par Haver i Bergen vare Almenning, overladt til en begrændset privat Benyttelse, eller privat fuld Eiendom. S. 492.

16 Oktbr. 1874. Sp. om en til de Brugsberettigede solgt Almenning var gaaet over til at danne en integrerende Del af Gaardene, saaledes at den de respektive Gaarde tilliggende Anpart uden særskilt at nævnes, skulde antages at medfølge ved Skjødning og Pantsættelse, efter Omstændighederne besvaret bekræftende. S. 753.

23 Januar 1875. Antaget, at 3—12—2 er anvendelig paa Hævd ogsaa fra Almenning, der ikke længer er i Kongens Eie. S. 108.

15 April 1875. Antaget, at ved Udskiftning i Medhold Skovloven af 1863, følger Eiendomsretten til Skovgrunden med den Skov, som tillægges de Brugsberettigede. Antaget, at Gaarde, der have Hjemskov, uden Hensyn hertil ere berettigede til at tage sit hele Behov af Trævirke i Almenning, hvori Gaardene, om de et havde Skov, vilde være brugsberettigede. Antaget, at § 45 jfr. § 8 i Skovloven af 22 Juni 1863 medfører, at de Brugsberettigede faa tildelt Skov, beregnet paa at kunne yde alt det Trævirke, de forbruge til Gaardsfornødenhed, og ikke blot det Trævirke, de hidtil faktisk have taget i Almenningen eller med Fordel kunne tage derfra. Antaget, at Husmændene have Brugsret i Hadelands Almenning. Under Voteringen falder flere Udtalelser om, hvad der, forsaavidt Husmænd angaar, er Lovens Forudsætninger, og navnlig om hvorvidt de have en selvstændig, eller alene en fra Gaardbrugernes Ret udledet Brugsret i Almenning, uden at dog bindende Præjudikat synes at være faldt i større Udstrækning, end ovenfor antydet. S. 289.

6 Oktbr. 1875. Reskr. 12 Aug. 1778 anseet anvendelig ogsaa paa de til Almenningen udlagte Strækninger i Bergen, der efter Ordningen efter Byens Brand i 1702 tillodes benyttede som private Haver uden at kunne bebygges. Sp. om Retsforholdet med Hensyn til endel af den saakaldte Vitterlevsalmenning i Bergen. S. 754.

16 Febr. 1876. Sp. om en Strækning var Almenning eller privat Sameie. S. 321.

19 Febr. 1879. Ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet, om en Sæter tilhørte Almenning eller var fuld privat Eiendom, lagdes væsentlig Vægt paa, at Sæteren laa paa Fjeldet omringet af Almenning, saaledes at Præsumtionen for, at den ogsaa selv var Almenning, ansaaes stærk nok til at vælte Bevisbyrden over paa Eieren, der ikke var istand til at godtgjøre nogen sær Eiendomsadkomst. I Henhold til tidligere Domme antaget at fremmede Kreaturer ikke maa indtages i Almenning. Førstvoterende udtaler, at de enkelte Sæterlag ikke havde nogen særlig Havneret fremfor Bygden forøvrigt. S. 200.

Afh. Hvorvidt er Bygdelagets Hugstret i Almenning efter N. L. 3—12—6 indskrænket til de Gaarde, der ikke have tilstrækkelig Hjemskov. 1875, S. 321.

Notits. Om Almuens Hugstret i Almenning. 1875, S. 574.

Analogi.

14 Oktbr. 1871. Sp. om et udvist uterligt Forhold skulde ansees som Forsøg paa Forbrydelse mod 18—19 eller alene være Gjenstand for Straf efter Analogi af L's 6—22—3. S. 753.

3 Novbr. 1875. Uberettiget Mudring i Havn straffet efter Analogi af Havnelovens § 16. 1876, S. 97.

9 Januar 1877. L af 17 Mai 1848 eller dens Analogi anseet anvendelig paa faste Bergværksarbeidere. S. 201.
13 Januar 1880. Uterligt Forhold mod et Barn anseet med Fængsel efter Analogien af L.'s 6—22—3. S. 551.

Appel.

26 Novbr. 1870. Sp. om Nødvendigheden af Bevilling til at fremlægge nye Dokumenter i Høiesteret. 1871, S. 65.
2 Marts 1871. Sp. om Forpligtelse til at vedligeholde et Veistykke, uden Hensyn til Bekostningerne derved, er objectum appellabile. S. 285.
24 Marts 1871. Sp. om Afvisning af en Høiesteretsstevning, hvorved et Thingsvidne var paaanket i Henhold til N. L. 1—6—17, dels fordi Kumulation med den paa ordinær Maade paaankede Hovedsag skulde være utilstedelig, dels fordi Hovedsagen havde været behandlet ved Overretten, uden at Thingsvidnet samtidig var paaanket, og endelig fordi Beneficiet i 1—6—17, som tilsigtende Sagens Paaskyndelse, ikke skulde være anvendeligt, naar det ikke anvendtes i nævnte Øiemed. S. 268.
15 April 1871. Sp. om Høiesteret i en Sag, der alene var paaanket efter Tiltaltes Begjær, og hvor han ved Overretten var anseet efter 19—2, kunde anvende 19—3. S. 339.
18 April 1871. Uregelmæssig Forkyndelse af en af den permanente Overkrigscommission i Stockholm afsagt Dom efter Omstændighederne antagen at kunne passere, og Kompagnichefens Attestation om, at Dommen er Angj. forkyndt i hans og en subaltern Officers Paahør, antaget som tilstrækkeligt Bevis for Forkyndelsen. S. 383.
17 Juni 1871. Sp. om Forstaaelsen af N. L. 1—6—15. S. 526.
12 Aug. 1871. Sp. om objectum appellabile. S. 621.
7 Septbr. 1871. Sp. om en Exekutus, der ei havde været tilstede ved Exekutionen, hvor det var forsømt at afholde Effekter for 12 Spd., var berettiget til senere inden Auktionen paa egen Haand at udtage Effekter til dette Beløb uden Paaanke af Exekutionen. S. 825.
28 Oktbr. 1871. Sp. om Appelinstantserne, efterat Loven af 17 Marts 1866 er emaneret, kunne dømme den, der ved Dom paaanket alene efter Tiltaltes Begjær, er anseet for efterfølgende Delagtighed, for Anstiftelse. S. 814.
14 Novbr. 1871. Sp. om Begrændsningen af Appelinstantsernes Kompetence, naar Appel er skeet alene efter Tiltaltes Begjær, med Hensyn til Fakta for hvilke Tiltalte er frifunden i første Instants. 1872, S. 7.
16 Januar 1872. En Frifindelsesdom i en kriminel Sag, ved hvilken Amtet havde akkviesceret, anseet endelig og Sagen afvist fra Appelinstantserne, da den efter Foranledning af Justitsdepartementet af Amtmanden appelleredes. S. 69.
3 Febr. 1872. Sp. om Adgangen til i Høiesteret uden Bevilling og uden Varsel til Modparten, der udeblev, at fremlægge et Thingsvidne, hvortil Modparten havde været varslet, men fra hvilket han var udeblevet. S. 177.
3 Febr. 1872. Sp. om Forkyndelse af Opreisningsbevilling er fornøden, naar Indstevnte udebliver, i Tilfælde, hvor det i Stevningen heder, at den er udtagen „i Paavente af Opreisning". Spørgsmaal om Ansvar for Overrettens Medlemmer, der vare stevnede til at staade til Rette. S. 196.

2 Marts 1872. Sp. om objectum appellabile. S. 270.
9 Marts 1872. Sp. om objectum appellabile til Høiesteret. S. 296.
9 Marts 1872. En Dom paaanket til Høiesteret af en dert Interesseret, uagtet han i de underordnede Instantser ikke var gjort til Hovedmodpart, men alene varslet „for Navns Nævnelse og af Hensyn til Interesse i Sagen". S. 299.
20 April 1872. Sp. om et Skjøn før Dom bliver inappellabelt til Overskjøn efter 6 Maaneders Forløb, eller om det er appellabelt til Overskjøn, saalænge Hovedsagen ikke er endeligen paadømt. S. 489.
27 April 1872. Antaget, at en Part ved at appellere delvis til Stadfæstelse, delvis til Forandring, kan opnaa Forandring i Poster, der ikke angaa objectum appellabile. S. 370.
27 April 1872. Sp. om Tilstedeligheden af at samle flere Fordringer for forskjellige Personer under en Sag for at opnaa summa appellabilis. S. 465.
31 Mai 1872. Efter Omstændighederne intet Hensyn taget til en af Indstevnte, der ikke havde kontrapaaanket, i Høiesteret nedlagt forandret Paastand. S. 435.
8 Juni 1872. Sp. om tvende Fordringer, hvoraf ingen særskilt løb op til summa appellabilis, kunde lægges sammen for at gjøre Sagen appellabel til Høiesteret. S. 511.
12 Juli 1872. Naar en underordnet Retsbetjent er stevnet til at stande til Rette, fritager det ei Appellanten for i Tilfælde at betale ham Kost og Tæring, at Appellanten, forinden Høiesteretsstevningens Forkyndelse, giver ham Meddelelse om, at ingen Paastand i Appelinstantsen vil blive nedlagt mod ham. Saadan Meddelelse til den indstevnte Retsbetjent hindrer heller ikke Sagens Paakjendelse i Høiesteret efter Tilstevning som Klage over Rettens Spilde m. M. S. 637.
2 Septbr. 1872. Sp. om i et Ladested den som Politimester fungerende Sorenskriver eller Distriktets Foged skulde udfærdige Mulktforelæggelser og Aktionsdekreter i Politisager. Sp. om dette Spørgsmaal kunde indbringes for Overinstantserne ved Paaanke af en Kjendelse afsagt underet for flere forskjellige Tilfælde og uden Varsel til de Angjældende. S. 674.
2 Septbr. 1872. Appel efter Tiltaltes Begjær og med det Offentliges Samtykke, men uden Bevilling, uagtet der fra begge Sider var akkviesceret ved Dommen. S. 730.
21 Septbr. 1872. Sp. om Sagen angik summa appellabilis. N. L. 1—22—24 forstaaet saaledes, at det er nok, at vedkommende Domhaver, hvis Doms Exekutionskraft er suspenderet ved Appel, forkynder Dommen for Fogden med Rekvisition om i Tilfælde at erholde Afsætning, forat det skal blive dennes Pligt uden videre Foranstaltning eller Møde fra Rekvirentens Side og at give Afsætning, naar Exekution fremmes efter Begjær af en anden Dom- eller Forligshaver. S. 763.
21 Novbr. 1872. Antaget at man ikke i Medhold L.s 1—6—17 kan paaanke en Realitetsdom direkte til Høiesteret med Forbigaaelse af Melleminstantsen. 1873, S. 165.
1 Mai 1873. En Appelpaategning i Henhold til Lov af 17 Marts 1866 § 46 forstaaet strængt efter Ordene og et Faktum som Følge deraf anseet udelukket fra Høiesterets Paakjendelse. S. 494.
3 Mai 1873. Antaget at det er tilstrækkeligt, at en efter Sagens

Paastevning erhvervet Opreisningsbevilling forkyndes Hovedindstevnte, uden at lignende Forkyndelse udfordres forsaavidt angaar de for Processens Skyld Indstevnte. S. 422.

9 Oktbr. 1873. Antaget, at den i L. af 10 Mai 1860 § 4 foreskrevne Appel af Expropriationstaxter som Extraordenssager alene indeholder et Beneficium for Parterne, som disse kunne frafalde ved at paaanke Sagen som Ordenssag til Session. S. 699.

16 Oktbr. 1873. En Høiesteretsstevning afvist, fordi Varsel ikke var givet Meddomsmændene, og ansaaes det med Hensyn til disses Indvarsling at være uden Betydning, enten de med Rette vare tilkaldte af Underdommeren, der paa egen Haand havde foranstaltet dette, eller ikke. S. 747.

21 Oktbr. 1873. Sp. om en Politisag, hvor der kun kan blive Anvendelse for Bøder og Erstatning, ligesom en egentlig Justitssag bliver at afvise fra Appelinstanserne, naar det oplyses, at Angj. er død efter Afsigelsen af den paaankede Dom og før Appellens Forkyndelse, berøres uden af Pluraliteten at løses. S. 753.

6 Decbr. 1873. Antaget at Bødedomme, ialfald naar de ere idømte under civilt Søgsmaal, efter Domfældtes Død kunne appelleres af hans Arvinger. 1874, S. 177.

29 Januar 1874. Antaget, at Overtrædelse af Budet i Fr. 7 Juni 1760 om, at Appellationspaategningen skal indeholde, at Tiltalte ikke kan vente yderligere Varsel, ikke medfører Stevnemaalets Ugyldighed. S. 262.

21 Febr. 1874. Sp. ved Appel alene efter Tiltaltes Begjær om hvad der efter L. 17 Marts 1866 § 47 skal tages under Paadømmelse i Appelinstanserne. S. 190.

28 Febr. 1874. Urettelig anvendt summarisk Sagsbehandling, antaget ikke at lede til Uefterrettelighedskjendelse, fordi Sagen ved Overretten feilagtigen var bleven paadømt under faktisk Forudsætning, der vilde tilladt summarisk Sagsbehandling, medens Overretsd. alene efter Tiltaltes Begjær var indanket for Høiesteret. Herved formentlig forudsat den Forstaaelse af § 47 i Lov af 17 Marts 1866, at Appelinstanserne alene paakjende Processualia i Sager, der ere paaankede efter Tiltaltes Begjær, forsaavidt de vedkomme de i Realiteten paaankede Dele af Sagen. S. 333.

13 Marts 1874. En i Overretten indløben Vildfarelse, hvorved en Tvist om Kravets Størrelse forvexledes med en Paastand om Likvidation, ledede i denne Ret — uden at Afvisningsformen benyttedes — til at dette Tvistpunkt ikke afgjordes, fordi Kontrastevning manglede. Herved vækkes i Høiesteret Tvivl om, hvorvidt denne Ret kunde tage det i Overretten forbigaaede Spørgsmaal under Paakjendelse, hvilket efter Omstændighederne antoges. S. 349.

9 Mai 1874. I et Tilfælde, hvor en Fattigkommission under Paaberaabelse af § 10 i de nye Fattiglove meldte sig i et Dødsbo som Berettiget til at optræde paa tvende Understøttedes Vegne og hvor Boet nægtede at anerkjende Fattigvæsenet som dertil berettiget, ansees ikke Boet, men de tvende Understøttede, uagtet de ikke havde afgivet Møde og fremsat nogen Indsigelse mod Fattigvæsenets Paastand, som Fattigvæsenets rette Modparter, der skulde varsles som saadanne til Appelinstanserne. Den efter denne Opfatning indløbne Feil, at Fattigvæsenets Appelstevninger baade til Overretten og Høiesteret var rettede mod Boet ikke mod de Understøttede, antagen berigtiget derved,

at Høiesteretsstevningen gaves en Paategning, som forkyndtes de Underskøttede, og hvorved de vargledes som Hovedmodporter. Den Omstændighed at ikke særskilt Kontinuationsstevning udfærdigedes anseet efter Omstændighederne (Sagen var beneficeret) uden Vægt. Da Stevnemaalet saaledes for Høiesterets Vedkommende ansaaes bragt i Orden, fandtes det ei nødvendigt ex officio at afvise Sagen fra Overretten, hvilket efter Omstændighederne maatte ansees at ville være uden reel Betydning og at stride mod Arvingernes Interesser. S. 519.

27 Mai 1874. Antaget, at Generalkrigskommissærens Skjøn om Længden af den Afkortning i Tjenestetid, der skulde tilstaaes en Person, der tidligere havde været Officer, men som paa Grund af Omstændighederne tilpligtedes at udtjene sin Værnepligt som Menig, kan omgjøres af Høiesteret. S. 569.

29 Aug. 1874. En Person, der ulovlig havde drevet Brændevinssalg og Øludsalg i en andens Navn, sældes ved Byretten i begge Poster til Mulkter, der for Brændevinssalget bestemmes til 100 Spd. og for Ølsalget til 25, hvilke Summer i Konklusionen slaaes sammen til een Sum. I Høiesteret afvises Sagen, forsaavidt angik det ulovlige Ølsalg, som ikke angaaende summa appellabilis, uagtet Konnexiteten mellem de to Fakta. S. 667.

1 Septbr. 1874. Antaget, at Anke over Mislighed begaaet ved en efter Tilslaget og Forretningens Slutning meddelt Approbation paa et Bud, gjort under en Tvangsauktion, maa gjøres gjældende ved Søgsmaal a prima instantia og ikke kan gjøres gjældende gjennem Paaanke af Auktionen. S. 641.

22 Septbr. 1874. Antaget, at Paabudet i Frdn. af 7 Juni 1760 er fyldestgjort, naar det i Appelpaategningen heder, at Appellen sker i „Henhold til Lovgivningens Bestemmelser". S. 702.

9 Oktbr. 1874. En urettelig uden Dom afholdt Udkastelsesforretning paaankes forgjæves til Underkjendelse, fordi den Udkastede, inden Spørgsmaalet om Udkastelsesforretningens Lovlighed var afgjort i Høiesteret, ved endelig Dom i Realiteten var tilpligtet at fravige Eiendommen, saaledes at ingen materiel Retskrænkelse i Virkeligheden havde fundet Sted. S. 793.

23 Oktbr. 1874. Efterat en Sag i Underretten er gjort afhængig af Citantens Ed, forsømmer denne da Sagen af Indstevnte indbringes for Overretten, at udtage Kontrastevning. I Høiesteret antoges Edsthemaet urigtigt valgt, saaat Retten ikke fandt at kunne stadfæste Underretsdommen og da Sagens, ved manglende Kontrapaaanke etablerede, processuelle Stilling udelukkede Retten fra at give noget Resultat mere i Citantens Favør end Underretsdommen, frifandtes Indstevnte helt for Citantens Tiltale. S. 796.

21 Novbr. 1874. Sp. om Forstaaelsen af Grundlovens § 89. 1875, S. 50.

28 Novbr. 1874. Begjæring om Appel anseet bevist ved Lensmandens Attestation om Ægtheden af Angj.s Underskrift paa et med paaholden Pen underskrevet Brev. Forkyndelsen af Dommen var paa sædvanlig Maade attesteret af Stevnevidnerne, og Tiltalte havde ved denne Leilighed erklæret, at han vilde betænke sig med Hensyn til Appelen. 1875, S. 13.

28 Novbr. 1874. I Henhold til tidligere Præjudikater antaget, at en som privat Politisag anlagt Sag angaaende Overtrædelse af

Haandværkslovgivningen kan paaankes som offentlig Sag. Det antages dog, at Sagen er begrændset ved den i første Instants brugte Procedure. 1875, S. 19.

30 Januar 1875. En Doms paabegyndte Exekution standset og Dommen paaanket til Skjærpelse, fordi det opdagedes, at Tiltalte tidligere havde været straffet, hvorom hun ikke tidligere var examineret. S. 273.

30 Janrar 1875. Antaget, at Bevilling til Appel uden Hinder af Reglerne om Summa appellabilis ikke behøver at forkyndes, naar det i Stevningen er nævnt, at Paaanken sker i Paavente af saadan Bevilling. S. 129.

12 Marts 1875. Antaget, at der kan dispenseres fra forkortede Appelfrister, indførte ved Storthingslove. S. 232.

3 April 1875. Sp. om Forstaaelsen af Ordene „de Dele af Sagen, hvori Dommen er gaaen Domfældte imod", i § 47 af L. af 17 Marts 1866. S. 348.

12 Mai 1875. En Privatmand, der ønskede at faa Sp. om sin Ret efter Bygningsloven til at udføre et vist Arbeide, som Bygningskommissionen ikke billigede, afgjort ved Dom, anlægger Politiretssag mod Kommissionen for dertil at kjendes berettiget. Politiretsdommen paaankedes til Høiesteret paa den for offentlige Sager foreskrevne Maade, men afvises ex officio. S. 349.

6 Septbr. 1875. Tvende Domme, efter hvilke Straffen dels var udstaaet, dels var paabegyndt exekveret, paaankede til Høiesteret, da det oplystes, at Tiltalte, ved at fordølge tidligere ham overgaaede Domme, var sluppen for den forskyldte stigende Straf. Det ansaaes ufornødent at kjende en af de ældre Domme, ved hvilken han var dømt efter summarisk Behandling, uefterrettelig, fordi den Straf, han nu oplystes at have forskyldt, oversteg, hvad der efter summarisk Behandling kunde have været ham idømt. S. 609.

12 Oktbr. 1875. Et Skjøn afsagt underet mellem Bjergerne og 3 Assuranceselskaber paaankes kun af det ene af disse, hvorfor Høiesterets Overskjøn indskrænkes til at gjælde kun de i dette Selskab forsikrede Varer. S. 819.

13 Oktbr. 1875. Delvis Akkviescents og delvis Paaanke anseet tilstedelig, naar den paaankede Del af Sagen angaar en selvstændig Forseelse. S. 804.

19 Oktbr. 1875. Antaget, at Anke over at der under et Overskjøn ikke var gjort Rede for, hvorledes Mændene forstode Dommen, kunde indbringes for Høiesteret i Henhold til 1—6—17. Den Omstændighed, at Appellanten havde akkviesceret ved Underskjønnet, der led af samme Mangel som den, der paaklagedes ved Overskjønnet, ikke antaget at hindre dettes særskilte Paaanke. S. 823.

27 Novbr. 1875. Sp. om en Sømand, som rømte med Forskud paa Hyre, efter Appelmaaden kunde dømmes efter Krll.s 21—1 eller alene efter Søfartslovens § 112. 1876, S. 227.

7 Decbr. 1875. Høiesteret antog, at en ulovskikket Forkyndelse af Underretsdommen ikke behøvede at lede til Afvisning, da Domfældte ikke derom var kommen med Indsigelse ved Overretten, og til Høiesteret var lovlig varslet. 1876, S. 229.

26 Januar 1876. Den Anke, at man under en Søforklaring — uden Varsel til Modparten — havde afhørt andre Personer end

Mandskabet, ikke tillagt nogen Vægt, navnlig fordi Søforklaringen ei var paaanket. S. 273.

2 Febr. 1876. Paaanke til Høiesteret af en Strafarbeidsdom, hvis Exekution allerede var paabegyndt, for en Tiltalts Vedkommende til Skjærpelse og for en Andens til Formildelse. S. 283.

18 Marts 1876. Spørgsmaal om en Person, der i Underretten var dømt efter 21—13 kfr. 5—9, og for hvis Vedkommende Appel alene havde fundet Sted efter hans eget Begjær, efter Paaankningsmaaden kunde dømmes efter 19—1 under Dissents besvaret benægtende. S. 497.

2 Mai 1876. En Indsigelse, bygget paa et Faktum, der var indtruffet efter Høiesteretsstevningens Udtagelse, sat ud af Betragtning som ny for Høiesteret og i Strid med den tidligere Procedure, hvor det indtrufne Faktum kunde været forudseet som en Mulighed. S. 493.

4 Mai 1876. Antaget, at Justitsdepartementets Circ. af 11 Marts 1876, forsaavidt det bestemmer, at meddelt beneficium paupertatis eller processus gratuiti ikke giver Ret til at udtage Kontrastevning, selv i Appelinstantserne, er lovmedholdigt og medfører, at Kontraappellanten i saadant Fald selv maa bære Kontrasøgsmaalets Omkostninger. S. 449.

6 Mai 1876. Antaget, at en Politiretsdom, hvorved en Person under Tvangsmulkt var paalagt at ryddiggjøre et Hus og udbedre en Del deraf, var appellabel til Høiesteret, og at en for Overtrædelsen idømt, i sig selv inappellabel Mulkt, fulgte den øvrige Dom til Høiesteret propter continentiam causarum. S. 509.

27 Juni 1876. Sp. om Appellens Omfang. S. 574.

5 Septbr. 1876. Antaget, at Nødvendigheden af Situationskart i Appelinstants bortfalder, naar Domstolen finder, at den uden saadant kan danne sig et tilstrækkelig klart Begreb om Sagen. S. 611.

15 Septbr. 1876. Antaget, at Paaanke fra det Offentliges Side efter Omstændighederne var frafaldt i et Tilfælde, hvor vedkommende Amtmand uden Forbehold havde ladet en frifindende Overretsdom i en Straffsag upaaanket i paa det nærmeste tre Aar, og ladet Udgifterne ved Sagen passere til endelig Udgift for Delinkventfondet. S. 357.

28 Septbr. 1876. Afvisning for en Tiltalts Vekommende, fordi hans Forlangende om Appel og Tilkjendegivendet om, at Appellen i Tilfælde vilde finde Sted uden at han gaves yderligere Varsel, var bevidnet alene af Lensmanden uden Tilkaldelse af det andet Stevnevidne. S. 652.

21 Oktbr. 1876. En Person, der opgav at have fundet en stjaalen Frak, ansaaes i første Instants efter 21—14. Denne Dom appelleredes alene efter Tiltaltes Begjær og antoges Appelmaaden af Høiesteret at udelukke Domfældelse efter 19—6. S. 715.

2 Novbr. 1876. Efterat to Eragtninger angaaende Nægtelse af Vidneførsel ere indankede til Høiesteret og Underdommeren stevnet til at stande tilrette for Rettens Fornægtelse og voldsomme Tvang, udtoges Kontraappelstevning af den anden Part, hvorved han indanker 2 andre under samme Sag afsagte Eragtninger, men uden at han stevner Underdommeren til at stande tilrette. Paastanden om, at Kontraappelstevningen af denne Grund skulde afvises, ikke tagen tilfølge, idet der ansaaes at være tilstrækkelig nexus mellem Hoved- og Kontraappelsagen. S. 776.

17 Novbr. 1876. Summa appellabilis udbragt ved at kapita-

lisere de kalkulerede aarlige Skatter af en fast Eiendom og lægge dette Beløb til de forfaldne Skatters Beløb. S. 819.

29 Novbr. 1876. Krigsretsdom til Bestillings Fortabelse for en Underofficer ikke anseet som Gjenstand for nødvendig Appel, og en af Generalauditøren paa egen Haand uden Høistkommanderendes Ordre foretagen Appel af saadan Dom derfor afvist fra Høiesteret. 1877, S. 88.

3 Febr. 1877. Bevilling til uden Hensyn til Reglerne om Summa appellabilis at paaanke en Dom til overordnet Ret antaget eo ipso at medføre Adgang tilsammen med Dommen at paaanke en i Henhold til denne afholdt Exekution. S. 265.

17 Marts 1877. Sp. om Appelens Omfang. S. 385.

13 April 1877. En Appellationsordre, der ikke efterkom Budet i § 46 i L. af 17 Marts 1866 om Strafferetspleien, fortolket indskrænkende og Sagen ved forløbig Kjendelse af Høiesteret bestemt i Høiesteret alene at skulle foredrages og dokumenteres i den Udstrækning denne Fortolkning medførte. S. 414.

12 Mai 1877. Antaget, at en Person, der i Under- og Overret var frifunden for Forbrydelse mod 19—1, jfr. 5—3, men dømt for Forbrydelse mod 19—1, jfr. 5—9, uden Hensyn til at Appellen alene var skeet efter Tiltaltes Begjær, i Høiesteret kunde ansees efter den strængere Mening. S. 518.

12 Juni 1877. En Amtmand paaanker en i kriminel Sag afsagt fældende Dom, ved hvilken Tiltalte havde akkviesceret, til Overretten til Prøvelse alene forsaavidt angik et Sp. om den civilretlige Følge af Straffedommen i et Punkt. Overretten antager sig berettiget til, uanseet Akkviescentsen, selvstændig at tage Skyldspørgsmaalet under Paakjendelse, men Høiesteret antager Skyldspørgsmaalet ved den upaaankede Underretsdom løst med bindende Virkning for Appelretterne. S. 654.

23 Juni 1877. Sp. om Appellens Omfang. S. 596.

17 Juli 1877. Tvende Høiesteretsstevninger, den ene paa et exigibelt Søretsskjøn, den anden paa den efter Skjønnet afholdte Exekution, uden Bevilling behandlede under Et. S. 641.

17 Juli 1877. Appel alene efter Tiltaltes Begjær afskjærer ikke Appelinstanserne Ret til at anse en efter 19—6 domfældt Person efter 19—3 a. S. 680.

20 Septbr. 1877. Sp. om Forstaaelsen af § 47 i L. 17 Marts 1866 og om Virkningen af at Appel af en Overretsdom, hvorved en Del af Sagen var antagen ikke at foreligge til Paadømmelse, alene var skeet efter Tiltaltes Begjær. S. 715.

16 Oktbr. 1877. Domfældelse for Forbrydelse mod 19—6 udelukker ikke Appelinstantserne fra at anvende 19—1. S. 825.

23 Oktbr. 1877. Meningsforskjel om, hvorvidt Tiltalte kunde fældes for Samraad, da han derfor ikke var fældet ved Sørettens Dom, medens denne alene var appelleret efter Tiltaltes Begjær. 1878, S. 101.

27 Oktbr. 1877. Meningsforskjel om, hvorvidt de Tiltalte kunde fældes for Samraad, da dette hverken var nævnt i Aktionsdekretet, eller de ved underordnede Retters Domme, der vare appellerede efter Tiltaltes Begjær, vare anseede overførte saadant. 1878, S. 41.

6 Novbr. 1877. Meningsforskjel om, hvorvidt Appelpaategningen fyldestgjorde Budet i § 46 af L. 17 Marts 1866. 1878, S. 17.

10 Novbr. 1877. Antaget at kunne passere, at en Overret efter Paastand af Appellanten, der forsaavidt et mødte Indsigelse fra Ind-

stevntes Side, forandrede en Skiftedecision ikke blot i Appellantens Favør, men ogsaa i to Personers Favør, der ikke vare Parter for Overretten. Da alle vare varslede til Høiesteret, gaves der Dom angaaende Forholdet mellem samtlige de Personer, som berørtes af Overretsdommen. 1878, S. 63.

1 Decbr. 1877. Antaget at Paaanke af en Decision afsagt i et sluttet og udlodbet Bo maa rettes mod dem til hvem Midlerne ere udlodbede og at Skifteforvalteren ikke kan stevnes paa et sluttet Boes Vegne. 1878, S. 241.

26 Febr. 1878. En Domfældt, der forkyndes sin Dom i Retten, erklærer at hun ansøgte Kongen om Formildelse i Straffen, men begjærer senere paa given Anledning Appel, der af Amtet effektueres. Høiesteret antog Appellen tilstedelig. S. 576.

19 Marts 1878. Høiesteret afviser ikke en Justitssag fra Overretten, naar Varslet til Høiesteret er i Orden. Tvivl om hvorvidt det, naar Varsel gives efter L. 1—4—12 (1—4—10) sammenholdt med Frdn. 31 Mai 1805 er nok, at Underretsdommen og Appelpaategningen læses ved Overretten samme Dag, Sagen inkamineres, og førend dette sker. S. 511.

30 Marts 1878. En Stevning, hvorved et Forlig paaankedes, afvist, fordi Forligelseskommissærerne ikke vare varslede. S. 566.

5 April 1878. Antaget, at Overøvrigheden kan paaanke en kriminel Dom ved hvilken den har akkviesceret, naar nye Oplysninger bringe Sagen i en ny Stilling. S. 467.

22 Juni 1878. Antaget, at Thingsvidner ikke, naar Indstevnte udebliver, kunne fremlægges i Høiesteret uden Bevilling, fordi han har været stevnt til Thingsvidnet, men alene, naar han der har mødt uden at gjøre Indsigelse. S. 593.

25 Oktbr. 1878. Antaget, at flere Personers, hver for sig inappellable Fordringer for forskjellige Arter Byggematerialier til samme Bygværk kunde gjennem Transport til en Person til et samlet Beløb af over 400 Kroner gjøres appellable uanseet Høiesteretslovens § 6 S. 821.

16 Novbr. 1878. En Sag afvist, fordi Opreisningsbevillingen var ansøgt mere end 3 Aar efter den paaankede Doms Afsigelse. 1879, S. 53.

11 Febr. 1879. En Sag, hvorunder Eierne af en Strand paastode Godtgjørelse med et inappellabelt Beløb for en anden fast Eiendoms Benyttelse af Stranden til Losseplads, ex officio afvist fra Høiesteret som angaaende en ikke appellabel Gjenstand, idet det ikke fandtes at kunne komme i Betragtning, at Brugerne paastode sig frifundne paa Fundament af, at en saadan Brugsret som Servitut skulde tilligge deres Eiendom, og Sagen saaledes indirekte angik en Servitut over en fast Eiendom. S. 231.

21 Febr. 1879. Appel, der er skeet efter Domfældtes Begjær, ikke antaget at berøve Appelinstantserne Adgang til at subsume under et strængere Lovsted. S. 205.

1 April 1879. En ved Overretten idømt Mulkt af 40 Kroner for utilbørlig Skrivemaade blev af Høiesteret ikke taget under Paakjendelse i Forbindelse med vedkommende Sag, da den ikke udgjorde Summa appellabilis. S. 435.

3 April 1879. Sp. om Indst. i Appelinstants kan gjøre enkelte Søgs-

maalsfundamenter, der i første Instants ere forkastede, gjældende uden Kontrastevning eller om saadan udkræves for at faa Sagen paadømt i det fulde faktiske Omfang, den havde i første Instants. S. 437.

5 April 1879. En Sættepolitimester tilkjender sig Salar som Sættedommer for Forhørs Optagelse. Dette paaankes paa det Offentliges Vegne i kriminelle Former til Overretten og efter Sættedommerens Begjær i lignende Former til Høiestret. Da Beløbet ikke udgjorde **summa appellabilis**, ansaaes Sagen ikke fra Sættedommerens Side appellabel, hvorfor Sagen afvistes fra Høiesteret. Aktors Salarium paalagdes det Offentlige. S. 423.

5 April 1879. Sp. om Forstaaelsen af L. 17 Marts 1866 § 47 S. 446.

15 April 1879. Opreisning udfærdiget efter Udløbet af **fatalia restitutionis** sat ud af Betragtning. Paaanke, skeet over 6 Maaneder efter en Afvisningsdom, antagen ikke at kunne opretholdes ved den ældre Opreisning i Henhold til hvilken den første Appel havde fundet Sted. Forskjellige Sp. vedkommende Opreisningsinstitutet berøres. S. 454.

15 April 1879. Den Omstændighed, at Varslet til Overretten ikke var i Orden, ikke tillagt nogen Betydning, da Tiltalte havde faaet fuldt Varsel til Høiesteret. S. 457.

3 Mai 1879. En Paaanke, foretagen af vedkommende Overøvrighed i den Hensigt at faa Tiltalte frifunden, med Hensyn til Bedømmelsen af Sagens Appellabilitet sat i Klasse med Appel efter Tiltaltes Begjær og Sagen afvist fra Høiesteret, fordi den idømte Mulkt ikke dannede **objectum appellabile**. S. 649.

20 Mai 1879. Den Omstændighed, at Udskiftningsformanden og Udskiftningsmændene ikke vare varslede til Høiesteret under Paaanke af en Udskiftningssag, ikke antaget at afgive Grund til **ex officio** at afvise Sagen. S. 685.

11 Juni 1879. Sp. om det var godtgjort, at en Begjæring om Overudskiftning var fremkommen til Udskiftningsformanden inden Udløbet af **fatalia appellationis**. S. 708.

16 Juli 1879. En Sag angaaende Fortolkning af Auktionskonditioner anhængiggjort **a prima instantia** uden Paaanke af Auktionen. S. 818.

11 Septbr. 1879. En Politiretssag, der var indanket paa det Offentliges Vegne, afvist paa Grund af tidligere Akviescents fra Overøvrighedens Side. 843.

27 Septbr. 1879. En Erstatningsfordring, der ikke løb op til **summa appellabilis**, efter Omstændighederne antaget appellabel **propter continentiam causarum**. S. 889.

22 Novbr. 1879. En Person, der var sat under Tiltale for „uhjemlet Besiddelse" af en Ring, dømmes i Overretten og Høiesteret for Tyveri. 1880, S. 190.

15 Januar 1878. Antaget, at Paaanke efter Tiltaltes Begjær af en Dom, der fældte ham for simpelt Tyveri, ikke udelukkede Appelinstantsen for at anse ham efter 19—3 a. S. 300.

15 Januar 1878. Sp. om en Person, der i Underretten var frifunden for Indbrud, men dømt for Forbrydelse mod 22—14, i Overretten, hvortil Sagen alene var indbragt efter Tiltaltes Begjær, efter Appelmaaden der kunde været dømt for Indbrud. S. 321.

24 Januar 1880. Mangel paa Tilkjendegivende til Tiltalte om, at

Sagen i Appelinstantsen vil blive foretaget uden nærmere Varsel til ham, ikke Afvisningsgrund. S. 593.

30 Marts 1880. En i privat Strafsag afsagt Dom paaankes af Amtet efter Tiltaltes Begjær „for Straffens Vedkommende.“ Antaget, at denne Paaanke kunde ske uden Hensyn til at **fatalia appellationis & restitutionis** for civile Sager var oversiddet. Forkyndelse for den private Sagsøger anseet fornøden. Befalet Sagfører opnævnt for Tiltalte og den til Høiesteret indstevnte private Sagsøger, der ikke selv sørgede for Møde, behandlet som udebleven. S. 596.

10 April 1880. En Strafsag, der var paaanket til Overretten og Høiesteret alene, forsaavidt angik den i Dommen indtagne Bestemmelse om, at Domfældte i Medhold Pl. 19 April 1805 skulde efter udstaaet Straf føres ud af Landet, — afvist fra Appelinstantserne. S. 587.

6 Septbr. 1880. **Summa appellabilis** udbragt ved at sammenlægge et Afgiftsbeløb og en ved samme Virksomhed, hvorf Afgiften skulde svares, paadragen Mulkt. S. 705.

11 Septbr. 1880. I et Tilfælde, hvori en Fader var dømt efter 15—18 for umenneskelig Revselse af sin Søn, antoges ikke den Omstændighed, at Sagen alene var appelleret efter Tiltaltes Forlangende, at være til Hinder for at Sp. om Sønnens Død var forvoldt ved Revselsen, toges under Paakjendelse. S. 715.

Od. 12 August 1872. Antaget, at en Tredjemand, der har mødt som Protesterende under en Exekutionsforretning, der fremmes af Administrator, senere ikke kan faa sin Indsigelse prøvet i Appelinstantserne alene ved at paaanke den senere i Henhold til Exekutionsforretningen afholdt Auktion, men at han maa paaanke ogsaa Exekutionen. Antaget, at det i denne Henseende er ligegyldigt enten Administrator under Exekutionsforretningen forkaster Indsigelsen ved en særskilt Eragtning eller alene implicite ved at fremme Forretningen 1873, S. 708.

Notits. Sp. om § 47 i Lov af 17 Marts 1866 medfører, at de overordnede Retter, naar en Justitssag paaankes alene efter Tiltaltes Begjær, ere udelukkede fra at ilægge ham Erstatningsansvar, hvorfor han ved den underordnede Rets Dom er frifundet. 1871, S. 520.

Notits. Sp. om en, en Sagfører i offentlig Sag ilagt Mulkt for usømmelig Skrivemaade for Retten er underkastet Paakjendelse af høiere Instants uden Hensyn til om Appel er institueret specielt for dette Punkts Vedkommende eller begjæret af den Mulkterede. 1873, S. 358.

Notits. Om Varsel til og Bevis for Varsel til Underdommere i Tilfælde af Appel. 1874, S. 42.

Høiesterets Indstilling i Sag L.Nr. $\frac{51}{2}$ 1875. Sp. om hvilke Dele af en Sag, som falder i flere saadanne, der er indbefattet under Appelinstantsernes Paakjendelse, naar Sagen appelleres som Gjenstand for nødvendig Appel. 1875, S. 657.

Notits. L. 17 Marts 1866 § 47. 1877, S. 255.

Notits. Udeblivelsesdom afsagt af Høiesteret efter Forlangende af Indstevnte i Søretssag, hvor Appellanten udeblev, og som var opført paa Ugekartet efter Indstevntes Begjær. 1877, S. 255, jfr. S. 271.

Notits. Høiesteret undlader i et Tilfælde hvor ingen Paastand derom nedlagdes fra Tiltaltes Side, at afvise en Justitssag fra Over-

retten, uagtet Varsel til denne Ret var mangelfuldt, da Varslet til Høiesteret var i Orden. 1879, S. 527.

Notits. Forstaaelsen af § 47 i Lov af 17 Marts 1866. 1880, S. 223.

Notits. Appels Omfang. 1880, S. 541.

Arrest og Forbud.

20 **Marts 1872.** Sp. om en Arrest i Tømmer, hvorved det arresterede Tømmer ikke kjendeliggjordes ved Mærkning eller paa anden Maade, ab initio var ugyldig. Sp. om en Trediemands Mærkning af det arresterede Tømmer eo ipso var at anse som en Krænkelse af Arresten. Sp. om Arresten var bortfalden ved manglende Thinglæsning og manglende Forfølgelse. S. 365.

5 **Novbr. 1880.** En Fogedkjendelse, hvorved en Forbudsrekvirent sattes i Besiddelse af selve den Gjenstand, hvortil Forbudet knyttede sig, kjendt uefterrettelig. S. 737.

Arv og Skifte.

24 **Marts 1871.** Sp. om Arvelovens Bestemmelse om Adgang for Ægtefæller til at oprette reciprokt Testamente analogisk kan udvides til andre, der leve i Formuesfællesskab. Sp. om det reciproke Testamente ved af den først Afdøde at ratihaberes, efterat det var bleven overveiende sandsynligt, at alene den Anden kunde komme til at nyde godt deraf, kunde betragtes som et ensidigt Testament. S. 268.

12 **Septbr. 1871.** Sp. om 10—23 alene er anvendelig paa den, der skalter og valter i Bo, der efter Loven maa behandles af Skifteret, eller om denne Artikel ogsaa er anvendelig paa den, der skalter og valter i Bo, han selv frivillig har overleveret til Skifterettens Behandling. S. 665.

11 **Oktbr. 1871.** En Mands Løfte til sin Hustru, med hvem han havde oprettet reciprokt Testamente, om ikke at blive siddende med hele Boet, men udbetale 1000 Spd. til to navngivne Personer, antaget som et kontraktmæssig givet Tilsagn til Hustruen paa de to nævnte Personers Vegne. S. 738.

12 **Oktbr. 1871.** Sp. om en Person efter Omstændighederne skulde ansees som juridisk Besidder af en Del Effekter. Sp. om hvem der var kompetent Klager i Anledning af, at Effekter vare forrykkede i et Bo, hvor der var umyndige Arvinger og specielt om Amtmanden i saa Henseende kunde ansees som summus tutor. S. 745.

17 **Oktbr. 1871.** Sp. om en Disposition var at betragte som en gjenkaldelig testamentarisk Disposition eller som en kontraktmæssig Disposition. Sp. om Udlæg kan tages i Arv til hvilken Vedkommende har uigjenkaldelig Ret, besvares benægtende. S. 768.

17 **Febr. 1872.** Sp. om en Anmeldelse i et Dødsbo var Fyldestgjørende. S. 183.

1 **Juni 1872.** Sp. om Testator havde været ved fuld Sands og Samling. Sp. om en testamentarisk Bestemmelse var i Strid med Grundl.s § 108 og om i hvilken Udstrækning den kunde gjennemføres uden at komme i Strid med denne Bestemmelse. Sp. om Forstaaelsen af Ordet Fideikommis. Sp. om Virkningen for det hele Testaments Gyldighed af, at en enkelt Post maatte sættes ud af Betragtning som stridende mod Grundloven. Sp. om hvorvidt Testa-

tor var bunden ved et tidligere til Fordel for ham af en anden Arvelader oprettet Testament. S. 412.

10 Septbr. 1872. Antaget at naturlige Børn ogsaa ligeoverfor Fader, der ved Testament indsætter dem til Arving, nyder Fritagelse for Arveafgift. S. 761.

17 Oktbr. 1872. Odelstvist, hvorunder spørges, dels om en paa Skifte foregaaet Deling af Odelsgods mellem Fader og Søn skulde ansees som skeet i Henhold til Bestemmelserne i Frdn. af 14 April 1769 eller Odelsl.s § 14, dels om Gyldigheden af en senere af Faderen angaaende den halve Del af Godset, som han beholdt, i formentlig Medhold af Odelsl.s § 14 udstedt Deklaration om denne Parts Deling mellem to af hans Børn. Specielt berøres Spørgsmaalet, om en saadan Erklæring, der utvivlsomt var ugyldig, forsaavidt den tillagde en senere Odelsberettiget den ene Part af Godset, delvis kunde opretholdes, saaledes at Delingen blev staaende, men Delene fordeltes blandt de Berettigede efter Loven. S. 777.

5 Febr. 1873. Sp. om en Skifteret kunde afgjøre Tvist om Eiendomsret til Effekter, der var registrerede som Boet tilhørende og saaledes ialfald formelt vare i Skifterettens Besiddelse, besvaret bekræftende. S. 313.

4 Marts 1873. En Person, der ved Testamente var tillagt Renter af en Kapital, men med Tillæg at Personen ikke herpaa skulde have „juridisk Krav," ikke anseet som Arving. Sp. om Forstaaelsen af § 1 i Frdn. om Arveafgift af 12 Septbr. 1792. S. 338.

13 Mars 1873. Sp. om en Eiendomsoverdragelse efter Omstændighederne var at betragte som en dispositio mortis causa og om Forstaaelsen af N. L. 5—3—43. S. 384.

10 Novbr. 1874. Sp. om Forstaaelsen af en Ægtepagt og et sig dertil sluttende reciprokt Testamente. 1875, S. 17.

13 Marts 1875. Antaget, at det den Aasædesberettigede ved L. 9 Mai 1863 tilstaaede Beneficium, ogsaa tilkommer yngre Børn, til hvem Gaarde paa Skifte blive at udlægge. S. 236.

19 Mai 1875. Antaget, at Bestemmelserne om „Dødsboer" i L. 28 August 1851 § 6 og L. af 6 Juni 1863 § 52 ere anvendelige, ikke alene paa de Boer, hvor Eieren eller samtlige Eiere ere døde, men ogsaa paa de Boer, hvor der skiftes mellem en gjenlevende Ægtefælle og den Førstafdødes Børn. S. 513.

5 Juni 1875. Et Testament fortolket efter Testatrix's sandsynlige Mening imod, hvad der ved en Bogstavfortolkning af selve Testamentet fremgik. S. 536.

1 April 1876. Sp. om et Skjøde, der tidligere var underkjendt som saadant, kunde opretholdes, som om det var en testamentarisk Disposition. S. 407.

2 Decbr. 1876. Et Testament, ved hvilket de lovbefalede Former ikke fuldt vare iagttagne, efter Omstændighederne tillagt Gyldighed. 1877, S. 58.

24 Januar 1877. Antaget, at Proklama i solvent Dødsbo ikke alene er rettet mod egentlige Kreditorer, men virker mod enhver, der har et obligatorisk Krav mod Boet, selv om dette ei er et egentligt Gjældskrav. Med 5 mod 2 Stemmer antaget, at en længstlevende, i Uskifte siddende, Ægtefælles Fordelen af en Del af den faldne, men ei skiftede Arv mellem fælles Livsarvinger korruerer, naar Boet, før Fordelingen er gjennemført, kommer til Konkursbehandling 3 af Ma-

joritetens Medlemmer bygge dette paa Konkursl.s § 42, de to andre af dens Medlemmer bygge Resultatet paa det almindelige Forhold mellem Kreditorer og Arvinger. S. 231.

5 Juli 1877. Sp. om Forstaaelsen af tvende Dokumenter udstedte af en Arving for hvad han havde oppebaaret paa sin Arv. S. 611

8 Septbr. 1877. Et tilbagekaldt Testamente opretholdt som indeholdende en for Testator uigjenkaldelig og for ham bindende Disposition. S. 705.

10 Novbr. 1877. Antaget, at alle testamentariske Dispositioner, uden Hensyn til om de ere gjenkaldelige eller kontraktsmæssige, indgaa under Forskrifterne i Arvelovens §§ 50 og 51. En testamentarisk Disposition sat ud af Betragtning, fordi disse Forskrifter ikke vare iagttagne. 1878, S. 63.

1 Decbr. 1877. Antaget, at Paaanke af en Decision, afsagt i et sluttet og udlodbet Bo, maa rettes mod dem, til hvem Midlerne ere udlodbede, og at Skifteforvalteren ikke kan stevnes paa et sluttet Bo's Vegne. 1878, S. 241.

5 Decbr. 1877. Et Testamente, udstedt før den nye Arvelov, konfirmeret, medens Sagen stod for Høiesteret og denne Konfirmation tillagt fuld Virkning som om den var meddelt strax efter Testamentets Oprettelse. Sp. om et Salg af en Gaard ved Skjøde, hvor det hed, at Gaarden „efter Sælgcrens dødelige Afgang skulde tilhøre Kjøberen," hvilket Skjøde derhos efter Overenskomsten først maatte thinglæses efter Sælgerens Død, skulde regnes for en dispositio mortis causa, besvaret benægtende, idet Gaarden strax tiltraadtes og Føderaad svaredes. 1878, S. 229.

25 Januar 1879. Sp. om Forstaaelsen af en kontraktmæssig Aftale om Arv. S. 165.

1 Febr. 1879. En Mand, der hensad i Uskifte, fordi ingen Arving, efterat være bleven myndig, forlangte Skifte, anseet at sidde med Boet ganske med samme Myndighed, som om han sad med det med Hjemmel af L. 30 Juli 1851. Et Skjøde, hvori bestemtes, at Kjøbesummen 1 Aar efter Sælgerens Død skulde betales hans Arvinger, ikke antaget at give disse en selvstændig Ret ligeoverfor Kjøberen, hvorimod denne, der havde faaet Sælgerens Kvittering i hans levende Live for en Del af Kjøbesummen, antoges hermed at kunne værge sig mod Arvingernes Krav. S. 222.

21 Juni 1879. Sp. om et Salg af Eiendom fra Fader til Søn skulde omstyrtes i Henhold til L. 5—3—43 efter Omstændighederne besvaret benægtende. 1880, S. 133.

12 Febr. 1880. Sp. om en Overdragelse af tvende Pantobligationer skulde ansees som en dispositio inter vivos eller som en donatio mortis causa besvaret til Gunst for den første Mening. Under Tvivl antaget, at Dispositionen ved Vedkommendes Død var fuldbyrdet. S. 289.

6 Marts 1880. Et Samfrændeskifte opretholdt, uagtet en af Sønnerne antoges at have faaet en af Boets Eiendomme for Underpris, idet Sagreiseren, der havde deltaget i Samfrændeskiftet, uagtet han paastod paa den Tid at have været sindssvag, ikke for Retterne godtgjorde dette. Udtalelser, der dog neppe danne Præjudikat, om Udstrækningen af en Faders Ret til før Loven af 9 Marts 1863 at overlade enkelt Søn fast Eiendom for ringere end gangbar Pris. S. 407.

21 April 1880. Et mundtlig Testamente, hvorved en Mand bestemte, at en Pleiesøn skulde have Gaarden for en bestemt Pris, men Testators Hustru sidde med den, saalænge hun levede, forstaaet som et Testamente til Fordel for begge de nævnte Personer og Hustruen anseet som berettiget til ved Testamente frit at raade over Boet, da den Person, der efter hendes Død skulde have Gaarden, døde før hende. S. 385.

Skiftedecision. 9 Novbr. 1871. Sp. om en myndig Arvings Samtykke til at Enke forbliver siddende i Uskifte ubetinget er uigjenkaldeligt og specielt om Dispositioner fra Enkens Side sigtende til at forrykke Forholdet mellem Arvingerne, berettiger en Arving til at kræve Skifte. S. 806.

Afh. Om Retsforholdet mellem Kreditorer og Arvinger. 1871, S. 761.

Afh. Kan præklusivt Proklama udstedes af Enke, der hensidder i uskiftet Bo? 1878, S. 1, 49, 209 og 256.

Afh. Om Dødsbo med uovertaget Gjældsansvar. 1878, S. 273 og 306.

Auktion.

17 Novbr. 1871. Sp. om Betydningen af en afholdt Tvangsauktion som Værdimaaler for en solgt Eiendom. 1872, S. 43.

24 Novbr. 1871. Skadeserstatningssøgsmaal mod vedkommende Panthaver, fordi Approbation paa et Tvangsauktionsbud var meddelt før Approbationsfristens Udløb. 1872, S. 17.

9 Marts 1872. Sp. om en Person, der ved Tvangsauktion kjøbte en fast Eiendom, havde overtaget et paa Eiendommen hvilende Kaar. S. 299.

12 Oktbr. 1872. Sp. om Retsvidners Pligt til at bistaa Administrator af en Auktionsforretning med Ordenens Opretholdelse under Retsmødet. S. 817.

4 Juni 1873. Antaget, at hvorvel der Intet er til Hinder for, at Eieren af den Eiendom, der bortsælges ved Tvangsauktion selv erholder Tilslag, naar herimod ingen Indsigelse sker, saa kan dog saadant Tilslag ikke medføre de sædvanlige Virkninger af en Tvangsauktion, nemlig at udslette de Budet overstigende Heftelser, hvorimod Forholdet maa opfattes som alene medførende en ny Overenskomst om Gjælden. Denne Opfatning anvendt paa det Tilfælde, at Eieren, der ved Tvangsauktion kjøbte sin egen Gaard, overdrog Auktionsbudet til en Trediemand med det Resultat, at den nye Kjøber betragtedes som den, der havde kjøbt i frit Salg og saaledes maatte overtage en Eiendom paa Auktionsdagen paaheftet Exekution for den oprindelige Eiers Gjæld. S. 550.

6 Decbr. 1873. Efterat Eieren af en Gaard havde ved Høiesteretsdom faaet en efter Rekvisition af hans Forpagter over endel Løsøre afholdt Auktion underkjendt og sig tilkjendt Erstatning efter uvillige Mænds Skjøn for det ham ved Auktionen tilføiede Tab, sagsøger han senere — uden at optage dette Skjøn eller overhovedet at benytte denne Dom mod Rekvirenten, der var udvandret til Amerika, — Inkassator ved Auktionen paa Fundamentet af at denne, ved at udbetale Rekvirenten Auktionsbeløbet før dette var forfaldent eller ved urigtigen at angive, at have gjort dette, ved bedragersk Forhold havde hindret Eieren i ved lovligt Forbud at sikre sig mod, at Auktionsbeløbet ud-

betaltes Rekvirenden. Uden at afgjøre det mellem Parterne ventilerede Sp., om Forbud under de givne Omstændigheder kunde været gjort for omtvistet Gjæld og i Strid med Auktionsforvalterens Eragtning om Auktionens Fremme, giver Høiesterets Majoritet Eieren Medhold paa Fundament af, at en Inkassator ved en Auktion, der udbetaler Rekvirenten Auktionsbeløbet, før det er gaaet ind eller forfaldent, er at betragte som den, der kjøber de Auktionsudbyderen tilhørende Fordringer paa Auktionskjøberne, idet det som Følge deraf antoges, at de Indsigelser, der ved Auktionen forgjæves af Eieren gjordes mod Auktionsrekvirentens Adkomst til de solgte Effekter, kunde gjøres gjældende mod Inkassator, der var „fuldt vidende om, at der var Tvist om Sælgerens Ret til Fordringen og om ikke denne Fordring rettelig tilkom en Anden" (Tingenes Eier). 1874, S. 177.

21 Marts 1874. En Tvangsauktion paastaaet kjendt uefterrettelig at være, fordi Auktionsrekvirenten i Konditionerne havde opgivet sit Tilgodehavende væsentlig for stort. Denne Paastand imidlertid efter de foreliggende Omstændigheder forkastet. S. 394.

1 Septbr. 1874. Antaget, at Anke over Mislighed begaaet ved en efter Tilslaget og Forretningens Slutning meddelt Approbation paa et Bud, gjort under en Tvangsauktion, maa gjøres gjældende ved Søgsmaal a prima instantia og ikke kan gjøres gjældende gjennem Paaanke af Auktionen. Sp. om Approbation af et Auktionsbud kan ansees som en Del af selve Auktionsforretningen. S. 641.

1 Septbr. 1874. En Exekutionsforretning i en fast Eiendom indfries af Debitor, der lader sig give Transport istedetfor Kvittering. Efterat Gaarden er Debitor frasolgt ved Tvangsauktion, transporterer han Exekutionsforretningen til en Trediemand, der kjender Forholdet, og denne sælger nu med Hjemmel af Exekutionen Gaarden ved ny Tvangsauktion. Denne ny Auktion underkjendes derpaa i Appelinstantserne. S. 649.

15 Mai 1877. Sp., om en Pantobligation, der ved afholdt Tvangsauktion ikke fuldt var dækket, kunde opretholdes i Gyldighed for dens fulde Beløb ved at dens Eier, der ved Tvangsauktionen ogsaa var bleven Pantets Eier, disponerede over den ved Transport for dens fulde Beløb, besvaret benægtende. Sp. om Virkningen af Konfusion løses ikke. S. 429.

25 Oktbr. 1877. Sp. om Frdn. af 9 Febr. 1798 kan paaberaabes a) af Exekutionshaver i en Pantobligation, b) af Kjøber ved Tvangsauktion af saadan og c) af saadan Kjøber, naar han selv er Auktionsrekvirent. 1878, S. 2.

16 Juli 1879. Under en Tvangsauktion havde Rekvirenten i Konditionerne bestemt, at „enhver Byder er pligtig at vedstaa sit Bud, saaat hvilketsomhelst Bud kan blive approberet, om et eller flere maatte blive forkastet", og benyttede sig heraf til at nægte Approbation paa sit eget høieste Bud og approbere et lavere. Denne Betingelse og den gjorte Benyttelse deraf ansaa Høiesteret lovmedholdig. Da Sagen antoges at angaa Fortolkningen af den nævnte Passus i Konditionerne, antoges den at kunne anhængiggjøres a prima instantia og ikke at nødvendiggjøre Auktionens Paaanke. S. 818.

18 Juli 1879. Sp. om det Ansvar, der paahviler en Tvangsauktionsrekvirent ifølge Exekution ligeoverfor Kjøberen, naar Auktionen senere underkjendes. S. 837.

Od. 12 August 1872. Antaget, at en Trediemand, der har

mødt som Protesterende under en Exekutionsforretning, der fremmes af Administrator, senere ikke kan faa sin Indsigelse prøvet i Appelinstantserne alene ved at paaanke den senere i Henhold til Exekutionsforretningen afholdt Auktion, men at han maa paaanke ogsaa Exekutionen. Antaget, at det i denne Henseende er ligegyldigt enten Administrator under Exekutionsforretningen forkaster Indsigelsen ved en særskilt Eragtning eller alene implicite ved at fremme Forretningen. 1873, S. 908.

Od. 23 Febr. 1880. En af en Panthaver over en Gaard rekvireret Auktion nægtet Fremme, fordi den forudgaaede Indvarsling til Forligelseskom. var rettet mod den, som efter Kjøbekontrakt havde Gaarden i Besiddelse, ikke mod den, som endnu i Skjødeprotokollen stod som Eier. (Schweigaards Proces II (sidste Udgave) S. 431). S. 828.

Barnefødsel i Dølgsmaal.

18 Marts 1871. Tvivlsomt Sp. om Bevis for Barnefødsel i Dølgsmaal. S. 606.

15 Marts 1873. Sp. om Krll.s 14—19 første eller anden Pasus paa Tilfældet var anvendelig. S. 617.

21 Januar 1874. Tvivlsomt Sp. om Anvendelsen af 14—16 andet Led, eller 14—18 første Led, afgjort til Gunst for den mildere Mening. S. 244.

19 Oktbr. 1876. En Pige, der var nedkommen med et ufuldbaaret Foster, som hendes Moder brændte, tilligemed Moderen sat under Tiltale for deres udviste Forhold, men i Appelinstantserne efter de oplyste Omstændigheder frifundne. S. 713.

9 Januar 1877. Tvivlsomt Sp. om et i Dølgsmaal født og senere tilsidevhddet uægte Barn skulde ansees ufuldbaaret og dødfødt. S. 225.

21 Febr. 1878. 14—20 anvendt i de underordnede Instantser, 14—19 i Høiesteret. S. 205.

18 Oktbr. 1879. Mærkeligt Tilfælde, hvor en Kvinde, der selv mente at have været svanger og i den 26—29 Uge af Svangerskabet, i to Instantser dømtes for Forbrydelse mod 14—19 men i Høiesteret frifandtes. Det medicinske Fakultets Erklæring om forskjellige Svangerskab og Abort vedkommende Sp. refereres. 1880, S. 117.

20 Marts 1880. En Pige, der havde født sit uægte Barn i Dølgsmaal og derpaa henlagt det i en Kiste i et Vedskjul, hvor det fandtes levende, frifunden, idet hun efter Omstændighederne troedes med det Anbringende, at hun havde anseet Barnet dødfødt. Sp. om at anvende 14—18 første Led, jfr. 3—1, og om Forstaaelsen af tidligere Præjudikater i denne Materie. S. 331.

Bedrageri, Falsk og anden Svig.

9 Decbr. 1870. En Person, som uden Bemyndigelse havde undertegnet en Andens Navn under en Kvittering, frifunden for Tiltale, som den, der havde handlet i Ubetænksomhed uden ond Tro. 1871, S. 117.

20 Decbr. 1870. En Person, der havde ladet et falsk Dokument skrive af en fuldkommen godtroende Person, dømt som Gjerningsmand efter Krll.s 21—27 og 29, uden at der blev taget særskilt Hensyn til,

at Tiltalte ved at paaføre Dokumentet et falsk Navn som Vitterligheds-vidne ogsaa havde forbrudt sig mod Krll.s 21—28. 1871, S. 174.

17 Januar 1871. Sp. om Assurancesvig. S. 94.

17 Januar 1871. Under en Sag mod en Sergeant, der var tiltalt for Bedrageri, Sp. om Forstaaelsen af den militære Straffelovs §§ 32 og 50. S. 191, cfr. den S. 246 indtagne Oplysning.

21 Januar 1871. Renter under en Justitssag for Falsk tilstaaet Bedragne hos Falskneren med 6 pCt. S. 265.

8 Febr. 1871. Sp. om Strafansvar for at have mærket og bortført Last, der som formentligt Appendix til en pantsat fast Eiendom var overleveret Panthaveren til brugeligt Pant, besvaret under Hensyn til det tvivlsomme i det civilretlige Spørgsmaal om Adgangen til at tage det nævnte Løsøre til brugeligt Pant for en Fordring med Underpant i den faste Eiendom samt til Tvivl om Besiddelsesstanden. S. 179.

28 Febr. 1871. Sp. om Krll.s 19—1 eller 21—14 paa Tilfældet var anvendelig. S. 297.

9 Marts. 1871. Sp. om en Handelsbetjent, der efterat Principalen var rømt, ved Rasur og Tilsætninger havde forandret sin Konto i Hovedbogen fra en tidligere anført mindre Sum til en større, der maatte antages at være den rette, for heri at have Støtte for sin Anmeldelse i Boet, kunde ansees for Falsk. Sp. om Gjerningen i Tilfælde indgik under Krll.s 21—27 og 29 eller ikke. S. 298.

16 Marts 1871. Sp. om Anvendelsen af Krll.s 21—24. S. 564.

12 April 1871. Sp. om Strafansvar for to Personer, der til Toldvæsenet havde opgivet, at et Kvantum Varer vare overførte fra den Enes til den andens Kreditoplag uden at dette i Virkeligheden var skeet. Sp. om 21—25 eller 21—1 paa Tilfældet var anvendeligt. Spørgsmaal om mala eller bona fides efter Omstændighederne maatte præsumeres. S. 377.

10 Juni 1871. Sp. om hvad der er Høiesterets sædvanlige Strafudmaaling ved Forbrydelse mod Krll.s 21—27 og 29. S. 429.

10 Juni 1871. Sp. om Grændsen mellem fuldbragt og forsøgt Forbrydelse ved Falsknerier. S. 431.

29 Juli 1871. Sp om Krll.s 21—24 var anvendelig paa en Person, der havde underslaaet Effekter i sit af ham selv til Konkursbehandling overleverede Bo, som efter hans eget oprindelige Opgjør viste Solvens og ved indtrædende Omstændigheder virkelig udbragte Dækkelse for alle Kreditorer. S. 610.

7 Septbr. 1871. Nedskydning og Bemægtigelse af en syg Simle efter Omstændighederne anseet efter 21—14. S. 827.

16 Septbr. 1871. Sp. om 21—6, 21—1 eller 19—1 paa Tilfældet var anvendelig. S. 675.

16 Septbr. 1871 Sp. om 21—14 eller 19—1 paa Tilfældet var anvendelig. S. 694.

4 Oktbr. 1871. Sp. om Krll.s 21—14 eller 19—1. S. 755.

7 Oktbr 1871. En sygelig og aandssvækket Person i forviklede Formuesomstændigheder anseet efter 21—25 b for, uagtet insolvent, at have givet en Kreditor Sikkerhed for uforfalden Gjæld, idet Fordringen til Bevis for, at Sikkerhedsstillelsen var skeet „svigagtigen“, ansaaes fyldestgjort ved den Betragtning, at det havde været Tiltaltes Pligt nærmere at undersøge sine Formuesomstændigheder, førend han indlod sig i saadanne Transaktioner. S. 787.

16 Decbr. 1871. En Kvinde, der havde havt legemlig Omgang med to Mandspersoner til saadan Tid, at de kunde være hendes uægte

fødte Barns Fader, anseet ikke at kunne straffes for at have opgivet til Præsten som Barnefader den af disse Personer som hun personlig ikke troede var den, ved hvem hun var bleven svanger. 1872, S. 91.

28 Januar 1872. En Person, der uden Bemyndigelse, men som det antoges i god Tro, havde underskrevet Endossenters og Vitterlighedsvidners Navne paa en Vexelobligation samt Kautionist og Vitterlighedsvidners Navne paa en Kautionsseddel, frifunden for Straf. S. 193.

27 Febr. 1872. Sp. om Betingelserne for Anvendelse af 21—8. S. 262.

11 Mai 1872. Sp. om Udfærdigelsen af tvende falske Kontrakter og deres Afbenyttelse skulde ansees som en fortsat Forbrydelse eller bedømmes efter Regelen i 6—12. S. 508.

12 Juni 1872. Tvivlsomt Sp. om en urigtig Afskrift af et Dokument var udfærdiget mala fide. Sp. om den ved Udfærdigelsen var beregnet paa at gjælde som Original eller som Afskrift, og om det i sidste Tilfælde kunde ansees som „Falsk", at Tiltalte i bedragersk Hensigt benyttede det urigtige Dokument. S. 540.

7 Septbr. 1872. Sp. om en Kontrakt om en Symaskine skulde bedømmes som en Leiekontrakt eller som en Salgskontrakt med tilknyttet pactum reservati dominii og deraf afhængende Sp. om et med Symaskinen begaaet bedragersk Forhold skulde ansees efter 21—6 eller 21—1. S. 748.

12 Oktbr. 1872. Sp. om 21—6 eller 21—1 var anvendelig paa et Tilfælde, hvor Tiltalte havde forvendt en til Klageren solgt Ko, der ikke var Klageren overleveret, men var forblevet i Tiltaltes Besiddelse, saaat den ikke i Forhold til Tredjemand var at anse som Klagerens Eiendom. S. 831.

19 Oktbr. 1872. Antaget at en Ægtemand, hvis Hustru avler Barn i Hoer, er pligtig at opgive den virkelige Barnefaders Navn til Daaben og strafbar, naar han opgiver sit eget Navn uagtet bekjendt med Sammenhængen. S. 834.

3 Decbr. 1872 En Person, der havde tilvendt sig Kredit paa Varer, ved at stille i Udsigt at betale med Fisk, men som isteden solgte sin Fisk til Tredjemand, anseet efter 21—1 i de underordnede Retter, men frifunden i Høiesteret. 1873, S. 228.

21 Januar 1873. Ved Tyveri af Bankobrev i Forbindelse med Brevbrud for at komme i Besiddelse af de indesluttede Penge ansees Tyveriet som Hovedforbrydelsen. Brevbrudet dog nævnt i Konklusionen. S. 283.

24 Januar 1873. En Person, der ved Tilsætninger havde forandret et af en Anden udstedt Dokument, frifunden, fordi Forfalskningen ikke var skeet i bedragersk Hensigt ligeoverfor nogen anden Person, men alene for at skjule en Politiforseelse. S. 637.

12 Febr. 1873. Tiltalte, der blev anseet efter Søfartsl. § 112, ikke tillige dømt efter Krll.s 21—1, uagtet han havde modtaget Forskud paa Hyren, fordi hans Motiv til ikke at følge med Fartøiet ikke havde været Hensynet til at gjøre sig nogen Fordel men derimod snarere Trods og Rethaveri. S. 306.

26 Juli 1873. Sp. om en Person er pligtig til under et Forhør at afgive Forklaring om egen ikke strafbar Usædelighed og om urigtig Forklaring afgiven i dette Punkt skal ansees som afgiven i Sag, „der

umiddelbart angaar" Deponenten, uagtet der søgtes Straf alene over en anden Person. S. 643.

13 Septbr. 1873. Sp. om 21—1 eller 21—6 paa Tilfældet var anvendelig. S. 687.

4 Novbr. 1873. En falsk udenlandsk Mynt udgiven under løiet Angivende af dens Værdi i norske Penge. Sp. om Udgiverne, der havde vidst, at Mynten var værdiløs eller næsten værdiløs, men ikke vidst, at den var falsk, skulde straffes efter 11—12 eller om Gjerningen alene indgik under 21—1. S. 811.

4 Decbr. 1873. To Personer, der efter en andens Død i Henhold til en af ham i sin Tid meddelt Fuldmagt havde undertegnet hans Navn paa en Obligation og senere benyttet denne, som om den var udstedt i Mandens levende Live, frifundne paa Grund af antagelig bona fides. 1874, S. 129.

13 Januar 1874. En Person, der var fæstet som Maanedskarl under Fikket for maanedlig Løn, straffet for bedragersk Forhold, fordi han, efter at have oppebaaret Løn for Maaneden, forlod Tjenesten før Maanedens Forløb. S. 77.

21 Febr. 1874. Det antoges at være uden Indflydelse paa Spørgsmaalet, om en Person med Hensyn til Straf for Underslæb var at anse som Bestillingsmand, at han tildels havde gaaet udenfor det Felt, som ved hans Instrux var ham anvist. S. 190.

29 August 1874. Efterskriven af en andens Navn paa et Gjældsbevis straffet som Falsk, uagtet den, hos hvem Papiret anbragtes, ikke holdtes i Uvidenhed om, at Papiret var uægte. S. 665.

17 Septbr. 1874. En Nota, paa hvilken en Afbetaling var anført, men som ei var forsynet med Kreditors Underskrift, med Hensyn til Anvendelsen af 21—27, sat i Klasse med en Kvittering. S. 687.

22 Septbr. 1874. En Person, der efter Eierens Anmodning ledte efter en tabt Gjenstand og som, efter at have fundet den, underslog den, anseet efter 21—14, ikke efter 19—1. S. 702.

12 Decbr. 1874. En Sømand, der forlod Fartøiet med uoptjent Forskud paa Hyre, frifunden for Forbrydelse mod 21—1, idet han efter Omstændighederne ikke antoges at have handlet i bedragersk Hensigt. 1875, S. 41.

17 Decbr. 1874. En Person, der havde mundtlig Fuldmagt til at inkassere et Beløb, hvilken ikke toges for god, tilvender sig Beløbet ved at benytte en falsk skriftlig Fuldmagt, som han formaar en Medtiltalt til at skrive for sig. Tiltalte for Falsk frifindes begge paa Grund af antagelig bona fides. 1875, S. 121.

16 Januar 1875. Tvivlsomt Tilfælde, hvorunder den ene af to for i Fællig udført Bedrageri Tiltalte tilstaar, medens den anden nægter, afgjort uden afgjørende Hensyn til disse Tiltaltes forskjellige processuelle Stilling efter Hensynet til Sagens samtlige Oplysninger. S. 88.

27 Febr. 1875. En Underofficer, der havde indgivet urigtige Rapporter og falskelig udfærdiget en Mulktresolution i en Overordnets Navn, anseet efter Krll.s 11—2, 24—13 kfr. 32 samt den militære Straffelovs § 13, uden at det kom i Betragtning, at den Overordnede, hvis Navn var misbrugt, ikke var rette Vedkommende til at udfærdige Mulktresolution. S. 274.

10 Marts 1875. Sp., om det var Bedrageri eller Tyveri, under falsk Foregivende af at være Eier, at tilvende sig Faar, der fra de

fælles Fjeldgræsgange var komne paa Vildspor og ned til fremmede Gaarde i Dalen. S. 214.

6 Septbr. 1875. Antaget, at 21—27 var anvendelig paa en Kone, der havde udtaget Blade af en Lodtrækningsliste, der efter Omstændighederne tjente de Lodtagende til Bevis for deres Ret. Da den bortloddede Gjenstands Værdi var 7 à 8 Spd. og Loddernes Pris 8 Skill. Stykket, ansaaes sidste Passus af den reviderede Kriminallovs 21—27 anvendelig. S. 612.

16 Novbr. 1875. Sp. om Forholdet mellem 22—14 i Lov af 3 Juni 1874 og Bedragerikapitlet ventileres uden at løses. 1876, S. 138.

27 Novbr. 1875. En Sømand, der efterat have oppebaaret Forskud paa Hyre, rømte, anseet alene efter Søfartsl.s § 112 og ei tillige for Forbrydelse mod 21—1. 1876, S. 227.

20 Decbr. 1875. Besynderligt Tilfælde af enten Tyveri eller Bedrageri begaaet mod en Hæler eller Delagtighed med denne i Tyvsforbrydelse mod den sande Eier af den stjaalne Gjenstand. 1876, S. 230.

10 Febr. 1876. Sp. om 5 Ren efter Omstændighederne skulde ansees for Efterstandere eller ikke. Sp. om de Fástboendes Ret ligeoverfor Efterstandere. Sp, om 19—3 eller 21—14 paa Tilfældet var anvendelig. S. 310.

3 Marts 1876. Tvivlsomt Sp. om en Handel mellem Fader og Søn var Proformaværk eller ikke og om Tiltaltes gode Tro. S. 401.

15 Marts 1876. En Person, der havde anbragt Vexler, hvor Acceptanternes Navne vare erhvervede paategnede, uden at Tiltalte kjendte Vedkommende eller vidste mindste Besked om hvem de vare og hvor de vare at finde, anseet efter 21—1 for ikke at have gjort vedkommende Laaneindretning opmærksom paa Forholdet. S. 388.

18 Marts 1876. Sp. om en Person, der i Underretten var dømt efter 21—13 kfr. 5—9, og for hvis Vedkommende Appel alene havde fundet Sted efter hans eget Begjær, efter Paaankningsmaaden kunde dømmes efter 19—1 under Dissents besvaret benægtende. S. 497.

6 April 1876. Tvende Tomtespekulanter, der havde vedtaget at udlægge en Strækning til Gade, dømte for Bedrageri for isteden at have solgt Strækningen til Bebyggelse. S. 411.

26 Septbr. 1876. Efterat en Person havde endosseret en Vexelobligation in blanco, udfylder Debitor Summen efter Aftale, men forandrer den siden, før han anbringer den, til et større Beløb end aftalt. Sp. om dette er Bedrageri eller Falsk berøres uden efter Omstændighederne at behøve at løses. S. 710.

28 Septbr. 1876. Sp., om en Række af Besvigelser, foretagne af et Møllerpersonale mod Mølleeieren, efter de Angj.s Stilling i Møllen var at anse efter 19—1 eller efter det 21de Kapitel, besvaret til Gunst for den første Mening. S. 652.

21 Oktbr. 1876. En Person, der opgav at have fundet en stjaalen Frak, ansaaes i første Instants efter 21—14. Denne Dom appelleredes alene efter Tiltaltes Begjær og antoges Appelmaaden af Høiesteret at udelukke Domfældelse efter 19—6. S. 715.

21 Novbr. 1876. En Person, der ved Udleveringen af Poteter, der vare solgte ved Auktion, ved falsk Foregivende havde tilvendt sig to Tønder Poteter paa Kredit, medens han alene havde Anvisningsseddel paa en Tønde, anseet for Bedrageri uden Hensyn til, om det maatte have været hans Hensigt i sin Tid at betale begge Tønder. 1877, S. 13.

25 Novbr. 1876. Sp. om det var Bedrageri eller Tyveri under falsk Foregivende at tilvende sig et Faar, der fra de fælles Græsgange var udkommet til en fremmed Gaard, efter Omstændighederne besvaret til Gunst for den sidste Mening. 1877, S. 97.

9 Januar 1877. Krll.s 21—20 anvendt paa Barnefaderen, ikke blot efter Lovstedets Ord paa Barnemoderen. S. 209.

10 Januar 1877. Et Handelshus, der med en lidet iøinefaldende Forandring havde eftergjort et udenlandsk Firmas Vignetter til Brug ved Emballeringen af en Vare, der selv var umærket, anseet efter 21—12. S. 133.

19 Januar 1877. En Person dømt for ved Ægteskabsløfte at have narret Penge fra tvende Piger og for at have indgaaet et simuleret Ægteskab med den ene af disse. S. 116.

10 Marts 1877. Sp. om en Person, der efterat have oppebaaret Forskud paa Arbeidsløn udeblev fra Arbeidet, skulde dømmes som Bedrager, efter Omstændighederne besvaret benægtende. S. 340.

15 Marts 1877. En Handelsmand, der var sat under Tiltale for Forbrydelse mod 21—25, frifunden paa Grund af manglende Bevis for mala fides. S. 343.

17 Marts 1877. En solvent Person, der efter at have underslaaet forskjellige Effekter og indfriet uforfaldne Vexler for at favorisere en Slægtning, hvorved Boet vilde blevet insolvent, opgav dette til Skifterettens Behandling som Konkursbo, anseet efter 21—24 a og c og 25 a og b. S. 375.

5 April 1877. En Bodsfængselsfange anseet efter 21—1 cfr. 2 for bedragersk Adfærd mod det offentlige Delinkventsfond. S. 404.

14 April 1877. En Person der havde oppebaaret Forskud paa Løn uden at tiltræde Tjenesten, anseet efter 21—1. S. 417.

24 April 1877. En Pige, der med Husbondens Tilladelse var reist hjem paa Besøg, men som ei vendte tilbage i Tjenesten, anseet med Bøder „for Forsømmelse af Tjeneste, hvortil hun var lovlig fæstet", men frifunden i alle Retter for Forbrydelse mod 21—1, hvori Aktionsmyndigheden ansaa hende at have gjort sig skyldig ved under de nævnte Forhold ei at have tilbagebetalt modtaget Forskud paa Løn og ei tilbageleveret laante Effekter. S. 422.

28 April 1877. Sp., om en Person, ved at udgive sig for Brændevinskontrollør og i denne Egenskab ved Trudsel om at angive en Person for ulovligt Brændevinssalg at tiltvinge sig Stikpenge, kunde siges at have udøvet en Brændevinskontrollørs Bestilling, berøres uden at løses. S. 433.

12 Mai 1877. Sp. om 19—1 eller 21—14 besvaret til Gunst for det første Lovsted S. 515.

16 Mai 1877. Udfærdigelse og Benyttelse af en „Afskrift" af et ikke existerende Dokument, anseet efter 21—1. Bedrageri, begaaet af en Underordnet mod Principal, efter Omstændighederne anseet efter 21—8. S. 397.

26 Mai 1877. En Person dømt for Forbrydelse mod 21—16, men, uagtet stærke Indicier talte mod ham, frifunden for Forbrydelse mod 23—1. S. 458.

26 Mai 1877. En Pige, der havde havt legemlig Omgang med tvende Mandspersoner til saadan Tid, at der var Mulighed for at de efter Naturens Orden kunde være hendes Barns Fader, dømt for

løgnagtig Udlæggelse af Barnefader, fordi hun havde opgivet den af dem som sandsynligvis ikke var Barnefaderen. S. 525.

3 Septbr. 1877. Sp. om 21—1 eller 21—14 var anvendelig afgjort til Gunst for det første Lovsted. S. 698.

3 Septbr. 1877. En Buskjører, der under Krangel mellem ham og hans Principal om Opgjør tilbageholdt og forbrugte inkasserede Penge, anseet efter 21—6. S. 701.

3 Oktbr. 1877. En Person, der af Akceptanten havde tilforhandlet sig en Vexel, paa hvilken Trassentens Navn var erhvervet ved bedragersk Adfærd fra Akceptantens Side, dømt i to Instantser, men frifunden i Høiesteret for Delagtighed i Bedrageri, idet det ikke ansaaes bevist, at han havde skjønnet at noget strafbart var begaaet for at erhverve Trassentens Underskrift. S. 752.

6 Oktbr. 1877. Forstanderen for en Baptistmenighed, der ikke var organiseret og anerkjendt overensstemmende med Dissenterloven, anseet efter Krll.s 21—18, for at have døbt og meddelt Alterens Sakramente til Personer, der erklærede at ville udtræde af Statskirken, uden endnu at have fyldt det 19de Aar. S. 795.

23 Oktbr. 1877. 21—1 anvendt paa en Person, der havde benyttet en Andens Beruselse til at faa ham til at paategne et Gjældsdokument. En Person der havde forfalsket et Gjældsdokument og benyttet det mod den med Udstederen trufne Aftale, anseet kumulativt efter 21—27, 29 og 1. 1878, S. 177.

7 Novbr. 1877. En Person, der tvende Gange havde flyttet Skjelsten og gjentagende slaaet ind paa Naboens Mark, anseet efter 21—11 og 19—1, jfr. 6—11. 1878, S. 107.

17 Novbr. 1877. En Person, der efter Akkord med Forstvæsenet skulde hugge, fremdrive og opsætte en Del Ved i Statens Skove i Alten, benyttede en Del af den hugne og delvis fremdrevne Ved, efterat denne var paavist vedkommende Forstassistent som huggen for Statens Regning, og hug isteden ny Ved, dog ikke det fulde Kvantum. Herfor ansees han efter 21—6, idet det ved Aktionsordrens Udstedelse forudsattes, at han var berettiget til at hugge til eget Brug i Statens Skove i Alten. 1878, S. 68.

24 Novbr. 1877. En Sømand, der forlod Fartøiet med uoptjent Hyre, anseet efter Søfartsl.s § 112 første Led og Krll.s 21—1. 1878, S. 202.

1 Decbr. 1877. En Person dømt for Falsk i et Tilfælde, hvor der var adskillig Grund til at antage bona fides. Sp. om Forbrydelsen var fuldbragt eller blot forsøgt. 1878, S. 225.

15 Januar 1878. En Person, der havde overstreget enkelte Steder i en Paategning, dog saaledes, at det hele var læseligt og det meste med største Lethed læseligt, anseet for Falsk efter 21—27 og 29. S. 268.

15 Januar 1878. En Handelsmands Undladelse af at føre Kassebog, medens han — skjønt paa utilfredsstillende Maade — havde ført Kladdebog og Hovedbog, anseet efter 21—26 sidste Passus. S. 298.

16 Febr. 1878. En Person, der ved urigtige Foregivender tilvendte sig en andens Endossement paa to Vexler, anseet efter 21—1. Samme Lovsted anvendt paa Tiltalte, der havde anbragt en Fornyelsesvexel som selvstændig, uden at sørge for Indfrielsen af den ældre. S. 480.

6 Marts 1878. Antaget, at 30 Spd. er et saa stort Beløb, at det udelukker Anvendelsen af Krll.s 21—27, sidste Passus. S. 524.

7 Marts 1878. En Person, der efter først i Samraad med en anden at have fabrikeret og udgivet falske Enkronestykker, umiddelbart efter i Samraad med en tredie Person fabrikerede og udgav falske Tokronestykker, efter Omstændighederne anseet efter 11—8, kfr. 6—11, ikke kfr. 6—12. S. 469.

7 Mai 1878. En Person der var idømt en Mulkt, for hvilken det Offentlige havde gjort Sekvester i et Beløb, der af Tredjemand var indbetalt til Lensmandens Kone for at udbetales Tiltalte, formaar ved urigtige Foregivender denne Tredjemand til at betale sig Beløbet direkte. For det saaledes udviste Forhold frafalder den nævnte Tredjemand Klage, hvorimod det Offentlige paataler Sagen, hvorunder Tiltalte ansees efter 21—1. S. 490.

10 Mai 1878. En Værksarbeider, der ved Værket havde taget Varer paa Kredit med Forpligtelse at betale dem med Dekort i optjente Arbeidspenge, straffet for Bedrageri forat have forladt Værket uden at betale. S. 589.

21 Juni 1878. En Ordfører i et Formandskab, der havde forandret et af Lensmanden paa Bestillings Vegne indgivet Forslag om Beskikkelse af Brandtaxationsmænd, anseet efter 11—2. S. 501.

2 Oktbr. 1878. En Person, dømt for Forbrydelse mod Krll.s 21—26, andet Led, til 10 Dages Fængsel paa Vand og Brød. Det antages ikke at kunne befri Tiltalte, i hvis Navn, paa hvis Borgerskab og under hvis Kontrol Handelen føres, at den føres for en umyndig Broders Regning og forestodes af ham, der ogsaa væsentlig førte Kassebogen. S. 729.

15 Novbr. 1878. Nogle Bogkolportører, der som Præmie leverede forgyldte Urkjæder istedetfor betingede Guldurkjæder ansees efter 21—1. S. 793.

23 Novbr. 1878. En Agent anseet efter 21—8 for at have forbrugt Penge inkasserede for Principalen, idet det ved Besvarelsen af Spørgsmaalet, om Tiltalte havde handlet i svigagtig Hensigt, lagdes væsentlig Vægt paa Tiltaltes slette økonomiske Stilling. Paa samme Maade ansees Tiltalte for Pantsættelse af Principalens ham betroede Varer. 1879, S. 63.

6 Decbr. 1878. En Person, der efter Aftale med Stempletpapirforvalteren besørgede dennes Udsalg af stemplet Papir i Kristiania, efter Omstændighederne antaget at være Stempletpapirforvalterens Betjent, ikke selvstændig Forhandler. Greben i Kassemangel tiltaltes han efter Klage fra det Offentlige og ansees efter 21—8. Udtalelser om selvstændige Forhandlere af stemplet Papir, deres Stilling og nærmere Fortolkning af en ældre Høiesteretsdom i Materien. 1879, S. 23.

7 Decbr. 1878. En Person, der fra en Boglade fik et Par Bøger udlaante til Gjennemsyn, hvilke han samme Dag solgte til en Antikvitetsboghandler, anseet efter 21—6. 1879, S. 75.

14 Decbr. 1878. Dom efter 21—8 til 4 Dages Vand og Brød, med Indstilling til fuld Benaadning. 1879, S. 90.

18 Decbr. 1878. Sp. om en Kreditor i et Konkursbo havde modtaget en ham af Opbyderen tiltransporteret Pantobligation for at skaffe sig utilbørlig Dækkelse eller for at skaffe Bevis paa Opbyderen for Fallitsvig, besvaret til Gunst for den sidste Mening. 1879, S. 103.

18 Januar 1879. Sp., om en „Tilbagekaldelse" af en ældre urigtig Forklaring forelaa, efter Omstændighederne besvaret benægtende. S. 127.

18 Januar 1879. To Personer, der havde skudt Faar, der vare bortkomne fra sin Herre, anseede efter 21—14. Det antoges, at de efter de oplyste Omstændigheder havde været berettigede til at dræbe Dyrene, men at Dyrene senere skulde være oplyste som andet Hittegods. I de underordnede Instantser paalagdes de Domfældte Erstatning til det Offentlige, men i Høiesteret bortfaldt denne, da Betingelserne for det Offentliges Adgang til Andel i Udbyttet af deslige Gjenstande ikke her var tilstede. S. 181.

24 Januar 1879. Tvivlsomt Sp. om, hvorvidt en Fallent skulde antages at have underslaaet et Pengebeløb, besvaret benægtende. En Fallent, der havde betalt forfalden og paakrævet Gjæld ved at transportere et Gjældsbevis, sat under Tiltale for Forbrydelse mod 21—25, men frifunden. S. 139.

13 Febr. 1879. Frifindelse for Straf i et Tilfælde, hvor de objektive Betingelser for Anvendelsen af Krll.s 21—27, jfr. 29 var tilstede, fordi Tiltalte ansaaes at have handlet bona fide. Under Voteringen falder Udtalelser om Berettigelsen til at forandre Datum paa ellers ægte Vexler. S. 173.

26 Febr. 1879. Sp. om 19—1 eller 21—14. S. 373.

29 Marts 1879. Særdeles tvivlsomt Sp. om en Overdragelse af en Gaard, der i Formen var i Orden, efter Omstændighederne skulde ansees for Simulation eller ikke. S. 286.

5 April 1879. En Person, der forlod sin Tjeneste uden at have optjent Forskud modtaget paa Løn, anseet efter 21—1, idet den bedragerske Hensigt ansaaes at maatte forudsættes, naar Tilt. ikke havde havt en bestemt Hensigt om at erstatte det formeget oppebaarne. S. 446.

20 Mai 1879. En Person, der stjal en Kontrabog med en Bank, udtog endel af Beløbet, udvidskede Anførslen herom og lagde Kontrabogen tilbage paa dens Plads, anseet alene for Tyveri, idet Udvidskningen efter Omstændighederne ikke betragtedes som nogen særskilt Forbrydelse. S. 669.

24 Mai 1879. 21—1 anvendt paa en Handelsmand, der havde kjøbt og modtaget en Vare under Aftale om kontant Betaling, men som ikke opfyldte Aftalen. S. 813.

28 Mai 1879. En Opbyder anseet med 6 Maaneders Strafarbeide, men indstillet til Benaadning med 15 Dages Vand og Brød for at have under Registreringsforretningen understukket 1055 Kr. i Kontanter. Det var efter Omstændighederne uklart om Beløbet tilhørte Boet eller en Trediemand, men dette ansaaes indifferent, da det var paa det Rene, at Tilt. ikke havde havt den Hensigt at remittere nævnte Trediemand Beløbet. S. 694.

7 Juni 1879. En Person, der antages overført, at en i en Andens Navn dreven Handelsforretning i Virkeligheden var hans, ansees efter 21—24 a for i Konkursboet at have anmeldt „tilgodehavende Løn". Den Indsigelse, at Tiltalte, hvis Bo ikke i Formen var under Skiftebehandling, ikke var „Fallent" forkastedes. Tiltalte yderligere anseet efter 21—24 a og b for at have søgt at undrage endel Midler, der henstod i en Separatforretning, fra at komme ind under Boets Midler og forøvrigt at have disponeret over Boets Midler til Forfang for Kreditorerne. En Person, der havde bistaaet Handelsmanden, dømt efter de samme Lovsteder, jfr. 5—3. S. 701.

28 Juni 1879. Tvivlsomt Sp. om Bevis varført for, at en Person havde forledet en Pige til Opgivelse af falsk Barnefader. S. 781.

19 Juli 1879. En Person, der drev en merkantil Forretning sammen med en Anden, der tilskjød Kapitalen, anseet efter 21—8, da han forbrugte de ham til Forretningen betroede Penge. S. 823.
30 August 1879. Sp. om 21—14 første eller andet Led efter Omstændighederne var anvendeligt. S. 879.
20 Septbr. 1879. En Sagfører, der havde forbrugt inkasserede Penge, efter Omstændighederne anseet efter 21—8 med Bestillings Forbrydelse. S. 863.
1 Oktbr. 1879. En Inkassator, der efter Overenskomst med en Sagfører procederede i dennes Navn og delte Udbyttet med ham, anseet for ulovlig Sagførsel. Ligesaa tvende Inkassatorer, der havde ladet sig Fordringer tiltransportere og indtalt dem i eget Navn. Arbitrær Straf anvendt under nogen Tvivl om, hvorvidt 21—18 paa Tilfældet var anvendelig. 1880, S. 22.
15 Oktbr. 1879. En Handelsmand anseet efter 21—25 for Gjældsstiftelse paa en Tid, da han var fallit. Sp. om Forstaaelsen af Begrebet „svigagtigen" i denne Anvendelse. 1880, S. 39.
18 Oktbr. 1879. Konkurssvig, hvori flere af en Bygds bedste Mænd vare indviklede. Sp. om Ansvar efter 5—9 for en Person, der paastod ikke at have havt nogen Hensigt at gaa Forbryderen tilhaande. 1880, S. 102.
22 Novbr. 1879. En Handelsvirksomhed med Hensyn til Bogførsel anseet „ubetydelig" (L. 3 Juni 1874 § 5 i. f.). Straffel.s Kap. 21 § 26 andet Led anvendt. Paatalen antaget at være i Orden, uagtet der ikke var ført Bevis for, at nogen enkelt Kreditor havde lidt Tab ved den mislige Bogførsel. 1880, S. 218.
29 Novbr. 1879. Frifindelse for Tilt. efter Krll.s Kap. 21 § 25 Litr. b, fordi det ikke antoges bevist, at Gjælden var uforfalden. Undersøgelse om svigagtigt Forhold (Krll.s Kap. 21 § 1) forøvrigt var tilstede. 1880, S. 220.
6 Decbr. 1879. En Person efter offentlig Paatale i Medhold Krll.s 27—3 andet Passus, afsat fra Sagførerbestilling for et Forhold, der, om Klage havde foreligget, vilde være anseet efter 21—1 og 24—27. 1880, S. 182.
13 April 1880. En Person, der havde forsikret Løsøre væsentlig over Værdien, som det antoges i den Hensigt at benytte sig deraf i Tilfælde af Ildsvaade, anseet efter Krll.s 21—16 første Passus med 1 Aars Strafarbeide. S. 818.
30 April 1880. En Person, der havde optaget en Grændsesten, under Dissents frifunden, fordi han efter Omstændighederne maatte antages at have handlet i god Tro. S. 417.
1 Mai 1880. Et Fruentimmer, der ved falskt Foregivende til vedkommende Politifunktionær forskaffede Tilladelse til i sit Navn at bortlodde et Teppe, anseet efter 21—34. S. 573.
4 Mai 1880. En Kone, der uden Mandens Vidende udtog Penge paa hans Kontrabog med en Sparebank og for at skjule sit Forhold for Manden, men efter hvad der antoges uden bedragersk Hensigt mod Banken, forfalskede Bogen, anseet for Falsk med 6 Mdr.s Strafarbeide, men indstillet til ved Benaadning at slippe med 25 Dages Fængsel paa Vand og Brød. S. 420.
11 Mai 1880. Sp., om en urigtig Forklaring efter Omstændighederne var tilbagekaldt betimelig nok til at bringe Angj. ind under sidste Passus af 21—33, under Dissents besvaret benegtende. S. 585.

16 Juni 1880. En Person, dømt efter 21—25 b for at have skaffet en Kreditor større Adgang til Fyldestgjørelse. De i Transaktionen delagtige ikke tiltalte. Ligeledes domfældt efter 21—26 for mislig Bogførsel, men frifunden for uberettiget Skalten og Valten i Bo som efter Omstændighederne antageligen i god Tro. S. 481.

19 Juni 1880. En Person frifunden for Tiltale for Forbrydelse mod Krll.s 21—24 a, idet en stedfunden Handel ikke ansaaes pro forma. S. 467.

19 Juni 1880. En Person i Underret og Overret frifunden for Tiltale for Forbrydelse mod 21—25 og 21—1, men under Dissents fældet i Høiesteret. S. 758.

26 Juni 1880. En Person, der i to Instantser var dømt efter 21—7, i Høiesteret frifunden, idet mala fides ikke ansaaes godtgjort. S. 813.

2 August 1880. Bevis for Falsk anseet ført ved en tidligere tyvsdømt Persons edelige Fragaaen af sin Underskrift. Sp. om Forsøg eller fuldbragt Forbrydelse mod 21—29. S. 811.

6 Septbr. 1880. En Dissenter for at have foretaget Daabshandling paa tvende Personer under 18 Aar, hvis Forældre havde forladt Statskirken, anseet efter 21—18, idet han ikke antoges efter de inden vedkommende Dissentersamfund gjældende Regler retteligen kaldet til at foretage saadan Handling og saaledes ikke ved Dissenterl.s Bestemmelser skjærmet mod den almindelige Straf for uhjemlet at forrette kirkelige Handlinger. S. 609.

11 Septbr. 1880. En Person, der ved Forfalskning af en Jernbanebillet havde tilvendt sig længere Reise end den, han havde betalt for, anseet efter 21—1, idet Billetten ikke ansaaes som et „Dokument", hvis Forfalskning bragte ham ind under de strengere Bestemmeser. S. 711.

11 Septbr. 1880. Sp. om en Person havde været „udsat for Tab" ved en Andens dobbelte Salg af et Nøst og om han saaledes var klageberettiget, besvaret bekræftende, idet det i saa Henseende ikke fandtes afgjørende, at Salget til Klageren civilretlig maatte antages at blive det bestaaende, hvorimod Hensyn ogsaa toges til, at han indirekte udsattes for Tab derigjennem, at hans Ret udsattes for at blive omtvistet. S. 729.

21 Septbr. 1880. En Person, der havde efterskrevet en Andens Navn under et Gjældsbevis, frifunden, da han ansaaes at have handlet i god Tro. Tilt. derimod fældet for at have skrevet et Vitterlighedsvidnes Navn falskt. S. 645.

25 Septbr. 1880. En Person, der havde solgt en Symaskine, der var ham betroet til Leie under Aftale om, at den efter en vis Tids Erlæggelse af Leien skulde blive hans Eiendom, anseet efter 21—6. S. 732.

7 Oktbr. 1880. En Person under Dissents anseet overført ved Opgjøret for en af ham solgt Gaard at have fortiet en Pantheftelse og derved at have tilvendt sig en større kontant Udbetaling, end der tilkom ham. Tilt. herfor anseet efter 21—1 med 8 Dages Fængsel paa Vand og Brød. S. 668.

28 Oktbr. 1880. I en Pantobligation, der af en Tomteeier var udstedt til en Person, der intet havde tilgode efter den, i den Hensigt at tilveiebringe et salgbart Gjældsdokument, bliver, efterat den er thinglæst, af Tomteeieren eller nogen med hans Samtykke det i Obli-

gationen anførte Matr.-Nr. forandret i den Hensigt at bibringe mulig Kjøber den Mening, at Obligationen gav Pant i en værdifuldere Eiendom. Dette betragtet som Falsk og Tilt. efter Oplysningernes Stilling anseet efter 21—27 og 29. S. 721.

2 Novbr. 1880. En Kone for Nedrivning af Bygninger paa hendes for Gjæld pantsatte Gaard, over hvilken Tvangsauktion var afholdt, udenat Budet endnu var approberet, anseet efter 21—1. S. 767.

2 Novbr. 1880. Et Falskneri anseet med Fængsel i Medhold af Slutningsbestemmelsen i 21—27. S. 801.

2 Novbr. 1880. Sp. om Bedrageri eller ikke, beroende paa Sp. om mala fides. S. 806.

Od. 13 Marts 1871. En Person, der først opgav at have avlet sit uægte Barn med sin Broder, men senere frafaldt denne Forklaring, sat under Tiltale for Forbrydelse mod Krll.s 21—20, men frifunden, fordi hendes første Forklaring antoges at maatte staa til Troende fremfor den sidste. S. 416.

Od. 20 Marts 1871. En Budeie, der havde blandet Vand i sin Husbondes Melk, der væsentlig leveredes til et Interessentskabsmeieri, for at tilfredsstille sin Madmoder ved at levere et godt Resultat af Fjøset, anseet for Bedrageri efter 21—3 c. S. 421.

Afh. Om Omstødelse af svigagtige Retshandler efter norsk Ret. 1878, S. 629.

Notits. To Høiesteretsdomme vedkommende Krll.s 10—19. Exekution og ældre obligatorisk Ret. 1879, S. 808.

Notits. 21—16 anvendt ved Siden af 23—2. 1880, S. 30.

Bergværk.

24 Mai 1871. Sp. om Forstaaelsen af § 4 i Lov af 28 Aug. 1851. S. 494.

21 Marts 1872. Sp. om en Person, hvis Forsørgelse i Tilfælde paahvilede et Bergværks Fattigvæsen, var skattepligtig til den Kommune, hvor Bergværket er beliggende. S. 388.

30 Oktbr. 1872. Antaget at Eier af et Værk med eget Fattigvæsen, naar han bor paa Værket, ikke er pligtig til den Fattigkommune, hvor han bor, at svare personlig Fattigskat af Formue og Indtægt, der ikke hidrører fra Eiendomme, der henhøre til eget Fattigdistrikt. S. 844.

22 Marts 1873. Antaget, at en Person ved sin Optræden maatte ansees stiltiende at have opgivet sin Medeiendomsret i et Skjærp. S. 425.

29 April 1874. Sp. om Forstaaelsen af Bergværkslovens § 39. S. 511.

24 Juni 1876. Antaget, at en Arbeider ved et Værk ikke behøver særskilt at antages som „fast Arbeider" forat nyde det Beneficium Bergværkrl.s § 60 tillægger disse. Antaget, at en Arbeider efter Omstændighederne var at betragte som fast Arbeider og saaledes tilkommende 3 Maaneders Opsigelse. Antaget, at han ikke ved sin Opførsel havde forbrudt Retten til Opsigelse. S. 568.

9 Januar 1877. L. af 17de Mai 1848 eller dens Analogi anseet anvendelig paa faste Bergværksarbeidere. S. 201.

20 April 1877. Sp. om et Værks Drift efter Omstændighederne skulde siges gjenoptaget. Sp., om det efter Omstændighederne maatte antages at have havt eget Fattigvæsen. Sp., om en midlertidig Afskedigelse af en Værksarbeider afbrød dennes Hjemstavnsreterhvervelse ved Værket. S. 420.

12 Mai 1877. Tvivlsomt Sp. om Fortolkning af en Kontrakt angaaende Kjøb af en Grube. S. 529.

23 Juli 1877. Sp., om lovligt Samtykke til Grubedrift overensstemmende med Bergværkslovens § 3 var givet. Antaget, at Grubeeierens Samtykke efter Bergværksl.s § 3 ikke indeholder nogen Indrømmelse af Eiendomsret, men blot en Indrømmnlse af, at Bergværkslovgivningens almindelige Bestemmelser til Gunst for den, der modtager Indrømmelsen, ogsaa skulle kunne gjøres anvendelige i Indmarken. Som Følge heraf antaget, at Kollisioner mellem forskjellige, der have Grundeierens gyldige Tilladelse efter Bergværksl.s § 3, maa løses efter Bergværkslovgivningens almindelige Forskrifter, saaledes at den, der først har iagttaget Bergværkslovens Forskrifter, i Kollisionen vil have Fortrinet. Kollision mellem en Grubeeier og en Panthaver i den Eiendom, paa hvilken Gruberne vare beliggende, løst til Fordel for Grubeeieren, idet denne havde indgivet Anmeldelse før Pantobligationens Udstedelse og senere i rette Tid begjæret Muthing og Fristbevillinger. Sp., om en Strækning efter Omstændighederne skulde ansees som Indmark eller Udmark, ventileres uden at løses. S. 657.

Besiddelse.

8 Febr. 1871. Sp. om Strafansvar for at have mærket og bortført Last, der som formentlig Appendix til en pantsat fast Eiendom var overleveret Panthaveren til brugeligt Pant, besvaret under Hensyn til det tvivlsomme i det civilretlige Sp. om Adgangen til at tage det nævnte Løsøre til brugeligt Pant for en Fordring med Underpant i den faste Eiendom samt til Tvivl om Besiddelsesstanden. S. 179.

7 Septbr. 1871. Sp. om det saakaldte constitutum possessorium ved Kjøb og Salg af Løsøre. S. 825.

12 Oktbr. 1871. Sp. om en Person efter Omstændighederne skulde ansees som juridisk Besidder af en Del Effekter. S. 745.

23 Febr 1872. Sp. om den bestyrende Reder af et Fartøi er at anse som Enebesidder paa egne og Medrederes Vegne, eller om de forskjellige Medredere ere compossessores. S. 242.

13 Marts 1873. Sp. om Forstaaelsen af N. L. 5—3—43. S. 384.

20 April 1876. Antaget, at en Hugst i Andenmands Skov, foretagen af godtroende Besidder, ikke betinger Erstatning for den sande Eier hos den, der har aavirket, selv naar Hugsten har overskredet Eiendommens Frugter efter L.s 5—5—6 og maa ansees at have angrebet selve Eiendommens Substants. S. 422.

21 Juni 1876. Sp. om, naar Eiendomsretten til et Parti Trælast var gaaet over fra Sælger til Kjøber og Udtalelse om „Mærknings“ Betydning. S. 565.

17 Juli 1877. Mærkning af Faar i fælles Havnegang anseet som fuldbragt Bemægtigelse. S. 668.

8 Decbr. 1877. En Kontrakt om Salg af Løsøre efter Omstændighederne omstyrtet, fordi behørig Overleverelse ikke havde fundet Sted. 1878, S. 412.

20 Decbr. 1877. Tømmer, der henlaa opstablet paa Andenmands Grund, anseet at være i Tømmerets Eiers, ikke i Gaardens Eiers Besiddelse. 1878, S. 264.

Beskadigelse af Eiendom og Gods samt Ildspaasættelse.

3 Decbr. 1870. En Person for at have røgt Tobak paa ildsfarligt

Sted dømt til 4 Dages Fængsel paa Vand og Brød, men tildels paa Grund af den nyere Lovgivnings mildere Anskuelse af Uagtsomhedsforseelser indstillet til Benaadning med en Bod af 5 Spd. 1871, S. 13.

11 Marts 1871. Sp. om forsætlig Paaseiling af Andenmands Baad under Omstændigheder, hvor det maatte være ganske uberegneligt om Gjerningen vilde medføre Fare for Menneskeliv, skulde ansees efter Krll.s 23—17 eller 18. S. 303.

2 Septbr. 1871. En Person, der ved at glemme en saakaldet Sikkerhedslygte med brændende Lys igjen paa en Pakbod havde forvoldt Ildsvaade, anseet efter Krll.s 23—20. Sp. om Skaden skulde ansees „særdeles stor". S. 633.

30 Januar 1872. Et ubetydeligt Torvskur ikke anseet som „Bygning" i den Forstand Ordet tages i Krll.s 23—2. Sp., om der efter Omstændighederne var Fare for Ildens Udbredelse. S. 221.

23 Oktbr. 1872. Antaget at Brug af bart Lys og Fyrstikker i Kjælder, hvor der henlaa brændbare Sager ikke i og for sig var strafbar, om end dermed forvoldtes Ildsvaade. S. 836.

18 Septbr. 1873. En ved Byretten frifunden Person ved Høiesteret fældet paa Indicier for Ildspaasættelse. S. 654.

30 Septbr. 1873. Sp. om Krll.s 23—1 eller 23—4 efter Omstændighederne var anvendelig. S. 844.

20 Januar 1874. Nogle Grundeiere, der havde opdæmmet Vandet i en Bæk saaledes, at det stod over Hovedveien og gjorde denne nogetnær ufarbar, frifundne for Tiltale, fordi det ikke var bragt paa det Rene, om de ikke civilretlig vare beføiede til saadan Opdæmning. S. 217.

22 April 1876. En Person, der havde stjaalet Stene af Rækværket paa en offentlig Bro, i Høiesteret anseet efter 19—1 medens han i de underordnede Instantser havde været anseet baade efter dette Lovsted og efter 23—11. S. 462.

10 Mai 1876. En Person, der havde ladet et brændende Talglys henstaa i længere Tid i et Gangvindue uden Tilsyn, og som antoges derved at have forvoldt Ildsvaade, anseet efter Krll.s 23—20 jfr. 4—2 b. S. 542.

11 August. 1876. Mordbrand uden klart oplyst Motiv. Tvivlsomt Sp. om Anvendeligheden af 23—10 sidste Passus. S. 602.

21 Oktbr. 1876. En Pige, der havde gaaet paa Holoftet med Lys i en Lygte, hvori det ene Glas var slaaet itu, antoges derved at have forvoldt en ellers uforklarlig Ildsvaade, og ansaaes med Straf efter 23—20. S. 718.

25 Oktbr. 1876. Ildspaasættelse under Omstændigheder, der vakte Tvivl baade om Tiltaltes Motiv og hans Tilregnelighed. Sp. om 23—4 eller 23—1 kfr. 3—1 besvaret til Fordel for den sidste Subsumtion. S. 739.

14 April 1877. En Person, der havde forvoldt Ildsvaade ved uforsigtig Smeltning af Asfalt, anseet med Fængsel paa Vand og Brød. S. 364.

26 Mai 1877. Frifindelse for Forbrydelse mod 23—1 uagtet sterke Indicier. S. 458.

21 Septbr. 1878. En Person, der af Hevn gjorde sig skyldig i Mordbrand og anden Ildspaasættelse, men strax efter af Anger selv

indstillede sig hos Øvrigheden med Bekjendelse, idømt 1 Aars Strafarbeide. S. 688.

15 Febr. 1879. Tvende unge Mennesker, der ved Uforsigtighed havde sat Ild paa et usædvanlig gammelt Egetræ, anseede efter 23—20, jfr. 4—1. S. 245.

29 Marts 1879. Sp. om Ildsvaade var forvoldt ved Uforsigtighed, og om denne Uforsigtighed i Tilfælde havde været grov. S. 383.

19 April 1879. Særdeles tvivlsomt Sp. om Bevisets Tilstrækkelighed i et Tilfælde, hvor en Møllerdreng sigtedes for ved Uagtsomhed at have foraarsaget Ildebrand i Møllen. Høiesteret antog Ilden at være opstaaet ved Selvantændelse og fandt det ikke bevist, at Tiltalte ved uagtsomt Forhold havde forvoldt denne. Derimod antoges det tvivlsomt, om ikke enhver Udbredelse af Ilden kunde have været hindret, hvis Tiltalte havde udvist tilbørlig Agtsomhed. Høiesteret synes enstemmig at forudsætte, at Forbr. mod 23—20 kan begaaes ikke alene ved at forvolde Ildens første Opstaaen, men ogsaa ved at forsømme at kvæle Ilden i dens Opkomst og saaledes hindre dens Udbredelse til hvad Lovstedet kalder „Ildsvaade", men udtaler sig ikke nærmere om Begrændsningen af denne Lære, idet Pluraliteten ikke fandt Tiltaltes Skyld i saa Henseende godtgjort. S. 461.

Notits. 21—16 anvendt ved Siden af 23—2. 1880, S. 30.

Bevillinger og Dispensationer.

12 Marts 1875. Antaget, at der kan dispenseres fra forkortede Appelfrister, indførte ved Storthingslove. S. 232.

17 Juli 1877. Indstilling til fuld Benaadning grundet paa Ubilligheden af den overtraadte administrative Forføining. S. 673.

3 Marts 1878. Antaget, at Kongen kan give Bevilling til at fremsætte nye Indsigelser i Appelinstantserne. S. 407.

16 Novbr. 1878. En Sag afvist, fordi Opreisningsbevillingen var ansøgt mere end 3 Aar efter den paaankede Doms Afsigelse. 1879, S. 53.

15 April 1879. Opreisning, udfærdiget efter Udløbet af **fatalia restitutionis**, sat ud af Betragtning. Paaanke, skeet over 6 Maaneder efter en Afvisningsdom, antagen ikke at kunne opretholdes ved den ældre Opreisning, i Henhold til hvilken den første Appel havde fundet Sted. Forskjellige Sp. vedkommende Opreisningsinstitutet berøres. S. 454.

23 Oktbr. 1880. Sp. om Særeie for Hustru kan stiftes uden kgl. Konfirmation berøres uden at løses. S. 684.

Bevis.

26 Novbr. 1870. Sp. om Nødvendigheden af Bevilling til at fremlægge nye Dokumenter i Høiesteret. Sp. om Vidners Inhabilitet. Sp. om Tilstrækkeligheden af et Bevis for at en Mand havde givet Fuldmagt til at undertegne hans Navn som Endossent. Sp. om Bevisbyrdens Stilling. 1871, S. 65.

2 Decbr. 1870. Sp. om et Vidnes Habilitet. 1871, S. 71.

8 Decbr. 1870. En Drabsmands Paastand om, at et Drab, som blev anmeldt af ham selv og hvor Beviset beroede paa hans Tilstaaelse, var forøvet til Nødværge, forkastet, og Tiltalte, der i alle Fald antoges at være skyldig i Overskriden af Nødværge, anseet efter Krll.s 14—3; Straffen dog, under Henvisning til den Synsmaade,

som ligger til Grund for Bestemmelsen i Krll.s Kap. 7 § 9, alene bestemt til 10 Aars Strafarbeide. 1871, S. 81.

20 Decbr. 1870. Sp. om Bevisbyrden for, at en solgt Vare er af mislig Kvalitet, paahviler Kjøberen, eller om Sælgeren har at bevise, at den er af kontraktmæssig Kvalitet. Sp. om hvad Indflydelse det har, at Varen er modtagen af Kjøberen. 1871, S. 127.

1 Febr. 1871. Tvivlsomt Bevissp. angaaende Brevbrud. S. 206.

1 Marts 1871. Sp. om Forstaaelsen af en Føderaadskontrakt og om det var bevist at denne var misligholdt fra Yderens Side. S. 281.

3 Marts 1871. Sp. om Bevis for, at et gammelt Skifteudlæg var betalt. S. 290.

18 Marts 1871. Tvivlsomt Sp. om Bevis for Barnefødsel i Dølgsmaal. S. 606.

10 Mai 1871. Uklart Bevissp. S. 479.

20 Mai 1871. Tvivlsomt Bevissp. S. 489.

6 Juni 1871. Tvivlsomt Bevissp. Tiltalte frifunden i alle Instanser. S. 501.

10 Juni 1871. Væsentligt Indicium mod Indstevnte fundet i hans Undladelse af at besvare en fremsat Provokation og i den Omstændighed, at hans Broder under Paaberaabelse af L.s 1—13—17 og 18 vægrede sig for at afgive Vidneprov i Sagen. S. 425.

27 Juni 1871. Modtagelsen af en Vare tillagt den Virkning, at Bevisbyrden for Varens Kontraktsstridighed væltes over paa Kjøberen. Væsentlig Vægt imod den ene af Parterne lagt paa hans Mangel paa Villighed til at lette den anden Part Prøvelse af vedk. Gjenstand. S. 553.

6 Juli 1871. Sp. om Bevisbyrden for at en Tomt medfulgte i Salget af en større Eiendom. S. 509.

16 Septbr. 1871. Sp. om Sagesløshed og Bevis derfor. S. 659.

4 Oktbr. 1871. Sp. om Bevis for Samraad. S. 755.

14 Oktbr. 1871. Sp. om Beviset for en mundtlig indgaaet Tømmerkontrakt. S. 777.

22 Novbr. 1871. Tvivlsomt Sp. om Bevis for Eiendomsret til Tømmer, der gik i Vasdraget under anden Mands Mærke. 1872, S. 9.

18 Januar 1872. Misbilliget i Høiesteret, at Vidner mod Tiltalte var edfæstede i en Session, hvor han paa Grund af Militærtjeneste ikke mødte. S. 193.

30 Januar 1872. Bevis for Ildspaasættelse ført ved en uedfæstet, ikke 15aarig Drengs Prov, støttet ved Omstændighederne forøvrigt. S. 221.

10 Oktbr. 1872. Antaget, at det ved Forkyndelse af Stevning for en Tiltalt, der ikke forstaar Norsk, ikke udfordres Legitimation for, at den af Stevnevidnerne tilkaldte Tolk er beskikket som saadan eller det fremmede Sprog mægtig. En Vidneførsel mod ustevnt Tiltalt anseet bevisende mod ham, fordi Vidneførselen rettelig var fremmet mod Medtiltalte, og Forklaringerne ikke kunde udsondres, eftersom hvorvidt de angik den stevnte eller den ustevnte Tiltalte og fordi han senere stevnt var udebleven, saaat det var bleven umuligt at foreholde ham Vidneprovet og konfrontere ham med Vidnet, der paanyt var indstevnt til samme Session, hvortil Tiltalte fik lovligt Varsel. S. 780.

26 Oktbr. 1872. Antaget at et engelsk Affidavit ikke kunde tillægges et Vidnesbyrds Troværdighed ved norsk Ret. S. 841.

3 Decbr. 1872. Klagerens og hans Søns Vidnesbyrd i en Bedra=

gerisag ikke antaget som fuldgyldigt Bevis paa Grund af deres Mangel paa Uinteressserthed. 1873, S. 228.

11 Febr. 1873. Sp. om Kausalforbindelsen mellem et ubetydeligt Knivstik og den Saaredes flere Dage efter paafulgte Død. S. 361.

1 Marts 1873. Sp. om Principet i Frdn. 9 Febr. 1798 kunde lede til, at Rigtigheden af et til Trediemand transporteret Gjældsbevis ikke kunde opretholdes ved Bevis for Tilværelsen af den oprindelige — som saadan ei transporterede — obligatoriske Forpligtelse. Sp. om Anvendelse ligeoverfor et Bo af juramentum ignorantiæ. S. 413.

20 Marts 1873. Frifindelse for Tyvs- og Bedrageritiltale paa Grund af manglende Bevis for mala fides. Under Sagen berøres forskjellige Sp. af Panteretten uden dog at løses, idet deres blotte Tvivlsomhed antages at beføie til at præsumere bona fides. S. 447.

5 April 1873. Sp. om Bevisbyrden for til hvilket Beløb en Vare, der er sendt i Konsignation, er udbragt, paahviler Afladeren eller Konsignatoren, besvaret til Gunst for den sidste. S. 365.

19 April 1873. En Dom kjendt uefterrettelig, fordi et, naar Tiltalte udeblev, fornødent Vidne ikke var afhørt. S. 485.

3 Mai 1873. Sp. om Adgangen til efter Omstændighederne at aflægge Paternitetsed. S. 422.

3 Mai 1873. En Mands Underskrift med paaholden Pen godtgjort ved det ene Vitterlighedsvidnes Prov, idet det andet ei kunde opspørges, da det var emigreret. S. 496.

7 Juni 1873. Sp. om Formerne for Underskrift med paaholden Pen. S. 623.

5 Juli 1873. Sp. om Bevisbyrdens Stilling under en Sag i Anledning ufuldstændig Aftale ved Ordination af en Modeartikel. S. 589.

18 Septb. 1873. En ved Byretten frifunden Person ved Høiesteret fældet paa Indicier for Ildspaasættelse. S. 654.

25 Septbr. 1873. Bevis ved Sankevidner i Forbindelse med andre Omstændigheder for at Afbetalinger, der ikke vare afskrevne, vare gjorte paa en Pantobligation. Domfældelse efter 10—19 antaget ikke i nogen væsentlig Grad at formindske et Vidnes Troværdighed. Søn af den personlige Debitor efter en Pantobligation anseet som habilt Vidne, fordi Faderens Interesse i Sagen ansaaes særdeles ringe, da han dels var aldeles insolvent, dels Pantet maatte ansees betryggende. S. 665.

29 Oktbr. 1873. Sp. om Bevis for en angivelig truffen Aftale. Antaget, at selv om Bevis var ført for at en Piges Fader havde tilsagt hendes Forlovedes Fader at bistaa ved Bebyggelsen af en Gaard for sin vordende Svigersøn, maatte denne Aftale bortfalde ved Forlovelsens Ophævelse. S. 760.

15 Novbr. 1873. Sp. om en Del Vidner, der selv ikke vægrede sig for at afgive Vidnesbyrd, efter en af Parternes Protest skulde negtes afhørte som interesserede i Sagens Udfald, besvaret benegtende, idet Vidnernes Interesse efter de givne specielle Omstændigheder ikke ansaaes stærk nok til at begrunde det modsatte Resultat. Ligeledes antaget, at Protest mod Afhørelse af Vidner, der ere inhabile paa Grund af Slægtskab, er unyttig, naar Vidnerne selv ere villige til at afgive Vidnesbyrd. S. 839.

19 Decbr. 1873. Sp. om Tilstrækkeligheden af et Indiciebevis i en Falsknerisag. Frifindelse under Dissents i Høiesteret. 1874, S. 7.

24 Januar 1874. Antaget, at Ed efter 5—1—6 var uanvendelig i et Tilfælde, hvor Dokumentet ikke var egenhændig underskrevet af Vedkommende og hvor Underskriften medført Pen ikke var bekræftet overensstemmende med 5—1—7 samt hvor ikke det originale Dokument, men alene en Kopi var bragt tilstede under Omstændigheder, hvor denne Mangel antoges at maatte gaa ud, ikke over den, der paastodes at have underskrevet Dokumentet, men over den, der paastod Ed. Ed efter 1—14—6 efter de foreliggende Oplysninger af Høiesterets Majoritet heller ikke anseet anvendelig. S. 228.

28 Januar 1874. Sp. om Bevis for Samleie til saadan Tid, at Vedkommende efter Naturens Orden kunde være Barnets Fader, med Hensyn til Anvendelse af Straf efter 18—25 kunde sættes i Klasse med Bevis for Besvangrelse i et Tilfælde, hvor ogsaa en anden til lignende Tid havde havt Omgang med Barnemoderen, saaat fuldt Bevis for, hvem der var Faderen, efter Tingenes Natur umulig kunde skaffes. S. 273.

26 Mai 1874. Tvivlsom Stilling af Beviset paa Grund af Mistanke om Upaalidelighed hos Vidner. Sagen gjort afhængig af Appellantens Ed. S. 432.

27 Juni 1874. Sp. om, hvem der havde Bevisbyrden for, hvilken Dato Anmeldelsen i vedkommendes Bo af et Krav efter Søfartslovens § 106 var skeet, naar det var paa det Rene, at Anmeldelse var gjort. S. 593.

19 Septbr. 1874. En Sælger, der negtede at opfylde Salgskontrakten, frifunden for Affsavnserstatning, blandt andet fordi intet specielt Bevis var ført for, at Skade var lidt. S. 698.

2 Oktbr. 1874. Sp. om Bevis for vedtagen Forandring i et etableret Husmandsforhold. S. 787.

4 Novbr. 1874. Bevisbyrden for, at Skaden er forvoldt ved det en Eiendom ved paabegyndt men frafaldt Expropriation paalagte Baand, paahviler Grundeieren, og Skade kan ei i Tvivlstilfælde forudsættes herved at forvoldes. 1875, S. 1.

20 Novbr. 1874. Under uhjælpelig Uklarhed om, hvilken af to Grændselinier mellem to Gaarde, der var den rette, frifindes Sagvolderne for Sagsøgernes Tiltale, uden at Retten udtaler nogen Mening om, hvor Grændsen gaar. 1875, S. 65.

16 Januar 1875. Tvivlsomt Tilfælde, hvorunder den ene af to for et i Fællig udført Bedrageri Tiltalt tilstaar, medens den anden negter, afgjort uden afgjørende Hensyn til disse Tiltaltes forskjellige processuelle Stilling efter Hensynet til Sagens samtlige Oplysninger. S. 88.

23 Januar 1875. Tvivlsomt Sp. om Fordringerne til **bona fides** hos en Hævder. 108.

12 Marts 1875. Et Eiendomsforholds Forandring bevist ved Alderstidshævd. S. 232.

22 Oktbr. 1875. Forskjellige Udtalelser om Bevisbyrdens Stilling. S. 834.

17 Decbr. 1875. Antaget, at det, naar Vitterlighedsvidner haves, ei kommer an paa, om Formerne i 1—5—7 ere overholdte. 1876, S. 198.

2 Febr. 1876. Tvivlsomt Bevis for en Persons Delagtighed i Tyveri befundet fyldestgjørende i alle Instantser. S. 283.

3 Marts 1876. Misbilliget at et interesseret Vidne blev edfæstet. S. 401.
10 Marts 1876. Sp. om Kjøber eller Sælger havde Bevisbyrden for Vilkaarene i en Kjøbekontrakt. S. 360.
16 Marts 1876. Den Omstændighed, at N. L. 1—13—13 ikke var iagttaget, antaget at svække et Kontravidnes Prov, uagtet Paaanke af den passerede Vidneførsel et havde fundet Sted. Strid mellem Vidner løst ved at antage, at de neutraliserede hinanden. Sp. om Bevis for at de i et Certeparti betingede Overliggedagspenge vare frafaldte ved mundtlig Aftale. S. 391.
30 Marts 1876. En Person, der i to Instantser var tilfunden Strafarbeide i 3 Aar 1 Maaned for Forbrydelse mod 14—8 frifunden i Høiesteret, blandt andet fordi Kausalforholdet mellem Legemsfornærmelsen og det 11 Dage senere indtraadte Dødsfald ikke ansaaes bragt paa det Rene. S. 397.
22 April 1876. Sp. om Bevisbyrden for, at et Skrift, da et nyt Oplag udkom, var aldeles „bortsolgt", og om Bevisbyrdens Fordeling i saa Henseende. S. 433.
28 April 1876. Tvivlsomt Sp. om en Sag skulde afgjøres ved Partsed efter L.s 5—1—6 eller ikke. S. 439.
17 Juni 1876. Sp. om en Vidnekvæstion som „inkvisitorisk" skulde negtes forelagt. S. 552.
1 Juli 1876. Billiget, at et villigt Vidne blev ført mod Modpartens Protest under Forbehold senere at bedømme dets Troværdighed. S. 556.
4 Septbr. 1876. Høiesteret misbilligede, at man i Underretten ved gjentagne Falsmaalsbøder havde søgt at tvinge en Person, der maaske var Gjerningsmanden, til at forklare sig i Sagen under Ed. S. 609.
5 Septbr. 1876. Antaget, at Nødvendigheden af Situationskart i Appelinstants bortfalder, naar Domstolen finder, at den uden saadant kan danne sig et tilstrækkelig klart Begreb om Sagen. S. 611.
1 Novbr. 1876. Manglende Aastedsbefaring og Kart ikke i Tilfældet antaget at lede til Sagens Afvisning, medens enhver ved Mangelen forvoldt Tvivl antoges at maatte gaa ud over den Part, hvem Mangelen var at tilregne. S. 753.
1 Novbr. 1876. Tvende Eragtninger, hvorved det negtedes en Part at føre Vidner, fordi der, siden han indlod Sagen tildoms, ikke var fremkommet andet end en kort Imødegaaelse til Protokollen fra Modpartens Side, tilsidesatte. En Sameier i en Sameiestrækning anseet inhabilt Vidne i en Strid mellem en anden Sameier og en Trediemand, der paastod at være havneberettiget. En havneberettiget Husmand hos en anden af Sameierne derimod anseet efter Omstændighederne at burde føres som Vidne under Forbehold af senere at bedømme Vidnets Troværdighed. S. 776.
19 Januar 1877. Tvivlsomt Bevissp. Reassumtion til Oplysning om et Forhold, der alene vilde kunne faa mindre væsentlig Indflydelse paa Straffen for en Samling af Forbrydelser, anseet unødvendig. S. 116.
20 Januar 1877. Tvivlsomt Bevissp. i en Sag angaaende urigtig Udlæggelse af Barnefader. S. 129.
21 Febr. 1877. Tvivlsomt Sp. om en Person havde været delagtig i et Tyveri. Den Omstændighed, at han oprindelig havde vedtaget en fældende Underretsdom, anseet som et Indicium mod ham. S. 332.

1 Marts 1877. Bevisbyrden for at Beløb, der i en Kommuneregnskabsførers Regnskaber var opførte som Restancer, ikke retteligt var at betragte som saadanne, anseet at paahvile Kommunen. S. 465.
2 Juni 1877. Sp. om hvilket Kvantum Tømmer, der en bestemt Dag havde passeret Minne, i Mangel af klare Oplysninger afgjort efter et rimeligt Skjøn af Høiesteret. S. 545.
20 Septbr. 1877. Sp. om Skippers og Fartøis Bevisbyrde og Ansvarspligt med Hensyn til Udlækning af flydende Varer. S. 729.
20 Oktbr. 1877. Sp. om en Person skulde ansees efter 14—1 eller 14—3 afgjort til Gunst for sidstnævnte Lovsted paa Grund af nogen Uklarhed om det eneste Vidnes fulde Troværdighed. S. 807.
6 Novbr. 1877. Særdeles tvivlsomt Sp. om 13 Tyverier af Bankobreve var overført en Postbetjent. 1878, S. 17.
30 Novbr. 1877. Tvende i Sagens Udfald meget interesserede Vidners Troværdighed prøvet; det ene tillagt ikke liden Vægt ved Siden af andre Oplysninger, det andet anseet saagodtsom aldeles inhabilt. Parts Ed paalagt en Hævder til Benegtelse af en Hævdserhvervelse udelukkende Omstændighed. 1878, S. 213.
26 Januar 1878. Sp. om et Vidnes Habilitet paa Grund af dets Forhold til Sagen. S. 369.
1 Marts 1878. Et ensligt Vidne, støttet af en uedfæstet Deponent, mod Tiltaltes Benegtelse sat ud af Betragtning, tildels paa Grund af, at Vidnet og Mand vare optraadte som Angivere og sandsynligvis havde handlet af Hevnlyst. S. 523.
4 Juni 1878. Antaget at man kan faa skjønsmæssige Udtalelser, der findes i en Søretsd., prøvede ved Overskjøn, uden at dette faar et almindeligt Overskjøns bindende Karakter, hvorimod det bliver at betragte som et Bevismiddel, hvis Vægt Høiesteret paakjender. S. 526.
14 Septbr. 1878. En Person, der havde kjøbt en Violin som „en ægte Nikolaus Amati Kremoneserviolin“ og betalt en Del af Kjøbesummen, negtede paa Grund af opstaaet Tvivl om Violinens Ægthed at betale Resten. Bevisbyrden (for Violinens Uægthed) efter Omstændighederne antaget at paahvile Kjøberen, der havde modtaget og i nogen Tid beholdt den. S. 669.
19 Decbr. 1878. Sp. om en Betjents Vidnehabilitet i et Tilfælde, hvor der eventuelt kunde være Tale om Ansvar for ham selv. 1879, S. 109.
14 Januar 1879. Sp. om Bevis for Konkubinat. S. 113.
14 Januar 1879. Sp. om Bevis for Tyveri. S. 121.
19 Febr. 1879. Antaget at Præsumtionen for at en Sæter, som laa i Almenning ogsaa selv var Almenning, var stærk nok til at vælte Bevisbyrden for det Modsatte over paa Eieren. S. 200.
1 Marts 1879. Tvivlsomt Bevis for Overfald paa sagesløs Mand ført ved Klagerens edelige — skjønt noget ustadige — Vidnesbyrd sammen med et fuldgyldigt Vidnes og en 12½ Aar gammel Drengs Forklaring. S. 429.
5 April 1879. Et offentligt Fruentimmers Udlæggen af en bestemt Barnefader i Forbindelse med denne Persons Erkjendelse af at have havt Samleie med Fruentimmeret til saadan Tid, at han efter Naturens Orden kunde være Barnets Fader, anseet tilstrækkeligt Bevis til at kunne belægge Mandspersonen, der tidligere havde havt to Børn med to andre Kvindepersoner med Straf efter 18—25. S. 445.
19 April 1879. Særdeles tvivlsomt Sp. om Bevisets Tilstrækkelig-

hed i et Tilfælde, hvor en Møllerdreng sigtedes for ved Uagtsomhed at have foraarsaget Ildebrand i Møllen. Høiesteret antog Ilden at være opstaaet ved Selvantændelse og fandt det ikke bevist, at Tiltalte ved uagtsomt Forhold havde forvoldt denne. S. 461.

28 Juni 1879. Tvivlsomt Sp. om Bevis var ført for, at en Person havde forledet en Pige til Opgivelse af falsk Barnefader. S. 781.

25 Septbr. 1879. Antaget, at der ikke udkræves strengt juridisk Bevis for, at den der har udgivet Mynt, der ham vitterlig var falsk, ikke selv har forfærdiget den, men at et saakaldet Defensionalbevis maa være nok for at lade Vedkommende nyde godt af Straffemodifikationen i 11—12 sidste Led. Sp. om saadant Bevis in casu var ført, efter Omstændighederne besvaret benegtende. S. 875.

16 Oktbr. 1879. Sp. om Omfanget af en Kautionsforpligtelse afgjort under Hensyn til, at Bevisbyrden for det mere paahvilede den, der vilde gjøre Ansvaret gjældende. 1880, S. 43.

26 Novbr. 1879. Benegtelsesed under Dissents anvendt i et Tilfælde, hvor den, der havde Bevisbyrden, alene havde et Vidne for sig, mod hvis fulde Habilitet der kunde gjøres Indvendinger. Et Kontokurantkrav i Anledning af Tømmerflødning anseet tilstrækkelig bevist ved vedkommende Fløningsbetjentes detaljerede Optegnelser. 1880, S. 149.

24 Januar 1880. Thingsvidne i Søretssag kan optages ved ordinær Ret. S. 593.

25 Febr. 1880. En Person paa Indicier dømt for Indbrudstyveri. S. 311.

10 Marts 1880. En Person dømt for Indbrudstyveri paa Indicier og uden Dissents. S. 321.

18 Marts 1880. Kontraktbrud efter Omstændighederne anseet bevist. S. 365.

17 April 1880. Spørgsmaalet om en Opbyder var godt Vidne i en hans Bo vedrørende Sag, der rimeligvis vilde afgjøre, om dette var solvent eller ikke, berøres uden at løses. S. 412.

8 Mai 1880. Sp. om Skippers og Fartøis Bevisbyrde og Ansvarspligt ved Udlækning af flydende Varer. S. 506.

20 Mai 1880. En Person, der eiede en Aktie i et Dampskibsselskab, efter Omstændighederne anseet som gyldigt Vidne i en af dette anlagt Sag. S. 423.

22 Mai 1880. En Person under Dissents dømt for Rentyveri paa Vidnesbyrd af en straffældt Person og en uedfæstet Deponent, idet væsentligt Hensyn toges til Samstemmigheden i Detaillerne i disse Personers Prov. S. 815.

2 Juni 1880. Tvivlsomt Tyvsbevis. Fældelse i Under- og Overret, Frifindelse i Høiesteret. S. 577.

10 Juni 1880. En Person under Dissents dømt paa Indicier for Tyveri. S. 660.

26 Juni 1880. Høiesteret misbilligede efter Omstændighederne, at Klageren i en Sag angaaende Legemsfornærmelse var edfæstet. S. 470.

2 August 1880. Bevis for Falsk anseet ført ved en tidligere tyvsdømt Persons edelige Fragaaen af sin Underskrift. S. 811.

12 Oktbr. 1880. Sp. om Skipperens Bevisbyrde med Hensyn til Lækage af flydende Varer, berøres uden at løses, idet de i Tilfældet foreliggende Bevisligheder i ethvert Fald talte mod Skipperen. S. 696.

6 Novbr. 1880. En Kvittering for oppebaarne Renter efter Om-

stændighederne sat ud af Betragtning og Spørgsmaalet afgjort ved Partsed. S. 708.

Sd. 5 Mai 1870. Praktisk vigtigt Sp. om Følgen ligeoverfor en Varemodtager, hvis Vare har lidt Søskade, af at en Skipper ikke lader ved Besigtigelse efter Ankomst i Havn at sikre sig Bevis for Stuvningens Forsvarlighed. 1871, S. 164.

Bd. 1 Marts 1871. Exempel paa, at en Person, mod hvem der havdes saa stærke Indicier paa, at hun havde begaaet et Tyveri, at hun rimeligvis var bleven dømt, har ført et fuldstændigt alibi Bevis og er bleven frifunden paa dette. S. 454.

Od. 2 Decbr. 1872. Antaget, at Bevisbyrden for, at en Servitut, gaaende ud paa ved en Dam at opdæmme Vand over Andres Grund, ikke er udvidet ved Dammens Flytning, paahviler den, der har flyttet samme. Antaget, at Mangelen i det tilveiebragte Bevis kan afhjælpes ved efterfølgende Skjøn, optaget paa den Skadegjørendes Bekostning. 1873, S. 773.

Bd. 8 Febr. 1876. Antaget, at en Jernbane, der uden Bemærkning modtager en Vare i Emballage har Formodningen mod sig, naar den senere benegter, at Varen ved Modtagelsen var ubeskadiget. Jernbanen antaget ikke at kunne betinge sig, at Bevisbyrden væltes fra den og over paa Modtageren. S. 185.

Sd. 31 August 1876. Antaget, at Skipperen efter Søfartsloven har Bevisbyrden for, at Lækage af flydende Varer er forvoldt ved Hændelse, men at Bevisbyrden vendes om, naar Konnossementet indeholder Klausulen: „Fri for Lækage." S. 825.

Notits. Sp. om villige Vidner, naar de ikke selv undslaa sig, ubetinget skulle føres under Forbehold af ved Domsafsigelsen at bedømme, hvad Hensyn der skal tages til dem. 1871, S. 567.

Notits. Sp. om Virkningen af at Defensor i en kriminel Sag var udebleven fra en Session og Vidner ikke destomindre førte mod Tiltalte. 1872, S. 190.

Notits. Om Bevis for Varsel til Underdommere i Tilfælde af Appel. 1874, S. 42.

Notits. Angaaende Bevis for, naar Tyvsstraf er udstaaet efter Lov af 9 Juni 1866 § 2. 1874, S. 255.

Notits. Partsed aflagt under Sagen. 1874, S. 629.

Notits. Partsed brugt til at udfylde Bevisbyrden. 1874, S. 630.

Afh. Falske Bevisligheder, erhvervede i Udlandet, producerede af en Udlænding i en Høiesteretssag. 1877, S. 257.

Afh. Om Bevismidlernes Forskerelse og Forbedring. 1879, S. 765. Kfr. 1880, S. 31.

Notits. Et Vidnes Edfæstelse misbilliget af Høiesteret. 1879, S. 794.

Afh. Om vore Proceslovès Forbedring. 1879, S. 829.

Afh. Bemærkninger om Bevisbyrden i de af Søfartslovens § 65 omhandlede Tilfælde. 1880, S. 673.

Brandvæsen og Brandassurance.

17 Januar 1871. Sp. om det civilretlige Forhold mellem en Brandlidt og den almindelige Brandforsikringsindretning. S. 97.

10 Oktbr. 1871. Sp. om en Person, der paaberaabende det Offentliges Exempel, havde anbragt Gaslygter udenpaa sin Søbod, var skyldig i Overtrædelse af Brandanordningen. Sp. om Frifindelse for

Straf paa Grund af god Tro, uagtet Foretagendet fandtes utilladt. S. 722.

10 Septbr. 1875. Kopalfernis antaget at henhøre under de i Lov af 3 Mai 1871 § 14 nævnte „lignende let antændelige Vædsker". Antaget, at ved de i §'en udtrykkelig nævnte Olier ligesaavel er sigtet til raffinerede som til uraffinerede saadanne. S. 615.

2 Decbr. 1876. En Officer ved Brandkorpset i Kristiania ilagt Mulkt efter Brandanordning af 24 Febr. 1714 Post 5 § 3 for at have fremmødt til Tjeneste uden at være i Uniform. 1877, S. 65.

2 Juni 1880. Sp. om, hvorvidt Assurancesummen uden videre træder i en pantsat Gjenstands Sted, berøres, uden at dog bindende Præjudikat afgives. S. 483.

Brændevins-, Vin- og Øllovgivning.

10 Decbr. 1870. Sp. om Bestemmelsen i Lov af 26 Mai 1866 § 6 alene er anvendelig paa „Udskjænkning" af Brændevin eller ogsaa paa „Udsalg". Sp. om ulovligt Udsalg af Brændevin i mindre Partier, der fortæredes i Husets Gaardsrum, Portrum o. s. v., i denne Anvendelse er at bedømme som „Udsalg" eller „Udskjænkning". 1871, S. 87.

1 April 1871. Sp. om Forstaaelsen af § 6 i Lov af 26 Aug. 1854 om Brændevins Salg og Udskjænkning. S. 350.

9 Marts 1872. Øludskjænkning foretagen Nat til Søndag anseet som Helligbrøde efter Frdn. 12 Marts 1735 § 3. Sp. om Delingen af Mulkter for Helligbrøde i Bergen. S. 296.

2 Septbr. 1872. Udskjænkning af Øl en Helligdag straffet som Helligbrøde, men taget i Betragtning som ulovlig Udskjænkning af Øl ved Spørgsmaalet, om Udskjænkningsretten skulde ansees forbrudt. S. 681.

2 Novbr. 1872. En Person straffet for ulovligt Brændevinssalg. 1873, S. 93.

23 Novbr. 1872. En Handelsmand, der ikke havde Brændevinsret, anseet for ulovligt Brændevinssalg, for at have skaffet sine Kunder Brændevin i Parti under 40 Potter ved at lade det kjøbe mod Kontant hos en Brændvinshandler og derpaa uden Avance, dels mod Kontant, dels paa Kredit, at have leveret det til sine Kunder, som han i Regelen gjorde opmærksom paa Forholdet, men undertiden ikke gav nogen nærmere Forklaring. 1873, S. 59.

6 Decbr. 1873. Sp. om Mand og Hustru efter § 16 i Lov af 6 Septbr. 1845 svare begge, eller kun en, og da hvilken, for ulovligt Brændevinssalg, foretaget af Hustruen for hendes og Mands fælles Regning. 1874, S. 134.

26 Mai 1874. En Kjøbmand uden Brændevinsret, der som Mellemmand og uden derpaa at beregne sig nogen Avance skaffede sine Kunder Brændevin, dømt for ulovligt Brændevinssalg. S. 553.

29 August 1874. En Person, der ulovlig havde drevet Brændevinssalg og Øludsalg i en andens Navn, fældes ved Byretten i begge Poster til Mulkter, der for Brændevinssalget bestemmes til 100 Spd. og for Ølsalget til 25, hvilke Summer i Konklusionen slaaes sammen til een Sum. I Høiesteret afvises Sagen forsaavidt angaar det ulovlige Ølsalg, som ikke angaaende summa appellabilis, uagtet Konnexiteten mellem de to Fakta. S. 667.

19 Decbr. 1874. Sp. om Forstaaelsen af Begrebet: et Udsalgssted i L. af 6 Septbr. 1845 § 2. 1875, S. 76.

8 Febr. 1876. En Person, der havde kjøbt Brændevin i Parti over 40 Potter og fordelt det i mindre Partier til Personer, der paa Forhaand havde anmodet ham om at skaffe dem Julebrændevin, anseet for ulovligt Brændevinssalg, uagtet Rettens Majoritet antog, at han ikke havde gjort sig nogen Fordel af Transaktionen. S. 297.

17 Mai 1876. En Person, der havde kjøbt Brændevin i Parti over 40 Potter og fordelt det i mindre Partier til Personer, der paa Forhaand havde slaaet sig sammen i saadan Hensigt, efter Omstændighederne ikke anseet skyldig i ulovligt Brændevinssalg. S. 455.

21 Juli 1876. Fortolkning af Ordet „levere" i § 4 i Lov af 19 Aug. 1848. Antaget, at ulovligt Brændevinssalg, foretaget af et Medlem af et navngivet Handelsfirma, alene medfører Straf for den af Kompagnonerne, der i Tilfældet havde handlet. S. 598.

26 Septbr. 1876. Sp. om Virkningen af, at en i Medhold L. 12 Juni 1869 § 9 fattet Repræsentantbeslutning om Indskrænkning i Tiden for Udskjænkning af Brændevin ikke var bekjendtgjort med de fulde befalede to Maaneders Varsel før det Aarsskifte, da Beslutningen efter sin Lydelse skulde træde i Kraft. Sp. om Forholdet mellem Frdn. af 12 Marts 1735 § 3 og L. 12 Juni 1869 §§ 9 og 11. S. 689.

4 Novbr. 1876. Antaget, at extraordinær Øl- og Vinskat paalagt i Medhold Lovene af 18 Mai 1860 og 12 Juni 1869, kan lignes før det Aar, for hvilket den skal svares, og ikke behøver, som Loven nærmest anviser, at lignes efter det Aar, for hvilket den svares. S. 789.

9 Januar 1877. Fortolkning af § 2 i Lov om Brændevinshandel af 6 Septbr. 1845. S. 360.

23 Juni 1877. En Person, der havde paataget sig mod Betaling at udstyre nogle Andre til Fiske og derunder forsynede dem med Brændevin, for hvilket Betalingen indbefattedes i det samlede Beløb, han oppebar, anseet for ulovligt Brændevinssalg. S. 596.

23 Novbr. 1877. En Person, dømt i Bøder og frakjendt sin Udskjænkningsret for „at have udskjænket Vin i forbuden Tid", uden at det herimod kom i væsentlig Betragtning, at Angj. ikke selv udøvede Retten. 1878, S. 196.

9 Febr. 1878. Sp. om L. af 6 Septbr. 1845 § 14 var anvendelig paa et sædvanemæssigt Forhold, hvorefter en Handelsmand gav Fiskere, af hvem han havde kjøbt Fisk, Brændevin til Foræring ved Fiskens Afleverelse. S. 379.

6 Mai 1879. Sp., om en Person, der udbød Brændevin tilsalgs for Regning af et udenbys Hus, efter Forholdets Beskaffenhed skulde ansees som dettes Betjent, som Kommissionshandlende eller som selvstændig Handlende, besvaret til Gunst for den første Mening. S. 665.

5 Juli 1879. Sp. om, paa hvilket Punkt en Handel om en Vare skulde ansees afsluttet og Salget fuldbyrdet, og derpaa beroende Sp. om Straf for ulovlig Brændevinshandel. 1880, S. 113.

12 Juli 1879. Sp., om Virkningen af, at en approberet Repræsentantskabsbeslutning om Indskrænkning i Adgangen til at sælge Øl m. m. var inkorrekt affattet og for sent bekjendtgjort, berøres uden at løses. S. 815.

24 Januar 1880. Antaget, at Magistraten kunde gjøre en i Medhold Lov af 9 Juni 1866 meddelt Brændevinsret betinget af, at den udøvedes fra bestemt Lokale. S. 561.

Bd. 1 Juli 1871. En til Brændevinsudskjænkning Berettiget,

der havde tilladt en Uberettiget at udskjænke Brændevin til Fortæring paa Stedet for Husgjæster, anseet efter Handelslovens § 37. S. 535.

Od. 7 Febr. 1876. En Apotheker, der havde solgt Spiritus tilsat med bitre Ingredientser under Angivelse af, at det var tinctura aromatica, efter Omstændighederne anseet for ulovligt Brændevinssalg. S. 427.

Bd. 25 Mai 1878. Fortolkning af en „indskrænket" Oludskjænkningsret for en Spiseværtinde. S. 399.

Bygnings- og Reguleringsvæsen.

4 Oktbr. 1871. Antaget at ved Bedømmelsen af, hvorvidt et Tags Høide over Grunden overskrider det i Bygningsreglerne tilladte, Hensyn alene kan tages til Tagets konstruktive Dele ikke til det til Forsiring anbragte Spærreværk. S. 672.

7 Novbr. 1871. Sp. om Beregningen af et Hjørnehus's Middelhøide over Grunden. Forøvrigt samme Sp. som i nærmest ovenforstaaende Sag. S. 834.

20 Januar 1872. Sp. om nogle lige ud til offentlig Plads opførte Boder skulde henføres under Bygningslovens Begreb „Skure". S. 109.

2 Marts 1872. Sp. om Forstaaelsen af Ordet „Værk" i Bygningsloven for Bergen af 12 Aug. 1848 § 13. S. 270.

15 Juni 1872. Fortolkning af Begrebet Etage og Sp. om Adgangen til i Bergen at indrede Lofter til Beboelsesværelser. S. 627.

10 August 1872. Sp. om, hvad Indflydelse det har paa Gjennemførelsen af Budet i § 9 Passus 4 af Lov om Bygningsvæsenet i Bergen af 12 Aug. 1848, at den i samme Lovs §§ 7 og 9 omhandlede Reguleringsplan ikke er kommet istand. S. 645.

4 Septbr. 1872. Sp. om Anvendeligheden af nye og strengere Bygningsregler paa Forandringer foretagne med et under ældre Bygningsregler opført Hus. Specielt spørges om Forstaaelsen af § 4 i de under 2 Jan. 1864 approberede Tillægsbestemmelser til Stavangers Bygningslovgivning. S. 713.

6 Marts 1873. Antaget, at en Brandlidt, hvis Tomt er Gjenstand for Regulering, er berettiget til at bygge uden at oppebie Reguleringens endelige Udfald, naar han vil staa den Hazard i Tilfælde af forandret Regulering at blive nødsaget til at borttage det Opførte. Antaget, at Bygningsregler, der emanerede, medens Bygningen stod under Opførelse, efter Omstændighederne i det foreliggende Tilfælde ikke kunde binde Bygherren. Fortolkning af Begrebet „Etage" specielt efter Byningsreglerne for Drammen af 14 Jan. 1867. S. 379.

25 Oktbr. 1873. Sp. om Forstaaelsen af Bygningsloven for Throndhjem af 12 Juni 1869 § 19. S. 804.

15 Januar 1874. Tvivlsomt Sp. om en foretagen Behandling af Gjødningsstoffe skulde ansees som Fabrikation af saadanne. I saa Henseende sat ud af Betragtning, at Anlægget benævnedes Fabrik. Sp. om Sagen efter Forelæggets Beskaffenhed alene gjaldt Overtrædelse af Bygningslovgivningen, eller om Tiltalte i Tilfælde kunde ansees for at have gjort sig skyldig i sanitære Misligheder. Sp. om ikke Tiltalte ligeoverfor Bygningskommissionen kontraktmæssig havde vedtaget videregaaende Forpligtelser, end de Lovgivningen medfører, og om dette i Tilfælde kunde være bindende, og om deres Krænkelse kunde medføre samme kriminelle Følger som en Lovovertrædelse og paatales i politiretslige Former. S. 202.

26 Febr. 1874. Sp., om Forstaaelsen af Bygningsloven for Bergen af 12 Aug. 1848 § 23, sammenholdt med Tillægsbestemmelserne af 17 Decbr. 1870 § 1 tredie Passus. S. 314.

26 Mai 1874. At Reguleringskommissionen har givet sit Samtykke til et Anlæg fritager ikke dettes Eier for Erstatningspligt i Anledning Ulemper, der opstaa ved samme. S. 409.

1 August 1874. En Person, der havde indrettet Ildværelse i en Bindingsværks Bygning i Throndhjem, paastaar at have rettet paa det Lovstridige ved at borttage Ovnen og gjenmure Aabningerne til Piben, men tilpligtes at nedrive selve Piben. S. 628.

16 Oktbr. 1874. Antaget, at § 16 i Lov af 12 Aug. 1848 medfører Forpligtelse til, naar et Hus i Bergen paabygges en Etage, da at beklæde det hele Hus med ildfaste Materialier og ei blot den paabyggede Del. S. 825.

12 Novbr. 1874. Sp. om hvilket Steds „Formænd og Repræsentanter" der efter § 5 i Lov af 19 Mai 1860 have at fatte Bestemmelse om Skjærpelse i Bygningsreglerne i Distrikter, der høre under en By's Bygningslov, men under et Landdistrikts Kommunebestyrelse. 1875, S. 7.

22 April 1875. Kristiania Kommune frifunden for et Søgsmmaal, gaaende ud paa, at den skulde tilpligtes at borttage en ligesiden før 1847 existerende og i 1858 ombygget Afløbsrende, idet Lov af 19 Mai 1860 § 3 antoges at hjemle Kommunen Adgang til ved Expropriation at bane sig Adgang til at beholde Renden ligesaavelsom til fra først af at anlægge den. S. 308.

12 Mai 1875. En Privatmand, der ønskede at faa Sp. om sin Ret efter Bygningsloven til at udføre et vist Arbeide, som Bygningskommissionen ikke billigede, afgjort ved Dom, anlægger Politiretssag mod Kommissionen for dertil at kjendes berettiget. Politiretsdommen paaankedes til Høiesteret paa den for offentlige Sager foreskrevne Maade, men afvises ex officio. S. 349.

17 Juni 1876. Sp. om Forstaaelsen af forskjellige Bestemmelser i Bygningslovgivningen for Bergen, opstaaet ved en Persons Paastand paa at være berettiget til at indskjære Altanen i Hustaget. S. 546.

27 Juni 1876. En Gasmaskine anbragt i en Pakbod til Opheisning af Varer, anseet uforenelig med Bygningsreglerne for Bergen. S. 554.

10 Febr. 1877. Sp. om Forstaaelsen af § 11 i L. om Bygningsvæsenet i Bergen af 28 Septbr. 1857. S. 310.

17 Marts 1877. Sp. om, hvad der i Bygningslovgivningen forstaaes ved en Etage. Sp. om en Sidebygning skulde ansees at ligge under samme Tag med et Vaaningshus. S. 385.

26 Mai 1877. Antaget at en Bro eller Vei ikke kunde kaldes en Bygning. Fortolkning af § 8 Litr. e i L. af 12 Aug. 1848 om Bygningsvæsenet i Bergen. S. 539.

26 Juni 1877. Sp. om et udført Bygningsarbeide var at anse som Reparation af gammelt eller maatte sættes i Klasse med Opførelse af nyt, besvaret efter Hensyn til Lagrettets Skjøn. S. 573.

6 Oktbr. 1877. En Fabrikpibe, der var opført i 1862 eller 1863, dog betragtet som opført efter 14 Jan. 1867, idet det hele Anlæg, hvortil Fabrikpiben benyttedes, var at anse som yngre end denne Dato. Spørgsmaalet om hvorvidt et lovligt tilkommet Paabud om at „an-

lægge" Fabrikpiben i en vis Høide kan anvendes paa allerede færdige Anlæg, berøres uden at løses. S. 760.

16 Oktbr. 1877. En Person, der havde anbragt to forlangt fremspringende Kjældernedgange, tilpligtet at berigtige disse, idet det ikke ansaaes godtgjort ved det derom førte ene Vidne, at Bygningsinspektøren havde godkjendt dem. Spørgsmaalet, om hvad Virkning saadan Godkjendelse vilde havt, derfor ikke besvaret. Straffemulktens Præskription medfører ikke, at Forpligtelsen til at forandre et ulovligt Byggearbeide bortfalder. S. 789.

8 Novbr. 1877. Begrebet „Etage" fortolket overensstemmende med tidligere Præjudikater. Antaget, at den almindelige Bygningslov ikke indeholder Forbud mod at bygge med Gavlen mod Gaden. 1878, S. 59.

13 April 1878. Sp. om Budet i Bygningslov for Throndhjem af 12 Juni 1869 § 28, at Vaaningsbygning „skal hvile paa" Grundmur, der overalt mindst er ½ Alen høi „over Jorden", er fyldestgjort, naar dette ved Bygningens Opførelse var Tilfældet, afgjort bekræftende, forsaavidt senere indtraadte Forandringer ikke ere Eieren at tilregne. S. 577.

15 April 1879. Sp. om Forstaaelsen af Udtrykket „Kjælderetage" i den almindelige Bygningslovs § 8. S. 449.

15 Januar 1880. Sp. om, naar en Kommune efter den almindelige Bygningslov af 1845 er forpligtet til at expropriere Grund, der ved approberet Regulering er bestemt til Gade og saaledes ikke af Eieren kan bebygges. S. 257.

7 Febr. 1880. Antaget, at § 8 i Lov om Bygningsvæsenet i Kristiania af 5 Juni 1875 er saaledes at forstaa, at Erstatning for Afstaaelse af Grund til Gade uagtet Lovens Udtryksmaade, efter Princippet i Grundl.s § 105, bliver at erlægge, naar det ved Skjøn godtgjøres at Grundafstaaelsen medfører Tab for Eieren. S. 278.

Afh. Om Erstatning for tvungen Grundafstaaelse til Gader og offentlige Pladse samt for den ved Reguleringen fremkomne Indskrænkning i Eierens Ret til at bebygge sin Grund. 1879, S. 717.

Bøder.

18 Febr. 1871. Sp. om Lensmanden, der havde anmeldt Tiltalte for ulovligt Brændevinssalg, skulde tilkjendes Halvparten af den ilagte Mulkt, uagtet Tiltalte blev dømt blot for Fakta, der vare yngre end Anmeldelsen. S. 266.

31 Marts 1871. Tvangsmulkt ikke anvendt paa Grund af vitterlig Insolvents, men Vedkommende givet Adgang til selv ryddiggjøre en pantsat Grund for Bygninger, der urettelig vare opførte paa samme. S. 321.

9 Marts 1872. Sp. om Delingen af Mulkter for Helligbrøde i Bergen. S. 296.

3 Mai 1873. Sp. om Anvendeligheden af Sportellovens § 225 og 226, jfr. § 108. S. 422.

25 Oktbr. 1873. En Person, der engang var mulkteret for at have overseddet et Paalæg af Sundhedskommissionen, paanyt mulkteret for fortsat Oversidden af samme Paalæg, der saaledes antoges at kunne lede til et ubestemmeligt Antal Straffemulkter. S. 786.

6 Decbr. 1873. Antaget at Bødedomme — ialfald naar de ere idømte

under civilt Søgsmaal — efter Domfældtes Død kunne appelleres af hans Arvinger. 1874, S. 177.
26 Mai 1874. Sp. om Forstaaelsen af Udtrykket „Stedets Fattigkasse" i § 23 i Lov af 28 Juli 1824. S. 533,
26 Febr. 1876. Sp. om Anvendelse af Mulkt efter Høiesteretslovens § 13 for utilbørlige Ytringer i Skranken om ustevnt Mand. S. 337.
9 Oktbr. 1877. Af et tiltalt Firma idømtes kun det ene Medlem personlig Mulkt. S. 763.
3 Juli 1878. En Fallent, der paaankede en i Realiteten klarlig begrundet Eragtning, hvorved hans Bo toges under Skiftebehandling, som Rettens Fornegtelse, idømt Mulkt for unødig Trætte. S. 655.
9 Oktbr. 1878. Mulkt for unødig Træte ilagt. S. 735.

Condictio sine causa, condictio indebiti.

10 Decbr. 1870. Sp. om Virkningen af at en for høi Beregning ved Feiltagelse af Revisor var bleven godtkjendt og af Finantsdepartementet anvist til Udbetaling. Læren om conditctio indebiti drøftes i dens Almindelighed under Gjennemgaaelse af den videnskabelige Literatur og de ergangne — trykte og utrykte — Høiesteretspræjudikater. 1871, S. 33.
15 April 1874. Sp. om condictio indebiti ved urettelig oppebaarne Sportler. S. 466.
20 April 1876. Antaget, at Hugst i Andenmands Skov, foretagen af godtroende Besidder, ikke betinger Erstatning for den sande Eier hos den, der har aavirket, selv naar Hugsten har gaaet videre end til Eiendommens Frugter efter L. 5—5—6 og maa ansees at have angrebet selve Eiendommens Substants. S. 422.
5 Mai 1877. Condictio indebiti anseet efter Omstændighederne utilladelig. S. 481.
7 Novbr. 1877. Forkastelse af en Kommunes Efterkrav paa for lidet oppebaaret Grundskat, der ikke krævedes efter en fast Maalestok, men reparteredes paa samtlige Forpligtede. 1878, S. 53.
Afh. Om Virkningen af Vildfarelse i Kontraktsforhold, om condictio sine causa o. s. v. 1879, S. 636.

Delagtighed.

20 Decbr. 1870. En Person, der havde ladet et falsk Dokument skrive af en fuldkommen godtroende Person, dømt som Gjerningsmand efter Krll.s 21—27 og 29, uden at der blev taget særskilt Hensyn til, at Tiltalte ved at paaføre Dokumentet et falsk Navn som Vitterlighedsvidne ogsaa havde forbrudt sig mod Krll.s 21—28. 1871, S. 174.
25 Marts 1871. Sp. om en Persons udviste Forhold var strafbart efter Krll.s 5—4. S. 410.
20 April 1871. Sp. om en stedfunden Overlægning mellem Mandskab skulde ansees som „Samraad" i kriminel Forstand. S. 369.
7 Juni 1871. Sp. om Bevis for Samraad. S. 505.
7 Septbr. 1871. En Fader anseet strafbar efter 5—4 Litr. c, jfr. 19—5 og 5—3 for til Sønnens Sp., om han turde efterkomme en Jordeiers Opfordring om at skyde en Ren, der med flere andre nærmede sig Eierens Jord, der oftere angaves at være beskadiget af for-

bifarende Rener, svarede at dette ikke kunde være farligt, da Grundeieren selv vilde bære Ansvaret. S. 827.

16 Septbr. 1871. Sp. om en Person, der mod Godtgjørelse havde hjulpet Tyvene ved Transport af Tyvekoster uden dog at have „modtaget, gjemt, kjøbt eller afhændet noget af det Stjaalne", kunde ansees efter 19—6 eller alene efter 5—9, jfr. 19—1. S. 677.

4 Oktbr. 1871. Sp. om Bevis for Samraad. S. 755.

28 Oktbr. 1871. Sp. om en Person, der forgjæves havde anmodet en anden Person om at tale til et Vidne for at faa dette til svigagtigen at afgive Forklaring i en Tiltalts Favør, kunde ansees efter 5—9 for efterfølgende Delagtighed i Tiltaltes Forbrydelse. S. 817.

2 Decbr. 1871. En Person, der havde benyttet en 8 Aar gammel Dreng til Bemægtigelse af Gulerødder i en Have, dømt som Hovedgjerningsmand. 1872, S. 126.

29 Juni 1872. Sp. om en Person, der efter Samraad skulde deltage i et Tyveri, hvis nærmere Detailler ikke vare aftalte, men som flygtede, før Gjerningen kom til Udførelse, skulde ansees som delagtig i det Indbrud, som fandt Sted, eller alene i simpelt Tyveri. Sp. om han efter Omstændighederne kunde ansees at have „bidraget til Forbrydelsen". S. 653.

22 Oktbr. 1873. Sp. om mala fides hos en Person, der havde kjøbt stjaalne Koster, afgjort mod hende, uagtet hun selv havde anmeldt Forholdet for Politiet. S. 801.

6 Decbr. 1873. Sp. om Anvendeligheden af Reglerne om Delagtighed paa Politiforseelser, navnlig Overtrædelser af Brændevinslovgivningen, omhandlet under Voteringen. 1874, S. 134.

5 Mai 1875. En civil Mand ikke anseet strafbar for at have forment en i hans Tjeneste staaende Soldat at vende tilbage til sit Distrikt, som denne havde forladt efter at have søgt Tilladelse dertil, men før saadan endnu var udfærdiget. S. 312.

13 Oktbr. 1875. En Person, der for at hjælpe sin Broder, havde gjort sig skyldig i efterfølgende Delagtighed, anseet efter 5—9 første Passus, uanseet at han havde modtaget en ringe Godtgjørelse for sin Uleilighed. S. 804.

20 Decbr. 1875. Besynderligt Tilfælde af enten Tyveri eller Bedrageri begaaet mod en Hæler eller Delagtighed med denne i Tyvsforbrydelse mod den sande Eier af den stjaalne Gjenstand. 1876, S. 230.

12 Mai 1877. Sp. om Anvendelsen af 5—3 eller 5—9. S. 518.

7 Juni 1879. En Person for at have bistaaet en Handelsmand i Fallitsvig anseet efter 21—24 a og b, jfr. 5—3. S. 701.

28 Juni 1879. Tvivlsomt Sp. om Bevis var ført for, at en Person havde forledet en Pige til Opgivelse af falsk Barnefader. S. 781.

18 Oktbr. 1879. Sp. om Ansvar for efterfølgende Delagtighed i Konkurssvig for en Person, der paastod ikke at have havt nogen Hensigt at gaa Forbryderen tilhaande. 1880, S. 102.

18 Septbr. 1880. Tvivl ytret om, hvorvidt 5—1 og 2 er anvendelig paa den, der kun har forledet en Anden til Delagtighed i en Forbrydelse, ikke til at paatage sig dennes Udførelse. S. 641.

Afh. Om den saakaldte Delagtighed i Forbrydelser. 1876, S. 1.

Dyrplageri.

22 April 1871. Mærkeligt Tilfælde af Dyrplageri. Sp. om Tilfældet var strafbart efter Krll.s Kategorier. S. 385.

30 Januar 1872. En Person antaget at have lagt „særdeles Grusomhed" for Dagen ved Mishandlingen af en Andens Ko. S. 234.

Eiendom, Eiendomsret og Eiendomsbyrder.

14 Decbr. 1870. Sp. om en ikke udskiftet Anpart af en Gaard var Bygselgods og beneficeret vedkommende Sogns Kirke eller Eiendomsgods for Eierne af den Gaard, i Forbindelse med hvilken Anparten i lang Tid havde været brugt. 1871, S. 90.

20 Januar 1871. Tvivlsomt Sp. om Eiendomsret til et Skovstykke, beroende paa Forstaaelse af en Udskiftningsforretning og dermed i Forbindelse staaende Forhold. S. 147.

28 Januar 1871. Lidet oplyst Sp. om Eiendomsret til en Hustomt, hvoraf betaltes Afgift til en større Eiendom, under hvilken den oprindelig havde ligget. S. 175, kfr. Rettelse S. 200.

4 Febr. 1871. Sp. om Eiendomsret til et Strandstykke, der ved Udskiftning i 1810—11 var tillagt Indstevnte, medens Appellanterne udledede sin Ret fra et Overdragelsesdokument af 1839 fra Eieren af en Naboeiendom. S. 236.

18 Febr. 1871. Tvivlsom Grændsetvist mellem Sæterbrug paa Fjeldet mellem Flaa i Hallingdal og Krødsherred. S. 361.

23 Febr. 1871. Sp. om Eiendomsret til Tangstrande. S. 233.

12 August 1871. Sp. om Eiendomsret til en Østersbanke. S. 617.

16 Septbr. 1871. Sp. om Eiendomsret til Søgrund. S. 681.

25 Oktbr. 1871. Sp. om en Kommunebestyrelses Kompetence med Hensyn til Dispositionen over en alle Præstegjeldets Indvaanere tilkommende Servitutret berøres under Voteringen. S. 809.

22 Novbr. 1871. Tvivlsomt Sp. om Bevis for Eiendomsret til Tømmer, der gik i Vasdraget under anden Mands Mærke. 1872, S. 9.

20 April 1872. Sp. om et Damanlæg til Lettelse af Dampbaadfart paa Elv var at sætte i Klasse med en Udøvelse af en med Fiskeretten ligestillet Ret til Elvens Benyttelse, eller om den maatte betragtes paa samme Maade som Vandets Leden af dets rette Løb. S. 489.

7 Septbr. 1872. Sp. om en Kontrakt om en Symaskine skulde bedømmes som en Leiekontrakt eller som en Salgskontrakt med tilknyttet pactum reservati dominii og deraf afhængende Sp. om et med Symaskinen begaaet bedragerisk Forhold skulde ansees efter 21—6 eller efter 21—1. S. 748.

18 Septbr. 1872. Tyvsdom for ulovlig Hugst under adskillig Tvivl om Eiendomsforholdet og om bona eller mala fides. S. 751.

1 Novbr. 1872. Sp. om Eiendomsret til tvende ubebyggede og udyrkede Skjær. S. 851.

19 Novbr. 1872. En Person, der havde taget Østers paa Grund, der efter Omstændighederne ansaaes privat Eiendomsret undergiven, dømt efter 22—14, da det ikke var oplyst, at Værdien af de optagne Østers oversteg 12 Skill. 1873, S. 246.

22 Marts 1873. Antaget, at en Person ved sin Optræden maatte ansees stiltiende at have opgivet sin Medeiendomsret i et Skjærp. S. 425.

3 April 1873. Antaget, at den, der af Forsømmelse undlader at undersøge sin Adkomst, ikke kan paaberaabe bona fides til Hævd, naar en Undersøgelse vilde vist, at han ikke var Eier. S. 463.

1 Juli 1873. Hævd paa Hugstret antaget afbrudt derved, at den ikke havde været udøvet fra 14 April det ene Aar til 14 April næste Aar. Som Grund mod Hævdserhvervelse paaberaabes manglende bona fides, og de Fordringer, som i saa Henseende maa opstilles, defineres. Ligeledes paaberaabes mod Hævd, at Servitutens Omfang var ubestemt. S. 557.

30 Septbr. 1873. Sp. om en Mands Ret til ved Dæmninger at holde Oversvømmelse borte fra sine Jorder, naar han derved leder Vandet i større Mængde end efter Naturens Anvisning ind i Bækkens naturlige sædvanlige Løb, berøres. S. 713.

30 April 1874. Sp. om et Par Haver i Bergen vare Almenning, overladt til en begrændset privat Benyttelse, eller privat fuld Eiendom. S. 492.

24 Juni 1874. Sp. om for hvilken Andel de forskjellige Sogne i i et Præstegjeld vare lodtagne i Præstegjeldets tre Kirkers Gods, forsaavidt det ei var delt mellem dem. Sp. om Sognene havde Eiendomsret til Kirkegodsets Skove eller kun Brugsret. S. 589.

31 Oktbr. 1874. Antaget, at opskyllet Tang tilhører Grundens Eier, hvor intet andet Retsforhold ved usus er etableret. S. 832.

20 Novbr. 1874. Under uhjælpelig Uklarhed om hvilken af to Grændselinier mellem to Gaarde, der var den rette, frifindes Sagvolderne for Sagsøgernes Tiltale, uden at Retten udtaler nogen Mening om, hvor Grændsen gaar. 1875, S. 65.

10 Decbr. 1874. Antaget, at en privat Kirkeeier, der undlader tilbørligen at vedligeholde Kirken, først da forbryder sin Ret, naar han overskdder en ham af Stiftsdirektionen given Frist til at have Kirken bragt i forsvarlig Stand. 1875, S. 97.

27 Januar 1875. Sp. om en Veiservituts Tilværelse og Begrændsning. Herunder ventileres, uden dog at afgjøres, Spørgsmaalet om en Veiservitut betinget for en Eiendom, ogsaa gjælder alle de Parceller, hvori den herskende Eiendom maatte blive udstykket. S. 193.

6 Marts 1875. Antaget, at en Mand, der led Skade af Vand, paaført ham af Gjenbo, ikke kunde kræve Skadeserstatning, fordi han selv havde undladt at benytte simple og billige Forebyggelsesmidler. Antaget at af forskjellige Eiere af samme Vandfald i Elv, benyttet til Fabrikdrift den ene efter Omstændighederne maatte finde sig i de Ulemper, som var en Følge af de Andres Benyttelse af Vandet i industrielle Øiemed. S. 209.

29 Juni 1875. En Kommune tilkjendt fornøden Tomt til Færgested paa Basis, at Ret dertil var erhvervet ved Hævd. Tvivl om den tidligere Brug var skeet ex opinione juris eller havde været betragtet som uskyldig Nytteret. Sp. om Rettens Omfang. Erstatning for Hindring i Brugen af Færgestedet negtet fordi Kommunekassen derved ikke var paaført noget Tab. S. 560.

6 Oktbr. 1875. Sp. om Retsforholdet med Hensyn til en Del af den saakaldte Vitterlevsalmenning i Bergen. S. 754.

18 Febr. 1876. En Vandledning nedlagt over to Gaardes Grund af begge Eiere i Forening og til fælles Brug, uden at skriftlig Kontrakt oprettedes og uden at nærmere Betingelser aftaltes, antaget at

stifte reel Ret og ikke at bortfalde ved de eller den ene af de kontraherende Personers Død. S. 330.

20 April 1876. Antaget, at en Hugst i Andenmands Skov, foretagen af godtroende Besidder, ikke betinger Erstatning for den sande Eier hos den, der har aavirket, selv naar Hugsten har overskredet Eiendommens Frugter efter L.s 5—5—6 og maa ansees at have angrebet selve Eiendommens Substants. S. 422.

22 April 1876. Antaget, at det, naar et Skrift er solgt til en Forlægger uden at det er oplyst, hvorvidt det er den fulde Forlagsret, der er afstaaet eller alene Retten til et enkelt Oplag, maa antages, at alene det sidste er ment. Navnlig findes dette klart, naar et literært Produkt sælges til et Blad. Tvivlsomt Sp. om hvorvidt det var godtgjort, at et Skrift, da et nyt Oplag udkom, havde været: „aldeles bortsolgt" og om Bevisbyrdens Fordeling desangaaende. S. 433.

5 Juli 1876. En Person, der for mere end 20 Aar tilbage havde kjøbt en fast Eiendom, paa hvilken der efter thinglæst Dokument hvilede en Kornafgift, som Kjøberen ikke kjendte til, sagsøgtes efter 20 Aars Forløb til at erlægge Afgiften, men dømtes i Overret og Høiesteret til at betale den, uden at høres med sin Paastand om at have frihævdet Eiendommen. S. 577.

5 Septbr. 1876. Sp., om hvilken af to Naboer eiede et mellem deres Eiendomme opført Plankeværk. Efter Omstændighederne antaget, at det for en Halvpart tilhørte hver af Eierne, og at den der eiede det, var berettiget til at bebygge den Grund, hans Halvdel indtog. Heri antoges det ikke at medføre nogen Forandring at Plankeværket dannede den ene Væg i Naboens Udhus. S. 611.

9 Septbr. 1876. Sp. om Retten til Benyttelse af en af en privat Mand oparbeidet Raak, ventileres. S. 632.

21 Septbr. 1876. Antaget, at Proprieteten til en Gaard, hvor Bygselen tilhørte Bispestolen, ikke som sædvanlig fulgte Bygselen, men tillaa Opsidderne. Som Følge deraf negtedes Oplysningsvæsenets Fond Adgang til at sælge Gaarden i Medhold Bestemmelsen i § 30 i L. af 20 Aug. 1821. S. 659.

28 Oktbr. 1876. Antaget at en en fast Eiendom tilliggende Lændseafgift, der ved Kontrakt var fastsat til et fast aarligt Beløb, maatte ansees som en „Herlighed" ved Eiendommen, der efter § 1 i L. 6 Juni 1863 skal tages i Betragtning ved Ansættelsen af Skylden. S. 785.

20 Januar 1877. Sp. om en Plads tilkom Husbehovsret i fremmed Skov, efter Omstændighederne besvaret benegtende. Sp. om en en Gaard tilliggende Husbehovsret kan overføres paa en fraskilt Parcel, berøres, uden at dog Dommen bygges derpaa. S. 314.

16 Febr. 1877. Særdeles tvivlsomt Sp., om Eierne af en Grund, der tidligere havde Adgang til at føre Afløbsvand over en andens Grund til en aaben Rendesten i offentlig Gade, og som efter denne Gades Sløifen og Bebyggelse i længere Aarrække uden speciel paaviselig Hjemmel havde ført Afløbsvandet gjennem en privat Kloak, der syntes at være traadt istedenfor den sløifede Rendesten, skulde antages hertil at have nogen Ret, efter Omstændighederne besvaret benegtende. Spørgsmaalet om en Kommunes Ret til uden Hensyn til, at Private have indrettet sig efter de bestaaende Forhold at sløife offentlige Gader, Rendestene o. desl., berøres uden at løses. S. 289.

8 Marts 1877. En tvivlsom Eiendomsadkomst til en Strimmel Jord, afhjulpen ved Hævd. Antaget, at den Servitut over en Grund,

at en Nabo over den kan bortlede sit Skyllevand, ikke forhindrer den tjenende Eiendoms Eier fra at bebygge den, selv om han derved noget forandrer og besværliggjør Udøvelsen af Servituten, naar han ei umuliggjør den eller væsentlig besværliggjør den. S. 369.

26 April 1877. Sp. om en Transport paa en Udhugstkontrakt efter Omstændighederne skulde ansees som en datio in solutum eller som en Pantsættelse, besvaret til Gunst for den første Mening og Transporthaverens Ret saaledes opretholdt mod en senere Exekutionshaver. S. 426.

4 Mai 1877. En Sagbrugseier tilpligtet at borttage en Dam, der var til Hinder for Laxens Opgang i Elven. S. 437.

12 Juni 1877. Antaget, at en Parcel af en Eiendom, der havde Sæterret, ved Salget kunde forbeholdes Adgang til at deltage i Hovedeiendommens Sæterret, men Spørgsmaalet i det foreliggende Tilfælde ei løst, fordi Hovdeiendommens Eier ei var inddragen under Sagen, der alene førtes mellem en anden Brugsberettiget og Parcellens Eier. Parcellens Eier dog anseet uberettiget til selvstændigt Sæterbrug og derfor tilpligtet at ryddiggjøre Sætervolden for sine særskilte Sæterhuse. S. 486.

6 Oktbr. 1877. En Person, der havde anbragt en Mølledam tvers over en Fiskeelv, sagsøges af Fiskerieierne til at nedrive Dammen, men frifindes i Høiesteret, fordi det ei var oplyst, at Dammen var til Hindring for Fiskeriet. Væsentlig Vægt lagdes i Høiesteret paa den Omstændighed, at Elven ogsaa tidligere benyttedes til industrielle Øiemed, der kom i Strid med Fiskeriinteressen. S. 756.

11 Decbr. 1877. En Person, der eiede to Nabotomter, bebyggede den ene med en treetages Gaard, hvori en Kvistbekvemmelighed paa 3 Værelser, der fik Lys fra Vinduer, der vendte ud til Nabotomten. Nabotomten bebygger han med en toetages Bygning, der ikke hindrer de nævnte Vinduer fra at faa Lys. En ny Eier af Nabotomten forhøier imidlertid Bygningen til 3-Etages og borttager derved delvis Lyset for Kvistetagen. Dette antaget ikke at kunne formenes ham. 1878, S. 243.

23 Marts 1878. Uklart Sp. om en Hugstret, der antoges hævdet, alene strakte sig til tørre Træer eller ogsaa til friske. S. 561.

27 April 1878. Sp. om Udstrækningen af en Servituthavers Ret over Stranden. Eiendomsret til Søgrunden in confesso. S. 472.

4 Mai 1878. Særdeles uklart Sp. om Eiendomsret eller Hugstret — reel eller personlig — i en Del af en Gaards Skov afgjort under Mangel paa klart Bevis efter Bevisbyrdens Stilling. S. 539.

31 Mai 1878. En Klausul i et Skjøde, hvorefter en Damret skulde fortabes til Fordel for Sælgerens Eiendom, i Tilfælde at Dammen ikke holdtes i forsvarlig Stand, anvendt efter dens Strenghed. Erstatning for Skade ved Dammens Utæthed antaget ikke at blive at tilkjende ved Siden af, at selve Retten kjendtes at gaa over paa de Skadelidte. S. 544.

2 Novbr. 1878. Antaget, at Søgrund er at skifte mellem Strandeiere saaledes, at ethvert Punkt af Grunden tilhører den Strand, som det maatte ligge nærmest. Strandlinien bestemmes efter almindeligt Høivand. Et Par aldeles ubetydelige Holmer efter de specielle oplyste Omstændigheder ikke antagen at have nogen særskilt Søgrundsret. S. 782.

13 Decbr. 1878. Sp., om der tilkom en Parcel af en Gaard Hav-

neret og Hugstret i dennes Skov, efter de oplyste Omstændigheder besvaret bekræftende. Den tidligere fastslaaede Sætning, at en servitutberettiget Eiendoms Deling ikke maa lede til Servitutbyrdens Forøgelse, anvendt. 1879, S. 85.

19 Febr. 1879. Ved Afgjørelsen af Sp., om en Sæter tilhørte Almenning eller var fuld privat Eiendom, lagdes væsentlig Vægt paa, at Sæteren laa paa Fjeldet omringet af Almenning, saaledes at Præsumtionen for, at den ogsaa selv var Almenning, ansaaes stærk nok til at vælte Bevisbyrden over paa Eieren, der ikke var istand til at godtgjøre nogen sær Eiendomsadkomst. I Henhold til tidligere Domme antaget at fremmede Kreaturer ikke maa indtages i Almenning. Førstvoterende udtaler, at de enkelte Sæterlag ikke have nogen særlig Havneret fremfor Bygden forøvrigt. S. 200.

19 Marts 1879. Sp. om en Opbyders Effekter, der vare kjøbte af Boet for en Andens Penge i den Hensigt at hjælpe Opbyderen og Familie, der skulde beholde dem til Brug, vare ham eller senere hans nye Konkursbo tilhørende, eller om de tilhørte den, der havde udlagt Pengene og til hvem de i Formen vare solgte af det første Opbudsbo. S. 317.

26 Marts 1879. Fortolkning af en Overenskomst, hvorved der forbeholdes „Bærums Jernværks Eier Besiddelse og Brug" af visse tidligere benyttede Tomter. S. 405.

20 Mai 1879. Efter Omstændighederne antaget, at Tømmereiere havde Ret til at fløde gjennem en Dam bygget i nogle Brugs Interesse. S. 386.

17 Juli 1879. Sp., om en Plads var Fæste paa 2 Generationers Tid eller Arvefæste, afgjort til Fordel for den første Mening, idet Ordene „Efterkommere" i et Skjøde af 1798 ansaaes at betegne Hustru og Børn, ikke den hele Descendents. Sp. om hvad der i nævnte Skjøde skulde forstaaes ved Ordet „Rydningsretten". S. 832.

10 Oktbr. 1879. Sp. om en delvis beneficeret Gaard havde været vedkommende Præstebord beneficeret med eller uden Bygsel, besvaret til Gunst for den første Mening. Antaget, at den beneficerede Del havde udgjort en særskilt Del af Eiendommen og ikke blot bestaaet i en ideel Anpart af samme beregnet efter Skylden. Den Afvisningspaastand, som grundedes paa, at det Offentlige, som indtalte den beneficerede Del af Gaarden, ikke kunde paavise sin Eiendom, ikke afgjort, da Spørgsmaalet løstes paa andet Fundament. De Indst., uagtet de tildels havde erlagt Landskyld og Tredieaarstage, antagne at have frihævdet Eiendommen for Bygselen. 1880, S. 33.

4 Febr. 1880. En paa Kontrakt grundet Servitut udvidet ved Hævd. Spørgsmaal om Forstaaelsen af Sætningen, at Ingen kan hævde mod sin Adkomst, berøres uden at løses. S. 237.

10 Juni 1880. Antaget, at Tiendefrihed kun tilkommer de Præstegaarde, der fra Alders Tid have nydt saadan Frihed, ikke derimod tiendepligtige Gaarde, der udlægges til Præstegaarde. S. 436.

1 Oktbr. 1880. En Veiret bevist ved Alders Tids Hævd. Antaget, at ved Bevisets Vurdering maatte Brugen af en ny, af Eieren til Brug istedetfor den gamle anvist Vei, sammenlægges med Brugen af den ældre Vei som Udøvelse af en og samme Rettighed. S. 633.

Bd. 7 Januar 1868. Sp. om den oprindelige Eiers Adgang til fra godtroende Trediemand at vindicere en Løsøregjenstand, som den nævnte Trediemands Hjemmelsmand ved en saakaldet Leiekontrakt

havde erholdt Overdragelse paa, paa saadanne Vilkaar, at Forholdet nærmest maatte opfattes som Kjøb og Salg med tilknyttet pactum reservati dominii. 1871, S. 308.

Od. 2 Decbr. 1872. Sp. om en Dam, der opdæmmer Vand over Andres Grund i Kraft af Alderstids Hævd med Bevarelse af Servituten kan flyttes, naar derved ikke Skade forvoldes den Servitutbetyngede, eller om Servituten skal ansees strengt bunden til den ældre Dam. Antaget, at Bevisbyrden for, at Servituten ikke er udvidet ved Dammens Flytning, paahviler den, der har flyttet den. 1873, S. 773.

Bd. 30 Januar 1880. Antaget, at den Omstændighed, at Heftelser paa Hovedeiendommen eller Dele deraf paaføres Hjemmelsdokument, udstedt paa en Parcel, ikke ubetinget medfører Ret for Kjøberen til at fordre, at Sælgeren skal skaffe Heftelserne aflæste paa Parcellen eller hæve Handelen, men at dette maa bero paa, hvorvidt Heftelserne efter Omstændighederne kunne antages at være den solgte Parcel vedkommende. Efter denne Betragtning sættes en Række Heftelser uden videre ud af Betragtning som Parcellen uvedkommende, medens en enkelt Heftelse, der antoges i Tilfælde at ville bebyrde Parcellen, prøves og fortolkes. Dette sidste efter Rettens Udtalelse alene med Virkning for Kjøber og Sælger og med Reservation af den ustevnte Servituthavers Ret. Den Omstændighed, at Kjøberen havde havt Adgang til at blive bekjendt med denne Heftelses Tilværelse, antaget at medføre, at han i ethvert Fald fik taale den indtil det viste sig, om den havde Realitet ham til Skade. S. 794.

Afh. Om den saakaldte literære og kunstneriske Eiendomsret. 1871, S. 185, 201, 585. — 1872, S. 377, 393, 553, 793, 809. — 1873, S. 217, 233, 265, 817. — 1874, S. 537, 729, 745. — 1875, S. 673, 689, 745, 809.

Notits. Om Hovedtienden, 1875, S. 525 og 573.

Afh. Om Delinger og Sammenføininger af Jordeiendomme. 1875, S. 529.

Afh. Om Erstatningen for tvungen Grundafstaaelse til Gader og offentlige Pladse, samt for den ved Reguleringen fremkomne Indskrænkning i Eierens Ret til at bebygge sin Grund. 1879, S. 717.

Embeds-, Ombuds- og Bestillingsmænd.

10 Decbr. 1870. Sp. om den rette Beregning af en Toldkasserers Procenter. Sp. om Virkningen af, at en for høi Beregning ved Feiltagelse af Revisor var bleven godtkjendt og af Finantsdepartementet anvist til Udbetaling. Sp. om Forstaaelsen af Kammerretsordningens Kap. 2 § 18, Frd. af 31 Decbr. 1742 § 11 og Lovens 3—1—7. 1871, S. 33.

10 Decbr. 1870. Sp. om Erstatningsansvar for en Pantebogsfører for at have paaført en Pantobligation formentlig mangelfuld Attest om Heftelser, eller in subsidium for at have undladt at bemærke, at den i Pantobligationen for Pantet anførte Skyld var urigtig. 1871, S. 52.

10 Decbr. 1870. En Person, der havde overfaldt en Stationsmester ved en offentlig Jernbane, medens han var ifærd med Udøvelsen af sin Stillings Pligter, og hindret ham deri, anseet efter Krll.s 10—1. 1871, S. 121.

20 Decbr. 1870. Sp. om Inhabilitet hos en Skjønsmand ved en Odelstaxt, fordi han havde behandlet Sagen som Forligelseskommis-

sær, og derhos var Medeier i en ubetydelig Appertinents til den taxerendes Eiendom. Underdommeren, der af nævnte Grund havde afvist Taxten, ilagt Procesomkostninger. Strafansvar efter Krll.s 24—9 ikke antaget anvendelig uden efter udtrykkelig Paastand. 1871, S. 137.

18 Febr. 1871. Sp. om Lensmanden, der havde anmeldt Tiltalte for ulovligt Brændevinssalg, skulde tilkjendes Halvparten af den ilagte Mulkt, uagtet Tiltalte blev dømt for Fakta, der var yngre end Anmeldelsen. S. 266.

15 Marts 1871. Sp. om Forstaaelsen af § 19 sidste Passus i Lov om Lagrettesmænd af 28 August 1854. S. 345.

22 Marts 1871. Sp. om en Sagfører efter Omstændighederne havde havt fornøden Fuldmagt til at anlægge et Søgsmaal. S. 334.

11 Mai 1871. En Person, der var antagen som Kommunekasserer for Aaret 1867 og senere for Aaret 1868, og som fortsatte at fungere ogsaa i 1869 uden særskilt Beskikkelse for dette Aar, antagen for Underslæb i det sidstnævnte Aar underkastet det sædvanlige Strafansvar for Regnskabsbetjente. S. 389.

12 Oktbr. 1871. Sp. om Amtmanden kunde ansees som summus tutor for umyndige Arvinger med Hensyn til Paatalen af Forrykkelse af Effekter i et Bo. S. 745.

27 Oktbr. 1871. Sagførere anseede som Bestillingsmænd ogsaa udenfor de Anvendelser, hvor dette ved Lov udtrykkelig er fastsat. En Sagfører, der har Kontor i en Kjøbstad, men bor udenfor denne, med Hensyn til Skattepligt henregnet til Kjøbstadens Indvaanere efter Lov 28 Aug. 1851 § 1 Litr. c. S. 812.

10 Novbr. 1871. Misbilligelse af, at Aktor for Høiesteret i det formelle Sp. ensidig havde stillet sig paa den Side, som nærmest tilkom Defensor. 1872, S. 1.

17 Novbr. 1871. Tvivlsomt Sp. om Størrelsen af det en Pantebogsfører ved en indløben Feil i en Pantattest paadragne Ansvar. 1872, S. 43.

13 Januar 1872. Sp. om en Præst var forpligtet til, naar det af et Menighedslem begjæredes, nøiagtig at benytte den ved Frdng. af 7 Mai 1783 foreskrevne Daabsformular, eller om det var ham tilladt i Strid med Vedkommendes Begjær at læse de i Daabsformularen indtagne Troesartikler efter en anden — ogsaa som rigtig erkjendt — Oversættelse. — En Præst der uagtet givet Paalæg fra den geistlige Overøvrighed erklærede sig uvillig til at benytte Alterbogsformularen, anseet for Overhørighed efter Krll.s 24—30. S. 49.

30 Januar 1872. En Underdommer ilagt Ansvar for utilbørligt Ophold med en Sags Paadømmelse. S. 221.

3 Febr. 1872. Sp. om Ansvar for Overrettens Medlemmer, der vare stevnede til at stande tilrette. S. 196.

8 Juni 1872. En Underdommer mulkteret for utilbørligt Ophold med Forhørs Optagelse og dets Indsendelse til Overøvrigheden. S. 515.

22 Juni 1872. Antaget, at det ei er fornødent at varsle Referent eller Forsvarer, fordi der er Sp. om som „Ansvar" for begangne Feil at nedsætte hans Salarium. S. 649.

25 Juni 1872. Sp. om Medlemmer af et Kommunerepræsentantskab ere habile Skjønsmænd ved en Expropriationstaxt over en Eiendom, der for Kommunens Regning exproprieredes til øffentlig Brug efter Beslutning fattet af Repræsentantskabet. S. 617.

4 Juli 1872. En Officer dømt fra Embedet for Overtrædelse af den militære Straffelovs §§ 150, 127 og 162. S. 572.

12 Juli 1872. Naar en underordnet Retsbetjent er stevnet til at stande til Rette, fritager det et Appellanten for i Tilfælde at betale ham Kost og Tæring, at Appellanten, forinden Høiesteretsstevningens Forkyndelse, giver ham Meddelelse om, at ingen Paastand i Appelinstantsen vil blive nedlagt mod ham. Saadan Meddelelse til den indstevnte Retsbetjent hindrer heller ikke Sagens Paakjendelse i Høiesteret efter Tilstevning som Klage over Rettens Spilde m. m. S. 637.

2 Septbr. 1872. Sp. om i et Ladested den som Politimester fungerende Sorenskriver eller Distriktets Foged skulde udfærdige Mulktforelæggelser og Aktionsdekreter i Politisager. Sp. om dette Sp. kunde indbringes for Overinstantserne ved Paaanke af en Kjendelse afsagt underet for flere forskjellige Tilfælde og uden Varsel til de Angjældende. Antaget at L.s 1—5—8 ikke er anvendelige medmindre Sagen ved Beslutning er optaget til Kiendelse eller Dom. S. 674.

24 Septbr. 1872. En Stifteforvalter ikke anseet inhabil til som Underdommer at behandle Justitssag mod en under hans Skifterets-behandling staaende Opbyder for Forbrydelse mod 21—24 og 25. S. 758.

12 Oktbr. 1872. Sp. om Retsvidners Pligt til at bistaa Administrator af en Auktionsforretning med Ordens Opretholdelse under Retsmødet. S. 817.

7 Novbr. 1872. Antaget at en Ligningskommission, efter at dens Forretninger engang er sluttede, ikke paanyt kan træde sammen for at rette paa Feil, som maatte være begaaede ved den første Ligning. 1873, S. 55.

13 Novbr. 1872. Sp. om Forstaaelsen af § 4 i Lov af 20 August 1842 om Mudder- og Havnepenge med Hensyn til de vedkommende Toldkasserer tillagte Procenter. 1873, S. 122.

15 Mai 1873. Den Omstændighed, at en Person eier et Par Aktier i et anonymt Interessentskab, ikke antaget at gjøre ham inhabil til som Dommer at administrere et Skjøn, hvorunder der for Interessentskabet spurgtes om et mindre betydeligt Pengebeløb. S. 569.

21 Febr. 1874. Det antages at vare uden Indflydelse paa Spørgsmaalet, om en Person med Hensyn til Straf for Underslæb var at anse som Bestillingsmand, at han tildels havde gaaet udenfor det Felt, som ved hans Instrux var ham anvist. S. 190.

10 April 1874. Sp. om Bestillingsmænd i Kjøbstæderne ere afsætlige uden Lovmaal og Dom med flere dermed i Forbindelse staaende Sp. S. 425.

15 April 1874. Sp. om en Kæmner er berettiget til, naar han inddriver Skatter ved Auktion, at beregne Inkassationssalær. Sp. om Kæmneren skulde henføres under Kategorien Embeds- og Bestillingsmænd eller betragtes blot som Ombudsmand. S. 466.

27 Mai 1874. Antaget at Generalkrigskommissærens Skjøn om Længden af den Afkortning i Tjenestetid, der skulde tilstaaes en Person, der tidligere havde været Officer, men som paa Grund af Omstændighederne tilpligtedes at udtjene sin Værnepligt som Menig, kan omgjøres af Høiesteret. S. 569.

11 Septbr. 1874. En Embedsmand anseet forpligtet til at overtage en Del nye Forretninger, som ved kgl. Resolution henlagdes til hans Embede, og som efter deres Natur eller Omfang ikke kunde siges at

være uforenelige med hans oprindelige Embede. Derimod antoges han berettiget til herfor at erholde Erstatning efter Skjøn. S. 609.

29 Septbr. 1874. En kommunal Beslutning bliver ikke ugyldig, fordi Kommunerepræsentationens Medlemmer have Interesse i Sagen. Antaget, at en Kommunebestyrelse kan bevilge Midler af Kommunekassen til Overtagelse af Færgehold, der tidligere efter vedtagen Ordning bekostedes af visse Gaarde. S. 705.

29 Oktbr. 1874. En Sorenskriver mulkteret for i et Tilfælde, hvor han havde beregnet forhøiet Betaling for tættere Beskrivelse end lovbefalet, at have undladt at attestere, at den tættere Beskrivelse var skeet efter Vedkommendes Begjær. S. 826.

28 Novbr. 1874. En Person, der godtgjordes at være uskrivkyndig og ei at kunne læse Skrift, under Politisag dømt til at forrette som Overformynder, hvortil han var valgt. 1875, S. 13.

6 Febr. 1875. En Ligningskommissions Pluralitet dømt i Mulkt efter Krll.s 24—28 kfr. 32 for sit udviste Forhold, hvorved enkelt Samfundsklasse utilbørlig var begunstiget paa andre Klassers Bekostning. S. 152.

27 Febr. 1875. En Underofficer, der havde indgivet urigtige Rapporter og falskelig udfærdiget en Mulktresolution i en Overordnets Navn, anseet efter Krll.s 11—2, 24—13, jfr. 32 samt den militære Straffelovs § 13, uden at det kom i Betragtning, at den Overordnede, hvis Navn var misbrugt, ikke var rette Vedkommende til at udfærdige Mulktresolutionen. S. 274.

9 Marts 1875. En Hypothekbankdirektør og Statsrevisor, der er bosat i Aker, antaget efter § 2 i Byskatloven af 28 Aug. 1851 skatepligtig til Kristiania af sin faste Lønning i disse to Stillinger. Samme Lovs § 1 Litr. c antoges derimod ikke efter Omstændighederne anvendelig paa Tilfældet. S. 170.

6 Septbr. 1875. Antaget, at en Magistratsperson i et Ladested kunde opnævne Søretsmedlemmer. S. 596.

6 Septbr. 1875. En Sergeant, der havde oppebaaret og forvendt Mulktbeløb, som af hans Bataillonschef vare Mandskaber dikterede og som han efter Ordre havde forelagt dem, anseet bemyndiget til i Stillings Medfør at oppebære dem og saaledes dømt for Forvendelse efter 24—20, jfr. 32 og den militære Straffelovs § 56. S. 599.

13 Novbr. 1875. En Slutter i et Distriktsfængsel anseet efter 24—20, jfr. 21 og 32, for at have bemægtiget sig Penge, som han ved Visitationen fratog Fanger, idet han antoges at have handlet paa Vagtmesterens Vegne efter en stiltiende og i Forholdets Natur liggende Fuldmagt. 1876, S. 104.

8 Marts 1876. Misbilliget af Høiesteret, at Aktor i Anledning Sp., om en Politiretsbehandling paa Grund af Mangel ved Forelægget skulde kjendes uefterrettelig, ikke udtalte sig for Politiretsdommens Stadfæstelse, uagtet Førstvoterende uden Modsigelse af Rettens øvrige Medlemmer karakteriserede Politirettens Fortolkning af Loven som værende i den mest aabenbare Strid med dennes Ord. S. 333.

4 Mai 1876. Statskassen idømt Erstatning til kommunal Bestillingsmand, der efter Omstændighederne ansaaes ansat paa Livstid, men som mistede sin Post ved en Statsforanstaltning. Sp. om Bestillingsmænd som Regel, naar ingen særlige Omstændigheder komme til, ere afsættelige, berøres under Dissents uden at løses. Erstatningen

efter Omstændighederne alene tilkjendt for faste Indtægter, men ei for Emolumenterne. S. 449.
9 Septbr. 1876. Antaget, at en Distriktslæges Forpligtelse til uden særskilt Godtgjørelse at tilse fattige Syge, ikke kan indskrænkes til de fattige Syge, der have Hjemstavnsret inden den Kommune, hvor de bleve syge, men gjælder enhver Fattig uden Hensyn til Hjemstavnsret. S. 616.
4 Oktbr. 1876. En Toldkasserer dømt efter 24—22 til Minimum af Straf 3 Aar og 1 Maaneds Strafarbeide og indstillet til ved Benaadnig at slippe med 6 Maaneder. S. 693.
29 Novbr. 1876. Tvivlsomt Sp. om nogle forvendte Penge var at anse som offentlige eller ikke og deraf følgende Uklarhed om vedkommende Straffebud. 1877, S. 88.
2 Decbr. 1876. En Officer ved Brandkorpset i Kristiania ilagt Mulkt efter Brandanordning af 24 Febr. 1714 Post 5 § 3 for at have fremmødt til Tjeneste uden at være i Uniform. 1877, S. 65.
27 Januar 1877. En Bestyrer i et Konkursbo, der af Opbyderen, efter at denne havde faaet Akkord, sagsøgtes til Regnskabsaflæg, frifunden, fordi Opbyderen havde modtaget Boets Bøger og dels negtede at udlevere dem til Kurator, dels ødelagde dem. S. 241.
3 Marts 1877. En Konduktør ved en Statsjernbane anseet som Bestillingsmand. S. 318.
7 April 1877. Antaget, at ikke Politibetjente og Konstabler, men vel en Politimester (Byfoged) indgaar under Begrebet „Øvrighed" i 10—9. S. 408.
28 Juli 1877. En Sagfører, der havde beskyldt et Vidne, hvis Prov stred mod 3 andre Vidners Prov, for at have afgivet falsk Vidnesbyrd, anseet med 40 Kroners Mulkt for utilbørlig Skrivemaade for Retten. S. 651.
14 Septbr. 1877. En Lensmand dømt fra Bestillingen for i ugrundet Frygt for Overfald paa sig selv at have belagt en Person med Arrest. S. 721.
18 Oktbr. 1877. En Ordre til som Aktor at udføre en Justitssag i Høiesteret udføres efter vedkommende Advokats Død uden ny Ordre paa hans Vegne af en Kollega, og Salarium tilkjendes den Afdøde eller hans Bo. S. 801.
8 Novbr. 1877. Underdommeren, der havde undladt at bevidne Forsvarligheden af Politiaktors Procedure, anseet med Mulkt efter § 35 i Frdn. af 3 Juni 1796. 1878, S. 59.
22 Novbr. 1877. Skjønsmænd erklærede inhabile, fordi de vare opnævnte fra et Distrikt, der ansaaes interesseret i Afgjørelsen. Fortolkning af Lagrettesloveus § 24. 1878, S. 71.
1 Marts 1878. Det antoges efter Omstændighederne at kunne passere, at en Politimester, der havde dekreteret Aktion og som Aktor paabegyndt Sagens Udførelse, gik over til som Dommer at behandle den og som saadan paakjendte den. S. 521.
9 Marts 1878. En Handelsmand sender et Telegram i Konvolut til et Postaabneri, uden at det klart oplyses, om Konvoluten var adresseret til Postaabneren eller til Telegrafstationen. Samtidig sender han et Brev, addresseret til en Mand i Bergen. Telegrammet og Brevet indeholder Anmodning til Manden i Bergen om at besørge en Skøite assureret. Brevet og Telegrammet bliver ved Forsømmelse af Postaabneren overliggende paa Postaabeneriet, hvoraf følger, at Skøiten forliser, før Assuranse er tegnet. Eieren sagsøger nu Post-

aabneren til Erstatning af Skøitens Værdi. I Klagen nævnes alene hans Forsømmelse med Telegrammet og Dissents opstaar om Hensyn efter dette kan tages til Forsømmelsen med Brevet. Uden at dette Sp. løses, antages dog Postaabneren ansvarsfri for den nævnte indirekte Følge af hans Feil. S. 407.

5 Juni 1878. Overretsreferenten, der havde fremmet Sagen en Retsdag forsilde, dømt til at erstatte 8 Dages Arrestomkostninger. Ved en Feiltagelse var Appellen, da Sagen indbragtes for Høiesteret, ikke forkyndt Overretsreferenten; da Aktor ikke sørger for at berigtige denne Feil, opstaar Sp. om at lade ham betale disse Arrestomkostninger, hvilket dog ikke bifaldes, da Ophold ikke ansees forvoldt derved. Derimod nedsættes Aktors Salarium, fordi han ikke proprio motu havde sørget for at berigtige den begaaede Feil. S. 624.

10 Septbr. 1878. En Sags Dokumenter fra Høiesteret tilstillede Justitsdepartementet i Anledning af, at vedkommende Politikonstabels Rapport til Politijournalen efter senere erhvervede Oplysninger viste sig at være tildels endog „aldeles usandfærdig." S. 693.

9 Oktbr. 1878. Antaget, at en Politibetjent, der paa Inspektionstur i sit Distrikt passerer et Nabodistrikt, ogsaa paa dette nyder godt af den Beskyttelse, 10—4 giver saadanne Officianter. S. 751.

18 Oktbr. 1878. Sp. om Udstedelse af Auktionsskjøder skulde henregnes til „Forfattelse af Dokumenter" efter § 3 i Lov af 11 Mai 1872, besvaret benegtende. S. 768.

6 Decbr. 1878. En Person, der efter Aftale med Stempletpapirforvalteren besørgede dennes Udsalg af stemplet Papir i Kristiania efter Omstændighederne antaget at være Stempletpapirforvalterens Betjent, ikke selvstændig Forhandler. Udtalelser om selvstændige Forhandlere af stemplet Papir, deres Stilling og nærmere Fortolkning af en ældre Høiesteretsdom i Materien. 1879, S. 23.

20 Juni 1879. Sp. om en Postaabner for Brevbrud efter Omstændighederne skulde ansees efter 24—26 jfr. 32 eller efter 19—3. Kumulation anvendt efter 6—12. S. 768.

10 Septbr. 1879. Sp., om der forelaa et Tyveri af Bankobreve eller alene grov Skjødesløshed fra en Postbetjents Side, besvaret til Gunst for den mildere Mening i Underret og Overret, men i Høiesteret med 4 Stemmer mod 3 til Gunst for den strengere Mening. S. 653.

1 Oktbr. 1879. En Inkassator, der efter Overenskomst med en Sagfører procederede i dennes Navn og delte Udbyttet med ham, anseet for ulovlig Sagførsel. Det samme antaget om tvende Inkassatorer, der havde ladet Fordringer sig tiltransportere og derpaa indtalt dem i eget Navn. Arbitrær Straf anvendt under nogen Tvivl om, hvorvidt 21—18 paa Tilfældet var anvendelig. 1880, S. 22.

11 Oktbr. 1879. En af en Dissenterforsamling foretagen saakaldet Brødsbrydelse ikke antaget at kunne sættes i Klasse med Nadverens Forvalten. 1880, S. 75.

6 Decbr. 1879. En Person efter offentlig Paatale i Medhold Krll.s 27—3 andet Passus afsat fra Sagførerbestilling for et Forhold, der, om Klage havde foreligget, vilde været anseet efter 21—1 og 24—27. Antaget, at det Offentliges Klageret efter 27—3 andet Passus ikke præskriberes efter 7—13. Faktum frembyder et exempelløst Tilfælde af Udpresning ved Trudsler, der ikke gik ind under 16—13. 1880, S. 182.

10 Marts 1880. En Underdommer, der havde optaget et Things-

vidne i en Justitssag uden Referent og Forsvarer og uden Varsel til Tiltalte, anseet med Mulkt. S. 321.

9 Septbr. 1880. En Postbetjent, der havde aabnet Pengebreve bestemte til Aviseexpeditioner og angaaende Avissag, efter de oplyste Omstændigheder alene anseet efter 24—28. S. 625.

Od. 9 Januar 1871. Sp. om Omfanget af det Bevis, en Sagfører pligter at føre for at have været engageret til at udføre en Proces. S. 405.

Od. 13 Marts 1871. I et Tilfælde hvor en Skolekommission kontraktmæssig havde vedtaget at paahefte Kirkesanger-Indtægterne en aarlig Pension til en aftrædende Kirkesanger, ansaaes Herredet pligtig at svare Vedkommende til Beløbet, efter at Kirkesangerposten af Skolekommissionen var besat uden Forbehold om Afgivelse af saadan Pension. Skolekommissionens Undladelse af at foretage de fornødne Skridt til efter Lovgivningen at skaffe Beslutningen fuld Gyldighed antaget ikke at kunne komme den private Medkontrahent til Skade. S. 294.

Od. 27 Marts 1871. Sp. om en Sagfører, der som Kurator i et Konkursbo anlægger en Sag, er forpligtet til paa Provokation at dokumentere, at Sagsanlægget er besluttet af Tilsynsmændene. S. 432.

Notits. Sp. om en Sagfører ved tidligere Befatning med en Sag var bleven inhabil til at være offentlig beskikket Defensor i den. 1871, S. 215.

Notits. Sp. om konstituerede Embedsmænd med Hensyn til mod dem begaaede Forbrydelser mod Krll.s 10de Kap. skulle sættes i Klasse med Embedsmænd eller med Ombuds- og Bestillingsmænd. 1873, S. 96.

Notits. Sp. om Dyrlæger med Hensyn til Fritagelse for Lagretespligt staa i Klasse med „Læger". 1874, S. 174.

Notits. Om Forsvarerens Stilling og Ansvar i Justitssager. 1875, S. 589.

Notits. En Sagfører mulkteret for Forhaling af en Sag. 1879, S. 180.

Emigrationsvæsen.

27 Marts 1874. En Emigrantagent dømt for Overtrædelse af § 6 i Lov af 22 Mai 1869. S. 386.

Exekution.

27 Juni 1871. Sp. om Gyldigheden af en Exekution, der efter Overenskomst med Debitor er afholdt for uanseet Bestemmelsen i § 1 af Lov af 12 Oktbr. 1857 at skaffe Pantesikkerhed i Løsøre for en ikke forfalden og saaledes ikke ad Rettens sædvanlige Vei inddrivelig Fordring. S. 460.

7 Septbr. 1871. Sp. om en Exekutus, der ei havde været tilstede ved Exekutionen, hvor det var forsømt at afholde Effekter for 12 Spd., var berettiget til senere inden Auktionen paa egen Haand at udtage Effekter til dette Beløb uden Paaanke af Exekutionen. S. 825.

17 Oktbr. 1871. Sp. om Udlæg kan tages i Arv, til hvilken Vedkommende har en uigjenkaldelig Ret, besvaret benegtende. S. 768.

22 Novbr. 1871. Erstatning for Skade forvoldt ved en underkjendt Exekution negtet, fordi Feilen tildels var forvoldt ved den Skadelidendes egen uforsigtige Adfærd. 1872, S. 9.

20 Decbr. 1871. En Exekutionsforretning i en fast Eiendom, paa hvilken Debitor manglede thinglæst Hjemmel, som heller ikke han, men Andre senere erholdt, anseet ikke at medføre nogen reel Ret uagtet behørig Thinglysning. En Renunciation paa Udlæg af den nævnte Beskaffenhed efter Omstændighederne anseet ikke som en Eftergivelse, men som en Erkjendelse af, at Exekutionen forsaavidt ingen Ret gav. En Kreditor, der havde faaet Transport paa den Fordring, hvorfor der var gjort Exekution til Dækkelse i Tilfælde Indgang, anseet berettiget til at disponere over den efter eget bedste Skjøn uden Pligt til i hvert enkelt Tilfælde at indhente Cedentens Bestemmelse. 1872, S. 65.

6 Marts 1872. Sp. om ved Bestemmelsen af Prioritetsordenen mellem en Pantobligation og en Exekution, der begge vare thinglæste, før den Person, der havde udstedt Pantobligationen og hos hvem der var gjort Exekution, havde faaet thinglæst Hjemmel paa vedkommende Eiendom, begge Heftelsers Retskraft skulde regnes fra Skjødets Thinglæsning eller fra vedkommende Heftelsesdokumenters Thinglæning. S. 284.

31 Mai 1872. Sp. om hos Brugeren af en Gaard gjort Indførsel i Avling paa Marken kunde gjøres gjældende mod Gaardens Eier, der senere end Exekutionen, men før Indhøstningen, lovligen omstyrtede Brugerens Besiddelse og selv tiltraadte Gaarden. S. 435.

10 Juli 1872. Sp. om et Søretsskjøn om Bjergeløn efter Rekvirentens Paastand, mod hvilken forsaavidt ingen Indvending gjordes, kunde forsynes med Exekutionsklausul som i en Domssag. S. 621.

12 Juli 1872. Sp. hvorvidt Tvist om en Mands Ret til som Arvefæste at have Huse staaende paa Andenmands Grund kunde fordres afgjort af Fogden under en af Eieren rekvireret Udkastelsesforretning, eller om Fogden med Føie begjærede dette Sp. løst ved sædvanlig Rettergang. S. 637.

21 Septbr. 1872. N. L. 1—22—24 forstaaes saaledes, at det er nok, at vedkommende Domhaver, hvis Doms Exekutionskraft er suspenderet ved Appel, forkynder Dommen for Fogden med Rekvisition om i Tilfælde at erholde Affætning, for at det skal blive dennes Pligt uden videre Foranstaltning eller Møde fra Rekvirentens Side at give Affætning, naar Exekution fremmes efter Begjær af en anden Dom- eller Forligshaver. Antaget, at Affætningsrekvirenten ikke behøver at knytte sin Rekvisition til nogen bestemt forudsat Exekutionsrekvisition, men kan begjære den eventuelt for Tilfælde af hvilkensomhelst Exekutionsrekvisition. S. 763.

3 Mai 1873. Antaget, at det som Følge af Panterettens akcessoriske Karakter er ugyldigt at transportere den ved en Exekutionsforretning erhvervede Panteret til en Trediemand for at tjene til Sikkerhed for en anden Fordring. Antaget, at det er ugyldigt, naar Nogen for uforfaldne eller eventuelle Forpligtelser under Exekutions Form søger at skaffe sin eventuelle Kreditor Sikkerhed i Løsøre, som ikke leveres ihænde. Sp. om Gyldigheden af det saakaldte almindelige Udlæg i kollektivt betegnede Gjenstande berøres under Voteringen. S. 451.

7 Juni 1873. Sp. om, hvorvidt 6—14—6 kommer til Anvendelse ogsaa ved Jordeiendomme paa Landet, berøres. S. 623.

1 Septbr 1874. En Exekutionsforretning i en fast Eiendom indfries af Debitor, der lader sig give Transport istedetfor Kvittering. Efter at Gaarden er Debitor frasolgt ved Tvangsauktion, transporterer han Exekutionsforretningen til en Trediemand, der kjender For-

holdet og denne sælger nu med Hjemmel af Exekutionen Gaarden ved ny Tvangsauktion. Denne nye Auktion underkjendes derpaa i Appelinstantserne. 649.

9 Oktbr. 1874. En urettelig uden Dom afholdt Udkastelsesforretning paaankes forgjæves til Underkjendelse, fordi den Udkastede, inden Spørgsmaalet om Udkastelsesforretningens Lovlighed var afgjort i Høiesteret, ved endelig Dom i Realiteten var tilpligtet at fravige Eiendommen, saaledes at ingen materiel Retskrænkelse i Virkeligheden havde fundet Sted. S. 793.

30 Januar 1875. En Doms paabegyndte Exekution standset og Dommen paaanket til Skjærpelse, fordi det opdagedes, at Tilt. tidligere havde været straffet, hvorom hun ikke tidligere var examineret. S. 273.

6 Septbr. 1875. At en Dom i kriminel Sag er exekveret, antaget ikke at være til Hinder for dens Paaanke i et Tilfælde, hvor Tilt. ved Fordølgelse af tidligere begaaede Tyverier var sluppet for den forskyldte stigende Straf. S. 609.

9 Oktbr. 1875. Udkastelse i Henhold til 6—14—16 admitteret i et Tilfælde, hvor Leierens Ret efter Kontrakten var forspildt ved manglende forskudsvis Betaling. Til Støtte herfor ogsaa paaberaabt nævnte Lovsteds Bestemmelse om Leieboer, der „bliver i det Hus besiddendis, som han ingen Ret haver til". S. 799.

2 Febr. 1876. En Strafarbeidsdom for Tyveri, hvis Exekution allerede var paabegyndt, paaanket til Høiesteret, fordi det opdagedes, at Domfældte tidligere flere Gange havde været tyvsdømt, uagtet disse tidligere Domme ikke vare egnede til at bringe ham paa stigende Straf, da 10 Aar laa imellem dem og den nye Forbrydelse. Høiesteret skjærper Straffen. En anden Tiltalt, der ved de underordnede Retter var ilagt 1 Aars Strafarbeide, opdages, efterat have udstaaet de 8 Maaneder, at have været under 15 Aar, da Tyverierne blev begaaede og frifindes nu for yderligere Straf. S. 283.

22 April 1876. Høiesteret billigede, at en Foged havde negtet at exekvere en Høiesteretsdom, hvorved en Person under en løbende Dagmulkt var tilpligtet at udstede Skjøde paa en Gaard og tilpligtet at fravige den til Faredag, idet der oplystes, at Gaarden allerede før Høiesteretsdommen ved upaaanket Tvangsauktion var frasolgt den Dømte og overgaaet i en Andens Besiddelse. S. 471.

25 Oktbr. 1877. Sp. om Fororbn. af 9 Febr. 1798 kan paaberaabes af Exekutionshaver i en Pantobligation. 1878, S. 2.

9 April 1879. Indsigelse mod den ved en Udpantning fremlagte Beregning antaget at komme tidsnok i Overretten. S. 435.

Ob. 12 August 1872. Antaget, at en Trediemand, der har mødt som Protesterende under en Exekutionsforretning, der fremmes af Administrator, senere ikke kan faa sin Indsigelse prøvet i Appelinstantserne alene ved at paaanke den senere i Henhold til Exekutionsforretninger afholdt Auktion, men at han maa paaanke ogsaa Exekutionen. Antaget, at det i denne Henseende er ligegyldigt, enten Administrator under Exekutionsforretningen forkaster Indsigelsen ved en særskilt Eragtning eller alene implicite ved at fremme Forretningen. 1873, S. 708.

Notits. Om Virkningen af Exekution afholdt inden 8 Uger før Konkursens Udbrud i Henhold til Forlig, ældre end 8 Uger. 1878, S. 191.

Expropriation.

25 Juni 1872. Sp. om Medlemmer af et Kommunerepræsentantskab

er habile Skjønsmænd ved en Expropriationstaxt over en Eiendom, der for Kommunens Regning exproprieres til offentlig Brug efter Beslutning fattet af Kommunens Repræsentantskab. S. 617.

19 Juli 1872. En Expropriationstaxt kjendt uefterrettelig paa Grund af manglende Stevnemaal til en Rettighedshaver, hvem Expropriationen antoges faktisk at ramme. S. 656.

9 Oktbr. 1873. Antaget, at den i L. 10 Mai 1860 § 4 foreskrevne Appel af Expropriationstaxter som Extraordenssager alene indeholder et Beneficium for Parterne, som disse kunne frafalde ved at paaanke Sagen som Ordenssag til Session. Prøvelse af en Række Eragtninger om Skadeserstatningsfundamentets Omfang ved en Expropriationstaxt. S. 699.

20 Juni 1874. Antaget, at den særskilte Fordel som tilflyder en Eiendom ved en Jernbanestations Anlæg paa dens Grund, ved Expropriationstaxten skal komme til Afdrag i den saakaldte „Ulempeerstatning", hvorimod den i Voteringen forudsættes ikke at kunne komme til Afdrag i Erstatningen for den egentlige Grundafstaaelse. S. 563.

4 Novbr. 1874. Antaget, at en Expropriationsberettiget ikke ligeoverfor vedkommende Grundeiere bindes til at expropriere ved at tilstevne Expropriationstaxt og erhverve Fravigelseskjendelse, men at det staar ham frit, efterat have gjort disse Skridt, senere at træde tilbage. Vedkommende Grundeiere henviste til gjennem Beskikkelse at erhverve Besked om den Expropriationsberettigedes Bestemmelse, om denne ei proprio motu tilkjendegives, idet det udtales, at den Expropriationsberettigede ikke kan gives nogen særdeles lang Betænkningstid. Ved Siden af denne Lære opretholdes den Sætning, at Grundeierne, fra Expropriationstilladelse er erhvervet eller Taxtstevning udfærdiget, bindes i sin Benyttelse af Terrænet og henvises Grundeieren i saa Henseende, hvis Expropriation ei finder Sted, om han lider Skade, til særskilt Skadeserstatning efter Skjøn. Bevisbyrden for, at Skade er forvoldt ved det en Eiendommen ved paabegyndt men frafaldt Expropriation paalagte Baand, paahviler Grundeieren, og Skade kan ei i Tvivlstilfælde forudsættes herved at forvoldes. 1875, S. 1.

22 April 1875. Kristiania Kommune frifunden for et Søgsmaal, gaaende ud paa, at den skulde tilpligtes at borttage en ligesiden før 1847 existerende og i 1858 ombygget Afløbsrende, idet Lov af 19 Mai 1860 § 3 antages at hjemle Kommunen Adgang til ved Expropriation at bane sig Adgang til at beholde Renden ligesaavelsom til fra først af at anlægge den. Erstatningsspørgsmaalet var efter Paastanden ikke inddraget under Sagen. S. 308.

16 Januar 1877. Efter at en Kommunebestyrelse har undladt at benytte en ved kgl. Resol. tilstaaet Expropriationsret, fordi den erhvervede Taxt fandtes for høi, erholder den ved ny kgl. Res. en noget indskrænket Expropriationsret i samme Øiemed og faar nu Erstatningen fastsat ved et nyt Skjøn, uafhængigt af den tidligere Expropriationstaxt. S. 204.

14 Juni 1877. Antaget, at under Betegnelsen „Grund-Erstatning" ved Expropriation til et Jernbaneanlæg indgaar ogsaa den saakaldte „Ulempeerstatning", der i Regelen tilkjendes særskilt. S. 558.

13 Septbr. 1879. Ved en Jernbaneexpropriationstaxt lod det Offentlige bemærke, at det ved Erstatningens Ansættelse ønskede Spørgsmaalet om Erstatning for Risiko for Ildebrand holdt udenfor Skjønnet, og forbeholdt dette afgjort i Tilfælde Ildsvaade opstod. Det

Offentlige benegtede, at Ildsvaade forvoldt ved en Jernbanes forsvarlige Drift gav Krav paa Erstatning. En Grundeier begjærer imidlertid — under Forbehold af fuld Skadeserstatning i Tilfælde Ild opstod — særlig Erstatning for det Tab, han udsattes for, ved enten ikke at kunne faa sin Skov assureret eller at maatte betale en høiere Præmie. Heri nyder han Medhold ved Administrators Eragtning, men Skjønsmændene erklærede efter de foreliggende Oplysninger og Data for Tiden intet Skjøn i denne Post at kunne afgive. Fravigelseskjendelse gaves ikke destomindre. Det Offentlige indankede den første Eragtning til Høiesteret til Underkjendelse, men Retten stadfæstede. Fra enkelte Voterendes Side Udtalelse om Adgangen til at indbringe Retsspørgsmaalet for Høiesteret, da det var uklart, om dets Løsning efter Omstændighederne havde reel Interesse. S. 882.

15 Januar 1880. Sp. om, naar en Kommune efter den almindelige Bygningslov af 1845 er forpligtet til at expropriere Grund, der ved approberet Regulering er bestemt til Gade, og saaledes ikke af Eieren kan bebygges. S. 257.

Bd. 27 Juni 1871. Sp. om en Grundeier, der benytter Sagførerhjælp til Udtagelse af Stevning til og Møde ved en Expropriations-Overtaxt, er berettiget til at erholde Omkostningerne herved dækket af det Offentlige, naar Taxten falder ud i hans Favør. Sp. om Paastand herom maa fremsættes under Forretningen eller kan gjøres til Gjenstand for særskilt Sag. S. 596.

Afh. Om Erstatning for tvungen Grundafstaaelse til Gader og offentlige Pladse samt for den ved Reguleringen fremkomne Indskrænkning i Eierens Ret til at bebygge sin Grund. 1879, S. 717.

Fabrikker og industrielle Anlæg.

25 Januar 1873. Antaget, at et Bogtrykkeri, uagtet drevet i stor Stil og ved Hjælp af fast anbragt Dampmaskine, ikke kunde sættes i Klasse med de i § 48 i Lov om Fattigvæsenet i Kjøbstæderne af 6 Juni 1863 nævnte „industrielle Anlæg". Det samme antaget at være Tilfældet med vedkommende Skatteyders Virksomhed som Udgiver af tvende fra Officinet udgaaende Aviser. S. 275.

15 Januar 1874. Tvivlsomt Sp. om en foretagen Behandling af Gjødningsstoffe skulde ansees som Fabrikation af saadanne. I saa Henseende sat ud af Betragtning, at Anlægget benævnedes Fabrik. S. 202.

7 Decbr. 1875. Antaget, at L. af 3 Mai 1871 § 22 maa forstaaes saaledes, at det kun er den Fabrik, der bestod ved Lovens Emanation, der ved denne § har faaet Ret til fremdeles at bestaa, men at derimod ikke ny Fabrik kan opføres til Erstatning for den ældre, naar denne er tilintetgjort ved Ildebrand, Explosion eller paa anden Maade. Antaget, at en ved Explosion faktisk delvis ødelagt Nitroglycerinfabrik maatte ansees i Lovens Forstand „tilintetgjort." Sp. om en kombineret Nitroglycerin- og Dynamitfabrik efter Omstændighederne skulde ansees som et Anlæg eller som to. Antaget, at Tilvirkningen af Dynamit, der søgte sin Hjemmel i den nævnte § 22 i Loven af 1871, ikke kunde flyttes til en anden Bygning paa samme Eiendom. Antaget, at Bestyrelsen og ikke Fabrikbestyreren var ansvarlig for disse Lovovertrædelser, uagtet den sidste oprindelig var skeet Bestyrelsen uadspurgt. 1876, S. 209.

4 Mai 1877. En Sagbrugseier tilpligtet at borttage en Dam, der var til Hinder for Laxens Opgang i Elven. S. 437.

11 Mai 1878. Antaget, at den Virksomhed at skjære Is i Blokke og indlægge den i Ishus for senere at udskibe den ikke er Fabrikdrift. S. 508.

12 Juni 1880. En Bestyrer af og Aktionær i et Fabrikanlæg ikke anseet som Fabrikeier i Konkurslovens Forstand. S. 519.

Falskmyntneri.

4 Novbr. 1873. En falsk udenlandsk Mynt ugiven under løiet Angivende af dens Værdi i norske Penge. Sp. om Udgiverne, der havde vidst at Mynten var værdiløs eller næsten værdiløs, men ikke vidst, at den var falsk, skulde straffes efter 11—12 eller om Gjerningen alene indgik under 21—1. S. 811.

7 Marts 1878. En Person, der efter først i Samraad med en Anden, at have fabrikeret og udgivet falske Enkronestykker, umiddelbart efter i Samraad med en tredie Person fabrikerede og udgav falske Tokronestykker efter Omstændighederne anseet efter 11—8, kfr. 6—11, ikke kfr. 6—12. S. 469.

25 Septbr. 1879. Antaget, at der ikke udkræves strengt juridisk Bevis for, at den, der har udgivet Mynt, der ham vitterlig var falsk, ikke selv har forfærdiget den, men at et saakaldet Defensionalbevis maa være nok for at lade Vedkommende nyde godt af Straffemodifikationen i 11—12 sidste Led. Sp., om saadant Bevis in casu var ført, efter Omstændighederne besvaret benegtende. S. 875.

16 Oktbr. 1880. Falskmyntneri forøvet i en Strafanstalt af en Strafsange. Sp. om 11—8 første eller anden Passus efter Omstændighederne var anvendelig, besvaret til Gunst for den strengere Mening. S. 663.

Fattigvæsen.

17 Decbr. 1870. Sp. om Statskassens Forpligtelser ligeoverfor norske Undersaatter, der blive trængende i Udlandet, specielt ligeoverfor Udvandrere paa Veien til deres nye Hjemsted. 1871, S. 123.

14 Septbr. 1871. Sp. om Hjemstavnsret. S. 668.

5 Oktbr. 1871. Sp. om en ydet Fattigunderstøttelse var skikket til at afbryde Hjemstavnsrets Erhvervelse eller om den skulde ansees ydet til en ikke „trængende" og derfor sættes ud af Betragtning. Antaget, at det er Fattigvæsenet i Hjemstavnsdistriktet, der har at søge Betaling hos den Trængende eller hans forsørgelsespligtige Slægtning eller Husbond, og at Fattigvæsenet paa den Trængendes Opholdssted har bevaret sin Ret hos Hjemstavnskommissionen ved at forholde sig efter Fattigl.s § 26 (25). S. 714.

5 Decbr. 1871. Et Apothek ikke henregnet til de i Fattigl. § 52 nævnte Anlæg. 1872, S. 33.

1 Marts 1872. Sp. om en Person, hvis Forsørgelse i Tilfælde paahvilede et Bergværks Fattigvæsen, var skattepligtig til den Kommune, hvor Bergværket er beliggende. S. 388.

30 Oktbr. 1872. Antaget, at Eier af et Værk med eget Fattigvæsen, naar han bor paa Værket, ikke er pligtig til den Fattigkommune, hvor han bor, at svare personlig Fattigskat af Formue og Indtægt, der ikke hidrører fra Eiendomme, der henhøre til eget Fattigdistrikt. S. 844.

25 Januar 1873. Antaget, at et Bogtrykkeri, uagtet drevet i stor Stil og ved Hjælp af fast anbragt Dampmaskine, ikke kunde sættes i Klasse med de i § 48 i Lov om Fattigvæsenet i Kjøbstæderne af 6 Juni 1863 nævnte „industrielle Anlæg." Det samme antaget at være

Tilfældet med vedkommende Skatteyders Virksomhed som Udgiver af tvende fra Officinet udgaaende Aviser. S. 275.

5 April 1873. Antaget, at det ikke er tilladt ved et Brug paa Landet at ligne Fattigskat baade efter Fattiglovens § 52 og paa Matrikulskylden. S. 477.

19 Febr. 1874. Antaget, at § 51 andet Passus i Fattigloven for Landet af 6 Juni 1863 er anvendelig ogsaa paa en Skoveier, der ikke havde bortsat Skoven til Brug af Andre, men som det enkelte Aar ikke drev i Skoven, idet han ikke destomindre maatte ansees som Bruger. S. 252.

9 Mai 1874. Sp. om Udstrækningen af Fattigvæsenets Ret efter § 10 i de nye Fattiglove. S. 519.

26 Mai 1874. Sp. om Forstaaelsen af Udtrykket „Stedets Fattigvæsen“ i § 23 i Lov af 28 Juli 1824. S. 533.

17 Novbr. 1874. Tvivlsomt Sp. om Forstaaelsen af en Overenskomst af 1764 mellem 3 større Eiendomme i Tune og dette Præstegjelds Fattigvæsen. Sp. om denne Overenskomst blev staaende ved Magt ligeoverfor Sarpsborgs Fattigvæsen, efter at en Del af Tune og derunder en Del af Borregaard var gjort til Kjøbstad under Navn af Sarpsborg. 1875, S. 33.

10 Novbr. 1875. Tvist om Forstaaelsen af § 26 i Lov om Fattigvæsenet for Landet, forsaavidt angaar Bestemmelsen om nedsat Refusionspligt for Hjemstavnskommunen, naar den Fattige bliver trængende efter at have opholdt sig et Aar eller mere i den fremmede Kommune. 1876, S. 100.

27 Novbr. 1875. Sp. om Forstaaelsen af Ordet „vanvittig“ i Fattigloven for Landet dens § 22. 1876, S. 178.

1 Juli 1876. Sjette Gangs Betleri anseet med tolv Maaneders Strafarbeide. S. 583.

9 Septbr. 1876. Antaget, at en Distriktslæges Forpligtelse til uden særskilt Godtgjørelse at tilse fattige Syge, ikke kan indskrænkes til de fattige Syge, der have Hjemstavnsret inden den Kommune, hvor de bleve syge, men gjælder enhver Fattig uden Hensyn til Hjemstavnsret. S. 616.

28 Oktbr. 1876. Ved Valget mellem Fængsel paa Vand og Brød eller Tvangsarbeide for Betleri, taget Hensyn til en udenretlig erhvervet Oplysning om, at Tiltalte var indgaaet i Ægteskab. S. 809.

14 Febr. 1877. Antaget, at Sagbrug og Møllebrug henhøre til de i Fattigloven for Byerne dens § 48 nævnte Værker og Brug. S. 328.

20 April 1877. Sp. om et Værks Drift efter Omstændighederne skulde siges gjenoptaget. Sp., om det efter Omstændighederne maatte antages at have havt eget Fattigvæsen. Sp., om en midlertidig Afskedigelse af en Værksarbeider afbrød dennes Hjemstavnsretserhvervelse ved Værket. S. 420.

22 Febr. 1878. Sp. om Hjemstavnsrets Erhvervelse væsentlig beroende paa, om det kunde antages, at animus commorandi havde været tilstede. S. 392.

1 Febr. 1879. Antaget, at en Kvinde, der nyder Fattigunderstøttelse, uden Hensyn til Fattigl.s § 24 (23) vinder ny Hjemstavn ved at indgaa Ægteskab med en Mand, der har Hjemstavnsret i et andet Distrikt, end det, hvori hun har Understøttelse. Antaget, at den Omstændighed, at Fattigvæsenet i det Distrikt, hvor Kvinden hørte hjemme, var uvidende om hendes indgaaede Ægteskab og at det saa-

ledes i flere Aar, efter at dette var indgaaet, ydede hende Understøttelse uden at forudsætte, at det i Fattigl.s § 25 (26) omhandlede Tilfælde var forhaanden, og saaledes uden at iagttage den der foreskrevne Omgangsmaade, ikke afskar det Adgang til at søge Refusion, efter at det sande Forhold var kommen for Dagen. Antaget, at Kvindens Hjemstavnsdistrikt ikke havde tabt sin Ret mod hendes Mands Hjemstavnsdistrikt ved ikke at holde sig bekjendt med hendes forandrede Forhold. Under stærk Uklarhed om, hvorvidt nogen Trang til Understøttelse havde existeret efter hendes Giftermaal, og om altsaa overhovedet Fattigunderstøttelse, efter at dette var indgaaet, burde have været ydet, antoges Bevisbyrden i saa Henseende efter Omstændighederne at paahvile Mandens Hjemstavnsdistrikt, der, da denne ikke ansaaes fyldestgjort, ikke hørtes med sin derfra hentede Indsigelse. Antaget, at Bestemmelsen i samme § om Fjerdedelsafdraget ikke i Tilfælde var anvendeligt, idet den Understøttedes Ophold i det understøttende Distrikt ikke havde været af den Beskaffenhed, at det kunde begrunde Hjemstavnsrets Erhvervelse. S. 183.

19 April 1879. En gammel Kone dømt for Betleri for at have anholdt om Understøttelse i en Familie, hvor hun var vant til at erholde saadan, uagtet Tvivl vaktes om ikke hendes Forhold efter § 67 i L. 6 Juni 1863 efter Omstændighederne var straffrit. S. 505.

20 Mai 1879. En Person, der i Form af Laan tilvendte sig Understøttelse, anseet for Tiggeri med Vand og Brød. S. 678.

1 Novbr. 1879. En Betler dømt til Tvangsarbeide for Betleri, medens han i Henhold til Fattigl.s § 61 hensad i Tvangsarbeide for et Forhold, der syntes paa det nøieste at hænge sammen med det Forhold, for hvilket han var under Tiltale. 1880, S. 61.

Od. 17 April 1871. Sp. om gift Kones Betleri efter Fattigl.s § 20 afbryder Mandens Hjemstavnserhvervelse for hende. Sp. om hvad der skal henregnes til de „Udgifter" som Fattiglovens § 26 tilsiger Refusion for. S. 624.

Bd. 11 Novbr. 1876. Antaget, at en Betler, der havde udgivet sig for Bogbindersvend istedenfor Smedsvend, ikke kunde ansees skyldig i kvalificeret Betleri som den, der havde brugt „falsk Foregivende." Antaget, at en Person, der betler paa Veien fra en By til en anden, hvor han vil søge Arbeide, ikke derfor kan ansees som „omvankende Betler." En Person, der først af Feiltagelse to Gange var dømt for „første Gangs Betleri" og derpaa feilagtigen for 4de Gangs Betleri, ansees under ny Betlerisag for 4de Gangs Betleri. S. 798.

Forelæggelse.

18 Febr. 1871. En Forelæggelse anseet tilstrækkelig, uagtet den refererede sig til et Faktum, for hvilket intet Bevis havdes, medens Tiltalte dømtes for yngre Fakta. S. 266.

12 August 1871. Sp. om Afvisning paa Grund af manglende Forelæggelse. S. 621.

2 Septbr. 1872. Sp. om i et Ladested den som Politimester fungerende Sorenskriver eller Distriktets Foged skulde udfærdige Mulktforelæggelser og Aktionsdekreter i Politisager. S. 674.

13 Septbr. 1873. Antaget, at en for ulovligt Brændevinssalg tiltalt Person kunde idømmes Erstatning til Delinkventfondet efter § 2 i Lov af 8 Mai 1869, uagtet Forelægget lød ikke blot paa Straf, der af Høiesteret skjærpedes, men ogsaa paa Konfiskation, der frafaldtes ved

den af Fogden inden Retten nedlagte Paastand og heller ikke idømtes af Høiesteret. S. 686.

15 Januar 1874. Sp. om en Politisag efter Forelæggets Beskaffenhed alene gjaldt Overtrædelse af Bygningslovgivningen, eller om Tiltalte i Tilfælde kunde fældes som den, der havde gjort sig skyldig i sanitære Misligheder. S. 202.

8 Marts 1876. Politiretsdommen i en Sag angaaende ulovlig Handel, kjendt uefterrettelig at være og Sagen afvist fra Politiretten, fordi Forelægget ikke, overensstemmende med L. af 17 Marts 1866 § 38 og L. af 8 August 1842 § 39 var skeet af Overøvrigheden. S. 333.

5 Juli 1879. Sp. om Afvisning paa Grund af manglende Jagttagelse af Budet i Straffeprocesslovens § 39 a. 1880, S. 113.

30 August 1879. Sp. om Sagens Omfang efter Forelægget berøres uden at løses. S. 853.

Bd. 2 Oktbr. 1875. Mulkt ei antaget anvendelig, fordi Forelæg var givet og Sagen anlagt, før den satte Frist var udløben, uagtet Tiltalte havde erklæret ei at ville efterkomme Paalægget. S. 669.

Forligsvæsen.

10 Decbr. 1870. Sp. om der efter Forligsklagens Affatning var Anledning til foruden den principale — der udviklede — Søgsmaalsgrund, ogsaa at støtte Søgsmaalet til en subsidiær, i Klagen ikke berørt. 1871, S. 52.

20 Decbr. 1870. Sp. om det er Inhabilitetsgrund for en Meddomsmand at have fungeret som Forligelseskommissær i Sagen. 1871, S. 137.

15 Marts 1872. Sp. om Forligsmægling og Udsigelse i en Odelsløsningssag rettelig var anstillet med den, som efter Kjøbekontrakt var Eier og Besidder, eller om en Person, der senere fik thinglæst Hjemmel paa Eiendommen, kunde høres med det Anbringende, at han paa de nævnte Tider, trods Kjøbekontraktens Lydelse, var den sande Eier og Besidder. Sp. om Odelsløsningssøgsmaal uden ny Forligsmægling og Udsigelse m. M. kan fortsættes mod en ny Eier der udleder sin Ret fra den mod hvem Søgsmaalet er paabegyndt. S. 361.

28 Novbr. 1873. Et Skadeserstatningsskjøn erklæret at skulle medtage Skade lige til dets Afholdelse, ikke blot til Forligsklagen. 1874, S. 145.

4 Septbr. 1874. Antaget, at passeret Forligsmægling inden den almindelige Forligelseskommission gjør det overflødigt paanyt at mægle Forlig under Søretten. S. 683.

16 Febr. 1876. Sp., om Ordføreren i en Kommunebestyrelse var inhabil som Forligskommissær i en Sag, hvori Kommunen var Part, besvaret benegtende. S. 321.

17 Juni 1876. Forligsmægling anseet overflødig i en som civil Sag til Høiesteret indanket Politisag angaaende Bygningslovgivningen. S. 546.

30 Marts 1878. En Stevning, hvorved et Forlig paaankedes, afvist, fordi Forligelseskommissærerne ikke vare varslede. S. 566.

20 Novbr. 1878. Sp. om der var Adgang til ved Kontinuationsklage at give den oprindelige Klage et udvidet Omfang. 1879, S. 45.

Bd. 11 Novbr. 1880. Udeblivelse fra Forligelseskommissionen ogsaa tillagt Virkning i en for Retten indbragt Sag til Prøvelse af

en efter Lov 8 Mai 1869 afsagt Forligelseskommissionskjendelse. S. 822.

Notits. Rentefoden for forældede Forlig. 1876, S. 815.

Forsvundne og fraværende Personer.

29 April 1871. Sp. om en til Amerika udvandret Kone, om hvem ingen nærmere Oplysning kunde erholdes, og som, hvis hun levede, vilde være 68 Aar gammel, skulde ansees at leve eller forudsættes at være død. S. 388.

Skifted. 22 Mai 1872. Sp. om Forstaaelsen af § 23 i L. af 12 Oktbr. 1857. S. 599.

Forsøg.

10 Juni 1871. Sp. om Grændsen mellem fuldbragt og forsøgt Forbrydelse ved Falsknerier. S. 431.

14 Novbr. 1871. Sp. om et Tyveri var forsøgt eller fuldbragt. 1872, S. 7.

16 Decbr. 1871. Sp. om Forstaaelsen af Krll.s 3—4. 1872, S. 91.

4 Mai 1872. Sp. om Krll.s 3—4 var anvendelig i et Tilfælde, hvor Angj. havde tilstaaet at have hugget over sin Eiendoms Grændser, men hvor Eiendomsforholdet var uklart. S. 441.

14 Novbr. 1873. Sp. om en Person havde styrtet en af ham besvangret Kvinde i en Fos af Vanvare under Kjærtegn eller med Forsæt i den Hensigt at dræbe hende. S. 790.

6 Septbr. 1875. Sp. om fuldbyrdet eller forsøgt Tyveri. S. 625.

25 Oktbr. 1876. Sp. om 23—4 eller 23—1 kfr. 3—1 besvaret til Fordel for den sidste Subsumtion. S. 739.

25 Juli 1877. Forsøg paa Mord i beboet Hus i Kristiania ved høilys Dag, Røveri og Mened anseet med 15 Aars Strafarbeide. S. 693.

24 Novbr. 1877. En unaturlig Tilfredsstillelse af en Mands Kjønsdrift ved Omgang med en Kvinde uden res in re, af Førstvoterende betegnet som en Art Onani, betragtet som Forsøg paa Samleie og efter de Angj.s Familieforhold anseet efter 18—11, jfr. 3—1. 1878, S. 197.

1 Decbr. 1877. Sp. om et Falskneri skulde ansees som fuldbragt eller forsøgt. 1878, S. 225.

16 Oktbr. 1878. En Person, der uden Overlæg stak en Anden med en 3½ Tomme lang Kniv, efter Omstændighederne antaget at have havt til Hensigt at dræbe. S. 759.

25 Febr. 1879. Sp., om Forsøg eller fuldbragt Forbrydelse mod 14—22 forelaa, besvaret til Gunst for den sidste Mening. S. 220.

20 Marts 1880. Sp. om at anvende 14—18 første Led, fjr. 3—1, og om Forstaaelsen af tidligere Præjudikater i denne Materie. S. 331.

10 April 1880. En Person, der blev antruffen „netop som han var ifærd med at fælde et Træ" i Andenmands Skov, efter Oplysningerne forøvrigt fældet for fuldbragt Forbrydelse mod 22—14. S. 820.

2 Aug. 1880. Sp. om Forsøg eller fuldbragt Forbrydelse mod 21—29. S. 811.

18 Septbr. 1880. En forberedende Handling, der vidnede om et befæstet forbrydersk Forsæt, ikke anseet strafbar, da Sagen ikke var saavidt fremskreden, at det kunde siges at være kommet til „Forsøg". S. 641.

Notits. Forsøg og forberedende Handlinger. 1880, S. 652.

Fortsat Forbrydelse.

19 Novbr. 1870. Sp. om en Række Melkninger af Fremmedes Kreaturer til Fortæring paa Stedet skulde ansees som flere eller en fortsat Forbrydelse. 1871, S. 46.

17 Febr. 1872. En Person, der i en lang Aarrække ulovlig havde taget Trævirke i en Almenning, som det syntes hver Gang for under 12 Skill.s Værdi, anseet efter 19—1, idet Gjerningerne ansaaes som en sammenhængende Forbrydelse. S. 249.

11 Mai 1872. Sp. om Udfærdigelsen af tvende falske Kontrakter og deres Afbenyttelse skulde ansees som en fortsat Forbrydelse eller bedømmes efter Regelen i 6—12. S. 508.

5 Novbr. 1872. Sp. om de Tiltaltes Forhold skulde betragtes som en fortsat Forbrydelse efter Krll.s 6—11 eller to selvstændige Forbrydelser, hvorpaa Krll.s 6—12 var anvendelig. 1873, S. 160.

21 Novbr. 1872. Krll.s 10—1 og 3 i de underordnede Instantser anvendt kumulativt, men i Høiesteret alene 10—1. 1873, S. 125.

13 Oktbr. 1875. 6—11 anvendt i et Tilfælde af Brevbrud og efterfølgende Forfalskning af Brevet. S. 804.

7 Marts 1878. En Person, der, efter først i Samraad med en Anden at have fabrikeret og udgivet falske Enkronestykker, umiddelbart efter i Samraad med en tredie Person fabrikerede og udgav falske Tokronestykker, efter Omstændighederne anseet efter 11—8, kfr. 6—11, ikke kfr. 6—12. S. 469.

16 Juni 1880. 6—11 anvendt paa en Pige, der efter at have med Hensyn til samme Foster forseet sig mod 14—22, jfr. 3—1 og 4 forsaa sig mod 14—16. S. 650.

16 Oktbr. 1880. Tvivlsomt Sp. om en Række Legemsfornærmelser skulde betragtes som et eller to Overfald, efter Omstændighederne besvaret til Gunst for den mildere Mening. S. 719.

Forvaring.

15 Mai 1878. En Person, der mod sædvanlig Betaling havde en Hest i sin Havnegang, og som for at redde den, da den var kommet ud paa en Ø i Elven, drev den med en Hophelle paa Benene ud i Vandet, hvor den druknede, efter Omstændighederne anseet angerløs. S. 577.

Fremmed Ret.

10 Febr. 1871. Sp. om norsk Konkursbehandling kan kræves paa Grund af Ikkebetaling af en af et Handelshus i Udlandet akcepteret og i Udlandet betalbar Vexel. Sp. om et Medlem af et udenlandsk Interessentskab som norsk Borger havde fast Bopæl eller Værnething i Norge saa at hans Forum med Hensyn til Konkursbehandlingen var der. S. 156.

14 Juni 1871. Sp. om en Tvist skulde løses efter den paa Ladnings- og Betalingsstedet eller efter den paa Afleveringsstedet gjældende Ret eller endelig efter den gjældende Ret paa Skibets Hjemsted, hvor Sagen paadømtes. S. 521.

21 Oktbr. 1871. Sp. om en svensk Person af Arbeidsklassen efter noget over et Aars Ophold her skulde ansees som Indlænding. Sp. om en svensk født Kvinde, der i sit Hjemland, hvor man ikke kjender Straf for kvalificeret Leiermaal, havde avlet to Børn med 2 for-

skjellige Mandspersoner og senere efter sin Ankomst her til Riget avlede et tredie Barn med en tredie Mandsperson, for dette Forhold var strafbar efter Krll.s 18—25. S. 789.

14 Januar 1873. Antaget, at en fremmed Sømands Ulydighed ombord paa fremmed Skib i norsk Havn ikke kunde paadømmes efter norske Love eller af norske Domstole. S. 243.

16 Januar 1875. Antaget, at Vexelretten efter en Vexel, trukken fra Norge paa Rouen, betalbar i Paris, der formedelst det under den fransk-tydske Krig i Frankrige udfærdigede generelle Moratorium ikke blev protesteret i betimelig Tid, ikke destomindre efter norsk Ret var bevaret mod Endossenterne. S. 81.

5 Mai 1877. Antaget, at en Indsigelse, der støttede sig til udenlandsk Ret, ikke kunde nyde Medhold, fordi den paaberaabte fremmede Ret ikke var dokumenteret. S. 481.

Ud. 17 April 1872. Sp. om det franske Moratoriums Virkning paa norske Vexelforpligtedes Stilling. S. 335.

Afh. Det franske Moratorium 1871. S. 329.

Notits. Det nye schweizerske Grundlovsudkast. 1872, S. 471.

Afh. Brudstykker af svensk Ret. 1873 S. 729, 1874 S. 193.

Notits. Dansk Dom, hvorved antaget, at offentlig Forlovelse med Hensyn til Forpligtelse til i Besvangrelsestilfælde at ægte Pigen staar i Klasse med det i Frdn. 5te Marts 1734 omhandlede Løfte. 1873, S. 799. Kfr. 1874, S. 502.

Notits. Det franske Moratorium for det svenske Høiesteret. 1874, S. 392.

Notits. Indstevning af Underdommerens Arvinger for høiere Ret. 1874, S. 502.

Notits. Frdn. af 19 Mai 1754. 1874, S. 503.

Afh. Lidt om de Konflikter, Vexellovgivningerne fremkalde i den internationale Vexelhandel. 1875, S. 241.

Notits. Mand og Hustru. 1875, S. 711.

Notits. Om Domstoles Anvendelse af fremmed Ret. 1878, S. 109.

Notits. Engelske Høiesteretsd. angaaende Certepartier. 1878, S. 189.

Frifindelse.

9 Decbr. 1870. En Person, som uden Bemyndigelse havde undertegnet en Andens Navn under en Kvittering, frifunden for Tiltale, som den, der havde handlet i Ubetænksomhed uden ond Tro. 1871, S. 117.

27 Januar 1871. En Person, der var tiltalt for falsk Vidnesbyrd, frifunden, fordi han efter Omstændighederne antoges at have afgivet sit Vidnesbyrd i god Tro. S. 229.

28 Januar 1871. En Person, der tiltaltes for ulovlig Bemægtigelse af Ved, frifunden som antagelig værende i god Tro og berettiget til at forudsætte Eierens Samtykke til at tage Veden. S. 250.

4 Febr. 1871. Sp. om Krll.s Kap. 7 § 5 kunde lede til Frifindelse for en Del Tiltalte, der, drevne af en yderligtgaaende Nød, havde hugget tilsalgs i Andenmands Skov for at reise Penge til Fødemidler. S. 193.

8 Febr. 1871. Nogle Personer, der havde mærket og bortført Last, der som formentligt Appendix til en pantsat fast Eiendom var overleveret Panthaveren til brugeligt Pant, frifundne for Tiltale, idet Hensyn toges til det tvivlsomme i det civilretlige Sp. om Adgangen

til at tage det nævnte Løsøre til brugeligt Pant for en Fordring med Underpant i den faste Eiendom samt til Tvivl om Besiddelsesstanden. S. 179.

23 Febr. 1871. Sp. om Eiendomsret til Tangstrande. Frifindelse for Tyvstiltale paa Grund af antagelig bona fides begrundet i det civilretlige Forholds Uklarhed. S. 233.

9 Marts 1871. En Handelsbetjent, der, efterat hans Principal var rømt, ved Rasur og Tilsætning havde forandret sin Konto i Hovedbogen fra en mindre Sum til en større, der maatte antages at være den rette, frifunden, da han ikke antoges at have handlet i bedragersk Hensigt. S. 298.

12 April 1871. Sp. om Strafansvar for to Personer, der til Toldvæsenet havde opgivet at et Kvantum Varer vare overførte fra den Enes til den Andens Kreditoplag, uden at dette i Virkeligheden var skeet. Sp. om 21—25 eller 21—1 paa Tilfældet var anvendeligt. Sp. om mala eller bona fides efter Omstændighederne maatte præsumeres. S. 377.

6 Juni 1871. Tvivlsomt Bevissp. Tiltalte frifunden i alle Instantser. S. 501.

12 Aug. 1871. En Person som havde taget Østers paa en Banke i Kristianiafjorden frifunden paa Grund af det Uklare i Eiendomsforholdet, samt antagelig bona fides. S. 617.

21 Oktbr. 1871. En svensk født Kvinde, der i sit Hjemland, hvor man ikke kjender Straf for kvalificeret Leiermaal, havde avlet to Børn med to forskjellige Mandspersoner og senere efter sin Ankomst her til Riget avlede et tredie Barn, med en tredie Mandsperson, tiltalt for Forbrydelse mod Krll.s 18—25, men frifunden. S. 789.

16 Decbr. 1871. En Kvinde, der havde havt legemlig Omgang med to Mandspersoner til saadan Tid, at de kunde være hendes uægtefødte Barns Fader, anseet ikke at kunne straffes for at have opgivet til Præsten som Barnefader den af disse Personer, som hun personlig ikke troede at være den, ved hvem hun var bleven svanger. 1872, S. 91.

18 Januar 1872. En Person, der uden Bemyndigelse, men som det antoges i god Tro, havde underskrevet Endossenters og Vitterlighedsvidners Navne paa en Kautionsseddel, frifunden for Straf. S. 193.

17 Febr. 1872. En Person, der havde bemægtiget sig en Andens Oxeren, frifunden paa Grund af antagelig bona fides. S. 251.

25 April 1872. En Tiltalt frifunden paa Grund af Oplysningernes Mangelfuldhed, idet der „efter Omstændighederne" ikke fandtes tilstrækkelig Opfordring til ved Reassumtion at søge Manglerne afhjulpne. S. 588.

4 Mai 1872. En Person, uagtet egen Tilstaaelse om at have hugget over sin Eiendoms Grændser, frifunden for Tyveri paa Grund af Uklarhed om Eiendomsforholdet. S. 441.

10 Oktbr. 1872. En Forhørsforklaring sat ud af Betragtning med den Virkning, at Tiltalte frifandtes, i et Tilfælde, hvor Tiltalte paastod at være misforstaaet, og hvor der var benyttet Tolk, som hverken var edfæstet eller godtgjort at være beskikket af Øvrigheden eller at være det fremmede Sprog mægtig. S. 780.

23 Oktbr. 1872. Antaget, at Brug af bart Lys og Fyrstikker i Kjæl-

der, hvor der henlaa brændbare Sager, ikke i og for sig var strafbar, om end dermed forvoldtes Ildsvaade. S. 836.

1 Novbr. 1872. Et Par Fruentimmer, der drevne af haard Nød, havde taget Ved af et Skigjærde i Haab om at kunne ordne Affæren med Eieren, dømte for Tyveri, men indstillede til fuldstændig Benaadning. Krll.s 7—5 forgjæves paaberaabt. 1873, S. 45.

3 Decbr. 1872. En Person, der havde tilvendt sig Kredit paa Varer, ved at stille i Udsigt at betale med Fisk, men som isteden solgte sin Fisk til Trediemand, anseet efter 21—1 i de underordnede Retter, men frifunden i Høiesteret. 1873, S. 228.

24 Januar 1873. En Person, der ved Tilsætninger havde forandret et af en Anden udstedt Dokument frifunden, fordi Forfalskningen ikke var skeet i bedragersk Hensigt ligeoverfor nogen anden Person, men alene for at skjule en Politiforseelse. S. 637.

20 Marts 1873. Frifindelse for Tyvs- og Bedrageritiltale paa Grund af manglende Bevis for mala fides. Under Sagen berøres forskjellige Sp. af Panteretten uden dog at løses, idet deres blotte Tvivlsomhed antoges at beføie til at præsumere bona fides. S. 447.

29 Marts 1873. Frifindelse i Høiesteret for Tyvstiltale paa Grund af antagelig bona fides. S. 489.

16 April 1873. Frifindelse i Høiesteret for Tyvstiltale paa Grund af antagelig bona fides. S. 491.

9 Juli 1873. En Person dømt som Tyv i to Instantser for ulovlig Tangskur paa Andenmands Grund, men forsaavidt frifunden i Høiesteret med 4 Stemmer mod 3 paa Grund af Uklarhed om det sædvansmæssige Forhold. S. 649.

30 April 1873. Antaget, at man er berettiget til at bruge Nødværge, selv om man ved Flugt kunde unddrage sig Faren. Sp. om Overskridelse af Nødværge. S. 521.

4 Novbr. 1873. I et Tilfælde, hvor der var Spørgsmaal om 11—12 eller alene 21—1 skulde anvendes bleve de Tiltalte, da det sidste antoges, frifundne, fordi den Fornærmede havde frafaldt Paatale. S. 811.

4 Decbr. 1873. To Personer, der efter en andens Død i Henhold til en af ham i sin Tid meddelt Fuldmagt havde undertegnet hans Navn paa en Obligation og senere benyttet denne, som om den var udstedt i Mandens levende Live, frifundne paa Grund af antagelig bona fides. 1874, S. 129.

19 Decbr. 1873. Sp. om Tilstrækkeligheden af et Indiciebevis i en Falsknerisag. Frifindelse under Dissents i Høiesteret. 1874, S. 7.

13 Januar 1874. En Pige, der havde ligget sit uægte Barn ihjel, med 4 Stemmer mod 3, der stemte for Straf efter 14—26, frifunden for Justitiens Tiltale. S. 209.

20 Januar 1874. Nogle Grundeiere, der havde opdæmmet Vandet i en Bæk saaledes, at det stod over Hovedveien og gjorde denne nogetnær ufarbar, frifundne for Tiltale, fordi det ikke var bragt paa det Rene, om de ikke civilretlig vare beføiede til saadan Opdæmning. S. 217.

24 Januar 1874. En for Tyveri Tiltalt frifunden, uagtet meget stærke Indicier mod ham, fordi Bestjaalnes Tilhjemlingsed eller tilsvarende Eiendomsbevis manglede. S. 289.

27 Febr. 1874. En Sømand, der havde forladt Fartøiet, frifunden, fordi dette ansaaes at være i en særdeles mislig Forfatning. S. 377.

20 Marts 1874. Frifindelse for Tiltale for Manddrab paa Grund af manglende Tilregnelighed. S. 353.

7 April 1874. En Uhrmager, der tiltaltes for at have kastet en Dreng, der saa ind ad hans Butikvindue, hvor Uhre vare udstillede, omkuld, saa han kom til nogen Skade, frifunden, fordi Drengen antoges at have tabt sin Sagesløshed ved ikke helt at have staaet paa Fortouget, men med den ene Fod at være stegen op paa Vindueskarmen, for desbedre at se. S. 453.

31 Oktbr. 1874. Antaget, at det ikke kan regnes en Dampskibsfører tillast som grov Skjødesløshed, at han bruger Kjendtmand istedenfor examineret Lods, at han ikke kjender den hele Rute saa nøie, at han overalt selv kan kontollere Kjendtmanden, og at han, hvor han ei er kjendt, undlader at gribe ind i Kjendtmandens Kommando, hvor ikke aabenbart Feilgreb begaaes. Antaget, at det efter Omstændighederne ikke kunde tilregnes Skibsføreren som nogen strafbar Uagtsomhed at have antaget en Kjendtmand, ved hvis Feil Fartøiets Forlis forvoldtes. S. 838.

12 Decbr. 1874. En Sømand, der forlod Fartøiet med uoptjent Forskud paa Hyre, frifunden for Forbrydelse mod 21—1, idet han efter Omstændighederne ikke antoges at have handlet i bedragersk Hensigt. 1875, S. 41.

17 Decbr. 1874. En Person, der havde mundtlig Fuldmagt til at inkassere et Beløb, hvilken ikke toges for god, tilvender sig Beløbet ved at benytte en falsk skriftlig Fuldmagt, som han formaar en Medtiltalt til at skrive for sig. Tiltalte for Falsk frifindes begge paa Grund af antagelig bona fides. 1875, S. 121.

5 Mai 1875. En civil Mand ikke anseet strafbar for at have forment en i hans Tjeneste staaende Soldat at vende tilbage til sit Distrikt, som denne havde forladt efter at have søgt Tilladelse dertil, men før saadan endnu var udfærdiget. S. 312.

17 Decbr. 1875. Det mildere Alternativ i 22—14 anseet anvendeligt paa en Del Drenge, der havde bemægtiget sig Æbler i en Have, og som Følge deraf 3 af dem, der vare under 15 Aars Alderen i Henhold til 6—8 frifundne. 1876, S. 203.

15 Januar 1876. En Strafanstaltsbestyrer og en Strafanstaltlæge tiltalte for ved en i 42 Minuter fortsat Oversprøitning med koldt Vand at have forvoldt en Fanges Død, men begge frifundne, fordi det ikke antoges, at nogen tilregnelig Uforsigtighed kunde lægges nogen af dem tillast. S. 243.

29 Januar 1876. En Mand, der var udsat for Forulempning i Gjerning og Tale af en drukken Person, anseet at være i Nødværgestilfælde, da han med lette Slag og et let Stød søgte at holde ham fra sig og blev saaledes ikke anseet ansvarlig for den Druknes rimeligvis derved forvoldte Død. S. 278.

8 Febr. 1876. En Person, der havde Betingelserne for at erholde Skippercertifikat, overtager, uden at erhverve saadant, et Fartøis Førelse i den faste Skippers Sygdomsforfald. Herfor sættes han under Tiltale, men frifindes i alle Retter. S. 305.

7 Marts 1876. Særdeles tvivlsom Tyvsag endt med Frifindelse i alle Instantser. S. 353.

30 Marts 1876. En Person, der i to Instantser var dømt for Forbrydelse mod 14—8 frifunden i Høiesteret, dels fordi Tiltalte antoges ikke at have overskredet Grændserne for berettiget Anvendelse af

Magt til Opretholdelse af sin Ret, dels fordi Kausalforholdet mellem Legemsfornærmelsen og det 11 Dage senere indtraadte Dødsfald ikke ansaaes bragt paa det Rene. S. 397.

16 Juni 1876. En Lods, der havde sat et Fartøi paa Grund, efter Omstændighederne frifunden, idet der forelaa Mulighed for at en foretagen — Lodsen ubekjendt — Forandring med et Fyr, havde konfunderet ham. S. 535.

16 Septbr. 1876. En Del Skoltefinner, der paa russisk Grund havde fældet norsk Ren, ikke hørte med den Paastand, at de havde handlet af Nød, idet de havde andre Rener, og Høiesteret ikke fandt, at den Omstændighed, at dette var deres Kjørerener, kunde komme i Betragtning som afgjørende Grund mod først at slagte disse. S. 746.

19 Oktbr. 1876. En Pige, der var nedkommen med et ufuldbaaret Foster, som hendes Moder brændte, tilligemed Moderen sat under Tiltale for deres udviste Forhold, men i Appelinstantserne efter de oplyste Omstændigheder frifundne. S. 713.

10 Marts 1877. Sp., om en Person, der, efter at have oppebaaret Forskud paa Arbeidsløn, udeblev fra Arbeidet, skulde dømmes som Bedrager, efter Omstændighederne besvaret benegtende. S. 340.

15 Marts 1877. En Handelsmand, der var sat under Tiltale for Forbrydelse mod 21—25, frifunden paa Grund af manglende Bevis for mala fides. S. 343.

24 April 1877. En Pige, der med Husbondens Tilladelse var reist hjem paa Besøg, men som ei vendte tilbage i Tjenesten, anseet med Bøder „for Forsømmelse af Tjeneste, hvortil hun var lovlig fæstet", men frifunden i alle Retter for Forbrydelse mod 21—1, hvori Aktionsmyndigheden ansaa hende at have gjort sig skyldig ved under de nævnte Forhold ei at have tilbagebetalt modtaget Forskud paa Løn og ei tilbageleveret laante Effekter. S. 422.

26 Mai 1877. Frifindelse for Tiltale for Forbrydelse mod 23—1 uagtet stærke Indicier. S. 458.

3 Oktbr. 1877. En Person, der af Akceptanten havde tilforhandlet sig en Vexel, paa hvilken Trassentens Navn var erhvervet ved bedragersk Adfærd fra Akceptantens Side, dømt i to Instantser, men frifunden i Høiesteret for Delagtighed i Bedrageri, idet det ikke ansaaes bevist, at han havde skjønnet at noget strafbart var begaaet for at erhverve Trassentens Underskrift. S. 752.

16 Oktbr. 1877. En Person, der mod Kapteinens Villie havde ført en russisk Skibskok, som han troede mishandlet og trængende til Pleie, iland, ansaaes i de underordnede Instantser efter 16—13, men frifandtes i Høiesteret. S. 785.

6 Novbr. 1877. Særdeles tvivlsomt Spørgsmaal, om 13 Tyverier af Bankobreve vare overførte en Postbetjent, med 4 Stemmer mod 4 af Høiesteret afgjort i frifindende Retning. 1878, S. 17.

15 Januar 1878. Tiltalte frifunden for Justitiens Tiltale under nogen Tvivl om, hvorvidt Sagen ikke egentlig burde afvises fra Underretten. S. 321.

16 Marts 1878. Sp. om en Person skulde ansees som Handlende for egen Regning eller som Agent for Fabrikanten. S. 417.

20 Marts 1878. En Husmand, der havde solgt Foder fra Pladsen, tiltalt til Fæstets Forbrydelse, dømt i to Instantser, men frifunden i Høiesteret, fordi Husbonden ved sin Adfærd maatte antages at

have bibragt Husmanden den Tro, at han intet havde imod, at der solgtes Foder fra Pladsen. S. 421.

29 Marts 1878. Frifindelse for Forbrydelse mod 15—10 og 11 paa Grund af manglende Bevis for hvad hver enkelt af de Tiltalte havde gjort. S. 455.

14 Juni 1878. En Gaardbruger, hvis Ko var kommen ind paa Jernbanelinien og derved forvoldte at et Træn gik ud af Sporet, sat under Tiltale, men frifunden, for at have forsømt at laase en Overgangsgrind, som han blot havde lukket, og som en Uvedkommende maatte antages senere at have aabnet. S. 482.

5 Septbr. 1878. Særdeles tvivlsom Tyvssag afgjort i frifindende Retning med 4 Stemmer mod 3. S. 664.

14 Septbr. 1878. En Tjenestepige tiltalt for Tyveri af en Madmoderen tilhørende Kogebog samt for Bemægtigelse af Parafinolie, som hun dog havde benyttet i Huset, herfor dømt som Tyv i to Instantser, men enstemmig frifunden i Høiesteret. S. 683.

20 Septbr. 1878. En Moder, der sattes under Tiltale for med Magt og mod Forpleierens og Fattigtilsynsmandens Villie at have sat sig i Besiddelse af sit sindssyge Barn, der efter Fattigvæsenets Foranstaltning var udsat for Fattigvæsenets og Amtskommunens Regning, frifunden. S. 703.

17 Oktbr. 1878. Sp. om en Lods, der havde sat et Fartøi paa Grund, efter Omstændighederne var ansvarsfri, besvaret bekræftende. S. 762.

23 Novbr. 1878. Tvivlsomt Sp. om tyvagtig Hensigt besvaret til Gunst for den mildere Mening. 1879, S. 21.

24 Januar 1879. Tvivlsomt Sp. om, hvorvidt en Fallent skulde antages at have underslaaet et Pengebeløb, besvaret benegtende. En Fallent der havde betalt forfalden og paakrævet Gjæld ved at transportere et Gjældsbevis sat under Tiltale for Forbrydelse mod 21—25, men frifunden. S. 139.

13 Febr. 1879. Frifindelse for Straf i et Tilfælde, hvor de objektive Betingelser for Anvendelsen af Krll.s 21—27, jfr. 29 vare tilstede, fordi Tilt. ansaaes at have handlet bona fide. S. 173.

1 Marts 1879. Error juris, bestaaende i Feiltagelse i Forstaaelsen af et Politilovsforbud, ikke antaget med Hensyn til befriende Virkning for Tiltalte at kunne sættes i Klasse med error facti. S. 381.

29 Marts 1879. Særdeles tvivlsomt Sp. om en Overdragelse af en Gaard, der i Formen var i Orden, skulde ansees for Simulation. S. 286.

15 April 1879. En for Skovtyveri tiltalt Person frifunden, fordi han efter Omstændighederne ikke antoges at have indseet Gjerningens forbryderske Beskaffenhed. S. 457.

19 April 1879. Særdeles tvivlsomt Sp. om Bevisets Tilstrækkelighed i et Tilfælde, hvor en Møllerdreng sigtedes for ved Uagtsomhed at have foraarsaget Ildebrand i Møllen. Høiesteret antog, at Ilden var opstaaet ved Selvantændelse og fandt det ikke bevist, at Tiltalte ved uagtsomt Forhold havde forvoldt denne, eller at han ved Agtsomhed kunde have hindret dens Udbredelse. S. 461.

30 April 1879. En for Mened tiltalt Person frifunden med 4 Stemmer mod 3. S. 482.

6 Mai 1879. Frifindelse for Tiltale for ulovligt Brændevinssalg, idet Vedkommende ansaaes som Betjent for et udenbyes Hus. S. 665.
30 Aug. 1879. Tvende Personer, der havde udlaant ujusterede Vægtredskaber til Brug ved en Fordeling mellem Sameiere, der ikke kunde kaldes Kjøb og Salg, frifundne for Tiltale for Overtrædelse af Frdn. af 12 Septbr. 1753, IV § 14. S. 853.
18 Oktbr. 1879. Mærkeligt Tilfælde, hvor en Kvinde, der selv mente at have været svanger og i den 26–29 Uge af Svangerskabet, i to Instantser dømtes for Forbrydelse mod 14—19, men i Høiesteret frifandtes. 1880, S. 117.
29 Novbr. 1879. Frifindelse for Tiltale efter Krll.s Kap. 21 § 25 Litr. b, fordi det ikke antoges bevist, at Gjælden var uforfalden. Undersøgelse om svigagtigt Forhold (Krll.s Kap. 21 § 1) forøvrigt var tilstede. 1880, S. 220.
13 Decbr. 1879. To Personer, der vare tiltalte for Skovtyveri, frifundne paa Grund af Uklarhed om Eiendomsforholdene. 1880, S. 225.
24 Januar 1880. Frifindelse for Tiltale for Rømning fra Fartøi. S. 593.
30 April 1880. En Person, der havde optaget en Grændsestein, under Dissents frifunden, fordi han efter Omstændighederne maatte antages at have handlet i god Tro. S. 417.
12 Mai 1880. En Person paa Grund af antagelig bona fides frifunden for Tyvstiltale for forøvet Skovhugst til Husbehov, idet Eiendomsspørgsmaalet lodes uløst. S. 440.
2 Juni 1880. Fældelse for Tyveri i Under- og Overret, Frifindelse i Høiesteret. S. 577.
16 Juni 1880. En Person, der dømtes for Forbrydelse mod 21—25 b og 21—26, frifunden for uberettiget Skalten og Valten i Bo, som antagelig forsaavidt værende i god Tro. S. 481.
26 Juni 1880. En Direktionsformand, der under en i et Direktionsmøde opstaaet Uenighed vil hæve Mødet, og fjerne sig med Protokollen, bliver af et tilstedeværende Direktionsmedlem standset med Forsøg paa at bemægtige sig Protokollen for at fortsætte Mødet. Direktionsformanden hævdede nu med Næveslag sin Besiddelse af Protokollen. Sat under Tiltale for Overfald paa sagesløs Mand frifandtes han i begge Retter, i første Instants fordi Klageren ikke ansaaes sagesløs, i Høiesteret, fordi Nødværgeretten ikke ansaaes overskreden. S. 470.
26 Juni 1880. En Person, der i to Instantser var dømt efter 21—7, i Høiesteret frifunden, idet mala fides ikke ansaaes godtgjort. S. 813.
16 Septbr. 1880. En Person, der uden Føie havde indgivet Klage over en Lensmand for Forbrydelse i hans Bestilling, i Underretten anseet efter 17—1, men i Overretten og Høiesteret frifunden, fordi han ikke antoges at have handlet „mod bedre Vidende". S. 774.
21 Septbr. 1880. En Person, der havde efterskrevet en Andens Navn under et Gjældsbevis, frifunden, da han ansaaes at have handlet i god Tro. S. 645.
23 Septbr. 1880. En Person, der uberettiget havde taget Tang fra anden Mands Tangstrand, frifunden for Straf paa Grund af antagelig god Tro. S. 615.

Od. 13 Marts 1871. Sp. om Tilregnelighed. En Person,

der først opgav at have avlet sit uægte Barn med sin Broder, men senere frafaldt denne Forklaring, sat under Tiltale for Forbrydelse mod Krll.s 21—20, men frifunden, fordi hendes første Forklaring antoges at maatte staa til Troende fremfor den sidste. S. 416.

Bd. 20 Novbr. 1880. En for formentlig ulovligt Salg af Hummer Tiltalt anseet straffri i Henhold til Finantsdep.tets Cirkulære af 12 Aug. 1879 om, at de ved kgl. Resol. gjorte Indskrænkninger i Forbudet efter Lov om Fredning af Hummer af 29 Juni 1848 fremdeles gjælde efter Emanationen af den tildels ligelydende Lov af 17 Juni 1879, uden at det ansaaes fornødent at prøve Rigtigheden af Cirkulærets Lovfortolkning. S. 701.

Fuldmagt.

26 Marts 1870. Sp. om Tilstrækkeligheden af et Bevis for, at en Mand havde givet Fuldmagt til at undertegne hans Navn som Endossent. 1871, S. 65.

14 Febr. 1871. Sp. om Ansvar for en Medinteressent og Bestyrer af en Forretning for manglende Kontrol med en Betjent. Sp. om Ansvar for Bestyreren for en formentlig paa egen Haand foretagen mindre Forandring ved Bygningen. Sp. om Ansvar for Bestyreren paa Grund af Forsømmelighed med at tegne Assurance. S. 253.

22 Marts 1871. Sp. om en Sagfører efter Omstændighederne havde havt fornøden Fuldmagt til at anlægge et Søgsmaal. S. 334.

23 Septbr. 1871. En Vareordre opgivet til et udenlandsk Huses herværende Kommissionær paa Betingelse af, at Kommissionæren personlig garanterer Ordrens rigtige Effektueren, kontramenderes paa Grund af Differencer mellem Ordinatøren og Kommissionæren om den betingede Garanti. Sp. opstaar nu om dette gyldigen kunde ske ligeoverfor det udenlandske Hus, der fra først af ikke var underrettet om den som Betingelse fordrede Garanti. S. 649.

30 Juni 1871. Tvivlsomt Sp. om Kjøberen kunde refusere en kjøbt Sildeladning, som ikke stemmende med Aftalen, beroende væsentligst paa Opfatningen af Omfanget af den en Gesel hos en bergensk Sildehandler tilliggende Fuldmagt. S. 537.

6 Juli 1871. Sp. om en Kommissionær ved en Eiendomshandel, der medens Underhandlingerne vare løbende, tilforhandlede sig Eiendommen af Eieren og nogle Dage senere afhændede den med 12,000 Spd. Avance, skulde tilpligtes at lægge denne fra sig til Eieren, som den, der havde erholdt Eiendommen kjøbt gjennem Fordølgelse af Omstændigheder, han som Kommissionær pligtede at underrette sin Principal om. S. 509.

5 Decbr. 1871. Antaget, at en i Høiesteret udebleven Part er bunden ved et af hans i nærmeste Underinstants benyttede Advokat afgivet Samtykke til nye Dokumenters Fremlæggelse i Høiesteret uden Bevilling og Varsel. 1872, S. 33.

18 Januar 1872. En Person, der uden Bemyndigelse, men som det antoges i god Tro, havde underskrevet Endossenters og Vitterlighedsvidners Navne paa en Vexelobligation samt Kautionist og Vitterlighedsvidners Navne paa en Kautionsseddel frifunden for Straf. S. 193.

17 Febr. 1872. Sp. om en Handel var foregaaet, og om en Person i Tilfælde havde været behørig befuldmægtiget til at binde en Anden. S. 183.

27 Febr. 1872. Sp. om Betingelserne for Anvendelsen af 21—8. S. 262.
27 April 1872. En Advokat anseet bemyndiget til at vedtage Varsel i en Sag, hvor han ikke afgiver Møde. S. 370.
8 Juni 1872. Sp. om en Sagfører rettelig var varslet som Mandatarius for sine Parter. S. 511.
9 Novbr. 1872. Sp. om en Salgskommissionærs Ansvarspligt for ved Uheld tabt Vare og hans Regnskabspligt for modtagen Vare. 1873, S. 129.
5 April 1873. Sp. om Bevisbyrden for, til hvilket Beløb en Vare, der er sendt i Konsignation, er udbragt, paahviler Afladeren eller Konsignatoren, besvaret til Gunst for den sidste. S. 365.
13 Juni 1873. Sp. om Erstatning i Anledning uforsvarligt Forhold fra en Konsignatars Side. S. 529.
4 Oktbr. 1873. Antaget, at en Handelsreisende ikke med bindende Virkning for sin Principal kan ombytte de ham til Salg overdragne Varer mod andre Varer. S. 670.
7 Novbr. 1873. En Person, der var antagen til som Kommissionær at søge en Grube solgt og som, hvis han inden en vis bestemt Tid opnaaede en vis Minimumspris, var tilsagt en betydelig Godtgjørelse af Eieren, antoges ved egennyttigt Forhold at have fortabt sin Ret. Sp. om en saadan Kommissionærs Forhold berøres i flere Retninger. S. 764.
6 Decbr. 1873. Antaget, at en Inkassator ved en frivillig Auktion, der udbetaler Rekvirenten Auktionsbeløbet, før det er gaaet ind eller er forfaldent, er at betragte som den, der kjøber de Auktionsudbyderen tilhørende Fordringer paa Auktionsbyderne, og at som Følge heraf de Indsigelser, der ved Auktionen forgjæves af Eieren gjordes mod Rekvirentens Adkomst til de solgte Effekter, kunde gjøres gjældende mod Inkassator, der var vidende om, at der var Tvist om Rekvirentens Ret til Fordringerne. 1874, S. 177.
20 Mai 1874. En Person, der ved Kontrakt havde overtaget Bestyrelsen af en Enkes Affærer, idømt et betydeligt Ansvar, fordi han ikke kunde gjøre Rede for Beholdninger, som efter Registreringen i Boet havde været tilstede 6 à 7 Uger, før han overtog Bestyrelsen og som der ikke forelaa nogen Grund til at antage at være forandrede i Mellemtiden udenfor hvad Bøgerne udviste. Omkostningerne ved den fuldstændige Revision af Bøgerne, hvorved Feilen opdagedes, paalagte Bestyreren, fordi den antoges nødvendiggjort ved den Maade, hvorpaa han havde ført Bøgerne. S. 527.
24 Febr. 1875. En Kurator i et Bo tilpligtet at erstatte registrerede Løsøreeffekter, for hvilke han ei kunde gjøre Rede, uagtet der ikke forelaa nogen Grund til at tro, at nogen Art af Mislighed af ham med Hensyn til dem var begaaet og uagtet det delvis endog var let forklarligt, at de uden Feil fra hans Side vare komne tilside. S. 181.
27 Febr. 1875. Speditøren efter Omstændighederne antagen at være Kjøberens Fuldmægtig. S. 186.
29 Mai 1875. En Kommissionær, der stod delcredere antaget efter Omstændighederne at være fremkommet forsent med Reklamationer angaaende Feil ved Varen. S. 519.
27 Oktbr. 1875. Sp. om en Person ved Indledningen af et Kontraktsforhold var optraadt paa egne eller det Offentliges Vegne. 1876, S. 75.

13 Novbr. 1875. Sp. om et Salgstilbud, som af en Agent var gjort en Person, var gjort denne selv eller som Agent, besvaret til Gunst for den sidste Mening. Under Voteringen omhandles Indholdet og Beskaffenheden af et saadant Tilbud. 1876, S. 130.
20 Decbr. 1875. Sp. om Tilbagekaldeligheden af en Fuldmagt til at sælge en Gaard. 1876, S. 233.
14 Oktbr. 1876. En Kommissionær for et udenlandsk Dampskibsrederi antaget efter sin Optræden i Sagen pligtig at taale Dom paa Rederiets Vegne. Almindelige Udtalelser om saadanne Kommissionærers Stilling falder fra Førstvoterende. S. 769.
27 Januar 1877. En Bestyrer i et Konkursbo, der af Opbyderen, efter at denne havde faaet Akkord, sagsøgtes til Regnskabsaflæg frifunden, fordi Opbyderen havde modtaget Boets Bøger og dels negtede at udlevere dem til Kurator, dels ødelagde dem. S. 241.
31 Januar 1877. En Fragtassurance, tegnet i England for Rederiet, men i den dertil benyttede Mæglers Navn, betragtet som tegnet af Rederiet, og Assuranceselskabet negtet at likvidere Erstatningssummen i dets tilgodehavende hos Mægleren. S. 246.
7 Juli 1877. En Person, der i eget Navn havde bestilt en Maskine, frifunden, fordi Omstændighederne godtgjorde, at han, Medkontrahenten vitterlig, alene var optraadt som Kommissionær for et Interessentskab. S. 625.
16 Marts 1878. Sp. om en Person skulde ansees som handlende for egen Regning eller som Agent for Fabrikanten. S. 417.
6 April 1878. Særdeles tvivlsomt Spørgsmaal, om hvorvidt et kompliceret Bedrageri, hvorved en Person tilvendte sig et Bankobrev med indlagte Spd. 100 skulde gaa ud over Brevets Afsender eller over Postvæsenet, efter Omstændighederne besvaret imod Afsenderen. S. 529.
13 Juli 1878. En Mand, der „efter Fuldmagt" havde undertegnet et Certeparti paa Skipperens Vegne, sagsøges af Befragteren paa Grund af manglende Opfyldelse af Certepartiet, men frifindes som ikke rette Sagvolder. S. 618.
25 Oktbr. 1878. En Person, der forestod et Byggearbeide, efter Omstændighederne antaget at være „Bestyrer" paa Byggherrens Vegne, ikke „Entreprenør". Antaget, at en „Bestyrer" af et saadant Arbeide ikke som Regel er berettiget til at stifte Gjæld i Byggherrens Navn, men særlige Omstændigheder i det foreliggende Tilfælde antaget at medføre dette. S. 821.
23 Novbr. 1878. Under en kriminel Sag berøres Spørgsmaalet om en Salgsagent eo ipso har Fuldmagt til at inkassere Salgssummerne, uden at dog dette Spørgsmaal i dets Almindelighed løses. 1879, S. 63.
6 Decbr. 1878. En Person, der efter Aftale med Stempletpapirforvalteren besørgede dennes Udsalg af stemplet Papir i Kristiania, efter Omstændighederne antaget at være Stempletpapirforvalterens Betjent, ikke selvstændig Forhandler. Greben i Kassemangel tiltales han efter Klage fra det Offentlige og ansees efter 21—8. Udtalelser om selvstændige Forhandlere af stemplet Papir, deres Stilling og nærmere Fortolkning af en ældre Høiesteretsdom i Materien. 1879, S. 23.
19 Decbr. 1878. Sp. om en Person var Kjøber eller alene Prokurist for Kjøberen. 1879, S. 109.

19 April 1879. Urigtig Opgiven af Betalingsvilkaarene paa Heftelserne i en solgt Gaard antaget efter Omstændighederne at medføre Handelens Ophævelse og Skadeserstatning. Mandanten antaget ligeoverfor Medkontrahenten ansvarlig for Fuldmægtigens Handling uden at Forholdet mellem disse to indbyrdes toges i Betragtning. S. 470.

3 Juli 1879. Sp. om Koutume ved Tømmerannammelse og om de til at annamme udsendte Betjentes Fuldmagt til at binde Principalen. S. 797.

6 Septbr. 1879. Tvist om, hvorvidt en Prokurist skulde tilsvare et hans Firma paadraget Tab paa Grund af, at han havde handlet kulpøst, i Byretten besvaret bekræftende, i Høiesteret benegtende. S. 855.

31 Oktbr. 1879. Sp. om en Handel gjennem Mægler var bindende eller bortfalden, fordi Kjøberen forsilde havde faaet Meddelelse om, at Sælgeren akcepterede Tilbudet. Almindelige Udtalelser om den Stilling en Mægler indtager i Forhold til Kjøber og Sælger. 1880, S. 57.

8 April 1880. Agenter, der efter Omstændighederne antoges at have solgt paa andre Vilkaar end foreskrevet og opgivet Kommittenten andre Vilkaar, end de havde meddelt Kjøberne, dømte til at betale Kommittenten Erstatning. S. 376.

Od. 9 Januar 1871. Sp. om Omfanget af det Bevis, en Sagfører pligter at føre for at have været engageret til at udføre en Proces. S. 405.

Od. 27 Marts 1871. Sp. om en Sagfører, der som Kurator i et Konkursbo anlægger en Sag, er forpligtet til paa Provokation at dokumentere, at Sagsanlægget er besluttet af Tilsynsmændene. S. 432.

Od. 15 Septbr. 1873. I et Tilfælde, hvor en Banks Sagfører, foruden Bankens Fordring havde modtaget et Beløb, der paa Grund af Usikkerhed om Retsforholdet maatte indestaa, indtil det ved Dom var afgjort, hvem der havde Ret til samme, blev Banken tilpligtet at betale Foliorenter $1\frac{1}{2}$ pCt. af Beløbet, da Sagføreren ansaaes pligtig til at indsætte Beløbet paa Folio og Banken i denne Henseende at maatte svare for Sagføreren. S. 659.

Bd. 11 Febr. 1879. En Handelsagent anseet uberettiget til uden særskilt Bemyndigelse at inkassere og kvittere for Betalingen for Varer, hvorpaa han havde optaget Ordre, men som af det udenlandske Hus vare sendte direkte til Kjøberen. S. 130.

Notits. Societet, Kommission. 1877, S. 511.

Føderaad.

1 Marts 1871. Sp. om Forstaaelsen af en Føderaadskontrakt og om det var bevist, at denne var misligholdt fra Yderens Side. S. 281.

9 Marts 1872. Sp., om en Person, der ved Tvangsauktion kjøbte en fast Eiendom, havde overtaget et paa Eiendommen hvilende Kaar. S. 299.

25 April 1874. I et Tilfælde, hvor Odelsløsning finder Sted overensstemmende med Odelsl.s § 25, antages den Omstændighed, at det var vedtaget, at Løsningsmanden skulde overtage et Føderaad, der var værdsat til 150 Spd., først fra Faredag, idet det indtil da skulde udredes af Besidderen, der forblev paa Gaarden, ikke at kunne opfattes

som en Udsættelse af endeligt Opgjør mellem Parterne, men Besidderen antoges at maatte lade sig nøie med den paa Thinge erlagte Løsningssum, hvori Føderaadets Værdi var fratrukket, uagtet Føderaadsmanden døde, før Løsningsmanden til Faredag tiltraadte Gaarden, saaledes at denne aldrig kom til at udrede Føderaadet. Bemærkninger under Voteringen om Besidderens Forpligtelse til, naar Odelsløsning sker efter § 25, at udrede Føderaad, Veiarbeide, Lægdshold o. s. v. indtil Faredag. S. 508.

24 Mai 1876. Naar en Gaard, hvorpaa der hviler Føderaad, løses paa Odel paa den i Odelslovens § 25 nævnte Maade, opstaar Sp. om Løsningsmanden har at overtage Føderaadets Udredelse ligefra Skjødets Udstedelse eller først fra næste Aars Faredag, da Tiltrædelse efter Loven sker. Spørgsmaalet in casu løst efter foreliggende specielle Omstændigheder uden i dets Renhed at besvares. S. 504.

5 Decbr. 1877. Sp. om en Transaktion skulde sættes i Klasse med en Føderaads- eller Fledføringskontrakt besvaret til Gunst for den første Mening. Antaget, at efter den nye Arvelov alene Livsarvinger have Krav paa Lovbydelse efter 5—1—9. 1878, S. 229.

7 Marts 1879. Sp. om Forstaaelsen af en Kontrakt om et Føderaad. S. 264.

Ov. 29 Januar 1872. Praktisk vigtigt Sp. om Kaar, betinget af fratrædende Leilænding, men alene thinglæst gjennem den nye Leilændings Bygselbrev, hvorved denne vedtager, at udrede Kaaret, er forpligtende for en ny Eier af Godset. S. 203.

Gave.

20 Septbr. 1873. Antaget, at en gift Mand ikke ved en blot paategnet Transport til Hustruen paa Værdipapirer kan stifte et Særeie for denne og en Livsassurancepolice forsaavidt sat i Klasse med et Gjældsbrev. S. 690.

29 Oktbr. 1873. Antaget, at selv om Bevis var ført for at en Piges Fader havde tilsagt hendes Forlovedes Fader at bistaa ved Bebyggelsen af en Gaard for sin vordende Svigersøn, maatte denne Aftale bortfalde ved Forlovelsens Ophævelse. S. 760.

17 Decbr. 1875. En Gave opretholdt, skjønt bestridt fra Giverens Side. 1876, S. 198.

5 Mai 1877. Særdeles tvivlsomt Spørgsmaal, om en ved Foranstaltning af en Person, der var Bedstefader, Fosterfader og Værge for et 5aarigt Pigebarn, til hende udstedt Pantobligation, skulde ansees som en Gave eller som en Sikkerhedsstillelse for nogle Rentebeløb. S. 497.

13 Januar 1880. En Panthaver, der maatte kjøbe Pantet, lover af Godhed Debitor, at han, hvis noget tjenes ved Pantets senere Salg, vil forære ham dette. Panthaveren meddeler senere Debitor et Opgjør, der intetsomhelst Spor bærer af i nogen Maade at være urigtigt, og tilbyder Saldoen. Debitor kræver imidlertid „detailleret Legitimation" og sagsøger, da Panthaveren vægrer sig for yderligere at indlade sig med hende, denne til Betaling af et kalkuleret Beløb, der evident er for stort. Sagsøgte frifindes i begge Instantser, idet hans Gave ansees knyttet til Forudsætningen om, at han selv opgjorde, forsaavidt ingen Urigtighed kunde paavises i hans Opgjør. S. 314.

12 Febr. 1880. Sp. om en Overdragelse af tvende Pantobligationer skulde ansees som en dispositio inter vivos eller som en donatio

mortis causa, besvaret til Gunst for den første Mening. Under Tvivl antaget, at Dispositionen ved Vedkommendes Død var fuldbyrdet. S. 289.

Geistligheden og det beneficerede Gods.

14 Decbr. 1870. Sp. om en Gaardpart var Bygselgods og beneficeret vedkommende Sogns Kirke eller Eiendomsgods for Eierne af den Gaard, i Forbindelse med hvilken Anparten i lang Tid havde været brugt. 1871, S. 90.

13 Januar 1872. Sp. om en Præst var forpligtet til, naar det af et Menighedslem begjæredes, nøiagtig at benytte den ved Frdn. af 7 Mai 1783 foreskrevne Daabsformular, eller om det var ham tilladt i Strid med Vedkommendes Begjær at læse de i Daabsformularen indtagne Troesartikler efter en anden, — ogsaa som rigtig erkjendt — Oversættelse. En Præst, der uagtet givet Paalæg fra den geistlige Overøvrighed erklærede sig uvillig til at benytte Alterbogsformularen, anseet for Overhørighed efter Krll.s 24—30. S. 49.

21 Septbr. 1876. Antaget, at Proprieteten til en Gaard, hvor Bygselen tilhørte Bispestolen, ikke som sædvanlig fulgte Bygselen, men tillaa Opsidderne. Som Følge deraf negtedes Oplysningsvæsenets Fond Adgang til at sælge Gaarden i Medhold Bestemmelsen i § 30 i Lov af 20 Aug. 1821. S. 659.

14 Marts 1877. Fortolkning af Ordene „Alders Tid" i 2—15—7. En uskyldsat Plads efter Omstændighederne anseet at være Degnebolig, fri for Afgifter til Præstegaarden, som paastod at eie Pladsen. S. 372.

21 Septbr. 1877. Antaget, at Kostholdsgodtgjørelse efter Skolel.s § 20 ogsaa tilkommer Kirkesangere, der have Klokkergaard. Antaget, at den Omstændighed, at Kirkesangerbestillingen var bleven bekjendtgjort ledig paa ringere Vilkaar, end i Loven foreskrevet, ikke medførte at de, der skulde udrede Lønnen, havde erhvervet kontraktmæssig Ret mod den ansatte Kirkesanger til at slippe med at udrede det i Bekjendtgjørelsen nævnte. S. 737.

22 Marts 1878. Antaget, at en fratrædende Sognepræst i Finmarken ikke kan kræve Godtgjørelse af sin Eftermand for Jordforbedringer. S. 433.

10 Oktbr. 1879. Sp. om en delvis beneficeret Gaard havde været vedkommende Præstebord beneficeret med eller uden Bygsel, besvaret til Gunst for den første Mening. Antaget, at den beneficerede Del havde udgjort en særskilt Del af Eiendommen og ikke blot bestaaet i en ideel Anpart af samme beregnet efter Skylden. Den Afvisningspaastand, som grundedes paa, at det Offentlige, som indtalte den beneficerede Del af Gaarden, ikke kunde paavise sin Eiendom, ikke afgjort, da Spørgsmaalet løstes paa andet Fundament. De Indst., uagtet de tildels havde erlagt Landskyld og Tredieaarstage, antagne at have frihævdet Eiendommen for Bygselen. 1880, S. 33.

10 Juni 1880. Antaget, at Tiendefrihed kun tilkommer de Præstegaarde, der fra Alders Tid have nydt saadan Frihed, ikke derimod tiendepligtige Gaarde, der udlægges til Præstegaarde. S. 436.

Gjentagen Forbrydelse.

17 Febr. 1872. En Person, der i en lang Aarrække ulovlig havde taget Trævirke i en Almenning, som det synes hver Gang for under

12 Skill.s Værdi, anseet efter 19—1, idet Gjerningerne ansaaes som en sammenhængende Forbrydelse, ikke efter 22—14. Med Hensyn til Anvendelsen af § 2 i Lov af 9 Juni 1866 ansaaes den første Bemægtigelse, uagtet den ikke i og for sig, men alene ved Fortsættelsen gik ind under 19—1 og saaledes blev Gjenstand for stigende Straf i Gjentagelsestilfælde, som den afgjørende. S. 249.

6 Septbr. 1875. En Tiltalt dømt, for 5 Gangs Gjentagelse af Tyveri, uagtet han ved næstforegaaende Dom (4de Gangs Gjentagelse) som Følge af Fortielse af ældre Dom feilagtig var dømt for første Gangs Tyveri. S. 609.

19 Oktbr. 1875. En Tyvsdom, afsagt efter L. af 20 August 1842 sat ud af Betragtning ved Bedømmelsen af et Tyveri, begaaet under L. af 3 Juni 1874, dens Herredømme, fordi den ældre Forbrydelse efter den nye Lov ikke vilde være anse som Tyveri. S. 831.

2 Febr. 1876. En Strafarbeidsdom for Tyveri, hvis Exekution allerede var paabegyndt, paaanket til Høiesteret, fordi det opdagedes, at Domfældte tidligere flere Gange havde været tyvsdømt, uagtet disse tidligere Domme ikke vare egnede til at bringe ham paa stigende Straf, da 10 Aar laa mellem dem og den nye Forbrydelse. Høiesteret skjærper Straffen. S. 283.

Bd. 11 Novbr. 1876. En Person, der først af Feiltagelse to Gange var dømt for „første Gangs Betleri" og derpaa feilagtigen for 4 Gangs Betleri, ansees under ny Betlerisag for 4 Gangs Betleri. S. 798.

Gjæld.

1 Juni 1871. Sp. om hvem der var Debitor for et Beløb. En Vexel, der var leveret Kreditor, for at Beløbet skulde komme til Afdrag i Regningen, efter Omstændighederne ikke antaget som modtagen i Betaling, men Debitor anseet at have en uforandret Forpligtelse, da Vexelen — paa hvilken hans Navn ikke stod — senere fandtes ikke at gaa i Orden. S. 497.

1 Decbr. 1871. Sp. om Forstrækninger, givne i Mellemregnskab, skulde ansees som selvstændige nye Gjældsposter, for hvilke Pant erhvervedes i et tidligere givet Skadesløsbrev. 1872, S. 21.

3 Febr. 1872. Sp. om Virkningen ligeoverfor en Diskonteringsindretning af, at en Vexelobligation modtages til Diskontering som nyt Dokument, uagtet den var paategnet „Til Fornyelse". S. 177.

17 Febr. 1872. Sp. om Flere, der staa som forpligtede for en Gjæld eller i andre Maader, skulle, naar ikke anderledes udtrykkelig er overenskommet, ansees ansvarlige in solidum eller kun pro qvota. S. 183.

21 Septbr. 1872. Antaget, at Betaling af eventuel Gjæld ved Transport paa et langsigtig Krav efter en Kjøbekontrakt om et Fartøi maatte ansees som usædvanligt Betalingsmiddel, da Intet var oplyst om, at Skyldner eller Fordringshaver i Regelen befattede sig med saadanne Transaktioner. S. 732.

19 Febr. 1873. Antaget, at Kreditor er berettiget til af et indkommet Beløb først at dække den ikke rentebærende Del af sin Fordring. S. 409.

1 Marts 1873. Sp. om Virkningen af at 5—1—7 ikke befølges. Sp. om Principet i Frdn. 9 Febr. 1798 kunde lede til, at Rigtigheden af et til Trediemand transporteret Gjældsbevis ikke kunde opret-

holdes ved Bevis for Tilværelsen af den oprindelige — som saadan et transporterede — obligatoriske Forpligtelser. S. 413.
8 Marts 1873. En skriftlig Kjøbekontrakt er ikke at sætte i Klasse med et Gjældsbrev efter Frdn. 9 Febr. 1798. S. 441.
3 Mai 1873. Et i sig selv uklart Dokument efter Omstændighederne antaget at være et Kautionsdokument, hvorved Udstederne stillede sig solidarisk ansvarlige for Gjælden. S. 496.
15 Mai 1874. Sp. om et Forskud paa 1700 Spd. var givet et Handelsfirma eller alene den ene Interessent personlig. S. 497.
11 Juli 1877. Indsigelse mod en Gjældsfordring, opstaaet af Varekjøb, støttet til at Varerne vare for dyrt anførte, forkastet som ikke fremsat strax ved Varernes Modtagelse. Et Løfte om at betale ved Akkord eftergiven Gjæld, naar Ressurserne tillod det, efter Omstændighederne ikke antaget at medføre Forpligtelse for Vedkommende, der endog oplystes senere paany at være gaaet fallit. S. 619.
25 Oktbr. 1877. 1) Sp. om Frdn. af 9 Febr. 1798 kan paaberaabes a) af Exekutionshaver i en Pantobligation, b) af Kjøber ved Tvangsauktion af saadan og c) af saadan Kjøber, naar han selv er Auktionsrekvirent, 2) Sp. om Frdn. af 1798 alene kan paaberaabes mod bevislige Mangler, der efter Frdn.s Paabud skulde kunne sees af Papiret eller ogsaa mod Infirmiteter, der ikke efter Frdn. eller Sagens Natur skulde kunne sees af Papiret. Sp. om Trediemands Ret influeres af nogle et Dokument paaførte Produktionspaategninger berøres under Voteringen. 1878, S. 2.
26 Juni 1878. Et Handelshus kjendt uberettiget til at beholde Vexler, der vare endosserede til det, for ved dets Hjælp at faa dem diskonterede, som Afdrag paa eget Tilgodehavende hos Oversenderen. S. 613.
26 Septbr. 1878. En Person, der kjøber en Gaard, udsteder Pantobligation for 3000 Spd. til Sælgeren. Ved Tvangsauktion over Gaarden bliver Sælgeren, da denne ved skadesløs Transport har overdraget Obligationen til Andre, Kjøber for et Bud, der af Obligationens Rest-Paalydende, 2,300 Spd., alene dækker 32 Spd., men mod at afgive særskilt Forskrivelse for at Obligationen fremdeles blev heftende som Pant paa Eiendommen. Obligationens Eiere paategne den Erklæring om, at de have frafaldt enhver Ret mod Obligationens Udsteder. Gaardens oprindelige Sælger og Obligationens skadesløse Transportant indtaler nu Restbeløbet hos Udstederen som en løs Gjæld uden at præstere Haandskriftet kvitteret. S. 718.
13 Septbr. 1879. Sp. om en Anvisning efter de foreliggende Omstændigheder var at anse som et Gjældsbevis eller ikke. S. 858, 862.
17 Septbr. 1879. En Person antaget ved Overenskomst at have overtaget en Gjæld, der oprindelig paahvilede ham og en anden i Fællesskab. S. 845.
18 Febr. 1880. Sp. om 5—13—1 skal anvendes ved Salg af Varer mod kontant Betaling. S. 298.
2 Juni 1880. Sp. om en Person havde forbundet sig til at indestaa for en anden Persons Gjæld til en Sparebank. S. 483.

Ud. 17 April 1872. Sp. om det franske Moratoriums Virkning paa norske Vexelforpligtedes Stilling. S. 335.

Bd. 23 Mai 1876. Dom negtet for en Vexel, fordi Vexeleieren ikke havde givet Valuta for den til den Sagsøgte fra hvem Vexelen var ham direkte tilendosseret. S. 584.

Bd. 20 Mai 1879. Sp. om en Person, der efter Kontrakt var forpligtet til som Kommanditist at indskyde i en Handelsforretning Kr. 20,000, men som af Forretningen havde tilgode mellem 37 og 38,000 Kr. var at betragte som Laangiver eller som Kommanditist for, hvad der overskred Kr. 20,000. S. 679.

Afh. Det franske Moratorium 1871. S. 329.

Afh. Om Retsforholdet mellem Kreditorer og Arvinger. 1871, S. 761.

Notits. Omslagsterminer og Løbedage. 1874, S. 631.

Notits. Sp. om Debitor havde Løbedage efter et Gjældsbrev lydende paa Betaling paa Anfordring. 1876, S. 831.

Grundloven.

24 Febr. 1871. Sp. om Husinkvisitions Tilladelighed fra Grundlovens og Proceslovgivningens Standpunkt. S. 221.

1 Juni 1872. Sp. om en testamentarisk Bestemmelse var i Strid med Grundl.s § 108 og om i hvilken Udstrækning den kunde gjennemføres uden at komme i Strid med denne Bestemmelse. Sp. om Forstaaelsen af Ordet Fideikommis. Sp. om Virkningen for det hele Testaments Gyldighed af, at en enkelt Post maatte sættes ud af Betragtning som stridende mod Grundloven. S. 412.

21 Novbr. 1872. Antaget, at en Politikonstabel i Henhold til Politianordningen af 22 Oktbr. 1701, Post II. Kap. 3 § 2 er berettiget til, til enhver Tid af Døgnet, at kræve Adgang til offentlige Steder, naar han bliver opmærksom paa, at noget Ulovligt foregaar, og at dette ikke indgaar under Begrebet „Husinkvisition“. 1873, S. 125.

21 Novbr. 1874. Sp. om Forstaaelsen af Grundlovens § 89. 1875, S. 50.

17 Juli 1877. Antaget, at Grundlovens § 105 ikke medfører Krav paa Erstatning for Uleilighed forvoldt ved Bygningsforskrifter, som de i Veilovens § 19 indeholdte. S. 673.

6 Oktbr. 1877. Sp. om, hvorvidt et Paabud om at „anlægge“ Fabrikpiber i en vis Høide kan anvendes paa allerede færdige Anlæg, berøres uden at løses. S. 760.

7 Febr. 1880. Antaget, at § 8 i Lov om Bygningsvæsenet i Kristiania af 5 Juni 1875 er saaledes at forstaa, at Erstatning for Afstaaelse af Grund til Gade uagtet Lovens Udtryksmaade, efter Principet i Grundl.s § 105, bliver at erlægge, naar det ved Skjøn godtgjøres, at Grundafstaaelsen medfører Tab for Eieren. S. 278.

Afh. Om Grundlovens § 25. 1875, S. 225.

Afh. Historiske Oplysninger om Brugen af det kongelige Veto til Storthingets Lovbeslutninger. 1876, S. 145.

Handel og Haandværk.

12 Novbr. 1870. Sp. om en i et Landdistrikt bosiddende Mand, der under midlertidigt Ophold i en Kjøbstad — sidste Gang i et Tidsrum af omtrent 14 Dage — havde havt Udsalg af Smør paa et med Disk og Bænke forsynet Rum i nogle af en Privatmand indrettede og efter Omstændighederne paa kortere eller længere Tid udleiede saakaldte Smørboder, skulde antages at have overtraadt Lov om Handelen af 8de Aug. 1842 § 15 b, jfr. 14 a. 1871, S. 4.

2 Decbr. 1871. Sp. om Forstaaelsen af Udtrykket: „fast Udsalgssted“ i Handelsl.s § 15. 1872, S. 28.

13 April 1872. Sp. om Krænkelse af en Patentret løst ved en meget indskrænkende Fortolkning af Patentet. S. 331.
14 Decbr. 1872. Antaget, at det er forbeholdt Eierne af de priviligerede Bagergaarde i Bergen at bage Brød af finsigtet Mel, og at det alene er Brød af sammalet og skærsigtet Mel, de saakaldte Fribagere have Ret til at bage. 1873, S. 106.
17 Januar 1874. Antaget, at en Person, der baade har Handels- og Haandværksborgerskab, ikke er berettiget til at have mere end et Udsalgssted. S. 241.
7 Marts 1874. En Sag angaaende ulovlig Handel afvist som uretteligen anlagt mod en Forbrugsforening som saadan, istedetfor mod Bestyrerne af samme eller den eller dem af disse, hvem den paatalte Lovovertrædelse personlig maatte være at tilregne. S. 324.
6 Juni 1874. Sp. om Grændsen for den tilladte Grovbrødsbagning i Bergen. S. 585.
28 Novbr. 1874. Antaget, at man efter senere indtraadt Forandring i saakaldet „skærsigtet“ Mels Kvalitet, ikke længere kan bygge Forskjellen mellem fint og grovt Brød og saaledes Distinktionen mellem det Brød, som i Bergen er forbeholdt de priviligerede Bagere og det som er Gjenstand for Fribagning, paa Forskjellen mellem om det benyttede Mel har været „skærsigtet“ eller finsigtet. 1875, S. 19.
19 Decbr. 1874. Sp. om Forstaaelsen af Begrebet: et Udsalgssted i L. af 6 Septbr. 1845 § 2. 1875, S. 76.
12 Juni 1875. En Handelsmand anseet for Overtrædelse af L. 3 Mai 1871 § 16—B for under Transport fra det egentlige Oplag til Affendelsesstederne midlertidig at have havt 9 Tønder Parafinolie henliggende i et aabent Gaardsrum i Kristiania. S. 585.
8 Septbr. 1876. Formanden i Bestyrelsen for en Handelsforening, der havde et Detailudsalg i eget Navn og et saakaldet Kommissionsudsalg ved en Handelsberettiget, dømt for ulovlig Handel, idet det saakaldte Kommissionsforhold ansaaes for Simulation og den angivelige Kommissionær alene at være Foreningens Betjent. Under Sagen vækkes Spørgsmaal om, hvorvidt det overhovedet er forenligt med Handelsloven, at en Handelsberettiget har flere Udsalgssteder, selv om virkelig, ikke blot pro forma, handelsberettiget Kommissionær benyttes. Dette Sp. løses dog ikke ved Dommen. S. 641.
9 Oktbr. 1877. Tvivlsomt Sp. om et Præparat henhørte til «medicamina» og saaledes var Gjenstand for Apothekeres Enehandel, besvaret bekræftende. S. 763.
16 Marts 1878. Sp. om en Person efter Omstændighederne skulde ansees som handlende for egen Regning eller som Agent for Fabrikanten. S. 417.
11 Mai 1878. Sp. om Nødvendigheden af Handelsborgerskab til den Virksomhed at skjære Is i Blokke og indlægge den i Ishus for senere at udskibe den, berørt. S. 508.
6 Mai 1879. Sp. om en Person, der udbød Brændevin tilsalgs for Regning af et udenbys Hus, efter Forholdets Beskaffenhed skulde ansees som dettes Betjent, som Kommissionshandlende eller som selvstændig Handlende, besvaret til Gunst for den første Mening. S. 665.
30 Aug. 1879. Tvende Personer, der havde udlaant ujusterede Vægtredskaber til Brug ved en Fordeling mellem Sameiere, der ikke kunde kaldes Kjøb og Salg, frifundne for Tiltale for Overtrædelse af Frdn. af 12 Septbr. 1753, IV. § 14. S. 853.

20 Novbr. 1879. Sp. om Grændsen for Domstolenes Omraade med Hensyn til Bedømmelsen af Patenters Retsgyldighed i Henhold til tidligere Præjudikat besvaret derhen, at Domstolene afgjøre, om den Forudsætning ved Patentets Meddelelse, at Opfindelsen ikke tidligere har været offentliggjort eller bragt i Udøvelse, medfører faktisk Rigtighed. Antaget, at Terminen, indtil hvilken denne Forudsætning maa holde Prøve, er Patentansøgningens Indgivelse, ikke Patentets Indvilgelse. Antaget, at en løs Avismeddelelse om, at en Opfindelse var gjort, ikke var nok til at bringe Opfindelsen i Klasse med „offentliggjorte". 1880, S. 161.

22 Novbr. 1879. En Handelsvirksomhed med Hensyn til Bogførsel anseet „ubetydelig" (L. 3 Juni 1874 § 5 i. f.). 1880, S. 218.

13 Marts 1880. En ikke til Haandværksdrift berettiget Enke, der besørgede Bagning af Militæretatens Korn mod Betaling pr. Tønde opbagt Korn, under Dissents anseet for ulovlig Haandværksdrift. S. 601.

Bd. 1 Juli 1871. En til Brændevinsudskjænkning Berettiget, der havde tilladt en Uberettiget at udskjænke Brændevin til Fortæring paa Stedet for Husgjæster, anseet efter Handelslovens § 37. S. 535.

Bd. 21 Juli 1877. Torvhandel med Husflidsarbeider i Kristiania antaget at være svenske Undersaatter tilladt. S. 478.

Bd. 18 Septbr. 1877. Et anonymt Firma, hvis Firmanavn ikke oplyste, at det drev Handelsforretninger, stevnet efter L. af 3 Juni 1874 § 9, men Stevningen afvist, fordi det ikke for Retten legitimeredes, at Firmaet hørte til dem, der indgaa under nævnte §. S. 621.

Bd. 21 Septbr. 1878. En Mester antaget berettiget til uden Opsigelse at afskedige en Svend, der gjentagende indfandt sig forsent og beruset til Arbeidet. S. 818.

Afh. Om Betingelserne for solidarisk Ansvarlighed i Handelsselskaber. 1873, S. 65, 81 og 97.

Afh. Nogle Bemærkninger vedkommende Lovforslaget om Handelsregistre og Firmaers Anmeldelse. 1873, S. 177.

Notits. Oprettelse af en Handelsdomstol i Kristiania. 1874, S. 616.

Notits. Forbud mod visse Tændstikker. 1874, S. 631.

Afh. Om det navngivne Handelsselskabs Retsforhold ligeoverfor Tredjemand. 1875, S. 369.

Notits. Et eller to Udsalgssteder. 1875, S. 588.

Notits. Dagløner eller Haandværkssvend. 1875, S. 604.

Notits. Fortolkning af Handelslovens § 15 a, jfr. § 9. 1875, S. 604.

Notits. Renter efter Handelssædvane. 1875, S. 638.

Notits. En teknisk Fabriks Bestyrer, som ikke havde Borgerskab, dømt for ulovlig Haandværksdrift. 1876, S. 271.

Disputats. Om det navngivne Handelsselskabs Retsforhold ligeoverfor Tredjemand. 1877, S. 33.

Afh. Om Kontokurantforholdet. 1877, S. 145 og 161.

Havnevæsen.

16 Septbr. 1871. Sp. om den saakaldte Vesterelv ved Fredriksstad i juridisk Henseende skulde betragtes som Sø eller Elv. Sp. om Eiendomsret til Søgrund. Sp. om Forholdet mellem Havnevæsenet og de private Strandeiere. Sp. om Forstaaelsen af Havnelovens § 18. S. 681.

13 Novbr. 1872. Sp. om Forstaaelsen af § 4 i Lov af 20 Aug.

1842 om Mudder- og Havnepenge med Hensyn til de vedkommende Toldkasserer tillagte Procenter. 1873, S. 122.

3 Novbr. 1875. Antaget, at Mudring i Havn ikke kan foretages af vedkommende Strandeier uden Havnekommissionens Samtykke. Overtrædelse heraf straffet efter Analogi af Havnelovens § 16. 1876, S. 97.

17 Marts 1877. Antaget, at Havnelovens § 16 medfører, at alt hvad der i samme er fastsat med Hensyn til den egentlige Havn, skal gjælde „de i Forbindelse med Havnen staaende Elveløb". Antaget, at Havnekommissionen kan forbyde ikke blot saadanne Arbeider ved Havnen, der medføre øieblikkelig Ulempe, men ogsaa saadanne, der i Fremtiden kunne antages at kunne skomme til at medføre Ulempe. S. 401.

28 Juli 1877. En Person, der i Medhold Havnefogdens Tilladelse, der ikke stadfæstedes af Havnekommissionen, havde bygget et Bolværk til Vasdrag, der hørte under Havnevæsenet, mulkteret og tilpligtet under Dagmulkt at fjerne Bolværket. S. 651.

22 Novbr. 1879. En Strandeier til Elv, der dannede Byhavn og var undergivet Havnekommission, søger Erstatning for Ulempe forvoldt ved, at Havnefogden har lagt et fremmed Fartøi i Oplag udenfor hans Tomt paa hans Side af Midtstrømslinien, men høres ikke hermed. Fartøiet var fortøiet for Ankere og Landtoug fastgjort i Trediemands Tomt i Land og synes efter Voteringen hverken med Fartøiet eller Landtouget at have været i Berørelse med Sagsøgerens Landgrund. 1880, S. 202.

20 Febr. 1880. En Havnekommission sagsøger Armedepartementet for at faa Militæretaten forbudt at foretage Skydeøvelser over Havnen. Paastaaet Afvisning negtes, og Armedepartementet frifindes efter Omstændigheterne. S. 305.

Afh. Om Havnelovens § 18. 1871, S. 713.

Afh. Angaaende Havnefogedpenges Erlæggelse. 1874, S. 257.

Hjemmel.

4 Juli 1874. En Sælger, der ikke kunde hjemle det solgte i dets hele Udstrækning tilpligtet Skadeserstatning, fordi han antoges at være in culpa, hvorimod en Majoritet af Høiesteret reserverede sig imod at ville have afgjort Noget om, hvorvidt det vilde kommet til samme Resultat, hvis ingen culpa havde været at lægge Sælgeren tillast. Antaget, at den, der sælger en Eiendom uden nærmere Forbehold, i Almindelighed maa forudsættes at sælge den med de Grændser, som Bebyggelsen eller Indgjerdningen antyder, uden at det er Kjøberens Sag ved Undersøgelse af Hjemmelsdokumenterne at forvisse sig om Retsforholdet. Den almindelige Grundsætning, at Undladelse af at adcitere den mod hvem man i Tilfælde af et uheldigt Udfald af Processen vil gjøre Regres gjældende, alene skader, naar det godtgjøres, at Sagens uheldige Udfald er forvoldt ved Proceduren, anvendt. Fra den almindelige Regel om fuld Erstatning for Vanhjemmel dog gjort en Undtagelse, forsaavidt angaar Procesomkostningerne i Sagen mellem Trediemand og Kjøberen, idet Sælgeren fritoges for at svare disse, fordi han ei var bleven adciteret. S. 604.

9 Januar 1877. Sp. om Sælgeren ved en Handel havde taget fornødent Forbehold mod Hjemmelsansvar for en Del af det Solgte. S. 213.

14 Novbr. 1877. Sp. om Udstrækningen af Hjemmelspligten med Hensyn til en solgt Byeiendom, der delvis var opført i Strid med Bygningslovgivningen. 1878, S. 124.

18 Juli 1879. Sp. om det Ansvar, der paahviler en Tvangsauktionsrekvirent ifølge Exekution ligeoverfor Kjøberen, naar Auktionen senere underkjendes. S. 837.

Bd. 30 Januar 1879. Antaget, at den Omstændighed, at Heftelser paa Hovedeiendommen eller Dele deraf paaføres Hjemmelsdokument, udstedt paa en Parcel, ikke ubetinget medfører Ret for Kjøberen til at fordre, at Sælgeren skal skaffe Heftelserne aflæste paa Parcellen eller hæve Handelen, men at dette maa bero paa, hvorvidt Heftelserne efter Omstændighederne kunne antages at være den solgte Parcel vedkommende. Efter denne Betragtning sættes en Række Heftelser uden videre ud af Betragtning som Parcellen uvedkommende, medens en enkelt Heftelse, der antoges i Tilfælde at ville bebyrde Parcellen, prøves og fortolkes. Dette sidste efter Rettens Udtalelse alene med Virkning for Kjøber og Sælger og med Reservation af den ustevnte Servituthavers Ret. Den Omstændighed, at Kjøberen havde havt Adgang til at blive bekjendt med denne Heftelses Tilværelse, antaget at medføre, at han i ethvert Fald fik taale den, indtil det viste sig, om den havde Realitet ham til Skade. S. 794.

Husinkvisition.

24 Febr. 1871. Sp. om Husinkvisitions Tilladelighed fra Grundlovens og Proceslovgivningens Synspunkt. S. 221.

21 Novbr. 1872. Antaget, at en Politikonstabel i Henhold til Politianordningen af 22 Oktbr. 1701 Post II. Kap. 3 § 2 er berettiget til paa alle Tider af Døgnet at kræve Adgang til offentlige Steder, naar han bliver opmærksom paa, at noget Ulovligt foregaar, og at dette ikke indgaar under Begrebet „Husinkvisition". 1873, S. 125.

12 Septbr. 1878. En Politibetjent anseet berettiget til at fordre Adgang til et Hus, hvor han efter de af ham udenfra anstillede Jagttagelser havde al Grund til at antage, at der ved Leiligheden foregik ulovlig og Støi foranledigende Øludskjænkning, en Antagelse, som ogsaa senere viste sig at være rigtig. S. 691.

Bd. 3 Decbr. 1870. Sp. om Politiet har Adgang til at forlange sig indladt i et offentligt Skjænkested for at paase Politilovgivningens Bestemmelser om Nattesæde overholdte. 1871, S. 31.

Husmænd og Leilændinge.

5 Decbr. 1872. Antaget, at Præsumtionen for Livsfæste, naar Husbonden har forsømt at oprette skriftlig Kontrakt, ligesaavel kommer Kvinde, der sidder paa Pladsen, som Mand tilgode. En Del mindre Forseelser i Husmandsforholdet ikke antaget at begrunde Fæstes Fortabelse. 1873, S. 249.

26 Marts 1873. Sp. om Forbrydelse af Husmandsfæste. S. 429.

7 Mai 1873. Antaget, at Husmandskontrakter, oprettede paa Vilkaar, der ikke ere usædvanlig byrdefulde for Gaardmanden, ikke kunne omstyrtes af Panthavere, hvis Ret er ældre, men at derimod en yngre Husmandskontrakt maa vige for en ældre Panthaver, naar Vilkaarene ere usædvanlig byrdefulde. Under Voteringen antydes, at Spørgsmaalet om en saadan usædvanlig byrdefuld Husmandskontrakts Korrueren ikke skulde være beroende paa, om der ved et effektueret Tvangs-

salg faktisk opnaaes et Bud, tilstrækkeligt til, naar Kontrakten opretholdes, at dække de tidligere Heftelser, men derimod afhængig af Spørgsmaalet om, hvorvidt Eiendommen paa den Tid, Husmandskontrakten blev indgaaet, kunde ansees at være tilstrækkelig til, med Paahefte af Kontrakten, at fyldestgjøre ældre Heftelser. Ligeledes udtales den Mening, at Opretholdelsen af en saadan usædvanlig byrdefuld Kontrakt i Forhold til senere Panthavere, maatte bero paa, at den var thinglæst. Om intet af de to sidstnævnte Sp. formenes dog efter Voteringen bindende Præjudikat at være afgivet. Sp. om Erstatning for Afsavn. S. 505.

18 Febr. 1874. Sp., om Anvendeligheden af den Leilændinge ved Frdn. af 18 Juni 1723 tillagte Forkjøbsret i Tilfælde, hvor Eieren sælger flere, til forskjellige bortbygslede Brug, under en Handel. S. 297.

9 Mai 1874. Antaget, at en Fæsteseddel, hvorved Gaardeieren fæstede en Person, hans Hustru og Børn et Stykke Rydningsland „for deres og Arvingers Livstid“ mod aarlig Afgift og Forpligtelser forøvrigt som de Loven paalægger „en Husmand eller Rydningsmand“, alene hjemlede den oprindelige Kontrahent med Hustru og Børn Ret til Pladsen, men derimod ikke Børnenes Børn. Besidderen, som dømtes til Fravigelse, frifunden for Afsavnserstatning. S. 515.

2 Oktbr. 1874. Sp. om Bevis for vedtagen Forandring i et etableret Husmandsforhold. S. 787.

26 Oktbr. 1875. En Husmand, der havde indtaget fremmede Kreaturer paa Pladsen mod Bestemmelsen i hans Kontrakt, sagsøgt til Fæstets Forbrydelse, men frifunden, idet han ikke antoges at have faaet den i Husmandslovens § 10 foreskrevne Advarsel fra Husbondens Side. S. 702.

23 Mai 1877. Sp., om et Jordleieforhold efter Omstændighederne var at anse som et Arvefæste eller et Husmandsfæste, berørt uden at løses, idet Høiesteret efter Proceduren maatte gaa ud fra den sidste Forudsætning. Antaget, at Fæste efter Omstændighederne ei kunde ansees forbrudt ved Husmandens Hugst uden Udvisning, da dette saalænge var passeret uden Paatale, at et stiltiende Samtykke indtil videre maatte ansees givet. Forskjellige uberettigede Hugster antagne ikke at kunne medføre Fæstets Forbrydelse, dels paa Grund af deres Ubetydelighed, dels paa Grund af at Husmanden maatte høres med, at han forstod Kontrakten saaledes at han var berettiget til saadan Hugst. Almindelige Udtalelser om Anvendelsen af Husmandslovens § 10 falde under Voteringen. S. 473.

6 Juni 1877. En Forpagtningsret antagen forbrudt ved Udeblivelse med Afgiften, uagtet Omstændighederne antydede, at Afgiften efter Forholdenes Udvikling var indgaaet som en Del af et større og længere Mellemværende. S. 520.

26 Septbr. 1877. En Husmand dømt fra Fæstet for Legemsfornærmelser mod sin Husbond. Den Omstændighed, at Husmanden ved upaaanket Underretsd. var frifunden for Straf for en af de omhandlede Legemsfornærmelser. ikke antaget at binde Domstolene ved Paakjendelsen af Spørgsmaalet om Fæstets Forbrydelse. S. 742.

26 Januar 1878. Sp., om det kunde ansees oplyst, at 3 Mai efter Vedtægt var at anse som Faredag for Jord i Fane Thinglag, besvaret benegtende. 14 April, uanseet Bestemmelsen i L.s 3—14—41, anseet som Faredag for Jord. S. 369.

20 Marts 1878. En Husmand, der havde solgt Foder fra Pladsen,

tiltalt til Fæstets Forbrydelse, dømt i to Instantser, men frifunden i Høiesteret, fordi Husbonden ved sin Adfærd maatte antages at have bibragt Husmanden den Tro, at han intet havde imod, at der solgtes Foder fra Pladsen. S. 421.

15 Marts 1879. Sp. om en Fæster, der i Kontrakten var kaldet Husmand, efter Vilkaarene skulde sættes i Klasse med en Leilænding eller Forpagter. S. 309.

3 April 1879. Sp. om Husbondens Pligt efter Husmandslovens § 10 b til at give Husmanden Advarsel. Sp. om Fæstets Fortabelse ved Vanskjøtsel af Pladsen. S. 437.

17 Juli 1879. Sp., om en Plads var Fæste paa 2 Generationers Tid eller Arvefæste, afgjort til Fordel for den første Mening, idet Ordene „Efterkommere" i et Skjøde af 1798 ansaaes at betegne Hustru og Børn, ikke den hele Descendents. Sp. om hvad der i nævnte Skjøde skulde forstaaes ved Ordet „Rydningsretten". S. 832.

20 Decbr. 1879. Bortførelse af Gjødsel fra en Husmandsplads ikke antaget at medføre Fæstets Forbrydelse, da det var oplyst, at Husmanden ved tilført Foder havde tilveiebragt det tilsvarende Kvantum Gjødsel. Husmandens Vaarbeitning paa Husbondens Jorder anseet som Grund til Fæstets Forbrydelse. 1880, S. 241.

Od. 27 Febr. 1871. Sp. om uforsvarlig Kostholb til Husmænd. I Heftighed brugte Udtalelser ikke betragtede som forbindende efter deres Ordlyd. Sp. om Forstaaelsen af Husmandslovens § 10 b. Erstatning tilkjendt Husbonden, fordi Husmanden havde ført Gjødsel bort fra Pladsen, med Gjødselens Salgsværdi. S. 449.

Od. 29 Januar 1872. Praktisk vigtigt Spørgsmaal om Kaar, betinget af fratrædende Leilænding, men alene thinglæst gjennem den nye Leilændings Bygselbrev, hvorved denne vedtager at udrede Kaaret, er forpligtende for en ny Eier af Godset. S. 203.

Hævd.

14 Decbr. 1870. Sp. om Hævd paa en ikke udskiftet Anpart af en Gaard, der var beneficeret vedkommende Sogns Kirke. 1871, S. 90.

4 Febr. 1871. Sp. om Besiddelse og Hævd. S. 236.

3 April 1873. Antaget, at den, der af Forsømmelse undlader at undersøge sin Adkomst, ikke kan paaberaabe bona fides til Hævd, naar en Undersøgelse vilde vist, at han ikke var Eier. S. 463.

1 Juli 1873. Hævd paa Hugstret antaget afbrudt derved, at den ikke havde været udøvet fra 14 April det ene Aar til 14 April næste Aar. Som Grund mod Hævdserhvervelse paaberaabes manglende bona fides, og de Fordringer, som i saa Henseende maa opstilles, defineres. Ligeledes paaberaabes mod Hævd, at Servitutens Omfang var ubestemt. S. 557.

3 Febr. 1874. Sp. om Fortolkning af en Lagthingsdom fra Aaret 1704 angaaende Ret til Slaat og om Hævd kunde vindes og var vunden mod dennes Afgjørelse. Sp. om Hævd var vunden paa Beitesret, besvaret bekræftende. S. 268.

23 Januar 1875. Antaget, at 3—12—2 er anvendelig paa Hævd ogsaa fra Almenning, der ikke længer er i Kongens Eie. Tvivlsomt Sp. om Fordringerne til Beviset for bona fides hos en Hævder. S. 108.

29 Juni 1875. En Kommune tilkjendt fornøden Tomt til Færgested paa Basis, at Ret dertil var erhvervet ved Hævd. Tvivl om den

tidligere Brug var skeet ex opinione juris eller havde været betragtet som uskyldig Nyttesret. Sp. om Rettens Omfang. Erstatning for Hindring i Brugen af Færgestedet negtet fordi Kommunekassen derved ikke var paaført noget Tab. S. 560.

5 Juli 1876. En Person, der for mere end 20 Aar tilbage havde kjøbt en fast Eiendom, paa hvilken der efter thinglæst Dokument hvilede en Kornafgift, som Kjøberen ikke kjendte til, sagsøgtes efter 20 Aars Forløb til at erlægge Afgiften, men dømtes i Overret og Høiesteret til at betale den, uden at høres med sin Paastand om at have frihævdet Eiendommen. S. 577.

8 Marts 1877. En tvivlsom Eiendomsadkomst til en Strimmel Jord afhjulpen ved Hævd. S. 369.

30 Novbr. 1877. Hævd paa Brug tilstedt mod ældre Dom, overgaaet en Formand i Besiddelsen. Dommen var dog et thinglæst. Sagen gjort afhængig af Parts Ed, paalagt Hævderen, idet Edsthemaet var Benegtelse af en Hævdserhvervelse udelukkende Omstændighed. 1878, S. 213.

23 Marts 1878. Uklart Sp. om en Hugstret, der antoges hævdet, alene strakte sig til tørre Træer eller ogsaa til friske. S. 561.

10 Oktbr. 1879. En Eiendom, der antoges at have været vedkommende Præstebord beneficeret med Bygsel, anseet at være frihævdet for Bygselen, uagtet Landskyld og Tredieaarstage tildels var erlagt. 1880, S. 33.

4 Febr. 1880. En paa Kontrakt grundet Servitut udvidet ved Hævd. Sp. om Forstaaelsen af Sætningen, at Ingen kan hævde mod sin Adkomst, berøres uden at løses. S. 237.

1 Oktbr. 1880. En Veiret bevist ved Alders Tids Hævd. Antaget, at ved Bevisets Vurdering maatte Brugen af en ny, af Eieren til Brug istedenfor den gamle anvist Vei, sammenlægges med Brugen af den ældre Vei som Udøvelse af en og samme Rettighed. S. 633.

Interessentskab.

10 Febr. 1871. Sp. om man for et Krav paa et navngivent Handels-Interessentskab ligefrem og umiddelbart kan holde sig til den enkelte solidarisk ansvarlige Interessent, naar Firmaet ikke betaler, eller om denne kan kræve, at Firmaet først søges. Spørgsmaal om den vedkommende Interessent som norsk Borger havde fast Bopæl eller Værnething i Norge, saa at hans Forum med Hensyn til Konkursbehandling var der. S. 156.

14 Febr. 1871. Sp. om Ansvar for en Medinteressent og Bestyrer af en Forretning for manglende Kontrol med en Betjent, for en formentlig paa egen Haand foretagen mindre Forandring med Bygninger samt for Forsømmelighed med at tegne Assurance. Sp. om der skulde svares 5 eller 6 pCt. Rente i Mellemregning mellem Bestyreren og Interessentskabet. S. 253.

27 Septbr. 1871. Sp. om Sameiere i et Skib efter Omstændighederne skulde ansees at danne et eget Interessentskab med særskilt Værnething som saadant. S. 697.

16 Decbr. 1871. Sp. om Forrentningspligt i et Regnskabsforhold, der havde sin Oprindelse fra et mellem Sagens Parter for fælles Regning drevet Skovbrug, der bestyredes af den Ene, medens den Anden tilskjød de fornødne Kontanter. 1872, S. 36.

7 Febr. 1874. Sp. mellem to Boer om Indfrielsen ved det ene Bo

af endel Vexler, hvorpaa begge Boer stode som Endossenter, skulde betragtes som Tilskud til et fælles Bolag, der havde akcepteret Vexlerne, eller som skeet efter Vexelforpligtelsen med Regres til det efter samme foran forpligtede andet Bo og Medinteressent i det fælles Bolag. Sp., om efter hvilket Procentforhold Parterne vare interesserede i et fælles Bolag. S. 278.

15 Mai 1874. Sp. om et Forskud paa 1700 Spd. var givet et Handelsfirma som saadant eller alene personlig den ene Interessent. S. 497.

4 Juni 1874. Antaget, at ved Opgjøret af et Handelsinteressentskab, hvori den ene af to ligestillede Interessenter eier en overveiende Andel af eller maaske den hele Formue, kan denne Interessent som Eier udtage sin Del af Massen, efterat Gjælden er betalt, saaledes at den anden Interessents Konkursbo ansees som Eier alene for hvad der efter rigtigt Opgjør af Interessentskabet bliver Opbyderens Formue deri, medens det var paastaaet, at Interessentskabsformuen skulde deles lige og den formuende Interessent for sit Krav over det Halve konkurrere i Medinteressentens Bo. S. 559.

18 Novbr. 1876. Sp. om Ihændehaveren af en ikke fuldt indbetalt Aktie i et Jernbaneanlæg, der udførtes af Staten med den hos os forøvrigt sædvanlige Deltagelse fra Kommunens og Privates Side, kunde kræve Udbytte af sine Aktier, før disse vare helt indbetalte, efter Omstændighederne besvaret bekræftende. 1877, S. 17.

30 Mai 1877. To af syv Medredere i et Skib forlange Interessentskabet hævet i Medhold Søfartslovens § 8 uden at sætte dette igjennem. S. 505.

30 Januar 1879. Antaget, at Bestemmelsen i Lov af 3 Juni 1874 § 6 Litr. a er anvendelig paa et Firma, hvis ene Medlems Bo tidligere har været under Fallitbehandling. S. 149.

12 Juni 1880. Sp. om det Ansvar, der ligeoverfor Foreningens Kreditorer paahvilede „Indskyderne" i en Forbrugsforening, afgjort efter Fortolkning af Lovene og Foreningens Firmaanmeldelse efter Omstændighederne sat ud af Betragtning. S. 453.

18 Septbr. 1880. Aktionærerne i et som anonymt betegnet Aktieselskab i Medhold af speciel Bestemmelse i Statuterne anseede forpligtede til at yde Tilskud udenfor Aktiebeløbet efter Pluralitetens Beslutning. S. 742.

Bd. 13 Marts 1879. Antaget, at en Mand har Ret til at fordre, at hans Navn ikke uden hans Samtykke bruges i et Firma, hvoraf han ikke er eller ikke længere er Medlem. S. 178.

Bd. 20 Mai 1879. Sp. om en Person, der efter Kontrakt var forpligtet til som Kommanditist at indskyde i en Handelsforretning Kr. 20,000, men som af Forretningen havde tilgode mellem 37 og 38,000 Kr., var at betragte som Laangiver eller som Kommanditist for, hvad der overskred Kr. 20,000. S. 679.

Afh. Om Betingelserne for solidarisk Ansvarlighed i Handelsselskaber. 1873, S. 65, 81 og 97.

Afh. Om det navngivne Handelsselskabs Retsforhold ligeoverfor Trediemand. 1875, S. 369.

Disputats. Om det navngivne Handelsselskabs Retsforhold ligeoverfor Trediemand. 1877, S. 33.

Notits. Societet, Kommission. 1877, S. 511.

Jagt og Fiskeri.

19 Mai 1871. Sp. om Omfanget af den Forkastret, der tilkommer det Notelag, som først har „udgivet sit Taug". S. 441.

20 April 1872. Tvivlsomt faktisk Sp. om Virkningen af et Damanlæg for Fiskeri høiere op i Elven. Sp. om de Krav, som efter Omstændighederne kunne stilles til Bevisets Styrke. Sp. om et Damanlæg til Lettelse af Dampbaadfart paa Elv var at sætte i Klasse med en Udøvelse af en med Fiskeretten ligestillet Ret til Elvens Benyttelse, eller om den maatte betragtes paa samme Maade som Vandets Leden af dets rette Løb. Sp. om hvad der kunde ansees som direkte, hvad som indirekte Følge af Damanlægget. S. 489.
13 Marts 1874. Sp. om Forstaaelsen af § 15 i Lov om Sildefiskerierne af 25 April 1863. S. 349.
27 Oktbr. 1874. Sp. om Forstauelsen af § 2 i L. af 23 Mai 1863 angaaende Fredning af Lax og Søørret, samt kgl. Res. af 7 Febr. 1873. S. 817.
17 Novbr. 1874. Sp. om et Fiskeredskab var at anse som „Kilenot eller andet selvfangende Redskab". 1875, S. 49.
3 April 1875. Sp. om Forstaaelsen af § 4 i L. af 23 Mai 1863. S. 265.
28 April 1876. Antaget, at Landslod, hvor intet andet er stipuleret, tilfalder Brugeren og ikke Eieren af Stranden. S. 439.
21 Oktbr. 1876. Sp., om et Dampskib havde forvoldt Fiskespilde ved af Uagtsomhed af den grovere Slags at beskadige Nøter, der stængte for Sild, af Høiesteret besvaret bekræftende. Dampskibets Fører som Følge deraf tilpligtet at betale Erstatning efter uvillige Mænds Skjøn, idet Vanskeligheden ved efter de mangelfulde Oplysninger at afgive et paalideligt Skjøn, ikke antoges at kunne komme i Betragtning. Det antoges derhos af Høiesteret enstemmig, at Dampskibet maatte hefte for den af dets Fører som saadan udviste Uagtsomhed, hvorimod Rederiet ikke antoges oprindelig at have noget Ansvar udenfor Fartøiet. S. 721.
4 Mai 1877. En Sagbrugseier tilpligtet at borttage en Dam, der var til Hinder for Laxens Opgang i Elven. S. 437.
6 Oktbr. 1877. En Person, der havde anbragt en Mølledam tvers over en Fiskeelv, sagsøges af Fiskerieierne til at nedrive Dammen, men frifindes i Høiesteret, fordi det ei var oplyst, at Dammen var til Hinder for Fiskeriet. Væsentlig Vægt lagdes i Høiesteret paa den Omstændighed, at Elven ogsaa tidligere benyttedes til industrielle Øiemed, der kom i Strid med Fiskeriinteressen. S. 756.
22 Febr. 1879. Sp. om, hvorvidt en Elg kunde siges at være „reist" paa en Mands Grund. Almindelige Udtalelser om Beskaffenheden af Forfølgningsretten og Bevisbyrden. S. 232.
1 Marts 1879. Antaget, at det efter Lov af 22 Juni 1863 ikke er lovligt i Strækning, der ligger i Uskifte mellem flere Matrikulnumere, at skyde mere end et Elgsdyr om Aaret, ikke et for hvert Matrikulnumer, der har Del i Strækningen. S. 381.
15 Marts 1879. En Række særdeles tvivlsomme Sp. om de før 1863 og efter dette Aar gjældende Regler for Landslods Erlæggelse og for Forholdet mellem Eier og Bruger med Hensyn til dens Opebærelse. S. 309.
3 April 1880. Særegne historisk udviklede Forhold med Hensyn til Laxefisket i Alten Elv. En sædvansmæssig udviklet Ordning af Høiesteret opretholdt ligeoverfor Øvrighedens Indskriden. Antaget, at Udøvelsen af en en Almue som saadan tilstaaet Brugsret nærmere kan ordnes ved Lov. S. 337.

Bd. 20 Novbr. 1880. En for formentlig ulovlig Salg af Hummer Tiltalt anseet straffri i Henhold til Finantsdep.tets Cirkulære af 12 Aug. 1879 om, at de ved kgl. Resol. gjorte Indskrænkninger i Forbudet efter Lov om Fredning af Hummer af 29 Juni 1848 fremdeles gjælde efter Emanationen af den tildels ligelydende Lov af 17 Juni 1879, uden at det ansaaes fornødent at prøve Rigtigheden af Cirkulærets Lovfortolkning. S. 701.

Afh. Bemærkninger til Fredningsloven af 22 Juli 1863. 1871, S. 217.

Notits. Forholdet mellem Parthavere i Notlag. 1874, S. 630.

Jords Fredning.

Od. 31 Decbr. 1872. Sp. om 30—40 Aars Brug var tilstrækkeligt Fundament til at opretholde en Fordeling af Gjerdeholdspligten mellem to Eiendomme, der stred mod Lovgivningens Anvisning. 1873, S. 594.

Kaution.

9 Novbr. 1871. Sp. om en Kaution var bortfalden ved Debitor meddelt kontraktmæssig Henstand. Sp. om flere Selvskyldnerkautionister indbyrdes have beneficium divisionis. S. 837.

1 Decbr. 1871. Exempel paa Anvendelse af de i L.s 1—21—1 nævnte Tvangsmidler. 1872, S. 26.

19 Januar 1872. En af Debitor Kreditor given Sikkerhed efter Omstændighederne ikke anseet at komme Debitors Endossenter tilgode. S. 106.

1 Febr. 1872. Sp. om ved et Vexelobligationslaan i en Sparebank saadan Novation havde fundet Sted, eller saadan kontraktmæssig Henstand var given, at en Kautionist derved kunde antages fritagen for sit Ansvar. S. 157.

3 Decbr. 1872. En uklar Kautionsforpligtelse fortolket indskrænkende. 1873, S. 205.

3 Mai 1873. Et i sig selv uklart Dokument, efter Omstændighederne antaget at være et Kautionsdokument, hvorved Udstederne stillede sig solidarisk ansvarlige for Gjælden. S. 496.

20 Januar 1877. En Kreditor, der havde Selvskyldnerkaution for, hvad han efter opgjort Regning maatte faa tilgode indtil et Beløb af 1000 Spd., melder Fordringen, der i sin Helhed udgjorde 1389 Spd. i Debitors Bo og erholder Udlæg af 20 pCt. eller 277 Spd., 96 ß. Han sagsøger nu Kautionisten til at betale de 1000 Spd., hvorimod denne paastaar, at Dividenden i Boet, 20 pCt., skal reparteres paa den Del af Fordringen, hvorfor Kautionen var given, og paa den overskydende Del, og at han derfor kun har at betale 800 Spd. Kautionistens Paastand blev tagen tilfølge af Underretten, men efter Omstændighederne forkastet af Overretten og Høiesteret. S. 137.

1 Marts 1877. Antaget, at en Kaution, stillet en „Kommune" for en „Regnskabsfører", omfatter dennes Ansvar ikke blot for den egentlige Kommunekasse, men ogsaa for andre kommunale Kasser, Fattigkassen, Skolekassen, Kirkekassen o. s. v. Antaget, at vedkommende Kautionist ogsaa maatte tilsvare Omkostninger, anvendte paa at inddrive Regnskabsførerens Ansvar hos denne selv. Antaget, at Kautionisten ikke havde beneficium ordinis. Antaget, at en fratrædende Kautionist ikke kunde høres med, at Regnskabsførerens Ansvar for det Aar, Kautionen gjaldt, var afgjort derved, at Beløbet var ført til Indtægt i næste Aars Regnskab. S. 465.

17 Marts 1877. En Sag mod en Hovedbebitor og hans Kautionist, afvist fra de underordnede Instantser, paa Grund af at Varslet til Hovedbebitor ei fandtes lovligt. I Høiesteret, hvortil Sagen alene indbragtes for Kautionistens Vedkommende, blev Overrettens Dom stadfæstet forsaavidt paaanket var, paa Grund af at Adgang efter den tidligere Procedure manglede til at nedlægge Hovedpaastand i Høiesteret mod Kautionisten. S. 321.

26 Septbr. 1878. Udtalelser angaaende Kautionists (skadesløs Transportants) Adgang til at indtale den Fordring, hvorfor han har kautioneret, hos Debitor. S. 718.

11 Oktbr. 1878. Sp. om den Omstændighed, at det syntes at have været Forudsætningen hos alle Endossenter paa en Vexelobligation ved Indgaaelse af Endossementsforpligtelsen, at Ansvaret i Tilfælde vilde blive at dele ligt uden Hensyn til Ordenen, kunde paaberaabes af den ene som juridisk forpligtende for de andre, besvaret benegtende. S. 757.

16 Oktbr. 1879. Sp. om Omfanget af en Kautionsforpligtelse afgjort under Hensyn til, at Bevisbyrden for det mere paahvilede den, der vilde gjøre Ansvaret gjældende. 1880, S. 43.

17 April 1880. En Person, der som Endossent havde paategnet en Vexelobligation, der ved Udstederens Navn var mærket „Til Fornyelse“ og som oprindelig havde været udfyldt som anbragt i en offentlig Laaneindretning, frifunden for at betale en Privatmand, hos hvem Vexelobligationen var anbragt med Rettelse i det sidste Endossement. S. 412.

Ob. 27 Marts 1871. Sp. om en Medforpligtets Ret til ved Indfrielse at optræde i vedkommende Fordrings Rettigheder og specielt om Retten til at kræve Transport af Kreditor paa en for Fordringen gjort Exekution. S. 432.

Notits. Kan Bestemmelsen i N. L. 5—13—27 f. P. anvendes i Konkurstilfælde. 1871, S. 134.

Notits. Kautionistens Regres. 1876, S. 96.

Kirker, Kirkegods og Kirkegaarde.

2 Decbr. 1870. Sp. om Forstaaelsen af et Opgjør mellem tvende Sogne angaaende Opløsning af et Fællesseie i en Kirke. 1871, S. 71.

14 Decbr. 1870. Sp. om en ikke udskiftet Anpart af en Gaard var Bygselgods og beneficeret vedkommende Sogns Kirke eller Eiendomsgods for Eierne af den Gaard, i Forbindelsen med hvilken Anparten i lang Tid havde været brugt. 1871, S. 90.

24 Juni 1874. Sp. om for hvilken Andel de forskjellige Sogne i et Præstegjeld vare lodtagne i Præstegjeldets tre Kirkers Gods, forsaavidt det ei var delt mellem dem. Sp. om Sognene havde Eiendomsret til Kirkegodsets Skove, eller kun Brugsret. S. 589.

10 Decbr. 1874. Antaget, at en privat Kirkeeier, der undlader tilbørligen at vedligeholde Kirken, først da forbryder sin Ret, naar han oversidder en ham af Stiftsdirektionen given Frist til at have Kirken bragt i forsvarlig Stand. 1875, S. 97.

28 Mai 1875. Tvist mellem 3 Sogne oprindelig af samme Præstegjeld, om det ved fælles Kjøb af deres Kirker med tilliggende Gods i Aaret 1723 stiftede Retsforhold, løst væsentlig efter Hensyn til den i den sidste Del af de mellem Salget og Processens Begyndelse passerede ca. 140 Aar befulgte Praxis. S. 362.

Kjøb og Salg.

20 Decbr. 1870. Sp. om Bevisbyrden for at en solgt Vare er af mislig Kvalitet paahviler Kjøberen eller om Sælgeren har at bevise, at den er af kontraktsmæssig Kvalitet. Sp. om hvad Indflydelse det har, at Varen er modtagen af Kjøberen. Sp. om Kjøberens Ret til ved Varens Modtagelse at forbeholde sig, senere at udtale sig om Kvaliteten, samt om hans Adgang til ved en almindelig Handelsvare at oppebie en Kemikers Erklæring om Varens Kvalitet, førend han selv bindende udtaler sig. 1871, S. 127.

27 Juni 1871. Sp. om en Vare efter Kontraktens Indhold og det senere passerede maatte ansees for modtagen af Kjøberen besvaret bekræftende. Modtagelsen dog ikke tillagt den Virkning, at Indsigelser mod Varens Kontraktmæssighed skulde være Kjøberen afskaarne, men kun den, at han ansaaes for at have faaet Bevisbyrden for Varens Kontraktstridighed. S. 553.

30 Juni 1871. Tvivlsomt Sp. om Kjøberen kunde refusere en kjøbt Sildeladning, som ikke stemmende med Aftalen, beroende væsentligst paa Opfatningen af Omfanget af den en Gesel hos en bergensk Sildehandler tilliggende Fuldmagt. Sp. om Ladningen var solgt som første Sort stor Vaarsild eller efter en udtagen Prøve. S. 537.

6 Juli 1871. Sp. om en Kommissionær ved en Eiendomshandel, der, medens Underhandlingerne vare løbende, tilforhandlede sig Eiendommen af Eieren og nogle Dage senere afhændede den med 12,000 Spd. Avance, skulde tilpligtes at lægge denne fra sig til Eieren, som den, der havde erholdt Eiendommen kjøbt gjennem Fordølgelse af Omstændigheder, han som Kommissionær pligtede at underrette sin Principal om. Sp. om den hele Eiendom var indbefattet under Salgssummen eller om en Malmtomt skulde betales særskilt. S. 509.

23 Septbr. 1871. En Vareordre opgiven til et udenlandsk Hus's herværende Kommissionær paa Betingelse af, at Kommissionæren personlig garanterer Ordrens rigtige Effektueren, kontramenderes paa Grund af Differencer mellem Ordinatøren og Kommissionæren om den betingede Garanti. Sp. opstaar nu om dette gyldigen kunde ske ligeoverfor det udenlandske Hus, der fra først af ikke var underrettet om den som Betingelse fordrede Garanti. S. 649.

1 Marts 1872. En Eiendomshandel omstødt paa Grund af grov Misligholdelse fra Sælgerens Side. S. 265.

15 Mai 1872. Sp. om en Handel om fast Eiendom var misligholdt fra Sælgerens Side, saa at Kjøberen kunde gaa fra Handelen. S. 446.

7 Septbr. 1872. Sp. om en Kontrakt om en Symaskine skulde bedømmes som en Leiekontrakt eller som en Salgskontrakt med tilknyttet pactum reservati dominii og deraf afhængende Spørgsmaal om et med Symaskinen begaaet bedragersk Forhold skulde ansees efter 21—6 eller efter 21—1. S. 748.

8 Marts 1873. Tvivlsomt Sp. om Forstaaelsen af en Kjøbekontrakt. S. 441.

13 Marts 1873. Sp. om en Eiendomsoverdragelse efter Omstændighederne var at betragte som en dispositio mortis causa og om Forstaaelsen af N. L. 5—3—43. S. 384.

4 Oktbr. 1873. Antaget, at en Handelsreisende ikke med bindende Virkning for sin Principal kan ombytte de ham til Salg overdragne Varer mod andre Varer. S. 670.

6 Decbr. 1873. Antaget, at en Inkassator ved en frivillig Auktion, der udbetaler Rekvirenten Auktionsbeløbet før Forfald, uagtet vidende om, at der var Tvist om hans Ret til samme er at betragte som Kjøber af Auktionsfordringerne og maa finde sig i, at Tingenes rette Eiers Indsigelser, som forgjæves fremsættes under Auktionen, gjøres gjældende mod ham. 1874, S. 177.

18 Febr. 1874. Sp. om Anvendeligheden af den Leilændinge ved Frdn. af 18 Juni 1723 tillagte Forkjøbsret i Tilfælde, hvor Eieren sælger flere, til forskjellige bortbygslede Brug, under en Handel. S. 297.

28 Febr. 1874. Erstatning efter Skjøn negtet Kjøberen af et Hus, der befandtes at afkaste mindre i Husleie, end Sælgerens Kommissionær efter dennes ældre Meddelelse havde opgivet, og mindre end Leieboerne efter Sælgerens Anmodning opgave. S. 321.

21 April 1874. Antaget, at Sælgeren af et Parti Varer kom tidsnok med sin Indsigelse mod Betingelserne i Slutseddelen, som han modtog uden Bemærkning, ved samme Dag at tilskrive Kjøberen. S. 481.

4 Juli 1874. En Sælger, der ikke kunde hjemle det solgte i dets hele Udstrækning, tilpligtet Skadeserstatning, fordi han antoges at være in culpa, hvorimod en Majoritet af Høiesteret reserverede sig mod at ville have afgjort Noget om, hvorvidt de vilde kommet til samme Resultat, hvis ingen culpa havde været at lægge Sælgeren tillast. Antaget, at den, der sælger en Eiendom uden nærmere Forbehold, i Almindelighed maa forudsættes at sælge den med de Grændser, som Bebyggelsen eller Indgjerdningen antyder, uden at det er Kjøberens Sag ved Undersøgelse af Hjemmelsdokumenterne at forvisse sig om Retsforholdet. S. 604.

19 Septbr. 1874. Antaget, at det ved en Gaardhandel maatte antages at have været Parternes Mening, at den Del af Kjøbesummen, som ikke betaltes kontant, skulde være rentebærende. Sælgeren, der urettelig negtede at opfylde Salgskontrakten, dog frifunden for Afsavnserstatning, dels fordi Kjøberens Tilbud ikke havde været fyldestgjørende, dels fordi intet specielt Bevis varført for at Skade var lidt. S. 698.

16 Oktbr. 1874. Sp. om en til de Brugsberettigede solgt Almenning var gaaet over til at danne en integrerende Del af Gaardene, saaledes at den de respektive Gaarde tilliggende Anpart uden særskilt at nævnes, skulde antages at medfølge ved Skjødning og Pantsættelse efter Omstændighederne besvaret bekræftende. S. 753.

28 Mai 1875. Tvist mellem tre Sogne oprindelig af samme Præstegjeld om det ved fælles Kjøb af deres Kirker med tilliggende Gods i Aaret 1723 stiftede Retsforhold, løst væsentlig efter Hensyn til den i den sidste Del af de mellem Salget og Processens Begyndelse passerede ca. 140 Aar befulgte Praxis. S. 362.

29 Mai 1875. En Kommissionær, der stod delcredere, antaget efter Omstændighederne at være fremkommet forsent med Reklamationer angaaende Feil ved Varen. S. 519.

13 Novbr. 1875. Sp., om et Salgstilbud, som af en Agent var gjort en Person, var gjort denne selv eller som Agent, besvaret til Gunst for den sidste Mening. Det gjorte Salgstilbud, hvortil Agenten svarede med at opgive en nævnt Kjøber, dog under Tilføiende af et Par Klausuler, forkastes af Sælgerens Agent under Paaberaabelse

af, at Sælgeren ikke vilde akceptere den ene af disse, og Tilbudet ansees af Retten efter Omstændighederne uforbindende for Sælgeren. Under Voteringen omhandles Sp. om, hvorvidt ethvert Tilbud til en Agent indeholder Forbeholb om efter at være bleven opgivet den endelige Kjøbers Navn at fatte endelig Bestemmelse om han antages eller ikke. 1876, S. 130.

10 Marts 1876. Tvivlsomt Sp., om en Person ved at modtage en omkontraheret Vare havde erkjendt en Kjøbekontrakts rigtige Opfyldelse, efter Omstændighederne besvaret benegtende, og Modtageren betragtet som Kommissionær med Hensyn til Varen. Sp. om Kjøber eller Sælger havde Bevisbyrden for Salgsvilkaarene. Sp. om Renter skulde svares af et af Kommissionæren oppebaaret Beløb. S. 360.

27 April 1876. I et Tilfælde, hvor det ved upaaanket Dom var fastsat, at der skulde svares Erstatning for en misligholdt Leverance af Trælast, opstaar Spørgsmaal om Erstatningen skal bestemmes efter Priserne paa Leveringstiden eller efter Priserne paa et senere Tidspunkt, da den Skadelidende maatte indkjøbe det manglende Kvantum Trælast. Den almindelige Retsgrundsætning ikke løst, men Spørgsmaalet besvaret efter Undersøgelse af de upaaankede Dommes Mening. S. 475.

8 Juni 1876. En Bagersvend i Bergen paaklager i Henhold til Priv. af 23 April 1744 § 2 et i Laugssamling skeet Salg til en ældre Bagersvend med Paastand, at dette Salg alene er simuleret, idet Salget i Realiteten er skeet til en yngre Bagersvend. 3 af Høiesterets Medlemmer antage, at ingen Simulation foreligger, og 2 Medlemmer antage, at Sagsøgeren har forspildt sin Ret ved ikke alt i selve Laugssamlingen at fremsætte Indsigelsen. Ved at sammenlægge disse Vota fremkommer en Majoritet af 5 Stemmer for Handelens Opretholdelse mod 2, der votere for dens Omstyrtelse. Samtlige 7 Medlemmer ere i Henhold til Høiesteretsd. af 6 Mai 1843 af den Formening, at en Bagermester i Bergen, der udbyder sin Bagergaard til Salg i Laugssamling, ikke er pligtig til at sælge til ældste Bagersvend, der vil tage Eiendommen til de opgivne Vilkaar, men at han kan gjøre Salget afhængig af Byderens Person. S. 519.

21 Juni 1876. Sp. om, naar Eiendomsretten til et Parti Trælast var gaaet over fra Sælger til Kjøber og Udtalelse om „Mærknings" Betydning. S. 565.

6 Decbr. 1876. En Tapetfabrikant fritaget for at betale et modtaget Papir, fordi dette ei fandtes skikket til Tapeter, hvortil det var bestilt. At Reklamation først fremkom 1½ Maaned efter Varens Modtagelse, og Skjønsforretning først optoges et Par Aar senere, efter Omstændighederne antaget uden Betydning. 1877, S. 60.

9 Januar 1877. Sp. om Sælgeren ved en Handel havde taget fornødent Forbeholb mod Hjemmelsansvar for en Del af det Solgte. S. 213.

20 Januar 1877. Sp. om en en Gaard tilliggende Husbehovsret kan overføres paa en fraskilt Parcel berøres. S. 314.

24 Januar 1877. Uklart Sp., om der forelaa en Overdragelse af Skib eller alene en Kjøbekontrakt om samme, afgjort til Gunst for den sidste Mening. S 231.

3 Febr. 1877. Sp. om, hvor stor en Keel Cokes efter Sædvane er. S. 265.

10 Febr. 1877. Sp. om det er Koutume i Propshandelen med Eng-

land, at Modtageren akcepterer mod Konnossement eller om han er berettiget til at forlange at se Ladningen, inden han akcepterer for den. S. 273.

2 Juni 1877. Fortolkning af en Kontrakt angaaende Tømmerleverance, navnlig angaaende Stedet og Tiden for dens Opfyldelse. S. 545.

12 Juni 1877. Antaget, at en Parcel af en Eiendom, der havde Sæterret, ved Salget kunde forbeholdes Adgang til at deltage i Hovedeiendommens Sæterret, men Spørgsmaalet i det foreliggende Tilfælde ei løst, fordi Hovedeiendommens Eier ei var inddragen under Sagen, der alene førtes mellem en anden Brugsberettiget og Parcellens Eier. S. 486.

29 Juni 1877. Under en forøvrigt lidet opklaret Tvist om Tydelsen af en Ordre paa Varer lagdes afgjørende Vægt paa den indre Urimelighed af den Ordre, den ene Part paastod given. S. 609.

7 Juli 1877. En Række tvivlsomme Spørgsmaal om hvorvidt en Maskine skulde antages modtagen af Kjøberen eller om Indsigelser mod dens Godhed fremdeles stode ham aabne. S. 625.

11 Juli 1877. Indsigelse mod en Gjældsfordring, opstaaet af Vareindkjøb, støttet til at Varerne vare for dyrt anførte forkastet som ikke fremsat strax ved Varens Modtagelse. Et Løfte om at betale ved Akkords Tilstaaelse eftergiven Gjæld, naar Resurserne tillod det, efter Omstændighederne ikke antaget at medføre Forpligtelse for Vedkommende, der endog oplystes senere paanyt at være gaaet fallit. S. 619.

14 Juli 1877. En Person, der antoges overført under en Skovhandel paa tvende Punkter at have paavist Kjøberen urigtige Grændser, sagsøges til Skadeserstatning, men frifindes fordi noget Minimum af Skadens Størrelse efter Omstændighederne ei kunde paavises. Om Ophævelse af Handelen var under Sagen ikke Spørgsmaal. S. 634.

14 Novbr. 1877. Sp. om Udstrækningen af Hjemmelspligten ved en solgt Byeiendom, der delvis var opført i Strid med Bygningslovgivningen. 1878, S. 124.

5 Decbr. 1877. Sp. om et Salg af en Gaard ved Skjøde, hvor det hed, at Gaarden „efter Sælgerens dødelige Afgang skulde tilhøre Kjøberen", hvilket Skjøde derhos efter Overenskomsten først maatte thinglæses efter Sælgerens Død, skulde regnes for en dispositio mortis causa, besvaret benegtende, idet Gaarden strax tiltraadtes, og Føderaad svaredes. 1878, S. 229.

7 Decbr. 1877. En Kontrakt om Leverance fra Hamburg af ca. „60,000 Litres Kornsprit ca. 80 pCt." antaget, under afgjørende Hensyn til, at der i Overenskomsten var tilføiet „iøvrigt gjælder Hamburger Koutume", at betegne 60,000 Litres 100 pCt. Kornsprit. Væsentlig Vægt ved Spørgsmaalets Afgjørelse derhos lagt paa, at Sælgeren ved sin Adfærd betimelig havde lagt for Dagen, hvorledes han forstod Overenskomsten, hvorimod Kjøberen oprindelig ingen Indvending gjorde. 1878, S. 232.

8 Decbr. 1877. En Kontrakt om Salg af Løsøre efter Omstændighederne omstyrtet, fordi behørig Overleverelse ikke havde fundet Sted. 1878, S. 412.

12 April 1878. Et Hestebytte efter Omstændighederne anseet afsluttet under Betingelse af, at enhver af Parterne inden en vis Tids Forløb kunde hæve Handelen, hvis han ikke fandt sig tjent med Byttet. S. 452.

1 Mai 1878. Sp. om, hvorvidt en Handel var endelig afsluttet. Den

ene af Parterne ikke antaget bunden ved mindre klare Udtalelser, der af Modparten og Vidnerne opfattedes som et Samtykke. S. 486.

14 Septbr. 1878. Sp., om en solgt Violin var „en ægte Nikolaus Amati Kremoneservlolin“, oplyst ved celebre Violinisters Vidnesbyrd. Appellanten, der havde kjøbt Violinen under Sælgerens Garanti for dens Ægthed, modtager den og betaler noget paa den, men negter at betale Resten, strax han bliver opmærksom paa, at Violinens Ægthed var tvivlsom. Sagsøgt til at betale Restbeløbet frifindes han. Det antages efter Omstændighederne — dog under Dissents — at Bevisbyrden for Violinens Uægthed paahvilede Kjøberen. Kjøberens Adgang til at kræve Handelen hævet, efter Omstændighederne ikke antaget forspildt ved, at han modtog Violinen og i nogen Tid beholdt den. S. 669.

12 Oktbr. 1878. En Person, der opdagede at være bleven bedragen med Hensyn til en Del af et omkontraheret Parti Sild, antaget efter Omstændighederne berettiget til at hæve den hele Handel. S. 832.

1 Novbr. 1878. Erstatningsspørgsmaal i Anledning af mislig Leverance. S. 777.

19 Decbr. 1878. Sp. om en Person var Kjøber eller alene Prokurist for Kjøberen. 1879, S. 109.

1 Febr. 1879. Sp. om en Sælger af Is havde forpligtet sig til at levere den mindst 10 Tommer tyk. Leverandørens Negtelse af sin Forpligtelse i saa Henseende antaget at berettige Kjøberen til at hæve Kontrakten, uanseet at Leverandøren ikke ligefrem havde negtet at levere Is af denne Dimension. S. 153.

5 Febr. 1879. Antaget, at Sælger af fast Eiendom, naar intet andet udtrykkelig er stipuleret, er pligtig at levere heftelsesfrit Skjøde; men efter Omstændighederne i det foreliggende Tilfælde antaget, at en Handel ikke ensidigen kunde hæves, fordi der ikke strax ved Tiltrædelsen kunde skaffes rent Skjøde paa en ubetydelig Parcel af Eiendommen. Heller ikke antaget, at Handelen ensidigen kunde hæves, fordi Sælgeren var fraværende den Dag, Skjødet egentlig skulde være udstedt. S. 156.

15 Febr. 1879. Antaget, at den i Konkurslovens § 44 a omhandlede „Afhændelse“ (af usædvanligt Betalingsmiddel) ikke kunde ansees istandbragt, førend vedkommende Vareparti var udveiet og udleveret. S. 192.

12 Marts 1879. Paastand om, at en Handel var sluttet ved et afsendt Telegram, efter Omstændighederne forkastet. S. 268.

19 April 1879. Urigtig Opgiven af Betalingsvilkaarerne paa Heftelserne i en solgt Gaard antaget efter Omstændighederne at medføre Handelens Ophævelse og Skadeserstatning. Mandanten antaget ligeoverfor Medkontrahenten ansvarlig for Fuldmægtigens Handling uden at Forholdet mellem disse to indbyrdes toges i Betragtning. Forskjellige Sp. om Omfanget af Skadeserstatningspligten, om Tidspunktet der skulde lægges til Grund for sammes Ansættelse og om Grændsen mellem hvad der afgjøres ved Dommen og hvad der henvises til det efter Dommen følgende Skjøn. S. 470.

21 Juni 1879. Sp. om et Salg af Eiendom fra Fader til Søn skulde omstyrtes i Henhold til L. 5—3—43, efter Omstændighederne besvaret benegtende. 1880, S. 133.

3 Juli 1879. Sp. om Koutume ved Tømmerannammelse og om de til at annamme udsendte Betjentes Fuldmagt til at binde Principalen.

Sp. om, hvilke Dimensioner der indgaar under Betegnelsen „Bjælker“, vakt, men ikke i dets Almindelighed løst. Kjøberen, der ikke i rette Tid havde annammet Lasten, antaget at maatte svare for ca. 10 Tylvter, der vare blevne borte i Tiden mellem det Tidspunkt, da han burde annammet, og det Tidspunkt, da han virkelig annammede Lasten. S. 797.

5 Juli 1879. Sp. om, paa hvilket Punkt en Handel om en Vare skulde ansees afsluttet og Salget fuldbyrdet, og derpaa beroende Spørgsmaal om Straf for ulovlig Brændevinshandel. 1880, S. 113.

31 Oktbr. 1879. Sp. om en Handel gjennem Mægler var bindende eller bortfalden, fordi Kjøberen forsilde havde faaet Meddelelse om, at Sælgeren akcepterede Tilbudet. Almindelige Udtalelser om den Stilling en Mægler indtager i Forhold til Kjøber og Sælger. 1880, S. 57.

27 Januar 1880. En forøvrigt begrundet Klage over en fra et udenlandsk Handelshus leveret Vare antaget forspildt ved ikke uopholdelig efter Varens Modtagelse at være gjort gjældende, idet Feilen var af den Beskaffenhed, at den ved en almindelig Undersøgelse kunde opdages. S. 283.

5 Febr. 1880. Uklart Sp. om en Ladning Minetømmer og Props efter Kontrakten med bindende Virkning skulde maales i Norge eller ikke. S. 273.

18 Febr. 1880. Sp. om den, der ordinerer Varer mod kontant Betaling, kan kræve at Varerne overleveres ham, før han betaler, eller om Sælgeren kan kræve, at Betalings Erlæggelse sker samtidig med Konnossementets Overleverelse. Sp. om 5—13—1 har Anvendelse i dette Tilfælde. Den Omstændighed, at Kjøberen gjentagende havde vist Uefterrettelighed, antaget at overflødiggjøre Løsningen af de to nævnte Spørgsmaal og in casu at begrunde Sælgerens Vægring for at levere Varer uden mod Kontant. S. 298.

8 April 1880. Agenter, der efter Omstændighederne antoges at have solgt paa andre Vilkaar end foreskrevet og opgivet Kommittenten andre Vilkaar, end de havde meddelt Kjøberne, dømte til at betale Kommittenten Erstatning. Sp. om Sælgeren skulde levere Varen paa Modtagelsesstedet eller alene som Kjøberens Kommissionær sørge for Skibsrum og i sidste Tilfælde om Udstrækningen af hans Forpligtelser. Erklæring fra Kristiania Handelsforenings Bestyrelse og Femtimandsudvalg om Kontraktsforholdets koutumemæssige Opfatning. S. 376.

9 April 1880. En Person, der havde solgt et Skovstykke, efter Omstændighederne dømt til at give Skjøde, uagtet hun godtgjorde, at Havneretten paa Stykket laa i Sameie med Andre. S. 317.

8 Juni 1880. Sp. om Fortolkning af et Skjøde i Henseende til Udstrækningen af, hvad der var afhændet. S. 445.

Bd. 7 Januar 1868. Spørgsmaal om den oprindelige Eiers Adgang til fra godtroende Trediemand at vindicere en Løsøregjenstand, som den nævnte Trediemands Hjemmelsmand ved en saakaldet Leiekontrakt havde erholdt Overdragelse paa, paa saadanne Vilkaar at Forholdet nærmest maatte opfattes som Kjøb og Salg med tilknyttet pactum reservati dominii. 1871, S. 308.

Od. 28 Septbr. 1868. Sp. om Eieren af en Skov, hvori han havde solgt alle Træer over en vis Dimension til Udhugst i Løbet af 10 Aar, mod fastsat Kjøbesum, betalbar i 3 Terminer i Løbet af de første halvandet Aar, var berettiget til ligeoverfor Kjøberens Konkursbo

at gjøre dets fortsatte Udøvelse af Udhugstretten afhængig af, at Eieren nød forlods Udlæg for den resterende Del af Kjøbesummen i den tilbagestaaende Udhugstrets Værdi og kun for den derved ei dækkede Del af Fordringen henvistes til uprioriteret Udlæg i Boets Masse. 1871, S. 62.

Bd. 30 Januar 1880. Antaget, at den Omstændighed, at Heftelser paa Hovedeiendommen eller Dele deraf paaføres Hjemmelsdokument, udstedt paa en Parcel, ikke ubetinget medfører Ret for Kjøberen til at fordre, at Sælgeren skal skaffe Heftelserne aflæste paa Parcellen eller hæve Handelen, men at dette maa bero paa, hvorvidt Heftelserne efter Omstændighederne kunne antages at være den solgte Parcel vedkommende. Efter denne Betragtning sættes en Række Heftelser uden videre ud af Betragtning som Parcellen uvedkommende, medens en enkelt Heftelse, der antoges i Tilfælde at ville bebyrde Parcellen, prøves og fortolkes. Dette sidste efter Rettens Udtalelse alene med Virkning for Kjøber og Sælger og med Reservation af den ustevnte Servituthavers Ret. Den Omstændighed, at Kjøberen havde havt Adgang til at blive bekjendt med denne Heftelses Tilværelse antaget at medføre, at han i ethvert Fald fik taale den, indtil det viste sig, om den havde Realitet ham til Skade. S. 794.

Afh. Om Erstatningsansvaret i Tilfælde af Misligholdelse af en Kjøbekontrakt. 1872, S. 521.

Afh. Om Skrivning af Skjøder. 1874, S. 225.

Kommunevæsen.

25 Oktbr. 1871. Sp. om Gyldigheden af en Kommunerepræsentations Beslutning. Sp. om Vedtagelse under en anden Proces. Sp. om en Kommunebestyrelses Kompetence med Hensyn til Dispositionen over en alle Præstegjeldets Indvaanere tilkommende Servitutret, berøres under Voteringen. S. 809.

25 Juni 1872. Sp. om Medlemmer af et Kommunerepræsentantskab ere habile Skjønsmænd ved en Expropriationstaxt over en Eiendom, der for Kommunens Regning exproprieres til offentlig Brug efter Beslutning fattet af Kommunens Repræsentantskab. S. 617.

15 Novbr. 1872. Antaget, at en af en Skolekommission som saadan indgaaet Overenskomst, for hvis Approbation af rette Vedkommende og Gjennemførelse forøvrigt der ikke var sørget, ikke paa nogen Maade kunde binde Kommunen, uagtet Medkontrahenten havde opfyldt sin Forpligtelse. 1873, S. 134.

17 Marts 1874. Sp. om en Kommune har Ret til af Delinkventfondet at beregne Godtgjørelse for Retslokale, naar Ret i kriminel Sag, verserende i anden Jurisdiktion, sættes i Kommunens Retslokale. S. 342.

29 Septbr. 1874. Antaget, at der ikke fra § 36 i Formandskabsloven kan hentes noget Forbud mod at en Sag forelægges Repræsentantskabet direkte til Beslutning, uden at der iforveien er fattet en særskilt Beslutning derom i Formandskabet, saasnart det nemlig er vedtaget engang for alle, at visse Slags Sager skulle forelægges Repræsentantskabet direkte. Den Indsigelse mod en Repræsentantskabsbeslutnings Gyldighed, at den Sag, hvori den fattedes, ikke var specielt nævnt i Indkaldelsen til Mødet, forkastet, idet den antoges at indgaa under en generelt betegnet Sag, der var nævnt. Antaget, at Formfeil ved

Sagernes Behandling ikke kunne berøve en Repræsentantskabsbeslutning Gyldighed. En kommunal Beslutning bliver ikke ugyldig, fordi Kommunerepræsentationens Medlemmer have Interesse i Sagen. Antaget, at en Kommunebestyrelse kan bevilge Midler af Kommunekassen til Overtagelse af Færgehold, der tidligere efter vedtagen Ordning bekostedes af visse Gaarde. S. 705.

12 Novbr. 1874. Sp. om hvilket Steds „Formænd og Repræsentanter" der efter § 5 i L. af 19 Mai 1860 have at fatte Bestemmelse om Skjærpelse i Bygningsreglerne i Distrikter, der høre under en By's Bygningslov, men under et Landdistrikts Kommunebestyrelse. 1875, S. 7.

22 April 1875. Kristiania Kommune frifunden for et Søgsmaal, gaaende ud paa, at den skulde tilpligtes at botttage en ligesiden før 1847 existerende og i 1858 ombygget Afløbsrende, idet Lov af 19 Mai 1860 § 3 antoges at hjemle Kommunen Adgang til ved Expropriation at bane sig Adgang til at beholde Renden ligesaavelsom til fra først af at anlægge den. Erstatningsspørgsmaalet var efter Paastanden ikke inddraget under Sagen. S. 308.

26 Septbr. 1876. Sp. om Virkningen af, at en i Medhold L. 12 Juni 1869 § 9 fattet Repræsentantbeslutning om Indskrænkning i Tiden for Udskjænkning af Brændevin ikke var bekjendtgjort med de fulde befalede to Maaneders Varsel før det Aarsskifte, da Beslutningen efter sin Lydelse skulde træde i Kraft. S. 689.

18 Oktbr. 1876. Sp. om tvende Kommuner kontraktmæssig kunde vedtage at dele den Skat, som en bestemt Skatyder maatte komme til efter gjældende Lovregler at svare til den ene eller anden af de kontraherende Kommuner, besvaret bekræftende. Antaget, at den Omstændighed, at det oprindelig var forsømt at erhverve den efter Formandskabslovene nødvendige kgl. Approbation, saaledes at denne først erhvervedes 9 Aar senere og efter at den ene af de kontraherende Kommuner havde erklæret ikke længere at ville vedstaa Overenskomsten — ikke i og for sig gjorde de fattede Beslutninger ugyldige. S. 730.

16 Febr. 1877. Sp. om en Kommunes Ret til uden Hensyn til at Private have indrettet sig efter de bestaaende Forhold at sløife offentlige Gader, Rendestene o. desl., berøres uden at løses. S. 289.

1 Marts 1877. Antaget, at en Kaution, stillet en „Kommune" for en „Regnskabsfører", omfatter dennes Ansvar ikke blot for den egentlige Kommunekasse, men ogsaa for andre kommunale Kasser, Fattigkassen, Skolekassen, Kirkekassen o. s. v. Antaget, at en nyansat Regnskabsfører, naar intet Andet er bestemt, har at inddrive Restancer fra Tiden før hans Ansættelse. Bevisbyrden for at Beløb, der i Regnskaberne vare opførte som Restancer, ikke rettelig vare opførte som saadanne, anseet at paahvile Kommunen. S. 465.

12 Juli 1879. Sp. om Virkningen af, at en approberet Repræsentantskabsbeslutning om Indskrænkning i Adgangen til at sælge Øl m. m. var inkorrekt affattet og for sent bekjendtgjort, berøres uden at løses. S. 815.

Bv. 16 Marts 1869. Sp. om Bykommunernes Forpligtelse til at holde Retslokale for Stifteretterne. 1871, S. 548.

Od. 13 Marts 1871. I et Tilfælde hvor en Skolekommission kontraktmæssig havde vedtaget at paahefte Kirkesanger-Indtægterne en aarlig Pension til en afstrædende Kirkesanger, ansaaes Herredet pligtigt at svare Vedkommende til Beløbet, efter at Kirkesangerposten af Sko-

lekommissionen var besat, uden Forbehold om Afgivelse af saadan Pension. Skolekommissionens Undladelse af at foretage de fornødne Skridt til efter Lovgivningen at skaffe Beslutningen fuld Gyldighed antaget ikke at kunne komme den private Medkontrahent til Skade. S. 294.

Kompetents af Part.

13 Mai 1871. Sp. om en Person, der efter eget Opgivende alene havde Transport til Inkassation paa en Fordring, var kompetent Klager i Anledning af Forrykkelse af Gods udexekveret for samme. S. 457.

12 Oktbr. 1871. Sp. om hvem der var kompetent Klager i Anledning af Effekters Forrykkelse i et Bo, hvor der var umyndige Arvinger, og specielt om Amtmanden i saa Henseende kunde ansees som summus tutor. Sp. om Nødvendigheden af Klage, naar Faktum tillige indgaar under et Lovsted, hvis Overtrædelse det Offentlige ubetinget paataler. S. 745.

9 Marts 1872. En Dom paaanket til Høiesteret af en deri interesseret, uagtet han i de underordnede Instantser ikke var gjort til Hovedmodpart men alene varslet „for Navns Nævnelse og af Hensyn til Interesse i Sagen". S. 299.

13 Marts 1872. Sp. om en Person var rette Sagvolder. S. 403.

8 Juni 1872. Sp. om en Sagfører rettelig var varslet som Mandatarius for sine Parter. S. 511.

19 Juli 1872. En Expropriationstaxt kjendt uefterrettelig paa Grund af manglende Stevnemaal til en Rettighedshaver, hvem Expropriationen antoges faktisk at ramme. S. 656.

20 Juli 1872. Sp. om det i et Tilfælde, hvor der spurgtes om den ene eller anden af to Personer var den Forpligtede, var fornødent at inddrage begge under Sagen eller om den formentlig Berettigede kunde faa Dom over den han ansaa forpligtet. S. 640.

23 Januar 1873. Antaget, at Rederiet og ikke blot Skipperen er kompetent Klager i Anledning af Søfolks Rømning eller Vægring for at gjøre Tjeneste. S. 601.

15 Marts 1873. Sp. om Forligsmægling og Udsigelse i en Odelsløsningssag rettelig var anstillet mod den, som efter Kjøbekontrakt var Eier og Besidder, eller om en Person, der senere fik thinglæst Hjemmel paa Eiendommen kunde høres med det Anbringende at han paa de nævnte Tider, trods Kjøbekontraktens Lydelse, var den sande Eier og Besidder. Sp. om Odelssøgsmaal uden ny Mægling m. m. kan fortsættes mod ny Eier, der udleder sin Ret fra den oprindelig Sagsøgte. S. 361.

6 Septbr. 1873. Antaget, at Rederiet er berettiget til at paatale Forbrydelser mod Søfartsl. §§ 114 og 115. S. 673.

28 Novbr. 1873. Paastand om, at et Erstatningsspørgsmaal i Anledning Tømmerflaaders Anstød mod Elvebredden burde været anlagt mod Flødningsentreprenøren og ikke imod Flødningsdirektionen, for hvis Regning Flødningen foregik, ikke tagen tilfølge. 1874, S. 145.

7 Marts 1874. En Sag angaaende ulovlig Handel afvist som uretteligen anlagt mod en Forbrugsforening som saadan, istedenfor mod Bestyrerne af samme eller den eller dem af disse, hvem den paatalte Lovovertrædelse personlig maatte være at tilregne. S. 324.

7 April 1874. En Sag, anlagt af Sognepræsten mod Kommunen som formentlig ansvarlig for Afgift af Jord, afgivet til en Skolelærers Brug, appelleret af Stiftsdirektionen som den, der har at paase, at

Kommunens Forpligtelser med Hensyn til Skolevæsenet opfyldes. S. 389.

10 April 1874. Sp. om vedkommende Kommune eller Staten var rette Sagvolder. S. 425.

9 Mai 1874. I et Tilfælde, hvor en Fattigkommission under Paaberaabelse af § 10 i de nye Fattiglove meldte sig i et Dødsbo som Berettiget til at optræde paa tvende Understøttedes Vegne, og hvor Boet negtede at anerkjende Fattigvæsenet som dertil berettiget, ansees ikke Boet, men de tvende Understøttede, som Fattigvæsenets rette Modparter, der skulde varsles som saadanne til Appelinstantserne. S. 519.

26 Mai 1874. Overtrædelse fra en Nabos Side af Sundhedsforskrifterne i Tilfældet antaget ikke at kunne gjøres gjældende af privat Sagsøger, men kun af vedkommende Autoritet. S. 409.

22 Juni 1875. Antaget, at en Odelspretendent kan fortsætte et Odelsløsningssøgsmaal, der er anlagt angaaende to Matrikulnummere over hvilke der er fælles Taxt, forsaavidt angaar det ene, over hvilket saaledes ingen særskilt Taxt haves, mod en oprindelig Sagen uvedkommende Trediemand, der i Mellemtid ved Retsforlig under særskilt Odelssøgsmaal var kommen i Besiddelse af dette Matrikulnummer. S. 549.

16 Febr. 1876. Sp. om Kommunebestyrelsen var kompetent Sagsøger angaaende et privatretligt Forhold, der angik en stor Del af Indvaanernes civile Interesser, berørt. S. 321.

22 April 1876. Høiesteret billigede, at en Foged havde negtet at exekvere en Høiesteretsdom, hvorved en Person under en løbende Dagmulkt var tilpligtet at udstede Skjøde paa en Gaard og tilpligtet at fravige den til Faredag, idet der oplystes, at Gaarden allerede før Høiesteretsdommen ved upaaanket Tvangsauktion var frasolgt den Dømte og overgaaet i en Andens Besiddelse. S. 471.

14 Oktbr. 1876. En Kommissionær for et udenlandsk Dampskibsrederi antagen efter sin Optræden i Sagen pligtig at taale Dom paa Rederiets Vegne. S. 769.

7 Febr. 1877. Et Rederi frifundet for Tiden under en Erstatningssag anlagt for Beskadigelse af Varer, fordi det alene heftede subsidiært, og Skipperen ikke var stevnet. S. 305.

17 Juli 1877. Uagtet et Skjøn var fremmet mod Skipperen, antoges en Person, der uden Legitimation angav sig som Reder, i Høiesteret som Appellant. S. 641.

1 Decbr. 1877. Antaget, at Paaanke af en Decision, afsagt i et sluttet og udloddet Bo, maa rettes mod dem, til hvem Midlerne ere udloddede, og at Skifteforvalteren ikke kan stevnes paa et sluttet Bos Vegne. 1878, S. 241.

7 Mai 1878. En Person, der var idømt en Mulkt, for hvilken det Offentlige havde gjort Sekvester i et Beløb, der af Trediemand var indbetalt til Lensmandens Kone for at udbetales Tiltalte, formaar ved urigtige Foregivender denne Trediemand til at betale sig Beløbet direkte. For det saaledes udviste Forhold frafalder den nævnte Trediemand Klage, hvorimod det Offentlige paataler Sagen og ansees kompetent hertil. S. 490.

13 Juli 1878. En Mand, der „efter Fuldmagt" havde undertegnet et Certeparti paa Skipperens Vegne, sagsøges af Befragteren, paa Grund af manglende Opfyldelse af Certepartiet, men frifindes som ikke rette Sagvolder. S. 618.

20 Febr. 1880. En Havnekommission antaget at have Kompetents som Sagsøger for at faa Militæretaten forbudt at foretage Skydeøvelser over Havnen. S. 305.

Kompetents af Ret eller offentlig Betjent.

10 Febr. 1871. Sp. om Anvendelighed af norsk Konkursbehandling paa Grund af Misligholdelse af en af et Handelshus i Udlandet akcepteret og i Udlandet betalbar Vexel. S. 156.

24 Febr. 1871. Sp. om Husinkvisitions Tilladelighed fra Grundlovens og Proceslovgivningens Synspunkt. S. 221.

15 Marts 1871. Sp. om Forstaaelsen af § 19 sidste Passus i Lov om Lagrettesmænd af 28 Aug. 1854. S. 345.

30 Marts 1871. Justitssag mod tvende Lodser for uagtsom Paaseiling af ikke lodspligtigt Fartøi indtruffen medens Lodsloven af 1824 endnu var gjældende, afvist fordi den nye Lodslov efter hvis Ikrafttræden Tiltale var dekreteret i saadant Tilfælde foreskriver privat-publik Paatale, medens Klage her manglede. S. 273.

21 Oktbr. 1871. En Dommeren af Fogden meddelt almindelig Bemyndigelse til at opnævne Søretsmedlemmer anseet betydningsløs. S. 787.

10 Novbr. 1871. En Sagsbehandling kjendt uefterrettelig som angaaende et Faktum for hvilket Tiltale ikke var besluttet paa den i Lov af 17 Marts 1866 foreskrevne Maade. 1872, S. 1.

14 Novbr. 1871. Sp. om Begrændsningen af Appelinstantsernes Kompetents med Hensyn til Fakta, for hvilke Tiltalte er frifunden i 1ste Instants, naar Appel er skeet alene efter hans Begjær. 1872, S. 7.

18 Decbr. 1871. Antaget, at Thingsvidne i Politisag foranlediget ved Reassumtionskjendelse af en Appelinstants skal behandles ved Politiret, forsaavidt Thingsvidnet optages inden den Jurisdiktion, hvor Hovedsagen har været behandlet. 1872, S. 24.

20 Januar 1872. Sp. om Afvisning fra Søret, fordi Indst.s Bo stod under Konkursbehandling, og Sagen paastodes at maatte anhængiggjøres for Konkursretten. S. 123.

23 Marts 1872. Sp. om Søretsbehandling rettelig var anvendt. S. 334.

12 Juli 1872. Sp. hvorved Tvist om en Mands Ret til at have Huse staaende paa Andenmands Grund kunde fordres afgjort af Fogden under en Udkastelsesforretning eller om Fogden kunde henvise dette Spørgsmaal til Afgjørelse ved Rettergang. S. 637.

2 Marts 1872. Sp. om Anvendeligheden af offentlig Politiretsbehandling, uagtet Paastand om Straf ei var nedlagt. S. 270.

16 Januar 1872. En Frifindelsesdom i en kriminel Sag ved hvilken Amtet havde akkviesceret, anseet endelig og Sagen afvist fra Appelinstantserne, da den efter Foranledning af Justitsdepartementet af Amtmanden appelleredes. S. 69.

2 Septbr. 1872. Sp. om i et Ladested den som Politimester fungerende Sorenskriver eller Distriktets Foged skulde udfærdige Mulktforelæggelser og Aktionsdekreter i Politisager. S. 674.

2 Septbr. 1872. Appel efter Tiltaltes Begjær og med det Offentliges Samtykke, men uden Bevilling, uagtet der fra begge Sider var akkviesceret ved Dommen. S. 730.

7 Novbr. 1872. Antaget, at en Ligningskommission efter at dens

Forretninger engang ere sluttede, ikke paany kan træde sammen for at rette paa begaaede Feil. 1873, S. 55.

21 Novbr. 1872. Antaget, at en Politikonstabel i Henhold til Politianordningen af 22 Oktbr. 1701 Post II. Kap. 3 § 2 er berettiget til, til enhver Tid af Døgnet, at kræve Adgang til offentlige Steder, naar han bliver opmærksom paa, at noget ulovligt foregaar. 1873, S. 125.

23 Novbr. 1872. Sp. om Værge for en Umyndig paa dennes Vegne kan frafalde Løsningsret til Jordegods. 1873, S. 166.

14 Januar 1873. Antaget, at en fremmed Sømands Ulydighed ombord paa fremmed Skib i norsk Havn ikke kunde paadømmes af norske Domstole. S. 243.

15 Januar 1873. Den Omstændighed, at Aktionsordren kun lyder paa „voldsom Modstand mod Politiet" udelukker ikke Retterne fra at anvende 10—1, naar Oplysningerne dertil give Anledning. S. 281.

5 Febr. 1873. Sp. om en Skifteret kunde afgjøre Tvist om Eiendomsret til Effekter, der vare registrerede som Boet tilhørende og saaledes ialfald formelt var i Skifterettens Besiddelse, besvaret bekræftende. S. 313.

1 Mai 1873. En Appelpaategning i Henhold til Lov af 17 Marts 1866 § 46 forstaaet strengt efter Ordene og et Faktum som Følge deraf anseet udelukket fra Høiesterets Paakjendelse. S. 494.

3 Juni 1873. Antaget, at Politiet i Kristiania, naar Sundhedskommissionen er hørt, under Mulkts Tvang kan forbyde Indvaanere at lade stinkende Skyllevand gaa ud i aaben Rende. S. 585.

21 Juni 1873. Omfattende Undersøgelse af Sundhedskommissioners Myndighed ligeoverfor Private og specielt Adgangen til uden særlig Lovhjemmel at give almindelige i den Privates Ret indgribende Regler til Fremme af Hygienen. S. 605.

21 Oktbr. 1873. Sp. om en Politisag, hvor der kun kan blive Anvendelse for Bøder og Erstatning, ligesom en egentlig Justitssag bliver at afvise fra Appelinstantserne, naar det oplyses, at Angjældende er død efter Affigelsen af den paaankede Dom og før Appelens Forkyndelse, berøres uden at løses. S. 753.

21 Febr. 1874. Sp. ved Appel alene efter Tiltaltes Begjær om hvad der efter L. 17 Marts 1866 § 47 skal tages under Paadømmelse i Appelinstantserne. S. 190.

13 Marts 1874. En i Overretten indløben Vildfarelse, hvorved en Tvist om Kravets Størrelse forvexledes med en Paastand om Likvidation, ledede i denne Ret — uden at Afvisningsformen benyttedes — til at dette Tvistpunkt ikke afgjordes, fordi den Part, der paastod det mindre Beløb, ikke havde udtaget Kontrastevning til Likvidation. Herved vækkes i Høiesteret Tvivl om hvorvidt denne Ret kunde tage det i Overretten forbigaaede Spørgsmaal under Paakjendelse, hvilket efter Omstændighederne antoges. S. 349.

27 Mai 1874. Antaget, at Generalkrigskommissærens Skjøn om Længden af den Afkortning, en af Rullerne udslettet Officer, som tilpligtes at udtjene sin Værnepligt som Menig, kan erholde, kan omgjøres af Høiesteret. S. 569.

12 Novbr. 1874. Sp. om hvilket Steds „Formænd og Repræsentanter" der efter § 5 i Lov af 19 Mai 1860 have at fatte Bestemmelse om Skjærpelse i Bygningsreglerne i Distrikter, der høre under en Bys Bygningslov, men under et Landdistrikts Kommunebestyrelse. 1875, S. 7.

4 Febr. 1875. Sp. om Amtmanden som et Slags Overværge skulde

kunne optræde som Klager paa en Umyndigs Vegne, fkerøres under Voteringen. S. 148.
12 Mai 1875. En til Afgjørelse af et civilretligt Sp. anlagt Politiretsag mod en Bygningskommission paaankes til Høiesteret paa den for offentlige Sager foreskrevne Maade men afvises ex officio. S. 349.
13 Oktbr. 1875. Amtmanden efter Omstændighederne antaget at være rette Vedkommende til at paatale Brud af Brev fra Referenten i en Justitssag og denne Sag vedkommende. S. 804.
14 Oktbr. 1876. Sag angaaende Forstaaelsen af et Forlig angaaende en med et Fartøis Havari i Forbindelse staaende Tvist antaget at kunne anlægges ved almindelig Ret. S. 769.
28 Oktbr. 1876. En Militær anseet rettelig tiltalt for en almindelig Forbrydelse ved civil Ret, da Aktionsordren var udfærdiget, før han fremmødte til Tjenstgjøring, skjønt Sagsbehandlingen fandt Sted under samme. S. 774.
28 Oktbr. 1876. Antaget, at Klage over urigtig Matrikulering kan anhængiggjøres for Domstolene, forsaavidt det paastaaes, at den indløbne Feil er forvoldt ved urigtig Bedømmelse af Retssp. S. 785.
21 Novbr. 1876. Sp. om Domstolenes Kompetents til at bedømme Gyldigheden af Sundhedskommissionens Dekreter. 1877, S. 81.
15 Januar 1877. Sp. om Grændsen mellem de dømmende og de administrative Autoriteter med Hensyn til Bedømmelsen af et af en Sundhedskommission en Privat givet Paalæg. S. 177.
17 Marts 1877. Antaget, at Havnekommissionen kan forbyde ikke blot saadanne Arbeider ved Havnen, der medføre øieblikkelig Ulempe, men ogsaa saadanne, der i Fremtiden kunne antages at kunne komme til at medføre Ulempe. S. 401.
12 Juni 1877. En Aktionsordre, hvorved en Person sattes under Tiltale for at have stjaalet „en Pung med Penge“, antaget at udelukke Domstolene fra ved Erstatningens Tilkjendelse at tage Hensyn til nogle i Pungen liggende Ringe. S. 556.
22 Juni 1877. Antaget, at Krav, der ikke under Hovedsøgsmaal kunde været indbragt for Søret, heller ikke contracitando kunde indbringes for saadan Ret. S. 585.
16 Oktbr. 1877. Sp. om Virkningen af en Bygningsinspektørs Godkjendelse af et lovstridigt Byggearbeide berøres under Voteringen. S. 789.
20 Decbr. 1877. En fremmed Sømand paa fremmed Fartøi i norsk Udhavn negter sin Kaptein Lydighed og sættes herfor under Tiltale ved norsk Søret. Høiesteret afviste Sagen fra Søretten, men antog at intet Ansvar kunde følge af, at Tiltalte var holdt arresteret for Forbrydelsen. 1878, S. 246.
8 Febr. 1878. Sp., om en Eiendom bestod af en sammenhængende Strækning eller af 2 Teige eller Stykker og saaledes eventuelt var undergivet tvungen Udskiftning efter Udskiftningslovens § 1 b, antaget at henhøre under Domstolenes, ikke under Skjønnets Afgjørelse. Derimod antaget, at Spørgsmaalet om disse Teiges indbyrdes Beliggenhed betingede Anvendelsen af det nævnte Lovsted, henhørte under Udskiftningsretten. S. 376.
1 Marts 1878. En Sagbrugseier, der for at faa Tømmeret indtaget til sin Sag slog Bom over en Elv, hvori Fællesflødning fandt Sted, og derved opholdt denne, anseet med Mulkt efter L. af 26 Aug. 1854 § 3. Under Voteringen udtaltes af Førstvoterende uden Modsigelse af de senere Voterende, at Forholdet mellem Sagbrugseieren og Fæl-

lesflødningen kunde ordnes af Kongen i Medhold af den nævnte Lovs § 5. S. 401.

10 Mai 1878. Sp. om man ved Appel til Retterne kan faa en faktisk urigtig Ligning tilsidesat, besvaret benegtende i et Tilfælde, hvor Feilen var skjønsmæssig og ikke beroede, hverken paa mala fides eller culpa fra Ligningskommissionens Side. S. 580.

16 Novbr. 1878. Sp. om en Veiarbeidspligtig kunde sætte sig udover en foretagen Fordeling af Veistykkerne i Roden, paa Grund af at Lovgivningens Forskrifter paastodes ikke nøiagtig befulgt ved Fordelingens Fastsættelse, besvaret benegtende, idet Fravigelsen ikke antoges at gaa videre, end at den laa indenfor det administrative Omraade. S. 785.

19 April 1879. Forskjellige Udtalelser om Grændsen mellem, hvad der skulde afgjøres ved Dom, og hvad der skulde henvises til efterfølgende Skjøn. S. 470.

9 Juli 1879. Besynderligt Tilfælde, hvor den ved Overretten vindende Part frafaldt al Ret efter Dommen, medens den Tabende ikke hermed var tilfreds, med mindre Erkjendelse ogsaa afgaves om hans juridiske Ret. Høiesteret negtede at løse et Sp., der efter Sagens Stilling var uden direkte Interesse, og hævede efter Appellantens subsidiære Paastand Sagen. S. 788.

20 Novbr. 1879. Sp. om Grændsen for Domstolenes Omraade med Hensyn til Bedømmelsen af Patenters Retsgyldighed i Henhold til tidligere Præjudikat besvaret derhen, at Domstolene afgjøre, om den Forudsætning ved Patentets Meddelelse, at Opfindelsen ikke tidligere har været offentliggjort eller bragt i Udøvelse, medfører faktisk Rigtighed. 1880, S. 161.

18 Decbr. 1879. Sp. om Jurisdiktionen ved Throndhjemske ridende Jægerkorps. 1880, S. 78.

3 April 1880. Særegne historisk udviklede Forhold med Hensyn til Laxefisket i Alten-Elv. En sædvansmæssig udviklet Ordning af Høiesteret opretholdt lige overfor Øvrighedens Indskriden. Antaget, at Udøvelsen af en en Almue som saadan tilstaaet Brugsret nærmere kan ordnes ved Lov. S. 337.

29 April 1880. Antaget, at det kan underkastes Domstolenes Afgjørelse, hvorvidt noget efter dets Art principmæssig er at henregne til „Formue" og at skattelægge som saadan. S. 390.

Bd. 3 Decbr. 1870. Sp. om Politiet har Adgang til at forlange sig indladt i et offentligt Skjænkested for at paase Politilovens Bestemmelser om Nattesæde overholdte. 1871, S. 31.

Od. 21 Juli 1873. Antaget, at Spørgsmaal om uberettiget Lodsning hører under Søret. S. 596.

Od. 6 Septbr. 1875. Antaget, at Klager over urigtig Matrikulering, selv om de gaa ud paa, at Loven er urigtig anvendt, endeligen afgjøres af Fogderikommissionerne og ikke kunne undergives de almindelige Domstoles Prøvelse. S. 620. Kfr. 1876, S. 785.

Notits. Salarer for et Justitsthingsvidne tilkjendte af Høiesteret som første Instants, da Sættedommeren havde skudt Spørgsmaalet fra sig. 1872, S. 744.

Notits. Sp. om i hvilken Udstrækning Domstolene ere bundne ved Aktionsordren. 1872, S. 821.

Notits. Sp. om Mulkt ilagt en Sagfører i offentlig Sag for usømmelig Skrivemaade er underkastet Paakjendelse af høiere Instants

uden Hensyn til om Appel er instituereet specielt for dette Punkts Vedkommende eller begjæret af den Mulkterede. 1873, S. 358.

Konkurs.

10 Febr. 1871. Sp. om norsk Konkursbehandling kan kræves paa Grund af Ikkebetaling af en af et Handelshus i Udlandet akcepteret og i Udlandet betalbar Vexel. Sp. om et Medlem af et udenlandsk Interessentskab som norsk Borger havde fast Bopæl eller Værnething i Norge, saa at hans Forum med Hensyn til Konkursbehandling var der. S. 156.

16 Marts 1871. Sp. om Anvendelsen af Krll.s 21—24. S. 564.

2 Juni 1871. Sp. om Forstaaelsen af Konkurslovens §er 45 og 46. S. 403.

14 Juni 1871. Sp. om en Skipper, der havde vedtaget for Fragten at modtage Afladerens 3 Md. Akcept, betalbar paa Ladningsstedet 3 Maaneder, efterat Lastens rigtige Udlosning var godtgjort for Afladeren, var berettiget til ligeoverfor Trediemand, der havde faaet Endossement paa Konnossementet, at negte Lastens Udleverelse uden mod Fragtens Erlæggelse, fordi Afladeren i Mellemtiden mellem Afseilingen og Ankomsten til Bestemmelsesstedet havde gjort Konkurs. S. 521.

29 Juli 1871. Sp. om Krll.s 21—24 var anvendelig paa en Person, der havde underslaaet Effekter i sit af ham selv til Konkursbehandling overleverede Bo, som efter hans eget oprindelige Opgjør viste Solvents og ved indtrædende Omstændigheder virkelig udbragte Dækkelse for alle Kreditorer. S. 610.

3 Oktbr. 1871. Sp. om Betingelserne for en afgiven Renunciation paa Panteret var indtraadt eller om ikke Renunciation maatte ansees bortfalden, ved at den, i hvis Interesse Renunciation gaves, gik Konkurs, inden den Transaktion, som ved Renunciationen skulde lettes, kom istand, saaledes at han ikke længere havde Interesse i, at Transaktionen istandbragtes. S. 729.

7 Oktbr. 1871. Panteret i et Skib efter Obligation, der var thinglæst ved Debitors personlige Værnething, anseet bortfalden ved hans Flytning til en anden Jurisdiktion, uagtet dette oprindelig var Kreditor uafvidende, og han strax, han derom blev vidende, traf Foranstaltning til ny Thinglæsning ved hans nye Værnething. Sp. om Debitors Konkursbo herpaa kunde bygge nogen Frifindelsespaastand. Konkurs anseet indtraadt ved Begjæringens Indleveren til Skifteretten og Forholdet til samme Dag skeet Thinglæsning af Pantebrevet bedømt efter Klokkeslettet. S. 708.

7 Oktbr. 1871. En svgelig og aandssvækket Person i forviklede Formuesomstændigheder anseet efter 21—25 b for, uagtet insolvent, at have givet en Kreditor Sikkerhed for uforfalden Gjæld, idet Fordringen til Bevis for, at Sikkerhedsstillelsen var skeet „svigagtigen", ansaaes fyldestgjort ved den Betragtning, at det havde været Tiltaltes Pligt nærmere at undersøge sine Formuesomstændigheder, førend han indlod sig i saadanne Transaktioner. S. 787.

15 Novbr. 1871. Sp. om Omgjøren af en Handel ved Tilbageleveren af et solgt og overleveret Vareparti skulde ansees som „Betaling" i den Forstand, Konkursl.s § 44 tager Ordet, og om Betalingsmedlet i Tilfælde skulde ansees „usædvanligt". 1872, S. 59.

1 Decbr. 1871. Sp. om Anvendelsen af Konkursl.s § 45 i et Til-

fælde, hvor der før og efter et Skadesløsbrevs Udstedelse existerede et Mellemregnskab mellem Kreditor og Debitor, og hvor der opstod Sp. om de efter Skadesløsbrevets Udstedelse gjorte Forstrækninger — uden Hensyn til at de indirekte have virket til det ældre Mellemværendes Nedsættelse — skulde ansees som selvstændige nye Gjældsposter, for hvilke saaledes Pant kunde stiftes. 1872, S. 21.

19 Januar 1872. Sp. om en Haandpantskreditors Stilling ligeoverfor et Konkursbo ventileret. S. 106.

20 Januar 1872. Paastand om Afvisning fra Søret af en Sag angaaende Berettigelse til at sætte et Skib til Auktion i Kraft af Retentionsret, fordi Indstevntes Bo stod under Konkursbehandling, forkastet af Høiesteret. S. 123.

23 Febr. 1872. Sp. om Likvidationsret ligeoverfor et Bo. S. 242.

2 Marts 1872. Sp. om Gyldigheden ligeoverfor et Konkursbo af en Transaktion, hvorved en Person, som under Form af Leie drev Handel med Symaskiner, havde deponeret en Del, med forskjellige Kjøbere oprettede saakaldte Leiekontrakter i en Bank under Erkjendelse af at have — som det hed i Depositodokumentet — „overdraget Banken sin Ret som Eier og Udleier af disse Maskiner, indtil et sammesteds bevilget Laan var tilbagebetalt." S. 291.

30 Mai 1872. Sp. om en Fordring paa Fangstudbytte af en Hvalfanger var overdraget en Trediemand til Eiendom, eller om Eieren alene obligatorisk havde vedtaget at disponere Beløbet paa en bestemt Maade. Sp. om Overenskomsten i sidste Tilfælde var bindende for Vedkommendes Konkursbo. S. 532.

21 Septbr. 1872. Antaget, at Betaling af eventuel Gjæld ved Transport paa et langsigtigt Krav efter en Kjøbekontrakt om et Fartøi maatte ansees som usædvanligt Betalingsmiddel, da Intet var oplyst om, at Skyldner eller Fordringshaver i Regelen befattede sig med saadanne Transaktioner. S. 732.

24 Septbr. 1872. En Skifteforvalter ikke anseet inhabil til som Underdommer at behandle Justitssag mod en under hans Skifteretsbehandling staaende Opbyder for Forbrydelse mod 21—24 og 25. S. 758.

7 Febr. 1874. Sp. mellem to Boer om Indfrielsen ved det ene Bo af endel Vexler, hvorpaa begge Boer stode som Endossenter, skulde betragtes som Tilskud til et fælles Bolag, der havde akcepteret Vexlerne, eller som skeet efter Vexelforpligtelsen med Regres til det efter samme foran forpligtede andet Bo og Medinteressent i det fælles Bolag. Antaget, at ved Opgjør mellem to Boer kommer det ved Spørgsmaalet om Likvidation efter Konkursl.s § 119 ikke an paa, i hvilket Bo Opgjøret finder Sted, idet de begge uden Hensyn hertil ansees med samme Føie at kunne begjære Principet i denne § bragt til Anvendelse. S. 278.

4 Juni 1874. Antaget, at ved Opgjøret af et Handelsinteressentskab, hvori den ene af to ligestillede Interessenter eier en overveiende Andel af eller maaske den hele Formue, kan denne Interessent som Eier udtage sin Del af Massen, efterat Gjælden er betalt, saaledes at den anden Interessents Konkursbo ansees som Eier alene for hvad der efter rigtigt Opgjør af Interessentskabet bliver Opbyderens Formue deri, medens det var paastaaet, at Interessentskabsformuen skulde deles lige og den formuende Interessent for sit Krav over det Halve konkurrere i Medinteressentens Bo. S. 559.

30 Septbr. 1874. En Kreditor i et Bo, hvilken havde Haandpant til Sikkerhed for sin Fordring, paastaar at ville konkurrere i Boet for sin Fordrings hele Beløb, men gives alene Udlæg for den Del af Fordringen, som ikke dækkes ved Haandpantets Realisation. Kreditor paastaar ved Opgjøret af Udbringendet for Haandpantet at have Ret til af dettes Beløb at tage sig betalt for 12 pCt. Vexelrente, men tilkjendes alene Ret til at belaste Boet med 5 pCt. Efter Omstændighederne antages Intet afgjort om, hvorvidt det samme vil gjælde, naar Kreditor alene holder sig til sit Pant og ikke for nogen udækket Del af Fordringen melder sig i Boet. S. 713.
19 Decbr. 1874. Streng Anvendelse af Konkursl.s § 45 mod Sælger, der fik Pant for sin Fordring i de af ham selv mod kontant solgte Varer. 1875, S. 138.
30 Januar 1875. Sp., om ved en foreløbig Udlodning i et Konkursbo en Delegation finder Sted, saaledes at Boets Forpligtelse ligeoverfor den enkelte Kreditor forsaavidt bortfalder og gaar over paa Kurator, besvaret benegtende. Sp. om en Kreditor, der havde undladt at hæve den foreløbig udloddede Dividende hos Kurator paa Grund af Forsømmelse forsaavidt skulde negtes dens Udbetaling af Boet. S. 129.
24 Febr. 1875. En Kurator i et Bo tilpligtet at erstatte registrerede Løsøreeffekter for hvilke han ei kunde gjøre Rede, uagtet der ikke forelaa nogen Grund til at tro, at nogen Art af Mislighed af ham med Hensyn til dem var begaaet og uagtet det delvis endog var let forklarligt, at de uden Feil fra hans Side vare komne tilside. S. 181.
10 Januar 1877. Antaget, at en „Anvisning" paa et bestemt individualiseret Beløb efter Omstændighederne ikke kunde opretholdes mod et Konkursbo, men blev at sætte i Klasse med en almindelig Anvisning. S. 281.
24 Januar 1877. Antaget (med 5 mod 2 Stemmer), at en længstlevende, i Uskifte siddende, Ægtefælles Fordelen af en Del af den faldne, men ei skiftede Arv mellem fælles Livsarvinger korruerer, naar Boet, før Fordelingen er gjennemført, kommer til Konkursbehandling. 3 af Majoritetens Medlemmer bygge dette paa Konkursl.s § 42, de to andre af dens Medlemmer paa det almindelige Forhold mellem Kreditorer og Arvinger. S. 231.
27 Januar 1877. En Bestyrer i et Konkursbo, der af Opbyderen, efter at denne havde faaet Akkord, sagsøgtes til Regnskabsaflæg, frifunden, fordi Opbyderen havde modtaget Boets Bøger og dels negtede at udlevere dem til Kurator, dels ødelagde dem. S. 241.
23 Novbr. 1877. Fortolkning af Konkursl.s § 45. 1878, S. 193.
23 Febr. 1878. Sp., om Debitors Deposition af kontante Penge hos en Endossent for af denne at anvendes til Indfrielse af en Vexel, der var anbragt i en offentlig Indretning, kunde opfattes som en Sikkerhedsstillelse, besvaret benegtende. Sp. om en saadan Sikkerhedsstillelse i Tilfælde vilde rammes af Konkursl.s § 45 berørt uden at løses. Konkursl.s § 44 ikke anseet paa Tilfældet anvendelig. Fortolkningen af denne §'s sidste Passus berøres, uden ved bindende Præjudikat at løses. Den faktiske Omstændighed, at Vexelens Indfrielse først var skeet 8 Dage efter Debitors Konkurs og 2 Dage efter Konkursens Offentliggjørelse i Rigstidenden anbringes først i Høiesteret og sættes derfor ud af Betragtning som nyt. Førstvoterende udtaler dog, at der i intet Tilfælde paa dette Faktum vilde kunne bygges nogen Ansvarspligt for

den af Opbyderen som Kommissionær benyttede Endossent, der benegtede at have kjendt Konkursen, om hvilken han først senere fik den i Konkursl. befalede skriftlige Meddelelse fra Boets Bestyrer. S. 396.

16 Mai 1878. En Livsassurance, som efter Policens Indhold ved den Forsikredes Død, hvis hans Enke overlevede ham, skulde udbetales hende, anseet som Enkens Særeie, uagtet de aarlige Præmier vare betalte af Manden af Fællesboets Midler og ingen kgl. Konfirmation var erhvervet til Stiftelse af det delvise Særeie. S. 497.

22 Juni 1878. Sp. om Forstaaelsen af Lov af 3 Juni 1874 § 6, andet Punktum Litr. a. S. 593.

3 Juli 1878. Antaget, at en Mand, der undlader at indfri en Række større Forpligtelser, maa ansees at have „indstillet sine Betalinger", selv om han betaler andre. Senere tilveiebragte Oplysninger om en Persons Insolvents, tagne i Betragtning til Opretholdelse af en Eragtning, hvorved hans Bo efter en Kreditors Begjær mod Debitors Protest toges under Skiftebehandling. S. 655.

30 Januar 1879. Antaget, at Ordene „under Konkurs" i Lov af 3 Juni 1874 § 6 Litr. a ere at forstaa om enhver tidligere Fallitbehandling, uanseet om den har fundet Sted før Konkursloven af 1863 med dens System om tvungen Akkord var traadt i Kraft. Antaget, at Bestemmelsen i den nævnte Passus af Loven af 1874 er anvendelig paa et Firma, hvis ene Medlems Bo tidligere har været under Fallitbehandling. S. 149.

15 Febr. 1879. Antaget, at den i Konkurslovens § 44 a omhandlede „Afhændelse" (af usædvanligt Betalingsmiddel) ikke kunde ansees istandbragt, førend vedkommende Vareparti var udveiet og udleveret. S. 192.

19 Marts 1879. Sp. om en Opbyders Effekter, der vare kjøbte af Boet for en Andens Penge i den Hensigt at hjælpe Opbyderen og Familie, der skulde beholde dem til Brug, vare ham eller senere hans nye Konkursbo tilhørende, eller om de tilhørte den, der havde udlagt Pengene og til hvem de i Formen vare solgte af det første Opbudsbo. S. 317.

11 Juli 1879. En Person, hvis Bo var taget under Skifterettens Behandling efter en Kreditors Begjær, paaanker den Kjendelse, hvorved dette var skeet, paastaaende at være solvent, idet han som Aktiva opfører en bestridt og tvivlsom Ret til nogle Gruber af tvivlsom eller for Øieblikket antagelig ingen Værdi. Høiesteret forkastede hans Paastand og ilagde ham Sagens Omkostninger. S. 804.

8 Novbr. 1879. Sp. om en Reassurandør pligtede at betale den oprindelige Assurancegiver fuldt ud, naar denne paa Grund af Konkurs ikke selv betalte den Assurerede fuldt ud, under Dissents besvaret bekræftende. 1880, S. 81.

12 Novbr. 1879. Sp. om et Assuranceselskab, der var indgaaet i fast Reassuranceforbindelse med et andet Selskab, som gjorde Konkurs, kunde negte provisionelt opgivne Forsikringer Overførsel til effektive under Angivende af, at kontant Betaling for Reassurancen ikke medfulgte. Spørgsmaalet besvaret benegtende, fordi det reassurerende Selskab var det andets Debitor for Beløb tilstrækkelige til Likvidation. 1880, S. 96.

13 Novbr. 1879. En Person, der havde tegnet sig for 10 Aktier i en Jernbane, gjør Opbud efter at have betalt 20 pCt. af Aktiebeløbet. Staten, der forestod Anlægget paa den her i Norge sædvanlige Maade, begjærer Udlæg i Boet for Restbeløbet, men vægrer sig for at give

Boet nogen Aktie, hvis ikke det hele Aktiebeløb indbetales. Boet paastaar, at et fuldstændigt Opgjør maa finde Sted mellem det og Staten, og at Dividende kun bliver at give, hvis Staten opfylder sin Del af den indgangne tosidige Kontrakt. Under stærk Dissents afgjøres Sagen mod Boet. Forskjellige Udtalelser fremkomme om et Konkursbos retlige Stilling i lignende Tilfælde, uden at nogen Retssætning, saavidt skjønnes, fastslaaes som Præjudikat. 1880, S. 65.

3 Decbr. 1879. En Person, der mindre end 6 Uger før Konkursen, havde faaet kontant Betaling af sin Debitor, der senere gjorde Konkurs, tilpligtet at tilbagebetale Boet det oppebaarne Beløb, fordi den kontante Betaling alene antoges at være en Form, medens Transaktionen efter Omstændighederne i Realiteten opløste sig i en Sikkerhedsstillelse. Paastanden om yderligere Erstatning forkastet paa Grund af, at Konkursl.s §§ 44 og 48 antages ved sin Udtryksmaade at begrændse Erstatningspligten til Restitution af det Oppebaarne eller Erlæggelse af dets Værdi. 1880, S. 198.

13 Januar 1880. En Skiftedecision, hvorved en Akkord var negtet Stadfæstelse, fordi Opbyderens Bøger havde været misligt førte, underkjendt, fordi den i Lov af 3 Juni 1874 § 6, jfr. 6 Juni 1863 § 73, nævnte Betingelse, at Opbyderen var „domfældt" for saadan Forbrydelse, ikke var tilstede. S. 404.

12 Juni 1880. En Bestyrer af og Aktionær i et Fabrikanlæg ikke anseet som Fabrikeier i Konkurslovens Forstand. S. 519.

23 Oktbr. 1880. En Hustru, for hvem der var stipuleret Særeie, optræder i Mandens og hendes Fællesbo, der staar under Konkursbehandling, som Kreditor paa sit Særeies Vegne, men faar ikke sin Fordring anerkjendt, fordi de under Sagen omtvistede Særeie-Gjenstande ikke havde været saaledes individualiserede og separerede fra Fællesboet, som fornødent for at opretholde en Særret, selv om Særeiet forøvrigt er gyldig stiftet. Spørgsmaalet om Særeie kan stiftes uden kgl. Konfirmation berøres uden at løses. S. 684.

Skifted. 20 Juli 1868. Sp. om Eier af protesteret Vexel kan fordre Udlæg i Trassentens Konkursbo for Omkostninger paadragne ved forsøgt Indtale af Beløbet hos Akceptanten senere end Trassentens Bo overgaves til Skifteretten. 1871, S. 214.

Od. 28 Septbr. 1868. Sp. om Eieren af en Skov, hvori han havde solgt alle Træer over en vis Dimension til Udhugst i Løbet af 10 Aar, mod fastsat Kjøbesum, betalbar i 3 Terminer i Løbet af de første halvandet Aar, var berettiget til ligeoverfor Kjøberens Konkursbo at gjøre dets fortsatte Udøvelse af Udhugstretten afhængig af, at Eieren nød forlods Udlæg for den resterende Del af Kjøbesummen i den tilbagestaaende Udhugstrets Værdi og kun for den derved ei dækkede Del af Fordringen henvistes til uprioriteret Udlæg i Boets Masse. 1871, S. 62.

Bd. 2 Febr. 1869. Sp. om Overdragelse til en Pantekreditor af Ret til, indtil hans Pantefordring er dækket, at oppebære den af Pantet faldende Husleie er bindende for Debitors Konkursbo. 1871, S. 645.

Skifted. 12 Marts 1870. Sp. om Prioritet for Husleie i et Konkursbo og om et Konkursbos Ret til til første Flyttedag, hvortil lovlig Opsigelse kan gives, at ophæve en af Opbyderen for længere Tid indgaaet Leiekontrakt. 1871, S. 469.

Od. 27 Marts 1871. Sp. om en Sagfører, der som Kurator

i et Konkursbo anlægger en Sag, er forpligtet til paa Provokation at dokumentere, at Sagsanlægget er besluttet af Tilsynsmændene. S. 432.

Skifted. 2 Decbr. 1871. Sp. om Sikkerhed for Gjæld var given i en Fordring paa saadan Maade, at den kunde gjøres gjældende i et Bo. Sp. om fallit Masse under privat Administration med Hensyn til Kreditors Ret til for Fordringens fulde Beløb at konkurrere hos flere solidarisk forpligtede er at sætte i Klasse med Bo under offentlig Skifteadministration. S. 628.

Afh. Om Konkursbehandlingens Enhed. 1871, S. 1.

Notits. Kan Bestemmelsen i N. L. 5—13—27 f. P. anvendes i Konkurstilfælde? 1871, S. 134.

Notits. Om Virkningen af Exekution afholdt inden 8 Uger før Konkursens Udbrud i Henhold til Forlig, ældre end 8 Uger. 1878, S. 191.

Notits. Om Opgjør mellem to Konkursboer efter Konkursl.s § 121. 1878, S. 249, (kfr. Rettelsen S. 272).

Afh. Om Dødsbo med uovertaget Gjældsansvar. 1878, S. 273 og 306.

Kontrakt.

17 Decbr. 1870. Sp. om Forstaaelsen af et mellem det Offentlige og en Skibsreder i Anledning Kostholdt til Passagerer, der selv skulde holde sig med Kost, men som paa Grund af dem utilregnelige Omstændigheder ikke slap ud med sine anskaffede Forraad, opstaaet kontraktmæssigt Forhold. 1871, S. 123.

10 Januar 1871. Sp. om en Kontrakt om Husleie kunde kræves hævet før Tiden, paa Grund af 1) at Leieren dels ved sin egen Bedrift, dels ved en i en Del af Bekvemmeligheden indtagen Leier havde forvoldt en utilbørlig Uro og Spektakel i Huset, og 2) negtet Huseieren Adgang til at foretage de fornødne Reparationer. S. 141.

28 Januar 1871. Sp. om en Person der „efter Anmodning af Tiltalte" har tilbagekaldt sin Klage over en Forbrydelse, der er privatpublik Tiltale undergiven, med Virkning kan fornye Klagen. S. 250.

1 Marts 1871. Sp. om Forstaaelsen af en Føderaadskontrakt og om det var bevist, at denne var misligholdt fra Yderens Side. S. 281.

2 Marts 1871. Sp. om Forstaaelsen af en Overenskomst mellem det Offentlige og Kongsbergs Kommune om Vedligeholdelsen af en Del Veie. Sp. om Virkningen i det nævnte Kontraktforhold af, at en det Offentlige paahvilende Hovedvei ved Omlægning gik over til Bygdevei og alene blev at vedligeholde i 4 Alens Bredde. S. 285.

11 Marts 1871. Sp. om Betydningen af forskjellige Transaktioner over fast Eiendom. S. 313.

20 Mai 1871. Sp. om ikke Klage var frafaldt ved Modtagelsen af Opgjør. S. 398.

22 Juni 1871. Sp. om et udenlandsk Bankierhus havde vedtaget at akceptere for Værdien af en omskreven Rugladning og om Ansvar for at have undladt dette. S. 529.

27 Juni 1871. Sp., om en Vare efter Kontraktens Indhold og det senere Passerede maatte ansees for modtagen af Kjøberen, besvaret bekræftende. Modtagelsen dog efter Omstændighederne ikke tillagt den Virkning, at Indsigelser mod Varens Kontraktmæssighed skulde være Kjøberen afskaarne, men kun den, at han ansaaes for at have

faaet Bevisbyrden for Varens Kontraktstridighed. Sp. om den, der havde paataget sig at levere en ny Maskine, pligtede at levere en nyt forarbeidet eller kun en ubrugt Maskine. S. 553.

30 Juni 1871. Sp. om en Ladning Sild var solgt som første Sort stor Vaarsild eller efter en udtagen Prøve. S. 537.

6 Juli 1871. Sp. om den ene Part ved at gjøre et Forligstilbud ubetinget havde vedtaget mindst at betale dette, eller om han, naar Tilbudet ikke antoges, kunde gjenoptage sin oprindelige Paastand. S. 509.

23 Septbr. 1871. En Vareordre opgiven til et udenlandsk Hus's herværende Kommissionær paa Betingelse af, at Kommissionæren personlig garanterer Ordrens rigtige Effektueren, kontramanderes paa Grund af Differencer mellem Ordinatøren og Kommissionæren om den betingede Garanti. Sp. opstaar nu om dette gyldigen kunde ske ligeoverfor det udenlandske Hus, der fra først af ikke var underrettet om den som Betingelse fordrede Garanti. Under Voteringen berøres Spørgsmaalet om det, for at erholde Dom for Skadeserstatning efter Skjøn for Kontraktsbrud, er fornødent at godtgjøre at Skade er skeet eller om saadan Dom skal gives, naar der ikke fra den anden Side fremskaffes Bevis for, at Skade ei er indtraadt, berørt under Voteringen. S. 649.

3 Oktbr. 1871. Sp. om Betingelserne for en afgiven Renunciation paa Panteret var indtraadt eller om ikke Renunciationen maatte ansees bortfalden ved at den, i hvis Interesse Renunciationen gaves, gik Konkurs, inden den Transaktion, som ved Renunciationen skulde lettes, kom istand, saaledes at han ikke længere havde Interesse i, at Transaktionen istandbragtes. S. 729.

11 Oktbr. 1871. En Mands Løfte til sin Hustru, med hvem han havde oprettet reciprokt Testamente, om ikke at blive siddende med hele Boet, men udbetale 1000 Spd. til to navngivne Personer, antaget som et kontraktmæssigt givet Tilsagn til Hustruen paa de to nævnte Personers Vegne. S. 738.

14 Oktbr. 1871. Sp. om Beviset for en mundtlig indgaaet Tømmerkontrakt. S. 777.

17 Oktbr. 1871. Sp. om en Disposition var at betragte som en gjenkaldelig testamentarisk Disposition eller som en kontraktmæssig Disposition. S. 768.

25 Oktbr. 1871. Sp. om Vedtagelse under en anden Proces. S. 809.

1 Novbr. 1871. Sp. om en Overfalden, der uden at vide, at han vilde faa kontante Udlæg i Anledning Overfaldet, havde frafaldt Erstatning, herved havde frafaldt Adgangen til at faa disse Udlæg dækkede hos Angjældende. S. 830.

9 Novbr. 1871. Sp. om en Kaution var bortfalden ved Debitor meddelt kontraktmæssig Henstand. S. 837.

24 Novbr. 1871. Sp. om en Udtalelse i en Skrivelse indeholdt et bindende Tilsagn. 1872, S. 17.

20 Decbr. 1871. En Renunciation paa Udlæg efter en Exekutionsforretning i en fast Eiendom, paa hvilken Debitor manglede thinglæst Hjemmel, efter Omstændighederne anseet ikke som en Eftergivelse, men som en Erkjendelse af, at Exekutionen forsaavidt ingen Ret gav. 1872, S. 65.

1 Febr. 1872. Sp. om ved et Vexelobligationslaan i en Sparebank saadan Novation havde fundet Sted eller saadan kontraktmæssig Hen-

stand var given, at en Kautionist derved kunde antages fritaget for sit Ansvar. S. 157.

17 Febr. 1872. Sp. om en Handel var foregaaet, og om en Person i Tilfælde havde været behørig befuldmægtiget til at binde en Anden. Sp. om Flere, der staa som forpligtede for en Gjæld eller i andre Maader, skulle, naar ikke anderledes udtrykkelig er overenskommet, ansees ansvarlige in solidium eller kun pro qvota. S. 183.

1 Marts 1872. En Eiendomshandel omstødt paa Grund af grov Misligholdelse fra Sælgerens Side. S. 265.

24 April 1872. Sp. om Forstaaelsen af en Overenskomst samt om Opgjør af Mellemværende. S. 585.

7 Mai 1872. Sp. om Opfatningen af et Kontraktsforhold og om en Skippers Adgang til i Mangel af Aftale at faa sin Hyre fastsat ved Skjøn. S. 569.

15 Mai 1872. Sp. om en Handel om fast Eiendom var misligholdt fra Sælgerens Side, saa at Kjøberen kunde gaa fra Handelen. S. 446.

30 Mai 1872. Sp. om en Fordring paa Fangstudbytte af en Hvalfanger var overdraget en Trediemand til Eiendom eller om Eieren alene obligatorisk havde vedtaget at disponere Beløbet paa en bestemt Maade. Sp. om Overenskomsten i sidste Tilfælde var bindende for Vedkommendes Konkursbo. S. 532.

1 Juni 1872. Sp. om hvorvidt en Testator var bunden ved et tidligere til Fordel for ham af en anden Arvelader oprettet Testament. S. 412.

6 Juli 1872. Overenskomst om Bjergeløn sat ud af Betragtning og denne fastsat ved Skjøn. S. 633.

3 Septbr. 1872. Sp. om en Aftale skulde ansees bortfaldt ved forandrede Forhold efter Omstændighederne besvaret benegtende. S. 719.

7 Septbr. 1872. Sp. om en Kontrakt om en Symaskine skulde bedømmes som en Leiekontrakt eller som en Salgskontrakt med tilknyttet pactum reservati dominii og deraf afhængende Spørgsmaal om et med Symaskinen begaaet bedragersk Forhold skulde ansees efter 21—6 eller efter 21—1. S. 748.

27 Septbr. 1872. Indviklet Regnskabsopgjør mellem tvende Deltagere i et Byggeforetagende. S. 812.

9 Novbr. 1872. Sp. om en Salgskommissionærs Ansvarspligt for ved Uheld tabt Vare og hans Regnskabspligt for modtagen Vare. 1873, S. 129.

15 Novbr. 1872. Antaget, at en af en Skolekommission som saadan indgaaet Overenskomst, for hvis Approbation af rette Vedkommende og Gjennemførelse forøvrigt der ikke var sørget, ikke paa nogen Maade kunde binde Kommunen, uagtet Medkontrahenten havde opfyldt sin Forpligtelse. 1873, S. 134.

23 Novbr. 1872. Sp. om Værge for en Umyndig paa dennes Vegne kan frafalde Løsningsret til Jordegods. Antaget, at Værgens Handlemaade i ethvert Fald var ratihaberet af Myndlingen ved dennes næsten 20aarige Taushed. 1873, S. 166.

27 Novbr. 1872. En Assurancekontrakt anseet at maatte korruere paa Grund af Vildfarelse angaaende Kontraktsgjenstanden. 1873, S. 202.

3 Decbr. 1872. Anførsler i Regnskab antaget vedtagne som ikke i betimelig Tid modsagte. En uklar Kautionsforpligtelse fortolket indskrænkende. 1873, S. 205.

5 Decbr. 1872. Antaget, at Præsumtion for Livsfæste, naar Husbonden har forsømt at oprette skriftlig Kontrakt, ligesaavel kommer Kvinde, der sidder paa Pladsen, som Mand tilgode. En Del mindre Forseelser i Husmandsforholdet ikke antaget at begrunde Fæstes Fortabelse. 1873, S. 249.

5 Febr. 1873. Sp. om Adgangen til at fragaa en i Vildfarelse given Erkjendelse berøres uden at afgjøres. Ved Fortolkningen af et Skjøde særlig Vegt lagt paa, at Overdragelsen væsentlig var gratuit. S. 313.

1 Marts 1873. Sp. om Virkningen af at 5—1—7 ikke befølges. Sp. om Principet i Frdn. 9 Febr. 1798 kunde lede til, at Rigtigheden af et til Trediemand transporteret Gjældsbevis ikke kunde opretholdes ved Bevis for Tilværelsen af den oprindelige — som saadan ei transporterede — obligatoriske Forpligtelse. S. 413.

8 Marts 1873. Tvivlsomt Spørgsmaal om Forstaaelsen af en Kjøbekontrakt. S. 441.

13 Marts 1873. Sp. om et Skjødes Ugyldighed paa Grund af Udstederens Mangel paa fuld Sans og Samling. S. 384.

22 Marts 1873. Antaget, at en Person ved sin Optræden maatte ansees stiltiende at have opgivet sin Medeiendomsret i et Skjærp. S. 425.

3 Mai 1873. Et i sig selv uklart Dokument efter Omstændighederne antaget at være et Kautionsdokument, hvorved Udstederne stillede sig solidarisk ansvarlige for Gjælden. S. 496.

4 Juni 1873. Antaget, at hvorvel der Intet er til Hinder for, at Eieren af den Eiendom, der bortsælges ved Tvangsauktion, selv erholder Tilslag, naar herimod ingen Indsigelse sker, saa kan dog saadant Tilslag ikke medføre de sædvanlige Virkninger af en Tvangsauktion, nemlig at udslette de Budet overstigende Heftelser, hvorimod Forholdet maa opfattes som alene medførende en ny Overenskomst om Gjælden. S. 550.

7 Juni 1873. Sp. om Formerne for Underskrift med paaholden Pen. Den Omstændighed, at et Samtykkes Afgivelse maatte antages bevirket ved en feilagtig Opfatning af Vedkommendes Ret, ikke antaget at svække Samtykkets Virkning. S. 623.

13 Juni 1873. Sp. om Erstatning i Anledning uforsvarligt Forhold fra en Konsignatars Side. Renter i et Handelsmellemværende tilkjendt fra Kontokurantens Afslutning. S. 529.

5 Juli 1873. Tvivlsomt Sp. om hvorledes en ufuldstændig Aftale ved Ordination af en Modeartikel var at forstaa. Herunder berørt Spørgsmaalet om Bevisbyrden i saadanne Tilfælde. S. 589.

30 Septbr. 1873. Uklart Sp. om det obligatoriske Forhold som maatte være opstaaet mellem to Naboeiendomme ved et i gammel Tid, uden at Bevis kunde skaffes om nogen truffet Aftale, anlagt Komplex af Afløbsrender. Under den herskende Uklarhed skjød Retten Løsningen fra sig og frifandt Indstevnte. S. 713.

29 Oktbr. 1873. Sp. om Bevis for en angivelig truffen Aftale. Antaget, at selv om Bevis var ført for at en Piges Fader havde tilsagt hendes Forlovedes Fader at bistaa ved Bebyggelsen af en Gaard for sin vordende Svigersøn, maatte denne Aftale bortfalde ved Forlovelsens Ophævelse. S. 760.

7 Novbr. 1873. En Person, der var antaget til som Kommissionær at søge en Grube solgt og som, hvis han inden en vis bestemt Tid opnaaede en vis Minimumspris, var tilsagt en betydelig Godtgjørelse af Eieren, antaget ved egennyttigt Forhold at have fortabt sin Ret. Sp. om en saadan Kommissionærs Forhold berøres i flere Retninger. S. 764.

12 Novbr. 1873. En Trælasthandler antagen bunden til for Benyttelsen af en i Vasdraget værende Dam at betale den Afgift, som i sin Tid med Størsteparten af de i Fløbningen Interesserede var overenskommet. S. 796.

15 Januar 1874. Sp. om ikke Tilt. ligeoverfor Bygningskommissionen kontraktmæssig havde vedtaget videregaaende Forpligtelser, end de Lovgivningen medfører, og om dette i Tilfælde kunde være bindende, og om deres Krænkelse kunde medføre samme kriminelle Følger som en Lovovertrædelse og paatales i politiretslige Former. S. 202.

19 Septbr. 1874. Antaget, at det ved en Gaardhandel maatte antages at have været Parternes Mening, at den Del af Kjøbesummen, som ikke betaltes kontant, skulde være rentebærende. S. 698.

15 Oktbr. 1874. Tvist angaaende Indholdet og Forstaaelsen af en Overenskomst. S. 715.

31 Oktbr. 1874. Antaget, at en paa Retsvildfarelse begrundet Overenskomst om, at Ikkeberettigede skulde deltage i Oparbeidelse af Vei til en Tangstrand ikke kunde ansees som nogen Opgivelse af sine Rettigheder fra den Berettigedes Side. S. 832.

24 April 1874. En Person, der for at undgaa Paatale af et ubetydeligt Bærtyveri havde vedtaget at betale 300 Spd. til et veldædigt Øiemed, dømt til at betale og hans Indsigelser, hentede fra at han havde handlet under Indflydelse af Frygt og Vildfarelse og at Kontrakten skulde være et pactum turpe, forkastede. S. 484.

9 Mai 1874. Antaget, at en Fæsteseddel, hvorved Gaardeieren fæstede en Person, hans Hustru og Børn et Stykke Rydningsland „for deres og Arvingers Livstid" mod aarlig Afgift og Forpligtelser forøvrigt som de Loven paalægger „en Husmand eller Rydningsmand", alene hjemlede den oprindelige Kontrahent med Hustru og Børn Ret til Pladsen, men derimod ikke Børnenes Børn. S. 515.

20 Mai 1874. En Person, der ved Kontrakt havde overtaget Bestyrelsen af en Enkes Affærer, idømt et betydeligt Ansvar, fordi han ikke kunde gjøre Rede for Beholdninger, som efter Registreringen i Boet havde været tilstede 6 à 7 Uger før han overtog Bestyrelsen, og som det ikke forelaa nogen Grund til at antage at være forandrede i Mellemtiden udenfor hvad Bøgerne udviste. Omkostningerne ved den fuldstændige Revision af Bøgerne, hvorved Feilen opdagedes, paalagte Bestyreren, fordi den antoges nødvendiggjort ved den Maade, hvorpaa han havde ført Bøgerne. S. 527.

28 Mai 1874. Antaget, at en kontraktmæssig vedtagen Forpligtelse til ikke i Skillelinien mellem to Eiendomme at opføre Plankeværk høiere end 3 Alen, ogsaa udelukkede Bebyggelsen med Hus i en Afstand af 1 Alen fra Skillelinien. S. 556.

10 Novbr. 1874. Sp. om Forstaaelsen af en Ægtepagt og et sig dertil sluttende reciprokt Testamente. 1875, S. 17.

17 Novbr. 1874. Tvivlsomt Sp. om Forstaaelsen af en Overenskomst af 1764 mellem 3 større Eiendomme i Tune og dette Præstegjelds Fattigvæsen. Sp. om denne Overenskomst blev staaende ved Magt ligeoverfor Sarpsborgs Fattigvæsen, efterat en Del af Tune og derunder en Del af Borregaard var gjort til Kjøbstad under Navn af Sarpsborg. 1875, S. 33.

27 Novbr. 1874. Sp. om en Person, der befandt sig i en abnorm Sindstilstand, skulde ansees incapax contrahendi og saaledes en af hende afsluttet Overenskomst korruere. 1875, S. 113.

4 Decbr. 1874. Antaget, at en Aflader ikke kan høres med den Paa=

stand ikke at have kjendt det af den udenlandske Varemodtager sluttede Certeparti, i Henhold til hvilket han begyndte at laste et Fartøi. Sp. om Certepartiets Forstaaelse. 1875, S. 69.

27 Januar 1875. Sp. om en overtagen Veiservituts Begrændsning. Herunder ventileres, uden dog at afgjøres, Spørgsmaalet om en Veiservitut betinget for en Eiendom, ogsaa gjælder alle de Parceller, hvori den herskende Eiendom maatte blive udstykket. S. 193.

12 Febr. 1875. Uklart Sp. om Forstaaelsen af en Kontrakt om Befrugtning af et Dampskib til en Ishavsexpedition. S. 165.

19 Febr. 1875. Forskjellige Sp. under Regnskabsopgjør mellem Parterne. S. 177.

27 Febr. 1875. Antaget, at en Lithograf, der havde faaet Farversager fra et udenlandsk Hus, ikke var forpligtet til at akceptere for Beløbet, fordi dette ei udtrykkelig var betinget ved denne Leilighed, skjønt det tidligere havde været praktiseret saaledes mellem Kontrahenterne. Antaget, at det udenlandske Hus, der havde solgt en Maskine til Lithografen paa Vilkaar, at den skulde leveres i Hamburg til en stipuleret Tid og betales med et bestemt Beløb forud og Resten om 3 og 6 Maaneder mod Akcept, var berettiget til at gjøre Akceptens Meddelelse til Betingelse for Maskinens Udleverelse og den Mening, at Ordinatøren havde Ret til at afvente Trattaens Præsentation til Akcept, forkastet. Speditøren efter Omstændighederne antagen at være Kjøberens Fuldmægtig. S. 186.

30 Marts 1875. Fortolkning af et særdeles tvivlsomt Kontrakts-Forhold. S. 339.

9 Juni 1875. Fortolkning af et Certeparti. Ordene „i Begyndelsen af Marts" antaget at omfatte de 10 første Dage af Marts Maaned, ikke de 15 første. S. 541.

8 Oktbr. 1875. En Skibsassuranceforening antaget efter Omstændighederne at have vedtaget at holde sig til den korresponderende Reder af et flere tilhørende Fartøi, saaledes at de øvrige Redere ingen Forpligtelse havde ligeoverfor Foreningen. S. 795.

9 Oktbr. 1875. Paastand, at en skriftlig Kontrakt var forandret ved mundtlig Aftale, forkastet. Udkastelse efter 6—14—6 admitteret i et Tilfælde, hvor Leierens Ret efter Kontrakten var forspildt ved manglende forskudsvis Betaling. En Leiekontrakt, anseet stiltiende at omfatte et Par tilkomne Værelser, der oprindelig laa udenfor Kontraktsforholdet. S. 799.

27 Oktbr. 1875. Sp., om en Person ved Indledningen af et Kontraktsforhold var optraadt paa egne eller det Offentliges Vegne. 1876, S. 75.

18 Novbr. 1875. Forskjellige Udtalelser angaaende det Ansvar, der paahviler den, der har paataget sig at fløde en Tømmersop over et Vand, naar Soppen sprænges og Tømmeret spredes. Herom dog intet Præjudikat. Fløderen, der havde paataget sig at føre det fremmede Tømmer sammen med sit eget for en ganske liden Godtgjørelse, dog in casu frifunden for Erstatning, fordi den tilføiede Skade var bevirket ved en senere indtraadt Begivenhed, for hvilken han ikke var ansvarlig. 1876, S. 161.

17 Decbr. 1875. Antaget, at det, naar Vitterlighedsvidner haves, ei kommer an paa, om Formerne i 1—5—7 ere opretholdte. En Gave opretholdt, skjønt bestridt fra Giverens Side. 1876, S. 198.

20 Decbr. 1875. En Overenskomst, hvorved en Mand havde givet

en Sagfører en Gaard tilsalgs mod 2 pCt. Provision i Tilfælde Handel kom istand, anseet efter sin Natur tilbagekaldelig, da den ei var begrændset i Tid og vedkommende Sagfører negtet de 2 pCt., da vedk. Eier efter en rum Tids Forløb selv solgte Gaarden. Spørgsmaalet om Sagføreren efter Omstændighederne havde Ret til Erstatning efter Skjøn for sit havte Arbeide, laa udenfor Proceduren. 1876, S. 233.

8 Febr. 1876. Antaget, at en Person ved afgivne velvillige Ytringer i en Sag ikke havde tænkt at indgaa nogen juridisk bindende Forpligtelse og Vedkommende derfor frifunden for det mod ham rettede Søgsmaal til Opfyldelse af det prætenderede bindende Tilsagn. S. 293.

12 Febr. 1876. Sp. om Forstaaelsen af en Fragtkontrakt. S. 316.

18 Febr. 1876. En Vandledning nedlagt over to Gaardes Grund af begge Eiere i Forening og til fælles Brug, uden at skriftlig Kontrakt oprettedes og uden at nærmere Betingelser aftaltes, antaget at stifte en reel Ret og ikke at bortfalde ved de eller den ene af de kontraherende Personers Død. S. 330.

3 Marts 1876. Tvivlsomt Sp. om en Handel mellem Fader og Søn var Proformaværk eller ikke og om Tiltaltes gode Tro. S. 401.

10 Marts 1876. Tvivlsomt Sp., om en Person ved at modtage en omkontraheret Vare havde erkjendt en Kjøbekontrakts rigtige Opfyldelse, efter Omstændighederne besvaret benegtende. S. 360.

16 Marts 1876. Sp. om Bevis for, at de i et Certeparti betingede Overliggedagspenge vare frafaldte ved mundtlig Aftale. S. 391.

22 April 1876. Antaget, at det, naar et Skrift er solgt til en Forlægger uden at det er oplyst, hvorvidt det er den fulde Forlagsret, der er afstaaet eller alene Retten til et enkelt Oplag, maa antages, at alene det sidste er ment. Navnlig findes dette klart, naar et literært Produkt sælges til et Blad. S. 433.

11 Oktbr. 1876. Sp., om en Grundeier havde afgivet Samtykke til, at et til hans Eiendom stødende Vand sænkedes uden at kgl. Res. i Medhold L. af 31 Mai 1848 erhvervedes, besvaret benegtende. Som Følge deraf tilpligtedes den, der havde sænket Vandet, at betale den Anden Erstatning efter Skjøn for den derved forvoldte Skade. S. 697.

14 Oktbr. 1876. Et Forlig om at lade en Tvist om hvad der pligtedes for et udført Arbeide, afgjøre ved „Skjøn af uvillige Mænd opnævnte af Fogden", antaget at forudsætte at Skjønnet fremmedes i lovlige Former. S. 769.

18 Oktbr. 1876. Sp., om tvende Kommuner, kontraktmæssig kunde vedtage at dele den Skat, som en bestemt Skatteyder maatte komme til efter gjældende Lovregler at svare til den ene eller anden af de kontraherende Kommuner, besvaret bekræftende. Antaget, at den Omstændighed, at det oprindelig var forsømt at erhverve den efter Formandskabslovene nødvendige kgl. Approbation, saaledes at denne først erhvervedes 9 Aar efter og efter at den ene af de kontraherende Kommuner havde erklæret ikke længere at ville vedstaa Overenskomsten — ikke i og for sig gjorde de fattede Beslutninger ugyldige. S. 730.

9 Novbr. 1876. Sp., om en Bogtrykker, der havde gjort Kontrakt om Trykningen af et Avertissementsblad, efter dennes Affatning havde Ret til Opsigelse, naar Bladet af Eierne nedlagdes. En Bogtrykkeren forbeholdt Ret til i saadant Tilfælde at fortsætte Bladet for egen Regning, ikke antaget at medføre Ret for ham til at forlange udleveret af Eierne de Bøger og Papirer, navnlig Abonnementslister, som vare

fornødne til at udøve denne Ret, hvorimod vel til af dem at tage de fornødne Afskrifter. Da Bogtrykkeren alene havde begjæret det Første, tilkjendtes han ingen Skadeserstatning hos Udgiverne, som havde negtet ham dette. S. 801.

16 Novbr. 1876. Et Dampskibsrederi, der bortfragter sit Fartøi for et Aar til fjortendaglig Fart, nødsages til at underkaste Fartøiet Reparation, hvilken efter Kontrakt med vedk. Værksted skulde være færdig til en bestemt Dag. Befragteren erkjender at have vedtaget dette, men paastaar Skadesløsholdelse for Forsinkelse efter den nævnte Dag, forvoldt ved Værkstedets Misligholdelse af Kontrakten. Rederiet dog frifundet i begge Instantser. S. 805.

17 Novbr. 1876. Den Betingelse i Skjødet paa en frasolgt Parcel, at dennes Eier skulde betale Hovedeiendommen 6 Rdlr. mod at være fri for alle paa Parcellen faldende Skatter og Udgifter, antaget ikke at være af tinglig Natur og bortfalden ved gjennem et langt Tidsrum ikke at være bleven praktiseret. S. 819.

18 Novbr. 1876. Sp., om Ihændehaveren af en ikke fuldt indbetalt Aktie i et Jernbaneanlæg, der udførtes af Staten med den hos os forøvrigt sædvanlige Deltagelse fra Kommunens og Privates Side, kunde kræve Udbytte af sine Aktier, før disse vare helt indbetalte, efter Omstændighederne besvaret bekræftende. 1877, S. 17.

6 Decbr. 1876. En Tapetfabrikant fritaget for at betale et modtaget Parti Papir, fordi dette ei fandtes skikket til Tapeter, hvortil det var bestilt. 1877, S. 60.

9 Decbr. 1876. Sp., om hvorvidt en Vareafsender er bunden ved Bestemmelser om Erstatningspligtens Begrændsning, indtagne i en privat ved offentlig Koncession anlagt Jernbanes Driftsreglement, besvaret bekræftende. Fortolkning af Driftsreglementet for den norske Hovedjernbane. 1877, S. 107.

9 Januar 1877. Sp. om Sælgeren ved en Handel havde taget fornødent Forbehold mod Hjemmelsansvar for en Del af det Solgte. S. 213.

24 Januar 1877. Uklart Sp., om der forelaa en Overdragelse af Skib eller alene en Kjøbekontrakt om samme, afgjort til Gunst for den sidste Mening. S. 231.

26 April 1877. Sp., om en Transport paa en Udhugstkontrakt efter Omstændighederne skulde ansees som en datio in solutum eller som en Pantsættelse, besvaret til Gunst for den første Mening og Transporthaverens Ret saaledes opretholdt mod en senere Exekutionshaver. S. 426.

5 Mai 1877. Særdeles tvivlsomt Sp. om en ved Foranstaltning af en Person, der var Bedstefader, Fosterfader og Værge for et 5aarigt Pigebarn, til hende udstedt Pantobligation skulde ansees som en Gave eller som en Sikkerhedsstillelse for nogle Rentebeløb. S. 497.

12 Mai 1877. Tvivlsomt Sp. om Fortolkning af en Kontrakt angaaende Kjøb af en Grube. S. 529.

23 Mai 1877. Antaget, at Fæste efter Omstændighederne ei kunde ansees forbrudt ved Husmandens Hugst uden Udvisning, da dette saalænge var passeret uden Paatale, at et stiltiende Samtykke indtil videre maatte ansees givet. Forskjellige uberettigede Hugster antagne ikke at kunne medføre Fæstets Forbrydelse, dels paa Grund af deres Ubetydelighed, dels paa Grund af at Husmanden maatte høres med, at han forstod Kontrakten saaledes, at han var berettiget til saadan Hugst. S. 473.

26 Mai 1877. Sp. om der skulde gives Parterne noget Varsel til en Taxtforretning, som efter Overenskomst afholdtes ved af Fogden opnævnte Mænd uden Rettens Hjælp, efter Omstændighederne besvaret benegtende. S. 577.
2 Juni 1877. Fortolkning af en Kontrakt med Hensyn til Stedet og Tiden for dens Opfyldelse. S. 545.
6 Juni 1877. En Forpagtningsret antagen forbrudt ved Udeblivelse med Afgiften, uagtet Omstændighederne antydede, at Afgiften efter Forholdenes Udvikling var indgaaet som en Del af et større og længere Mellemværende. S. 520.
19 Juni 1877. Sp. om Fortolkningen af en Overenskomst. S. 582.
29 Juni 1877. Under en forøvrigt lidet opklaret Tvist om en Ordre paa Varer lagdes afgjørende Vægt paa den indre Urimelighed af den Ordre, den ene Part paastod given. S. 609.
5 Juli 1877. En Person, der benegtede sin Underskrift under nogle Dokumenter, hvis Vitterlighedsvidner vare døde, begjærer at aflægge den i 5—1—6 nævnte Ed, men negtes dette, da Underskriftens Ægthed ansaaes godtgjort paa anden Maade. Sp. om Forstaaelsen af tvende Dokumenter udstedte af en Arving for hvad han havde oppebaaret paa sin Arv. S. 611.
7 Juli 1877. En Person, der i eget Navn havde bestilt en Maskine, frifunden, fordi Omstændighederne godtgjorde, at han, Medkontrahenten vitterlig, alene var optraadt som Kommissionær for et Interessentskab. En Række tvivlsomme Spørgsmaal om hvorvidt en Maskine skulde antages modtagen af Kjøberen eller om Indsigelser mod dens Godhed fremdeles stode ham aabne. S. 625.
11 Juli 1877. Indsigelse mod en Gjældsfordring, opstaaet af Vareindkjøb, støttet til at Varerne vare for dyrt anførte, forkastet som ikke fremsat strax ved Varens Modtagelse. Et Løfte om at betale ved Akkords Tilstaaelse eftergiven Gjæld, naar Resurserne tillod det, efter Omstændighederne ikke antaget at medføre Forpligtelse for Vedkommende, der endog oplystes senere paanyt at være gaaet fallit. S. 619.
8 Septbr. 1877. Et tilbagekaldt Testament opretholdt som indeholdende en for Testator uigjenkaldelig og for ham bindende Disposition. S. 705.
21 Septbr. 1877. Antaget, at Bekjendtgjørelse af en Kirkesangerbestilling paa ringere Vilkaar end i Loven foreskrevet, ikke medførte nogen kontraktmæssig Ret for dem, der skulde udrede Lønnen, til at slippe med det i Bekjendtgjørelsen nævnte. S. 737.
28 Septbr. 1877. Antaget, at en Livsassurance, der var tegnet i det norske Livsforsikringsselskab „Idun", udfærdiget og underskreven, men ikke endnu betalt eller afhentet, da den Forsikrede afgik ved Døden, ikke forpligtede Selskabet. S. 778.
23 Oktbr. 1877. Sp., om en Aktieeier i et Sporveisselskab, der opgav at have tegnet Aktier i den Tanke derved at faa Sporvei til sit Hus, hvilket var antydet i Aktietegningsindbydelsen at ville ske — kunde annullere sin Tegning, fordi Selskabet udsatte Anlægget af den Linie, som interesserede vedk. Aktieeier, besvaret benegtende. S. 832.
25 Oktbr. 1877. En Række tvivlsomme juridiske Spørgsmaal ventileres, uden, saavidt forstaaes, at løses ved bindende Præjudikat: 1) Sp. om den civilretlige Følge af at bistaa en anden i en Handling, der tilsigter paa en ubillig Maade at benytte strictum jus til en

Trediemands Skade. 2) Spørgsmaal om Frdn. af 9 Febr. 1798 kan paaberaabes a) af Exekutionshaver i en Pantobligation, b) af Kjøber ved Tvangsauktion af saadan og c) af saadan Kjøber, naar han selv er Auktionsrekvirent. 3) Sp. om Frdn. af 1798 alene kan paaberaabes mod bevislige Mangler, der efter Frdn.s Paabud skulde kunne sees af Papiret eller ogsaa mod Infirmiteter, der ikke efter Frdn. eller Sagens Natur skulde kunne sees af Papiret. Sp. om Trediemands Ret influeres af nogle et Dokument paaførte Produktionspaategninger berøres under Voteringen. 1878, S. 2.

10 Novbr. 1877. Antaget, at alle testamentariske Dispositioner uden Hensyn til om de ere gjenkaldelige eller kontraktsmæssige, indgaa under Forskrifterne i Arvelovens §§ 50 og 51. En testamentarisk Disposition sat ud af Betragtning, fordi disse Forskrifter ikke vare iagttagne. 1878, S. 63.

14 Novbr. 1877. Sp. om Udstrækningen af Hjemmelspligten ved en solgt Byeiendom, der delvis var opført i Strid med Bygningslovgivningen, 1878, S. 124.

16 Novbr. 1877. En Underskrift med paaholden Pen kjendt gyldig, skjønt Forskrifterne i 5—1—7 ikke fuldt ud vare iagttagne. 1878, S. 182.

29 Novbr. 1877. Særdeles uklart Sp. om Forstaaelsen af en Kontrakt under den herskende Uklarhed løst efter Bogstavfortolkning. 1878, S. 204.

7 Decbr. 1877. En Kontrakt om Leverance fra Hamburg af ca. „60,000 Litres Kornsprit ca. 80 pCt." antaget, under afgjørende Hensyn til, at der i Overenskomsten var tilføiet „iøvrigt gjælder Hamburger Koutume", at betegne 60,000 Litres 100 pCt. Kornsprit. Væsentlig Vægt ved Spørgsmaalets Afgjørelse derhos lagt paa, at Sælgeren ved sin Adfærd betimelig havde lagt for Dagen, hvorledes han forstod Overenskomsten, hvorimod Kjøberen oprindelig ingen Indvending gjorde. 1878, S. 232.

23 Januar 1878. Antaget, at naar Varer sendes med Dampskib til en Mellemhavn med Forpligtelse efter Certepartiet for Kapteinen til paa egen Bekostning at expedere Varerne videre uden at noget bestemmes om Maaden, staar det til Kapteinen selv at vælge, om han dertil vil benytte Seilskib eller Dampskib. S. 326.

15 Febr. 1878. Erstatning for forsinket Opfyldelse af en Kontrakt ikke anseet paadragen, fordi de Berettigede efter deres hele Forhold maatte antages at have samtykket i, at det henstod med Forpligtelsens Opfyldelse. S. 387.

12 April 1878. Et Hestebytte efter Omstændighederne anseet afsluttet under Betingelse af, at enhver af Parterne inden en vis Tids Forløb atter kunde hæve Handelen, hvis han ikke fandt sig tjent med Byttet. S. 452.

27 April 1878. Vedkommende Advokaters Overenskomst i Skranken sat ud af Betragtning som mindre klar. S. 472.

1 Mai 1878. Sp., om hvorvidt en Handel var endelig afsluttet. Den ene af Parterne ikke antaget bunden ved mindre klare Udtalelser, der af Modparten og Vidnerne opfattedes som et Samtykke. S. 486.

18 Mai 1878. Et Svar, afgivet af en Pige, der troede sig umyndig, ved hendes Værge, anseet bindende for hende, uagtet det senere bragtes paa det Rene, at hun havde taget Feil med Hensyn til sin Alder og i Virkeligheden var mindreaarig. S. 585.

31 Mai 1878. En Klausul i et Skjøde, hvorefter en Damret skulde fortabes til Fordel for Sælgerens Eiendom, i Tilfælde at Dammen ikke holdtes i forsvarlig Stand anvendt efter dens Strenghed. S. 544.
19 Juni 1878. En Trediemand, antaget efter Omstændighederne ikke at have erhvervet nogen Ret ved et en anden givet Tilsagn, uagtet dette var af Interesse ogsaa for ham. S. 556.
26 Juni 1878. Et Handelshus kjendt uberettiget til at beholde Vexler, der vare endosserede til det, for ved dets Hjælp at faa dem diskonterede, — som Afdrag paa eget Tilgodehavende hos Oversenderen. Denne Indsigelse antaget at kunne benyttes som Frifindelsesgrund af en Endossent paa Vexelen. S. 613.
11 Oktbr. 1878. Sp. om den Omstændighed, at det syntes at have været Forudsætningen hos alle Endossenter paa en Vexelobligation ved Indgaaelse af Endossementsforpligtelsen, at Ansvaret i Tilfælde vilde blive at dele ligt uden Hensyn til Ordenen, kunde paaberaabes af den ene som juridisk forpligtende for de andre, besvaret benegtende. S. 757.
12 Oktbr. 1878. En Person, der opdagede at være bleven bedragen med Hensyn til en Del af et omkontraheret Parti Sild, antaget efter Omstændighederne berettiget til at hæve den hele Handel. S. 832.
24 Oktbr. 1878. Sp. om Bevis for en Aftales Indgaaelse. Spørgsmaalet, om en Aftale stred mod Ærbarhed, berøres. S. 773.
25 Oktbr. 1878. En Person, der forestod et Byggearbeide, efter Omstændighederne antaget at være „Bestyrer" paa Bygherrens Vegne, ikke „Entreprenør". Antaget, at en „Bestyrer" af et saadant Arbeide ikke som Regel er berettiget til at stifte Gjæld i Bygherrens Navn, men særlige Omstændigheder i det foreliggende Tilfælde antaget at medføre dette. S. 821.
13 Novbr. 1878. Indviklet og uklart Spørgsmaal om Meningen med en truffen Overenskomst. S. 805.
22 Novbr. 1878. Særdeles tvivlsomt Spørgsmaal om, hvorvidt et Mellemværende mellem to Parter helt var afgjort ved et afsluttet Kommissionsforlig eller om et i Klagen ikke berørt Punkt laa udenfor Forliget, besvaret til Gunst for den sidste Mening. 1879, S. 55.
19 Decbr. 1878. Sp. om en Person var Kjøber eller alene Prokurist for Kjøberen. 1879, S. 109.
25 Januar 1879. Sp. om Forstaaelsen af en kontraktmæssig Aftale om Arv. S. 165.
1 Febr. 1879. Sp., om en Sælger af Is havde forpligtet sig til at levere den mindst 10" tyk, efter Omstændighederne besvaret bekræftende. Leverandørens Negtelse af at være forpligtet til at levere Is af denne Dimension anseet at berettige Kjøberen til at hæve Kontrakten, uanseet at Leverandøren ikke ligefrem havde negtet at levere Is af denne Dimension. S. 153.
1 Febr. 1879. Et Skjøde, hvori bestemtes, at Kjøbesummen 1 Aar efter Sælgerens Død skulde betales hans Arvinger, ikke antaget at give disse en selvstændig Ret ligeoverfor Kjøberen, hvorimod denne, der havde faaet Sælgerens Kvittering i hans levende Live for en Del af Kjøbesummen, antoges hermed at kunne værge sig mod Arvingernes Krav. S. 222.
5 Febr. 1879. Antaget, at Sælger af fast Eiendom, naar intet andet udtrykkelig er stipuleret, er pligtig at levere heftelsesfrit Skjøde; men efter Omstændighederne i det foreliggende Tilfælde antaget, at en

Handel ikke ensidigen kunde hæves, fordi der ikke strax ved Tiltrædelsen kunde skaffes rent Skjøde paa en ubetydelig Parcel af Eiendommen. Heller ikke antaget, at Handelen ensidigen kunde hæves, fordi Sælgeren var fraværende den Dag, Skjødet egentlig skulde være udstedt. S. 156.

7 Marts 1879. Sp. om Forstaaelsen af en Kontrakt om et Føderaad. S. 264.

12 Marts 1879. Paastand om, at en Handel var sluttet ved et afsendt Telegram, efter Omstændighederne forkastet. S. 268.

22 Marts 1879. Yderst uklart Kontraktsforhold. Sp., om den, der enstemmig ansaaes at have gjort sig skyldig i Brud paa den uklare Kontrakt, ubetinget skulde ilægges Sagens Omkostninger, besvaret benegtende. S. 277.

26 Marts 1879. Fortolkning af en Overenskomst, hvorved der forbeholdes „Bærums Jernværks Eier Besiddelse og Brug“ af visse tidligere benyttede Tomter. S. 405.

29 Marts 1879. Særdeles tvivlsomt Spørgsmaal om en Overdragelse af en Gaard, der i Formen var i Orden, efter Omstændighederne skulde ansees for Simulation eller ikke. S. 286.

25 April 1879. Uklart Spørgsmaal om, hvorvidt en Grundeier i Kristiania ved at vedtage en foreslaaet Ordning af Gader og Kaier havde vedtaget den i Forbindelse med denne Ordning satte Fordeling af en fra Søen indvunden Grund, efter Omstændighederne besvaret bekræftende. S. 477.

8 Mai 1879. En Huseier antaget ligeoverfor Leieren at maatte bære Ansvaret for den Skade, som forvoldtes denne, ved at Sundhedskom. forbød Benyttelsen af visse Dele af de bortleiede Lokaler uden Hensyn til om Sundhedskom.s Forbud ansaaes beføiet. En Leier efter Omstændighederne antaget berettiget til at hæve Kontrakten og paa Grund af den naturlige Præsumtion om, at Skade var forvoldt ved Eierens Kontraktsbrud tilkjendt Erstatning efter Skjøn hos denne, uagtet et under Sagens Henstaaen for Høiesteret optaget Skjøn væsentlig svækkede denne Præsumtion. S. 493.

3 Juli 1879. Sp. om Koutume ved Tømmerannammelse og om de til at annamme udsendte Betjentes Fuldmagt til at binde Principalen. Sp. om, hvilke Dimensioner der indgaar under Betegnelsen „Bjælker“, vakt, men ikke i dets Almindelighed løst. Kjøberen, der ikke i rette Tid havde annammet Lasten, antaget at maatte svare for ca. 10 Tylvter, der vare blevne borte i Tiden mellem det Tidspunkt, da han burde annammet, og det Tidspunkt, da han virkelig annammede Lasten. S. 797.

16 Juli 1879. Under en Tvangsauktion havde Rekvirenten i Konditionerne bestemt, at „enhver Byder er pligtig at vedstaa sit Bud, saa at hvilketsomhelst Bud kan blive approberet, om et eller flere maatte blive forkastet“, og benyttede sig heraf til at negte Approbation paa sit eget høieste Bud og approbere et lavere. Denne Betingelse og den gjorte Benyttelse deraf ansaa Høiesteret lovmedholdig. S. 818.

17 Juli 1879. Sp., om en Plads var Fæste paa 2 Generationers Tid eller Arvefæste afgjort til Fordel for den første Mening, idet Ordene „Efterkommere“ i et Skjøde af 1798 ansaaes at betegne Hustru og Børn, ikke den hele Descendents. Sp. om hvad der i nævnte Skjøde skulde forstaaes ved Ordet „Rydningsretten.“ S. 832.

17 Septbr. 1879. En Person antaget ved Overenskomst at have

overtaget en Gjæld, der oprindelig paahvilede ham og en anden i Fællesskab. S. 845.

31 Oktbr. 1879. Sp. om en Handel gjennem Mægler var bindende eller bortfalden, fordi Kjøberen forsilde havde faaet Meddelelse om, at Sælgeren akcepterede Tilbudet. 1880, S. 57.

8 Novbr. 1879. Sp. om en Reassurandør pligtede at betale den oprindelige Assurancegiver fuldt ud, naar denne paa Grund af Konkurs ikke selv betalte den Assurerede fuldt ud, under Dissents besvaret bekræftende. 1880, S. 81.

12 Novbr. 1879. Sp. om et Assuranceselskab, der var indgaaet i fast Reassuranceforbindelse med et andet Selskab, som gjorde Konkurs, kunde negte provisionelt opgivne Forsikringer Overførsel til effektive, under Angivende af, at kontant Betaling for Reassurancen ikke medfulgte. Sp. besvaret benegtende, fordi det reassurerende Selskab var det andets Debitor for Beløb tilstrækkelige til Likvidation. 1880, S. 96.

13 Novbr. 1879. En Person, der havde tegnet sig for 10 Aktier i en Jernbane, gjør Opbud efter at have betalt 20 pCt. af Aktiebeløbet. Staten, der forestod Anlægget paa den her i Norge sædvanlige Maade, begjærer Udlæg i Boet for Restbeløbet, men vægrer sig for at give Boet nogen Aktie, hvis ikke det hele Aktiebeløb indbetales. Boet paastaar, at et fuldstændigt Opgjør maa finde Sted mellem det og Staten og at Dividende kun bliver at give, hvis Staten opfylder sin Del af den indgangne tosidige Kontrakt. Under stærk Dissents afgjøres Sagen mod Boet. Forskjellige Udtalelser fremkomme om et Konkursbos retlige Stilling i lignende Tilfælde, uden at nogen Retssætning, saavidt skjønnes, fastslaaes som Præjudikat. 1880, S. 65.

13 Januar 1880. En Panthaver, der maatte kjøbe Pantet, lover af Godhed Debitor, at han, hvis noget tjenes ved Pantets senere Salg, vil forære ham dette. Panthaveren meddeler senere Debitor et Opgjør, der intetsomhelst Spor bærer af i nogen Maade at være urigtigt, og tilbyder Saldoen. Debitor kræver imidlertid „detailleret Legitimation“ og sagsøger, da Panthaveren vægrer sig for yderligere at indlade sig med hende, denne til Betaling af et kalkuleret Beløb, der evident er for stort. Sagsøgte frifindes i begge Instantser, idet hans Gave ansees knyttet til Forudsætningen om, at han selv opgjorde, forsaavidt ingen Urigtighed kunde paavises i hans Opgjør. S. 314.

27 Januar 1880. En forøvrigt begrundet Klage over en fra et udenlandsk Handelshus leveret Vare antaget forspildt ved ikke uopholdelig efter Varens Modtagelse at være gjort gjældende, idet Feilen var af den Beskaffenhed, at den ved en almindelig Undersøgelse kunde opdages. S. 283.

5 Febr. 1880. Uklart Sp. om en Ladning Minetømmer og Props efter Kontrakten med bindende Virkning skulde maales i Norge eller ikke. S. 273.

12 Febr. 1880. Sp. om en Overdragelse af tvende Pantobligationer skulde ansees som en dispositio inter vivos eller som en donatio mortis causa, besvaret til Gunst for den første Mening. Under Tvivl antaget, at Dispositionen ved Vedkommendes Død var fuldbyrdet. S. 289.

18 Marts 1880. Kontraktbrud efter Omstændighederne anseet bevist. S. 365.

8 April 1880. Agenter, der efter Omstændighederne antoges at have

solgt paa andre Vilkaar end foreskrevet og opgivet Kommittenten andre Vilkaar, end de havde meddelt Kjøberne, dømte til at betale Kommittenten Erstatning. Sp. om Sælgeren skulde levere Varen paa Modtagelsesstedet eller alene som Kjøberens Kommissionær sørge for Skibsrum og i sidste Tilfælde om Udstrækningen af hans Forpligtelser. Erklæring fra Kristiania Handelsforenings Bestyrelse og Femtimandsudvalg om Kontraktsforholdets koutumemæssige Opfatning. S. 376.

15 April 1880. Sp. om Forstaaelsen af en Kontrakt, hvorved en Grundeier tilstod Militæretaten Ret til at anstille Skydeøvelser med Kanoner over hans Grund. S. 369.

2 Juni 1880. Sp. om en Person havde forbundet sig til at indestaa for en anden Persons Gjæld til en Sparebank. S. 483.

8 Juni 1880. Sp. om Fortolkning af et Skjøde i Henseende til Udstrækningen af, hvad der var afhændet. S. 445.

Od. 28 Septbr. 1868. Sp. om Udhugstkontrakters retslige Natur. 1871, S. 62.

Od. 27 Febr. 1871. I Heftighed brugte Udtalelser ikke betragtede som forbindende efter deres Ordlyd. S. 449.

Od. 13 Marts 1871. I et Tilfælde, hvor en Skolekommission kontraktmæssig havde vedtaget at paahefte Kirkesanger-Indtægterne en aarlig Pension til en aftrædende Kirkesanger, ansaaes Herredet pligtig at svare Vedkommende til Beløbet, efter at Kirkesangerposten af Skolekommissionen var besat uden Forbehold om Afgivelse af saadan Pension. Skolekommissionens Undladelse af at foretage de fornødne Skridt til efter Lovgivningen at skaffe Beslutningen fuld Gyldighed antaget ikke at kunne komme den private Medkontrahent til Skade. S. 294.

Skifted. 9 Novbr. 1871. Sp. om en myndig Arvings Samtykke til, at Enke forbliver siddende i Uskifte, ubetinget er uigjenkaldeligt og specielt om Dispositioner fra Enkens Side sigtende til at forrykke Forholdet mellem Arvingerne, berettiger en Arving til at kræve Skifte. S. 806.

Bd. 8 Febr. 1876. Sp. om en Jernbane ved sit Driftsreglement kan betinge sig Frihed for Lovens almindelige Erstatningsansvar naar Varer komme til Skade under Transporten eller, at Bevisbyrden væltes fra Jernbanen og over paa Afsenderen. S. 185. Kfr. 1877 S. 107.

Bd. 29 Febr. 1876. Antaget, at den Bestemmelse i en Leiekontrakt, at Eieren i Tilfælde af mislig Betaling strax skal have „fri Raadighed over Bekvemmeligheden med 2 Mænds Ryddiggjørelse uden Øvrighedens Mellemkomst" er ugyldig. S. 591.

Bd. 22 Decbr. 1877. Sp. om en Kontrakt stred mod Lov og Ærbarhed og om Virkningen deraf. Sp. om en mellem Parterne indgaaet simuleret Kontrakt af den ene Part kunde fordres afløst af den underliggende reelle Kontrakt. 1878, S. 814.

Bd. 20 Mai 1879. Sp. om en Person, der efter Kontrakt var forpligtet til som Kommanditist at indskyde i en Handelsforretning Kr. 20,000, men som af Forretningen havde tilgode mellem 37 og 38,000 Kr., var at betragte som Laangiver eller som Kommanditist for, hvad der overskred Kr. 20,000. S. 679.

Afh. Om Retshandler, der strider mod Lov eller Ærbarhed. 1872, S. 305.

Notits. Societet, Kommission. 1877, S. 511.

Afh. Om Omstødelse af svigagtige Retshandler efter norsk Ret. 1878, S. 629.

Afh. Om Virkningen af Vildfarelse i Kontraktsforhold, om condictio sine causa o. s. v. 1879, S. 637.

Kriminel Arrest og Fængselsvæsen.

5 Septbr. 1871. Sp. om Befrielse af Straffange fra Korrektionsfængsel i Strafanstalten kan ansees efter Krll.s 10 § 14 eller alene korrigeres paa den i Krll.s 2—13 anviste Maade. S. 635.

15 Januar 1876. Overspsøitning med Vand antaget lovlig anvendt som Korrektionsstraf. S. 243.

18 Marts 1876. Særdeles tvivlsomt :Sp. om en Bestjaalen, der anmeldte Tyveriet for Politiet, ledsaget af i god Tro afgivne Forklaringer om hvem der formentlig var den Skyldige og hans Medskyldige og som — efter Høiesterets Majoritets Opfatning af Faktum — ledsagede disse Forklaringer med en Anmodning til Politiet om at arrestere den formentlige Skyldige og den formentlige Medskyldige, var ansvarlig for den Ulempe og Tort, som ved Arresten forvoldtes den sidste, der fandtes ganske uskyldig. S. 369.

14 Septbr. 1877. En Lensmand dømt fra Bestillingen for i ugrundet Frygt for Overfald paa sig selv at have belagt en Person med Arrest. Erstatning for ubeføiet kriminel Arrest alene tilkjendt for den forvoldte økonomiske Skade, ei for Tort og Kreditspilde. S. 721.

2 Oktbr. 1877. Forvaring efter N. L.s 1—21—1 fundet uanvendelig, uagtet Krll.s 16—11 var anvendt paa Tilfældet. S. 748.

16 Oktbr. 1877. En gift og bosat Person, der for Forbrydelse mod 15—11 idømtes 10 Dages Fængsel paa Vand og Brød, holdtes, inden Forhøret optoges, 8 Dage i Varetægtsarrest og negtedes løsladt mod Borgen. Dette under stærk Dissents antaget ikke at kunne misbilliges og Tiltalte derfor idømt Arrestomkostningerne. S. 791.

20 Decbr. 1877. En fremmed Sømand paa fremmed Fartøi negter sin Kaptein Lydighed og sættes herfor under Tiltale ved norsk Søret. Høiesteret afviste Sagen fra Søretten men antog, at intet Ansvar kunde følge af, at Tiltalte var holdt arresteret for Forbrydelsen. 1878, S. 246.

5 Juni 1878. Overretsreferenten, der havde fremmet en Sag en Retsdag forsilde, dømt til at erstatte 8 Dages Arrestomkostninger. S. 624.

14 Septbr. 1878. Sp. om Ansvar for Arrest, foretagen uden tilstrækkelig Grund i en yderst ubetydelig Tyvssag. S. 683.

18 Januar 1879. Sp. om Tiltalte skulde frifindes for Arrestomkostninger. S. 125.

25 Febr. 1879. Arrest, forlænget ved Uheld, der ikke kunde tilregnes Nogen, betales af Tiltalte. S. 220.

13 Decbr. 1879. En foretagen Arrest i en Tyvssag, der ledede til Frifindelse, misbilliget af Høiesteret. 1880, S. 225.

18 Septbr. 1880. Sp. om Beføielsen af, at en for Bemægtigelse af en Baad tiltalt Pige var holdt arresteret, besvaret bekræftende. S. 769.

Afh. Om Fængselsvæsenet. 1873, S. 81, 97 og 113.

Afh. Om en Reform i Varetægtsarrestvæsenet. 1878, S. 113, 129, 145 og 161.

Krænkelse af Andres Frihed.

25 Marts 1871. Sp. om Grændsen mellem Krll.s 16—11 og 13. S. 410.

1 Decbr 1871. Krll.s 16—11 anseet anvendelig, uagtet Trudslerne ikke vare udstødte til den Truede personlig, men ytrede til andre. Exempel paa Anvendelse af de i L.s 1—21—1 nævnte Tvangsmidler. 1872, S. 26.
4 Decbr. 1872. Et Par Personer, der ved Anvendelse af Trudsler satte en af Bestjaalne anholdt Tyv i Frihed, anseede efter 16—13. 1873, S. 197.
28 April 1877. En Person anseet efter 16—11. S. 433.
2 Oktbr. 1877. Forvaring efter N. L.s 1—21—1 fundet uanvendelig, uagtet Krll.s 16—11 var anvendt paa Tilfældet. S. 748.
16 Oktbr. 1877. En Person, der mod Kapteinens Villie havde ført en russisk Skibslok, som han troede mishandlet og trængende til Pleie, iland, ansaaes i de underordnede Instantser efter 16—13, men frifandtes i Høiesteret. S. 785.
29 Marts 1878. En Del Arbeidere ved et Brug anseede efter 16—13 for ved Optøier, Trudsler og Voldsomheder mod Bestyreren at have tvunget denne til at fratræde Bestyrelsen. S. 455.
20 Septbr. 1878. En Moder, der sattes under Tiltale for med Magt og mod Forpleierens og Fattigtilsynsmandens Villie, at have sat sig i Besiddelse af sit sindssyge Barn, der efter Fattigvæsenets Foranstaltning var udsat for Fattigvæsenets og Amtskommunens Regning, frifunden. S. 703.
20 Decbr. 1878. Et Par Forældre, der havde taget sine tvende Børn tilbage fra den Person, hos hvem de af Fattigvæsenet var udsatte, anseet efter Krll.s 16—4. 1879, S. 111.
22 Januar 1879. Særdeles tvivlsomt Spørgsmaal om Vold var brugt og Krll.s 16—13 anvendelig. Dette Lovsted anvendt ved Siden af 15—10 og 11. S. 133.
6 Decbr. 1879. Et exempelløst Tilfælde af Udpresning ved Trudsler, der ikke gik ind under 16—13. 1880, S. 182.

Kumulation.

18 Febr. 1871. Sp. om cumulatio inepta. S. 361.
24 Marts 1871. Kumulation af et Hovedsøgsmaal, der er paaanket til Høiesteret paa ordinær Maade, og et Kontinuationssøgsmaal, paaanket i Henhold til N. L. 1—6—17, anseet utilstedelig. S. 268.
27 Januar 1877. Paastand om Afvisning paa Grund af cumulatio inepta forkastet i et Tilfælde, hvor flere Grundeiere under samme Sag havde sagsøgt en anden Grundeier til at ophøre med en for samtlige Citanter paa ensartet Maade skadegjørende Bedrift og til Erstatning for den hver enkelt derved forvoldte Skade. S. 237.
30 August 1879. Sp. om cumulatio inepta. S. 853.
1 Oktbr. 1879. Cumulatio inepta, mod hvilken ei i første Instants var exciperet, ledede efter Omstændighederne ikke til Afvisning, men alene til at Sagsomkostningerne deltes istedetfor at idømmes solidarisk. 1880, S. 22.
Notits. Kumulation af Justits- og Politisag. 1871, S. 215.

Laan og Leie.

10 Januar 1871. Sp. om en Kontrakt om Husleie kunde kræves hævet før Tiden paa Grund af 1) at Leieren dels ved sin egen Bedrift, dels ved en i en Del af Bekvemmeligheden indtagen Leier havde

forvoldt en utilbørlig Uro og Spektakel i Huset; og 2) negtet Huseieren Adgang til at foretage de fornødne Reparationer. S. 141.

10 Juni 1871. Sp. om en Fragtemand, der havde forlist sit eiende Fartøi og de indladede Varer, med Hensyn til Ansvaret for Varerne kunde paaberaabe L.s 5—8—17. S. 473.

7 Septbr. 1872. Sp. om en Kontrakt om en Symaskine skulde bedømmes som en Leiekontrakt eller som en Salgskontrakt med tilknyttet pactum reservati dominii og deraf afhængende Spørgsmaal, om et med Symaskinen begaaet bedragersk Forhold skulde ansees efter 21—6 eller efter 21—1. S. 748.

7 Juni 1873. Sp. om, hvorvidt 6—14—6 kommer til Anvendelse ogsaa ved Jordeiendomme paa Landet, berøres. S. 623.

9 Oktbr. 1875. Paastand, at en skriftlig Kontrakt var forandret ved mundtlig Aftale, forkastet. Udkastelse efter 6—14—6 admitteret i et Tilfælde, hvor Leierens Ret efter Kontrakten var forspildt ved manglende forskudsvis Betaling. En Leiekontrakt anseet stiltiende at omfatte et Par tilkomne Værelser, der oprindelig laa udenfor Kontraktsforholdet. S. 799.

23 Mai 1877. Sp. om et Jordleieforhold efter Omstændighederne var at anse som et Arvefæste eller et Husmandsfæste, berørt uden at løses, idet Høiesteret efter Proceduren maatte gaa ud fra den sidste Forudsætning. S. 473.

6 Juni 1877. En Forpagtningsret antagen forbrudt ved Udeblivelse med Afgiften, uagtet Omstændighederne antydede, at Afgiften efter Forholdenes Udvikling var indgaaet som en Del af et større og længere Mellemværende. S. 520.

4 Oktbr. 1878. En Person, der havde leiet Lagerrum, tillagt Erstatning efter et optaget Skjøn for den Forringelse i Leilighedens Værdi, som var en Følge af, at Gaardens Eier anbragte Maskineri i Rummet under, hvilket forvoldte Larm og Rystelse samt tildels Hede. S. 732.

9 Oktbr. 1878. En Gaardeier, der ved at misligholde en Leiekontrakt paadrog Leieren et Tab, der ved lovligt Skjøn ansattes til 800 Kroner, dømt til at betale dette Beløb med Sagens Omkostninger for begge Retter samt ilagt Mulkt for unødig Trætte. Gaardeierens ubeviste Paastand om, at Leieren ved anden Adfærd kunde have undgaaet eller formindsket Tabet, fandtes nemlig ikke at kunne komme i Betragtning, idet den fulde Bevisbyrde i saa Henseende paahviler ham, ligesom Leieren ikke engang kunde antages at have nogen Forpligtelse til særlig Anstrængelse for at afhjælpe Følgerne af Gaardeierens Kontraktsbrud. S. 735.

8 Mai 1879. En Huseier antaget ligeoverfor Leieren at maatte bære Ansvaret for den Skade, som forvoldtes denne, ved at Sundhedskom. forbød Benyttelsen af visse Dele af de bortleiede Lokaler, uden Hensyn til om Sundhedskom.s Forbud ansaaes beføiet. En Leier efter Omstændighederne antaget berettiget til at hæve Kontrakten og paa Grund af den naturlige Præsumtion om, at Skade var forvoldt ved Eierens Kontraktsbrud, tilkjendt Erstatning efter Skjøn hos denne, uagtet et under Sagens Henstaaen for Høiesteret optaget Skjøn væsentlig svækkede denne Præsumtion. S. 493.

Bd. 7 Januar 1868. Sp. om den oprindelige Eiers Adgang til fra godtroende Trediemand at vindicere en Løsøregjenstand, som

den nævnte Trediemands Hjemmelsmand ved en saakaldet Leiekontrakt havde erholdt Overdragelse paa, paa saadanne Vilkaar, at Forholdet nærmest maatte opfattes som Kjøb og Salg med tilknyttet pactum reservati dominii. 1871, S. 308.

Bd. 2 Febr. 1869. Sp. om Overdragelse til en Pantekreditor af Ret til, indtil hans Pantefordring er dækket, at oppebære den af Pantet faldende Husleie, er bindende for Debitors Konkursbo. 1871, S. 645.

Stifted. 12 Marts 1870. Sp. om Prioritet for Husleie i et Konkursbo og om et Konkursbos Ret til til første Flyttedag, hvortil lovlig Opsigelse kan gives, at ophæve en af Opbyderen for længere Tid indgaaet Leiekontrakt. 1871, S. 469.

Bd. 29 Febr. 1876. Antaget, at den Bestemmelse i en Leiekontrakt, at Eieren i Tilfælde af mislig Betaling strax skal have „fri Raadighed over Bekvemmeligheden med 2 Mænds Ryddiggjørelse uden Øvrighedens Mellemkomst" er ugyldig. Eieren, der i Henhold hertil havde udkastet Leieren, anseet med Mulkt efter 10—22. S. 591.

Afh. Lidt om Forordningen af 4 Decbr. 1795. 1871, S. 153.

Legemsfornærmelse.

26 Novbr. 1870. Sp. om en Person, der vilde tiltvinge sig Vei over en Andens Eiendom, fordi han mente, at saadan Veiret var hævdet, kunde straffes for Overfald paa sagesløs Mand, for i det nævnte Øiemed at have øvet Vold mod Grundens Eier, der vilde hindre ham fra at benytte Veien. 1871, S. 7.

29 Juli 1871. Overfald med Kniv paa sagesløs Mand anseet med Strafarbeide, idet Høiesterets Majoritet ved Strafudmaalingen lagde væsentlig Vægt paa, at en mildere Strafudmaaling i vedkommende Distrikt havde vist sig utilstrækkelig til at indskrænke Hyppigheden af saadanne Forbrydelser. S. 604.

16 Septbr. 1871. Sp. om Sagesløshed og Bevis derfor S. 659.

4 Oktbr. 1871. Sp. om en Person, der var udvist af et Skjænkested og gjentagende — dog uden Anvendelse af Vold — forsøgte paanyt at begive sig derind, kunde ansees „sagesløs" ligeoverfor Skjænkeværten, der tildelte ham et Slag i Ansigtet med en haard Gjenstand. S. 741.

1 Novbr. 1871. Sp. om Sagesløshed. S. 830.

25 Novbr. 1871. Sp. om Sagesløshed. 1872, S. 102.

1 Juni 1872. Sp. om Sagesløshed. S. 538.

22 Juni 1872. Sp. om Sagesløshed. S. 649.

2 Novbr. 1872. Sp. om Sagesløshed. 1873, S. 49.

8 Novbr. 1873. Uklart Spørgsmaal om Sagesløshed. Som Følge deraf Tiltalte, der fældtes efter 15—11, anseet med Minimum af Straf. S. 828.

7 April 1874. En Uhrmager, der tiltaltes for at have kastet en Dreng, der saa ind ad hans Butikvindue, hvor Uhre vare udstillede, omkuld, saa han kom til nogen Skade, frifunden, fordi Drengen antoges at have tabt sin Sagesløshed ved ikke helt at have staaet paa Fortouget, men med den ene Fod at være stegen op paa Vindueskarmen for desbedre at se. S. 453.

17 Juni 1874. Sp. om hvilket Lovsted der i Konklusionen bør nævnes først, naar Krll.s Kap. 15 §erne 3 og 5 sammenholdt anvendes. S. 617.

25 Septbr. 1875. Sp. om „ringere Sygdom" var forvoldt ved en

Legemsfornærmelse, med 4 mod 3 Stemmer besvaret benegtende. S. 666.

7 Decbr. 1875. Overfald i Raadhed paa sagesløs Mand, hvorved denne mishandledes, saa han var næsten sandsesløs og i 14 Dage næsten ikke kunde arbeide, anseet med 10 og 8 Dages Fængsel paa Vand og Brød. 1876, S. 229.

7 Septbr. 1876. Sp. om Anvendelse af 15—3 eller 15—9. Anvendelse af 15—24. S. 629.

28 Oktbr. 1876. Overfald paa sagesløs Mand, anseet med Strafarbeide. S. 774.

7 Novbr. 1876. En Kjøbmand, der ved de underordnede Retter paa Grund af sin borgerlige Stilling var anseet med Fængsel paa sædvanlig Fangekost for Forbrydelse mod 15—10 jfr. 11, blev ved Høiesteret anseet med Fængsel paa Vand og Brød. S. 796.

21 Novbr. 1876. En Person, der for Spøg søgte med Vold at tilvende sig et Kys af en Pige, anseet efter 15—11 med 4 Dages Fængsel paa Vand og Brød. 1877, S. 25.

14 Septbr. 1877. Særdeles tvivlsomt Spørgsmaal om Sagesløshed. S. 721.

16 Oktbr. 1877. En gift og bosat Person, der for Forbrydelse mod 15—11 idømtes 10 Dages Fængsel paa Vand og Brød, holdtes, inden Forhøret optoges, 8 Dage i Varetægtsarrest og negtedes løsladt mod Borgen. Dette under stærk Dissents antaget ikke at kunne misbilliges og Tiltalte derfor idømt Arrestomkostningerne. S. 791.

18 Oktbr. 1877. Krll.s 15—3, jfr. 7 og 13, samt 15—10 og 11, jfr. 5—3 anvendt og Gjerningsmændene belagte med 9 Maaneders Strafarbeide. S. 801.

29 Marts 1878. En Del Arbeidere ved et Brug, der for ved Voldsomheder og Optøier mod Bestyreren at have tvunget ham til at fratræde bleve anseede efter 16—13, blev, paa en nær, af Mangel paa Bevis for, hvad hver enkelt havde gjort, frifundne for Forbrydelse mod 15—10 og 11. S. 455.

9 Juli 1878. Antaget, at Bestemmelsen i den reviderede Kriminallovs Kap. 27 § 3 næstsidste Passus om det Offentliges Indtræden i den paa Legemet Fornærmedes Klageret ogsaa gjælder, naar den Fornærmede har staaet i det i Krll.s Kap. 15 § 20 nævnte Forhold til Fornærmeren. En Hustru, mod hvem Manden havde forseet sig paa den i 15—10 jfr. 11 omhandlede Maade, anseet ved sin 6 Dage efter Gjerningen paa Grund af Lungebetændelse indtrufne Død forhindret fra selv at forlange Paatale, uagtet Sygdommen ikke havde berøvet hende Bevidstheden. S. 661.

14 Decbr. 1878. Sp. om en Legemsfornærmelse, ved hvilken et Par Ribben knækkedes, gik ind under 15—3 kfr. 9 eller under 15—11 kfr. 10 berøres uden at løses. 1879, S. 98.

14 Decbr. 1878. Overfald paa sagesløs Person, hvorved denne fik 2 Ribben knækkede, anseet efter 15—9, kfr. §§ 3 og 11. 1879, S. 101.

14 Januar 1879. En Sømand, der havde tilføiet sin Skipper et Knivstik og gjort sig skyldig i Tyveri, anseet med 20 Dages Fængsel paa Vand og Brød, idet Skipperens respektnedbrydende Forhold toges i Betragtning. S. 117.

14 Januar 1879. Tvende Personer, der havde slaaet et Fruentimmer med en Taughæspe, efter de oplyste Omstændigheder alene anseede med 4 Dages Vand og Brød hver. S. 119.

22 Januar 1879. Særdeles tvivlsomt Spørgsmaal om Vold var brugt. Krll.s 16—13 anvendt ved Siden af 15—10 og 11. S. 133.
5 Marts 1879. En Person for Mishandling af sin Hustru anseet med 6 Maaneders Strafarbeide. S. 253.
29 Novbr. 1879. Sp. om Sagesløshed. 1880, S. 233.
19 Juni 1880. Tvivlsomt Sp. om en Legemsfornærmelse var tilføiet med beraad Hu eller Overlæg, og om Tilfældet gik ind under 15—3 eller kun under 15—10, afgjort til Gunst for den strengere Mening. S. 657.
26 Juni 1880. En Direktionsformand, der under en i et Direktionsmøde opstaaet Uenighed vil hæve Mødet og fjerne sig med Protokollen, bliver af et tilstedeværende Direktionsmedlem standset med Forsøg paa at bemægtige sig Protokollen for at fortsætte Mødet. Direktionsformanden hævder nu med Næveslag sin Besiddelse af Protokollen. Sat under Justitiens Tiltale for Overfald paa sagesløs Mand frifindes han i begge Retter; i første Instants, fordi Klageren ikke ansaaes sagesløs, i Høiesteret fordi Nødværgeretten ikke ansaaes overskreden. S. 470.
10 Septbr. 1880. Sp. om et en Person tilføiet Knivstik havde forvoldt „ringere Sygdom" og derigjennem om, hvorvidt 15—3 eller 15—10 paa Tilfældet var anvendeligt, besvaret til Gunst for den strengere Mening. S. 556.
11 Septbr. 1880. En Fader for umenneskelig Revselse af sin Søn efter 15—18 anseet med et Aars Strafarbeide. Under Sagen væsentlig Tvivl, om ikke Sønnens nogen Tid efter Mishandlingen indtrufne Død maatte ansees at være en Følge af denne. S. 715.
16 Oktbr. 1880. Tvivlsomt Sp. om en Række Legemsfornærmelser skulde ansees som et eller to Overfald, efter Omstændighederne besvaret til Gunst for den mildere Mening. S. 719.
Notits. Misbrug af Hustugtsretten straffet efter Krll.s 15 - 10. 1877, S. 400.

Likvidation.

23 Febr. 1872. Sp. om Likvidationsret ligeoverfor et Bo. S. 242.
19 Febr. 1873. Sp. om et Skadeserstatningskrav for at bruges til Likvidation mod Hovedfordringen maa gjøres gjældende strax ved dennes Indtale eller kommer tidsnok under en senere opstaaet Arrest-Stadfæstelsessag. S. 409.
7 Febr. 1874. Antaget, at ved Opgjør mellem to Boer kommer det ved Spørgsmaalet om Likvidation efter Konkurslovens § 119 ikke an paa, i hvilket Bo Opgjøret finder Sted, idet de begge uden Hensyn hertil ansees med samme Føie at kunne begjære Principet i denne § bragt til Anvendelse. S. 278.
27 Febr. 1875. Antaget, at den Omstændighed, at en Mand havde faaet et Skadeserstatningskrav paa et udenlandsk Hus, berettigede ham til at negte Akcept for ældre Gjæld til Huset, hvorved han opnaaede at kunne likvidere sit Erstatningskrav i den ældre Gjæld. S. 186.
31 Januar 1877. En Assurance paa Fragt, tegnet i England for Rederiet, men i den benyttede Assurancemæglers Navn, uden Hensyn til den sidstnævnte Omstændighed, betragtet som tegnet af Rederiet, og Assuranceselskabet negtet at likvidere Erstatningssummen i dets Tilgodehavende hos Assurancemægleren. S. 246.
22 Juni 1877. Sp. om et af Indstevnte i Modregning bragt Be-

løb tilhørte samme Regnskab eller maatte betragtes som en selvstændig Modfordring, der kun efter Kontrasøgsmaal kunde inddrages under Sagen, besvaret til Gunst for den sidste Mening. S. 585.

26 Juni 1878. Et Handelshus kjendt uberettiget til at beholde Vexler, der var endosserede til det for at blive diskonterede — som Afdrag paa eget Tilkommende. S. 613.

12 Novbr. 1879. Sp. om et Assuranceselskab, der var indgaaet i fast Reassuranceforbindelse med et andet Selskab, som gjorde Konkurs, kunde negte provisionelt opgivne Forsikringer Overførsel til effektive under Angivende af, at kontant Betaling for Reassurancen ikke medfulgte. Spørgsmaalet besvaret benegtende, fordi det reassurerende Selskab var det andets Debitor for Beløb tilstrækkelige til Likvidation. 1880, S. 96.

Afh. Om Kompensation efter norsk Ret. 1879, S. 509.

Lodsvæsen.

30 Marts 1871. Justitssag mod tvende Lodser for uagtsom Paaseiling af ikke lodspligtigt Fartøi, indtruffen, medens Lodsloven af 1824 endnu var gjældende, afvist fra Høiesteret, fordi den nye Lodslov af 1869, efter hvis Ikrafttræden Tiltale var dekreteret, i saadant Tilfælde foreskriver privat-publik Paatale, medens Klage her manglede. S. 273.

12 August 1871. En Lods mulkteret for at have været beskjænket under Lodstjeneste, men frifunden for at have foranlediget vedkommende Fartøis Forlis. S. 621.

29 Januar 1874. Antaget, at det efter Lodsloven af 17 Juni 1869 ikke er strafbart for en Ikke-Lods at udføre Lodsning, naar han ikke udgiver sig for Lods. Ligeledes antaget, at det ikke i og for sig er strafbart at bruge Seil med Lodsmærke, medmindre dette er forbundet med bedragersk Forhold forøvrigt. S. 262.

30 Juli 1874. Sp. om der forelaa et Tilfælde, hvor Bjergeløn skulde betales, eller alene extraordinære Lodspenge. S. 601.

5 Septbr. 1874. Sp. om Bjergeløn eller extraordinære Lodspenge. S. 653.

17 April 1875. Sp. om en Lods, der under Lodsningen med Kapteinens Vidende var gaaet nedenunder for at spise uden at varsko om en Flu, som Fartøiet senere stødte paa, skulde ansees at have gjort sig skyldig i grov Uagtsomhed, besvaret bekræftende. S. 358.

16 Juni 1876. En Lods, der havde sat et Fartøi paa Grund, efter Omstændighederne frifunden, idet der forelaa Mulighed for, at en foretagen — Lodsen ubekjendt — Forandring med et Fyr, havde konfunderet ham. S. 535.

17 Oktbr. 1878. Sp. om en Lods, der havde sat et Fartøi paa Grund, efter Omstændighederne var ansvarsfri, besvaret bekræftende. S. 762.

Lotteri.

1 Aug. 1878. En Person, der indbød til Subskription paa et Hefteskrift, der skulde forbindes med en Pengepræmieudlodning, straffet efter L. af 14 Juni 1851 § 1, uagtet han, da han ikke erholdt Politiets Tilladelse, indstillede Udlodningen. S. 679.

Loves Virksomhed i Tid.

20 Febr. 1875. Sp. om, hvorvidt den nye Krll.s 7—14 er anvendelig paa Domme, afsagte før 1 Jan. 1875, berøres. S. 253.

Løsagtighed.

3 Decbr. 1870. En Pige, der led af Nymphomani, men var istand til afgive en ordentlig Forklaring for Retten, anseet som „vanvittig" i den Forstand, dette Ord er taget i Krll.s 18—20. Vedkommende Mandsperson anseet med Minimum af Strafarbeide og indstillet til Benaadning med 25 Dages Fængsel paa Vand og Brød. 1871, S. 49.

14 Febr. 1871. Sp. om den Omstændighed, at to Personer, der tiltaltes for Forbrydelse mod Krll.s 18—23, vare komne i Ægteskab, kunde tages i direkte Betragtning ved Strafudmaalingen. S. 259.

4 Marts 1871. Manden dømt sammen med Konen for Horehushold, som den sidstnævnte egentlig havde forestaaet, men Manden i et længere Tidsrum idetmindste taalt. S. 366.

14 Oktbr. 1871. Sp. om et udvist uterligt Forhold skulde ansees som Forsøg paa Forbrydelse mod 18—19 eller alene være Gjenstand for Straf efter Analogi af L.s 6—22—3. S. 753.

21 Oktbr. 1871. Sp. om en svensk født Kvinde, der i sit Hjemland, hvor man ikke kjender Straf for kvalificeret Leiermaal, havde avlet to Børn med 2 forskjellige Mandspersoner og senere efter sin Ankomst her til Riget avlede et tredie Barn med en tredie Mandsperson, for dette Forhold var strafbar efter Krll.s 18—25. S. 789.

28 Januar 1874. Sp. om Bevis for Samleie til saadan Tid, at Vedkommende efter Naturens Orden kunde være Barnets Fader, med Hensyn til Anvendelse af Straf efter 18—25 kunde sættes i Klasse med Bevis for Besvangrelse i et Tilfælde, hvor ogsaa en anden til lignende Tid havde havt Omgang med Barnemoderen, saa at fuldt Bevis for, hvem der var Faderen, efter Tingenes Natur umulig kunde skaffes. S. 273.

6 Septbr. 1875. En Person dømt efter 18—23, uagtet der var Grund til at antage, at den medtiltalte Giftes Mand havde været forsvunden i over 7 Aar. S. 595.

16 Novbr. 1875. En Logisvært, der mod Betaling havde overladt Mandspersoner og Fruentimmer Værelser, hvor de bedreve Utugt, og som antoges at have forstaaet, at Værelserne skulde benyttes hertil, anseet efter 18—27, uagtet han ikke havde havt Pigerne i Huset eller forøvrigt i egentlig Forstand var Bordelvært. En Pige, der efter Appelmaaden maatte bedømmes som den, der alene havde staaet i Forhold til en enkelt Mandsperson, men som af ham havde faaet Penge til Theaterbilletter, naar han havde havt Samleie med hende, anseet efter 18—26, uden at høres med det Anbringende, at hun ikke havde betragtet dette som Betaling. 1876, S. 141.

27 Juni 1876. Sp., om et Pigebarn mellem 12 og 15 Aar var at anse som Tiltaltes Fosterdatter, efter Omstændighederne besvaret benegtende. S. 574.

27 Juni 1876. Straffen for flere Forseelser mod 18—25 kumuleres efter 6—12 ogsaa efter L. af 3 Juni 1874. S. 581.

21 Novbr. 1876. Antaget, at Samliv i Norge af tvende Personer, der udenfor norsk Strafferets Omraade havde indgaaet et bigamisk Ægteskab, alene kunde belægges med Konkubinatstraf. 1877, S. 66.

25 Novbr. 1876. Sp. om et Forhold mellem en Husbonde og hans Tyende efter Omstændighederne kunde betragtes som Konkubinat, besvaret bekræftende. 1877, S. 26.

16 Decbr. 1876. En Kvindesperson, der var straffet efter 18—25, første Passus, faar et nyt Barn udenfor Ægteskab, avlet med en af de tre tidligere Barnefædre, og derpaa et 5te Barn med en fjerde Person, med hvem hun kommer i Ægteskab. Sp. om dette Ægteskab hævede Strafbarheden af den 4de Besvangrelse, for hvilken hun først efter den 5te Besvangrelse kom under Tiltale, besvaret bekræftende. 1877, S. 131.
28 Juli 1877. Krll.s 18—7 anvendt ved Siden 18—23. S. 667.
6 Oktbr. 1877. En Person, der mod hendes Villie havde løftet et Fruentimmer ud af Veien og ind paa Marken, hvor han uden Modstand fra hendes Side havde pleiet Samleie med hende, anseet efter 18—1. Fruentimmerets undladte Modstand anseet som en formildende Omstændighed. S. 822.
24 Novbr. 1877. En unaturlig Tilfredsstillelse af en Mands Kjønsdrift ved Omgang med en Kvinde uden res in re, af Forstvoterende betegnet som en Art Onani, betragtet som Forsøg paa Samleie og efter de Angj.s Familieforhold anseet efter 18—11, jfr. 3—1. 1878, S. 197.
9 Marts 1878. Sp. om Strafudmaaling for Forbrydelse mod 18—25, 3 Led. S. 573.
27 April 1878. Et Par Folk, der udgav sig for Ægtefolk, men som benegtede nogensinde at have søgt Seng sammen, hvilket heller ikke af Retten ansaaes bevist, dømte for Forbrydelse mod 18—22. S. 610.
15 Aug. 1878. En Pige, der dømtes for Forbrydelse mod 18—25, indstillet til ved Benaadning at slippe med 8 Kroners Bøder, da hendes Giftermaal med den sidste Barnefader, for hvis Vedkommende der var udlyst til Ægteskab, hindredes ved hans Død. S. 721.
14 Januar 1879. Sp. om Bevis for Konkubinat. S. 113.
18 Januar 1879. Sp., om 18—7 skulde anvendes ved Siden af 18—23, efter Omstændighederne besvaret benegtende. S. 123.
5 April 1879. Et offentligt Fruentimmers Udlæggen af en bestemt Barnefader i Forbindelse med denne Persons Erkjendelse af at have havt Samleie med Fruentimmeret til saadan Tid, at han efter Naturens Orden kunde være Barnets Fader, anseet tilstrækkeligt Bevis til at kunne belægge Mandspersonen, der tidligere havde havt to Børn med to andre Kvindepersoner, med Straf efter 18—25. S. 445.
6 Mai 1879. En Kone, der havde to løsagtige Piger i Logis, efter Omstændighederne anseet for Forbrydelse mod 18—27. S. 662.
13 Januar 1880. Uterligt Forhold mod et Barn anseet med Fængsel efter Analogien af L.s 6—22—3. S. 551.
24 Januar 1880. Tvende Personer for Forbrydelse mod 18—23 efter begge tvende Gange før at være domfældte for samme Forhold anseede med 5 — fem — Dages Fængsel paa Vand og Brød, idet særlig undskyldende Omstændigheder oplystes. S. 595.
10 Juni 1880. Kumulation efter 6—12 anvendt paa en Pige, der ansaaes efter 18—12 for at have havt legemlig Omgang med 3 af sine Brødre. S. 762.
25 Septbr. 1880. En Kvindesperson paa egen Tilstaaelse efter summarisk Behandling dømt efter 18—25 anden Passus, uagtet der var Tvivl om ikke Tilstaaelsen var afgiven for at skjule, at hun havde bedrevet Utugt med sin Stedfader og var besvangret af ham. S. 772.
2 Oktbr. 1880. En efter eget Opgivende 80aarig, efter Lagrettets Skjøn mindst 70aarig, Enkemand og et gift Fruentimmer dømte for

Konkubinat efter forhen at være straffede for samme Forbrydelse med hinanden. Fængsel anvendt ogsaa i Gjentagelsestilfældet. S. 765.
2 Novbr. 1880. Konkubinat anseet med 15 Dages Fængsel paa Vand og Brød. S. 805.
4 Novbr. 1880. En Logisvært, der havde overladt Mandspersoner og Fruentimmer Værelse til at bedrive Utugt, anseet efter 18—27, uagtet han ikke havde havt Pigerne i Huset. S. 809.

Ob. 6 Marts 1871. Sp. om tvende Personer, der boede i Stue sammen og oftere delte Leie sammen, men som ikke vare overførte at have pleiet legemlig Omgang sammen og som førte hver sin Økonomi, kunde ansees efter Krl.s 18—23. S. 415.

Vb. 17 Novbr. 1876. Et Fruentimmer, der i 1866 i Amerika bliver gift med en Nordmand, der allerede var gift i Norge, men hvis tidligere Ægteskab i 1872 aldeles ophævedes, dog uden Tilladelse for ham til at indgaa i nyt Ægteskab, overføres i 1876 at leve i Konkubinat med en ugift Mandsperson. Er her 18—22 eller 23 det anvendelige Straffebud? S. 810.

Maal og Vægt.

16 Novbr. 1875. En Kjøbmand i Bergen anseet med Mulkt og tilpligtet at taale Konfiskation af endel af ham indførte men ei brugte ujusterede Vægtredskaber, idet Bestemmelsen i Frdn. 12 Septbr. 1753 Kap. IV § 14 ansaaes bestaaende, uanseet den senere Lovgivning. Et Vægtredskab der var benyttet ved Kalkulation af Varer, anseet som ikke brugt ved Salg eller Kjøb. Tiltalte dog efter Omstændighederne indstillet til ved Benaadning at eftergives baade Mulkt og Konfiskation. 1876, S. 124.
30 Aug. 1879. Tvende Personer, der havde udlaant ujusterede Vægtredskaber til Brug ved en Fordeling mellem Sameiere, der ikke kunde kaldes Kjøb og Salg, frifundne for Tiltale for Overtrædelse af Frdn. af 12 Septbr. 1753, IV § 14. S. 853.

Majestætsforbrydelse.

1 Oktbr. 1878. Domfældelse for Forbrydelse mod Krl.s 9—21. S. 727.

Manddrab.

8 Decbr. 1870. En Drabsmands Paastand om, at et Drab, som blev anmeldt af ham selv, og hvor Beviset beroede paa hans Tilstaaelse, var forøvet til Nødværge, forkastet, og Tiltalte, der i alle Fald antoges at være skyldig i Overskriden af Nødværge, anseet efter Krl.s 14—3; Straffen dog, under Henvisning til den Synsmaade, som ligger til Grund for Bestemmelsen i Krl.s Kap. 7 § 9, alene bestemt til 10 Aars Strafarbeide. 1871, S. 81.
11 Juli 1871. En Moders overlagte og forsætlige Drab af sit nogle Maaneder gamle Barn under undskyldende Omstændigheder. S. 601.
21 Oktbr. 1871. Sp. om Ansvar efter Krl.s 14—26 for en Dampskibsfører, der ved Overseilen af en Baad havde forvoldt et Menneskes Død. S. 781.
28 Febr. 1872. En Person, der med en spæd Størende gav en Forfølger et ringe Slag, der i sine umiddelbare Følger ikke var af Betydning, men som ved tilstødende Omstændigheder blev dødeligt, anseet efter 14—8 med Minimum af Straf og anbefalet til Benaadning med 25 Dages Vand og Brød. S. 199.

11 Febr. 1873. Sp. om Kausalforbindelsen mellem et ubetydeligt Knivstik og den Saaredes flere Dage efter paafulgte Død. S. 361.
15 Marts 1873. Sp. om Krll.s 14—19 første eller anden Passus paa Tilfældet var anvendelig. S. 617.
14 Novbr. 1873. Sp. om en Person havde styrtet en af ham besvangret Kvinde i en Fos af Vanvare under Kjærtegn eller med Forsæt i den Hensigt at dræbe hende. S. 790.
3 Decbr. 1873. Rovmord paa to Personer. Tiltalte fældet paa Livet og indstillet til ikke at benaades. 1874, S. 1.
13 Januar 1874. To Personer, der havde undladt at hjælpe en overstadig drukken Kammerat fra Baaden og hjem, straffede for uagtsomt Manddrab, idet denne Person i sin hjælpeløse Tilstand faldt ud over Bryggen og druknede. S. 121.
13 Januar 1874. En Mand, der ved et Slag med flad Haand, der ikke havde efterladt synligt ydre Mærke, havde forvoldt sin Hustrus Død, idet Slaget bevirkede et apoplektisk Tilfælde, hvortil hun var særlig disponeret, anseet efter 14—8 med Strafarbeide i 6 Aar og 1 Maaned. S. 125.
13 Januar 1874. En Pige, der havde ligget sit uægte Barn ihjel, med 4 Stemmer mod 3, der stemte for Straf efter 14—26, frifunden for Justitiens Tiltale. S. 209.
21 Januar 1874. Tvivlsomt Sp. om Anvendelsen af 14—16 andet Led eller 14—18 første Led afgjort til Gunst for den mildere Mening. S. 244.
24 Febr. 1874. En Person, der var i Nødværgestilfælde, for i sit Nødværge at have gaaet videre end fornødent og derved forvoldt en Andens Død, dømt for uagtsomt Manddrab. S. 310.
20 Marts 1874. Tvivlsomt Sp. om Tilregnelighed i et Tilfælde af Manddrab, forøvet af en i en Tvangsarbeidsanstalt hensiddende Person paa en Opsynsmand ved Anstalten. S. 353.
17 Septbr. 1875. En Person dømt efter 14—26 for Overskridelse af Nødværgeret. S. 629.
6 Novbr. 1875. Tre Giftmord, et Forsøg paa Giftmord, Mordbrand og en Række Tyverier, begaaede af samme Person, anseede med Livsstraf. 1876, S. 65.
20 Novbr. 1875. Mord og Røveri anseet efter 14—1 og 20—4 med Livsstraf. 1876, S. 86.
11 Januar 1876. En Styrmand dømt for uagtsomt Manddrab, for at have forsømt pligtmæssigt Tilsyn med en Surring af to Kjættinger, ved hvis Bristen et Menneskes Død forvoldtes. S. 241.
15 Januar 1876. En Strafanstaltsbestyrer og en Strafanstaltslæge tiltalte for ved en i 42 Minutter fortsat Oversprøitning med koldt Vand at have forvoldt en Fanges Død, men begge frifundne, fordi det ikke antoges, at nogen tilregnelig Uforsigtighed kunde lægges nogen af dem tillast. S. 243.
29 Januar 1876. En Mand, der var udsat for Forulempning i Gjerning og Tale af en drukken Person, anseet at være i Nødværgestilde, da han med lette Slag og et let Stød søgte at holde ham fra sig og saaledes ikke anseet ansvarlig for den Druknes rimeligvis derved forvoldte Død. S. 278.
4 Febr. 1876. Forbrydelse mod 14—8, anseet med Minimum af Straf og denne indstillet til ved Benaadning at nedsættes til Strafarbeide i et Aar, der forudsattes at udstaaes paa Bodsfængslet. S. 289.

7 Marts 1876. Tvivlsomt Sp., om en Person ved tilregnelig Uagtsomhed havde forvoldt en Andens Død, besvaret bekræftende. S. 465.
30 Marts 1876. En Person, der i to Instantser var tilfunden Strafarbeide i 3 Aar 1 Maaned for Forbrydelse mod 14—8 frifunden i Høiesteret, idet dels Tiltalte antoges ikke at have overskredet Grændserne for berettiget Anvendelse af Magt for at opretholde sin Ret, dels Kausalforholdet mellem Legemsfornærmelsen og det 11 Dage senere indtraadte Dødsfald ikke ansaaes bragt paa det Rene. S. 397.
20 Mai 1876. Mord og Røveri. Sp. om Valget mellem Strafarbeide paa Livstid og Livsstraf med 4 Stemmer mod 3 afgjort til Gunst for den mildere Mening. S. 484.
27 Mai 1876. En Person dømt for Forbrydelse mod 14—27. Sp. om en Trudsel, brugt af en Medtiltalt, kunde ansees efter Omstændighederne at medføre Fare for Liv eller Helbred. S. 545.
14 Juni 1876. En Person, der gik med aaben Kniv paa et Fartøi, og derved i Mørke kom til at forvolde en anden et livsfarligt Saar, dømt for uagtsomt Manddrab. S. 572.
7 Septbr. 1876. En Person dømt til Minimum af Straf efter 14—8 medens han i Overretten var anseet efter 14—26. S. 621.
30 Septbr. 1876. En Person under tvivlsomme Omstændigheder dømt for uagtsomt Manddrab. Sp. om Erstatning til Afdødes Efterladte ikke løst under den kriminelle Sag. S. 666.
9 Januar 1877. Tvivlsomt Spørgsmaal om et i Dølgsmaal født og senere tilsiderybdet uægte Barn skulde ansees ufuldbaaret og dødfødt. S. 225.
17 Marts 1877. Tvende Personer, der af Feighed havde undladt at redde to Personer, der fløde paa et Hvælv, uagtet dette kunde skeet uden Fare, anseede efter 14—27. S. 380.
24 Mai 1877. Mordforsøg af en 17aarig Spedalsk, indlagt paa offentlig Pleiestiftelse, mod en 67aarig Medpatient, uden at noget rimeligt Motiv kunde udfindes, anseet med 2 Aars Strafarbeide. S. 493.
25 Juli 1877. Forsøg paa Mord i beboet Hus i Kristiania ved høilys Dag, Røveri og Mened anseet med 15 Aars Strafarbeide. S. 693.
3 Septbr. 1877. En Pige, der af Uagtsomhed gav et 5 Dages Barn Hostepulver, der fra Apotheket var udleveret uden Recept, istedenfor Barnepulver og derved forvoldte dets Død, anseet efter 14—26. S. 689.
20 Oktbr. 1877. Sp. om en Person skulde ansees efter 14—1 eller 14—3, afgjort til Gunst for det sidste Lovsted paa Grund af nogen Uklarhed om det eneste Vidnes fulde Troværdighed. S. 807.
19 Septbr. 1878. En Person for Forbrydelse mod 14—7, begaaet under stærk Beruselse, der dog ikke antoges at gjøre ham utilregnelig, anseet med Strafarbeide i 9 Aar og 6 Maaneder samt afsat fra sit Ombud som Kommunerepræsentant. S. 697.
16 Oktbr. 1878. En Person, der uden Overlæg stak en Anden med en 3½ Tomme lang Kniv, efter Omstændighederne antaget at have havt til Hensigt at dræbe. S. 759.
7 Decbr. 1878. En Moders Giftmord paa et 14 Dage gammelt uægte Barn godtgjort ved hendes egen angerfulde Tilstaaelse, strax Barnets Død var indtruffet. Særlig formildende Omstændigheder i Tiltaltes tidligere Forhold og Skjæbne. Det mildeste Strafalternativ i 14—1 valgt af alle Retter og Domfældtes Benaadning efter 6—8

Aars Strafarbeide af Høiesteret antydet i Benaadningsindstillingen. 1879, S. 65.

25 Febr. 1879. Sp., om Forsøg eller fuldbragt Forbrydelse mod 14—22 forelaa, besvaret til Gunst for den sidste Mening. S. 220.

1 Marts 1879. En Person paa egen — senere tilbagekaldte — Tilstaaelse samt Indicier dømt til 13 Aars Strafarbeide for Forbrydelse mod 14–3. Domfældte ilagt Erstatning til den Dræbtes Børn. S. 238.

18 Oktbr. 1879. Mærkeligt Tilfælde, hvor en Kvinde, der selv mente at have været svanger og i den 26—29 Uge af Svangerskabet, i to Instantser dømtes for Forbrydelse mod 14—19, men i Høiesteret frifandtes. Det medicinske Fakultets Erklæring om forskjellige Svangerskab og Abort vedkommende Sp. refereres. 1880, S. 117.

17 Januar 1880. En Person, der havde myrdet en af ham besvangret Pige for at skjule sin Forbindelse med hende, anseet med Strafarbeide paa Livstid. S. 249.

20 Marts 1880. En Pige, der havde født sit uægte Barn i Dølgsmaal og derpaa henlagt det i en Kiste i et Bedskjul, hvor det fandtes levende, frifunden, idet hun efter Omstændighederne troedes med det Anbringende, at hun havde anseet Barnet dødfødt. Sp. om at anvende 14—18 første Led, jfr. 3—1, og om Forstaaelsen af tidligere Præjudikater i denne Materie. S. 331.

16 Juni 1880. 6—11 anvendt paa en Pige, der efter at have med Hensyn til samme Foster forseet sig mod 14—22, jfr. 3—1 og 4, forsaa sig mod 14—16. S. 650.

Høiesterets Indstilling angaaende den under 24 Septbr. 1875 paadømte Sag mod en Gaardmandskone, der ved Gift havde taget sin Svigermoder, som havde Føderaad paa Gaarden, afdage. Enstemmig Indstilling til Fuldbyrdelse af den paa Livsstraf lydende Dom. 1875, S. 641.

Høiesterets Indstilling i Sag L.Nr. $\frac{5}{2}$¹ 1875. En Straffange anseet for Mord og Forsøg paa Mord med Livsstraf og indstillet til at lide Fuldbyrdelse af Straffen. 1875, S. 657.

Matrikuleringsvæsen.

28 Oktbr. 1876. Antaget, at Klage over urigtig Matrikulering kan anhængiggjøres for Domstolene, forsaavidt det paastaaes, at den indløbne Feil er forvoldt ved urigtig Bedømmelse af Retsspørgsmaal. Antaget, at saadan Anke kan indbringes for Domstolene i Form af Paaanke af Udpantningsforretning for udlignet Skat paa Matrikulen efter Varsel til de Autoriteter, der repræsentere de forskjellige Skatter. Antaget, at en en fast Eiendom tilliggende Lændseafgift, der ved Kontrakt var fastsat til et fast aarligt Beløb, maatte ansees som en „Herlighed" ved Eiendommen, der efter § 1 i L. 6 Juni 1863 skal tages i Betragtning ved Ansættelsen af Skylden. S. 785.

Od. 6 Septbr. 1875. Antaget, at Klager over urigtig Matrikulering, selv om de gaa ud paa, at Loven er urigtig anvendt, endeligen afgjøres af Fogderikommissionerne og ikke kunne undergives de almindelige Domstoles Prøvelse. S. 620. Kfr. 1876 S. 785.

Medicinal- og Sundhedsvæsen.

23 Marts 1872. Sp. om Forstaaelsen af § 23 i Ref. af 14 Jan. 1865 om Sundhedsvæsenet i Bergen. S. 464.

3 Juni 1873. Antaget, at Politiet i Kristiania, naar Sundhedskommissionen er hørt, under Mulkts Tvang kan forbyde Indvaanere at lade stinkende Skyllevand gaa ud i aaben Rende. S. 585.

21 Juni 1873. Omfattende Undersøgelser af Sundhedskommissioners Myndighed ligeoverfor Private, og specielt antaget, at Sundhedskommissioner ikke uden Hjemmel i Lov eller paa lovlig Maade tilkommen Vedtægt kunne give almindelige i den Privates Ret indgribende Regler til Fremme af Hygienen. S. 605.

25 Oktbr. 1873. En Person, der engang var mulkteret for at have oversiddet et Paalæg af Sundhedskommissionen, paany mulkteret for fortsat Oversidden af samme Paalæg, der saaledes antoges at kunne lede til et ubestemmeligt Antal Straffemulkter. S. 786.

15 Januar 1874. Sp. om en Sag efter Forelæggets Beskaffenhed alene gjaldt Overtrædelse af Bygningslovgivningen eller om Tiltalte i Tilfælde kunde ansees for at have gjort sig skyldig i sanitære Misligheder. S. 202.

16 Mai 1874. Under en Erstatningssag mod et Gasværk i en Kjøbstad i Anledning af forskjellige Ulemper, opstaaede ved Driften af samme, paaberaabes af Sagsøgeren, at Kjøbstadens Sundhedsvedtægter er overtraadte. Dette antages imidlertid at maatte paatales af vedkommende Autoritet og ikke at kunne gjøres gjældende af Nabo. S. 409.

6 Mai 1876. Sp. om Bergens Sundhedskommissions Kompetentse til at forbyde et Hus's Benyttelse til Beboelse, besvaret bekræftende. S. 509.

21 Novbr. 1876. Sp. om Forstaaelsen af Kristiania By's Sundhedsvedtægts §§ 11, 14 og 21. Sp. om Domstolenes Kompetents til at bedømme Gyldigheden af Sundhedskommissionens Dekreter. 1877, S. 81.

9 Oktbr. 1877. Tvivlsomt Sp. om et Præparat henhørte til «medicamina» og saaledes var Gjenstand for Apothekeres Enehandel, besvaret bekræftende. S. 763.

Bd. 2 Oktbr. 1875. En Fabrik, der undlod at efterkomme Sundhedskommissionens Paalæg om at forhøie sin Fabrikpibe, eller at forsyne den med saadanne Indretninger, at Røgen fra samme ikke forulempede Naboerne, anseet med Mulkt. S. 654.

Bd. 2 Oktbr. 1875. Et Gasværk i By tilpligtet, overensstemmende med Paalæg af Sundhedskommissionen, at forhøie en Pibe og anbringe Trækpiber, men frifunden for et videregaaende Paalæg, der antoges at maatte medføre en Bygnings fuldstændige Nedrivelse. S. 669.

Mened.

27 Januar 1871. En Person, der var tiltalt for falsk Vidnesbyrd, frifunden, fordi han efter Omstændighederne antoges at have afgivet sit Vidnesbyrd i god Tro. S. 229.

30 April 1879. En for Mened tiltalt Person frifunden med 4 mod 3 Stemmer. S. 482.

25 Oktbr. 1879. Sp. om 12—1 eller 12—5 paa Tilfældet var anvendeligt, under Dissents afgjort til Gunst for den første Mening. 1880, S. 145.

Militære.

17 Januar 1871. Sp. om Forstaaelsen af den militære Straffelovs §§ 32 og 50. S. 191, kfr. den Pag. 246 indtagne Oplysning.

11 Marts 1871. Sp. om Anvendelse af den militære Straffelovs §§ 79 kfr. 85, 89 og 132. S. 261.
18 April 1871. Uregelmæssig Forkyndelse af en af den permanente norske Overkrigskommission i Stockholm afsagt Dom efter Omstændighederne antagen at kunne passere, og Kompagnichefens Attestation om, at Dommen er Angj. forkyndt i hans og en subaltern Officers Paahør, antaget som tilstrækkeligt Bevis for Forkyndelsen. S. 383.
4 Juli 1872. En Officer dømt fra Embedet for Overtrædelse af den militære Straffelovs §§ 150, 127 og 162. S. 572.
27 Marts 1873. Sp. om Reserveofficerers Adgang til at erholde Diæter eller det for fast ansatte Officerer normerede Exercertillæg under de aarlige Vaabenøvelser. S. 460.
7 Marts 1874. En Vagtmester ved Arsenalet ikke henført under § 145 i den militære Straffelov. S. 383.
27 Mai 1874. En norsk Sekondløitnant uden fast Løn, der forlod Landet og indtraadte som Elev af et udenlandsk Krigsakademi, udslettet af Rullerne som norsk Officer og senere, efter Hjemkomst fra Udlandet, negtet at indtræde i sin tidligere Stilling, men tilpligtet at udtjene sin Værnepligt med en bestemt passende Afkortning som menig Soldat. Antaget, at Generalkrigskommissærens Skjøn om Længden af denne Afkortning kan omgjøres af Høiesteret. S. 569.
21 Novbr. 1874. Sp. om Forstaaelsen af Grundlovens § 89. Sp. om en Underofficer havde gjort sig skyldig i Overtrædelse af den militære Straffelovs § 113. 1875, S. 50.
27 Febr. 1875. En Underofficer, der havde indgivet urigtige Rapporter og falskelig udfærdiget en Mulktresolution i en Overordnets Navn, anseet efter Krll.s 11—2, 24—13 jfr. 32 samt den militære Straffelovs § 13, uden at det kom i Betragtning, at den Overordnede, hvis Navn var misbrugt, ikke var rette Vedkommende til at udfærdige Mulktresolutionen. S. 274.
31 Marts 1875. En Divisionschef, der var kommanderet til at befale Kompagni, tilkjendt Diætgodtgjørelse for denne Tid. S. 261.
5 Mai 1875. En værnepligtig Soldat, der forlod Distriktet, efter dertil at have søgt Tilladelse, som han havde Grund til at tro vilde blive meddelt, men før denne endnu var udfærdiget, anseet efter den militære Straffelovs § 91. En civil Mand, i hvis Tjeneste han var, ikke anseet strafbar for at have forment ham i Tide at vende tilbage. S. 312.
6 Septbr. 1875. En Sergeant, der havde oppebaaret og forvendt Mulktbeløb, som af hans Bataillonschef var Mandskaber dikterede og som han efter Ordre havde forelagt dem, anseet bemyndiget til i Stillings Medfør at oppebære dem og saaledes dømt for Forvendelse efter 24—20, jfr. 32 og den militære Straffelovs § 56. S. 599.
13 Novbr. 1875. En lønnet Korporal ved en national Bataillon anseet at henhøre under Krigsret for almindelige Forbrydelser, uden Hensyn til om han var kaldet til nogen militær Tjeneste, da Aktionsordren udfærdigedes mod ham. 1876, S. 104.
24 Novbr. 1875. 5 Menige dømte efter den militære Straffelovs §§ 108, andet Led, 113 og 162, for indgiven Klage over Overordnet. Billiget, at en Underofficer i en Officers Forfald tilkaldtes som Medlem af en Overkrigskommission, der efter vedkommende kgl. Res. skulde bestaa alene af Officerer og en civil, juridisk Embedsmand. 1876, S. 167.

28 Oktbr. 1876. En Militær anseet rettelig tiltalt for en almindelig Forbrydelse ved civil Ret, da Aktionsordren var udfærdiget, før han fremmødte til Tjenstgjøring, skjønt Sagsbehandlingen sees at have fundet Sted under den militære Tjenstgjøring. S. 774.

29 Novbr. 1876. Krigsretsdom til Bestillings Fortabelse for en Underofficer ikke anseet som Gjenstand for nødvendig Appel, og en af Generalauditøren paa egen Haand uden Høistkommanderendes Ordre foretagen Appel af saadan Dom derfor afvist fra Høiesteret. Tvivlsomt Sp. om nogle forvendte Penge vare at anse som offentlige eller ikke og deraf følgende Uklarhed om vedkommende Straffebud. Urigtig Optælling af Stemmerne i en Krigsret, karakteriseret ved Underkjendelse af Dommen. 1877, S. 88.

28 April 1877. Antaget, at befalet Fremmøde af en Militær for Overordnet forat modtage Meddelelse om negtet Appel og for at indsættes i Straf, er „militær Tjeneste". Den militære Straffelovs § 108 anvendt paa en Militær, der fremmødte beruset hos sin Chef og mod ham udviste respektstridigt Forhold, der dog et gik saavidt, at det vilde bragt en Civil ind under Krll.s 10—4, 16—12 eller 17—8. S. 513.

12 Mai 1877. Tvivlsomt Sp. om en Kadet, der efter i 4 Aar at have gjennemgaaet Krigsskolen entlediges uden at blive Officer, i Henhold til de ved hans Indtrædelse paa Krigsskolen gjældende, senere ophævede, reglementariske Bestemmelser kunde kræve at ansees som den, der havde udtjent de 3 første Aar af sin militære Tjenestetid, besvaret benegtende. S. 451.

24 Septbr. 1879. En Række tvivlsomme Sp. om Forstaaelsen af Begrebet „Vold", om Forstaaelsen af Ordet „Befalingsmand" og om Forstaaelsen af Ordene „udenfor Tjenesten", alt i den militære Straffelov. S. 865.

18 Decbr. 1879. En Officer, der havde sendt et Andragende vedkommende hans militære Aflønning direkte til Storthinget med Forbigaaelse af militære Overordnede, anseet efter den militære Straffel.s § 150. Sp. om Jurisdiktionen ved Throndhjemske ridende Jægerkorps. 1880, S. 78.

13 Marts 1880. En Officer dømt til Embedsforbrydelse efter den militære Straffelovs § 164 for sit Forhold ved om Natten hemmeligen at forlade Officersarrest og begive sig ud i Byen. S. 326.

Afh. Militær Forbrydelse og Varigheden af Strafarbeide for denne Forbrydelse. 1871, S. 409.

Afh. Nogle Bemærkninger om den militære Straffelovs Forhold til den ældre Lovgivning og navnlig til Subordinationsforordningen af 27 April 1792. 1872, S. 665.

Afh. Den militære Straffelovs mest omfattende Straffebud (§§ne 150 og fl.). 1873, S. 537.

Notits. De militære Underklassers Formuesraadighed. 1874, S. 616.

Afh. Den militære Straffelov og almindelige Forbrydelser begaaede af Militære. 1876, S. 481.

Mortifikation.

7 Oktbr. 1871. Sp. om en Mand, der oprindelig støttede sit Krav til Vexler, kunde gjøre dette gjældende uden enten at fremskaffe Vexlerne eller lade dem mortificere, efter Omstændighederne besvaret bekræftende. S. 687.

Bd. 6 Febr. 1879. **Varselsfristen i Mortifikationssager antaget at være 3 Kalendermaaneder, ikke 12 Uger.** 1880, S. 751.

Naskeri.

19 Novbr. 1870. Sp. om en Række Melkninger af Fremmedes Kreaturer til Fortæring paa Stedet skulde ansees som flere eller en fortsat Forbrydelse. 1871, S. 46.

1 Juli 1871. Sp. om Bemægtigelse af Øl til Fortæring paa Stedet er Forbrydelse mod 19—1 eller 22—14. S. 547.

21 Oktbr. 1871. Sp. om 19—1 eller 22—14 skulde anvendes paa Bemægtigelse af Oretrær til Brændsel. S. 803.

2 Decbr. 1871. En Person, der havde benyttet en otte Aar gammel Dreng som Redskab til Bemægtigelse af Gulerødder i en Have dømt som Hovedgjerningsmand. Den Omstændighed at Angj. fjernede sig 40—50 Alen fra Gjerningsstedet, førend han fortærede sin Part af Rødderne, antaget at bringe Gjerningen fra 22—14 ind under 19—1, uagtet det Hele passerede in continenti. Sp. om Opbryden af Stængsel skulde antages at have fundet Sted. 1872, S. 126.

17 Febr. 1872. En Person, der i en lang Aarrække ulovlig havde taget Trævirke i en Almenning, som det synes hver Gang for under 12 Skill.s Værdi, anseet efter 19—1, idet Gjerningerne ansaaes som en sammenhængende Forbrydelse, ikke efter 22—14. Med Hensyn til Anvendelsen af § 2 i Lov af 9 Juni 1866 ansaaes den første Bemægtigelse, uagtet den ikke i og for sig, men alene ved Fortsættelsen gik ind under 19—1 og saaledes blev Gjenstand for stigende Straf i Gjentagelsestilfælde, som den afgjørende. S. 249.

19 Novbr. 1872. En Person, der havde taget Østers paa Grund, der efter Omstændighederne ansaaes privat Eiendomsret undergiven, dømt efter 22—14, da det ikke var oplyst, at Værdien af de optagne Østers oversteg 12 Skill. 1873, S. 246.

17 August 1874. Sp. om 19—1 eller 22—14 var anvendelig paa en Person, der skar Baandene over paa en Tønde, der henlaa paa en aaben Brygge, og deraf udtog et Par Sild til 2 Skillings Værdi som han fortærede paa Stedet, afgjort til Gunst for det første Lovsted. S. 659.

16 Novbr. 1875. Sp. om Forholdt mellem 22—14 i Lov af 3 Juni 1874 og Bedragerikapitlet ventileres uden at løses. 1876, S. 138.

17 Decbr. 1875. Det mildere Alternativ i 22—14 anseet anvendeligt paa en Del Drenge, der havde bemægtiget sig Æbler i en Have, og som Følge deraf 3 af dem, der vare under 15 Aars Alderen i Henhold til 6—8 frifundne. 1876, S. 203.

24 Januar 1880. Dissents om Ris eller Advarsel for nogle Drenge, der havde stjaalet Frugt ved at stige over et Gjærde. S. 567.

10 April 1880. En Person, der blev antruffen „netop som han var ifærd med at fælde et Træ" i Andenmands Skov, efter Oplysningerne forøvrigt fældet for fuldbragt Forbrydelse mod 22—14. Underretsdommen underkjendt, fordi Bestemmelsen i Krll.s 6—21 andet Punktum var overseet. S. 820.

Novation.

1 Febr. 1872. Sp. om ved et Vexelobligationslaan i en Sparebank saadan Novation havde fundet Sted, eller saadan kontraktmæssig Henstand var given, at en Kautionist derved kunde antages fritaget for sit Ansvar. S. 157.

Nødværge.

8 Decbr. 1870. En Drabsmands Paastand om, at et Drab, som blev anmeldt af ham selv, og hvor Beviset beroede paa hans Tilstaaelse, var forøvet til Nødværge, forkastet, og Tiltalte, der i alle Fald antoges at være skyldig i Overskriden af Nødværge, anseet efter Krll.s 14—3; Straffen dog, under Henvisning til den Synsmaade, som ligger til Grund for Bestemmelsen i Krll.s Kap. 7 § 9, alene bestemt til 10 Aars Strafarbeide. 1871, S. 81.

30 April 1873. Antaget, at man er berettiget til at bruge Nødværge, selv om man ved Flugt kunde unddrage sig Faren. Sp. om Overskridelse af Nødværge. S. 521.

24 Febr. 1874. En Person, der var i Nødværgestilfælde, for i sit Nødværge at have gaaet videre end fornødent og derved forvoldt en Andens Død, dømt for uagtsomt Manddrab. S. 310.

17 Septbr. 1875. En Person dømt efter 14—26 for Overskridelse af Nødværgeret. S. 629.

29 Januar 1876. En Mand, der var udsat for Forulempning i Gjerning og Tale af en drukken Person, anseet at være i Nødværgestilfælde, da han med lette Slag og et let Stød søgte at holde ham fra sig, og blev saaledes ikke anseet ansvarlig for den Druknes rimeligvis derved forvoldte Død. S. 278.

30 Marts 1876. En Person, der i to Instantser var tilfunden Strafarbeide i 3 Aar 1 Maaned for Forbrydelse mod 14—8 frifunden i Høiesteret, idet dels Tiltalte antoges ikke at have overskredet Grænserne for berettiget Anvendelse af Magt for at opretholde sin Ret, dels Kausalforholdet mellem Legemsfornærmelsen og det 11 Dage senere indtraadte Dødsfald ikke ansaaes bragt paa det Rene. S. 397.

26 Juni 1880. En Direktionsformand, der under en i et Direktionsmøde opstaaet Uenighed vil hæve Mødet og fjerne sig med Protokollen, bliver af et tilstedeværende Direktionsmedlem standset med Forsøg paa at bemægtige sig Protokollen for at fortsætte Mødet. Direktionsformanden hævder nu med Næveslag sin Besiddelse af Protokollen. Sat under Justitiens Tiltale for Overfald paa sagesløs Mand frifindes han i begge Retter; i første Instants fordi Klageren ikke ansaaes sagesløs, i Høiesteret fordi Nødværgeretten ikke ansaaes overskreden. S. 470.

Odel.

20 Decbr. 1870. Sp. om det er Inhabilitetsgrund for en Skjønsmand ved en Odelstaxt, at han har fungeret som Forligelseskommissær i Sagen, og endvidere, at han er Medeier for en Andel i et lidet betydeligt Appertinents til den Eiendom, som skal taxeres. 1871, S. 137.

15 Marts 1872. Sp. om Forligsmægling og Udsigelse i en Odelsløsningssag rettelig var anstillet mod den, som efter Kjøbekontrakt var Eier og Besidder, eller om en Person, der senere fik thinglæst Hjemmel paa Eiendommen, kunde høres med det Anbringende, at han paa de nævnte Tider, trods Kjøbekontraktens Lydelse, var den sande Eier og Besidder. Sp. om Odelsløsningssøgsmaal uden ny Forligsmægling og Udsigelse m. M. kan fortsættes mod en ny Eier, der udleder sin Ret fra den mod hvem Søgsmaalet er paabegyndt. Sp. om en Odelsløsningsmand, der havde tilbudt Løsningssummen efter Udregning foretagen ved Hjælp af en erhvervet Panteattest, skulde

have tabt sin Løsningsret, fordi det ved Eftersyn af en thinglæst og anmærket Pantobligation viste sig, at denne — uden at det kunde sees af Panteattesten — alene hvilede paa en Parcel af Eiendommen og antoges alene for en mindre Del med Rette at kunne afgaa i Løsningssummen. S. 361.

17 Oktbr. 1872. Odelstvist, hvorunder spørges, dels om en paa Skifte foregaaet Deling af Odelsgods mellem Fader og Søn skulde ansees som skeet i Henhold til Bestemmelserne i Frdn. af 14 April 1769 eller Odelsl.s § 14, dels om Gyldigheden af en senere af Faderen angaaende den halve Del af Godset, som han beholdt, i formentligt Medhold af Odelsl.s § 14 udstedt Deklaration om denne Parts Deling mellem to af hans Børn. Specielt berøres Sp., om en saadan Erklæring, der utvivlsomt var ugyldig, forsaavidt den tillagde en senere Odelsberettiget den ene Part af Godset, delvis kunde opretholdes, saaledes at Delingen blev staaende, men Delene fordeltes blandt de Berettigede efter Loven. S. 777.

25 April 1874. I et Tilfælde, hvor Odelsløsning finder Sted overensstemmende med Odelsl.s § 25, antages den Omstændighed, at det var vedtaget, at Løsningsmanden skulde overtage et Føderaad, der var værdsat til 150 Spd., først fra Faredag, idet det indtil da skulde udredes af Besidderen, der forblev paa Gaarden, ikke at kunne opfattes som en Udsættelse af endeligt Opgjør mellem Parterne, men Besidderen antoges at maatte lade sig nøie med den paa Thinge erlagte Løsningssum, hvori Føderaadets Værdi var fratrukket, uagtet Føderaadsmanden døde, før Løsningsmanden til Faredag tiltraadte Gaarden, saaledes at denne aldrig kom til at udrede Føderaadet. Bemærkninger under Voteringen om Besidderens Forpligtelse til, naar Odelsløsning sker efter § 25, at udrede Føderaad, Beiarbeide, Lægdshold o. s. v. indtil Faredag. S. 508.

16 Juni 1875. Antaget, at det under en Odelssag om en Gaard, der eiedes af et Handelsfirma, var tilstrækkeligt at indkalde, udsige og stevne Firmaets Chef og Disponent under Betegnelse som „Gaardens nuværende Eier". S. 545.

22 Juni 1875. Antaget, at en Odelsprætendent kan fortsætte et Odelsløsningssøgsmaal, der er anlagt angaaende to Matrikulnumere over hvilke der er fælles Taxt, forsaavidt angaar det ene, over hvilket saaledes ingen særskilt Taxt haves, mod en oprindelig Sagen uvedkommende Trediemand, der i Mellemtid ved Retsforlig under særskilt Odelssøgsmaal var kommen i Besiddelse af dette Matrikulnumer. S. 549.

11 Marts 1876. Den Paastand, at en Kjøbekontrakt om Odelsjord er perficeret mellem de Handlende, begrunder ikke at Odelspræskriptionen løber fra denne Begivenhed, selv om den er den Odelsberettigede fuldt bekjendt. Sp., om der var tilstede et efterfølgende Samtykke fra Odelsprætendentens Side, hvorved en Deling af Odelsgodset, der ikke var foretaget i Overensstemmelse med Odelsl.s § 14 d, ratihaberedes, forkastet. Den Mening, at Odelsl.s § 14 er at følge strengt efter Ordene opretholdes. S. 385.

24 Mai 1876. Naar en Gaard, hvorpaa der hviler Føderaad, løses paa Odel paa den i Odelslovens § 25 nævnte Maade, opstaar Sp. om Løsningsmanden har at overtage Føderaadets Udredelse ligefra Skjødets Udstedelse eller først fra næste Aars Faredag, da Til-

trædelse efter Loven ſker. Sp. in casu løſt efter foreliggende ſpecielle Omſtændigheder uden i dets Renhed at beſvares. S. 504.
1 Decbr. 1876. Sp. om Forſtaaelſen af Odelslovens § 5. 1877, S. 55.
7 Decbr. 1876. Sp., om en Moders og hendes anden Mands Beſiddelſe efter Skifteudlæg i Henhold til Odelsl.s § 16 af Sønnens Odelsjord kan begrunde en ſelvſtændig Odelshævd, berøres uden at løſes. Det antages, at Præſkription af Sønnens Odelsret i det i nævnte § betegnede Tilfælde begynder at løbe fra hans fyldte 25 Aar. 1877, S. 73.
1 Febr. 1877. Antaget, at en odelsberettiget Eier af en Gaard ei taber ſin Odelsret ved at ſælge Gaarden. S. 249.
26 Januar 1878. 14 April antaget at være Lovens Faredag, og Sp. om 3 Mai efter Vedtægt var at anſe ſom Faredag for Jord i Fane Thinglag, beſvaret benegtende. S. 369.
6 Febr. 1878. Paaſtand om en Odelsløsningsſags Afvisning anſeet implicite at indeholde Paaſtand om at Løsningsmanden ſkulde have ſin Odelsret fortabt. Antaget, at ethvert Bevis for at en et Odelsgods paahvilende Heftelſe er afgjort, maa komme den Indſtevnte under Odelsløsningsſagen tilgode ved Beſtemmelſen af Løsningsſummen, uden at det kan komme i Betragtning, at Kvitteringen har fundet Sted paa ſelve Løsningsdagen og at Afslæsning endnu ei har fundet Sted. Tviſt om hvorvidt den ſkede Kvittering for et Føderaad var gyldig og reel. S. 356.
4 April 1880. Antaget, at Odelspræſkription løber fra Skjødets Udſtedelſe, og at Overdragelſe i Forening med Beſiddelſe ikke kan erſtatte Skjøde. Antaget, at den Omſtændighed, at det var Odelsløsningsmandens Skyld, at Beſidderen ikke havde Skjøde, i intet Fald kunde relevere med Henſyn til Odelsrets Præſkription. Sp. om Forſtaaelſen af Ordene „Jord paa Landet“ berøres. S 382.
11 Decbr. 1880. Sp. om Friſindelſe for et Odelsløsningsſøgsmaal, fordi dette paaſtodes kun i Navnet at være anlagt af den Odelsberettigede, men i Realiteten af en Uvedkommende. Sp. om efter Odelsl.s § 28 Beſidderen, der hugger i Odelsgodſets Skov under Søgsmaalet og taber Sagen, ſkal betale baade Erſtatning for Forringelſe efter Skjøn og Erſtatning for det Aavirkede, eller om den første Erſtatningspoſt indbefatter den ſidſte i ſig, beſvaret til Gunſt for denne Mening. 1880, S. 209.

Ob. 2 Aug. 1871. Antaget, at Præſkriptionen af Odelsret til en ved Teſtamente af en Odelsberettiget til en Fremmed ſkjænket Gaard løber fra Teſtators Død og ikke førſt fra Teſtamentets Thinglæsning. 1873, S. 645.

Offentlig Myndighed.

10 Decbr. 1870. En Perſon, der havde overfaldt en Stationsmeſter ved en offentlig Jernbane, medens han var iſærd med Udøvelſen af ſin Stillings Pligter, og hindret ham deri, anſeet efter Krll.s 10—1. 1871, S. 121.
24 Febr. 1871. Sp. om Husinkviſitions Tilladelighed fra Grundlovens og Proceslovgivningens Standpunkt. S. 221.
5 Septbr. 1871. Sp. om Befrielſe af Straffange fra Korrektionsfængſel i Strafanſtalten kan anſees efter Krll.s 10 § 14 eller alene korrigeres paa den i Krll.s 2—13 anviſte Maade. S. 635.
7 Septbr. 1871. Sp. om en Exekutus, der ei havde været tilſtede

ved Exekutionen, hvor det var forsømt at afholde Effekter for 12 Spd., var berettiget til senere inden Auktionen paa egen Haand at udtage Effekter til dette Beløb uden Paaanke af Exekutionen. S. 825.

12 Septbr. 1871. Sp. om 10—23 alene er anvendelig paa den, der skalter og valter i Bo, der efter Loven maa behandles af Skifteret, eller om denne Artikel ogsaa er anvendelig paa den, der skalter og valter i Bo, han selv frivillig har overleveret til Skifterettens Behandling. S. 665.

12 Oktbr. 1871. Sp. om 10—23 eller 21—1 paa Tilfældet var anvendelig. S. 745.

12 Oktbr. 1872. Sp. om Retsvidners Pligt til at bistaa Administrator med Ordens Opretholdelse under Retsmødet. S. 817.

21 Novbr. 1872. Antaget, at en Politikonstabel i Henhold til Politianordning af 22 Oktbr. 1701, Post II Kap. 3 § 2 er berettiget til, til enhver Tid af Døgnet, at kræve Adgang til offentlige Steder, naar han bliver opmærksom paa, at noget Ulovligt foregaar, og at dette ikke indgaar under Begrebet „Husinkvisition". Krll.s 10—1 og 3 i de underordnede Instantser anvendt kumulativt, men ved Høiesteret alene 10—1. 1873, S. 125.

15 Januar 1873. En Person anseet efter 10—1 og 2 kfr. 26 for voldsom Modstand mod en Konstabel, der efter Tiltaltes Hustrus Anmodning vilde føre ham paa Politistationen, fordi han i sit Hjem støiede, opførte sig voldsomt, viste sin Hustru ud i Kjøkkenet m. M. Konstabelens Forhold dog misbilliget af Rettens Pluralitet. S. 281.

28 Januar 1874. En Kone, der havde sat sig i Besiddelse af en Plads, af hvilken hun var udkastet, straffet efter Krll.s 10—21, uagtet væsentlig Tvivl baade om den forudgaaede Auktions og den forudgaaede Udkastelses reelle og formelle Beføielse, idet de fremmede Retshandlinger antoges at maatte fordres respekterede, indtil de vare underkjendte. Sp. om Tilsaaning af Jord, hvoraf Tiltalte var udkastet, henhørte under 10—21 eller under 22—6, besvaret til Gunst for det første Lovsted. S. 140.

15 April 1875. 10—4 kfr. 26, ikke anseet anvendelig paa den, der udskjælder en Lensmand, naar han forretter Udpantning eller udøver andre Funktioner, der ei ere Politifunktioner. Ved Siden heraf antaget, at en Lensmand, ved under saadanne Forretninger at tilkjendegive, at han tillige optræder som Politi, kan skaffe sig Beskyttelse i 10—4. S. 279.

8 Juni 1875. Sp., om en extraordinær Konstabel, der optraadte i Uniform, kunde siges at være i Tjeneste, efter Omstændighederne besvaret benegtende. S. 507.

18 Juni 1875. En Person, der havde øvet Vold mod en militær Gefreider, der førte en Afløsning, anseet efter Krll.s 10—1 kfr. 26. S. 547.

19 Januar 1877. Domfældelse efter Krll.s 10—1 og 2 jfr. 26. S. 116.

3 Marts 1877. En Konduktør ved en Statsjernbane anseet som Bestillingsmand. En drukken Person, der paa en Jernbanestation forstyrrede Betjentene, uden dog virkelig at hindre dem i at udføre deres Gjerning og uden at have havt dette til Hensigt, frifunden for Tiltale for Forbrydelse mod 10—3. S. 318.

7 April 1877. Antaget, at ikke Politibetjente og Konstabler, men vel en Politimester (Byfoged) indgaar under Begrebet „Øvrighed" i 10—9.

Særdeles tvivlsomt Sp. om en Politimesters Anmodning til en Hob om at gaa „stille" eller „pent" hjem efter Omstændighederne fyldestgjorde Fordringerne i 10—9. S. 408.

10 Septbr. 1878. En Person, for Forbrydelse mod 10—1 og 2, jfr. 26, ilagt 32 Dages Arrest og indstillet til Benaadning med 100 Kroners Bøder. Sp. om ikke Bøder eller Minimum af Arrest under disse Omstændigheder direkte burde anvendes. S. 693.

9 Oktbr. 1878. Antaget, at en Politibetjent, der paa Inspektionstur i sit Distrikt passerer et Nabodistrikt, ogsaa inden dette nyder godt af den Beskyttelse som 10—4 giver saadanne Officianter. S. 751.

20 Febr. 1879. Slutningsbestemmelsen i 10—2 anvendt. S. 248.

9 Decbr. 1879. Antaget, at en Lensmand, der under en Udpantningsforretning, som han administrerede, havde forevist Polititegn, nød den Beskyttelse mod Forulempning, som Kriminalloven gjennem Bestemmelse om offentlig Paatale har tilstaaet disse Funktionærer. 1880, S. 172.

20 Oktbr. 1880. En Person, hos hvem der var gjort Exekution, straffet for Forrykkelse af det udexekverede Gods i et Tilfælde, hvor han under Exekutionen havde opgivet, at Godset tilhørte en Tredjemand, og under Institssagen vedblev dette. Sagen i Høiesteret afgjort efter foreløbig Besvarelse af Eiendomsspørgsmaalet, og Underrettens Opfatning, at den blotte formelle Krænkelse af Exekution var nok til at betinge Anvendelse af 10—19, forkastet. Muligheden af, at Tiltalte virkelig havde havt den Opfattelse af Eiendomsforholdet, som vilde befriet ham for Straf, og hvilken Mening i Høiesteret havde tvende Stemmer for sig, af Førstvoterende paaberaabt ikke som Frifindelsesgrund men som formildende Omstændighed, uden at det af Voteringen fremgaar, hvorvidt de følgende Voterende, der alene „i det Væsentlige og Resultatet" have tiltraadt Førstvoterendes Votum, have tiltraadt denne Bemærkning eller anseet Tiltaltes mala fides godtgjort. S. 777.

Bd. 3 Decbr. 1870. Sp. om Politiet har Adgang til at forlange sig indladt i et offentligt Skjænkested for at paase Politilovgivningens Bestemmelser om Nattesæde overholdte. 1871, S. 31.

Bd. 29 Febr. 1876. En Huseier, der i Henhold til en i Leiekontrakten vedtaget Bestemmelse om, at Eieren i Tilfælde af mislig Betaling skal have „fri Raadighed over Bekvemmeligheden med 2 Mænds Ryddiggjørelse uden Øvrighedens Mellemkomst," havde udkastet Leieren, anseet med Mulkt efter 10—22. S. 591.

Notits. Sp. om konstituerede Embedsmænd med Hensyn til mod dem begaaede Forbrydelser mod Krll.s 10de Kap. skulle sættes i Klasse med Embedsmænd eller med Ombuds- og Bestillingsmænd. 1873, S. 96.

Notits. To Høiesteretsdomme vedkommende Krll.s 10—19. Exekution og ældre obligatorisk Ret. 1879, S. 808.

Paatale.

21 Januar 1871. Sp. om Aktionsdekretets Omfang. S. 265.

28 Januar 1871. Sp. om en Person, der „efter Anmodning af Tiltalte" har tilbagekaldt sin Klage over en Forbrydelse, der er privatpublik Tiltale undergiven, med Virkning kan fornye Klagen. S. 250.

11 Marts 1871. Sp. om Erstatning under Straffesagen kunde ilægges Tiltalte for Forvendelser, der stod i Forbindelse med hans

Forbrydelse forøvrigt, men ikke var indbefattet under Aktionsordren. S. 261.

11 Marts 1871. Krll.s 17—1 anseet lige anvendelig, enten Forbrydelsen er ubetinget offentlig Paatale undergiven eller kun paatales efter den Fornærmedes Forlangende. S. 534.

30 Marts 1871. Justitssag mod tvende Lodser for uagtsom Paaseiling af ikke lodspligtigt Fartøi indtruffen, medens Lodsloven af 1824 endnu var gjældende, afvist fra Høiesteret, fordi den nye Lodslov af 1869, efter hvis Ikrafttræden Tiltale var dekreteret, i saadant Tilfælde forskriver privat-publik Paatale, medens Klage her manglede. S. 273.

13 Mai 1871. Sp. om en Person, der efter eget Opgivende alene havde Transport til Inkassation paa en Fordring, var kompetent Klager i Anledning Forrykkelse af Gods udexekveret for denne Fordring. S. 457.

12 Oktbr. 1871. Sp. om hvem der var kompetent Klager i Anledning af, at Effekter vare forrykkede i et Bo, hvor der var umyndige Arvinger, og specielt om Amtmanden i saa Henseende kunde ansees som summus tutor. Sp. om Lensmandens, Sorenskriverens eller Amtmandens Forhold kunde opfattes som en Klage. Sp. om Klage fra en Fornærmet er nødvendig for at anvende et Lovsted, der forudsætter privat-publik Paatale, naar Faktum tillige indgaar under et Lovsted, hvis Overtrædelse det Offentlige ubetinget paataler. S. 745.

10 Novbr. 1871. Sagsbehandlingen i en alene efter Tiltaltes Begjær til Overret og Høiesteret indanket Sag kjendt uefterrettelig at være som angaaende et Faktum, for hvilket Tiltale ikke var besluttet paa den i Lov af 17 Marts 1866 foreskrevne Maade, og Sagsomkostningerne paalagte det Offentlige. 1872, S. 1.

13 Januar 1872. Sp. om offentlig eller privat-offentlig Paatale i en Sag mod en Præst, som i Strid med Vedkommendes Begjær ved Daabshandlingen havde benyttet en anden Oversættelse af Troesartiklerne end den i Alterbogen indtagne. S. 49.

17 Febr. 1872. Sp. om, hvorvidt § 2 i Lov af 17 Marts 1866 om Tiltalebeslutnings Udfærdigelse er anvendelig ogsaa i Politisager. S. 258.

2 Septbr. 1872. Sp. om i et Ladested den som Politimester fungerende Sorenskriver eller Distriktets Foged skulde udfærdige Mulktforelæggelser og Aktionsdekreter i Politisager. S. 674.

16 Novbr. 1872. Antaget, at en Skipper, som havde anmeldt et Tilfælde af Rømning og derved foranlediget Optagelse af Forhør, hvorunder han afgav Forklaring som Klager, maatte ansees som den, der havde villet begjære Paatale. S. 825.

15 Januar 1873. Den Omstændighed, at Aktionsordren kun lyder paa „voldsom Modstand mod Politiet", udelukker ikke Retterne fra at anvende 10—1, naar Oplysningerne dertil give Anledning. S. 281.

23 Januar 1873. Antaget, at Rederiet og ikke blot Skipperen er kompetent Klager i Anledning af Søfolks Rømning eller Vægring ved at gjøre Tjeneste. S. 601.

1 Mai 1873. En Appelpaategning i Henhold til L. af 17 Marts 1866 § 46 forstaaet strengt efter Ordene og et Faktum som Følge deraf anseet udelukket fra Høiesterets Paakjendelse. S. 494.

6 Septbr. 1873. Antaget, at Rederiet er berettiget til at paatale Forbrydelser mod Søfartsl.s §§ 114 og 115. S. 673.

12 Decbr. 1874. Sp. om Omfanget af en Tiltalebeslutning og om Domstolenes Adgang at henføre et paatalt Faktum, der indeslutter to Forbrydelser, under begge Lovsteder, uagtet Tiltalebeslutningen alene nævnte det ene af de to. 1875, S. 41.
4 Febr. 1875. En Sag afvist fra Underretten, paa Grund af at Klage ikke ansaaes fremsat. Ved Bedømmelsen heraf antages en, senere end Sagens Paadømmelse, af Vedkommende afgiven Forklaring om, hvad der havde været hans Mening, ikke afgjørende. Spørgsmaalet om Amtmanden som et Slags Overværge skulde kunne optræde som Klager paa en Umyndigs Vegne, berøres under Voteringen. S. 148.
13 Febr. 1875. Høiesteret kjendte de ergangne Domme uefterrettelige, fordi Tiltalte, der var sat under Tiltale for „ulovligen at have bemægtiget sig en Stok, der henlaa paa Stranden", hvilket af Pluraliteten fortolkedes som Tyvsaktion, udenfor Anklagedekretet var dømt efter 21—14. S. 228.
13 Oktbr. 1875. En Person, der tiltaltes for Mened, Forfalskning af et en Justitssag vedkommende Brev fra Referenten og Brevbrud begaaet med Hensyn til dette Brev, dømmes i Overretten for de to første Forbrydelser og akkviescerede ligesom det Offentlige hermed. For den tredie Forbrydelses Vedkommende blev Sagen derimod afvist fra Overretten paa Grund af manglende Klage fra Referenten, der ansaaes som den Fornærmede. Sagen appelleres af Amtet alene for dette Faktums Vedkommende. Høiesteret antog efter Omstændighederne Amtmanden som rette Vedkommende til at paatale denne Forbrydelse, og forkastede den Paastand, at delvis Akkviescents og delvis Paaanke skulde være utilstedelig. S. 804.
27 Novbr. 1875. Sp. om et Faktum indbefattedes af Aktionsordren, besvaret benegtende. 1876, S. 182.
20 Decbr. 1875. Indskrænket Forstaaelse af Aktionsordren. 1876, S. 230.
3 Marts 1876. En Aktionsordre i Henhold til § 2 i Lov af 17 Marts 1866 fortolket indskrænkende. S. 401.
7 Oktbr. 1876. Sp. om en Justitssag skulde afvises fra Underretten paa Grund af, at Tiltalebeslutningen skulde være ulovskikket som ikke opfyldende de Fordringer til Bestemthed, som § 2 i Lov af 17 Marts 1866 gjør, efter Omstændighederne besvaret benegtende. Det Passerede dog af Høiesteret misbilliget. S. 673.
28 Oktbr. 1876. En Militær anseet rettelig tiltalt for en almindelig Forbrydelse ved civil Ret, da Aktionsordren var udfærdiget, før han fremmødte til Tjenstgjøring, skjønt Sagsbehandlingen saaes at have fundet Sted under den militære Tjenstgjøring. S. 774.
4 Novbr. 1876. Krll.s 27—3 ikke anseet anvendelig paa en Person der bemægtigede sig et paa Lokum henlagt Uhr, der senere viste sig at være stjaalet af hans Broder og af denne henlagt paa nævnte Sted. S. 760.
9 Januar 1877. Sp. om Aktionsordrens Omfang berøres uden at besvares. S. 360.
12 Juni 1877. En Aktionsordre, hvorved en Person sattes under Tiltale for at have stjaalet „en Pung med Penge", antaget at udelukke Domstolene fra ved Erstatningens Tilkjendelse at tage Hensyn til nogle i Pungen liggende Ringe. S. 556.
6 Oktbr. 1877. Sp. om 27—3 andet Punktum kunde komme en

Person tilgode, der ansaaes efter 19—6, jfr. 19—3, besvaret bekræftende. S. 781.

27 Oktbr. 1877. Meningsforskjel om, hvorvidt de Tiltalte kunde fældes for Samraad, da dette hverken var nævnt i Aktionsdekretet, eller de ved de underordnede Retters Domme, der vare appelerede efter Tiltaltes Begjær, var anseede overført saadant. 1878, S. 41.

15 Januar 1878. Sp., om en privat-publik Paatale undergiven Forbrydelse var paaklaget af Fornærmede, besvaret benegtende. S. 321.

3 April 1878. Spørgsmaalet, om en Tiltalebeslutning opfyldte Fordringerne i L. af 17de Marts 1866 § 2, besvaret bekræftende. S. 440.

7 Mai 1878. Det Offentlige anseet som kompetent Klager mod en Person, der ved urigtige Foregivender havde formaaet en Trediemand til direkte at udbetale ham et Beløb, som nævnte Trediemand tidligere havde indbetalt til Lensmandens Hustru for at betales Tiltalte, og i hvilket det Offentlige derefter havde gjort Sekvestration. Udfærdigelse af Aktionsordre indeholder tilstrækkeligt Tilkjendegivende om, at det Offentlige optræder som Klager. S. 490.

9 Juli 1878. Antaget, at Bestemmelsen i den reviderede Kriminallovs Kap. 27 § 3 næstsidste Passus om det Offentliges Indtræden i den paa Legemet Fornærmedes Klageret, naar dennes indtrufne Død har været til Hinder for, at denne selv kunde forlange Paatale, ogsaa gjælder, naar den Fornærmede har staaet i det i Krll.s Kap. 15 § 20 nævnte Forhold til Fornærmeren. En Hustru, mod hvem Manden havde forseet sig efter 15—10, jfr. 11, anseet ved hendes sex Dage efter Gjerningen indtrufne Død at have været forhindret fra selv at forlange Paatale, idet hun umiddelbart efter Legemsfornærmelsen blev sengeliggende af Lungebetændelse, der dog ikke berøvede hende Bevidstheden. Sagen, der af Overretten var afvist fra Retterne, fordi Aktionen ikke var skeet efter den Fornærmedes Begjær, hjemvistes derfor til Paakjendelse i Realiteten ved Overretten. S. 661.

16 Oktbr. 1878. En Strafarbeidsfanges Vold imod Medfanger antaget ikke at kunne paatales af Strafanstaltens Bestyrelse, men alene af de fornærmede Fanger. S. 759.

14 Decbr. 1878. Sp. om en efter Overretsdommens Afsigelse afgiven Erklæring fra Klageren, at han aldrig havde ønsket den ene Angj. tiltalt, var at betragte som en bindende Fortolkning af Klagen eller en Tilbagekaldelse. 1879, S. 90.

24 Januar 1879. En Skrivelse til Stifteretten, hvori en Kreditor begjærer Opbyderens Forhold retslig undersøgt, ikke antaget at være en Klage, der kunde begrunde privat-publik Paatale for Forbrydelse mod 21—1. S. 139.

1 Febr. 1879. Sp. om, hvorvidt et Forhør, for at 27—3 sidste Passus kan komme til Anvendelse, hvor summarisk Behandling finder Sted, bør indsendes til Amtet, naar Forbrydelsens Gjenstand er saa liden, at Lovstedet er anvendeligt, berøres under Voteringen og besvares benegtende i et Tilfælde, hvor Amtet havde oversendt Sorenskriveren Klagen til Forhørs Optagelse og hvor Forhøret væsentlig bestyrkede det i Klagen anførte. S. 229.

20 Febr. 1879. Sp. om Aktionsordrens Omfang. S. 248.

5 Marts 1879. En „Klage" til Amtmanden efter Omstændighederne antaget at indeholde Begjær om Paatale og saaledes at afbryde Præskription. S. 253.

20 Juni 1879. Sp. om Aktionsordren udelukkede Anvendelse af

19—3 i et Tilfælde, hvor der kunde være Tvivl om Valget mellem dette Lovsted og 24—26, jfr. 32. S. 768.

22 Novbr. 1879. En Person, der var sat under Tiltale for „uhjemlet Besiddelse" af en Ring, dømtes i Overretten og Høiesteret for Tyveri. 1880, S. 190.

22 Novbr. 1879. Krll.s 21—26 andet Led anvendt og Paatalen antaget at være i Orden, uden at der var ført Bevis for, at nogen enkelt Kreditor havde lidt Tab ved den mislige Bogførsel. 1880, S. 218.

6 Decbr. 1879. En Person, efter offentlig Paatale i Medhold Krll.s 27—3 anden Passus, afsat fra Sagførerbestilling for et Forhold, der, om Klage havde foreligget, vilde være anseet efter 21—1 og 24—27. Antaget, at det Offentliges Klageret efter 27—3 anden Passus ikke præskriberes efter 7—13. 1880, S. 182.

19 Juni 1880. Aktionsdekretets Affattelse dadlet. S. 467.

11 Septbr. 1880. Sp. om en Person havde været „udsat for Tab" ved en Andens dobbelte Salg af et Nøst og saaledes var klageberettiget, besvaret bekræftende, idet det ikke fandtes afgjørende, at Salget til Klageren civilretlig maatte antages at blive bestaaende, hvorimod Hensyn toges til, at Klageren indirekte udsattes for Tab derigjennem, at hans Ret udsattes for at blive omtvistet. S. 729.

Notits. Sp. om, i hvilken Udstrækning Domstolene ere bundne ved Aktionsordren. 1872, S. 821.

Pant.

10 Decbr. 1870. Sp. om Erstatningsansvar for en Pantebogsfører for at have paaført en Pantobligation formentlig mangelfuld Attest om Heftelser, eller in subsidium for at have undladt at bemærke, at den i Pantobligationen for Pantet anførte Skyld var urigtig. 1871, S. 52.

8 Febr. 1871. Sp. om Strafansvar for at have mærket og bortført Last, der som formentligt Appendix til en pantsat fast Eiendom var overleveret Panthaveren til brugeligt Pant, besvaret under Hensyn til det tvivlsomme i det civilretlige Sp. om Adgangen til at tage det nævnte Løsøre til brugeligt Pant for en Fordring med Underpant i den faste Eiendom samt til Tvivl om Besiddelsesstanden. S. 179.

31 Marts 1871. En Panthaver, der har kjøbt Pantet ved Tvangsauktion, sagsøger Nabogrundens Eier til at bortskaffe Bygninger, der er byggede indover Pantets Grændser. Sp. om Panthaverens Ret, naar Eieren har samtykket i den foretagne Paabygning, gaar videre end til Erstatning af den paabyggede Grunds Værdi. Sp. om en Panthaver gjennem af ham anlagt Søgsmaal kunde faa Dom for, at tidligere til Gade udlagte, af Pantets Eiere til Adkomst benyttede, men senere af Pantets Eier bebyggede Strækninger atter skulde ryddiggjøres og udlægges til Gade. Sp. om en saadan Krænkelse af Panthaverens Ret kunde lede videre, end til Skadeserstatning hos Pantets og den bebyggede Nabogrunds fælles Eier. Antaget at i alle Fald dennes erkjendte fuldkomne Insolvents, maatte lede til, at Panthaveren ikke kunde afspises med en intetsigende Erstatningsdom. Videre antaget, at Nedrivningen paa Grund af det samme Forhold ikke alene kunde søges fremtvungen ved Tvangsmulkt, men at Sagsøgeren maatte gives Adgang til selv paa den fremmede Grund at lade Nedrivningen foretage. Under Voteringen berøres Spørgsmaalet, om en Panthaver, hvis Pant forringes, som Skadeserstatning kan

kræve hele Fordringen betalt eller kun Fordringens Værdi efter Skjøn. S. 321.

27 Juni 1871. Sp. om Gyldigheden af en Exekution, der efter Overenskomst med Debitor er afholdt for uanseet Bestemmelsen i § 1 af Lov af 12 Oktbr. 1857 at skaffe Pantesikkerhed i Løsøre for en ikke forfalden og saaledes ikke ad Rettens sædvanlige Vei inddrivelig Fordring. S. 460.

27 Septbr. 1871. Sp. om ufærdigt Skib og specielt et Skibsskrog paa Stabelen eller kun seilfærdigt Skib efter § 1 i Lov af 12 Oktbr. 1857 kan være Gjenstand for Underpant. Sp. om Pantebrev i Skib paa Stabelen skal thinglæses ved Skibsværftets Jurisdiktion eller ved Udstederens personlige Værnething. Sp. om Sameiere i et Skib efter Omstændighederne skulde ansees at danne et eget Interessentskab med særskilt Værnething som saadant. Sp. om et Pantebrev i Skib paa Stabelen, der var udstedt af Hovedeieren i hans Navn alene og thinglæst ikke ved hans men ved 5 andre af Eiernes Værnething, gav Panteret i disses Anparter, om end Panteret ikke ansaaes stiftet for de ⅜ Parters Vedkommende, som tilhørte Udstederen. Sp. om ikke Dokumentet i alle Fald medførte en personlig Forpligtelse for disse Parter, der efter senere indgaaede Aftaler var gaaet over paa Udstederens Bo. S. 697.

3 Oktbr. 1871. Sp. om Betingelserne for en afgiven Renunciation paa Panteret var indtraadt eller om ikke Renunciation maatte ansees bortfalden, ved at den, i hvis Interesse Renunciation gaves, gik Konkurs, inden den Transaktion, som ved Renuncitationen skulde lettes, kom istand, saaledes at han ikke længere havde Interesse i, at Transaktionen istandbragtes. S. 729.

7 Oktbr. 1871. Panteret i et Skib efter Obligation, der var thinglæst ved Debitors personlige Værnething, anseet bortfalden ved hans Flytning til en anden Jurisdiktion, uagtet dette oprindelig var Kreditor uafvidende, og han strax, han derom blev vidende, traf Foranstaltning til ny Thinglæsning ved hans nye Værnething. S. 708.

17 Novbr. 1871. Tvivlsomt Sp. om Størrelsen af det en Pantebogsfører ved en indløben Feil i en Pantattest paadragne Ansvar. Sp. om en Panthaver, der efter Obligationens Text har Pant for paaløbne Omkostninger, i Tilfælde af at han tillige har betinget Ret til at sætte Pantet til Auktion uden Lovmaal og Dom, er forpligtet til af Hensyn til efterfølgende Panthaver at benytte den billigere Inddrivelse i Medhold af Panteklausulen, eller om han kan begjære Prioritet foran senere Panthavere ogsaa for Omkostningerne ved Erhvervelsen af almindelig Dom og Exekution. 1872, S. 43.

24 Novbr. 1871. Skadeserstatningssøgsmaal mod vedkommende Panthaver, fordi Approbation paa et Tvangsauktionsbud var meddelt før Approbationsfristens Udløb. 1872, S. 17.

1 Decbr. 1871. Sp. om Anvendelsen af KonkursL.s § 45 i et Tilfælde, hvor der før og efter et Skadesløsbrevs Udstedelse existerede et Mellemregnskab mellem Kreditor og Debitor, og hvor der opstod Sp. om de efter Skadesløsbrevets Udstedelse gjorte Forstrækninger — uden Hensyn til at de indirekte havde virket til det ældre Mellemværendes Nedsættelse — skulde ansees som selvstændige nye Gjældsposter, for hvilke saaledes Pant kunde stiftes. 1872, S. 21.

20 Decbr. 1871. En Exekutionsforretning i en fast Eiendom, paa

hvilken Debitor manglede thinglæst Hjemmel, som heller ikke han, men andre senere erholdt, anseet ikke at medføre nogen reel Ret uagtet behørig Thinglæsning. 1872, S. 65

19 Januar 1872. Sp. om en Haandpantskreditors Stilling ligeoverfor et Konkursbo ventileret. En af Debitor Kreditor given Sikkerhed efter Omstændighederne ikke anseet at kunne komme Debitors Endossenter tilgode. S. 106.

24 Januar 1872. Indviklet Sp. angaaende den Ret, som tilkom en Mand i en til ham til Sikkerhed for Gjæld udstedt Pantobligation. Sp. om Forholdet mellem en med tidligere Prioritet thinglæst Pantobligation, som af Pantets Eier var benyttet som Depositum, og Kreditorerne efter de senere Obligationer. S. 153.

2 Marts 1872. Sp. om Gyldigheden ligeoverfor et Konkursbo af en Transaktion, hvorved en Person, som under Form af Leie drev Handel med Symaskiner, havde deponeret en Del med forskjellige Kjøbere oprettede saakaldte Leiekontrakter i en Bank under Erkjendelse af at have — som det hed i Depositodokumentet — „overdraget Banken sin Ret som Eier og Udleier af disse Maskiner, indtil et sammesteds bevilget Laan var tilbagebetalt." S. 291.

6 Marts 1872 Sp. om ved Bestemmelsen af Prioritetsordenen mellem en Pantobligation og en Exekution, der begge vare thinglæste, før den Person, der havde udstedt Pantobligationen og hos hvem der var gjort Exekution, havde faaet thinglæst Hjemmel paa vedkommende Eiendom, begge Heftelsers Retskraft skulde regnes fra Skjødets Thinglæsning eller fra vedkommende Heftelsesdokumenters Thinglæsning. S. 284.

20 Marts 1873. Under en Tvvssag berøres forskjellige Sp. af Panteretten uden dog at løses, idet deres blotte Tvivlsomhed antages at beføie til at præsumere bona fides. S. 447.

3 Mai 1873. Antaget, at det som Følge af Panterettens akcessoriske Karakter er ugyldigt at transportere den ved en Exekutionsforretning erhvervede Panteret til en Trediemand, for at tjene til Sikkerhed for en anden Fordring. Antaget, at det er ugyldigt, naar Nogen for uforfaldne eller eventuelle Forpligtelser under Exekutions Form søger at skaffe sin eventuelle Kreditor Sikkerhed i Løsøre, som ikke leveres ihænde. Sp. om Gyldigheden af det saakaldte almindelige Udlæg i kollektivt betegnede Gjenstande berøres under Voteringen. S. 451.

7 Mai 1873. Antaget, at Husmandskontrakter oprettede paa Vilkaar, der ikke ere usædvanlig byrdefulde for Gaardmanden, ikke kunne omstyrtes af Panthavere, hvis Ret er ældre, men at derimod en yngre Husmandskontrakt maa vige for en ældre Panthaver, naar Vilkaarene ere usædvanlig byrdefulde. Under Voteringen antydes, at Spørgsmaalet om en saadan usædvanlig byrdefuld Husmandskontrakts Korrueren ikke skulde være beroende paa, om der ved et effektueret Tvangssalg faktisk opnaaes et Bud, tilstrækkeligt til, naar Kontrakten opretholdes, at dække de tidligere Heftelser, men derimod afhængig af Spørgsmaalet om, hvorvidt Eiendommen paa den Tid, Husmandskontrakten blev indgaaet, kunde ansees at være tilstrækkelig til, med Paahefte af Kontrakten at fyldestgjøre ældre Heftelser. Ligeledes udtales den Mening, at Opretholdelsen af en saadan usædvanlig byrdefuld Kontrakt i Forhold til senere Panthavere, maatte bero paa, at den var thinglæst. Om intet af de to sidstnævnte Sp. formenes dog efter Voteringen bindende Præjudikat at være afgivet. S. 505.

30 Septbr. 1874. En Kreditor i et Bo, hvilken havde Haandpant til Sikkerhed for sin Fordring, paastaar at ville konkurrere i Boet for sin Fordrings hele Beløb, men gives alene Udlæg for den Del af Fordringen, som ikke dækkes ved Haandpantets Realisation. Kreditor paastaar ved Opgjøret af Udbringendet for Haandpantet at have Ret til af dettes Beløb at tage sig betalt for 12 pCt. Vexelrente, men tilkjendes alene Ret til at belaste Boet med 5 pCt. Efter Omstændighederne antages Intet afgjort om, hvorvidt det samme vil gjælde, naar Kreditor alene holder sig til sit Pant og ikke for nogen udækket Del af Fordringen melder sig i Boet. S. 713.

16 Oktbr. 1874. Sp. om en til de Brugsberettigede solgt Almenning var gaaet over til at danne en integrerende Del af Gaardene, saaledes at den de respektive Gaarde tilliggende Anpart uden særskilt at nævnes skulde antages at medfølge ved Skjødning og Pantsættelse, efter Omstændighederne besvaret bekræftende. S. 753.

19 Decbr. 1874. Streng Anvendelse af Konkursl.s § 45 mod Sælger, der fik Pant for sin Fordring i de af ham selv mod kontant solgte Varer. 1875, S. 138.

26 Januar 1877. Tvivlsomt Faktum. Antaget, at en paategnet Transport in blanco paa en Pantobligation giver den, der modtager Obligationen af Eieren, Ret til at udfylde Transporten. S. 157.

26 April 1877. Sp., om en Transport paa en Udhugstkontrakt efter Omstændighederne skulde ansees som en datio in solutum eller som en Pantsættelse, besvaret til Gunst for den første Mening og Transporthaverens Ret saaledes opretholdt mod en senere Exekutionshaver. S. 426.

15 Mai 1877. Sp., om en Pantobligation, der ved afholdt Tvangsauktion ikke fuldt var dækket, kunde opretholdes i Gyldighed for dens fulde Beløb ved at dens Eier, der ved Tvangsauktionen ogsaa var bleven Pantets Eier, disponerede over den ved Transport for dens fulde Beløb, besvaret benegtende. Spørgsmaalet om Virkningen af Konfusion løses ikke. S. 429.

28 Juni 1877. Et Firma, der under Form af brugeligt Pant havde overtaget og udhugget en Skov, som, Firmaet vitterligt, var pantsat til en bedre Prioriteret, tilpligtet at betale denne Panthaver fuld Skadeserstatning, idet det i Medhold tidligere Præjudikater antoges, at pantsat Skov ikke maa hugges i videre Udstrækning, end at den i det Væsentlige vedligeholdes i den Stand, hvori den var ved Pantsættelsen, forudsat at dette er fornødent for at sikre tidligere Panthaver. S. 600.

23 Juli 1877. Kollision mellem en Grubeeier og en Panthaver i den Eiendom, paa hvilken Gruberne vare beliggende, løst til Fordel for Grubeeieren, idet denne havde indgivet Anmeldelse før Pantobligationens Udstedelse og senere i rette Tid begjæret Muthing og Fristbevillinger. S. 657.

25 Oktbr. 1877. Sp. om Frdn. 9 Febr. 1798 kan paaberaabes a) af Exekutionshaver i en Pantobligation, b) af Kjøber ved Tvangsauktion af saadan og c) af saadan Kjøber, naar han selv er Auktionsrekvirent. 1878, S. 2.

23 Novbr. 1877. Fortolkning af Konkursl.s § 45. 1878, S. 193.

23 Febr. 1878. Sp., om Debitors Deposition af kontante Penge hos en Endossent for af denne at anvendes til Indfrielse af en Vexel, der var anbragt i en offentlig Indretning, kunde opfattes som en

Sikkerhedsstillelse, besvaret benegtende. Spørgsmaalet, om en saadan Sikkerhedsstillelse i Tilfælde vilde rammes af Konkurslovens § 45, berørt uden at løses. S. 396.

26 Septbr. 1878. En Person, der kjøber en Gaard, udsteder Pantobligation for 3000 Spd. til Sælgeren. Ved Tvangsauktion over Gaarden bliver Sælgeren, da denne ved skadesløs Transport har overdraget Obligationen til andre, Kjøber for et Bud, der af Obligationens Rest-Paalydende, 2,300 Spd. alene dækker 32 Spd. men mod at afgive særskilt Forskrivelse for at Obligationen fremdeles blev heftende som Pant paa Eiendommen. Obligationens Eiere paategne den Erklæring om at de have frafaldt enhver Ret mod Obligationens Udsteder. Gaardens oprindelige Sælger og Obligationens skadesløse Transportant indtaler nu Restbeløbet hos Udstederen som en løs Gjæld uden at præstere Haandskriftet kvitteret. S. 718.

25 Oktbr. 1879. Efterat en pantsat Eiendom er solgt ved Tvangsauktion, paastaar Debitor, at en Del af Skoven ikke følger Pantet, idet den er erhvervet efter Pantsættelsen ved Udskiftning mod en Husbehovsret samt noget kontant. Høiesteret forkastede efter de oplyste Omstændigheder denne Paastand. 1880, S. 52.

3 Decbr. 1879. En Person, der mindre end 6 Uger før Konkursen havde faaet kontant Betaling af sin Debitor, der senere gjorde Konkurs, tilpligtet at tilbagebetale Boet det oppebaarne Beløb, fordi den kontante Betaling antoges alene at være en Form, medens Transaktionen i Realiteten opløste sig i en Sikkerhedsstillelse. 1880, S. 198.

8 Mai 1880. Sp. om Virkningen ligeoverfor Pantedebitor i Tilfælde af mora af, at Cession har fundet Sted, uden at Debitor derom er underrettet. S. 502.

18 Mai 1880. I en Pantobligation stemmer Angivelsen af Eiendommens Skyld ikke med Angivelsen af dens Numer. Ved Bestemmelsen af, hvad der var pantsat, lagdes den for Skyldneren fordelagtigste Betragtning til Grund, saaledes at kun de Dele af det efter Ordene pantsatte Nr., der indbefattedes under den opgivne Skyld, ansaaes pantsat. S. 442.

2 Juni 1880. Sp., om Assurancebeløbet for en pantsat fast Eiendom eller et Skib udenvidere træder i den pantsatte Gjenstands Sted, berøres uden at dog bindende Præjudikat afgives. Antaget, at Panthaveren i ethvert Fald gjennem Forbud maatte hindre Assurancesummens Udbetaling til Trediemand, og at Assurancesummen i intet Fald af Panthaveren kan indtales hos en godtroende Trediemand, der er kommet i berettiget Besiddelse af den. En Laangiver negtet at sikre sig ved et Skadesløsbrev, der var udstedt til Kautionisterne, og paa hvilket Laangiveren ingen Overdragelse havde. S. 483.

2 Juni 1880. Efter Omstændighederne antaget, at en Blæsebælg og en Boremaskine, der vare nagelfaste, vare indbefattede under Exekution over vedkommende faste Eiendom. S. 583.

Vd. 10 Decbr. 1867. Sp., om man kan stille betingede Krav som Sikkerhed ved Anvisning. 1876, S. 430.

Vd. 2 Febr. 1869. Sp. om Overdragelse til en Pantekreditor af Ret til, indtil hans Pantefordring er dækket, at oppebære den af Pantet faldende Husleie er bindende for Debitors Konkursbo. 1871, S. 645.

Od. 15 Septbr. 1873. Antaget, at til Stiftelse af sekundær Haandpantsret udfordres ikke Vedtagelse af 1ste Prioritets Haand-

pantshaver, men vel Notifikation til denne. Antaget, at den sekundære Haandpantsret i Kollision med lignende, regnes stiftet ved Notifikationen, ikke ved Gjældsbrevets Udstedelse. S. 659.

Afh. Kontraktspantets historiske Udvikling især i dansk og norsk Ret. 1872, S. 81, 113, 145, 161, 209, 225, 273, 341 og 409.

Afh. Om Muligheden af Sikkerhedsstillelse, hvis Gjenstand er en obligatorisk Rettighed. 1872, S. 457, 473.

Afh. Kollision mellem sekundære Panthavere i Løsøre. 1873, S. 297.

Notits. Brugspant i Bergensstift. 1874, S. 238.

Afh. Om Schemaet for Realpanteregistrene. 1875, S. 577.

Parters Ed.

1 Marts 1873. Sp. om Anvendelse ligeoverfor et Bo af juramentum ignorantiæ. S. 413.

5 April 1873. Sp. om Edsaflæggelsesforum for en Udlænding. S. 365.

3 Mai 1873. Sp. om Adgang til efter Omstændighederne at aflægge Paternitetsed. S. 422.

24 Januar 1874. Antaget, at Ed efter 5—1—6 var uanvendelig i et Tilfælde, hvor Dokumentet ikke var egenhændig underskrevet af Vedkommende og hvor Underskriften med ført Pen ikke var bekræftet overensstemmende med 5—1—7 samt hvor ikke det originale Dokument, men alene en Kopi var bragt tilstede under Omstændigheder, hvor denne Mangel antoges at maatte gaa ud, ikke over den, der paastodes at have underskrevet Dokumentet, men over den, der paastod Ed. Ed efter 1—14—6 efter de foreliggende Oplysninger af Høiesterets Majoritet heller ikke anseet anvendelig. S. 228.

26 Mai 1874. Tvivlsom Stilling af Beviset paa Grund af Mistanke om Upaalidelighed hos Vidner. Sagen gjort afhængig af Appellantens Ed. S. 432.

23 Oktbr. 1874. Efterat en Sag i Underretten er gjort afhængig af Citantens Ed, forsømmer denne, da Sagen af Indstevnte indbringes for Overretten, at udtage Kontrastevning. I Høiesteret antoges Edsthemaet urigtigt valgt, saa at Retten ikke finder at kunne stadfæste Underretsdommen, og da Sagens, ved manglende Kontrapaaanke etablerede, processuelle Stilling udelukkede Retten fra at give noget Resultat mere i Citantens Favør end Underretsdommen, frifindes Indstevnte helt for Citantens Tiltale. S. 796.

28 April 1876. Tvivlsomt Sp. om en Sag skulde afgjøres ved Partsed efter L.s 5—1—6 eller ikke. S. 439.

5 Juli 1877. En Person, der benegtede sin Underskrift under nogle Dokumenter, hvis Vitterlighedsvidner vare døde, begjærer at aflægge den i 5—1—6 nævnte Ed, men negtes dette, da Underskriftens Ægthed ansaaes godtgjort paa anden Maade. S. 611.

25 April 1879. En som Barnefader udlagt Person efter Omstændighederne negtet at aflægge Benegtelsesed. S. 491.

26 Novbr. 1879. Benegtelsesed under Dissents anvendt i et Tilfælde, hvor den, der havde Bevisbyrden, alene havde et Vidne for sig, mod hvis fulde Habilitet der kunde gjøres Indvendinger. 1880, S. 149.

5 Febr. 1880. Sp. om Partsed var anvendelig. S. 273.

6 Novbr. 1880. En Kvittering for oppebaarne Renter efter Om-

stændighederne sat ud af Betragtning, og Spørgsmaalet afgjort ved Parts Ed. S. 708.

Notits. Partsed aflagt under Sagen. 1874, S. 629.

Notits. Partsed brugt til at udfylde Bevisbyrden. 1874, S. 630.

Notits. Gjæsterets Edssag. 1876, S. 95.

Notits. Negtelse af Ed i Paternitetssag. 1875, S. 335.

Notits. Indstevnte paalagt at tilveiebringe sin Hustrus Benegtelsesed angaaende Gjæld, stiftet i Tilfælde af hende. 1875, S. 759.

Patent.

13 April 1872. Sp. om Krænkelse af en Patentret løst ved en meget indskrænkende Fortolkning af Patentet. S. 331.

20 Novbr. 1879. Sp. om Grændsen for Domstolenes Omraade med Hensyn til Bedømmelsen af Patenters Retsgyldighed i Henhold til tidligere Præjudikat besvaret derhen, at Domstolene afgjøre om den Forudsætning ved Patentets Meddelelse, at Opfindelsen ikke tidligere har været offentliggjort eller bragt i Udøvelse, medfører faktisk Rigtighed. Antaget, at Terminen, indtil hvilken denne Forudsætning maa holde Prøve, er Patentansøgningens Indgivelse, ikke Patentets Indvilgelse. Antaget, at en løs Avismeddelelse om, at en Opfindelse var gjort, ikke var nok til at bringe Opfindelsen i Klasse med „offentliggjorte". 1880, S. 161.

Politi og Politiretsbehandling.

24 Febr. 1871. Sp. om Husinkvisitions Tilladelighed fra Grundlovens og Proceslovgivningens Standpunkt. S. 221.

18 Decbr. 1871. Antaget, at Thingsvidne i Politisag, foranlediget ved Reassumtionskjendelse af en Appelinstants, skal behandles ved Politiret og saaledes uden Referent og Defensor, forsaavidt Thingsvidnet bliver at optage ved den Jurisdiktion, hvorunder Hovedsagen har været behandlet. Omkostningerne ved feilagtigen benyttet kostbarere Retsbehandling dog efter Omstændighederne paalagte det Offentlige, idet Feilen ikke var af den Beskaffenhed, at noget Ansvar kunde paalægges Overretsreferenten eller Underdommeren. 1872, S. 24.

17 Febr. 1872. Sp. om hvorvidt § 2 i Lov af 17 Marts 1866 om Tiltalebeslutnings Udfærdigelse er anvendelig ogsaa i Politisager. S. 258.

2 Marts 1872. Sp. om Anvendeligheden af offentlig Politiretsbehandling, uagtet Paastand om Straf ei var nedlagt. S. 270.

9 Marts 1872. Øludskjænkning foretagen Nat til Søndag anseet som Helligbrøde efter Frdn. 12 Marts 1735 § 3. Sp. om Delingen af Mulkter for Helligbrøde i Bergen. S. 296.

2 Septbr. 1872. Sp. om i et Ladested den som Politimester fungerende Sorenskriver eller Distriktets Foged skulde udfærdige Mulktforelæggelser og Aktionsdekreter i Politisager. S. 674.

2 Septbr. 1872. Udskjænkning af Øl en Helligdag straffet som Helligbrøde, men taget i Betragtning som ulovlig Udskjænken af Øl ved Spørgsmaalet om Udskjænkningsretten skulde ansees forbrudt. S. 681.

21 Novbr. 1872. Antaget, at en Politikonstabel i Henhold til Politianordningen af 22 Oktober 1701, Post II Kap. 3 § 2 er berettiget til, til enhver Tid af Døgnet, at kræve Adgang til offentlige Steder, naar han bliver opmærksom paa, at noget Ulovligt foregaar, og at dette ikke indgaar under Begrebet „Husinkvisition". 1873, S. 125.

3 Juni 1873. Antaget, at Politiet i Kristiania, naar Sundhedskommissionen er hørt, under Mulkts Tvang kan forbyde Indvaanere at lade stinkende Skyllevand gaa ud i aaben Rende. Misbilliget, at Politiaktor ikke nærmere havde imødegaaet Tiltaltes Defensionsindlæg, men indladt Sagen i Henhold til Dokumenterne under Benegtelse af Tiltaltes Anbragte og uden Nedlæggelse af formelig Paastand. S. 585.

21 Juni 1873. Omfattende Undersøgelse af Sundhedskommissioners Myndighed ligeoverfor Private, og specielt antaget at Sundhedskommissioner ikke uden Hjemmel i Lov eller paa lovlig Maade tilkommen Vedtægt kunne give almindelige i den Privates Ret indgribende Regler til Fremme af Hygienen. S. 605.

20 Septbr. 1873. Et Skibsmandskab, der efterat Fartøiet havde gjort Vendereise til Hjemstedet, negtede at følge det paa en fornyet Reise, anseede at have gjort sig skyldige i Rømning, og den ved Søretten brugte Politiretsbehandling, hvorunder de Tiltalte ansaaes som de, der ei havde tiltraadt sin Tjeneste, derfor kjendt uefterrettelig at være. S. 693.

21 Oktbr. 1873. Sp. om en Politisag, hvor der kun kan blive Anvendelse for Bøder og Erstatning, ligesom en egentlig Justitssag bliver at afvise fra Appelinstantserne, naar det oplyses at Angj. er død efter Afsigelse af den paaankede Dom og før Appelens Forkyndelse, berøres uden af Pluraliteten at løses. S. 753.

21 Oktbr. 1873. Antaget, at en Politisag efter Omstændighederne rettelig var fremmet mod en Tiltalt, uagtet denne udeblev fra Retten. S. 785.

15 Januar 1874. Sp. om ikke Tiltalte ligeoverfor Bygningskommissionen kontraktmæssig havde vedtaget videregaaende Forpligtelser, end de Lovgivningen medfører, og om dette i Tilfælde kunde være bindende, og om deres Krænkelse kunde medføre samme kriminelle Følger som en Lovovertrædelse og paatales i politiretslige Former. S. 202.

30 April 1874. Spørgsmaalet, om et Par Haver i Bergen vare Almenning eller privat Eiendom indbragt for Retten som Politisag for Overtrædelse af Bygningsloven og det civilretlige Sp. løst som et præjudicielt Sp. under Politisagen. S. 492.

26 Mai 1874. Høiesterets Pluralitet misbilliger, at et for Sagen afgjørende Thingsvidne i en Politisag er bleven fremmet uden Varsel til Tiltalte, men finder at dette efter Omstændighederne kan passere. S. 533.

12 Septbr. 1874. Et Par Personer dømte i Mulkt for at have overtraadt Politianordningen af 12 Febr. 1745, Post II Kap. 3 § 4 ved at have skudt med Kanon paa Kristiania Bys Grund. S. 697.

12 Mai 1875. En Privatmand, der ønskede at faa Spørgsmaalet om sin Ret efter Bygningsloven til at udføre et vist Arbeide, som Bygningskommissionen ikke billigede, afgjort ved Dom, anlægger Politiretssag mod Kommissionen for dertil at kjendes berettiget. Politiretsdommen paaankes til Høiesteret paa den for offentlige Sager foreskrevne Maade, men afvises ex officio. S. 349.

8 Juni 1875. Sp., om en extraordinær Konstabel, der optraadte i Uniform, kunde siges at være i Tjeneste, efter Omstændighederne besvaret benegtende. S. 507.

12 Juni 1875. En Handelsmand anseet for Overtrædelse af L. 3

Mai 1871 § 16—B for under Transport fra det egentlige Oplag til Affendelsesstederne, midlertidigen at have havt 9 Tønder Parafinolie henliggende i aabent Gaardsrum i Kristiania. S. 585.

16 Juli 1875. En Person under Dissents multteret i Henhold til Kristiania Politivedtægter for at have kjørt sin Vogn op paa Fortouget, for derved at opnaa en bekvemmere Paalæsning af Varer. S. 593.

10 Septbr. 1875. Kopalfernis antaget at henhøre under de i Lov af 3 Mai 1871 § 14 nævnte „lignende let antændelige Vædsker". Antaget, at ved de i §'en udtrykkelig nævnte Olier ligesaavel er sigtet til raffinerede som til uraffinerede saadanne. S. 615.

6 Oktbr. 1875. Reskr. af 12 Aug. 1778 anseet anvendelig ogsaa paa de til Almenninger udlagte Strækninger i Bergen, der efter Ordningen efter Byens Brand i 1702 tillades benyttede som private Haver uden at kunne bebygges. Sp. om Retsforholdet med Hensyn til en Del af den saakaldte Vitterlevsalmenning i Bergen. S. 754.

7 Decbr. 1875. Antaget, at L. af 3 Mai 1871 § 22 maa forstaaes saaledes, at det kun er den Fabrik, der bestod ved Lovens Emanation, der ved denne § har faaet Ret til fremdeles at bestaa, men at derimod ikke ny Fabrik kan opføres til Erstatning for den ældre, naar denne er tilintetgjort ved Ildebrand, Explosion eller paa anden Maade. Antaget, at en ved Explosion faktisk delvis ødelagt Nitroglycerinfabrik maatte ansees i Lovens Forstand „tilintetgjort". Sp. om en kombineret Nitroglycerin- og Dynamitfabrik efter Omstændighederne skulde ansees som et Anlæg eller som to. Antaget, at Tilvirkningen af Dynamit, der søgte sin Hjemmel i den nævnte § 22 i Loven af 1871, ikke kunde flyttes til en anden Bygning paa samme Eiendom. Antaget, at Bestyrelsen og ikke Fabrikbestyreren var ansvarlig for disse Lovovertrædelser, uagtet den sidste oprindelig var skeet Bestyrelsen uadspurgt. 1876, S. 209.

8 Marts 1876. Politiretsdommen i en Sag angaaende ulovlig Handel, kjendt uefterrettelig at være og Sagen afvist fra Politiretten, fordi Forelægget ikke, overensstemmende med L. af 17 Marts 1866 § 38 og L. af 8 August 1842 § 39 var skeet af Overøvrigheden. S. 333.

6 Mai 1876. Antaget, at en Politiretsdom, hvorved en Person under Tvangsmulkt var paalagt at ryddiggjøre et Hus og udbedre en Del deraf, var appellabel til Høiesteret, og at en for Overtrædelsen idømt, i sig selv inappellabel Mulkt, fulgte den øvrige Dom til Høiesteret propter continentiam causarum. S. 509.

26 Septbr. 1876. Sp. om Forholdet mellem Frdn. af 12 Marts 1735 og L. 12 Juni 1869 §§ 9 og 11. S. 689.

21 Oktbr. 1876. En Person, der under meget undskyldende Omstændigheder havde ladet en Flyttevogn holde 1 Alen ind paa Fortouget i Kristiania, fældet for Overtrædelse af Politivedtægternes § 31 kfr. 14. S. 737.

20 Decbr. 1876. En Kvindesperson dømt i Straf efter hendes Forklaring til Politikammerjournalen, uagtet denne hverken var hende foreholdt inden Retten eller hun der overhovedet var examineret eller havde forklaret sig om Sagen. 1877, S. 63.

3 Septbr. 1877. Antaget, at Huseierne i Kristiania ere forpligtede til at bortføre Sne, som de fra deres Hustage skuffe ned paa Gaden. S. 683.

27 April 1878. Salariet til en som Politiaktor i Fogdens Sted beskikket Sagfører, paalagt det Offentlige. S. 574.
14 Juni 1878. En Gaardbruger, hvis Ko var kommen ind paa Jernbanelinien og forvoldte at et Træn gik ud af Sporet, sat under Tiltale, men frifunden, for at have forsømt at laase en Overgangsgrind, som han blot havde lukket, og som en Uvedkommende maatte antages senere at have aabnet. S. 482.
1 Aug. 1878. En Person, der indbød til Subskription paa et Hefteskrift, der skulde forbindes med en Pengepræmieudlodning, straffet efter L. af 14 Juni 1851 § 1, uagtet han, da han ikke erholdt Politiets Tilladelse, indstillede Udlodningen. S. 679.
12 Septbr. 1878. En Politibetjent anseet berettiget til at fordre Adgang til et Hus, hvor han efter de af ham udenfra anstillede Jagttagelser havde al Grund til at antage, at der ved Leiligheden foregik ulovlig og Støi foranledigende Oludskjænkning, en Antagelse, som ogsaa senere viste sig at være rigtig. S. 691.
9 Oktbr. 1878. Antaget, at en Politibetjent, der paa Inspektionstur i sit Distrikt passerer et Nabodistrikt, ogsaa inden dette nyder godt af den Beskyttelse, som 10—4 giver saadanne Officianter. S. 751.
7 Decbr. 1878. Forbrydelse mod 18—26 i et Tilfælde, hvor egen Tilstaaelse forelaa, behandlet politiretsvis. 1879, S. 32.
30 Aug. 1879. Sp. om Sagens Omfang efter Forelægget berøres uden at løses. S. 853.
9 Decbr. 1879. Antaget, at en Lensmand, der under en Udpantningsforretning, som han administrerede, havde forevist Politiegn, nød den Beskyttelse mod Forulempning, som Kriminalloven gjennem Bestemmelse om offentlig Paatale har tilstaaet disse Funktionærer. 1880, S. 172.

Bd. 3 Decbr. 1870. Sp. om Politiet har Adgang til at forlange sig indladt i et offentligt Skjænkested for at paase Politilovgivningens Bestemmelser om Nattesæde overholdte. 1871, S. 31.

Bd. 2 Oktbr. 1875. Antaget, at det medfører Mulkt, ikke at fjerne sig fra Gaden, naar Politiet lovligen paabyder det. S. 635.

Bd. 2 Oktbr. 1875. En Fabrik, der undlod at efterkomme Sundhedskommissionens Paalæg om at forhøie sin Fabrikpibe, eller at forsyne den med saadanne Indretninger, at Røgen fra samme ikke forulempede Naboerne, anseet med Mulkt. S. 654.

Bd. 2 Oktbr. 1875. Et Gasværk i By tilpligtet, overensstemmende med Paalæg af Sundhedkommissionen, at forhøie en Pibe og anbringe Trækpiber, men frifunden for et videregaaende Paalæg, der antoges at maatte medføre en Bygnings fuldstændige Nedrivelse. Mulkt ei antaget anvendelig, fordi Forelæg var givet og Sagen anlagt før den satte Frist var udløben, uagtet Tiltalte havde erklæret ei at ville efterkomme Paalægget. S. 669.

Notits. Sp. om Thingsvidner i Politisager optagne i Henhold til af Høiesteret afsagte Reassumtionskjendelser skulle behandles ved den Politiret, der har paakjendt Sagen eller ved vedkommende almindelige Underret. 1871, 197.

Notits. Kumulation af Justits- og Politisag. 1871, S. 215.

Notits. Et eller to Udsalgssteder. 1875, S. 588.

Notits. Hvem er i Kristiania ansvarlig for Belemring af Brygge — Vareeieren eller Dampskibsexpeditøren? 1875, S. 638.

Notits. Erstatnings Tilkjendelse under Politisag. 1876, S. 95.

Notits. Betydningen af Ordet „bidst“ i Kristiania Politivedtægter § 5. 1876, S. 96.

Notits. Sag mellem Arbeider og Fabrikant behandlet som Politisag. 1876, S. 96.

Notits. Injuriesag behandlet som privat Politisag. 1877, S. 400.

Prioritet.

17 Novbr. 1871. Sp. om en Panthaver, der efter Obligationens Text har Pant for paaløbne Omkostninger, i Tilfælde af, at han tillige har betinget Ret til at sætte Pantet til Auktion uden Lovmaal og Dom, er forpligtet til af Hensyn til efterfølgende Panthavere at benytte den billigere Inddrivelse i Medhold af Panteklausulen, eller om han kan fordre Prioritet foran senere Panthavere ogsaa for Omkostningerne ved Erhvervelse af almindelig Dom og Exekution. 1872, S. 43.

24 Januar 1872. Sp. om Forholdet mellem en med tidligere Prioritet thinglæst Pantobligation, som af Pantets Eier var benyttet som Depositum, og Kreditorerne efter de senere Obligationer. S. 153.

6 Marts 1872. Sp. om ved Bestemmelsen af Prioritetsordenen mellem en Panteobligation og en Exekution, der begge vare thinglæste før den Person, der havde udstedt Pantobligationen og hos hvem der var gjort Exekution, havde faaet thinglæst Hjemmel paa vedkommende Eiendom, begge Heftelsers Retskraft skulde regnes fra Skjødets Thinglæsning eller fra vedkommende Heftelsesdokumenters Thinglæsning. S. 284.

27 Juni 1874. Den Indsigelse mod et Krav paa Prioritet efter Søfartsl.s § 106, at den gjorte Forstrækning ikke var nødvendig for Skibet, forkastet. Ligesaa efter Omstændighederne den Indsigelse, at Gjælden var afgjort ved Udstedelse af Vexel fra en af Skibets Redere. Ligesaa in casu den Indsigelse, at Søfartsl.s § 106 alene giver Fortrinsret for Skipperens egne Udlæg og ei for Udlæg som han formaar Andre til at gjøre, idet Skipperen havde trukket for Beløbet og udtrykkelig transporteret sin Ret til det Hus, der som Kreditor indtalte det. Antaget, at Budet i sidste Passus af Søfartsl.s § 106 fyldestgjøres ved Anmeldelse i Vedkommendes Bo. S. 593.

Od. 28 Septbr. 1868. Sp. om Eieren af en Skov, hvori han havde solgt alle Træer over en vis Dimension til Udhugst i Løbet af 10 Aar, mod fastsat Kjøbesum, betalbar i 3 Terminer i Løbet af de første halvandet Aar, var berettiget til ligeoverfor Kjøberens Konkursbo at gjøre dets fortsatte Udøvelse af Udhugstretten afhængig af, at Eieren nød forlods Udlæg for den resterende Del af Kjøbesummen i den tilbagestaaende Udhugstrets Værdi og kun for den derved ei dækkede Del af Fordringen henvistes til uprioriteret Udlæg i Boets Masse. 1871, S. 62.

Skifted. 12 Marts 1870. Sp. om Prioritet for Husleie i et Konkursbo, og om et Konkursbos Ret til til første Flyttedag, hvortil lovlig Opsigelse kan gives, at ophæve en af Opbyderen for længere Tid indgaaet Leiekontrakt. 1871, S. 469.

Skifted. 2 Decbr. 1871. Sp. om Sikkerhed for Gjæld var given i en Fordring paa en saadan Maade, at den kunde gjøres gjældende i Bo. S. 628.

Privilegier.

14 Decbr. 1872. Antaget, at det er forbeholdt Eierne af de privilegerede Bagergaarde i Bergen at bage Brød af fintsigtet Mel, og at det

alene er Brød af sammalet og fjærsigtet Mel, de saakaldte Fribagere have Ret til at bage. 1873, S. 106.

6 Juni 1874. Sp. om Grændsen for den tilladte Grovbrødsbagning i Bergen. S. 585.

28 Novbr. 1874. Antaget, at man efter senere indtraadt Forandring i saakaldet „fjærsigtet" Mels Kvalitet, ikke længere kan bygge Forskjellen mellem fint og grovt Brød og saaledes Distinktionen mellem det Brød, som i Bergen er forbeholdt de priviligerede Bagere og det som er Gjenstand for Fribagning, paa Forskjellen mellem. om det benyttede Mel har været „fjærsigtet" eller finsigtet. 1875, S. 19.

8 Juni 1876. En Bagersvend i Bergen paaklager i Henhold til Priv. af 23 April 1744 § 2 et i Laugssamling skeet Salg til en ældre Bagersvend med Paastand, at dette Salg alene er simuleret, idet Salget i Realiteten er skeet til en yngre Bagersvend. Samtlige 7 Medlemmer ere i Henhold til Høiesteretsd. af 6 Mai 1843 af den Formening, at en Bagermester i Bergen, der udbyder sin Bagergaard til Salg i Laugssamling, ikke er pligtig til at sælge til ældste Bagersvend, der vil tage Eiendommen til de opgivne Vilkaar, men at han kan gjøre Salget afhængig af Byderens Person. S. 519.

Od. 13 Marts 1871. Sp. om Forstaaelsen af den kgl. Bevilling af 11 Juni 1783 for den borgerlige Realskole i Throndhjem til at indrette et Adressekontor. S. 342.

Processualia.

26 Novbr. 1870. Sp. om Nødvendigheden af Bevilling til at fremlægge nye Dokumenter i Høiesteret. Sp. om Vidners Inhabilitet. Sp. om Tilstrækkeligheden af et Bevis for at en Mand havde givet Fuldmagt til at undertegne hans Navn som Endossent. Sp., om man af den Omstændighed, at en Exekutionsakt ikke indeholder Noget om en Indsigelses Anbringelse ubetinget kan slutte, at den ei er anbragt, berørt under Voteringen. Ligeledes Sp. om Bevisbyrdens Stilling. 1871, S. 65.

10 Decbr. 1870. Sp. om der efter Forligsklagens Affatning var Anledning til, foruden den principale — der udviklede — Søgsmaalsgrund, ogsaa at støtte Søgsmaalet til en subsidiær, i Klagen ikke berørt. Sp. om Sagen under den første Forudsætning delvis skulde afvises fra Høiesteret som forsaavidt ikke paakjendt i Byretten, der var gaaet ud fra den sidste Forudsætning, eller forsaavidt hjemvises til ny Paakjendelse i Byretten eller om den nævnte Søgsmaalsgrund kun skulde lades ud af Betragtning ved Sagens Paadømmelse. 1871, S. 52.

14 Decbr. 1870. Sp. om et Anbringende skulde sættes ud af Betragtning, som nyt i Høiesteret. Sp. om et af Indstevnte gjort, af Appellanten forkastet, Tilbud om at hæve Sagen, efterat dens Udfald mod Appellanten var bleven noget nær utvivlsomt ved en efter Stevningens Udtagelse, men før Sagens Opførelse paa Kartet, falden Høiesteretsdom, skulde medføre, at Appellanten ilagdes Sagens Omkostninger. 1871, S. 90.

20 Decbr. 1870. Sp. om det er Inhabilitetsgrund for en Meddomsmand at have fungeret som Forligelseskommissær i Sagen. Sp. om det er Inhabilitetsgrund for en Skjønsmand ved en Odelstaxt, at han er Medeier for en Andel i et lidet betydeligt Appertinents til den Eiendom, som skal taxeres. Sp. om Virkningen af at den

Part, der fremſatte Indhabilitetsindſigelſen ſelv havde begjæret de formentlig inhabile Mænd opnævnte. Sp. om Mændenes Inhabilitet kunde lede til Sagens Afvisning. Underdommerens Eragtning „tilſideſat" og denne in solidum med Indſtevnte tilpligtet at betale Appellanten Sagens Omkoſtninger. Strafanſvar efter Krll.s 24—9 ikke antaget anvendelig paa en Underdommer uden efter af den forurettede Part udtrykkelig nedlagt Paaſtand. 1871, S. 137.

10 Januar 1871. Sp. om en Søgsmaalsgrund, der førſt anbragtes i Høieſteret, kunde opretholdes ved et i Forligsklagen taget Forbehold. S. 141.

17 Januar 1871. Sp. om at kjende en Juſtitsſags Behandling uefterrettelig, fordi den var fremmet mod Tiltalte, uagtet hun udeblev fra førſte Sesſion efter lovligt Forfald, medens det Passerede ikke af Akten kunde ſees fuldſtændig at være foreholdt hende i Sagens næſte Sesſion, da hun mødte. S. 132.

21 Januar 1871. Sp. om Aktionsdekretets Omfang. S. 265.

28 Januar 1871. Sp., om den, der møder og begjærer Udſættelſe, men derpaa udebliver uden at udtale ſig i Sagen, ſkal anſees ſom erkjendende Vederpartens Anbragte eller i Lighed med den udeblivende anſees at henholde ſig til irettelagte Breve og Bevisligheder berøres under Voteringen. S. 175.

28 Januar 1871. Sp. om en Perſon, der „efter Anmodning af Tiltalte" har tilbagekaldt ſin Klage over en Forbrydelſe, der er privat=publik Tiltale undergiven, med Virkning kan fornye Klagen. S. 250.

4 Febr. 1871. Sp. om en Husmand, der havde forladt ſit Hjemſted forat ſøge Arbeide i eller ved en ca. 10 norſke Mile bortfjernet By, lovligen kunde varsles ſom Tiltalt i en Juſtitsſag ved Stevningens Forkyndelſe for den hjemmeværende Huſtru. S. 193.

4 Febr. 1871. Sp. om en Bruger af en Del af en omprocederet faſt Eiendom behøvede at ſtevnes ſom Part. S. 236.

10 Febr. 1871. Sp. om norſk Konkursbehandling kunde kræves paa Grund af Ikkebetaling af en af et Handelshus i Frankrig akcepteret og der betalbar Vexel, og om et Medlem af Handelshuſet ſom norſk Borger havde Værnething i Norge, ſaa at hans Forum med Henſyn til Konkursbehandling var der. S. 156.

18 Febr. 1871. En Forelæggelſe anſeet tilſtrækkelig, uagtet den refererede ſig til en Anmeldelſe, der omhandlede et ældre Faktum for hvilket intet Bevis havdes, medens Tiltalte dømtes for yngre Fakta. S. 266.

18 Febr. 1871. Sp. om Forum i en Grændſetviſt mellem to faſte Eiendomme, hvor Eiendomsgrændſen og Jurisdiktionsgrændſen faldt ſammen. Sp. om cumulatio inepta. S. 361.

24 Febr. 1871. Sp. om Husinkviſitions Tilladelighed fra Grundlovens og Proceslovgivningens Standpunkt. S. 221.

1 Marts 1871. Sp. om en Søgsmaalsgrund var frafalden ved Proceduren i tidligere Inſtantſer. S. 281.

2 Marts 1871. Sp. om Forpligtelſe til at vedligeholde et Veiſtykke, uden Henſyn til Bekoſtningen derved, er objectum appellabile. S. 285.

11 Marts 1871. Sp. om Erſtatning under Straffeſagen kunde ilægges Tiltalte for Forvendelſer, der ſtode i Forbindelſe med hans Forbrydelſe forøvrigt, men ikke vare indbefattede under Aktionsordren. S. 261.

11 Marts 1871. Besynderlig indviklet Faktum. Sp. om Betydningen af forskjellige Transaktioner over en fast Eiendom. Uoverensstemmelse i Proceduren i Underretterne og Høiesteret. S. 313.
15 Marts 1871. Sp. om Forstaaelsen af § 19 sidste Passus i Lov om Lagrettesmænd af 28 August 1854, S. 345.
24 Marts 1871. Sp. om en Kontinuationsstevning, hvorved et i første Instants optaget Thingsvidne indbragtes for Høiesteret som Rettens Fornegtelse med Forbigaaelse af Overretten, skulde afvises, dels fordi Adgangen til at paaanke Thingsvidnet var frafaldt ved Overretsproceduren, dels fordi Kumulation af en Hovedsag, der var paaanket paa sædvanlig Maade, med et Kontinuationssøgsmaal, der var paaanket efter L.'s 1—6—17, skulde være utilstedelig, dels fordi Beneficiet i det nævnte Lovsted, som tilsigtende Sagens Paaskyndelse, overhovedet ikke skulde være anvendeligt, naar det øiensynlig ikke anvendtes i dette Øiemed. S. 268.
30 Marts 1871. Justitssag mod tvende Lodser for uagtsom Paaseiling af ikke lodspligtigt Fartøi indtruffen, medens Lodsloven af 1824 endnu var gjældende, afvist fra Høiesteret, fordi den nye Lodslov af 1869, efter hvis Ikrafttræden Tiltale var dekreteret, i saadant Tilfælde foreskriver privat-publik Paatale, medens Klage her manglede. S. 273.
31 Marts 1871. Sp. om en Indsigelse ved Proceduren var frafaldt. En Panthaver givet Adgang til selv at foretage Nedrivning af Bygninger, der urettelig vare opførte, idet man paa Grund af Indstevnets fuldkomne Insolvents ikke ansaa Tvangsmulkt hensigtsmæssig. S. 321.
1 April 1871. Tiltalte tilpligtet at erstatte den Godtgjørelse, som var udbetalt et Par Vidner for godvillig at møde udenfor sit Hjemthing, idet Optagelsen af et særskilt Thingsvidne, der antoges at ville paaføre Angj. mindst den samme Udgift til Salarier til Referent og Forsvarer, derved sparedes. S. 350.
15 April 1871. Sp. om Høiesteret i en Sag, der alene var paaanket efter Tilaltes Begjær, og hvor han ved Overretten var anseet efter 19—2, kunde anvende 19—3. S. 339.
18 April 1871. Uregelmæssig Forkyndelse af en af den permanente norske Overkrigskommission i Stockholm afsagt Dom efter Omstændighederne antagen at kunne passere, og Kompagnichefens Attestation om, at Dommen er Angj. forkyndt i hans og en subaltern Officers Paahør, antaget som tilstrækkeligt Bevis for Forkyndelsen. S. 383.
29 April 1871. Sp. om summarisk Behandling. Sp. om Følgen af, at almindelig Behandling i et tvivlsomt Tilfælde feilagtigen vælges, ubetinget er, at Tiltalte befries for Udgifterne til Referent og Forsvarer. S. 388.
13 Mai 1871. Sp. om en Person, der efter eget Opgivende alene havde Transport til Inkassation paa en Fordring, var kompetent Klager i Anledning Forrykkelse af Gods udexekveret for denne Fordring. S. 457.
17 Juni 1871. Sp. om Forstaaelsen af N. L. 1—6—15. S. 526.
22 Juni 1871. Sp. om Adgangen til at fremsætte en Indsigelse var afskaaret ved Underretsproceduren. S. 529.
27 Juni 1871. Sp. om en Indsigelse var betimelig fremsat under Proceduren. S. 553.
6 Juli 1871. Sp. om en Indsigelse mod for høi Renteberegning anbragtes for sent ved først at gjøres gjældende i Høiesteret. S. 509.

12 Juli 1871. Sp. om Søretsbehandling. S. 484.
12 August 1871. Sp. om Afvisning paa Grund af manglende Forelæggelse og om Sagens Appellabilitet til Høiesteret. Det retskyndige Medlem af Søretten alene anseet ansvarlig for Undladelse af i Dommen at meddele den befalede Attestation om Sagførelsen. S. 621.
7 Septbr. 1871. Sp. om en Exekutus, der ei havde været tilstede ved Exekutionen, hvor der var forsømt at afholde Effekter for 12 Spd., var berettiget til senere inden Auktionen paa egen Haand at udtage Effekter til dette Beløb uden Paaanke af Exekutionen. S. 825.
16 Septbr. 1871. Sp. om summarisk Behandling er anvendelig, naar Nogen under Kumulation efter 6—12 dømmes for flere Forbrydelser, hvoraf hver gaar ind under et Lovsted, der har Alternativet Strafarbeide i 5te Grad, saa at der in abstracto er Mulighed for, at den samlede Straf kan blive Strafarbeide i 4de Grad. S. 675.
7 Oktbr. 1871. Sp. om en Indsigelse var frafaldt ved den tidligere Procedure. S. 687.
10 Oktbr. 1871. Anvendelse af Høiesteretsl.s § 8 jfr. 23, 25 og 26 med den Virkning, at et ved en skriftlig behandlet Sags Cirkulation afgivet Votum sættes ud af Betragtning, fordi den Voterende paa Grund af Sygdom ikke kunde afgive Møde den til Doms Affigelse berammede Dag, og en anden Tilforordnet indtraadte i den Syges Sted. S. 722.
12 Oktbr. 1871. Sp. om hvem der var kompetent Klager i Anledning af, at Effekter vare forrykkede i et Bo, hvor der var umyndige Arvinger, og specielt om Amtmanden i saa Henseende kunde ansees som summus tutor. Sp. om Lensmandens, Sorenskriverens eller Amtmandens Forhold kunde opfattes som en Klage. Sp. om Stemmeoptællingen inden Høiesteret afgjort ved særskilt Stemmegivning. S. 745.
14 Oktbr. 1871. En Renteberegning ikke undersøgt af Høiesteret, dels paa Grund af Appelmaaden, dels fordi de Procederende ikke havde forelagt Retten Materialier dertil. S. 777.
17 Oktbr. 1871. Sp. om en juridisk Indsigelse kunde tages tilfølge af Retten, uagtet den ei udtrykkelig var paaberaabt i Proceduren. S. 768.
21 Oktbr. 1871. Sp. om Søret til Behandling af et kriminelt Tilfælde hvor Angj. tiltaltes for uagtsomt Manddrab ved et Dampskibs Overseilen af en Baad. En Dommeren af Fogden meddelt alminbelig Bemyndigelse til at opnævne Søretsmedlemmer anseet betydningsløs. Sp. om Anvendeligheden i Tilfælde af Lagrettesmændslovens §§ 12 og 13. S. 781.
21 Oktbr. 1871. Sp. om Behandling ved Referent rettelig var anvendt. S. 789.
28 Oktbr. 1871. Sp. om Appelinstantserne, efterat Loven af 17 Marts 1866 er emaneret, kunne dømme den, der ved Dom paaanket alene efter Tiltaltes Begjær, er anseet for efterfølgende Delagtighed, for Anstiftelse. S. 814.
10 Novbr. 1871. Sagsbehandling i en alene efter Tiltaltes Begjær til Overret og Høiesteret indanket Sag kjendt uefterrettelig at være, som angaaende et Faktum, for hvilket Tiltale ikke var besluttet paa den i Lov af 17 Marts 1866 foreskrevne Maade. Referents og Forsvarers Salerier nedsatte, fordi de herpaa ikke havde været opmærksomme. Misbilligelse af, at Aktor for Høiesteret i det formelle Sp.

ensidig havde stillet sig paa den Side, som nærmest tilkom Defensor. 1872, S. 1.

14 Novbr. 1871. Sp. om Begrændsningen af Appelinstantsernes Kompetence, naar Appel er skeet alene efter Tiltaltes Begjær, med Hensyn til Fakta, for hvilke Tiltalte er frifunden i første Instants. Det antages ikke fornødent af Hensyn til Paakjendelsen af de i første Instants tilkjendte Salarier i Høiesteret at dokumentere Sider af Sagen, der ikke foreligge til Paadømmelse i Realiteten. 1872, S. 7.

17 Novbr. 1871. Sp. om en Panthaver, der efter Obligationens Text har Pant for paaløbne Omkostninger, i Tilfælde af at han tillige har betinget Ret til at sætte Pantet til Auktion uden Lovmaal og Dom, er forpligtet til af Hensyn til efterfølgende Panthavere at benytte den billigere Inddrivelse i Medhold af Panteklausulen, eller om han kan begjære Prioritet foran senere Panthavere ogsaa for Omkostningerne ved Erhvervelsen af almindelig Dom og Exekution. 1872, S. 43.

5 Decbr. 1871. Antaget at en i Høiesteret udebleven Part er bunden ved et af hans i nærmeste Unerindstants benyttede Advokat afgivet Samtykke til nye Dokumenters Fremlæggelse i Høiesteret uden Bevilling og Varsel. 1872, S. 33.

16 Decbr. 1871. Høiesteret berigtiger uden Foranledning af vedkommende Part en ubetydelig Post i et Regnskabsforhold. 1872, S. 36.

18 Decbr. 1871. Antaget at Thingsvidne i Politisag foranlediget ved Reassumtionskjendelse af en Appelinstants skal behandles ved Politiret og saaledes uden Referent og Defensor, forsaavidt Thingsvidnet bliver at optage ved den Jurisdiktion, hvorunder Hovedsagen har været behandlet. Omkostningerne ved feilagtigen benyttet kostbarere Retsbehandling dog efter Omstændighederne paalagte det Offentlige, idet Feilen ikke var af den Beskaffenhed, at noget Ansvar kunde paalægges Overretsreferenten eller Underdommeren. 1872, S. 24.

13 Januar 1872. Sp. om offentlig eller privat-offentlig Paatale i en Sag mod en Præst, som i Strid med Vedkommendes Begjær ved Daabshandlingen havde benyttet en anden Oversættelse af Troesartiklerne end den i Alterbogen indtagne. S. 49.

16 Januar 1872. En Frifindelsesdom i en kriminel Sag, ved hvilken Amtet havde akkviesceret, anseet endelig og Sagen afvist fra Appelinstantserne, da den efter Foranledning af Justitsdepartementet af Amtmanden appelleredes. S. 69.

18 Januar 1872. Misbilliget i Høiesteret, at Vidner mod Tiltalte vare edfæstede i en Session, hvor han paa Grund af Militærtjeneste ikke mødte. S. 193.

20 Januar 1872. Paastand om Afvisning fra Søret af en Sag angaaende Berettigelse til at sætte et Skib til Auktion i Kraft af Retentionsret, fordi Indstevntes Bo stod under Konkursbehandling, forkastet ved Høiesteret. S. 123.

3 Febr. 1872. Sp. om Adgangen til i Høiesteret uden Bevilling og uden Varsel til Modparten, der udeblev, at fremlægge et Thingsvidne, hvortil Modparten havde været varslet, men fra hvilket han var udeblevet. S. 177.

3 Febr. 1872. Sp. om Forkyndelse af Opreisningsbevilling er fornøden, naar Indstevnte udebliver, i Tilfælde, hvor det i Stevningen heder, at den er udtagen „i Paavente af Opreisning". Sp. om Ansvar for Overrettens Medlemmer, der vare stevnede til at stande til Rette. S. 196.

17 Febr. 1872. Sp. om, hvorvidt § 2 i Lov af 17 Marts 1866 om Tiltalebeslutnings Udfærdigelse er anvendelig ogsaa i Politisager. S. 258.
2 Marts 1872. Sp. om objectum appellabile. Sp. om Anvendeligheden af offentlig Politiretsbehandling, uagtet Paastand om Straf ei var nedlagt. S. 270.
9 Marts 1872. Sp. om objectum appellabile til Høiesteret. S. 296.
9 Marts 1872. En Dom paaanket til Høiesteret af en deri Interesseret, uagtet han i de underordnede Instantser ikke var gjort til Hovedmodpart, men alene varslet for Navns Nævnelse og af Hensyn til Interesse i Sagen. S. 299.
13 Marts 1872. Sp. om en Person vor rette Sagvolder. S. 403.
15 Marts 1872. Sp. om Forligsmægling og Udsigelse i en Odelsløsningssag rettelig var anstillet med den, som efter Kjøbekontrakt var Eier og Besidder, eller om en Person, der senere fik thinglæst Hjemmel paa Eiendommen, kunde høres med det Anbringende, at han paa de nævnte Tider, trods Kjøbekontraktens Lydelse, var den sande Eier og Besidder. Sp. om Odelsløsningssøgsmaal uden ny Forligsmægling og Udsigelse m. M. kan fortsættes mod en ny Eier, der udleder sin Ret fra den, mod hvem Søgsmaalet er paabegyndt. S. 361.
20 Marts 1872. Sp. om en Arrest af Tømmer, hvorved det arresterede Tømmer ikke kjendeliggjordes ved Mærkning eller paa anden Maade, ab initio var ugyldig. Sp. om Arresten var bortfalden ved manglende Thinglæsning og manglende Forfølgelse. S. 365.
23 Marts 1872. Sp. om summarisk Behandling efter Lov af 6 Septbr. 1845 er anvendelig, naar der gjennem Sammenlægning af Straffe efter Krll.s Kap. 6 § 12 er Mulighed for, at en høiere Straf kan fremkomme end Strafarbeide i 5 Grad. S. 287.
23 Marts 1872. Sp. om Søretsbehandling rettelig var anvendt. S. 334.
31 Mai 1872. Efter Omstændighederne intet Hensyn taget til en af Indstevnte, der ikke havde kontrapaaanket, i Høiesteret nedlagt forandret Paastand. S. 435.
20 April 1872. Sp. om et Skjøn før Dom bliver inappellabelt til Overskjøn efter 6 Maaneders Forløb, eller om det er appellabelt til Overskjøn saalænge Hovedsagen ikke er endeligen paadømt. S. 489.
27 April 1872. Sp. om en Advokats Adgang til at vedtage Varsel i en Sag, hvor han ikke afgiver Møde. Antaget at en Part ved at appellere delvis til Stadfæstelse, delvis til Forandring kan opnaa Forandring i Poster, der ikke angaar objectum appellabile. Sp. om Procesomkostninger og Mulkt for unødig Trætte. S. 370.
27 April 1872. Sp. om Tilstedeligheden af at samle flere Fordringer for forskjellige Personer under en Sag for at opnaa summa appellabilis. S. 465.
8 Juni 1872. Sp. om en Sagfører rettelig var varslet som Mandatarius for sine Parter. Sp. om tvende Fordringer, hvoraf ingen særskilt løb op til summa appellibilis, kunde lægges sammen for at gjøre Sagen appellabel til Høiesteret. S. 511.
8 Juni 1872. Benyttelse af Retsvidner istedetfor Lagrettesmænd i en Session, hvori der førtes Vidner, efter Omstændighederne anseet at kunne passere. S. 515.
13 Juni 1872. Antaget, at summarisk Behandling ikke var anvendelig

i en Sag i hvilken Tiltalte havde tilstaaet et Faktum, hvis Strafbarhed beroede paa svigagtig Hensigt og erklæret sig villig til at modtage Straf med Tillæg: „saafandt Loven sætter Straf for saadant". S. 729.

15 Juni 1872. Sp. om Anvendeligheden at summarisk Sagsbehandling i et Tilfælde, hvor der forelaa Tilstaaelse af en Forbrydelses faktiske Bestanddele, til hvilken imidlertid var knyttet Tillæg, der efterlod Tvivl, om det paaberaabtes i den Tanke at ophæve Gjerningens Strafbarhed eller alene at virke til Straffens Formildelse. S. 692.

22 Juni 1872. Antaget, at Varsel efter 1—4—12 var anvendelig paa to Sømænd, der antoges at have havt fast Bopæl i Riget, men som paa Forkyndelsestiden vare fraværende paa en Fangsttour til Navaja Zemblia. Sp. om Stevnemaalet under disse Omstændigheder skulde forkyndes paa Angj.s faste Bopæl eller paa hans sidste Opholdssted. Antaget, at det ei er fornødent at varsle Referent eller Forsvarer, fordi der er Sp. om som „Ansvar" for begangne Feil at nedsætte hans Salarium. S. 649.

25 Juni 1872. Sp. om Medlemmer af et Kommunerepræsentantskab ere habile Skjønsmænd ved en Expropriationstaxt over en Eiendom, der for Kommunens Regning exproprieres til offentlig Brug efter Beslutning fattet af Kommunens Repræsentantskab. S. 617.

10 Juli 1872. Sp. om et Søretsskjøn om Bjergeløn efter Rekvirentens Paastand, mod hvilken forsaavidt ingen Indvending gjordes, kunde forsynes med Exekutionsklausul som i en Domssag. S. 621.

12 Juli 1872. Sp. hvorvidt Tvist om en Mands Ret til som Arvefæste at have Huse staaende paa Andenmands Grund kunde fordres afgjort af Fogden under en af Eieren rekvireret Udkastelsesforretning eller om Fogden med Føie begjærede dette Sp. løst ved sædvanlig Rettergang. Naar en underordnet Retsbetjent er stevnet til at stande til Rette, fritager det ei Appellanten for i Tilfælde at betale ham Kost og Tæring, at Appellanten, forinden Høiesteretsstevningens Forkyndelse, giver ham Meddelelse om, at ingen Paastand i Appelinstantsen vil blive nedlagt mod ham. Saadan Meddelelse til den indstevnte Retsbetjent hindrer heller ikke Sagens Paakjendelse i Høiesteret efter Tilstevning som Klage over Rettens Spilde m. M. S. 637.

19 Juli 1872. En Expropriationstaxt kjendt uefterrettelig paa Grund af manglende Stevnemaal til en Rettighedshaver, hvem Expropriationen antoges faktisk at ramme. S. 656.

20 Juli 1872. Sp. om det i et Tilfælde, hvor der spurgtes om den ene eller anden af to Personer var den Forpligtede, var fornødent at inddrage begge under Sagen eller om den formentlig Berettigede kunde faa Dom over den, han ansaa forpligtet, uden at stevne den, han mente ikke at være forpligtet. S. 640.

2 Septbr. 1872. Sp. om i et Ladested den som Politimester fungerende Sorenskriver eller Distriktets Foged skulde udfærdige Mulktforelæggelser og Aktionsdekreter i Politisager. Sp. om dette Sp. kunde indbringes for Overinstantserne ved Paaanke af en Kjendelse afsagt underet for flere forskjellige Tilfælde og uden Varsel til de Angjældende. Antaget, at L.s 1—5—8 ikke er anvendelig, medmindre Sagen ved Beslutning er optaget til Kjendelse eller Dom. S. 674.

2 Septbr. 1872. Appel efter Tiltaltes Begjær og med det Offentliges Samtykke, men uden Bevilling, uagtet der fra begge Sider var akkviesceret ved Dommen. Behandling efter Loven af 6 Septbr.

1845 kjendt uefterrettelig paa Grund af Tiltaltes senere Tilbagekaldelse af den oprindelige Tilstaaelse. S. 730.

21 Septbr. 1872. Sp. om Sagen angik **summa appellabilis.** N. L. 1—22—24 forstaaet saaledes, at det er nok, at vedkommende Domhaver, hvis Doms Exekutionskraft er suspenderet ved Appel, forkynder Dommen for Fogden med Rekvisition om i Tilfælde at erholde Afsætning, for at det skal blive dennes Pligt uden videre Foranstaltning eller Møde fra Rekvirentens Side at give Afsætning, naar Exekution fremmes efter Begjær af en anden Dom- eller Forligshaver. Antaget, at Afsætningsrekvirenten ikke behøver at knytte sin Rekvisition til nogen bestemt forudsat Exekutionsrekvisition, men kan begjære den eventuelt for Tilfælde af hvilkensomhelst Exekutionsrekvisition. S 763.

24 Septbr. 1872. En Skifteforvalter ikke anseet inhabil til som Underdommer at behandle Justitssag mod en under hans Skifteretsbehandling staaende Opbyder for Forbrydelse mod 21—24 og 25. S. 758.

25 Septbr. 1872. Antaget, at Indstevnte kommer tidsnok med Indsigelser mod Rettens Medlemmers Habilitet, naar de fremsættes første Gang, han tager til Gjenmæle i Sagen. Et Søgsmaal afvist paa Grund af Uregelmæssigheder ved Lagrettets Opnævnelse. S. 737.

28 Septbr. 1872. Antaget, at det var tilstrækkeligt uden formelig Udtalelse i Konklusionen at sætte en med et Retsvidne afholdt Session ud af Betragtning. S. 829.

2 Novbr. 1872. Afvisning fordi Tiltalte ikke var stevnet efter 1—4—30. 1873, S. 49.

9 Novbr. 1872. Sp. om Høiesteret paa egen Haand skulde berigtige en ubetydelig Regnskabsfeil. 1873, S. 129.

16 Novbr. 1872. Realitetsdom i den i Retst. for 1872 S. 730 meddelte Sag, L.Nr. 359 1 S. 72. Sp. om Tiltalte, der domfældtes, kunde tilpligtes at betale Omkostningerne ved den tidligere ergangne, ved hendes urigtige Foregivender bevirkede, Uefterrettelighedsdom. 1873, S. 91.

21 Novbr. 1872. Antaget, at man ikke i Medhold L.s 1—6—17 kan paaanke en Realitetsdom direkte til Høiesteret med Forbigaaelse af Melleminstantserne. 1873, S. 165.

1[0] Oktbr. 1872. Antaget, at det ved Forkyndelse af Stevning for en Tiltalt, der ikke forstaar Norsk, ikke udfordres Legitimation for, at den af Stevnevidnerne tilkaldte Tolk er beskikket som saadan eller det fremmede Sprog mægtig. Strengere Fordringer derimod lagte til Grund med Hensyn til en under Forhør benyttet Tolk og en Forhørsforklaring sat ud af Betragtning med den Virkning, at Tiltalte frifandtes, i et Tilfælde, hvor Tiltalte paastod at være misforstaaet, og hvor der var benyttet Tolk, som hverken var edfæstet eller godtgjort at være beskikket af Øvrigheden eller at være det fremmede Sprog mægtig. En Vidneførsel mod ustevnt Tiltalt anseet bevisende mod ham, fordi Vidneførselen rettelig var fremmet mod Medtiltalte, og Forklaringerne ikke kunde udsondres, eftersom hvorvidt de angik den stevnte eller den ustevnte Tiltalte, og fordi han senere stevnt var udebleven, saa at det var bleven umuligt at foreholde ham Vidneprovet og konfrontere ham med Vidnet, der paanyt var indstevnt til samme Session, hvortil Tiltalte fik lovligt Varsel. S. 780.

26 Oktbr. 1872. Antaget, at et engelsk Affidavit ikke kunde tillægges et Vidnesbyrds Troværdighed ved norsk Ret. S. 841.

20 Decbr. 1872. Antaget, at det efter Omstændighederne ikke kunde bevirke Uefterrettelighed af en summarisk Sagsbehandling, at det var forsømt at tilkjendegive Tiltalte, der alene var indkaldt til Forhør, at Sagen med det Samme gik under Dom. Sp. om saadan Tilstaaelse var afgiven, at den hjemlede Anvendelse af summarisk Behandling. 1873, S. 273.

14 Januar 1873. Antaget, at en fremmed Sømands Ulydighed ombord paa fremmed Skib i norsk Havn ikke kunde paadømmes efter norske Love af norske Domstole. S. 243.

15 Januar 1873. Den Omstændighed, at Aktionsordren kun lyder paa „voldsom Modstand mod Politiet", udelukker ikke Retterne fra at anvende 10—1, naar Oplysningerne dertil give Anledning. S. 281.

23 Januar 1873. Antaget, at Rederiet og ikke blot Skipperen er kompetent Klager i Anledning Søfolks Rømning eller Vægring ved at gjøre Tjeneste. En Sag hjemvist til Paakjendelse i Realiteten ved Søretten, fra hvilken den urettelig var afvist, uagtet kgl. Bevilling til dens Paakjendelse i Realiteten ved Høiesteret forelaa; idet Høiesteret ønskede til Veiledning ved Paakjendelsen at have Sørettens Udtalelse om forskjellige Punkter og opfattede Bevillingen som en Tilladelse, ikke som en for det enkelte Tilfælde bindende Undtagelse fra den almindelige Regel. S. 601.

5 Febr. 1873. Sp. om en Stifteret kunde afgjøre Tvist om Eiendomsret til Effekter, der vare registrerede som Boet tilhørende og saaledes ialfald formelt vare i Stifterettens Besiddelse, besvaret bekræftende. S. 313.

19 Febr. 1873. Sp. om et Skadeserstatningskrav for at bruges til Likvidation mod Hovedfordringen maa gjøres gjældende strax ved dennes Indtale eller kommer tidsnok under en senere opstaaet Arrest-Stadfæstelsessag. S. 409.

1 Marts 1873. Sp. om Anvendelse ligeoverfor et Bo af juramentum ignorantiæ. S. 413.

5 April 1873. Sp. om Edsaflæggelsesforum for en Udlænding. S. 365.

19 April 1873. Antaget, at en Sag kunde fremmes mod en Tiltalt, der, uagtet lovlig varslet, ikke mødte under Angivelse af „Alderdomssvaghed". Den ergangne Dom ikke desto mindre kjendt uefterrettelig, fordi et, naar Tiltalte udeblev, fornødent Vidne ikke var afhørt. S. 485.

1 Mai 1873. En Appelpaategning i Henhold til L. af 17 Marts 1866 § 46 forstaaet strengt efter Ordene og et Faktum som Følge deraf anseet udelukket fra Høiesterets Paakjendelse. S. 494.

3 Mai 1873. Antaget, at det er tilstrækkeligt, at en efter Sagens Paastevning erhvervet Opreisningsbevilling forkyndes Hovedindstevnte uden at lignende Forkyndelse udfordres forsaavidt angaar de for Processens Skyld Indstevnte. S. 422.

15 Mai 1873. Den Omstændighed, at en Person eier et Par Aktier i et anonymt Interessentskab, ikke antaget at gjøre ham inhabil til som Dommer at administrere et Skjøn, hvorunder der for Interessentskabet spurgtes om et mindre betydeligt Pengebeløb. S. 569.

3 Juni 1873. Misbilliget, at Politiaktor ikke nærmere havde imødegaaet Tiltaltes Defensionsindlæg, men indladt Sagen i Henhold til Dokumenterne under Benegtelse af Tiltaltes Anbragte og uden Nedlæggelse af formelig Paastand. S. 585.

7 Juni 1873. Sp. om, hvorvidt 6—14—6 kommer til Anvendelse ogsaa ved Jordeiendomme paa Landet, berøres. S. 623.
11 Juli 1873. En Indsigelse forkastet som forsilde fremsat. S. 580.
26 Juli 1873. Sp. om en Person er pligtig til under et Forhør at afgive Forklaring om egen ikke strafbar Usædelighed. S. 643.
2 Septbr. 1873. Antaget, at summarisk Behandling er anvendelig, om end Tiltalte, da han begik Gjerningen, ikke skjønnede, at han begik en Forbrydelse, naar han kun erkjender at skjønne dette, naar han under Sagen afgiver sin Forklaring. S. 633.
6 Septbr. 1873. Antaget, at Rederiet er berettiget til at paatale Forbrydelser mod Søfartsl.s §§'er 114 og 115. S. 673.
13 Septbr. 1873. Antaget, at en for ulovligt Brændevinssalg tiltalt Person kunde idømmes Erstatning til Delinkventfondet efter § 2 i Lov af 8 Mai 1869, uagtet Forelægget lød ikke blot paa Straf, der af Høiesteret skjærpedes, men ogsaa paa Konfiskation, der frafaldtes ved den af Fogden inden Retten nedlagte Paastand og heller ikke idømtes af Høiesteret. S. 686.
20 Septbr. 1873. Et Skibsmandskab, der efterat Fartøiet havde gjort Vendereise til Hjemstedet, negtede at følge det paa en fornyet Reise, anseede at have gjort sig skyldige i Rømning, og den ved Søretten brugte Politiretsbehandling, hvorunder de Tiltalte ansaaes som de, der ei havde tiltraadt sin Tjeneste, derfor kjendt uefterrettelig at være. S. 693.
25 Septbr. 1873. Bevis væsentlig ved Sankevidner for at Afbetalinger, der ikke vare afskrevne, vare gjorte paa en Pantobligation. Domfældelse efter 10—19 antaget ikke i nogen væsentlig Grad at formindske et Vidnes Troværdighed. Søn af den personlige Debitor efter en Pantobligation anseet som habilt Vidne, fordi Faderens Interesse i Sagen ansaaes særdeles ringe, da han dels var aldeles insolvent, dels Pantet maatte ansees betryggende. S. 665.
9 Oktbr. 1873. Antaget, at den i L. af 10 Mai 1860 § 4 foreskrevne Appel af Expropriationstaxter som Extraordenssager alene indeholder et Beneficium for Parterne, som disse kunne frafalde ved at paaanke Sagen som Ordenssag til Session. S. 699.
16 Oktbr. 1873. En Høiesteretsstevning afvist, fordi Varsel ikke var givet Meddomsmændene, og ansaaes det med Hensyn til disses Indvarsling at være uden Betydning, enten de med Rette vare tilkaldte af Underdommeren, der paa egen Haand havde foranstaltet dette, eller ikke. S. 747.
21 Oktbr. 1873. Sp. om en Politisag, hvor der kun kan blive Anvendelse for Bøder og Erstatning, ligesom en egentlig Justitssag bliver at afvise fra Appelinstantserne, naar det oplyses, at Angj. er død efter Afsigelsen af den paaankede Dom og før Appellens Forkyndelse, berøres uden af Pluraliteten at løses. S. 753.
21 Oktbr. 1873. Antaget, at en Politisag rettelig var fremmet mod en Tiltalt, uagtet denne udeblev fra Retten. S. 785.
25 Oktbr. 1873. En Person, der engang var mulkteret for at have oversiddet et Paalæg af Sundhedskommissionen, paany mulkteret for fortsat Oversidden af samme Paalæg, der saaledes antoges at kunne lede til et ubestemmeligt Antal Straffemulkter. S. 786.
15 Novbr. 1873. Sp. om en Del Vidner, der selv ikke vægrede sig for at afgive Vidnesbyrd, efter en af Parternes Protest skulde negtes afhørte som interesserede i Sagens Udfald, besvaret benegtende, idet

Vidnernes Interesse efter de givne specielle Omstændigheder ikke ansaaes stærk nok til at begrunde det modsatte Resultat. Ligeledes antaget, at Protest mod Afhørelse af Vidner, der ere inhabile paa Grund af Slægtskab, er unyttig, naar Vidnerne selv ere villige til at afgive Vidnesbyrd. S. 839.

28 Novbr. 1873. Paastand om, at et Erstatningssøgsmaal i Anledning Tømmerflaaders Anstød mod Elvebredden burde været anlagt mod Entreprenørerne og ikke mod Fløbningsdirektionen, for hvis Regning Fløbningen foregik, ikke tagen tilfølge. Paastand om Afvisning paa Grund af cumulatio inepta, idet en Dampskibsdirektion og en Tømmerdirektion under en Sag vare sagsøgte til Erstatning for den Skade, Elvebredden led ved de af Dampskibet foraarsagede Bølgeslag og Anstød af Tømmerflaader, heller ikke tagen tilfølge. 1874, S. 145.

6 Decbr. 1873. Antaget, at Bødedomme, ialfald naar de ere ilagte under civilt Søgsmaal, efter Domfældtes Død kunne appelleres af hans Arvinger. 1874, S. 177.

15 Januar 1874. Sp. om en Tiltalt ligeoverfor Bygningskommissionen havde vedtaget videregaaende Forpligtelser end de Lovgivningen medfører, og om deres Krænkelse i Tilfælde kunde paatales i politiretslige Former. S. 202.

24 Januar 1874. Antaget, at Ed efter 5—1—6 var uanvendelig i et Tilfælde, hvor Dokumentet ikke var egenhændig underskrevet af Vedkommende og hvor Underskriften med ført Pen ikke var bekræftet overensstemmende med 5—1—7 samt hvor ikke det originale Dokument, men alene en Kopi var bragt tilstede under Omstændigheder, hvor denne Mangel antoges at maatte gaa ud, ikke over den, der paastodes at have underskrevet Dokumentet, men over den, der paastod Ed. Ed efter 1—14—6 efter de foreliggende Oplysninger af Høiesterets Majoritet heller ikke anseet anvendelig. S. 228.

29 Januar 1874. Antaget, at Overtrædelse af Budet i Fr. 7 Juni 1760 om, at Appellationspaategningen skal indeholde, at Tiltalte ikke kan vente yderligere Varsel, ikke medfører Stevnemaalets Ugyldighed. S. 262.

21 Febr. 1874. Sp. ved Appel alene efter Tiltaltes Begjær om hvad der efter L. 17 Marts 1866 § 47 skal tages under Paadømmelse i Appelinstantserne. S. 190.

28 Febr. 1874. Urettelig anvendt summarisk Sagsbehandling antaget ikke at lede til Uefterrettelighedskjendelse, fordi Sagen ved Overretten feilagtigen var bleven paadømt under faktisk Forudsætning, der vilde tilladt summarisk Sagsbehandling, medens Overretsdommen alene efter Tiltaltes Begjær var indanket for Høiesteret. Herved formentlig forudsat den Forstaaelse af § 47 i Lov af 17 Marts 1866, at Appelinstantserne alene paakjende Processualia i Sager, der ere paaankede efter Tiltaltes Begjær, forsaavidt de vedkomme de i Realiteten paaankede Dele af Sagen. S. 333.

7 Marts 1874. En Sag angaaende ulovlig Handel afvist som urettelig anlagt mod en Forbrugsforening som saadan, istedetfor mod Bestyrerne af samme eller den eller dem af disse, hvem den paatalte Lovovertrædelse personlig maatte være at tilregne. S. 324.

13 Marts 1874. En i Overretten indløben Vildfarelse, hvorved en Tvist om Kravets Størrelse forvexledes med en Paastand om Likvidation, ledede i denne Ret — uden at Afvisningsformen benyttedes —

til at dette Tvistpunkt ikke afgjordes, fordi den Part, der paastod det mindre Beløb, ikke havde udtaget Kontrastevning til Likvidation. Herved vækkes i Høiesteret Tvivl om, hvorvidt denne Ret kunde tage det i Overretten forbigaaede Sp. under Paakjendelse, hvilket efter Omstændighederne antoges. S. 349.

21 Marts 1874. En Tvangsauktion paastaaet kjendt uefterrettelig at være, fordi Auktionsrekvirenten i Konditionerne havde opgivet sit Tilgodehavende væsentlig for stort. Denne Paastand imidlertid efter de foreliggende Omstændigheder forkastet. S. 394.

7 April 1874. En Sag, anlagt af Sognepræsten mod Kommunen som formentlig ansvarlig for Afgift af Jord, afgivet til en Skolelærers Brug, appelleret af Stiftsdirektionen som den, der har at paase, at Kommunens Forpligtelser med Hensyn til Skolevæsenet opfyldes. S. 389.

30 April 1874. Sp., om et Par Haver i Bergen vare Almenning eller privat Eiendom indbragt for Retten som Politisag og det civilretlige Sp. løst som et præjudicielt Sp. under Politisagen. S. 492.

9 Mai 1874. Antaget, at Paastand om at frifindes for Fravigelse af Pladsen stiltiende indeholder Paastand om i Tilfælde at frifindes for Erstatning for Afsavn. S. 515.

9 Mai 1874. I et Tilfælde, hvor en Fattigkommission under Paaberaabelse af § 10 i de nye Fattiglove meldte sig i et Dødsbo som Berettiget til at optræde paa tvende Understøttedes Vegne og hvor Boet negtede at anerkjende Fattigvæsenet som dertil berettiget, ansaaes ikke Boet, men de tvende Understøttede, uagtet de ikke havde afgivet Møde og fremsat nogen Indsigelse mod Fattigvæsenets Paastand, som Fattigvæsenets rette Modparter, der skulde varsles som saadanne til Appelinstantserne. Den efter denne Opfatning indløbne Feil, at Fattigvæsenets Appelstevninger baade til Overretten og Høiesteret var rettede mod Boet ikke mod de Understøttede, antagen berigtiget derved, at Høiesteretsstevningen gaves en Paategning, som forkyndtes de Understøttede, og hvorved de varsledes som Hovedmodparter. Den Omstændighed at ikke særskilt Kontinuationsstevning udfærdigedes anseet efter Omstændighederne (Sagen var beneficeret) uden Vægt. Da Stevnemaalet saaledes for Høiesterets Vedkommende ansaaes bragt i Orden, fandtes det ei nødvendigt ex officio at afvise Sagen fra Overretten, hvilket efter Omstændighederne maatte ansees at ville være uden reel Betydning og at stride mod Arvingernes Interesser. S. 519.

26 Mai 1874. Høiesterets Pluralitet misbilliger, at et for Sagen afgjørende Thingsvidne i en Politisag er bleven fremmet uden Varsel til Tiltalte, men finder at dette efter Omstændighederne kan passere. S. 533.

27 Juni 1874. Misbilliget at en Ret i en beneficeret Sag havde tilstaaet en Part omtrent 5— fem — Aars Udsættelse paa utilstrækkelige Grunde og antaget, at den Omstændighed, at Modparten ikke havde protesteret, ikke i og for sig var afgjørende for at meddele Udsættelse. En Sag, der til Udsættelsestiden var bleven forbigaaet formedelst Forfald hos flere af Rettens Medlemmer, antaget at kunne foretages til en af Retten bestemt Tid, hvorom Parterne gives fornøden Underretning. S. 571.

27 Juni 1874. Antaget, at Budet i sidste Passus af Søfartsl.s § 106 fyldestgjøres ved Anmeldelse i Vedkommendes Bo. Sp. om hvem

der havde Bevisbyrden for Anmeldelsens Dato, naar det var paa det Rene, at den var skeet. Sp. om Indsigelsen var for silde fremsat. S. 593.

29 August 1874. En Person, der ulovlig havde drevet Brændevinssalg og Øludsalg i en andens Navn, fældes ved Byretten i begge Poster til Mulkter, der for Brændevinssalget bestemmes til 100 Spd. og for Ølsalget til 25, hvilke Summer i Konklusionen slaaes sammen til en Sum. I Høiesteret afvises Sagen, forsaavidt angik det ulovlige Ølsalg som ikke angaaende summa appellabilis, uagtet Konnexiteten mellem de to Fakta. S. 667.

29 August 1874. Sp. om summarisk Behandling. En Tiltalt, der havde tilstaaet en Forbrydelse, der egnede sig til summarisk Paatale, men som sattes under Tiltale tillige for en anden Forbrydelse, der et egnede sig til summarisk Behandling, blev tiltalt i sædvanlig Justitssags Former. Frifunden for Tiltale i den Sag, der havde foranlediget almindelig Sagsbehandling, dømmes han dog i de underordnede Instantser til at betale Salærer til Referent og Forsvarer in solidum med to Medtiltalte, med frifindes i Høiesteret herfor. S. 681.

1 Septbr. 1874. Antaget, at Anke over Mislighed begaaet ved en efter Tilslaget og Forretningens Slutning meddelt Approbation paa et Bud, gjort under en Tvangsauktion, maa gjøres gjældende ved Søgsmaal a prima instantia og ikke kan gjøres gjældende gjennem Paaanke af Auktionen. S. 641.

4 Septbr. 1874. Antaget, at passeret Forligsmægling inden den almindelige Forligelseskommission gjør det overflødigt paany at mægle Forlig under Søretten. S. 683.

17 Septbr. 1874. Den almindelige Praxis, at Thingsvidner under Justitssager optages uden særskilt Varsel til Tiltalte, antaget ogsaa at kunne befølges ved Thingsvidner, der optages, før Tiltalte er stevnt i Hovedsagen. S. 687.

22 Septbr. 1874. Antaget, at Paabudet i Frdn. af 7 Juni 1760 er fyldestgjort naar det i Appelpaategningen hedder, at Appellen sker i „Henhold til Lovgivningens Bestemmelser". S. 702.

9 Oktbr. 1874. En urettelig uden Dom afholdt Udkastelsesforretning paaankes forgjæves til Underkjendelse, fordi den Udkastede, inden Spørgsmaalet om Udkastelsesforretningens Lovlighed var afgjort i Høiesteret, ved endelig Dom i Realiteten var tilpligtet at fravige Eiendommen, saaledes at ingen materiel Retskrænkelse i Virkeligheden havde fundet Sted. S. 793

23 Oktbr. 1874. Efterat en Sag i Underretten er gjort afhængig af Citantens Ed, forsømmer denne, da Sagen af Indstevnte indbringes for Overretten, at udtage Kontrastevning. I Høiesteret antoges Edsthemaet urigtigt valgt, saa at Retten ikke finder at kunne stadfæste Underretsdommen, og da Sagens, ved manglende Kontrapaaanke etablerede, processuelle Stilling udelukkede Retten fra at give noget Resultat mere i Citantens Favør end Underretsdommen, frifindes Indstevnte helt for Citantens Tiltale. S. 796.

21 Novbr. 1874. Sp. om Forstaaelsen af Grundlovens § 89. 1875, S. 50.

28 Novbr. 1874. Begjæring om Appel anseet bevist ved Lensmandens Attestation om Ægtheden af Angj.s Underskrift paa et med paaholden Pen underskrevet Brev. Forkyndelsen af Dommen var paa sædvanlig Maade attesteret af Stevnevidnerne og Tiltalte havde ved

denne Leilighed erklæret, at han vilde betænke sig med Hensyn til Appellen. 1875, S. 13.

28 Novbr. 1874. I Henhold til tidligere Præjudikater antaget, at en som privat Politisag anlagt Sag angaaende Overtrædelse af Haandværkslovgivningen kan paaankes som offentlig Sag. Det antages dog, at Sagen er begrændset ved den i første Instants brugte Procedure. 1875, S. 19.

12 Decbr. 1874. Sp. om Omfanget af en Tiltalebeslutning og om Domstolenes Adgang at henføre et paatalt Faktum, der indeslutter to Forbrydelser, under begge Lovsteder, uagtet Tiltalebeslutningen alene nævnte det ene af de to. 1875, S. 41.

19 Decbr. 1874. Appellantens Sagførers Varselsvedtagelse for Overrettens Medlemmer, der dog alene vare stevnte den afsagte Dom at til- og forsvare, godtagen. 1875, S. 138.

30 Januar 1875. Antaget, at Bevilling til Appel uden Hinder af Reglerne om **summa appellabilis** ikke behøver at forkyndes, naar det i Stevningen er nævnt, at Paaanken sker i Paavente af saadan Bevilling. Under Voteringen falder flere Bemærkninger angaaende det Omfang, hvori Udtalelser af enkelte Rettens Medlemmer, hvis Votum „i det Væsentlige og Resultatet" tiltrædes af Høiesterets Pluralitet, kunne ansees i det specielle at være tiltraadt. S. 129.

30 Januar 1875. En Doms paabegyndte Exekution standset og Dommen paaanket til Skjærpelse, fordi det opdagedes, at Tiltalte tidligere havde været straffet, hvorom hun ikke tidligere var examineret. S. 273.

1 Febr. 1875. Antaget, at en Person, der vilde have endel ældre Overenskomster om, hvad der skulde betales for Benyttelse af Fløtningsindretninger i et Vasdrag omstyrtet, saaledes at han skulde betale efter Skjøn, ikke behøvede at stevne andre end den, der oppebar Afgiften, idet, i Forhold til de øvrige Interesserede, den Sætning opretholdes, at Dommen vilde være dem som ustevnte uvedkommende. Sp., om man under en Sag af ovennævnte Beskaffenhed har Adgang til mod Modpartens Protest ved Skjøn under Sagen at faa fastsat den eventuelle Erstatning. Spørgsmaalet besvaret derhen, at saadant Skjøn kan fremmes som Bevismiddel under Sagen, men uden den Virkning som vilde tilkomme et Skjøn efter Dom. S. 161.

4 Febr. 1875. En Sag afvist fra Underretten, paa Grund af at Klage ikke ansaaes fremsat. Ved Bedømmelsen heraf, antages en, senere end Sagens Paadømmelse, af Vedkommende afgiven Forklaring om, hvad der havde været hans Mening, ikke afgjørende. Spørgsmaalet om Amtmanden som et Slags Overværge skulde kunne optræde som Klager paa en Umyndigs Vegne, berøres under Voteringen. S. 148.

13 Febr. 1875. Høiesteret kjendte de ergangne Domme uefterrettelige, fordi Tiltalte, der var sat under Tiltale for ulovligen at have bemægtiget sig en Stok, der henlaa paa Stranden, hvilket af Pluraliteten fortolkedes som Tyvsaktion, udenfor Anklagedekretet var dømt efter 21—14. S. 228.

10 Marts 1875. Høiesteret misbilliger at en Retsadministrator havde truet en Tiltalt med Arrest, hvis han ikke vilde forklare sig. S. 214.

12 Marts 1875. Antaget, at der kan dispenseres fra forkortede Appelfrister, indførte ved Storthingslove. S. 232.

20 Marts 1875. Sp., om en Tiltalt, der allerede under Forhøret

havde afgivet fuld Tilstaaelse i den Post, i hvilken han blev fældet, og for hvis Vedkommende Sagen saaledes kunde været behandlet uden Referent og Forsvarer, skulde tilpligtes at betale disse, der vare nødvendiggjorte derved, at der i første Instants var en negtende og senere frifunden Medtiltalt. S. 337.

3 April 1875. Sp. om Forstaaelsen af Ordene „de Dele af Sagen, hvori Dommen er gaaen Domfældte imod" i § 47 i L. af 17 Marts 1866. S. 348.

12 Mai 1875. En Privatmand, der ønskede at faa Spørgsmaalet om sin Ret efter Bygningsloven til at udføre et vist Arbeide, som Bygningskommissionen ikke billigede, afgjort ved Dom, anlægger Politiretssag mod Kommissionen for dertil at kjendes berettiget. Politiretsdommen paaankes til Høiesteret paa den for offentlige Sager foreskrevne Maade, men afvises ex officio. S. 349.

16 Juni 1875. Antaget, at det under en Odelssag om en Gaard, der eiedes af et Handelsfirma, var tilstrækkeligt at indkalde, udsige og stevne Firmaets Chef og Disponent under Betegnelse som „Gaardens nuværende Eier". S. 545.

22 Juni 1875. Antaget, at en Odelsprætendent kan fortsætte et Odelsløsningssøgsmaal, der er anlagt angaaende to Matrikulnumere over hvilke der er fælles Taxt, forsaavidt angaar det ene, over hvilket saaledes ingen særskilt Taxt haves, mod en oprindelig Sagen uvedkommende Trediemand, der i Mellemtid ved Retsforlig under særskilt Odelssøgsmaal var kommen i Besiddelse af dette Matrikulnumer. S. 549.

6 Septbr. 1875. Antaget, at en Magistratsperson i et Ladested kunde opnævne Søretsmedlemmer. S. 596.

6 Septbr. 1875. Tvende Domme, efter hvilke Straffen dels var udstaaet, dels var paabegyndt exekveret, paaankede til Høiesteret, da det oplystes, at Tiltalte, ved at fordølge tidligere ham overgaaede Domme, var sluppen for den forskyldte stigende Straf. Det ansaaes ufornødent at kjende en af de ældre Domme, ved hvilken han var dømt efter summarisk Behandling, uefterrettelig, fordi den Straf, han nu oplystes at have forskyldt, oversteg, hvad der efter summarisk Behandling kunde have været ham idømt. S. 609.

6 Septbr. 1875. Tiltalte frifunden for at betale Omkostninger til Referent og Forsvarer, fordi Sagen antoges rettelig at skulle have været behandlet summarisk. S. 626.

10 Septbr. 1875. Sp., om under Tyvssag Erstatning kan tilkjendes nogen anden end selve Bestjaalne, berøres under Dissents. S. 628.

12 Oktbr. 1875. Et Skjøn affagt underet mellem Bjergerne og 3 Assurenceselskaber paaankes kun af det ene af disse, hvorfor Høiesterets Overskjøn indskrænkes til at gjælde kun de i dette Selskab forsikrede Varer. S. 819.

13 Oktbr. 1875. En Person, der tiltaltes for Mened, Forfalskning af et en Justitssag vedkommende Brev fra Referenten og Brevbrud begaaet med Hensyn til dette Brev, dømmes i Overretten for de to første Forbrydelser og akkviescerede ligesom det Offentlige hermed. For den tredie Forbrydelses Vedkommende blev Sagen derimod afvist fra Overretten paa Grund af manglende Klage fra Referenten, der ansaaes som den Fornærmede. Sagen appelleres af Amtet alene for dette Faktums Vedkommende. Høiesteret antog efter Omstændighederne Amtmanden som rette Vedkommende til at paatale denne Forbrydelse,

og forkastede den Paastand, at delvis Akkviescents og delvis Paaanke skulde være utilstedelig. S. 804.

19 Oktbr. 1875. Antaget, at Anke over at der under et Overskjøn efter Dom ikke var gjort Rede for hvorledes Mændene forstode Dommen, kunde indbringes for Høiesteret i Henhold til 1—6—17. Udtalelser om det Omfang, hvori Skjønsmænd ere forpligtede til at gjøre Rede for sine Udgangspunkter. Den Omstændighed, at Appellanten havde akkviesceret ved Underskjønnet, der led af samme Mangel som den, der paaklagedes ved Overskjønnet, ikke antaget at hindre dettes særskilte Paaanke. S. 823.

22 Oktbr. 1875. En feilagtig Høideangivelse i en Konduktørforretning, paa hvilken ingen af Parterne havde været opmærksom, berigtiges af Høiesteret efter de paa Kartet anførte enkelte Høidemaal, hvorefter Høideangivelsen maatte være udregnet. Forskjellige Udtalelser om Bevisbyrdens Stilling. S. 834.

26 Oktbr. 1875. Særdeles tvivlsomt Sp. om en Indsigelse var frafaldt ved først i Overretten udtrykkelig at fremsættes. Sp. om hvilke Hensyn Retterne have at tage ved Ansættelsen af Salaret for en Sagfører, der ifølge meddelt beneficium paupertatis betales under Sagens Gang, efter allerede tidligere at have mødt for Vedkommende og forfattet Beneficieansøgningen. S. 702.

13 Novbr. 1875. En lønnet Korporal ved en national Bataillon anseet at henhøre under Krigsret for almindelige Forbrydelser, uden Hensyn til om han var kaldet til nogen militær Tjeneste, da Aktionsordren udfærdigedes mod ham. 1876, S. 104.

13 Novbr. 1875. Spredt Stemmegivning i Høiesteret angaaende Sp. om, hvorvidt et Salgstilbud skulde ansees uforbindende for Sælgeren, og om hvorvidt en Indsigelse skulde ansees forsent fremsat. Konklusionen fremkommer ved at optælle Stemmerne alene efter deres Konklusion uden Hensyn til Begrundelsen. Sp. om en Indsigelse var forsent fremsat. 1876, S. 130.

24 Novbr. 1875. Billiget, at en Underofficer i en Officers Forfald tilkaldtes som Medlem af en Overkrigskommission, der efter vedk. kgl. Res. skulde bestaa alene af Officerer og en civil juridisk Embedsmand. 1876, S. 167.

27 Novbr. 1875. Sp., om et Faktum indbefattedes af Aktionsordren, besvaret benegtende. Sp. om en efterfølgende Tilstaaelse kunde opretholde en summarisk Behandling, der uden denne maatte falde, besvaret benegtende. 1876, S. 182.

27 Novbr. 1875. Sp., om en Sømand, som rømte med Forskud paa Hyre, efter Appelmaaden kunde dømmes efter Krll.s 21—1 eller alene efter Søfartslovens § 112. 1876, S. 227.

7 Decbr. 1875. Sp., om en udkastet Fæster af en Plads kunne faa Dom for, at han inden en vis Tid skulde sættes i Besiddelse af Pladsen, under Sag anlagt alene mod Gaardens Eier, eller om den nye Fæster af Pladsen maatte varsles. Da den nye Fæster sad paa Opsigelse, ansees Varsel til ham overflødigt. En i to Instantser tabt Sag vindes i Høiesteret med Omkostninger, efterat Appellanten havde erholdt Bevilling til at fremsætte en ny Indsigelse. 1876, S. 194.

7 Decbr. 1875. Høiesteret antog, at en ulovskikket Forkyndelse af Underretsdommen ikke behøvede at lede til Afvisning, da Domfældte ikke derom var fremkommen med Indsigelse ved Overretten og til Høiesteret var lovlig varslet. 1876, S. 229.

17 Decbr. 1875. Sp. om Tilkjendelse af Sagsomkostninger. 1876, S. 198.
20 Decbr. 1875. Indskrænket Forstaaelse af Aktionsordren. 1876, S. 230.
26 Januar 1876. Den Omstændighed, at Søforklaring og Søprotest ikke vare optagne inden den i Søfartsl.s § 20 nævnte Tid, efter Omstændighederne anseet irrelevant. Heller ikke den Anke, at man under Søforklaringen — altsaa uden Varsel til Modparten — havde afhørt andre Personer end Mandskabet, tillagt nogen Vægt, navnlig fordi Søforklaringen ei var paaanket. S. 273.
2 Febr. 1876. En Strafarbeidsdom for Tyveri, hvis Exekution allerede var paabegyndt, paaanket til Høiesteret fordi det opdagedes, at Domfældte tidligere flere Gange havde været tyvsdømt uagtet disse tidligere Domme ikke vare egnede til at bringe ham paa stigende Straf, da 10 Aar laa imellem dem og den nye Forbrydelse. Høiesteret skjærper Straffen. En anden Tiltalt, der ved de underordnede Retter var ilagt 1 Aars Strafarbeide, opdages, efter at have udstaaet de 8 Maaneder, at have været under 15 Aar, da Tyverierne blev begaaede, og frifindes nu for yderligere Straf. S. 283.
10 Febr. 1876. En Person under Dissents dømt for Rentyveri. To Personer, der havde deltaget i Gjerningen og bagefter nydt af Kosterne, sattes ikke under Tiltale, men edfæstedes isteden som Vidner. Dette sidste misbilliges af Høiesteret, der forsaavidt underkjendte Sagsbehandlingen. Et Medlem af Retten udtaler sig mod, at Thingsvidner optages uden Varsel til Tiltalte, før Hovedsagen er inkamineret. Rettens Majoritet foretager dog Intet i denne Anledning. S. 307.
16 Febr. 1876. Sp., om Ordføreren i en Kommunebestyrelse var inhabil som Forligelseskommissær i en Sag, hvori Kommunen var Part, besvaret benegtende. Sp. om Aastedsbehandlings Nødvendighed. Sp. om Kommunebestyrelsen var kompetent Sagsøger angaaende et privatretligt Forhold, der angik en stor Del af Indvaanernes civile Interessser, berørt formentlig uden at løses. S. 321.
3 Marts 1876. En Aktionsordre i Henhold til § 2 i Lov af 17 Marts 1866, fortolket indskrænkende. Misbilliget, at et interesseret Vidne blev edfæstet. S. 401.
8 Marts 1876. Politretsdommen i en Sag angaaende ulovlig Handel, kjendt uefterrettelig at være og Sagen afvist fra Politiretten, fordi Forelægget ikke, overensstemmende med L. af 17 Marts 1866 § 38 og L. af 8 August 1842 § 39 var skeet af Overøvrigheden. Aktor, der gjorde opmærksom paa den begaaede Feil og herom æskede Rettens preliminære Afgjørelse, dadlet af Rettens Majoritet fordi han i Spørgsmaalet havde holdt sig neutral og ikke anført noget til Fordel for Politirettens Fortolkning. S. 333.
16 Marts 1876. Den Omstændighed, at N. L. 1—13—13 ikke var iagttaget, antaget at svække et Kontravidnes Prov, uagtet Paaanke af den passerede Vidneførsel ei havde fundet Sted. Strid mellem Vidner løst ved at antage, at de neutraliserede hinanden. S. 391.
18 Marts 1876. Sp. om en Person, der i Underretten var dømt efter 21—13 kfr. 5—9, og for hvis Vedkommende Appel alene havde fundet Sted efter hans eget Begjær, efter Paaankningsmaaden kunde dømmes efter 19—1 under Dissents besvaret benegtende. S. 497.
25 Marts 1876. Høiesterets Pluralitet udtaler, at det ikke i sin

Almindelighed kan billiges, at Thingsvidne optages mod en Person, før han er bleven bekjendt med at han er undergiven Aktion og uden Varsel til ham. Da Tiltalte senere foreholdtes de afgivne Vidneprov, uden at have nogen Bemærkning ved dette, ledede den brugte Fremgangsmaade ei til nogen Følge. Tiltalte i Høiesteret frifunden for at erstatte det Offentlige et Beløb, udlagt til et Vidne, der mødte udenfor Jurisdiktionen, fordi det ei var oplyst, at Thingsvidnets Optagelse udenfor Jurisdiktionen var skeet for at spare Omkostninger. S. 468.

1 April 1876. Sp. om en tidligere Høiesteretsdom gjorde den foreliggende Sag til res judicata, besvaret benegtende. S. 407.

22 April 1876. Høiesteret billigede, at en Foged havde negtet at exekvere en Høiesteretsdom, hvorved en Person under en løbende Dagmulkt var tilpligtet at udstede Skjøde paa en Gaard og tilpligtet at fravige den til Faredag, idet der oplystes, at Gaarden allerede før Høiesteretsdommen ved upaaanket Tvangsauktionen var frasolgt den Dømte og overgaaet i en Andens Besiddelse. S. 471.

29 April 1876. En Underdommer tilpligtet at erstatte den forøgede Udgift, der var forvoldt ved, at han ved Beskikkelsen af Forsvarer under et Thingsvidne havde undladt at efterkomme Anvisningen i § 33, kfr. § 5 i Lov af 17 Marts 1866. S. 518.

2 Mai 1876. En Indsigelse, bygget paa et Faktum, der var indtruffet efter Høiesteretsstevningens Udtagelse, sat ud af Betragtning som ny for Høiesteret og i Strid med den tidligere Procedure, hvor det indtrufne Faktum kunde været forudseet som en Mulighed. S. 493.

4 Mai 1876. Antaget, at Justits-Departements Cirkulære af 11 Marts d. A., forsaavidt det bestemmer, at med det beficium paupertatis eller beneficium processus gratuiti ikke giver Ret til at udtage Kontrastevning, selv i Appelinstantserne, er lovmedholdigt og medfører, at Kontraappellanten selv maa bære Kontrasøgsmaalets Omkostninger. S. 449.

6 Mai 1876. Antaget, at en Politiretsdom, hvorved en Person under Tvangsmulkt var paalagt at ryddiggjøre et Hus og udbedre en Del deraf, var appellabel til Høiesteret, og at en for Overtrædelsen idømt, i sig selv inappellabel Mulkt, fulgte den øvrige Dom til Høiesteret propter continentiam causarum. S. 509.

17 Juni 1876. Forligsmægling anseet overflødig i en som civil Sag til Høiesteret indanket Politisag angaaende Bygningslovgivningen. S. 546.

17 Juni 1876. Sp. om en Vidnekvæstion som „inkvisitorisk" skulde negtes forelagt. S. 552.

27 Juni 1876. Sp. om Appellens Omfang. S. 574.

27 Juni 1876. Summarisk Behandling opretholdt i et Tilfælde, der efter Sagens Stilling i Høiesteret vilde udelukket saadan, fordi den var bevirket ved Tiltaltes urigtige Opgivender i første Instants. S. 581.

1 Juli 1876. Billiget, at et villigt Vidne er ført mod Modpartens Protest under Forbehold senere at bedømme dets Troværdighed. S. 556.

4 Septbr. 1876. Høiesteret misbilligede, at man i Underretten ved gjentagne Falsmaalsbøder havde søgt at tvinge en Person, der maaske var Gjerningsmanden, til at forklare sig i Sagen under Ed. S. 609.

5 Septbr. 1876. Situationskarts Nødvendighed i Appelinstantserne bortfalder, naar vedkommende Domstol finder, at den uden saadant kan danne sig et tilstrækkelig klart Begreb om Sagen. S. 611.

15 Septbr. 1876. Antaget, at Paaanke fra det offentliges Side efter Omstændighederne var frafaldt i et Tilfælde, hvor vedkommende Amtmand uden Forbehold havde ladet en frifindende Overretsdom i en Straffsag upaaanket i paa det nærmeste tre Aar, og ladet Udgifterne ved Sagen passere til endelig Udgift for Delinkventfondet. S. 657.

28 Septbr. 1876. Afvisning for en Tiltalts Vedkommende, fordi hans Forlangende om Appel og Tilkjendegivendet om, at Appellen i Tilfælde vilde finde Sted uden at han gaves yderligere Varsel, var bevidnet alene af Lensmanden uden Tilkaldelse af det andet Stevnevidne. S. 652.

7 Oktbr. 1876. Sp. om en Justitssag skulde afvises fra Underretten paa Grund af, at Tiltalebeslutningen skulde være ulovskikket som ikke opfyldende de Fordringer til Bestemthed, som § 2 i Lov af 17 Marts 1866 gjør, efter Omstændighederne besvaret benegtende. Det Passerede dog af Høiesteret misbilliget. S. 673.

14 Oktbr. 1876. Et Forlig om at lade en Tvist om hvad der pligtedes for et udført Arbeide, afgjøre ved „Skjøn af uvillige Mænd, opnævnte af Fogden," antaget at forudsætte at Skjønnet fremmedes i lovlige Former. Et afgivet Skjøn, ved hvilket der klæbede formelle Feil, der derhos lettelig kunde havt Indflydelse paa Udfaldet, derfor sat ud af Betragtning og et senere i lovlige Former afgivet Skjøn lagt til Grund for Paadømmelsen. Sag angaaende Forstaaelsen af et Forlig angaaende en med et Fartøis Havari i Forbindelse staaende Tvist, antaget at kunne anlægges ved almindelig Ret. En Kommissionær for et udenlandsk Dampskibsrederi antagen efter sin Optræden i Sagen pligtig at taale Dom paa Rederiets Vegne. S. 769.

21 Oktbr. 1876. En Person, der opgav at have fundet en stjaalen Frak, ansaaes i første Instants efter 21—14. Denne Dom appelleredes alene efter Tiltaltes Begjær og antoges Appelmaaden af Høiesteret at udelukke Domfældelse efter 19—6. S. 715.

21 Oktbr. 1876. Sp. om Anvendeligheden af summarisk Behandling, besvaret bekræftende. S. 717.

28 Oktbr. 1876. En Militær anseet rettelig tiltalt for en almindelig Forbrydelse ved civil Ret, da Aktionsordren var udfærdiget, før han fremmødte til Tjenstgjøring, skjønt Sagsbehandlingen sees at have fundet Sted under den militære Tjenstgjøring. S. 774.

28 Oktbr. 1876. Antaget, at Klage over urigtig Matrikulering kan anhængiggjøres for Domstolene, forsaavidt det paastaaes, at den indløbne Feil er forvoldt ved urigtig Bedømmelse af Retsspørgsmaal. Antaget, at saadan Anke kan indbringes for Domstolene i Form af Paaanke af Udpantningsforretning for udlignet Skat paa Matrikulen efter Varsel til de Autoriteter, der repræsentere de forskjellige Skatter. S. 785.

28 Oktbr. 1876. Ved Valget mellem Fængsel paa Vand og Brød eller Tvangsarbeide for Betleri, taget Hensyn til en udenretlig erhvervet Oplysning om, at Tiltalte var indgaaet i Ægteskab. S. 809.

1 Novbr. 1876. Særdeles tvivlsomt Sp. om, hvorvidt en Grændsetvist mellem to faste Eiendomme kunde behandles uden Aastedsbefaring og Situationskart, besvaret bejaende, idet Parterne antoges at have vedtaget ved Dommen alene at faa afgjort, hvilket af to Dokumenter indeholdende Grændsebestemmelser skulde være det gjældende, uden at der var Tvist om, hvor den i det gjældende Dokument

fastsatte Grændse gik i Marken. Forsaavidt Aastedsbefaring og Kart skulde kunne give noget Bidrag ved Valget mellem Dokumenterne, antoges enhver ved Mangelen forvoldt Tvivl at maatte gaa ud over Citanterne, hvem Mangelen var at tilregne. S. 753.

2 Novbr. 1876. Tvende Eragtninger, hvorved det negtedes en Part at føre Vidner, fordi der, siden han indlod Sagen tildoms, ikke var fremkommet andet end en kort Imødegaaelse til Protokollen fra Modpartens Side tilsidesatte. En Sameier i en Sameiestrækning anseet inhabilt Vidne i en Strid mellem en anden Sameier og en Trediemand, der paastod at være havneberettiget. En havneberettiget Husmand hos en anden af Sameierne derimod anseet efter Omstændighederne at burde føres som Vidne under Forbehold af senere at bedømme Vidnets Troværdighed. Sp. om Afvisning af Kontraappelstevningen fra Høiesteret, idet ikke Underdommeren ved denne saaledes som ved Hovedstevningen var stevnet til at stande tilrette. S. 776.

16 Novbr. 1876. En Indsigelse anseet frafalden ved først at være fremsat i Høiesteret. S. 805.

17 Novbr. 1876. **Summa appellabilis** udbragt ved at kapitalisere de kalkulerede aarlige Skatter af en fast Eiendom og lægge dette Beløb til de forfaldne Skatters Beløb. S. 819.

21 Novbr. 1876. Delvis Afvisning af en Justitssag paa Grund af at Kgl. Res. ikke var erhvervet overensstemmende med Krll.s Kap. 1 § 2. 1877, S. 66.

21 Novbr. 1876. I en Sag angaaende Forstaaelsen af Kristiania By's Sundhedsvedtægts §§ 11, 14 og 21 blev paa Grund af Splittelse af Stemmerne i Høiesteret intet bindende Præjudikat afgivet. En Voterendes dødelige Afgang under Sagens Paakjendelse leder til Tilkaldelse af en anden Voterende, og den Afdødes Votum sættes ud af Betragtning. Sp. om Domstolenes Kompetents til at prøve Gyldigheden af Sundhedskommissionens Dekreter. 1877, S. 81.

25 Novbr. 1876. Høiesteret misbilligede efter Omstændighederne, at en Dommer havde negtet under et efter offentlig Foranstaltning optaget Justitsthingsvidne at afhøre Vidner, der vare indstevnte af den privat engagerede Defensor. Antaget, at Varslet til et under en Justitssag optaget privat Thingsvidne er det for Extraretssager bestemte. Sp. om Sportelberegningen for saadanne Thingsvidner berøres uden at løses. 1877, S. 97.

29 Novbr. 1876. Krigsretsdom til Bestillings Fortabelse for en Underofficer ikke anseet som Gjenstand for nødvendig Appel og en af Generalauditøren paa egen Haand uden Høistkommanderendes Ordre foretagen Appel af saadan Dom derfor afvist fra Høiesteret. Urigtig Optælling af Stemmerne i en Krigsret karakteriseret ved Underkjendelse af Dommen. 1877, S. 88.

9 Decbr. 1876. Om Adgangen til at gjøre en i første Instants ikke udtrykkelig paaberaabt juridisk Indsigelse gjældende i Høiesteret. 1877, S. 107.

20 Decbr. 1876. En Kvindesperson dømt i Straf efter hendes Forklaring til Politikammerjournalen, uagtet denne hverken var hende foreholdt inden Retten eller hun der overhovedet var examineret eller havde forklaret sig om Sagen. 1877, S. 63.

9 Januar 1877. Sp. om Aktionsordrens Omfang berøres uden at besvares. S. 360.
15 Januar 1877. Sp. om Grændsen mellem de dømmende og de administrative Autoriteter med Hensyn til Bedømmelsen af et af en Sundhedskommission en Privat givet Paalæg. S. 177.
19 Januar 1877. Reassumtion til Oplysning om et Forhold, der alene vilde kunne faa mindre væsentlig Indflydelse paa Straffen for en Samling af Forbrydelser, anseet ufornøden. S. 116.
27 Januar 1877. Paastand om Afvisning paa Grund af cumulatio inepta forkastet i et Tilfælde, hvor flere Grundeiere under samme Sag havde sagsøgt en anden Grundeier til at ophøre med en for samtlige Citanter paa ensartet Maade skadegjørende Bedrift og til Erstatning for den hver enkelt derved forvoldte Skade. S. 237.
1 Febr. 1877. Sp. om et anbragt og fuldt oplyst Faktum, der i Underretten ikke var paaberaabt som Begrundelse for en iøvrigt fremsat juridisk Paastand, mod Protest kunde benyttes paa saadan Maade i Appelinstantserne, besvaret bekræftende. S. 249.
3 Febr. 1877. Bevilling til uden Hensyn til Reglerne om summa appellabilis at paaanke en Dom til overordnet Ret antaget eo ipso at medføre Adgang til sammen med Dommen at paaanke en i Henhold til denne afholdt Exekution. S. 265.
10 Febr. 1877. Sp. om hvilket Omfang en Sag efter den stedfundne Forligsmægling og den i første Instants nedlagle Paastand kunde gives i Høiesteret. S. 273.
1 Marts 1877. Bevisbyrden for at Beløb, der af en Kommunekasserer vare opførte som Restancer, ikke rettelig vare opførte som saadanne, anseet at paahvile Kommu..en. S. 465.
7 Marts 1877. Exigibel Dom givet under Bjergelønssag. S. 298.
17 Marts 1877. En Sag mod en Hovedbebitor og hans Kautionist afvist fra de underordnede Instantser, paa Grund af at Varslet til Hovedbebitor et fandtes lovligt. I Høiesteret, hvortil Sagen alene indbragtes for Kautionistens Vedkommende, blev Overrettens Dom stadfæstet forsaavidt paaanket var, paa Grund af at Adgang efter den tidligere Procedure manglede til at nedlægge Hovedpaastand i Høiesteret mod Kautionisten. S. 321.
17 Marts 1877. Sp. om Appellens Omfang. S. 385.
5 April 1877. En Sag antaget at kunne anlægges ved Kristiania Forum, uagtet forum delicti commissi og Tiltaltes Hjemthing var Hallingdal. S. 404.
7 April 1877. Misbilliget, at Politimesteren, uagtet Sagens Udfald ikke uvæsentlig beroede paa hans Forklaring, ikke i de underordnede Instantser var edfæstet, uden at denne Feil dog, efterat Mangelen før Sagens Iretteførelse i Høiesteret var afhjulpen, antoges at maatte medføre Ansvar. S. 408.
13 April 1877. En Appellationsordre, der ikke efterkom Budet i § 46 i L. af 17 Marts 1866 om Strafferetspleien, fortolket indskrænkende og Sagen ved foreløbig Kjendelse af Høiesteret bestemt i Høiesteret alene at skulle foredrages og dokumenteres i den Udstrækning denne Fortolkning medførte. S. 414.
5 Mai 1877. Sp., om en Indsigelse var frafaldt ved Proceduren i første Instants, besvaret benegtende. Antaget, at en Indsigelse, der støttede sig til et skriftligt Dokument og udenlandsk Ret, ikke kunde nyde Medhold, fordi hverken Dokumentet eller den paaberaabte frem-

mede Ret vare dokumenterede. Ved denne Afgjørelse gik Retten ud fra, at en generel Benegtelse af en Havaridispache maatte antages at involvere Benegtelse af de deri indeholdte faktiske Anbringender. Søretsmedlemmer, opnævnte udenfor Jurisdiktionen, ikke anseede berettigede til Honorar. S. 481.

12 Mai 1877. Antaget, at en Person, der i Under- og Overret var frifunden for Forbrydelse mod 19—1, jfr. 5—3, men dømt for Forbrydelse mod 19—1, jfr. 5—9, uden Hensyn til at Appellen alene var skeet efter Tiltaltes Begjær, i Høiesteret kunde ansees efter den strengere Mening. S. 518.

26 Mai 1877. Sp., om der skulde gives Parterne noget Varsel til en Taxtforretning som efter Overenskomst afholdtes ved af Fogden opnævnte Mænd uden Rettens Hjælp, efter Omstændighederne besvaret benegtende. S. 577.

2 Juni 1877. Referent og Forsvarer tilkjendte Salarium, uagtet de havde forsømt at paastaa sig saadant tilkjendt. S. 606.

12 Juni 1877. En Aktionsordre, hvorved en Person sattes under Tiltale for at have stjaalet „en Pung med Penge" antaget at udelukke Domstolene fra ved Erstatningens Tilkjendelse at tage Hensyn til nogle i Pungen liggende Ringe. S. 556.

12 Juni 1877. En Amtmand paaanker en i kriminel Sag afsagt fældende Dom, ved hvilken Tiltalte havde akkviesceret, til Overretten til Prøvelse alene forsaavidt angik et Sp. om den civilretlige Følge af Straffedommen i et Punkt. Overretten antager sig berettiget til, uanseet Akkviescentsen, selvstændig at tage Skyldspørgsmaalet under Paakjendelse, men Høiesteret antager Skyldspørgsmaalet ved den upaaankede Underretsdom løst med bindende Virkning for Appelretterne. S. 654.

22 Juni 1877. Sp., om et af Indstevnte i Modregning bragt Beløb tilhørte samme Regnskab eller maatte betragtes som en selvstændig Modfordring, der kun efter Kontrasøgsmaal kunde inddrages under Sagen, besvaret til Gunst for den sidste Mening. Antaget, at Krav, der ikke under Hovedsøgsmaal kunde været indbragte for Søret, heller ikke kontrasøgsmaalsvis kunde indbringes for saadan Ret. S. 585.

23 Juni 1877. Sp. om Appellens Omfang. S. 596.

26 Juni 1877. En mindre Tydelighed i Aastedsbeskrivelse i Kristiania afhjulpen ved, at Førstvoterende i Høiesteret personlig besigtigede Stedet. S. 573.

5 Juli 1877. En Person, der benegtede sin Underskrift under nogle Dokumenter, hvis Vitterlighedsvidner vare døde, begjærer at aflægge den i 5—1—6 nævnte Ed, men negtes dette, da Underskriftens Ægthed ansaaes godtgjort paa anden Maade. S. 611.

17 Juli 1877. Tvende Stevninger, den ene paa et exigibelt Søretsskjøn, den anden paa den efter Skjønnet afholdte Exekution, uden Bevilling behandlede under Et. Uagtet Skjønnet var fremmet mod Skipperen, antoges en Person, der uden nærmere Legitimation angav sig som Reder, i Høiesteret som Appellant. Paastand om Uefterrettelighedskjendelse af Søretsskjønnet og Exekutionen som afholdt i Retsferierne forkastet. S. 641.

17 Juli 1877. Misbilliget, at en i Sagens Udfald interesseret Person var edfæstet. En Sag reassumeret til Indhentelse af forskjellige Personers edelige Prov. S. 677.

17 Juli 1877. Appel alene efter Tiltaltes Begjær afskjærer ikke Ap-

pellinstantserne Ret til at anse en efter 19—6 domfældt Person efter 19—3 a. S. 680.

27 Juli 1877. Afholdelse af 2 Retssessioner i en Justitssag paa Søndage efter Omstændighederne anseet tilstedelig. S. 645.

28 Juli 1877. Sp. om en afgiven Tilstaaelse var saa omfattende, at den besøiede til Anvendelse af summarisk Behandling, besvaret bekræftende. S. 667.

20 Septbr. 1877. Sp. om Forstaaelsen af § 47 i L. 17 Marts 1866 og om Virkningen af at Appel af en Overretsdom, hvorved en Del af Sagen var antagen ikke at foreligge til Paadømmelse, alene var skeet efter Tiltaltes Begjær. S. 715.

2 Oktbr. 1877. Delvis Afvisning paa Grund af, at Sagen tildels var afgjort ved inappellabel Dom. S. 748.

6 Oktbr. 1877. Sp. om 27—3 andet Punktum kunde komme en Person tilgode, der ansaaes efter 19—6, jfr. 19—3, besvaret bekræftende. S. 781.

16 Oktbr. 1877. En gift og bosat Person, der for Legemsfornærmelse idømtes 10 Dages Fængsel paa Vand og Brød, holdtes inden Forhørets Optagelse 8 Dage i Varetægtsarrest og negtedes løsladt mod Borgen. Dette under stærk Dissents antaget ikke at kunne misbilliges, og Tiltalte derfor idømt Arrestomkostningerne. S. 791.

23 Oktbr. 1877. Meningsforskjel, om hvorvidt Tiltalte kunde fældes for Samraad, da han derfor ikke var fældet ved Sørettens Dom, medens denne alene var appelleret efter Tiltaltes Begjær. 1878, S. 101.

27 Oktbr. 1877. Meningsforskjel, om hvorvidt de Tiltalte kunde fældes for Samraad, da dette hverken var nævnt i Aktionsdekretet, eller de ved de underordnede Retters Domme, der vare appellerede efter Tiltaltes Begjær, vare anseede overførte saadant. 1878, S. 41.

6 Novbr. 1877. Meningsforskjel, om hvorvidt Appelpaategningen fyldestgjorde Budet i § 46 af L. 17 Marts 1866. 1878, S. 17.

8 Novbr. 1877. Underdommeren, der havde undladt at bevidne Forsvarligheden af Politiaktors Procedure, anseet med Mulkt efter § 35 i Frdn. af 3die Juni 1796. 1878, S. 59.

10 Novbr. 1877. Antaget at kunne passere, at en Overret efter Paastand af Appellanten, der forsaavidt ei mødte Indsigelse fra Indstevntes Side, forandrede en Skiftedecision ikke blot i Appellantens Favør, men ogsaa i to Personers Favør, der ikke var Parter for Overretten. Da alle vare varslede til Høiesteret, gaves der Dom angaaende Forholdet mellem samtlige de Personer, som berørtes af Overretsdommen. 1878, S. 63.

22 Novbr. 1877. Skjønsmænd erklærede inhabile, fordi de vare opnævnte fra et Distrikt, der ansaaes interesseret i Afgjørelse. Fortolkning af Lagrettesloven § 24. Tvende Voterende udtale sig i forskjellig Retning om den Benyttelse der kan gjøres af Udtalelser under Høiesterets Votering om en Sag. 1878, S. 71.

23 Novbr. 1877. Den Omstændighed, at Angj. ved Politiretsstevningen feilagtig var saggiven for „ulovlig Oludskjænkning" ikke antaget at være til Hinder for at dømme ham for „ulovlig Vinudskjænkning". 1878, S. 196.

24 Novbr. 1877. En Sag angaaende Forbrydelse mod Søfartsl.s § 112 første Led og Krll.s 21—1 i Medhold Søfartsl.s § 124 anlagt

ved almindelig Underret. Høiesteret lod dette passere, dog under Misbilligelse. 1878, S. 202.

30 Novbr. 1877. Tvende i Sagens Udfald noget interesserede Vidners Troværdighed prøvet; det ene tillagt ikke liden Vegt ved Siden af andre Oplysninger, det andet anseet saagodtsom aldeles inhabilt. Parts Ed paalagt en Havder til Benegtelse af en Hævdserhvervelse udelukkende Omstændighed. En almindelig Benegtelse sat ud af Betragtning. 1878, S. 213.

1 Decbr. 1877. Antaget, at Paaanke af en Decision, afsagt i et sluttet og udlodbet Bo, maa rettes mod dem til hvem Midlerne ere udlodbede, og at Skifteforvalteren ei kan stevnes paa et sluttet Bo's Vegne. 1878, S. 241.

15 Decbr. 1877. Sp. om Afvisning af en Sag angaaende Flødningsafgift paa Grund af, at den var anlagt som Aastedssag. 1878, S. 257.

16 Decbr. 1877. Delvis Afvisning af en Grænsetvist, fordi ikke samtlige i Liniens Afgjørelse Interesserede vare indkaldte til Forligelseskommissionen og stevnte. Varsel, modtaget som Eier af en Eiendom betragtes ikke som ogsaa gjældende en anden Eiendom, som den Stevnte senere bliver Eier af. S. 817.

20 Decbr. 1877. Høiesteret kjendte en Søretsdom, der domfældte en fremmed Sømand paa fremmed Fartøi for i norsk Havn begaaet Ulydighed mod Kapteinen, uefterrettelig og afviste Sagen fra Søretten som angaaende et ikke under norsk Straffelov henhørende Forhold. 1878, S. 246.

15 Januar 1878. Summarisk Behandling anseet udelukket i et Tilfælde, hvor Tiltalte benegtede at have gjort sig skyldig i nogen strafbar Handling ved Undladelse af i sin Handelsforretning at føre Kassebog, medens han — skjønt paa utilfredsstillende Maade — havde ført Kladdebog og Hovedbog. S. 298.

15 Januar 1878. Antaget, at Paaanke efter Tiltaltes Begjær af en Dom, der fældte ham for simpelt Tyveri, ikke udelukkede Appelinstantsen fra at anse ham efter 19—3 a. S. 300.

15 Januar 1878. Sp. om en privat-publik Paatale undergiven Forbrydelse var paaklaget af Fornærmede, besvaret benegtende. Tiltalte frifunden for Justitiens Tiltale under nogen Tvivl om hvorvidt Sagen ikke egentlig burde afvises fra Underretten. Sp. om en Person, der i Underretten var frifunden for Indbrud, men dømt for Forbrydelse mod 22—14, i Overretten, hvortil Sagen alene var indbragt efter Tiltaltes Begjær, efter Appelmaaden der kunde været dømt for Indbrud. S. 321.

24 Januar 1878. Sp. om en Indsigelse skulde betragtes som et nyt faktisk Tvistepunkt, der ikke kunde inddrages i Proceduren. S. 353.

26 Januar 1878. Sp., om en Sagførers Habilitet som Vidne paa Grund af hans Forhold til Sagen. S. 369.

6 Febr. 1878. Flere Afgjørelser i forskjellig Retning af Sp. om, hvorvidt Indsigelser vare betimelig fremsatte. Paastand om en Odelsløsningssags Afvisning anseet implicite at indeholde Paastand om at Løsningsmanden skulde have sin Odelsret fortabt. S. 356.

8 Febr. 1878. Sp., om en Eiendom bestod af en sammenhængende Strækning eller af to Teige eller Stykker og saaledes eventuelt var undergivet tvungen Udskiftning efter Udskiftningslovens § 1 b, antaget at henhøre under Domstolens, ikke under Skjønnets Afgjørelse.

Derimod antaget, at Sp., om disse Teiges indbyrdes Beliggenhed betingede Anvendelsen af det nævnte Lovsted henhørte under Udskiftningsretten. S. 376.

23 Febr. 1878. Den faktiske Omstændighed at en Vexels-Indfrielse først var skeet 8 Dage efter Debitors Konkurs og 2 Dage efter Konkursens Offentliggjørelse i Rigstidenden anbringes først i Høiesteret og sættes derfor ud af Betragtning som ny Indsigelse. S. 396.

26 Febr. 1878. En Domfældt, der forkyndes sin Dom i Retten, erklærer at hun ansøgte Kongen om Formildelse i Straffen, men begjærer senere paa given Anledning Appel, der af Amtet effektueres. Høiesteret antog Appelen tilstedelig. S. 576.

1 Marts 1878. Et ensligt Vidne, støttet af en uedsfæstet Deponent, mod Tiltaltes Benegtelse sat ud af Betragtning, tildels paa Grund af, at Vidnet og Mand vare optraadte som Angivere og sandsynlig havde handlet af Hevnlyst. Det antages efter Omstændighederne at kunne passere, at en Politimester, der havde dekreteret Aktion og som Aktor paabegyndt Sagens Udførelse, gik over til som Dommer at behandle den og som saadan paakjendte den. S. 523.

9 Marts 1878. Antaget, at Kongen kan give Bevilling til at fremsætte nye Indsigelser i Appelinstantserne. Sp. om Hensyn kunde tages til et i Forligsklagen uberørt Punkt. S. 407.

19 Marts 1878. Høiesteret afviser ikke en Justitssag fra Overretten, paa Grund af Mangler ved Varslet til denne Ret, naar Varslet til Høiesteret er i Orden. Tvivl om hvorvidt det, naar Varsel gives efter „1—4—12 (1—4—10) sammenholdt med Frd. $\frac{3}{5}$ 1805" er nok, at Underretsdommen og Appelpaategningen læses ved Overretten samme Dag Sagen indkammeres og førend dette skeer. S. 211.

30 Marts 1878. En Stevning, hvorved et Forlig paaankedes, afvist, fordi Forligelseskommissærerne ikke vare varslede. S. 566.

3 April 1878. Spørgsmaalet, om en Tiltalebeslutning opfyldte Fordringerne i L. af 17 Marts 1867 § 2, besvaret bekræftende. S. 440.

5 April 1878. Antaget, at Overøvrigheden kan paaanke en kriminel Dom ved hvilken den har akkviesceret, naar nye Oplysninger bringe Sagen i en ny Stilling. S. 467.

27 April 1878. Vedkommende Advokaters Overenskomst i Skranken sat ud af Betragtning som mindre klar. S. 472.

27 April 1878. Salariet til en som Politiaktor i Fogdens Sted beskikket Sagfører paalagt det Offentlige. S. 574.

27 April 1878. Summarisk Behandling anvendt uagtet Tilstaaelsens betingede Beskaffenhed. S. 610.

10 Mai 1878. Sp., om man ved Appel til Retterne kan faa en faktisk urigtig Ligning tilsidesat, besvaret benegtende i et Tilfælde, hvor Feilen var skjønsmæssig og ikke beroede hverken paa mala fides eller culpa fra Ligningskommissionens Side. S. 580.

4 Juni 1878. Antaget, at man kan faa skjønsmæssige Udtalelser, der findes i en Søretsd., prøvede ved Overskjøn, uden at dog dette faar et almindeligt Overskjøns bindende Karakter, hvorimod det alene bliver at betragte som et Bevismiddel, hvis Vægt Høiesteret paakjender. S. 526.

5 Juni 1878. Sp. om summarisk Behandling. En Udlænding, uagtet idømt Strafarbeide, ikke dømt til at udføres af Riget, fordi hans Hjemsted ikke kjendtes. Overretsreferenten, der havde fremmet Sagen en Retsdag forsilde, dømt til at erstatte 8 Dages Arrestom-

kostninger. Ved en Feiltagelse var Appellen, da Sagen indbragtes for Høiesteret, ikke forkyndt Overretsreferenten; da Aktor ikke sørger for at berigtige denne Feil, opstaar Sp. om at lade ham betale disse Arrestomkostninger, hvilket dog ikke bifaldes, da Ophold ikke ansees forvoldt derved. Derimod nedsættes Aktors Salarium, fordi han ikke proprio motu havde sørget for at berigtige den begaaede Feil. S. 624.

22 Juni 1878. Antaget, af Thingsvidner ikke, naar Indstevnte udebliver, kunne fremlægges i Høiesteret uden Bevilling, fordi han har været stevnt til Thingsvidnet, men alene, naar han der har mødt uden at gjøre Indsigelse. S. 593.

13 Juli 1878. En Mand, der „efter Fuldmagt" havde undertegnet et Certeparti paa Skipperens Vegne, sagsøges af Befragteren paa Grund af manglende Opfyldelse af Certepartiet, men frifindes som ikke rette Sagvolder. Sp., om Retten processuelt havde Adgang til og om der var faktisk Grundlag for en Dom, støttet paa, at den nævnte Fuldmægtig ved sit Forhold havde forvoldt, at Certepartiet ikke blev opfyldt. S. 618.

2 Septbr. 1878. Høiesteret dadlede, at en Sag var behandlet summarisk, uagtet Forhøret indeholdt Oplysning om et ikke tilstaaet Faktum. S. 722.

28 Septbr. 1878. En Person, der havde tilstaaet at have kastet Stene efter en Kjørende i den Hensigt „at skræmme", men uden „Hensigt at ramme", fældes i de underordnede Instantser under summarisk Behandling efter 15—10 og 11, hvorimod Høiesteret kjender Sagsbehandlingen som ikke hjemlet ved L. af 6 Septbr. 1845 uefterrettelig. S. 828.

16 Oktbr. 1878. En Strarbeidsfanges Vold imod Medfanger antaget ikke at kunne paatales af Strafanstaltens Bestyrelse, men alene af de fornærmede Fanger. S. 759.

25 Oktbr. 1878. Antaget, at flere Personers, hver for sig inappellable, Fordringer for forskjellige Arter Byggematerialier til samme Bygverk kunde gjennem Transport til en Person til et samlet Beløb af over 400 Kroner gjøres appellable uanseet Høiesteretslovens § 6. S. 821.

16 Novbr. 1878. En Sag afvist, fordi Opreisningsbevillingen var ansøgt mere end 3 Aar efter den paaankede Doms Afsigelse. 1879, S. 53.

20 Novbr. 1878. En Person, der ved Overenskomst var tilstaaet Ret til alternativt at overtage den hele eller den halve Gaard, paastaar i Klagen alene den halve, men i Stevningen den hele Gaard. Inden Retten nedlægger han Paastand „overensstemmende med Klage og Stevning." Efterat Kontinuationsklage har afhjulpet den formelle Hindring mod at tage den videstgaaende Paastand tilfølge, opstaar Sp. om ikke Klageren med Hensyn til Sagens Omfang er bunden ved sin først udtagne Klage. Dette antages efter Omstændighederne, uden at dog Spørgsmaalet om, hvorvidt Klagen i Almindelighed har denne Virkning løses. Klagen, der var forfattet af vedkommende Forligelseskommissionær, idet Klageren var uskrivekyndig, forøvrigt forstaaet efter Klagerens antagelige Mening uden strengt at holde sig til Ordene. Dom i Høiesteret givet paa Erstatning i Stedet for Skjødes Udstedelse, fordi Gaarden oplystes at være solgt, saa Skjødes Udstedelse var retlig umulig. 1879, S. 45.

22 Novbr. 1878. Særdeles tvivlsomt Sp. om, hvorvidt et Mellemværende mellem to Parter helt var opgjort ved et afsluttet Kommissionsforlig eller om et i Klagen ikke berørt Punkt laa udenfor Forliget; besvaret til Gunst for den sidste Mening. Spørgsmaalet om Resultatet af den modsatte Besvarelse skulde være den nye Sags Afvisning eller Indst.s Frifindelse løses saaledes ikke. 1879, S. 55.
7 Decbr. 1878. Forbrydelse mod 18—26 i et Tilfælde, hvor egen Tilstaaelse forelaa, behandlet politiretsvis. 1879, S. 32.
14 Decbr. 1878. Sp. om en efter Overretsdommens Affigelse afgiven Erklæring fra Klageren, at han aldrig havde ønsket den ene Angj. tiltalt, var at betragte som en bindende Fortolkning af Klagen eller en Tilbagekaldelse. 1879, S. 90.
19 Decbr. 1878. Sp. om en Betjents Vidnehabilitet i et Tilfælde, hvor der eventuelt kunde være Sp. om Ansvar for ham selv. 1879, S. 109.
14 Januar 1879. Sp., om Deponenters Forklaringer under Forhøret skulle foreholdes Tilt., ventileres uden at løses. S. 121.
1 Febr. 1879. Spørgsmaalet om, hvorvidt et Forhør, for at 27—3 sidste Passus kan komme til Anvendelse, hvor summarisk Behandling finder Sted, bør indsendes til Amtet, naar Forbrydelsens Gjenstand er saa liden, at Lovstedet er anvendeligt, berøres under Voteringen og besvares benegtende i et Tilfælde, hvor Amtet havde oversendt Sorenskriveren Klagen til Forhørs Optagelse og hvor Forhøret væsentlig bestyrkede det i Klagen anførte. S. 229.
11 Febr. 1879. En Sag, hvorunder Eierne af en Strand paastode Godtgjørelse med et inappellabelt Beløb for en anden fast Eiendoms Benyttelse af Stranden til Losseplads, ex officio afvist fra Høiesteret som angaaende en ikke appellabel Gjenstand, idet det ikke fandtes at kunne komme i Betragtning, at Brugerne paastode sig frifundne paa Fundament af, at en saadan Brugsret som Servitut skulde tillige deres Eiendom, og Sagen saaledes indirekte angik en Servitut over en fast Eiendom. S. 231.
20 Febr. 1879. Sp. om Aktionsordrens Omfang. S. 248.
21 Febr. 1879. Appel, der er skeet efter Domfældtes Begjær, ikke antaget at berøve Appelinstantserne Adgang til at subsumere under et strengere Lovsted. S. 205.
5 Marts 1879. En „Klage" til Amtmanden efter Omstændighederne antaget at indeholde Begjær om Paatale og saaledes at afbryde Præskription. S. 253.
6 Marts 1879. Sp. om, i hvilket Omfang den korresponderende Reder kan vedtage Varsel for Medrederne. S. 261.
29 Marts 1879. En Underdommer, der havde frifundet en udebleven Indstevnt paa Indsigelser, der ikke fremgik af de irettelagte Dokumenter, stevnt til at stande til Rette og dømt til at betale Sagens Omkostninger i Appelinstantsen. S. 393.
1 April 1879. En ved Overretten idømt Mulkt af 40 Kr. for utilbørlig Skrivemaade, blev af Høiesteret ikke taget under Paakjendelse i Forbindelse med vedkommende Sag, da den ikke udgjorde summa appellabilis. Indsigelse mod den ved en Udpantning fremlagte Beregning antaget at komme tidsnok i Overretten. S. 435.
3 April 1879. Sp. om Omfanget af de Fakta, der ved Forligsklagen kunde antages inddragne under Sagen. Sp. om Indst. i Appelinstants kan gjøre enkelte Søgsmaalsfundamenter, der i første

Instants ere forkastede, gjældende uden Kontrastevning eller om saadan udkræves for at faa Sagen paadømt i det fulde faktiske Omfang, den havde i første Instants. S. 437.

5 April 1879. En Sættepolitimester tilkjender sig Salar som Sættedommer for ForhørsOptagelse. Dette paaankes paa det offentliges Vegne i kriminelle Former til Overretten og efter Sættedommerens Begjær i lignende Former til Høiesteret. Da Beløbet ikke udgjorde summa appellabilis, ansaaes Sagen ikke fra Sættedommerens Side appellabel, hvorfor Sagen afvistes fra Høiesteret. Aktors Salarium paalagdes det Offentlige. S. 423.

5 April 1879. Sp. om Forstaaelsen af L. 17 Marts 1866 §-47. S. 446.

15 April 1879. Opreisning, udfærdiget efter Udløbet af fatalia restitutionis, sat ud af Betragtning. Paaanke, skeet over 6 Maaneder efter en Afvisningsdom, antagen ikke at kunne opretholdes ved den ældre Opreisning i Henhold til hvilken den første Appel havde fundet Sted. Forskjellige Sp. vedkommende Opreisningsinstitutet berøres. S. 454.

15 April 1879. Den Omstændighed, at Varselet til Overretten ikke var i Orden, ikke tillagt nogen Betydning, da Vedkommende havde været pleiet med fuldt Varsel til Høiesteret. S. 457.

3 Mai 1879. En Paaanke, foretagen af vedkommende Overøvrighed i den Hensigt at faa Tiltalte frifunden, med Hensyn til Bedømmelsen af Sagens Appellabilitet sat i Klasse med Appel efter Tiltaltes Begjær og Sagen afvist fra Høiesteret, fordi den idømte Mulkt ikke dannede objectum appellabile. S. 649.

20 Mai 1879. Den Omstændighed, at Udskiftningsformanden og Udskiftningsmændene ikke vare varslede til Høiesteret under Paaanke af en Udskiftningssag ikke antaget at afgive Grund til ex officio at afvise Sagen. S. 685.

11 Juni 1879. Sp., om det efter Omstændighederne paa fyldestgjørende Maade var godtgjort, at en Begjæring om Overudskiftning var fremkommen til Udskiftningsformanden inden Udløbet af de foreskrevne fatalia appellationis. S. 708.

20 Juni 1879. Sp. om Aktionsordren udelukkede Anvendelse af 19—3 i et Tilfælde, hvor der kunde være Tvivl om Valget mellem dette Lovsted og 24—26, jfr. 32. S. 768.

21 Juni 1879. Sp. om der skulde gives Udeblivelsesdom i et Tilfælde, hvor en af trende Appellanter, hvis Interesse faldt sammen, ikke afgav Møde i Høiesteret. 1880, S. 133.

21 Juni 1879. Udtalelse om i hvilken Udstrækning efterfølgende Voterende i Høiesteret, der „i det Væsentlige og Resultatet" tiltræde en tidligere Voterendes Votum, skulle ansees at have tiltraadt hans Udtalelser. 1880, S. 133.

9 Juli 1879. Besynderligt Tilfælde, hvor den ved Overretten vindende Part frafaldt al Ret efter Dommen, medens den Tabende ikke hermed var tilfreds, medmindre Erkjendelse ogsaa afgaves om hans juridiske Ret. Høiesteret negtede at løse et Sp., der efter Sagens Stilling var uden direkte Interesse, og hævede efter Appellantens subsidiære Paastand Sagen. S. 788.

12 Juli 1879. Mangel ved Forkyndelse af Overretsdommen i en Politisag anseet afhjulpen ved, at Tiltalte mødte i Høiesteret ved privat engageret Defensor. S. 815.

16 Juli 1879. Under en Tvangsauktion havde Rekvirenten i Konditionerne bestemt, at „enhver Byder er pligtig at vedstaa sit Bud, saa at hvilketsomhelst Bud kan blive approberet, om et eller flere maatte blive forkastet", og benyttede sig heraf til at negte Approbation paa sit eget høieste Bud og approbere et lavere. Denne Betingelse og den gjorte Benyttelse deraf ansaa Høiesteret lovmedholdig. Da Sagen antoges at angaa Fortolkningen af den nævnte Passus i Konditionerne, antoges den at kunne anhængiggjøres a prima instantia og ikke at nødvendiggjøre Auktionens Paaanke. S. 818.
30 August 1879. Sp. om cumulatio inepta og om Sagens Omfang efter Forelægget berøres uden at løses. S. 853.
11 Septbr. 1879. En Politiretssag, der var indanket paa det Offentliges Vegne, afvist paa Grund af tidligere Akviescents fra Overøvrighedens Side. S. 843.
13 Septbr. 1879. Under en Jernbaneexpropriation havde en Grundeier faaet Eragtning for, at Skjønnet skulde fastsætte Erstatning for det Tab, han udsattes for ved enten ikke at kunne faa sin Skov assureret eller at maatte betale en høiere Præmie. Skjønsmændene erklærede imidlertid for Tiden intet Skjøn herom at kunne afgive. Eragtningen paaankedes af Jernbanen til Høiesteret, hvor der fra enkelte Voterende falder Udtalelser om Adgangen til at indanke Retsspørgsmaalet paa Grund af Uklarheden om den reelle Interesse af dets Løsning. S. 882.
27 Septbr. 1879. En Erstatningsfordring, der ikke løb op til summa appellabilis, efter Omstændighederne antaget appellabel propter continentiam causarum. S. 889.
1 Oktbr. 1879. Cumulatio inepta, mod hvilken ei i første Instants var excipieret, ledede efter Omstændighederne ikke til Afvisning, men alene til at Sagsomkostningerne deltes istedetfor at idømmes solidarisk. 1880, S. 22.
18 Oktbr. 1879. Protokallation i oratio recta istedenfor som sædvanlig oratia indirecta anvendt ved Forhør og Sagsbehandling, men af samtlige Voterende i Høiesteret mere og mindre stærkt misbilliget. 1880, S. 102.
22 Novbr. 1879. En Sag, der efter Amtmandens Ordre behandledes efter Lov af 6te Septbr. 1845, afvist fra Underretten, fordi Tilt. ikke paa lovlig Maade var varslet til nogen bestemt berammet Tid for at overvære Sagsbehandlingen. 1880, S. 125.
22 Novbr. 1879. En Person, der var sat under Tiltale for „uhjemlet Besiddelse" af en Ring, dømtes i Overretten og Høiesteret for Tyveri. 1880, S. 190.
26 Novbr. 1879. Benegtelsesed under Dissents anvendt i et Tilfælde, hvor den, der havde Bevisbyrden, alene havde et Vidne for sig, mod hvis fulde Habilitet der kunde gjøres Indvendinger. En Indsigelse, der af Pluraliteten fandtes at give Anledning til Tvivl, efter Procedurens Beskaffenhed sat ud af Betragtning. 1880, S. 149.
20 Decbr. 1879. Sp. om visse Indsigelser skulde ansees fremsatte i første Instants eller betragtes som alene obiter berørte uden at være gjort gjældende. 1880, S. 241.
24 Januar 1880. Thingsvidne i Søretssag kan optages ved ordinær Ret. Mangel paa Tilkjendegivende til Tiltalte om, at Sagen i Appelinstantsen vil blive foretaget uden nærmere Varsel til ham, ikke Afvisningsgrund. S. 593.

6 Marts 1880. Mangel af den i Høiesteretslovens § 7 foreskrevne Extrakt medfører ikke Afvisning. S. 407.

10 Marts 1880. En Underdommer, der havde optaget et Thingsvidne i en Justitssag uden Referent og Forsvarer og uden Varsel til Tiltalte, anseet med Mulkt, medens den Omstændighed, at det afhørte Vidne var edfæstet og dets Prov foreholdt Tiltalte, der derved intet havde at bemærke, antoges at gjøre Thingsvidnets Underkjendelse overflødig. S. 321.

30 Marts 1880. En i privat Straffsag affagt Dom paaankes af Amtet efter Tiltaltes Begjær „for Straffens Vedkommende". Antaget, at denne Paaanke kunde ske uden Hensyn til, at fatalia appellationis & restitutionis for civile Sager var oversiddet. Forkyndelse for den private Sagsøger anseet fornøden. Befalet Sagfører opnævnt for Tiltalte og den til Høiesteret indstevnte private Sagsøger, der ikke selv sørgede for Møde, behandlet som udebleven. S. 596.

10 April 1880. En Straffsag, der var paaanket til Overretten og Høiesteret alene forsaavidt angik den i Dommien indtagne Bestemmelse om, at Domfældte i Medhold Plak. 19 April 1805 skulde efter udstaaet Straf føres ud af Landet, — afvist fra Appelinstantserne. S. 587.

10 April 1880. En Underretsdom underkjendt, fordi Bestemmelsen i Krll.s 6—21 var overseet. S. 820.

17 April 1880. Spørgsmaalet, om en Opbyder var godt Vidne i en hans Bo vedrørende Sag, der rimeligvis vilde afgjøre, om dette var solvent eller ikke, berøres uden at løses. S. 412.

21 April 1880. En Høiesteretsstevning forfulgt for en Del Appellanters Vedkommende, men frafaldt for de øvriges. For de sidstes Vedkommende afvistes Stevningen under Idømmelse af Kost og Tæring. Om det sidste dog Dissents. S. 385.

29 April 1880. Antaget, at det kan underkastes Domstolenes Afgjørelse, hvorvidt noget efter dets Art principmæssig er at henregne til Formue og at skattelægge som saadan. S. 390.

20 Mai 1880. Antaget, at i Søretssager særskilt Overskjøn kan optages uden dog at tillægges et Overskjøns almindelige Virkning. S. 423.

21 Mai 1880. Høiesteret fandt ikke at kunne afgive Skjøn i en Bjergelønssag, uagtet dette af begge Parter paastodes, idet Skjøn af Søretten ikke i Forveien var afgivet. Høiesterets Dom gik derfor ud paa, at Bjergelønnen skulde fastsættes ved Skjøn overensstemmende med Søfartsl.s § 91. S. 427.

2 Juni 1880. Spørgsmaalet om en Indsigelse var betimelig fremsat, besvaret bekræftende. S. 483.

2 Juni 1880. Misbilliget, at Underdommeren tidligere end ved Domsafsigelsen havde ladet sin Opfatning af Skyldspørgsmaalet komme tilsyne. S. 577.

12 Juni 1880. Sp. om, i hvilken Udstrækning upaaankede Præmisser danne upaaanket Dom. S. 519.

16 Juni 1880. En Sag, der paa Grund af tidligere fordulgte ældre Domme uretteligen var behandlet summarisk, af Høiesteret paakjendt i Realiteten uden Hjemvisning. S. 465.

26 Juni 1880. Efter Omstændighederne misbilliget at Klageren under en Overfaldssag var edfæstet. S. 470.

6 Septbr. 1880. **Summa appellabilis** udbragt ved at sammenlægge et Afgiftsbeløb og en ved samme Virksomhed, hvoraf Afgiften skulde svares, paadragen Mulkt. S. 705.

10 Septbr. 1880. Høiesteret misbilligede, at Vidneførsel var skeet i to Sessioner, hvor Tilt. ikke mødte, og af hvilke han til den ene aldeles ikke var varslet, medens han ved Forkyndelse af Indkaldelse til den anden opgaves sengeliggende og syg. Ansvar dog ikke derved antaget foranlediget. S. 699.

11 Septbr. 1880. I et Tilfælde, hvor en Fader var dømt efter 15—18 for umenneskelig Revselse af sin Søn, antoges ikke den Omstændighed, at Sagen alene var appelleret efter Tiltaltes Forlangende, at være til Hinder for, at Spørgsmaalet, om Sønnens Død var forvoldt ved Revselsen, toges under Paakjendelse. S. 715.

25 Septbr. 1880. En Kvindesperson paa egen Tilstaaelse efter summarisk Behandling dømt efter 18—25 anden Passus, uagtet der var Tvivl om ikke Tilstaaelsen var afgiven for at skjule, at hun havde bedrevet Utugt med sin Stedfader og var besvangret af ham. S. 772.

2 Novbr. 1880. En mindre Unøiagtighed ved Bestemmelsen af Omkostningsansvaret i de underordnede Retter ikke berigtiget i Høiesteret. Dadlet at det i en Sag fra Tromsø, hvor Tolk var benyttet, ikke var oplyst, om denne havde nogen Kvalifikation som saadan og var edfæstet. S. 805.

Sd. 5 Mai 1870. Praktisk vigtigt Sp. om Følgen ligeoverfor en Varemodtager, hvis Vare har lidt Søskade, af at en Skipper undlader ved Besigtigelse efter Ankomst i Havn at sikre sig Bevis for Stuvningens Forsvarlighed. 1871, S. 164.

Od. 27 Marts 1871. Sp. om en af Skifteforvalteren gjort Protokoltilførsel skulde ansees som en Skiftedecision, der gjorde det berørte Sp. til **res judicata**. S. 423.

Od. 17 April 1871. Sp. om et Anbringende var tilstrækkelig, benegtet. S. 624.

Bd. 27 Juni 1871. Sp. om Paastand om Godtgjørelse hos det Offentlige for Omkostningerne ved Sagførerhjælp ved en Overtaxt, der falder ud i den Privates Favør, maa fremsættes under Forretningen eller kan gjøres til Gjenstand for særskilt Sag. S. 596.

Od. 12 Aug. 1872. Antaget, at en Tredjemand, der har mødt som Protesterende under en Exekutionsforretning, der fremmes af Administrator, senere ikke kan faa sin Indsigelse prøvet i Appelinstantserne alene ved at paaanke den senere i Henhold til Exekutionsforretningen afholdt Auktion, men at han maa paaanke ogsaa Exekutionen. Antaget, at det i denne Henseende er ligegyldigt, enten Administrator under Exekutionsforretningen forkaster Indsigelsen ved en særskilt Eragtning eller alene implicite ved at fremme Forretningen. 1873, S. 708.

Od. 2 Decbr. 1872. Antaget, at Bevisbyrden for, at en Servitut, bestaaende i Ret til ved en Dam at opdæmme Vand over Andres Grund, ikke er udvidet ved Dammens Flytning, paahviler den, der har flyttet samme. 1873, S. 773.

Od. 21 Juli 1873. Antaget, at Sp. om uberettiget Lodsning hører under Søret. S. 596.

Od. 6 Septbr. 1875. Antaget, at Klager over urigtig Matrikulering, selv om de gaa ud paa, at Loven er urigtig anvendt, ende-

ligen afgjøres af Fogderikommissionerne og ikke kunne undergives de almindelige Domstoles Prøvelse. S. 620. (Kfr. 1876, S. 785.)

Vd. 2 Oktbr. 1875. Mulkt ei antaget anvendelig, fordi Forelæg var givet og Sagen anlagt, før den satte Frist var udløben, uagtet Tiltalte havde erklæret ei at ville efterkomme Paalægget. S. 669.

Kjendelse. 15 Febr. 1876. Sp., om Skjønsmænds Forklaring om, hvad der har været Skjønnets Objekt, mod Protest kan tages under en Kontinuationsforretning eller i saadant Tilfælde maa tages som Vidneprov, besvaret til Gunst for den sidste Mening. S. 587.

Vd. 18 Septbr. 1877. Et anonymt Firma, hvis Firmanavn ikke oplyste, at det drev Handelsforretninger, stevnet efter L. af 3 Juni 1874 § 9, men Stevningen afvist, fordi det ikke for Retten legitimeredes, at Firmaet hørte til dem, der indgaa under nævnte §. Retten antog ikke selv at kunne søge Oplysning i den officielle Bekjendtgjørelse i Rigstidenden. S. 621.

Vd. 9 April 1878. Sp. om lovligt Forfald og Virkningen deraf. S. 302.

Vd. 7 Mai 1878. Vexel-Protest paa den 8de Løbedag antaget at være optagen fortidlig, og derfor at være ugyldig, og som Følge deraf de en protesteret Vexel tilkommende processuelle Begunstigelser anseet tabte. S. 591.

Vd. 10 Oktbr. 1878. Citanten anseet berettiget til at forlange Sagen hævet, efterat Paastand fra begge Sider er nedlagt. Som Følge heraf et Kontrasøgsmaal, der alene gik ud paa Frifindelse ved Likvidation, ligeledes hævet. Hovedcitanten ilagt Sagens Omkostninger. S. 722.

Vd. 6 Febr. 1879. Varselsfristen i Mortifikationssager antaget at være 3 Kalendermaaneder, ikke 12 Uger. 1880, S. 751.

Kjendelse. 11 Febr. 1879. Skjønsforretningers Forum. S. 162.

Vd. 5 Mai 1879. Indstevntes Udeblivelse efter tagen Udsættelse ikke betragtet som Erkjendelse i videre Omfang, end om han ganske var udebleven. Indst.s Udeblivelse ikke antaget at erstatte manglende Akcept paa en paastevnt Anvisning. S. 360.

Od. 23 Febr. 1880. En af en Panthaver over en Gaard rekvireret Auktion negtet Fremme, fordi den forudgaaede Indvarsling til Forligelseskom. var rettet mod den, som efter Kjøbekontrakt havde Gaarden i Besiddelse, ikke mod den, som endnu i Skjødeprotokollen stod som Eier. (Schweigaards Proces II (sidste Udgave) S. 431). S. 828.

Vd. 11 Novbr. 1880. En Parts Udeblivelse, efterat der var fremlagt en Vidneerklæring, der stod i Strid med hans før dens Fremlæggelse fremsatte Benegtelse af det i Erklæringen omhandlede Faktum, ikke anseet som nogen Erkjendelse, hvorimod den Udeblivende ansaaes at henholde sig til sit tidligere Anbragte (jfr. Nellemanns Proces § 46 b). Udeblivelse fra Forligelseskommissionen ogsaa tillagt Virkning i en for Retten indbragt Sag til Prøvelse af en efter Lov 8 Mai 1869 afsagt Forligelseskommissions-Kjendelse. S. 822.

Notits. Sp. om Thingsvidner i Politisager optagne i Henhold til af Høiesteret afsagte Reassumtionskjendelser skulle behandles ved den Politiret, der har paakjendt Sagen eller ved vedkommende almindelige Underret. 1871, S. 197.

Notits. Kumulation af Justits- og Politisag. Sp. om en Sagfører ved tidligere Befatning med en Sag var bleven inhabil til at være offentlig beskikket Defensor i den. 1871, S. 215.

Notits. Sp. om § 47 i Lov af 17de Marts 1866 medfører, at de overordnede Retter, naar en Justitssag paaankes alene efter Tiltaltes Begjær, ere udelukkede fra at ilægge ham Erstatningsansvar, hvorfor han ved den underordnede Rets Dom er frifundet. 1871, S. 520.

Notits. Sp. om villige Vidner, naar de ikke selv undslaa sig, ubetinget skulle føres under Forbehold af ved Domsafsigelsen at bedømme, hvad Hensyn der skal tages til dem. 1871, S. 567.

Notits. Sp. om Virkningen af, at Defensor i en kriminel Sag var udebleven fra en Session og Vidner ikke destomindre førte mod Tiltalte. 1872, S. 190.

Notits. Sættedommer- og Sagførersalærer for et Thingsvidne tilkjendte af Høiesteret som første Instants, da Sættedommeren havde skudt Spørgsmaalet fra sig. 1872, S. 744.

Notits. Sp. om i hvilken Udstrækning Domstolene ere bundne ved Aktionsordren. 1872, S. 821.

Notits. Sp. om en en Sagfører i offentlig Sag ilagt Mulkt for usømmelig Skrivemaade for Retten er underkastet Paakjendelse af høiere Instants uden Hensyn til, om Appel er institueret specielt for dette Punkts Vedkommende eller begjæret af den Mulkterede. 1873, S. 358.

Notits. Om Varsel til og Bevis for Varsel til Underdommere i Tilfælde af Appel. 1874, S. 42.

Notits. Privat engageret Defensor ved Siden af offentlig beskikket. 1874, S. 646.

Notits. Sp. om Afvisning paa Grund af Feil ved Stevnemaalet. 1874, S. 663.

Notits. Indsigelser under en Fornyelsessag. 1874, S. 790.

Notits. Negtelse af Ed i Paternitetssag. 1875, S. 335.

Notits. Om Forsvarerens Stilling og Ansvar i Justitsager. 1875, S. 589.

Notits. Virkninger af Udeblivelse. 1875, S. 638.

Høiesterets Indstilling i Sag L. N. $\frac{5}{2}$1 1875. Sp., om hvilke Dele af en Sag, som falder i flere saadanne, der er indbefattet under Appelinstansernes Paakjendelse, naar Sagen appelleres som Gjenstand for nødvendig Appel. 1875, S. 657.

Notits. Erstatnings Tilkjendelse under Politisag. 1876, S. 95.

Notits. Gjæsterets Edssag. 1876, S. 95.

Notits. Sp. om Citanten mod Indstevntes Protest kan faa Sagen hævet. 1876, S. 96.

Notits. Behøves i Straffedom nogen udtrykkelig Bestemmelse om, hvem der skal betale Afstraffelsesomkostninger. 1876, S. 207.

Notits. Injurier, der mulkteres som utilbørlig Skrivemaade, ikke antagne at kunne mortificeres under Hovedsagen. 1876, S. 670.

Notits. Udeblivelsesdom afsagt af Høiesteret efter Forlangende af Indstevnte i Søretssag, hvori Appellanten udeblev, og som var opført paa Ugekartet efter Indstevntes Begjær. 1877, S. 254. Kfr. S. 271.

Notits. L. 17 Marts 1866 § 47. 1877, S. 255.

Notits. Injuriesag behandlet som privat Politisag. 1877, S. 400.

Notits. Høiesteret undlader i Tilfælde, hvor ingen Paastand derom nedlagdes fra Tiltaltes Side, at afvise en Justitssag fra Overretten, uagtet Varselet til denne Ret har været mangelfuldt, da Varselet til Høiesteret var i Orden. Antaget, at Udtalelserne under Voteringen i L.Nr. 36 første Session 1874 ikke have Anvendelse paa Fortolkningen af § 5 i L. 6 Septbr. 1845. 1877, S. 527.

Notits. Om Reassumtion ex officio af private Sager. 1877, S. 622.

Notits. Høiesteret misbilliger, at en Justitssag var behandlet i de to første Sessioner, uden at Tiltalte var varslet eller givet Anledning til at være tilstede. 1877, S. 622.

Notits. Thingsvidnes Optagelse i Krigsretssager, uden at Aktionsdekret er udfærdiget. 1877, S. 814.

Notits. Tilsnegne Gjæsteretter. 1879, S. 163, 226, 274 og 347.

Notits. En Sagfører mulkteret for Forhaling af en Sag. 1879, S. 180.

Afh. Om Bevismidlernes Forøgelse og Forbedring. 1879, S. 765, tfr. 1880, S. 31.

Notits. Et Vidnes Edfæstelse misbilliget af Høiesteret. 1879, S. 794.

Afh. Om vore Proceslovens Forbedring. 1879, S. 829.

Notits. Forstaaelsen af § 47 i Lov af 17 Marts 1866. 1880, S. 223.

Notits. Appels Omfang. 1880, S. 541.

Proformaværk.

27 Juni 1871. Sp. om Gyldigheden af en Exekution, der efter Overenskomst med Debitor er afholdt for uanseet Bestemmelsen i § 1 i Lov af 12 Oktbr. 1857 at skaffe Pantesikkerhed i Løsøre for en ikke forfalden og saaledes ikke ad Rettens sædvanlige Vei inddrivelig Fordring. S. 460.

3 Mai 1873. Antaget, at det er ugyldigt, naar Nogen for uforfaldne eller eventuelle Forpligtelser under Exekutions Form søger at skaffe sin eventuelle Kreditor Sikkerhed i Løsøre, som ikke leveres ihænde. S. 451.

8 Juni 1876. Sp. om et i Laugsamling i Bergen skeet Salg af Bagerigaard var simuleret, saaledes at det i Realiteten var skeet til en anden Person (en yngre Bagersvend) end Kjøberen (en ældre Bagersvend). S. 519.

8 Septbr. 1876. Formanden i Bestyrelsen for en Handelsforening, der havde et Detailudsalg i eget Navn og et saakaldet Kommissionsudsalg ved en Handelsberettiget, dømt for ulovlig Handel, idet det saakaldte Kommissionsforhold ansaaes for Simulation og den angivelige Kommissionær alene at være Foreningens Betjent. S. 641.

6 Febr. 1878. Tvist om hvorvidt en i Anledning af et Odelssøgsmaal given Kvittering for et Føderaad var gyldig og reel. S. 356.

29 Marts 1879. Særdeles tvivlsomt Sp. om en Overdragelse af en Gaard, der i Formen var i Orden, skulde ansees for Simulation. S. 286.

21 Juni 1879. Sp.s om et Salg af Eiendom fra Fader til Søn skulde omstyrtes i Henhold til L.s 5—3—43 efter Omstændighederne besvaret benegtende. 1880, S. 133.

3 Decbr. 1879. En Person, der mindre end 6 Uger før Konkursen havde faaet kontant Betaling af sin Debitor, der senere gjorde Konkurs, tilpligtet at tilbagebetale Boet det oppebaarne Beløb, fordi den

kontante Betaling alene antoges at være en Form, medens Transaktionen i Realiteten opløste sig i en Sikkerhedsstillelse. 1880, S. 198.
19 Juni 1880. En Person frifunden for Tiltale for Forbrydelse mod Krll.s 21—24 a, idet en stedfunden Handel ikke ansaaes pro forma. S. 467.

Notits. Tilsnegne Gjæsteretter. 1879, S. 163, 226, 274 og 347.

Proklama.

24 Januar 1877. Proklama i solvent Dødsbo antaget at virke mod Enhver, der har et obligatorisk Krav i Boet, selv om dette ei er et egentligt Gjeldskrav. S. 231.

Od. 27 Marts 1871. Sp. om en Kreditor i et Fallitbo, naar han af en eller anden Grund ikke forlanger Udlæg i Boet ved at anmelde Fordringen, kan beskytte sig imod, at Proklamaet berøver ham hans personlige Ret mod Opbyderen. S. 423.

Afh. Kan præklusivt Proklama udstedes af Enke, der sidder i uskiftet Bo? 1878, 1, 49, 209 og 256.

Religion.

6 Oktbr. 1877. Forstanderen for en Babtistmenighed, der ikke var organiseret og anerkjendt overensstemmende med Dissenterloven, anseet efter Krll.s 21—18, for at have døbt og meddelt Alterens Sakramente til Personer, der erklærede at ville udtræde af Statskirken, uden endnu at have fyldt det 19de Aar. S. 795.
11 Oktbr. 1879. En af en Dissenterforsamling foretagen saakaldet „Brødsbrydelse" ikke antaget at kunne sættes i Klasse med Nadverens Forvalten. 1880, S. 75.
4 Novbr. 1879. En Redaktør af en Avis dømt efter 8—1. Sp. om Grændsen mellem Udtalelse af ustrafbare Meninger om „Guds hellige Ord" og bespottelige Udtalelser. Sp. om en Satire paa en enkelt Stand iklædt Formen af en Travesti paa Troesartiklerne og Fadervor var strafbar som Bespottelse af Guds hellige Ord. 1880, S. 155.
6 Septbr. 1880. En Dissenter for at have foretaget Daabshandling paa tvende Personer under 18 Aar, hvis Forældre havde forladt Statskirken, anseet efter 21—18, idet han ikke antoges efter de inden vedkommende Dissentersamfund gjældende Regler retteligen kaldet til at foretage saadan Handling og saaledes ikke ved Dissenterl.s Bestemmelser skjærmet mod den almindelige Straf for uhjemlet at forrette kirkelige Handlinger. S. 609.

Renter.

21 Januar 1871. Renter under en Justitssag for Falsk tilstaaet Bedragne hos Falskneren med 6 pCt. S. 265.
14 Febr. 1871. Sp. om der skulde svares 6 eller 5 pCt. Rente i Mellemregning mellem et Interessentskab og Bestyreren af Forretningen. S. 253.
6 Juli 1871. Sp. om 5 eller 6 pCt. Rente kan beregnes i Mellemregning, efterat det Forhold, som havde givet Anledning til Mellemregnskabet, er ophørt. Sp. om en Indsigelse mod for høi Renteberegning anbragtes for sent ved først at gjøres gjældende i Høiesteret. S. 599.
14 Oktbr. 1871. Sp. om den mellem Handelsmænd sædvanemæssige Renteberegning kunde anvendes af Tømmerleverandører. S. 777.

16 Decbr. 1871. Sp. om Forrentningspligt i et Regnskabsforhold, der havde sin Oprindelse fra et mellem Sagens Parter for fælles Regning drevet Skovbrug, der bestyredes af den Ene, medens den anden tilskjød de fornødne Kontanter. 1872, S. 36.
10 Juli 1872. Sp. om Renter skulde tilkjendes af en ved Skjøn bestemt Bjergeløn, efter Omstændighederne besvaret bekræftende, idet ingen Indsigelse herimod var fremkommet, og Skjønssagen var indledet med Forligsmægling ligesom en Domssag. S. 621.
20 Juli 1872. Sp. om Rentefoden og terminus a qvo for Renteberegningen af en Søassurancesum. S. 640.
23 Mai 1873. Sp. om Beregningen af Renter af en Søassuranceerstatning. S. 548.
13 Juni 1873. Renter i et Handelsmellemværende tilkjendt fra Kontokurantens Afslutning. S. 529.
19 Septbr. 1874. Antaget, at det ved en Gaardhandel maatte ansees for Parternes Mening, at den Del af Kjøbesummen, som ikke betaltes kontant, skulde være rentebærende. S. 698.
30 Septbr. 1874. En Kreditor, for hvis Fordring der var stillet Haandpant, paastaar ligeoverfor Debitors Konkursbo at have Ret til af Haandpantets Udbringende at tage sig betalt for 12 pCt. Vexelrente, men tilkjendes alene Ret til 5 pCt. S. 713.
10 Marts 1876. Sp. om Renter skulde svares af et af en Kommissionær oppebaaret Beløb. S. 360.
8 Novbr. 1878. Da Renter under en Søassurancesag ikke ved Søretten vare paastaaede fra en bestemt Dato, tilkjendtes de alene fra Søretsindkaldelsen, ikke som i Høiesteret paastaaet efter Bestemmelsen i 4—6—9. S. 789.
23 Oktbr. 1879. 6 pCt. Rente tilkjendt af et Assurancebeløb i Henhold til L. 5 4—6—9. 1880, S. 49.

Od. 2 Decbr. 1872. Renter tilkjendt af Skjønssummen ogsaa for Skade paaløben efter Forligsklagen. 1873, S. 773.

Od. 15 Septbr. 1873. I et Tilfælde, hvor mora ikke fandt Sted, fordi Vedkommende under Usikkerheden om Retsforholdet antoges berettiget til at tilbageholde Beløbet, tilpligtedes Depositaren at betale Foliorenter med 1½ pCt., fordi saadanne Renter kunde været skrede Vedkommende ved rimelig Disposition over Beløbet. S. 659.

Notits. Renter efter Handelssædvane. 1875, S. 638.

Notits. Rentefoden for forældede Forlig. 1876, S. 815.

Res judicata.

23 Febr. 1872. Begrebet „Præjudikat“ fortolket af Førstvoterende derhen, „at det kun er den Besvarelse, de Sp. har faaet, af hvis Afgjørelse Sagen ligefrem afhænger, som kan antages som Præjudikat“. S. 242.
28 Januar 1874. Under en Justitssag mod en Kone, der havde sat sig i Besiddelse af en Plads, fra hvilken hun var udkastet, opstaar Sp. om, hvorvidt Tvivl om Udkastelsens og den foregaaende Auktions reelle og formelle Beføielse kunde lede til hendes Frifindelse. Høiesteret antog imidlertid, at de fremmede Retshandlinger maatte respekteres, indtil de vare underkjendte. S. 140.
3 Febr. 1874. Sp. om Fortolkning af en Lagthingsdom fra Aaret

1704 angaaende Ret til Slaat og om Hævd kunde vindes og var vunden mod dennes Afgjørelse. S. 268.
1 April 1876. Sp. om en tidligere Høiesteretsdom gjorde den foreliggende Sag til res judicata, besvaret benegtende. S. 407.
26 Septbr. 1877. Den Omstændighed, at en Husmand ved upaaanket Underretsd. var frifunden for Straf for en Legemsfornærmelse mod sin Husbond, ikke anseet bindende for Domstolene ved Spørgsmaalet om Fæstets Forbrydelse. S. 742.
9 Oktbr. 1877. Sp., om et Præparat henhørte til «medicamina» og saaledes var Gjenstand for Apothekeres Enehandel, afgjort, idet den Omstændighed, at det samme identiske Spørgsmaal i Forhold til samme Firma før var løst ved upaaanket Dom, ikke ansaaes at gjøre Sagen til res judicata, da der under den nye Sag handledes om Spørgsmaalets Anvendelse paa et andet Faktum. S. 763.
22 Novbr. 1877. Tvende Voterende udtale sig i forskjellig Retning angaaende den Benyttelse, der kan gjøres af Udtalelser under Høiesterets Votering. 1878, S. 71.
15 Decbr. 1877. En Række ældre Domme, hvorved Afgift bestemmes for Flødning gjennem Rygene Fos i Nidelven, opretholdte. 1878, S. 257.
21 Juni 1879. Udtalelse om i hvilken Udstrækning efterfølgende Voterende i Høiesteret, der „i det Væsentlige og Resultatet" tiltræde en tidligere Voterendes Votum, skulde ansees at have tiltraadt hans Udtalelser. 1889, S. 133.
12 Juni 1880. Sp., om i hvilken Udstrækning upaaankede Præmisser danne upaaanket Dom. S. 519.

Ob. 27 Marts 1871. Sp. om en af Skifteforvalteren gjort Protokoltilførsel skulde ansees som en Skiftedecision, der gjorde det berørte Spørgsmaal til res judicata. S. 423.

Røveri.

20 Mai 1871. Sp. om 19—3 i eller 20—1. S. 489.
20 Novbr. 1875. Mord og Røveri anseet efter 14—1 og 20—4 med Livsstraf. 1876, S. 86.
20 Mai 1876. Mord og Røveri. Sp. om Valget mellem Strafarbeide paa Livstid og Livsstraf med 4 Stemmer mod 3 afgjort til Gunst for den mildere Mening. S 484.
27 Juli 1877. Sp. om simpelt Tyveri eller Røveri af Underret og Overret besvaret til Gunst for den første, af Høiesteret til Gunst for den sidste Mening. S. 645.

Sagsomkostninger.

12 Novbr. 1870. Sp. om Slutningsbestemmelsen i L. af 8de Mai 1869 § 2 er saaledes at forstaa, at Angj., naar han idømmes en mindre Straf end den forelagte, skal være fri ogsaa for de Omkostninger, som ifølge Hovedbestemmelsen i bemeldte Lovsted skulde paalægges ham. 1871, S. 4.
14 Decbr. 1870. Sp. om et af Indstevnte gjort, af Appellanten forkastet, Tilbud om at hæve Sagen, efter at dens Udfald mod Appellanten var bleven nogetnær utvivlsomt ved en efter Stevningens Udtagelse, men før Sagens Opførelse paa Kartet, falden Høieste-

retsb., skulde medføre, at Appellanten ilagdes Sagens Omkostninger. 1871, S. 90.

20 Decbr. 1870. En Underdommers Eragtning tilsidesat og han tilpligtet in solidum med Indstevnte at betale Appellanten Sagens Omkostninger. 1871, S. 137.

1 April 1871. Tiltalte tilpligtet at erstatte den Godtgjørelse, som var udbetalt et Par Vidner for godvillig at møde udenfor sit Hjemthing, idet Optagelsen af et særskilt Thingsvidne, der antoges at ville paaføre Angj. mindst den samme Udgift til Salarier til Referent og Forsvarer, derved spáredes. S. 350.

29 April 1871. Sp. om summarisk Behandling. Sp. om Følgen af, at almindelig Behandling i et tvivlsomt Tilfælde feilagtigen vælges, ubetinget er, at Tiltalte befries for Udgifterne til Referent og Forsvarer. S. 388.

5 Septbr. 1871. Sp. om Boet efter en Domfældt, der havde begjært Appel til Høiesteret, men afgik ved Døden, inden Sagen der indkamineredes, skulde ilægges solidarisk Ansvar for Aktors Salarium. S. 635.

21 Oktbr. 1871. Sp. om Sagsomkostningerne ubetinget skulle fordeles, naar flere, der ei ere socii delicti, tiltales under samme Sag, eller om de solidarisk skulle ansvares, naar det ei er Anledning til at antage, at Kumulationen har forøget Omkostningerne. S. 803.

1 Novbr. 1871. En Underretsdefensor, der paa Grund af Sygdom ikke kunde afgive Møde til den berammede Session, og hvis Sygdomsanmeldelse — uden strax at være ledsaget af Lægeattest — paa Grund af uutilregnelige Omstændigheder først fremkom efterat Sessionen var hævet, ilagdes ved Underrettens Dom Ansvaret for alle ved Sessionen forvoldte Omkostninger. Ved Overretten paalagdes disse paa sædvanlig Maade de Tiltalte og ved Høiesteret tilkjendtes vedkommende Defensor endog Erstatning af Delinkventfondet for i Anledning sit Forfald havte Expresomkostninger. Sp. om hvem der i en Overfaldssag skal betale Lægen for visum repertum og responsum medicum. S. 830.

10 Novbr. 1871. Sagsbehandlingen i en alene efter Tiltaltes Begjær til Overret og Høiesteret indanket Sag kjendt uefterrettelig at være som angaaende et Faktum, for hvilket Tiltale ikke var besluttet paa den i Lov af 17 Marts 1866 foreskrevne Maade, og Sagsomkostningerne paalagte det Offentlige. 1872, S. 1.

17 Novbr. 1871. Sp. om en Panthaver, der efter Obligationens Text har Pant for paaløbne Omkostninger, i Tilfælde af at han tillige har betinget Ret til at sætte Pantet til Auktion uden Lovmaal og Dom, er forpligtet til af Hensyn til efterfølgende Panthavere at benytte den billigere Inddrivelse i Medhold af Pantklausulen, eller om han kan begjære Prioritet foran senere Panthavere, ogsaa for Omkostningerne ved Erhvervelsen af almindelig Dom og Exekution. 1872, S. 43.

18 Decbr. 1871. Omkostningerne ved feilagtig benyttet kostbarere Retsbehandling af et Thingsvidne med Referent og Defensor istedetfor ved Politiret paalagte det Offentlige, idet Feilen ikke var af den Beskaffenhed, at noget Ansvar kunde paalægges Overretsreferenten eller Underdommeren. 1872, S. 24.

17 Febr. 1872. En for Forbrydelse mod 18—26, begaaet udenfor Hjemstedet, ved forum delicti commissi tiltalt Kvindesperson, der af Forhørsadministrator var betydet ikke at forlade Retsdistriktet uden Tilladelse, begiver sig ikke destomindre til sit Hjemsted og maa derfra transporteres tilbage til Retsdistriktet. Sp. om de herved forvoldte Transportomkostninger efter Lov af 8 Mai 1869 § 2 Litr. c skulde paalægges Tiltalte. S. 257.

27 April 1872. Procesomkostninger for alle Retter tilkjendt Kontraappellanten i Tilfælde, hvor Hovedappellanten udeblev, uagtet Kontraappellanten ikke paastod nogen Forandring i Overretsdommens Realitet, men blot begjærede Forandring i samme, forsaavidt som Sagsomkostningerne ved samme vare ophævede og han ilagt Mulkt for usømmelig Skrivemaade. S. 370.

4 Mai 1872. Sp. om Omkostninger til Referent og Forsvarer retteligt kunde paalægges Tiltalte, der alene fældtes i en Post, der egnede sig til summarisk Behandling. S. 441.

12 Juli 1872. Naar en underordnet Retsbetjent er stevnet til at stande til Rette, fritager det ei Appellanten for i Tilfælde at betale ham Kost og Tæring, at Appellanten, forinden Høiesteretsstevningens Forkyndelse, giver ham Meddelelse om, at ingen Paastand i Appelinstantsen vil blive nedlagt mod ham. S. 637.

2 Novbr. 1872. Sp. om Tiltalte skulde udrede Omkostningerne ved et Thingsvidne, der angik en Del af Sagen, hvori han blev frifunden. 1873, S. 93.

9 Novbr. 1872. Indst. idømt Sagsomkostninger under Paaberaabelse bl. A. af hans Vidtløftiggjøren af Sagen samt den Vrangvillighed, hvormed han (en Sagfører) uden Grund havde modsat sig nye Dokumenters Fremlæggelse og Vedtagelse af Varsel. 1873, S. 129.

16 Novbr. 1872. Realitetsdom i den i Retst. for 1872 S. 730 meddelte Sag. Sp. om Tiltalte, der domfældtes, kunde tilpligtes at betale Omkostningerne ved den tidligere ergangne, ved hendes urigtige Foregivender bevirkede, Uefterrettelighedsdom. 1873, S. 91.

25 Januar 1873. Den Omstændighed, at Citantskabet ved tidligere Leilighed havde paaført Indstevnte Sagsanlæg i lignende Anledning, taget i Betragtning ved Afgjørelsen af Spørgsmaalet, om det skulde idømmes Procesomkostninger. S. 275.

13 Septbr. 1873. Antaget, at en for ulovligt Brændevinssalg tiltalt Person kunde idømmes Erstatning til Delinkventfondet efter § 2 i Lov af 8de Mai 1869, uagtet Forelægget lød ikke blot paa Straf, der af Høiesteret skjærpedes, men ogsaa paa Konfiskation, der frafaldtes ved den af Fogden inden Retten nedlagte Paastand og heller ikke idømtes af Høiesteret. S. 686.

17 Marts 1874. Sp. om en Kommune har Ret til af Delinkventfondet at beregne Godtgjørelse for Retslokale, naar Ret i kriminel Sag, verserende i anden Jurisdiktion, sættes i Kommunens Retslokale. S. 342.

29 Aug. 1874. En Tiltalt, der havde tilstaaet en Forbrydelse, der egnede sig til summarisk Paatale, sattes tillige under Tiltale i sædvanlig Justitssags Former for en anden Forbrydelse. Frifunden for denne sidste dømmes han dog i de underordnede Instantser til at betale Sagførernes Salarier in solidum med to Medtiltalte, men frifindes i Høiesteret herfor. S. 681.

4 Juli 1874. I et Tilfælde, hvor Erstatning tilkjendtes for Vanhjemmel, gjordes Undtagelse fra Regelen om fuld Erstatningspligt forsaavidt angik Procesomkostningerne i Sagen mellem Trediemand og Kjøberen, dem Sælgeren fritoges for at tilsvare, fordi han ikke var blevet adciteret. S. 604.

20 Marts 1875. Sp. om en Tiltalt, der allerede under Forhøret havde afgivet fuld Tilstaaelse i den Post, i hvilken han blev fældet, og for hvis Vedkommende Sagen saaledes kunde været behandlet uden Referent og Forsvarer, skulde tilpligtes at betale Omkostninger, der vare nødvendiggjorte derved, at der i første Instants var en negtende og senere frifunden Medtiltalt. S. 337.

9 Juni 1875. Omkostningerne for Høiesteret ophævede, medens de idømtes for Søretten paa Grund af et efter Søretsdommens Afsigelse gjort Forligstilbud. S. 541.

29 Juni 1875. Sp., om Tiltalte skulde bære Omkostningerne ved sin Transport, besvaret under Dissents om, hvorvidt efter Omstændighederne en Rømning eller en Flytning forelaa. S. 586.

6 Septbr. 1875. Tiltalte frifunden for at betale Omkostninger til Referent og Forsvarer, fordi Sagen antoges rettelig at skulle have været behandlet summarisk. S. 626.

7 Decbr. 1875. En i to Instantser tabt Sag vindes i Høiesteret med Omkostninger, efterat Appellanten havde erholdt Bevilling til at fremsætte en ny Indsigelse. 1876, S. 194.

17 Decbr. 1875. Sp. om Omkostningers Tilkjendelse. 1876, S. 198.

25 Marts 1876. Tiltalte i Høiesteret frifunden for at erstatte det Offentlige et Beløb, udlagt til et Vidne, der mødte udenfor Jurisdiktionen, fordi det ei var oplyst at Thingsvidnets Optagelse udenfor Jurisdiktionen var skeet for at spare Omkostninger. S. 468.

29 April 1876. En Underdommer tilpligtet at erstatte den forøgede Udgift, der var forvoldt ved, at han ved Beskikkelsen af Forsvarer under et Thingsvidne havde undladt at efterkomme Anvisningen i § 33, kfr. § 5 i Lov af 17 Marts 1866. S. 518.

4 Mai 1876. Antaget, at Justitsdepartementets Cirkulære af 11te Marts 1876 forsaavidt det bestemmer, at meddelt beneficium paupertatis eller beneficium processus gratuiti ikke giver Ret til at udtage Kontrastevning, selv i Appelinstantserne, er lovmedholdigt og medfører, at Kontraappellanten i saadant Fald, selv maa bære Kontrasøgsmaalets Omkostninger. S. 449.

24 April 1877. En Pige, der tiltaltes for Tjenesteforsømmelse og Bedrageri og blev frifunden for sidstnævnte Forseelse, fritoges for at betale Omkostninger ved Overretsreferatet, da Sagen, forsaavidt angik Tjenesteforsømmelsen, kunde været behandlet politiretsvis, og Angj. desuden ikke havde begjært eller kunnet begjære Appel til Overretten. S. 422.

4 Juni 1878. Da Sp. om, hvorvidt man kan faa skjønsmæssige Udtalelser i en Søretsd. prøvede ved Overskjøn, ansees afgjort ved et tidligere Præjudikat, hvilket hverken Parternes Sagførere ved Søretten eller denne Ret havde kjendt, blev Indstevnte ved Høiesteret tilpligtet at betale Appellanten Procesomkostninger. S. 526.

5 Juni 1878. Sp. om summarisk Sagsbehandling skulde været anvendt, og om Tiltalte som Følge deraf skulde fritages for at udrede Sagførernes Salarer. Overretsreferenten, der havde fremmet

Sagen en Retsdag forsilde, dømt til at erstatte 8 Dages Arrestomkostninger. Ved en Feiltagelse var Appellen, da Sagen indbragtes for Høiesteret, ikke forkyndt Overretsreferenten; da Aktor ikke sørger for at berigtige denne Feil, opstaar Sp. om at lade ham betale disse Arrestomkostninger, hvilket dog ikke bifaldes, da Ophold ikke ansees forvoldt derved. S. 624.

3 Juli 1878. En Fallent, der paaankede en i Realiteten klarlig begrundet Eragtning, hvorved hans Bo toges under Skiftebehandling, som Rettens Fornegtelse, idømt Kost og Tæring, Sagsomkostninger og Mulkt for unødig Trætte. S. 655.

18 Decbr. 1878. Sp. om Omkostningerne ved et gjennem privat Foranstaltning af de Tiltalte optaget Thingsvidne skulde paalægges det Offentlige. 1879, S. 103.

18 Januar 1879. Sp. om Tiltalte skulde frifindes for Arrestomkostninger. S. 125.

25 Febr. 1879. Arrest forlænget ved Uheld, der ikke kunde tilregnes nogen, betales af Tiltalte. S. 220.

1 Marts 1879. En Tiltalt, der i første Instants havde brugt Privatdefensor, fritagen for at betale Salar til den befalede Defensor. S. 429.

6 Marts 1879. Tvivl om, hvorvidt Procesomkostninger skulde tilkjendes i et Tilfælde, hvor en Sag af Høiesteret afvistes fra Underretten paa Grund af manglende Varsel. S. 261.

22 Marts 1879. Sp., om den, der enstemmig ansaaes at have gjort sig skyldig i Brud paa en uklar Kontrakt, ubetinget skulde ilægges Sagens Omkostninger, besvaret benegtende. S. 277.

29 Marts 1879. En Underdommer, der havde frifundet en udeblevne Indstevnt paa Indsigelser, der ikke fremgik af de irettelagte Dokumenter, stevnt til at stande til Rette og dømt til at betale Sagens Omkostninger i Appelinstantsen. S. 393.

1 Oktbr. 1879. Cumulatio inepta, mod hvilken ei i første Instants var exciperet, ledede efter Omstændighederne ikke til Afvisning, men alene til at Sagsomkostningerne deltes istedetfor at idømmes solidarisk. 1880, S. 22.

21 April 1880. Dissents om Ilæggelse af Kost og Tæring i et Tilfælde, hvor Høiesteretsstevningen afvistes, forsaavidt angik en Del af Appellanterne, der frafaldt Stevningen. S. 385.

2 Novbr. 1880. En mindre Unøiagtighed ved Bestemmelsen af Omkostningsansparet i de underordnede Retter ikke berigtiget i Høiesteret. S. 805.

Skiftedecision 20 Juli 1868. Sp. om Eier af protesteret Vexel kan fordre Udlæg i Trassentens Konkursbo for Omkostninger paadragne ved forsøgt Indtale af Beløbet hos Akceptanten senere end Trassentens Bo overgaves til Skifteretten. 1871, S. 214.

Bd. 27 Juni 1871. Sp. om en Grundeier, der benytter Sagførerhjælp til Udtagelse af Stevning til og Møde ved en Expropriations-Overtaxt, er berettiget til at erholde Omkostningen herved dækket af det Offentlige, naar Taxten falder ud i hans Favør. S. 596.

Notits. Behøves i Straffedom nogen udtrykkelig Bestemmelse om, hvem der skal betale Afstraffelsesomkostningerne? 1876, S. 207.

Salarium og Sportler.

10 Decbr. 1870. Sp. om den rette Beregning af en Toldkasserers

Procenter. Sp. om Virkningen af at en for høi Beregning ved Feiltagelse af Revisor var bleven godkjendt og af Finantsdepartementet anvist til Udbetaling. Sp. om Forstaaelsen af Kammerretsordningens Kap. 2 § 18, Frd. af 31 Decbr. 1742 § 11 og Lovens 3—1—7. 1871, S. 33.

18 Febr. 1871. Sp. om Lensmanden, der havde anmeldt Tiltalte for ulovligt Brændevinssalg, skulde tilkjendes Halvparten af den ilagte Mulkt, uagtet Tiltalte blev dømt for Fakta, der var yngre end Anmeldelsen. S. 266.

10 Novbr. 1871. Referents og Forsvarers Salarier nedsatte, fordi de ikke havde været opmærksomme paa en Mangel ved Tiltalebeslutningen, der bevirkede Sagsbehandlingens Uefterrettelighed, 1872, S. 1.

14 Novbr. 1871. Det antages ikke fornødent af Hensyn til Paakjendelsen af de i første Instants tilkjendte Salarier i Høiesteret at dokumentere Sider af Sagen, der ikke foreligge til Paadømmelse i Realiteten. 1872, S. 7.

22 Juni 1872. Antaget, at det ei er fornødent at varsle Referent eller Forsvarer, fordi der er Sp. om som „Ansvar" for begangne Feil at nedsætte deres Salarium. S. 649.

13 Novbr. 1872. Sp. om Forstaaelsen af § 4 i Lov af 20 August 1842 om Mudder- og Havnepenge med Hensyn til de vedkommende Toldkasserer tillagte Procenter. 1873, S. 122.

27 Marts 1873. Sp. om Reserveofficerers Adgang til at erholde Diæter eller det for fast ansatte Officerer normerede Exercertillæg under de aarlige Vaabenøvelser. S. 460.

3 Mai 1873. Sp. om Anvendeligheden af Sportellovens § 225 og 226, jfr. § 108. S. 422.

15 April 1874. Sp. om en Kæmner er berettiget til, naar han inddriver Skatter ved Auktion, at beregne Inkassationssalær. S. 466.

29 Oktbr. 1874. En Sorenskriver mulkteret for i et Tilfælde, hvor han havde beregnet forhøiet Betaling for tættere Beskrivelse end lovbefalet, at have undladt at attestere, at den tættere Beskrivelse var skeet efter Vedkommendes Begjær. S. 826.

31 Marts 1875. En Divisionschef, der var kommanderet til at befale Kompagni, tilkjendt Diætgodtgjørelse for denne Tid. S. 261.

30 Juni 1875. Antaget, at vedkommende Retsbetjent, naar Taxter over flere Eiendomme fremmes under een Forretning, er berettiget til ved Sportelberegningen at lægge Antallet af Eiendomme til Grund. S. 555.

26 Oktbr. 1875. Sp. om hvilke Hensyn Retterne have at tage ved Ansættelsen af Salaret for en Sagfører, der ifølge meddelt beneficium paupertatis befales under Sagens Gang, efter allerede tidligere at have mødt for Vedkommende og forfattet Beneficieansøgningen. S. 702.

25 Novbr. 1876. Sp. om Sportelberegningen under private Thingsvidner under offentlig Sag berøres. 1877, S. 97.

5 Mai 1877. Søretsmedlemmer, opnævnte udenfor Jurisdiktionen, ikke anseede berettigede til Honorar. S. 481.

2 Juni 1877. Referent og Forsvarer tilkjendte Salarium, uagtet de havde forsømt at paastaa sig saadant tilkjendt. S. 606.

18 Oktbr. 1877. En Ordre til som Aktor at udføre en Justitssag

i Høiesteret udføres efter vedkommende Advokats Død uden ny Ordre paa hans Vegne af en Kollega og Salarium tilkjendes den Afdøde eller hans Bo. S. 801.

27 April 1878. Salariet til en som Politiaktor i Fogdens Sted beskikket Sagfører paalagt det Offentlige. S. 574.

5 Juni 1878. Aktors Salarium nedsat, fordi han ikke proprio motu havde sørget for Berigtigelse af den Feil, at Appellen ikke var forkyndt Overretsreferenten. S. 624.

18 Oktbr. 1878. Sp. om Udstedelse af Auktionsskjøder skulde henregnes til „Forfattelse af Dokumenter" efter § 3 i L. af 14 Mai 1872, besvaret benegtende. S. 768.

26 Oktbr. 1878. Eiendommelige Vanskeligheder ved Fordelingen af Forsvarerens Salar paa forskjellige Justitssager. S. 834.

5 April 1879. En Sættepolitimester tilkjender sig Salar som Sættedommer for Forhørs Optagelse. Dette paaankes paa det Offentliges Vegne i kriminelle Former til Overretten og efter Sættedommerens Begjær i lignende Former til Høiesteret. Da Beløbet ikke udgjorde summa appellabilis, ansaaes Sagen ikke fra Sættedommerens Side appellabel, hvorfor Sagen afvistes fra Høiesteret. Aktors Salarium paalagdes det Offentlige. S. 423.

Notits. Sp. om det regelmæssige Minimum af Salar for en Referent i Justitssager. 1871, S. 215.

Notits. Sættedommer- og Sagførersalærer for et Thingsvidne tilkjendte af Høiesteret som første Instants, da Sættedommeren havde skudt Spørgsmaalet fra sig. 1872, S. 744.

Afh. Om Nødvendigheden af fastere Regler for Beregningen af Sorenskriversportlerne i visse Tilfælde. 1873, S. 377.

Afh. Angaaende Havnefogedpenges Erlæggelse. 1874, S. 257.

Afh. Omkostninger og Salarier. 1874, S. 489.

Notits. Salarer, tilkjendte i offentlige Sager i Høiesteret i Aarene 1866—1875 inklusive. 1876, S. 445.

Notits. Inkassationssalar: I en af Byretten den 23 Mai 1878 paadømt Vexelsag havde Citanten foruden Procesomkostninger tillige paastaaet sig tilkjendt 2% Inkassationssalar, hvilken Paastand af Retten blev forkastet med den Bemærkning, at Inkassationssalar ikke var en for Tiden ved Siden af Citantens Krav paa Søgsmaalsomkostninger paaløben Fordring. 1878, S. 400.

Sameie og Udskiftning.

2 Decbr. 1870. Sp. om Forstaaelsen af et Opgjør mellem tvende Sogne angaaende Opløsning af et Fælleseie i en Kirke. 1871, S. 71.

20 Januar 1871. Tvivlsomt Sp. om Eiendomsret til et Skovstykke, beroende paa Forstaaelse af en Udskiftningsforretning, og dermed i Forbindelse staaende Forhold. S. 147.

4 Febr. 1871. Sp. om manglende Thinglæsning infirmerer en Udskiftning. Sp. om Eiendomsret til et Strandstykke, der ved Udskiftning i 1810—11 var tillagt Indstevnte, medens Appellanterne udledede sin Ret fra et Overdragelsesdokument af 1839 fra Eieren af en Naboeiendom. S. 236.

4 Novbr. 1871. Sp. om et Stykke Grund laa i Fællig eller var udskiftet. S. 820.

19 April 1873. Sp. om en Udmark, der var udskiftet, forsaavidt angik Hugstretten, men laa under fælles Beitning, skulde ansees at

ligge i fuldkomment Fællesskab (Lov 12 Oktbr. 1857 § 1 Litr. a) eller i det ufuldstændige Fællesskab der omhandles i Litr. b. Dette beroede paa, om Proprieteten ansaaes at følge Havneretten eller Hugstretten. S. 433.

17 April 1874. Sp. om en Tvist under en Udskiftningsforretning, om hvorvidt enkelte Lodeiere tidligere vare udskiftede, skulde sættes i Klasse med Tvistigheder i Sameiet eller betragtes som en Tvist med Nabo og om den saaledes gik ind under § 20 eller under § 17 i L. af 12 Oktbr. 1857. S. 479.

10 April 1875. Antaget, at ved Udskiftning i Medhold Skovloven af 1863, følger Eiendomsretten til Skovgrunden med den Skov, som tillægges de Brugsberettigede. Antaget, at Gaarde, der have Hjemskov, uden Hensyn hertil ere berettigede til at tage sit hele Behov af Trævirke i Almenning, hvori Gaardene, om de ei havde Skov, vilde være brugsberettigede. Antaget, at § 45 jfr. § 8 i Skovloven af 22 Juni 1863 medfører, at de Brugsberettigede faa tildelt Skov, beregnet paa at kunne yde alt det Trævirke, de forbruge til Gaardsfornødenhed, og ikke blot det Trævirke, de hidtil faktisk have taget i Almenningen eller med Fordel kunne tage derfra. Antaget, at Husmændene have Brugsret i Hadelands Almenning. S. 289.

8 Febr. 1878. Spørgsmaalet, om en Eiendom bestod af en sammenhængende Strækning eller af to Teige eller Stykker og saaledes eventuelt var undergiven tvungen Udskiftning efter Udskiftningslovens § 1 b, antaget at henhøre under Domstolenes, ikke under Skjønnets Afgjørelse. Derimod antaget, at Spørgsmaalet, om disse Teiges indbyrdes Beliggenhed betingede Anvendelse af det nævnte Lovsted, henhørte under Udskiftningsretten. En Eiendom, der faldt i to Dele, forbundne med en 7½ Alen bred og 4½ Alen lang Vei, antaget at bestaa af 2 Teige. S. 376.

20 Mai 1879. Sp. om en Strækning Søgrund, der tillaa endel oprindelig i Ulskifte liggende Gaarde, ved en foretagen Udskiftning var holdt udenfor denne eller ikke. Spørgsmaalet bragt for Retterne i den Form, at en af Eierne begjærede ny og fortsat Udskiftning, der dog af Høiesteret negtedes. Til Høiesteret var Udskiftningsformanden og Udskiftningsmændene ikke varslede, hvilket dog ikke fandtes at afgive Grund til ex officio at afvise Sagen. S. 685.

11 Juni 1879. Sp. om det efter Omstændighederne paa fyldestgjørende Maade var godtgjort, at en Begjæring om Overudskiftning var fremkommen til Udskiftningsformanden, inden Udløbet af de foreskrevne fatalia appellationis. S. 708.

1 Novbr. 1879. I et Tilfælde, hvor kun en enkelt Teig af et Brug ligger indeni et andet Brug, opstaar Sp. om saadant Teigebytte finder Sted, at Udskiftningslovgivningens Regler komme til Anvendelse. Dette i Henhold til tidligere Præjudikat antaget. 1880. S. 129.

9 April 1880. En Person, der havde solgt et Skovstykke, efter Omstændighederne dømt til at give Skjøde, uagtet han godtgjorde, at Havneretten paa Stykket laa i Sameie med Andre. S. 317.

Skadeserstatning.

10 Decbr. 1870. Sp. om Erstatningsansvar for en Pantebogsfører for at have paaført en Pantobligation formentlig mangelfuld Attest om Hæftelser, eller in subsidium for at have undladt at bemærke,

at den i Pantobligationen for Pantet anførte Skyld var urigtig. Sp. om Skade herved var opstaaet. 1871, S. 52.

14 Febr. 1871. Sp. om Ansvar for en Medinteressent og Bestyrer af en Forretning for manglende Kontrol med en Betjent. Sp. om Ansvar for Bestyreren for en formentlig paa egen Haand foretagen mindre Forandring ved Bygningen. Sp. om Ansvar for Bestyreren paa Grund af Forsømmelighed med at tegne Assurance. S. 253.

11 Marts 1871. Sp. om Erstatning under Straffesagen kunde ilægges Tiltalte for Forvendelser, der stode i Forbindelse med hans Forbrydelse forøvrigt, men ikke vare indbefattede under Aktionsordren. S. 261.

31 Marts 1871. En Panthaver, der har kjøbt Pantet ved Tvangsauktion, sagsøger Nabogrundens Eier til at bortskaffe Bygninger, der ere byggede indover Pantets Grændser. Sp. om Panthaverens Ret, naar Eieren har samtykket i den foretagne Paabygning, gaar videre end til Erstatning af den paabyggede Grunds Værdi. Sp. om den Omstændighed, at tidligere til Gade udlagte Strækninger senere af Pantets Eier vare bebyggede, kunde lede videre end til Skadeserstatning hos Pantets og Nabogrundens fælles Eier. Antaget, at dennes beviste Insolvents maatte lede til, at Panthaveren ikke kunde afspises med en intetsigende Erstatningsdom. Sp., om en Panthaver, hvis Pant forringes, som Skadeserstatning kan kræve hele Fordringen betalt, eller kun sammes Værdi efter Skjøn. S. 321.

31 Mai 1871. Sp. om vedkommende Tømmerdirektion efter Omstændighederne var ansvarlig for den en Bro ved Tømmerflødning og tilstødende Tilfælde paaførte Skade. S. 401.

22 Juni 1871. Sp., om et udenlandsk Bankierhus havde vedtaget at akceptere for Værdien af en omskreven Rugladning og om Ansvar for at have undladt dette. S. 529.

23 Septbr. 1871. Sp., om det, forat erholde Dom for Skadeserstatning efter Skjøn for Kontraktsbrud, er fornødent at godtgjøre, at Skade er skeet, eller om saadan Dom skal gives, naar der ikke fra den anden Side fremskaffes Bevis for, at Skade ei er indtraadt, berørt under Voteringen. S. 649.

1 Novbr. 1871. Sp. om en Overfalden, der uden at vide, at han vilde faa kontante Udlæg i Anledning Overfaldet, havde frafaldt Erstatning, herved havde frafaldt Adgangen til at faa disse Udlæg dækkede hos Angjældende. S. 830.

17 Novbr. 1871. Tvivlsomt Sp. om Størrelsen af det en Pantebogsfører ved en indløben Feil i en Pantattest paadragne Ansvar. Sp. om Betydningen af en afholdt Tvangsauktion som Værdimaaler for den solgte Eiendom. 1872, S. 43.

22 Novbr. 1871. Erstatning for Skade forvoldt ved en underkjendt Exekution negtet, fordi Feilen tildels var forvoldt ved den Skadelidendes egen uforsigtige Adfærd. 1872, S. 9.

24 Novbr. 1871. Skadeserstatningssøgsmaal mod vedkommende Panthaver, fordi Approbation paa et Tvangsauktionsbud var meddelt før Approbationsfristens Udløb. Sp. om en indløben Feiltagelse havde bevirket Skade. 1872, S. 17.

5 Decbr. 1871. Sp. om Ansvar efter Omstændighederne kunde gjøres gjældende mod Skipper og Rederi i Anledning af, at et Parti Varer havde lidt Skade ved Vand i Rummet. 1872, S. 140.

20 April 1872. Sp. om Skadeserstatning for den Forringelse, et Fiskeri i en Elv paastodes at have lidt ved et Damanlæg høiere oppe i Elven. S. 489.
15 Juni 1872. Sp. om Fordelingen af Skade forvoldt ved Sammenstød mellem to Fartøier, der begge havde begaaet Feil, der havde Andel i den indtrufne Ulykke. S. 590.
22 Juni 1872. Sp. om et Dampskibsrederi's Ansvar for Ophold ved Forsendelsen af et Vareparti i et Tilfælde, hvor efter Fragtkontrakten Varerne underveis skulde omlades i et andet Rederis's Fartøi, der paa Grund af Overfyldning med saakaldet direkte Gods ikke til paaregnet Tid kunde føre Varerne frem. Skadeserstatningen for Tab forvoldt ved Varens Forringelse og Konjunkturens Forandring ansat af Retten efter fremkomne Bevisligheder. S. 601.
9 Novbr. 1872. Sp. om en Salgskommissionærs Ansvarspligt for ved Uheld tabt Vare. 1873, S. 129.
25 Januar 1873. Eierne og Føreren af et Dampskib idømte Skadeserstatning til det offentlige Veivæsen for Skade, forvoldt ved at en Bro sattes ibrand ved Gnister fra Dampskibet, idet det antoges godtgjort, at man havde ladet det mangle paa rimelig Forsigtighed ved Valget af Brændemateriale til Maskinen m. M. Eiernes Paastand om at være ansvarsfrie paa Grund af, at de i generelle Udtryk havde indskjærpet Forsigtighed uden dog herom at give fornødne nærmere Forskrifter, forkastet. Føreren og Eierne dømte in solidum. Erstatningsansvaret bestemt ikke alene til hvad en ny Bro vilde koste, men Erstatning ogsaa tilstaaet for Udgifter til offentligt Færgehold, medens Broen laa nede. De Indstevntes Paastand, at Erstatningsbeløbet skulde bestemmes anvendt til ny Bros Opførelse paa samme Sted eller at de skulde tilstedes at afgjøre sin Erstatningspligt ved selv at opføre ny Bro paa samme Sted, forkastet i Medhold af den almindelige Skadeserstatningslære. S. 285.
25 Januar 1873. Sp. om Omfanget af Erstatningspligten for nogle Personer, der dømtes for efterfølgende Tyvsdelagtighed. S. 301.
1 Marts 1873. Skaden i et Paaseilingstilfælde mellem Dampskib, der forsømte at mindske Farten under Forhold, hvor dette havde været pligtmæssigt, og en Seiljagt, der ikke førte de befalede Lanterner, fordelt saaledes, at Dampskibet maatte betale ¼ af Skaden, medens de ¾ bleve Jagtens og de i denne Interesseredes. S. 293.
13 Marts 1873. Sp. om Erstatning for Afsavn og om terminus a qvo for saadan Erstatning. S. 384.
7 Mai 1873. Sp. om Erstatning for Afsavn. S. 505.
6 Juni 1873. Antaget, at den almindelige Ret til Flødning alene gjælder Flødningen med Vand, der er i sit rette Løb, men at Tilladeligheden af at fløde med opdæmmet Vand beror paa, om derved gjøres Skade. S. 553.
13 Juni 1873. Sp. om Erstatning i Anledning uforsvarligt Forhold fra en Konsignatars Side. 529.
4 Juli 1873. Antaget, at en Skipper havde undladt at efterkomme god Sømandsskik ved ikke behørigen at lufte en Ladning Poteter, og Skipperen idømt Erstatning efter Skjøn for den derved forvoldte Skade. Rederiet ilagt subsidiært Ansvar. Forsaavidt Rederiet tillige var sagsøgt til Erstatning for uberettiget Salg af Ladningen før dennes Ankomst til Bestemmelsesstedet, blev det frifundet, uagtet det havde handlet slik i Strid med Ladningseierens Ordre, fordi ikke noget Tab derved antoges paadraget. S. 572.

9 Oktbr. 1873. Prøvelse af en Række Eragtninger om Skadeserstatningsfundamentets Omfang ved en Expropriationstaxt. S. 699.
28 Novbr. 1873. En Dampskibsdirektion erklæret erstatningspligtig for den Skade Dampskibet under sine Farter paa en Elv ved de af det foraarsagede Bølgeslag havde tilføiet det til Elven stødende Land; der blev lagt væsentlig Vægt paa, at Dampskibe ere en ny Indretning i vore Elve. — En Tømmerdirektion iligemaade ilagt Erstatning for Skade forvoldt ved dens Tømmerflaaders Anstød mod Elvebredden, idet det antoges, at saadanne Anstød kunde undgaaes, naar der ved Flødningen iagttoges behørige Forsigtighedsregler. — Erstatningsansvarets Fordeling henvist til Afgjørelse ved Skjøn, uagtet det maatte antages meget vanskeligt at afgive et saadant Skjøn, da ogsaa flere andre Faktorer havde medvirket til de skete Udrasninger; derimod blev Paastand om solidarisk Erstatningspligt, grundet paa Fordelingens Vanskelighed, forkastet. — Skjønnet erklæret at skulle medtage Skade skeet ligetil Skjønnets Afholdelse, og ikke blot, som af de Indstevnte paastaaet, til Forligsklagen. — Erstatningen erklæret ikke at skulle omfatte Bekostninger anvendte til af Eieren foretagne Forbygningsarbeider, men vel den Skade, som ved disse maatte antages at være forebygget. 1874, S. 145.
6 Decbr. 1873. En Inkassator ved en frivillig Auktion, der udbetalte Rekvirenten Auktionsbeløbet, før det var indgaaet eller forfaldent, uagtet vidende om at der var Tvist om hans Ret til samme, betragtet som Kjøber af Auktionsfordringerne og tilpligtet at betale Erstatning til Tingenes rette Eier, der under Auktionen forgjæves havde gjort Indsigelser mod Rekvirentens Adkomst til de solgte Effekter. 1874, S. 177.
28 Febr. 1874. Erstatning efter Skjøn negtet Kjøberen af et Hus, der befandtes at afkaste mindre i Husleie, end Sælgerens Kommissionær efter dennes ældre Meddelelse havde opgivet og mindre, end Leieboerne efter Sælgerens Anmodning opgave. S. 321.
11 Marts 1874. Tvivlsomt Sp. om Erstatningspligt for Paaseiling af Skib for Anker. S. 337.
9 Mai 1874. Besidderen af en Fæsteplads, som dømtes til Fravigelse, frifunden for Afsavnserstatning. S. 575.
20 Mai 1874 En Person, der ved Kontrakt havde overtaget Bestyrelsen af en Enkes Affærer, idømt et betydeligt Ansvar, fordi han ikke kunde gjøre Rede for Beholdninger, som efter Registreringen i Boet havde været tilstede 6 à 7 Uger, før han overtog Bestyrelsen, og som det ikke forelaa nogen Grund til at antage at være forandrede i Mellemtiden udenfor hvad Bøgerne udviste. Omkostningerne ved den fuldstændige Revision af Bøgerne, hvorved Feilen opdagedes, paalagte Bestyreren, fordi den antoges nødvendiggjort ved den Maade, hvorpaa han havde ført Bøgerne. S. 527.
26 Mai 1874. Sp. om Ret for en Huseier i en Kjøbstad til Erstatning for økonomisk Tab forvoldt ham ved Røg, Kulstøv og Stank fra et i umiddelbar Naboskab anlagt Gasværk, afgjort imod Huseieren, fordi Skaden hverken efter dens Natur eller dens Omfang ansaaes extraordinær. Huseieren paaberaabte forgjæves, at Kjøbstadens Sundhedsforskrifter vare overtraadte, idet det antoges, at dette maatte paatales af vedkommende Autoritet og ikke kunde gjøres gjældende af Nabo. Derimod antoges den Omstændighed, at Reguleringskommissionen havde givet Samtykke til Anlægget paa det paaklagede Sted,

ikke at kunne i og for sig fritage for Erstatningspligt som ellers vilde paahvile Vedkommende. S. 409.

20 Juni 1874. Antaget, at den særskilte Fordel som tilflyder en Eiendom ved en Jernbanestations Anlæg paa dens Grund, ved Expropriationstaxten skal komme til Afdrag i den saakaldte „Ulempeerstatning", hvorimod den i Voteringen forudsættes ikke at kunne komme til Afdrag i Erstatningen for den egentlige Grundafstaaelse. S. 563.

4 Juli 1874. En Sælger der ikke kunde hjemle det solgte i dets hele Udstrækning, tilpligtet Skadeserstatning, fordi han antoges at være in culpa, hvorimod en Majoritet af Høiesteret reserverede sig mod at ville have afgjort Noget om, hvorvidt de vilde kommet til samme Resultat, hvis ingen culpa havde været at lægge Sælgeren tillast. Fra den almindelige Regel om fuld Erstatning for Vanhjemmel dog gjort en Undtagelse, forsaavidt angaar Procesomkostningerne i Sagen mellem Trediemand og Kjøberen, idet Sælgeren fritoges for at svare disse, fordi han et var bleven adciteret. S. 604.

11 Septbr. 1874. En Embedsmand tilkjendt Erstatning efter Skjøn, fordi en Del nye Forretninger ved kgl. Resolution henlagdes til hans Embede. S. 609.

19 Septbr. 1874. En Sælger der negtede at opfylde en Salgskontrakt, frifunden for Afsavnserstatning, dels fordi Kjøberens Tilbud ikke havde været fyldestgjørende, dels fordi intet specielt Bevis var ført for, at Skade var lidt. S. 698.

4 Novbr. 1874. Naar Expropriationstilladelse er erhvervet eller Taxtstevning udfærdiget, bindes Grundeieren i sin Benyttelse af Terrænet og henvises, hvis Expropriation ei finder Sted, om han lider Skade, til særskilt Skadeserstatning efter Skjøn. Bevisbyrden for, at Skade er forvoldt ved det en Eiendom ved paabegyndt men frafaldt Expropriation paalagte Baand, paahviler Grundeieren, og Skade kan ei i Tvivlstilfælde forudsættes herved at forvoldes. 1875, S. 1.

4 Decbr. 1874. Et Fartøi, der ikke fik betinget fuld Ladning, tilstaaet Liggedagspenge for pligtige Overliggedage og Erstatning for Buxering til Havn, hvor Ladningen kunde kompletteres. 1875, S. 69.

24 Febr. 1875. En Kurator i et Bo tilpligtet at erstatte registrerede Løsøreeffekter for hvilke han ei kunde gjøre Rede, uagtet der ikke forelaa nogen Grund til at tro, at nogen Art af Mislighed af ham med Hensyn til dem var begaaet, og uagtet det delvis endog var let forklarligt, at de uden Feil fra hans Side vare komne tilside. S. 181.

6 Marts 1875. Antaget, at en Mand, der led Skade af Vand, paaført ham af Gjenbo, ikke kunde kræve Skadeserstatning, fordi han selv havde undladt at benytte simple og billige Forebyggelsesmidler. Antaget, at af forskjellige Eiere af samme Vandfald i Elv, benyttet til Fabrikdrift, den ene efter Omstændighederne maatte finde sig i de Ulemper, som var en Følge af de Andres Benyttelse af Vandet i industrielle Øiemed. S. 209.

12 Mai 1875. En Nitroglycerinfabrik antaget pligtig at erstatte den Skade, som ved dens Explosion forvoldes Nabo, uden Hensyn til om Explosionen er kasuel eller forvoldt ved culpa. S. 330.

29 Juni 1875. En Kommune negtet Erstatning for Hindring i Brugen af et Færgested, fordi Kommunekassen ikke antoges derved at være paaført noget Tab. S. 560.

10 Septbr. 1875. Sp. om under Tyvssag Erstatning kan tilkjendes nogen anden end selve Bestjaalne, berøres under Dissents. S. 628.

18 Novbr. 1875. Forskjellige Udtalelser angaaende det Ansvar, der paahviler den, der har paataget sig at fløde en Tømmersop over et Vand naar Soppen sprænges og Tømmeret spredes. Herom dog intet Præjudikat. Fløderen som havde paataget sig at føre det fremmede Tømmer sammen med sit eget for en ganske liden Godtgjørelse, dog in casu frifunden for Erstatning, fordi den tilføiede Skade var bevirket ved en senere indtraadt Begivenhed, for hvilken han ikke var ansvarlig. 1876, S. 161.

27 Januar 1876. Et Dampskibsselskab, der havde omsendt et for en konkurerende Linie fornærmeligt Cirkulære, efter Omstændighederne frifundet baade for Straf og Erstatning. S. 268.

18 Marts 1876. Særdeles tvivlsomt Sp. om en Bestjaalen, der anmeldte Tyveriet for Politiet, ledsaget af i god Tro afgivne Forklaringer om hvem der formentlig var den Skyldige og hans Medskyldige og som — efter Høiesterets Majoritets Opfatning af Faktum — ledsagede disse Forklaringer med en Anmodning til Politiet om at arrestere den formentlige Skyldige og den formentlige Medskyldige, var ansvarlig for den Ulempe og Tort, som derved forvoldtes den Sidste, der fandtes ganske uskyldig. S. 369.

20 April 1876. Antaget, at en Hugst i Andenmands Skov, foretagen af godtroende Besidder, ikke betinger Erstatning for den sande Eier hos den, der har aavirket, selv naar Hugsten har overskredet Eiendommens Frugter efter L.s 5—5—6 og maa ansees at have angrebet selve Eiendommens Substants. S. 422.

27 April 1876. I et Tilfælde, hvor det ved upaaanket Dom var fastsat, at der skulde svares Erstatning for en misligholdt Leverance af Trælast, opstaar Sp. om Erstatningen skal bestemmes efter Hensyn til Priserne paa et senere Tidspunkt, da den Skadelidende maatte indkjøbe Trælast til Supplering af det ikke leverede Kvantum. Den almindelige Retsgrundsætning ikke løst, men Spørgsmaalet besvaret efter Undersøgelse af de upaaankede Dommes Mening. S. 475.

2 Mai 1876. Et Fartøi, der ved Uagtsomhed havde seilet et mindre isænk, idømt fuld Skadeserstatning. S. 493.

4 Mai 1876. Statskassen idømt Erstatning til kommunal Bestillingsmand, der efter Omstændighederne ansaaes ansat paa Livstid, men som mistede sin Post ved en Statsforanstaltning. Spørgsmaalet om Bestillingsmænd som Regel, naar ingen særlige Omstændigheder komme til, ere afsættelige, berøres under Dissents uden at løses. Erstatningen efter Omstændighederne alene tilkjendt for faste Indtægter, men ei for Emolumenterne. S. 449.

31 Mai 1876. Et Overformynderi udlaaner i Jan. 1862, i Strid med Forskriften i Udkastanordningens § 6, Umyndiges Midler mod Pant i en Eiendom, der i Jan. 1858 var taxeret for 5600 Spd., hvoraf 3000 Spd. for Skoven. I Juli 1863 overflyttedes Midlerne til et andet Overformynderi, der heller ikke iagttager Reglernes nævnte Anordning i § 6 om fornyet Taxation, ligesom det synes som om intet Tilsyn med Pantet fra Værgens Side har fundet Sted. I 1868 sælges Pantet ved en bedre Prioritets Tvangsauktion, med Paahefte af et ligeledes bedre prioriteret Føderaad, for 1400 Spd. Da Rekvirentens Obligation viser sig at udgjøre 2500 istedenfor som i Obligationen til de Umyndige anført 1035 Spd., og at være deponeret til Sikkerhed for 1440 Spd., blev saaledes Intet tilovers for de Umyndige. Pantattesten paa de Umyndiges Obligation var an-

gaaende den bedre prioriterede Obligations Størrelse, uklar. I Anledning dette Faktum anlagde Myndlingerne Sag mod det Overformynderi, der havde indkjøbt Obligationen og mod et senere i dette indtraadt Medlem, der havde udfærdiget Regnskabet for Aaret, men de Indstevnte frifandtes i alle Instantser. S. 531.

11 August 1876. Erstatning overensstemmende med 26—5 i Høiesteret tilkjendt den Dræbtes Efterladte, uagtet intet specielt var oplyst om, at noget „Savn af det Fornødne til Underholdning og Opdragelse" var forhaanden. S. 602.

30 Septbr. 1876. Sp. om Erstatning til de Efterladte i et Tilfælde af uagtsomt Manddrab ikke løst under den kriminelle Sag. S. 666.

11 Oktbr. 1876. Sp., om en Grundeier havde afgivet Samtykke til, at et til hans Eiendom stødende Vand sænkedes uden at kgl. Res. i Medhold L. af 31 Mai 1848 erhververdes, besvaret benegtende. Som Følge deraf tilpligtedes den, der havde sænket Vandet, at betale den Anden Erstatning efter Skjøn for den derved forvoldte Skade. Det er formentlig en Følge af Voteringen, at ved Skadeserstatningens Fastsættelse den Nytte, den Skadelidende har havt af Sænkningen, kommer i Anslag mod den Skade, han har lidt. S. 697.

21 Oktbr. 1876. En Dampskibsfører, der ved en grovere Uagtsomhed havde beskadiget Nøter, der stængte for Sild, tilpligtet at betale Erstatning efter uvillige Mænds Skjøn, idet Vanskeligheden ved efter de mangelfulde Oplysninger at afgive et paalideligt Skjøn, ikke antoges at kunne komme i Betragtning. Det antoges derhos af Høiesteret enstemmig, at Dampskibet maatte hefte for den af dets Fører som saadan udviste Uagtsomhed, hvorimod Rederiet ikke antoges oprindelig at have noget Ansvar udenfor Fartøiet. Da Rederiet imidlertid ikke havde abandonneret Fartøiet eller tilveiebragt Taxt eller anden Oplysning om dets Værdi paa den Tid Skaden gjordes, men isteden havde beholdt Fartøiet i Fart i de 8 Aar, som forløb mellem Skadetilføielsen og Høiesteretsdommens Afsigelse, tilpligtedes det helt ud at betale Skaden. S. 721.

16 Novbr. 1876. Et Dampskibsrederi, der bortfragter sit Fartøi for et Aar til fjortendaglig Fart, nødsages til at underkaste Fartøiet Reparation, hvilken efter Kontrakt med vedk. Værksted skulde være færdig til en bestemt Dag. Befragteren erkjender at have vedtaget dette, men paastaar Skadesløsholdelse for Forsinkelse, efter den nævnte Dag, forvoldt ved Værkstedets Misligholdelse af Kontrakten. Rederiet dog frifunden i begge Instantser. S. 805.

9 Decbr. 1876. Sp. om, hvorvidt en Vareafsender er bunden ved Bestemmelser om Erstatningspligtens Begrændsning indtagne i en privat med offentlig Koncession anlagt Jernbanes Driftsreglement, besvaret bekræftende. 1877, S. 107.

7 Febr. 1877. Et Rederi frifundet for Tiden under en Erstatningssag anlagt for Beskadigelse af indladede Varer, fordi det alene heftede subsidiært og Skipperen ei var stevnet. S. 305.

10 Marts 1877. En Lokomotivjernbane, der ved Gnister fra Lokomotivet havde sat Ild paa en Mands Skov, gjennem hvilken Jernbanen havde exproprieret Grund, idømt Erstatning efter uvillige Mænds Skjøn, idet behørig Forsigtighed ved Driften ei antoges udvist. S. 337.

23 Marts 1877. Tvivlsomt Sp., om et Sammenstød mellem to Fartøier skulde ansees forvoldt ved Uheld eller Uagtsomhed. S. 389.

12 Juni 1877. Erstatning for uberettiget Sæterbrug ilagt med det ved et under Sagen optaget Skjøn fastsatte Beløb, uagtet dette omfattede mere, end Høiesteret ansaa strengt taget rigtigt, idet Beløbet var saa ubetydeligt, at den Tabende var bedre tjent dermed end med en Dom, lydende paa nyt Skjøn. S. 486.

12 Juni 1877. En Aktionsordre, hvorved en Person sattes under Tiltale for at have stjaalet „en Pung med Penge", antaget at udelukke Domstolene fra ved Erstatningens Tilkjendelse at tage Hensyn til nogle i Pungen liggende Ringe. Bestjaalne efter Begjæring given Erstatning efter Taxt for en ikke gangbar Mynt, uagtet der var Adgang til at henvise Bestjaalne til Vindikation af Mynten hos godtroende Trediemand. S. 556.

14 Juni 1877. Antaget, at under Betegnelsen „Grund-Erstatning" ved Expropriation til et Jernbaneanlæg indgaar ogsaa den saakaldte Ulempeerstatning, der i Regelen tilkjendes særskilt. S. 558.

28 Juni 1877. Et Firma, der under Form af brugeligt Pant havde overtaget og udhugget en Skov, som, Firmaet vitterligt, var pantsat til en bedre Prioriteret, tilpligtet at betale denne Panthaver fuld Skadeserstatning, idet det i Medhold tidligere Præjudikater antoges, at pantsat Skov ikke maa hugges i videre Udstrækning, end at den i det Væsentlige vedligeholdes i den Stand, hvori den var ved Pantsættelsen, forudsat at dette er fornødent for at sikre tidligere Panthaver. S. 600.

14 Juli 1877. En Person, der antoges overført under en Skovhandel paa tvende Punkter at have paavist Kjøberen urigtige Grændser, sagsøges til Skadeserstatning, men frifindes fordi noget Minimum af Skadens Størrelse efter Omstændighederne ei kunde paavises. Om Ophævelse af Handelen var under Sagen ikke Sp. S. 634

17 Juli 1877. Antaget, at Grundlovens § 105 ikke medfører Krav paa Erstatning for Uleilighed forvoldt ved Bygningsforskrifter, som de i Veilovens § 19 nævnte. S. 673.

3 Septbr. 1877. Det Offentlige tillagt Erstatning for bedragersk Tilegnelse af et af en Anden hittet Bosæ uden Hensyn til Eierens og Hitterens Krav. S. 698.

14 Septbr. 1877. Erstatning for ubeføiet kriminel Arrest alene tilkjendt for den forvoldte økonomiske Skade, ei for Tort og Kreditspilde. S. 721.

27 Septbr. 1877. En Dampskibsexpeditør, der ved sin Sjøuerformand havde givet Kvittering for Modtagelsen af et Foustage Sukker, der ikke fremkom til Bestemmelsesstedet, tilpligtet at erstatte Foustaget, uagtet Høiesteret efter de oplyste Omstændigheder ansaa det tvivlsomt, om det var kommet ham ihænde. Erstatningen fastsat efter Foustagets erkjendte virkelige Vægt, uagtet der i Adressebrevet var anført en mindre Vægt, end Foustaget senere befandtes at have. S. 745.

23 Oktbr. 1877. Eieren af en Hund, der under Slagsmaal med en anden Hund slog en Speilglasrude af ca. 40 Spd.s Værdi itu, tilpligtet at erstatte Skaden. S. 828.

27 Oktbr. 1877. Antaget, at Forbrydelse af Hyre er Straf, hvorfor Erstatning for Ophold, forvoldt Skibet ved Mandskabets Opsætsighed, ikke kan betragtes delvis afgjort ved den forbrudte Hyre. Skipperens paa en anden Retsopfatning grundede Opgjør med Mandskabet dog anseet afgjørende i det foreliggende Tilfælde. 1878, S. 41.

15 Febr. 1878. Erstatning for forsilde opfyldt Kontrakt ikke anseet paadragen, fordi de Berettigede efter deres hele Forhold maatte antages at have samtykket i, at det henstod med Forpligtelsens Opfyldelse. S. 387.

9 Marts 1878. En Handelsmand sender et Telegram i Konvolut til et Postaabneri, uden at det klart oplyses, om Konvoluten var adresseret til Postaabneren eller til Telegrafstationen. Samtidig sender han et Brev, adresseret til en Mand i Bergen. Telegrammet og Brevet indeholder Anmodning til Manden i Bergen om at besørge en Skøite assureret. Brevet og Telegrammet bliver ved Forsømmelse af Postaabneren overliggende paa Postaabneriet, hvoraf følger, at Skøiten forliser før Assurance er tegnet. Eieren sagsøger nu Postaabneren til Erstatning af Skøitens Værdi. I Klagen nævnes alene hans Forsømmelse med Telegrammet og Dissents opstaar om Hensyn efter dette kan tages til Forsømmelsen med Brevet. Uden at dette Sp. løses, antages dog Postaabneren ansvarsfri for den nævnte indirekte Følge af hans Feil. S. 407.

6 April 1878. Særdeles tvivlsomt Sp., om hvorvidt et kompliceret Bedrageri, hvorved en Person tilvendte sig et Bankobrev med indlagt Spd. 100, skulde gaa ud over Brevets Afsender eller over Postvæsenet, efter Omstændighederne besvaret imod Afsenderen. S. 529.

15 Mai 1878. En Person, der mod sædvanlig Betaling havde en fremmed Hest i sin Havnegang og som for at redde den, der var kommen ud paa en Ø i Elven, drev den med en Hophelle paa Benene ud i Vandet, hvor den druknede, efter Omstændighederne anseet angerløs. S. 477.

31 Mai 1878. Erstatning for Skade ved en Dams Utæthed antaget ikke at blive at tilkjende ved Siden af, at selve Retten kjendtes at gaa over paa de Skadelidte. S. 544.

4 Oktbr. 1878. En Person, der havde leiet Lagerrum, tillagt Erstatning efter et optaget Skjøn for den Forringelse i Leilighedens Værdi, som var en Følge af, at Gaardens Eier anbragte Maskiner i Rummet under, hvilket forvoldte Larm og Rystelse samt tildels Hede. S. 732.

9 Oktbr. 1878. En Gaardeier, der ved at misligholde en Leiekontrakt paadrog Leieren et Tab, der ved lovligt Skjøn ansattes til 800 Kroner, dømt til at betale dette Beløb. Gaardeierens ubeviste Paastand om, at Leieren ved anden Adfærd kunde have undgaaet eller forminsket Tabet, fandtes nemlig ikke at kunne komme i Betragtning, idet den fulde Bevisbyrde i saa Henseende paahvilede ham, ligesom Leieren ikke engang kunde antages at have nogen Forpligtelse til særlig Anstrængelse for at afhjælpe Følgerne af Gaardeierens Kontraktsbrud. S. 735.

1 Novbr. 1878. Erstatningsspørgsmaal i Anledning af mislig Leverance. S. 777.

20 Novbr. 1878. En Person, der blev anseet pligtig til at overdrage Halvparten af en Gaard til en Anden, havde før Dommens Afsigelse solgt Gaarden; Dom blev derpaa givet paa Erstatning istedenfor til Udstedelse af Skjøde. 1879, S. 45.

18 Januar 1879. Nogle Tiltalte i de underordnede Instantser idømt Erstatning til det Offentlige for underslaaet Hittegods, hvorimod Erstatningen i Høiesteret bortfaldt, da Betingelserne for det Offentliges Adgang til Andel i Udbyttet ikke antoges at være tilstede. S. 181.

29 Januar 1879. Sp. om Erstatning i Anledning af Forsinkelse med Opfyldelse af et Certeparti fra Skibets Side. S. 142.

15 Febr. 1879. Tvende unge Mennesker, der ved Uforsigtighed havde sat Ild paa et usædvanlig gammelt Egetræ, anseede efter 23—20, jfr. 4—1. Sp. om Erstatningen til den Skadelidte skulde bestemmes efter hvad Eiendommen forringedes i Værdi „ligeoverfor en kjønsom Kjøber med Øinene aabne for Naturskjønhed" eller man skulde forudsætte, at almindelige Kjøbere ikke tage Naturskjønheden væsentlig i Betragtning. Antaget, at den Skadelidte ikke havde Krav paa ligeoverfor Forbryderne at faa Erstatning efter den for ham gunstigste rimeligste Forudsætning, men efter den gjennemsnitlig sandsynligste Forudsætning. S. 245.

1 Marts 1879. En Person, der blev dømt for Forbrydelse mod 14—3, ilagt Erstatning til den Dræbtes Børn. S. 238.

19 April 1879. Urigtig Opgiven af Betalingsvilkaarene paa Heftelserne i en solgt Gaard, antaget efter Omstændighederne at medføre Handelens Ophævelse og Skadeserstatning. Mandanten antaget ligeoverfor Medkontrahenten ansvarlig for Fuldmægtigens Handling uden at Forholdet mellem disse to indbyrdes toges i Betragtning. Forskjellige Sp. om Omfanget af Skadeserstatningspligten, om Tidspunktet der skulde lægges til Grund for sammes Ansættelse og om Grændsen mellem hvad der afgjøres ved Dommen og hvad der henvises til det efter Dommen følgende Skjøn. S. 470.

8 Mai 1879. En Leier efter Omstændighederne antaget berettiget til at hæve Kontrakten og paa Grund af den naturlige Præsumtion om, at Skade var forvoldt ved Eierens Kontraktsbrud, tilkjendt Erstatning efter Skjøn hos denne, uagtet et under Sagens Henstaaen for Høiesteret optaget Skjøn væsentlig svækkede denne Præsumtion. S. 493.

18 Juli 1879. Sp. om det Ansvar, der paahviler en Tvangsauktionsrekvirent ifølge Exekution ligeoverfor Kjøberen, naar Auktionen senere underkjendes. S. 837.

6 Septbr. 1879. Tvist om, hvorvidt en Prokurist skulde tilsvare et hans Firma paadraget Tab paa Grund af, at han havde handlet kulpøst, i Byretten besvaret bekræftende, i Høiesteret benegtende. S. 855.

13 Septbr. 1879. Ved en Jernbaneexpropriationstaxt lod det Offentlige bemærke, at det ved Erstatningens Ansættelse ønskede Spørgsmaalet om Erstatning for Resiko for Ildebrand holdt udenfor Skjønnet, og forbeholdt dette afgjort i Tilfælde Ildsvaade opstod. Det Offentlige benegtede, at Ildsvaade forvoldt ved en Jernbanes forsvarlige Drift gav Krav vaa Erstatning. En Grundeier begjærer imidlertid — under Forbehold af fuld Skadeserstatning i Tilfælde Ild opstod — særlig Erstatning for det Tab, han udsattes for, ved enten ikke at kunne faa sin Skov assureret eller at maatte betale en høiere Præmie. Heri nyder han Medhold ved Administrators Eragtning, men Skjønsmændene erklærede efter de foreliggende Oplysninger og Data for Tiden intet Skjøn i denne Post at kunne afgive. Fravigelseskjendelse gaves ikke destomindre. Det Offentlige indankede den første Eragtning til Høiesteret til Underkjendelse, men Retten stadfæstede. Fra enkelte Voterendes Side Udtalelse om Adgangen til at indbringe Retsspørgsmaalet for Høiesteret, da det var uklart, om dets Løsning efter Omstændighederne havde reel Interesse. S. 882.

30 Oktbr. 1879. En Skipper tilpligtet at betale Befragteren Erstatning for uberettiget Ophold undervejs. 1880, S. 120.

22 Novbr. 1879. En Strandeier til Elv, der dannede Byhavn og var undergivet Havnekommission, søger Erstatning for Ulempe forvoldt ved at Hovnefogden har lagt et fremmed Fartøi i Oplag udenfor hans Tomt paa hans Side af Midtstrømslinien, men høres ikke hermed. 1880, S. 202.

3 Decbr. 1879. Antaget, at Konkurslovens §§ 44 og 48 begrændse Erstatningspligten til Restitution af det Oppebaarne eller dets Værdi. 1880, S. 198.

7 Febr. 1880. Antaget, at § 8 i Lov om Bygningsvæsenet i Kristiania af 5 Juni 1875 er saaledes at forstaa, at Erstatning for Afstaaelse af Grund til Gade uagtet Lovens Udtryksmaade, efter Principet i Grundl.s § 105, bliver at erlægge naar det ved Skjøn godtgjøres, at Grundafstaaelsen medfører Tab for Eieren. S. 278.

8 April 1880. Agenter, der efter Omstændighederne antoges at have solgt paa andre Vilkaar end foreskrevet og opgivet Kommittenten andre Vilkaar, end de havde meddelt Kjøberne, dømte til at betale Kommittenten Erstatning. S. 376.

11 Decbr. 1880. Sp. om efter Odelsl. § 28 Besidderen, der hugger i Odelsgodsets Skov under Søgsmaalet og taber Sagen, skal betale baade Erstatning for Forringelse efter Skjøn og Erstatning for det Aavirkede, eller om den første Erstatningspost indbefatter den sidste i sig, besvaret til Gunst for denne Mening. 1880, S. 209.

Od. 27 Febr. 1871. Erstatning tilkjendt Husbonden, fordi Husmanden havde ført Gjødsel bort fra Pladsen, med Gjødselens Salgsværdi. S. 449.

Od. 2 Decbr. 1872. Antaget, at Mangelen i det tilveiebragte Bevis for Omfang af Skade forvoldt ved at en Damservitut var udvidet ved Dammens Flytning kunde afhjælpes ved efterfølgende Skjøn, optaget paa den Skadegjørendes Bekostning. Antaget, at Erstatning efter Skjøn for gjennem længere Tid forvoldt Skade ikke er begrændset til Sagsanlæggets Dato, men ved Dommen kan fastsættes til Skjønnets Dato. Antaget, at Skjønsthemaet af praktiske Hensyn maatte affattes rumt, idet speciellere Skjøn vilde være umuligt. Renter tilkjendt af Skjønssummen ogsaa for Skade paaløben efter Forligsklagen. 1873, S. 773.

Bd. 8 Febr. 1876. Antaget, at en Jernbane, der uden Bemærkning modtager en Vare i Emballage, har Formodningen mod sig, naar den senere benegter, at Varen ved Modtagelsen var ubeskadiget. Antaget, at en Jernbane ikke ubetinget ved sit Driftsreglement kan betinge sig Frihed for Lovens almindelige Erstatningsansvar, naar Varen kommer tilskade under Transporten, eller betinge sig, at Bevisbyrden væltes fra Jernbanen og over paa Afsenderen. S. 185.

Notits. Sp. om § 47 i Lov af 17 Marts 1866 medfører at de overordnede Retter, naar en Justitssag paaankes alene efter Tiltaltes Begjær, ere udelukkede fra at ilægge ham Erstatningsansvar, hvorfor han ved den underordnede Rets Dom er frifunden. 1871, S. 520.

Notits. Ad Lovbogens 5—6—6. 1871, S. 647.

Afh. Om Erstatningsansvaret i Tilfælde af Misligholdelse af en Kjøbekontrakt. 1872, S. 521.

Notits. Erstatnings Tilkjendelse under Politisag. 1876, S. 95.

Afh. Bemærkninger om enkelte Punkter i Skadeserstatningslæren. 1879, S. 1.

Notits. Skadeserstatning. Egen culpa. 1879, S. 292.
Afh. Om Erstatning for tvungen Grundafstaaelse til Gader og offentlige Pladse samt for den ved Reguleringen fremkomne Indskrænkning i Eierens Ret til at bebygge sin Grund. 1879, S. 717.
Notits. Om Jernbaners Erstatningspligt. 1879, S. 896.

Skatter, Afgifter og andre Udredsler.

24 Mai 1871. Sp. om Forstaaelsen af § 4 i Lov af 28 August 1851. S. 494.

27 Oktbr. 1871. En Sagfører, der har Kontor i en Kjøbstad, men bor udenfor denne, med Hensyn til Skattepligt henregnet til Kjøbstadens Indvaanere efter Lov 28 Aug. 1851 § 1 Litr. c. S. 812.

5 Decbr. 1871. Sp. om et Apothek gaar ind under de i Fattiglovens § 52 opregnede Anlæg. 1872, S. 33.

9 Marts 1872. Sp. om Forstaaelsen af §erne 2 og 3 i Lov af 28 Aug. 1851 og §erne 48 og 50 i Lov af 6 Juni 1863 om Fattigvæsenet i Byerne. S. 325.

21 Marts 1872. Sp. om en Person, hvis Forsørgelse i Tilfælde paahvilede et Bergværks Fattigvæsen, var skattepligtig til den Kommune, hvor Bergværket er beliggende. S. 388.

1 Juni 1872. Sp. om Udstrækningen af den ved Reskr. 27 Mai 1775 Finmarkens Indvaanere tilstaaede Frihed for Brugen af stemplet Papir berøres. S. 451.

7 Septbr. 1872. Sp. om hvor en Mand var skattepligtig beroende paa Spørgsmaalet om, hvilket af hans tvende i Aaret benyttede Opholdssteder skulde ansees som det faste og hvilket som det midlertidige. S. 683.

7 Septbr. 1872. Sp. om et Ophold med Hensyn til Skattepligt skulde ansees som midlertidigt eller fast. S. 745.

10 Septbr. 1872. Antaget, at naturlige Børn ogsaa ligeoverfor Fader, der ved Testamente indsætter dem til Arving, nyder Fritagelse for Arveafgift. S. 761.

2 Oktbr. 1872. Antaget, at § 24 anden Passus i Skoleloven af 16 Mai 1860 er saaledes at forstaa, at ældre Kirkesangerjord, der antages som Skolejord skal være fri for enhver Afgift, der kan ansees som Forrentning af en større eller mindre Del af Kjøbesummen. S. 784.

30 Oktbr. 1872. Antaget, at Eier af et Værk med eget Fattigvæsen, naar han bor paa Værket, ikke er pligtig til den Fattigkommune, hvor han bor, at svare personlig Fattigskat af Formue og Indtægt, der ikke hidrøre fra Eiendomme, der henhøre til eget Fattigdistrikt. S. 844.

7 Novbr. 1872. Antaget, at en Ligningskommission, efterat dens Forretninger engang ere sluttede, ikke paanyt kan træde sammen for at rette paa Feil, som maatte være begaaede ved den første Ligning, saaledes at en Skattepligtig, naar han har faaet underkjendt et Aars Ligning for sit Vedkommende, bliver fri for al Skat i dette Aar, ogsaa for den, han rettelig kunde have været ilignet. 1873, S. 55.

25 Januar 1873. Antaget, at et Bogtrykkeri, uagtet drevet i stor Stil og ved Hjælp af fast anbragt Dampmaskine, ikke kunde sættes i Klasse med de i § 48 i Lov om Fattigvæsenet i Kjøbstæderne af 6 Juni 1863 nævnte „industrielle Anlæg". Det samme antaget at være Tilfældet med vedkommende Skatteyders Virksomhed som Udgiver af tvende fra Officinet udgaaende Aviser. S. 275.

8 Febr. 1873. Fortolkning af § 1 Litr. d i L. af 12 Aug. 1848 om Jernveie til almindelig Afbenyttelse. S. 321.
4 Marts 1873. Sp. om Forstaaelsen af § 1 i Frdn. om Arveafgift af 12 Septbr. 1792. S. 338.
5 April 1873. Antaget, at det ikke er tilladt ved et Brug paa Landet at iligne Fattigskat baade efter Fattiglovens § 52 og paa Matrikulskylden. Antaget, at Stiftsdirektionens efterfølgende Approbation af Ligningsregler for Skoleskat kan træde istedenfor Approbation forud for Ligningen. Antaget, at Fattiglovens Regel i § 51 ikke kan anvendes ved Ligning af Skoleskat. Særskilt Ligning af Skoleskat paa Brug kasseret, fordi ikke den i Skolelovens §§er 10 og 17 foreskrevne Fremgangsmaade og de der antydede Principer vare anvendte. S. 477.
28 Mai 1873. Antaget, at den Indtægt, et Handelssted i Finmarken har af Fiskeindkjøb, ved Skatteligning maa tages i Betragtning som Indtægt af Handel. Antaget, at progressiv Skat kan benyttes paa Landet ved al anden Skat end Fattigskat. Antaget, at Lov af 18 Mai 1860 om Kommuneskatters Udligning i Finmarken ikke giver Adgang til at iligne Formues- men kun Næringsskat. Antaget, at Skoleloven af 16 Mai 1860 § 16 medfører, at den der efter ældre Regler har været skattepligtig til en Skolekommune, vedbliver at være dette ogsaa efter den nye Lov. S. 526.
11 Juli 1873. Antaget, at den Omstændighed, at en Skatteligning ikke er bleven færdig inden den lovbefalede Tid, er uden Indflydelse paa dens Gyldighed. En Række Forsyndelser mod Lighedsprincipet antaget at medføre en Skatteligningß Ugyldighed. Det samme antaget at maatte blive en Følge af, at Ligningskommissionen uden Beslutning af Kommunerepræsentationen havde bestemt Skattefrihed for ⅓ Del af visse Indtægter. S. 580.
12 Septbr. 1873. Antaget, at Skoleloven af 16 Mai 1860 § 16 hjemler Adgang til med Stiftsdirektionens Approbation at iligne Personer, der bo udenfor et Skoledistrikt, men har Eiendomme inden samme, Afgift til Skolekassen af den Formue, der repræsenteres ved disse Eiendomme og af den Indtægt, de afkaste. S. 652.
13 Septbr. 1873. Antaget, at § 24 i Skoleloven af 16 Mai 1860 er saaledes at forstaa, at ældre Kirkesangerjord, der antages som Skolejord, skal være fri for enhver Afgift, der kan ansees som Forrentning af en større eller mindre Del af Kjøbesummen. S. 688.
23 Oktbr. 1873. Antaget, at den Omstændighed, at en her bosiddende Mand var fremmed Undersaat, ikke i og for sig befriede ham for her i Landet at betale Skat af sin hele Formue og Indtægt altsaa ogsaa af den Del som befandt sig paa hans Hjemsted. Tvivlsomt Spørgsmaal om en Udlændings Ophold her i Landet skulde ansees som midlertidigt eller fast. S. 769.
23 Januar 1874. Sp. om, hvor en Person skulde ansees at have Bopæl og saaledes være pligtig at svare personlige Skatter. S. 249.
19 Febr. 1874. Antaget, at § 51 andet Passus i Fattigloven for Landet af 6 Juni 1863 er anvendelig ogsaa paa en Skoveier, der ikke havde bortsat Skoven til Brug af Andre, men som det enkelte Aar ikke drev i Skoven, idet han ikke destomindre maatte ansees som Bruger. S. 252.
21 Marts 1874. Sp. om Forstaaelsen af Udtrykket „Udskibningsstedet" i § 3 i Lov af 28 Aug. 1851. S. 473.

21 Januar 1875. Sp. om Adgang for Trondhjems Kommune til at paalægge en Del offentlige Bygninger Eiendomsskat. S. 145.

6 Febr. 1875. En Ligningskommissions Pluralitet dømt i Mulkt efter Krll.s 24—28 kfr. 32 for sit udviste Forhold, hvorved enkelt Samfundsklasse utilbørlig var begunstiget paa andre Klassers Bekostning. S. 152.

9 Marts 1875. En Hypothekbankdirektør og Statsrevisor, der er bosat i Aker, antaget efter § 2 i Byskatloven af 28 Aug. 1851 skattepligtig til Kristiania af sin faste Lønning i disse to Stillinger. Samme Lovs § 1 Litr. c antages derimod ikke efter Omstændighederne anvendelig paa Tilfældet. S. 170.

16 April 1875. Sp. om Borregaards Eiere skulde svare Skat til Sarpsborg af et „Gjæstgiveri og Høkerhandel", de i Medhold reelt Privilegium lode drive paa Sarpsborgs Grund. S. 282.

19 Mai 1875. Antaget, at Bestemmelserne om „Dødsboer" i L. 28 Aug. 1851 § 6 og L. af 6 Juni 1863 § 52 ere anvendelige, ikke alene paa de Boer, hvor Eieren eller samtlige Eiere ere døde, men ogsaa paa de Boer, hvor der skiftes mellem en gjenlevende Ægtefælle og den Førstafdødes Børn. S. 513.

28 Oktbr. 1875. En Ligningsforretning, hvorved Indtægten var ansat efter Brutto, ikke efter Netto, forsaavidt underkjendt. 1876, S. 81.

13 Mai 1876. Sp. om Udstrækningen af den „Jernveie" i § 1 Litr. d i L. af 12 Aug. 1848 og § 52 i L. af 6 Juni 1863 tillagte Skattefrihed. S. 499.

18 Oktbr. 1876. Sp. om tvende Kommuner kontraktsmæssig kunde vedtage at dele den Skat, som en bestemt Skatyder maatte komme til efter gjældende Lovregler at svare til den ene eller anden af de kontraherende Kommuner, besvaret bekræftende. S. 730.

28 Oktbr. 1876. Antaget, at en en fast Eiendom tilliggende Lændseafgift, der ved Kontrakt var fastsat til et fast aarligt Beløb, maatte ansees som en „Herlighed" ved Eiendommen, der efter § 1 i L. 6 Juni 1863 skal tages i Betragtning ved Ansættelsen af Skylden. S. 785.

4 Novbr. 1876. Antaget, at extraordinær Øl- og Vinskat paalagt i Medhold Lovene af 18 Mai 1860 og 12 Juni 1869, kan lignes før det Aar, for hvilket den skal svares, og ikke behøver, som Loven nærmest anviser, at lignes efter det Aar, for hvilket den svares. S. 789.

14 Febr. 1877. Antaget, at en Kjøbstadskommune ikke var berettiget til at ligne en udenbysboende Mand i Byskat af Skibsrederi, uanseet at Skibene vare indregistrerede ved Byens Toldsted og efter Omstændighederne maatte ansees hjemmehørende der. Antaget, at en udenbys Mand, der i en By drev Fabrikdrift, kunde skatlægges, ikke blot af Fortjenesten ved Produktets Foraedling, men ogsaa af Fortjenesten ved dets Export. Antaget, at Sagbrug og Møllebrug henhøre til de i Fattigloven for Byerne dens § 48 nævnte Værker og Brug. S. 328.

23 Juni 1877. En Person, der ikke kunde ansees at have fast Bopæl nogetsteds, fritagen for Skat til Kommune. S. 593.

7 Novbr. 1877. En Kommunes Efterkrav paa forlidet oppebaaret Grundskat, der ikke krævedes efter en fast Maalestok, men reparteredes paa samtlige Forpligtede, forkastes, da Kommunen intet Tab havde

lidt. Den Omstændighed, at Feilen var forvoldt ved en Lovovertrædelse af Gaardens forrige Eier, ikke anseet at kunne drage til Følge for de nuværende Eiere, der herom havde været uvidende. 1878, S. 53.

24 Januar 1878. Sp., om en stor Eiendomsbesidder, der havde bortfæstet endel ham tilhørende, særskilt matrikulerede Gaarde, paa Betingelse at Opsidderne skulde præstere personligt Arbeide paa og udenfor de af dem fæstede Gaarde mod almindelig Betaling og at de skulde nyde Brændeved og Gjærdefang i Eierens Skov efter Udvisning, skulde betragtes som selv delvis Bruger af de bortfæstede Eiendomme. Dette Spørgsmaal efter Omstændighederne besvaret benegtende. S. 353.

7 Febr. 1878. En Udpantningsforretning underkjendt som grundet i ulovmæssig Ligning, fordi Ligningskommissionen først havde bestemt, hvilken Skat den ansaa passende af et efter Fattigl.s § 52 beskattet Anlæg, og derpaa, efterat Skatteprocenten for samtlige Skatydere var udregnet, havde udregnet den Indtægt, som Anlægget maatte ansættes til, for at pligte den vilkaarlig bestemte Skat. Vedkommende Kommune ilagt Omkostningerne i begge Instanser. Spørgsmaalet om et Anlæg til at samle og stoppe et Brugs Tømmer, efter Omstændighederne skulde ansees som en Lændse, der var særskilt skatbar efter Fattiglovens § 52. S. 385.

23 Febr. 1878. En Handelsborger til en By, der var bosat i en anden By, anseet at pligte Byskat ikke blot af Næring men ogsaa af Formue til den Kommune, hvor han har sit Handelsborgerskab. Fattigskat antages derimod Handelsborger, der bor i en anden By, at pligte paa Bostedet, idet Fattiglovens § 50 antages alene at ramme Handelsborgere, der bo paa Landet. S. 536.

21 Marts 1878. Fortolkning af Ordene „fast Løn" i § 2 i Lov af 28 August 1851 om Byskatten. S. 425.

10 Mai 1878. Sp., om man ved Appel til Retterne kan faa en faktisk urigtig Ligning tilsidesat, besvaret benegtende i et Tilfælde, hvor Feilen var skjønsmæssig og ikke beroede hverken paa mala fides eller culpa fra Ligningskommissionens Side. S. 580.

11 Mai 1878. Antaget, at den Virksomhed at skjære Is i Blokke og indlægge den i Ishus for senere at udskibe den ikke er „Fabrikdrift", og at Bedriften, udøvet af en Ikke-Handelsberettiget i et Landdistrikt ikke i Medhold § 3 sidste Punktum i L. af 28 August 1851 kan beskattes i den By, til hvis Tolddistrikt Udskibningsstedet hører. S. 508.

22 Febr. 1879. Sp. om Forstaaelsen af § 18 i Lov af 22 Juni 1863. S. 369.

13 Marts 1879. Sp. om hvor en Person, der havde Vinterbolig i en og Sommerbolig i en anden By, var bosat. Hans Opholdssted den 30 Septbr. ikke antaget afgjørende for Besvarelsen af dette Spørgsmaal. S. 271.

28 Juni 1879. Sp. om fra hvilket Tidspunkt en Person, der i nogen Tid intet fast Ophold havde havt, skulde ansees for at have bosat sig paa det Sted, der blev hendes endelige Bosted. S. 713.

17 April 1880. Antaget, at en Persons Skattepligt til en Kommune i alle Tilfælde bestemmes efter hans Forhold til den den foregaaende 30 Septbr. S. 545.

26 April 1880. Antaget, at det kan underkastes Domstolenes Af-

gjørelse, hvorvidt noget efter dets Art principmæssig er at henregne til „Formue" og at skattelægges som saadan. Antaget, at et i en Privatbank til at dække eventuelle Tab afsat saakaldt „Delkrederefond" rettelig var skatlagt som Formue. S. 390.

6 Septbr. 1880. Maltning i den Hensigt at benytte Maltet til Eddikebrygning ikke anseet skattepligtig efter Lov 12 Oktbr. 1857 og Skattekundgjørelsen af 21 Juni 1878. S. 705.

Skolevæsen.

2 Oktbr. 1872. Antaget, at § 24 anden Passus i Skoleloven af 16 Mai 1860 er saaledes at forstaa, at ældre Kirkesangerjord, der antages som Skolejord, skal være fri for enhver Afgift, der kan ansees som Forrentning af en større eller mindre Del af Kjøbesummen. S. 784.

15 Novbr. 1872. Antaget, at en af en Skolekommission som saadan indgaaet Overenskomst, for hvis Approbation af rette Vedkommende og Gjennemførelse forøvrigt der ikke var sørget, ikke paa nogen Maade kunde binde Kommunen, uagtet Medkontrahenten havde opfyldt sin Forpligtelse. 1873, S. 134.

5 April 1873. Antaget, at Stiftsdirektionens efterfølgende Approbation af Ligningsregler for Skoleskat kan træde istedenfor Approbation forud for Ligningen. Antaget, at Fattiglovens Regel i § 51 ikke kan anvendes ved Ligning af Skoleskat. Særskilt Ligning af Skoleskat paa Brug kasseret, fordi ikke den i Skolelovens §§er 10 og 17 foreskrevne Fremgangsmaade og de der antydede Principer vare anvendte. S. 477.

28 Mai 1873. Antaget, at Skoleloven af 16 Mai 1860 § 16 medfører, at den, der efter ældre Regler har været skattepligtig til en Skolekommune vedbliver at være dette ogsaa efter den nye Lov. S. 526.

12 Septbr. 1873. Antaget, at Skoleloven af 16 Mai 1860 § 16 hjemler Adgang til med Stiftsdirektionens Approbation at iligne Personer, der bo udenfor et Skoledistrikt men har Eiendomme inden samme, Afgift til Skolekassen af den Formue, der repræsenteres ved disse Eiendomme, og af den Indtægt, de afkaste. S. 652.

13 Septbr. 1873. Antaget, at § 24 i Skoleloven af 16 Mai 1860 er saaledes at forstaa, at ældre Kirkesangerjord, der antages som Skolejord, skal være fri for enhver Afgift, der kan ansees som Forrentning af en større eller mindre Del af Kjøbesummen. S. 688.

7 April 1874. Sp. om Jord, afgivet til Brug for Kirkesangeren, opfyldte Betingelserne i Skoleloven, og om den Omstændighed, at den var afgiven fra Præstegaarden, kunde forandre Omfanget af Kommunens Forpligtelser. Sagen, der var anlagt i Sognepræstens Navn som Gjældssøgsmaal mod Kommunen som formentlig ansvarlig for Afgiften af Jorden, appelleret af Stiftsdirektionen, som den der har at paase, at Kommunens Forpligtelser med Hensyn til Skolevæsenet opfyldes. S. 389.

21 Septbr. 1877. Antaget, at Kostholdsgodtgjørelse efter Skolel.s § 20 ogsaa tilkommer Kirkesangere, der have Klokkergaard. S. 737.

Od. 20 Febr. 1871. Sp. om Forstaaelsen af § 10 og 17 i Skoleloven af 16 Mai. S. 436.

Od. 13 Marts 1871. I et Tilfælde hvor en Skolekommission kontraktmæssig havde vedtaget at paahæfte Kirkesanger-Indtægterne

en aarlig Pension til en fratrædende Kirkesanger, ansaaes Herredet pligtigt at svare Vedkommende Beløbet, efter at Kirkesangerposten af Skolekommissionen var besat uden Forbehold om Afgivelse af saadan Pension. Skolekommissionens Undladelse af at foretage de fornødne Skridt til efter Lovgivningen at skaffe Beslutningen fuld Gyldighed, antaget ikke at kunne komme den private Medkontrahent til Skade. S. 294.

Skovvæsen.

10 April 1875. Antaget, at ved Udskiftning i Medhold Skovloven af 1863, følger Eiendomsretten til Skovgrunden med den Skov, som tillægges de Brugsberettigede. Antaget, at Gaarde, der have Hjemskov, uden Hensyn hertil ere berettigede til at tage sit hele Behov af Trævirke i Almenning, hvori Gaardene, om de ei havde Skov, vilde være brugsberettigede. Antaget, at § 45 jfr. § 8 i Skovloven af 22 Juni 1863 medfører, at de Brugsberettigede faa tildelt Skov, beregnet paa at kunne yde alt det Trævirke, de forbruge til Gaardsfornødenhed, og ikke blot det Trævirke, de hidtil faktisk have taget i Almenningen eller med Fordel kunne tage derfra. Antaget, at Husmændene have Brugsret i Hadelands Almenning. Under Voteringen falder flere Udtalelser om, hvad der, forsaavidt Husmænd angaar, er Lovens Forudsætninger og navnlig om hvorvidt de have en selvstændig, eller alene en fra Gaardbrugernes Ret udledet Brugsret i Almenning, uden at dog bindende Præjudikat synes at være faldt i større Udstrækning, end ovenfor antydet. S. 289.

Stemplet Papir.

1 Juni 1872. Sp. om Udstrækningen af den ved Reskr. 27 Mai 1775 Finmarkens Indvaanere tilstaaede Frihed for Brugen af stemplet Papir. S. 451.

Stevning, Varsel og Underretning.

4 Febr. 1871. Sp. om en Husmand, der havde forladt sit Hjemsted forat søge Arbeide i eller ved en ca. 10 norske Mile bortfjernet By, lovligen kunde varsles som tiltalt i en Justitssag ved Stevningens Forkyndelse for den hjemmeværende Hustru. S. 193.

4 Febr. 1871. Sp. om en Bruger af en Del af en omprocederet fast Eiendom behøvede at stevnes som Part. S. 236.

24 Marts 1871. Sp. om en Kontinuationsstevning, hvorved et i første Instants optaget Thingsvidne indbragtes for Høiesteret som Rettens Fornegtelse med Forbigaaelse af Overretten, skulde afvises, dels fordi Adgangen til at paaanke Thingsvidnet var frafaldt ved Overretsproceduren, dels fordi Kumulation af en Hovedsag, der var paaanket paa sædvanlig Maade, med et Kontinuationssøgsmaal, der var paaanket efter L.'s 1—6—17, skulde være utilstedelig, dels fordi Beneficiet i det nævnte Lovsted, som tilsigtende Sagens Paaskyndelse, overhovedet ikke skulde være anvendeligt, naar det øiensynligt ikke anvendtes i dette Øiemed. S. 268.

18 April 1871. Uregelmæssig Forkyndelse af en af den permanente norske Overkrigskommission i Stockholm afsagt Dom efter Omstæn-

digheder ne antagen at kunne passere, og Kompagnichefens Attestation om, at Dommen er Angj. forkyndt i hans og en subaltern Officers Paahør, antaget som tilstrækkeligt Bevis for Forkyndelsen. S. 383.

8 Juni 1871. Sp. om en Sagfører rettelig var varslet som Mandatarius for sine Parter. S. 511.

3 Febr. 1872. Sp. om Forkyndelse af Opreisningsbevilling er fornøden, naar Indstevnte udebliver, i Tilfælde, hvor det i Stevningen heder, at den er udtagen „i Paavente af Opreisning". S. 196.

13 Marts 1872. Sp. om en Person var rette Sagvolder. S. 403.

15 Marts 1872. Sp. om Forligsmægling og Udsigelse i en Odelsløsningssag rettelig var anstillet med den, som efter Kjøbekontrakt var Eier og Besidder, eller om en Person, der senere fik thinglæst Hjemmel paa Eiendommen, kunde høres med det Anbringende, at han paa de nævnte Tider, trods Kjøbekontraktens Lydelse, var den sande Eier og Besidder. Sp. om Odelsløsningssøgsmaal uden ny Forligsmægling om Udsigelse m. M. kan fortsættes mod en ny Eier, der udleder sin Ret fra den mod hvem Søgsmaalet er paabegyndt. S. 361.

27 April 1872. En Advokat anseet bemyndiget til at vedtage Varsel i en Sag, hvor han ikke afgiver Møde. S. 370.

22 Juni 1872. Antaget, at Varsel efter 1—4—12 var anvendelig paa to Sømænd, der antoges at have havt fast Bopæl i Riget, men som paa Forkyndelsestiden vare fraværende paa en Fangsttur til Novaja Zembkia. Sp. om Stevnemaalet under disse Omstændigheder skulde forkyndes paa Angj.s faste Bopæl eller paa hans sidste Opholdssted. Antaget, at det ei er fornødent at varsle Referent eller Forsvarer, fordi der er Spørgsmaal om som „Ansvar" for begangne Feil at nedsætte hans Salarium. S. 649.

12 Juli 1872. Naar en underordnet Retsbetjent er stevnet til at stande til Rette, fritager det ei Appellanten for i Tilfælde at betale ham Kost og Tæring, at Appellanten forinden Høiesteretsstevningens Forkyndelse, giver ham Meddelelse om, at ingen Paastand i Appelinstantsen vil blive nedlagt mod ham. Saadan Meddelelse til den indstevnte Retsbetjent hindrer heller ikke Sagens Paakjendelse i Høiesteret efter Tilstevning som Klage over Rettens Spilde m. M. S. 637.

19 Juli 1872. En Expropriationstaxt kjendt uefterrettelig paa Grund af manglende Stevnemaal til en Rettighedshaver, hvem Expropriationen antoges faktisk at ramme. S. 656.

20 Juli 1872. Sp. om det i et Tilfælde, hvor der spurgtes om den ene eller anden af to Personer var den Forpligtede, var fornødent at inddrage begge under Sagen eller om den formentlig Berettigede kunde faa Dom over den han ansaa forpligtet, uden at stevne den, han mente ikke at være forpligtet. S. 640.

2 Septbr. 1872. Sp. om i et Ladested den som Politimester fungerende Sorenskriver eller Distriktets Foged skulde udfærdige Mulktforelæggelser og Aktionsdekreter i Politisager. Spørgsmaal om dette Spørgsmaal kunde indbringes for Overinstantserne ved Paaanke af en Kjendelse afsagt underet for flere forskjellige Tilfælde og uden Varsel til de Angjældende. S. 674.

10 Oktbr. 1872. Antaget, at det ved Forkyndelse af Stevning for en Tiltalt, der ikke forstaar Norsk, ikke udfordres Legitimation for, at den af Stevnevidnerne tilkaldte Tolk er beskikket som saadan eller det

fremmede Sprog mægtig. En Vidneførsel mod ustevnt Tiltalt anseet bevisende mod ham, fordi Vidneførselen rettelig var fremmet mod Medtiltalte og Forklaringerne ikke kunde udsondres, eftersom hvorvidt de angik den stevnte eller den ustevnte Tiltalte, og fordi han senere stevnt var udebleven, saaat det var bleven umuligt at foreholde ham Vidneprovet og konfrontere ham med Vidnet, der paany var indstevnt til samme Session, hvortil Tiltalte fik lovligt Varsel. S. 780.

2 Novbr. 1872. Afvisning fordi Tiltalte ikke var stevnet efter 1—4—30. 1873, S. 49.

19 April 1873. Antaget, at en Sag kunde fremmes mod en Tiltalt, der, uagtet lovlig varslet, ikke mødte under Angivelse af „Alderdomssvaghed". S. 485.

16 Oktbr. 1873. En Høiesteretsstevning afvist, fordi Varsel ikke var givet Meddomsmændene, og ansaaes det med Hensyn til disses Indvarsling at være uden Betydning, enten de med Rette vare tilkaldte af Underdommeren, der paa egen Haand havde foranstaltet dette, eller ikke. S. 747.

29 Januar 1874. Antaget, at Overtrædelse af Budet i Fr. 7 Juni 1760 om, at Appellationspaategningen skal indeholde, at Tiltalte ikke kan vente yderligere Varsel, ikke medfører Stevnemaalets Ugyldighed. S. 262.

9 Mai 1874. I et Tilfælde, hvor en Fattigkommission under Paaberaabelse af § 10 i de nye Fattiglove meldte sig i et Dødsbo som Berettiget til at optræde paa tvende Understøttedes Vegne og hvor Boet negtede at anerkjende Fattigvæsenet som dertil berettiget, ansees ikke Boet, men de tvende Understøttede, uagtet de ikke havde afgivet Møde og fremsat nogen Indsigelse mod Fattigvæsenets Paastand, som Fattigvæsenets rette Modparter, der skulde varsles som saadanne til Appelinstantserne. Den efter denne Opfatning indløbne Feil, at Fattigvæsenets Appelstevninger baade til Overretten og Høiesteret vare rettede mod Boet ikke mod de Understøttede, antagen berigtiget derved, at Høiesteretsstevningen gaves en Paategning, som forkyndtes de Understøttede, og hvorved de varsledes som Hovedmodparter. Den Omstændighed at ikke særskilt Kontinuationsstevning udfærdigedes anseet efter Omstændighederne (Sagen var beneficeret) uden Vægt. Da Stevnemaalet saaledes for Høiesterets Vedkommende ansaaes bragt i Orden, fandtes det ei nødvendigt ex officio at afvise Sagen fra Overretten, hvilket efter Omstændighederne maatte ansees at ville være uden reel Betydning og at stride mod Arvingernes Interesser. S. 519.

26 Mai 1874. Høiesterets Pluralitet misbilliger, at et for Sagen afgjørende Thingsvidne i en Politisag er bleven fremmet uden Varsel til Tiltalte, men finder at dette efter Omstændighederne kan passere. S. 533.

27 Juni 1874. En Sag, der til Udsættelsestiden var bleven forbigaaet formedelst Forfald hos flere af Rettens Medlemmer, antaget at kunne foretages til en af Retten bestemt Tid, hvorom Parterne gaves fornøden Underretning. S. 571.

4 Juli 1874. Den almindelige Grundsætning, at Undladelse af at adcitere den mod hvem man i Tilfælde af et uheldigt Udfald af Processen vil gjøre Regres gjældende, alene skader, naar det godtgjøres, at Sagens uheldige Udfald er forvoldt ved Proceduren, anvendt. Fra den almindelige Regel om fuld Erstatning for Vanhjemmel dog gjort en Undtagelse, forsaavidt angaar Procesomkostningerne i Sagen

mellem Tredjemand og Kjøberen, idet Sælgeren fritages forat svare disse, fordi han ei var bleven adciteret. S. 604.

17 Septbr. 1874. Den almindelige Praxis, at Thingsvidner under Justitssager optages uden særskilt Varsel til Tiltalte, antaget ogsaa at kunne befølges ved Thingsvidner, der optages, før Tiltalte er stevnt i Hovedsagen. S. 687.

22 Septbr. 1874. Antaget, at Paabudet i Frdn. af 7 Juni 1760 er fyldestgjort, naar det i Appelpaategningen heder, at Appellen sker i „Henhold til Lovgivningens Bestemmelser". S. 702.

23 Oktbr. 1874. Efterat en Sag i Underretten er gjort afhængig af Citantens Ed, forsømmer denne, da Sagen af Indstevnte indbringes for Overretten, at udtage Kontrastevning. I Høiesteret antoges Edsthemaet urigtigt valgt, saaat Retten ikke finder at kunne stadfæste Underretsdommen, og da Sagens, ved manglende Kontrapaaanke etablerede, processuelle Stilling udelukkede Retten fra at give noget Resultat mere i Citantens Favør end Underretsdommen, frifindes Indstevnte helt for Citantens Tiltale. S. 796.

19 Decbr. 1874. Appellantens Sagførers Varselsvedtagelse for Overrettens Medlemmer, der dog alene vare stevnte den afsagte Dom at til- og forsvare, godtagen. 1875, S. 138.

30 Januar 1875. Antaget, at Bevilling til Appel uden Hinder af Reglerne om summa appellabilis ikke behøver at forkyndes, naar det i Stevningen er nævnt, at Paaanken sker i Paavente af saadan Bevilling. S. 129.

1 Febr. 1875. Antaget, at en Person, der vilde have endel ældre Overenskomster om, hvad der skulde betales for Benyttelse af Fløbningsindretninger i et Vasdrag, omstyrtet, saaledes at han skulde betale efter Skjøn, ikke behøvede at stevne andre end den, der oppebar Afgiften, idet, i Forhold til de øvrige Interesserede, den Sætning opretholdes, at Dommen vilde være dem som ustevnte uvedkommende. S. 161.

16 Juni 1875. Antaget, at det under en Odelssag om en Gaard, der eiedes af et Handelsfirma, var tilstrækkeligt at indkalde, udsige og stevne Firmaets Chef og Disponent under Betegnelse som „Gaardens nuværende Eier". S. 545.

1 Decbr. 1875. Sp., om en udkastet Fæster af en Plads kunne faa Dom for, at han inden en vis Tid skulde sættes i Besiddelse af Pladsen, under Sag anlagt alene mod Gaardens Eier, eller om den nye Fæster af Pladsen maatte varsles. Da den nye Fæster sad paa Opsigelse, antoges Varsel til ham overflødigt. 1876, S. 194.

7 Decbr. 1875. Høiesteret antog, at en ulovskikket Forkyndelse af Underretsdommen ikke behøvede at lede til Afvisning, da Domfældte ikke derom var fremkommen med Indsigelse ved Overretten og til Høiesteret var lovlig varslet. 1876, S. 229.

26 Januar 1876. Anke over, at man under en Søforklaring — altsaa uden Varsel til Modparten — havde afhørt andre Personer end Mandskabet, ikke tillagt nogen Vægt, navnlig fordi Søforklaringen ei var paaanket. S. 273.

25 Marts 1876. Høiesterets Pluralitet udtaler, at det ikke i sin Almindelighed kan billiges, at Thingsvidne optages mod en Person, før han er bleven bekjendt med, at han er undergivet Aktion, og uden Varsel til ham. Da Tiltalte senere foreholdtes det afgivne Vidneprov

uden at have nogen Bemærkning ved dette, ledede den brugte Fremgangsmaade ei til nogen Følge. S. 468.

26 Septbr. 1876. Sp. om Virkningen af, at en i Medhold L. 12 Juni 1869 § 9 fattet Repræsentantbeslutning om Indskrænkning i Tiden for Udskjænkning af Brændevin ikke var bekjendtgjort med de fulde befalede to Maaneders Varsel før det Aarsskifte, da Beslutningen efter sin Lydelse skulde træde i Kraft. S. 689.

28 Septbr. 1876. Afvisning for en Tiltalts Vedkommende, fordi hans Forlangende om Appel og Tilkjendegivendet om, at Appellen i Tilfælde vilde finde Sted uden at han gaves yderligere Varsel, var bevidnet alene af Lensmanden uden Tilkadelse af det andet Stevnevidne. S. 652.

2 Novbr. 1876. Sp. om Afvisning af Indstevntes Kontrastevning, fordi Underdommeren ikke i samme — som i Hovedstevningen — var stevnet til at stande til Rette. S. 776.

25 Novbr. 1876. Antaget, at Varselet til et under en Justitssag optaget privat Thingsvidne er det for Extraretssager bestemte. 1877, S. 97.

17 Marts 1877. En Sag mod en Hovedbebitor og hans Kautionist afvist fra de underordnede Instantser, paa Grund af Varselet til Hovedbebitor ei fandtes lovligt. I Høiesteret, hvortil Sagen alene indbragtes for Kautionistens Vedkommende, blev Overrettens Dom stadfæstet forsaavidt paaanket var, paa Grund af at Adgang efter den tidligere Procedure manglede til at nedlægge Hovedpaastand i Høiesteret mod Kautionisten. S. 321.

26 Mai 1877. Sp., om der skulde gives Parterne noget Varsel til en Taxtforretning som efter Overenskomst afholdtes ved af Fogden opnævnte Mænd uden Rettens Hjælp, efter Omstændighederne besvaret benegtende. S. 577.

22 Juni 1877. Sp., om et af Indstevnte i Modregning bragt Beløb tilhørte samme Regnskab eller maatte betragtes som en selvstændig Modfordring der kun efter Kontrasøgsmaal kunde indbrages under Sagen, besvaret til Gunst for den sidste Mening. Antaget, at Krav, der ikke under Hovedsøgsmaal kunde været indbragte for Søret, heller ikke contracitando kunde indbringes for saadan Ret. S. 585.

23 Novbr. 1877. Den Omstændighed, at Angj. ved Politiretsstevningen feilagtig var saggivet for „ulovlig Øludskjænkning", ikke antaget at være til Hinder for at dømme ham for „ulovlig Vinudskjænkning". 1878, S. 196.

1 Decbr. 1877. Antaget, at Paaanke af Decision, afsagt i et sluttet og udlodbet Bo, maa rettes mod dem, til hvem Midlerne ere udlodbede, og at Skifteforvalteren ei kan stevnes paa et sluttet Bo's Vegne. 1878, S. 241.

16 Decbr. 1877. Varsel, modtaget som Eier af en Eiendom, betragtes ikke ogsaa gjældende en anden Eiendom, som den Stevnte senere bliver Eier af. S. 817.

19 Marts 1878. Høiesteret afviser ikke en Justitssag fra Overretten, paa Grund af Mangler ved Varselet til denne Ret, naar Varselet til Høiesteret er i Orden. Tvivl om hvorvidt det, naar Varsel gives efter „1—4—12 (1—4—10) sammenholdt med Frd. $\frac{3}{5}$ 1805" er nok at Underretsdommen og Appelpaategningen læses ved Overretten samme Dag Sagen inkamineres og førend dette sker. S. 511.

30 Marts 1878. En Stevning, hvorved et Forlig paaankedes, afvist, fordi Forligelseskommissærerne ikke vare varslede. S. 566.
6 Marts 1879. Sp., om i hvilket Omfang den korresponderende Reder kan vedtage Varsel for Medrederne. S. 261.
3 April 1879. Sp., om Indst. i Appelinstants kan gjøre enkelte Søgsmaalsfundamenter, der i første Instants ere forkastede, gjældende uden Kontrastevning, eller om saadan udkræves for at faa Sagen paadømt i det fulde faktiske Omfang, den havde i første Instants. Sp. om Husbondens Pligt efter Husmandslovens § 10 b til at give Husmanden Advarsel. S. 437.
15 April 1879. Den Omstændighed, at Varselet til Overretten ikke var i Orden, ikke tillagt nogen Betydning, da vedkommende havde været pleiet med fuldt Varsel til Høiesteret. S. 457.
20 Mai 1879. Den Omstændighed, at Udskiftningsformanden og Udskiftningsmændene ikke vare varslede til Høiesteret under Paaanke af en Udskiftningssag, ikke anseet at afgive Grund til ex officio at afvise Sagen. S. 685.
11 Juni 1879. Sp., om det efter Omstændighederne paa fyldestgjørende Maade var godtgjort, at en Begjæring om Overudskiftning var fremkommen til Udskiftningsformanden inden Udløbet af de forskrevne fatalia appellationis. S. 708.
12 Juli 1879 Sp. om Virkningen af, at en approberet Repræsentantskabsbeslutning om Indskrænkning i Adgangen at sælge Øl m. m. var inkorrekt affattet og for sent bekjendtgjort, berøres uden at løses. Mangel ved Forkyndelse af Overretsdommen i en Politisag anseet afhjulpen ved, at Tiltalte mødte i Høiesteret ved privat engageret Defensor. S. 815.
22 Novbr. 1879. En Sag, der efter Amtmandens Ordre behandledes efter Lov af 6 Septbr. 1845, afvist fra Underretten, fordi Tilt ikke paa lovlig Maade var varslet til nogen bestemt berammet Tid for at overvære Sagsbehandlingen. 1880, S. 125.
24 Januar 1880. Mangel paa Tilkjendegivende til Tiltalte om, at Sagen i Appelinstantsen vil blive foretaget uden nærmere Varsel. til ham, ikke Afvisningsgrund. S. 593.
17 Febr. 1880. Antaget, at Tiden, inden hvilken Underretning om Vexelprotest skal meddeles, ubetinget regnes fra Protestdagen og ikke i det i L. af 20 Aug. 1812 § 5 nævnte Tilfælde fra Forfaldsdagen. S. 295.
30 Marts 1880. En i privat Straffesag afsagt Dom paaankes af Amtet efter Tiltaltes Begjær „for Straffens Vedkommende"; Forkyndelse for den private Sagsøger anseet fornøden. S. 596.
8 Mai 1880. Sp. om Virkningen af ligeoverfor Pantedebitor i Tilfælde af mora at Cession har fundet Sted, udenat Debitor derom er underrettet. S. 502.
10 Septbr. 1880. Høiesteret misbilligede, at Vidneførsel var skeet i to Sessioner, hvor Tilt. ikke mødte, og hvilke han til den ene aldeles ikke var varslet, medens han ved Forkyndelse af Indkaldelse til den anden opgaves sengeliggende og syg. Ansvar dog ikke anvendt. S. 699.

Bd. 18 Septbr. 1877. Et anonymt Firma, hvis Firmanavn ikke oplyste, at det drev Handelsforretninger, stevnet efter L. af 3 Juni 1874 § 9, men Stevningen afvist, fordi det ikke for Retten legitimeredes, at Firmaet hørte til dem, der indgaa under nævnte §. Retten

antog ikke selv at kunne søge Oplysning i den officielle Bekjendtgjørelse i Rigstidenden. S. 621.

Bd. 6 Febr. 1879. Varselsfristen i Mortifikationssager antaget at være 3 Kalendermaaneder, ikke 12 Uger. 1880, S. 751.

Od. 23 Febr. 1880. En af en Panthaver over en Gaard rekvireret Auktion negtet Fremme, fordi den forudgaaende Indvarsling til Forligelseskom. var rettet mod den, som efter Kjøbekontrakt havde Gaarden i Besiddelse, ikke mod den, som endnu i Skjødeprotokollen stod som Eier. (Schweigaards Proces II, sidste Udgave S. 431). S. 828.

Afh. Kan Bestemmelsen i N. L. 5—13—27 anvendes i Konkurstilfælde? 1871, S. 134.

Notits. Om Varsel til og Bevis for Varsel til Underdommere i Tilfælde af Appel. 1874, S. 42.

Notits. Sp. om Afvisning paa Grund af Feil ved Stevnemaalet. 1874, S. 663.

Notits. Høiesteret undlader i et Tilfælde, hvor ingen Paastand derom nedlagdes fra Tiltaltes Side, at afvise en Justitssag fra Overretten, uagtet Varselet til denne Ret har været mangelfuldt, da Varselet til Høiesteret var i Orden. Antaget, at Udtalelserne under Voteringen i L.-No 36 første Session 1874 ikke have Anvendelse paa Fortolkningen af § 5 i L. 6 Septbr. 1845. 1877, S. 527.

Notits. Høiesteret misbilliger, at en Justitssag var behandlet i de to første Sessioner, udenat Tiltalte var varslet eller givet Anledning til at være tilstede. 1877, S. 622.

Straffekumulation.

8 Juni 1871. Sp. om Kumulation efter Krll.s 6—12. S. 507.

11 Mai 1872. Sp. om Udfærdigelsen af tvende falske Kontrakter og deres Afbenyttelse skulde ansees som en fortsat Forbrydelse eller bedømmes efter Regelen i 6—12. S. 508.

21 Januar 1873. Tyveri af Bankobrev i Forbindelse med Brevbrud for at komme i Besiddelse af de indsluttede Penge samt Tyveri af Brev under de i 19—3 c og sidste Passus nævnte Omstændigheder henført under 19—9, kfr. 6—11, ikke under 6—12, idet under første Post Tyveriet betragtedes som Hovedforbrydelsen. Brevbrudet dog nævnt i Konklusionen som en særskilt Forbrydelse. S. 283.

21 Febr. 1874. Straf for flere ensartede særskilte Forfalskninger af samme Protokol kumuleret efter Krll.s 6—12. S. 190.

27 Febr. 1875. Sp. om 6—11 eller 6—12 var anvendelig. S. 274.

27 Febr. 1875. Sp. om 6—11 eller 12 var anvendelig paa et Par Bedragerier. S. 277.

13 Oktbr. 1875. Krll.s 6—11 anseet anvendelig med Hensyn til Brevbrud og Forfalskning af Brevet. S. 804.

27 Juni 1876. Straffen for flere Forseelser mod 18—25 kumuleres efter 6—12 ogsaa efter L. af 3 Juni 1874. S. 581.

4 Septbr. 1876. Antaget, at Krll.s 6—15 kun er anvendelig, naar de Forbrydelser, hvorom der er Spørgsmaal, paatales under samme Sag. S. 609.

14 Septbr. 1877. Forholdet ved Kumulation af Straffe for flere Forbrydelser begaaede af Embeds- eller Bestillingsmænd udenfor de i Krll.s Kap. 24 omhandlede, naar Krll.s 6—23 er anvendelig paa

den ene, men ei paa den anden eller de øvrige Forbrydelser, omhandlet under Voteringen. S. 721.

6 Oktbr. 1877. Kumulation efter 6—12 anvendt paa kirkelige Handlinger, administrerede til forskjellig Tid paa forskjellige Personer, men 6—11 ved Meddelelse af Daab og Nadverens Sakramente til samme Personer. S. 795.

23 Oktbr. 1877. En Person, der havde forfalsket et Gjældsdokument og benyttet det mod den med Udstederen trufne Aftale anseet kumulativt efter 21—27, 29 og 1. 1878, S. 177.

7 Novbr. 1877. En Person, der tvende Gange havde flyttet Skjelsten og gjentagende slaaet ind paa Naboens Mark, anseet efter 21—11 og 19—1, jfr. 6—11. 1878, S. 107.

9 Febr. 1878. Sp., om 6—11 eller 6—12 var anvendelig. S. 446.

7 Marts 1878. En Person, der efter først i Samraad med en Anden at have fabrikeret og udgivet falske Enkronestykker, umiddelbart efter i Samraad med en tredie Person fabrikerede og udgav falske Tokronestykker, efter Omstændighederne anseet efter 11—8, jfr. 6—11, ikke 6—12. S. 469.

20 Mai 1879. En Person, der stjal en Kontrabog med en Bank, udtog endel af Beløbet, udvistede Anførselen herom og lagde Kontrabogen tilbage paa dens Plads, anseet alene for Tyveri, idet Udviskningen efter Omstændighederne ikke betragtedes som nogen særskilt Forbrydelse. S. 669.

20 Juni 1879. Kumulation efter 6—12 anvendt i et Tilfælde, hvor en Postaabner for Brevbrud blev anseet efter 24—26 jfr. 32. S. 768.

4 Novbr. 1879. Kumulation efter 6—12 anvendt paa to forskjellige Artikelserier, indtagne i en Række Numere af et Blad, men ikke paa de forskjellige Numere eller de forskjellige bespottelige Ytringer i samme Numer eller samme Artikelserie, hvilke bedømtes efter 6—11. 1880, S. 155.

10 Juni 1880. Kumulation efter 6—12 anvendt paa en Pige, der ansaaes efter 18—12 for at have havt legemlig Omgang med 3 af sine Brødre. S. 762.

16 Juni 1880. Sp. om 6—11 eller 6—12 skulde anvendes paa en Pige, der efter at have med Hensyn til samme Foster forseet sig mod 14—22 jfr. 3—1 og 4 forsaa sig mod 14—16. S. 650.

16 Oktbr. 1880. Tvivlsomt Spørgsmaal om en Række Legemsfornærmelser skulde ansees som et eller 2 Overfald, efter Omstændighederne besvaret til Gunst for den mildere Mening. S. 719.

Straffepræskription.

26 Novbr. 1870. Sp. om et Tyveri i Tilfælde skulde ansees begaaet, før 5 Aars Præskriptionsfristen begyndte at løbe, eller efter det Tidspunkt. 1871, S. 10.

16 Novbr. 1872. Antaget, at terminus a qvo for Præskription efter 7—13 af Straffklage for Forbrydelse mod Søfartsl.s § 112 anden Passus maa regnes fra den Dag, Angjældende vender tilbage, ikke fra den Dag, han rømmer. S. 825.

1 Mai 1873. Frifindelse for Aagertiltale paa Grund af Præskription i Henhold til Krll.s 7—13. S. 494.

16 Januar 1875. Sp. om Præskription efter Krll.s Kap. 7 § 13. S. 88.

20 Febr. 1875. Sp. vakt, men ikke af Høiesteret afgjort, om hvorvidt den nye Krll.s 7—14 er anvendelig paa Domme, afsagte før 1ste Januar 1875. S. 253.
16 Oktbr. 1877. Straffemulktens Præskription medfører ikke, at Forpligtelsen til at forandre et ulovligt Byggearbeide bortfalder. S. 789.
23 Oktbr. 1877. Præskription af Forbrydelse mod Søfartsl.s § 112, sidste Passus, anseet afbrudt ved Optagelse af det sædvanlige Legitimationsthingsvidne efter Hjemkomsten. 1878, S. 101.
24 Novbr. 1877. Præskription af Straf for Forbrydelse mod 18—11, kfr. 3—1. 1878, S. 197.
3 Mai 1879. Sp., om Straffen in casu var præskriberet, berørt af 3 af de Voterende og af disse i Henhold til tidligere Præjudikater besvaret benegtende. S. 649.
28 Juni 1879. Sp., om Præskription af Sømænds Rømningsforseelse begynder fra den Dag Rømningen sker eller fra den Dag den gjennem Tilbagevenden ophører, besvaret til Gunst for den første Mening. Antaget, at det ikke var nok til at afbryde Præskription, at Byrettens „Forhørsafdeling" gjennem Korrespondence havde søgt Oplysning i Sagen, da ingen Forhørsret var sat. S. 775.
6 Decbr. 1879. Antaget, at det Offentliges Klageret efter 27—3 andet Passus ikke præskriberes efter 7—13. 1880, S. 182.
2 Novbr. 1880. Tvivlsomt Spørgsmaal om terminus a qvo for Beregningen af Præskriptionsfristen efter 7—13. S. 806.

Strafudmaaling.

14 Febr. 1871. Sp. om en efter Forbrydelsens Udøvelse indtruffen Omstændighed, der nærmest var egnet til at komme i Betragtning ved Spørgsmaalet om Benaadning, af Høiesteret kunde tages i direkte Betragtning ved Strafudmaalingen. S. 259.
11 Mai 1871. Sp. om en for Underslæb tiltalt Oppebørselsbetjents utilstrækkelige Løn (14 Spd. aarlig for Oppebørsler paa flere Tusinder) og det oplyste slette Tilsyn fra Foresattes Side, antaget ikke at kunne komme i Betragtning ved Strafudmaalingen, men alene som Benaadningsgrund. S. 389.
10 Juni 1871. Sp. om hvad der er Høiesterets sædvanlige Strafudmaaling ved Forbrydelse mod 21—27 og 29. S. 429.
29 Juli 1871. Overfald med Kniv paa sagesløs Mand anseet med Strafarbeide, idet Høiesterets Majoritet ved Strafudmaalingen lagde væsentlig Vægt paa, at en mildere Strafudmaaling i vedkommende Distrikt havde vist sig utilstrækkelig til at indskrænke Hyppigheden af saadanne Forbrydelser. S. 604.
30 Januar 1872. Sp. om Strafudmaalingen for Overtrædelse af Søfartsl.s § 115 i et Tilfælde, hvor Mandskabet ikke uden Føie klagede over Kostholdet ombord og brugte Arbeidsstandsning for at fremtvinge et bedre Kosthold. S. 241.
8 Novbr. 1873. Uklart Spørgsmaal om Sagesløshed. Som Følge deraf Tiltalte, der fældtes efter 15—11, anseet med Minimum af Straf. S. 828.
28 Januar 1874. Minimum af Straf, 2 Spd. Mulkt, efter Omstændighederne anvendt, idet Hensyn tages — foruden til Angj.s trange Kaar — til, at denne, der havde sat sig i Besiddelse af en

Plads, hvorfra hun var udkastet, kunde have nogen Undskyldning deri, at der var væsentlig Tvist om Udkastelsens og den foregaaende Auktions reelle og formelle Beføielse. S. 140.

6 Septbr. 1875. Sp. om Strafudmaalingen for et i et Slags halv Ørske, men dog ikke egentlig i sandseslös Tilstand begaaet Tyveri. S. 625.

7 Decbr. 1875. Overfald i Raadhed paa sagesløs Mand, hvorved denne mishandledes, saa han var næsten sandsesløs og i 14 Dage næsten ikke kunde arbeide, anseet med 10 og 8 Dages Fængsel paa Vand og Brød. 1876, S. 229.

17 Decbr. 1875. Det mildere Alternativ i 22—14 anseet anvendeligt paa en Del Drenge, der havde bemægtiget sig Æbler i en Have, og som Følge deraf 3 af dem, der vare under 15 Aars Alderen, i Henhold til 6—8 frifundne. 1876, S. 203.

2 Febr. 1876. En Strafarbeidsdom for Tyveri, hvis Exekution allerede var paabegyndt, paaanket til Høiesteret, fordi det opdagedes, at Domfældte tidligere flere Gange havde været tyvsdømt, uagtet disse tidligere Domme ikke vare egnede til at bringe ham paa stigende Straf, da 10 Aar laa imellem dem og den nye Forbrydelse. Høiesteret skjærper Straffen. En anden Tiltalt, der ved de underordnede Retter var ilagt 1 Aars Strafarbeide, opdages, efterat have udstaaet de 8 Maaneder, at have været under 15 Aar, da Tyverierne bleve begaaede og frifindes nu for yderligere Straf. S. 283.

4 Febr. 1876. Forbrydelse mod 14—8, anseet med Minimum af Straf og denne indstillet til ved Benaadning at nedsættes til Strafarbeide i et Aar, der forudsættes at udstaaes paa Bodsfængslet. S. 289.

20 Mai 1876. Mord og Røveri. Sp. om Valget mellem Strafarbeide paa Livstid og Livsstraf med 4 Stemmer mod 3 afgjort til Gunst for den mildere Mening. S. 484.

1 Juli 1876. Sjette Gangs Betleri anseet med tolv Maaneders Strafarbeide. S. 583.

4 Oktbr. 1876. En Toldkasserer dømt efter 24—22 til Minimum af Straf 3 Aar og en Maaneds Strafarbeide og indstillet til ved Benaadning at slippe med 6 Maaneder. S. 693.

28 Oktbr. 1876. Overfald paa sagesløs Mand anseet med Strafarbeide. S. 774.

28 Oktbr. 1876. Ved Valget mellem Fængsel paa Vand og Brød eller Tvangsarbeide for Betleri, taget Hensyn til en udenretlig erhvervet Oplysning om, at Tiltalte var indgaaet i Ægteskab. S. 809.

7 Novbr. 1876. En Kjøbmand, der ved de underordnede Retter paa Grund af sin borgerlige Stilling var anseet med Fængsel paa sædvanlig Fangekost for Forbrydelse mod 15—10 jfr. 11, blev ved Høiesteret anseet med Fængsel paa Vand og Brød. S. 796.

14 April 1877. Dissents i Høiesteret, om hvorvidt en ung Forbryder for Forbrydelse mod 19—6 skulde slippe med Advarsel og Formaning eller ansees med Fængsel paa sædvanlig Fangekost. Majoritet for den strengere Mening. S. 449.

24 Mai 1877. Mordforsøg af en 17aarig Spedalsk, indlagt paa offentlig Pleiestiftelse, mod en 67aarig Medpatient, uden at noget rimeligt Motiv kunde udfindes, anseet med 2 Aars Strafarbeide. S. 493.

25 Juli 1877. Forsøg paa Mord i beboet Hus i Kristiania ved

hvilys Dag. Røveri og Mened anseet med 15 Aars Strafarbeide. S. 693.

18 Oktbr. 1877. Krll.s 15—3 jfr. 7 og 13, samt 15—10 og 11, jfr. 5—3 anvendt og Gjerningsmændene belagte med 9 Maaneders Strafarbeide. S. 801.

27 Oktbr. 1877. Sp. om Anvendelse af 6—8, anden Passus, paa en Dreng der endnu ikke havde fyldt sit 11te Aar og hvis Forbrydelse bestod i at have stjaalet en Portemonnaie med iværende 17 à 18 Skill. fra en 12 Aar gammel Pige, — af Høiesterets Majoritet besvaret benegtende. 1878, S. 14.

24 Novbr. 1877. Straffetiden efter Omstændighederne bestemt til 2 Aar for en Person, der havde gjort sig skyldig i Forbrydelse mod 18—11, kfr. 3—1. 1878, S. 197.

20 Decbr. 1877. En Værdi af 1 Kr. 60 paa det Stjaalne antaget at kunne bringe Gjerningen ind under Slutningsbestemmelsen i den reviderede Kriminallovs 19—1. 1878, S. 264.

6 Marts 1878. Antaget, at 30 Spd. er et saa stort Beløb, at det udelukker Anvendelsen af Krll.s 21—27, sidste Passus. S. 524.

9 Marts 1878. Sp. om Strafudmaaling for Forbrydelse mod 18—25, 3die Led. S. 573.

15 August 1878. En Pige, der dømtes for Forbrydelse mod 18—25, indstillet til ved Benaadning at slippe med 8 Kroners Bøder, da hendes Giftermaal med den sidste Barnefader, for hvis Vedkommende der var udlyst til Ægteskab, hindredes ved hans Død. S. 721.

10 Septbr. 1878. En Person for Forbrydelse mod 10—1 og 2, jfr. 26, ilagt 32 Dages Arrest, og indstillet til Benaadning med 100 Kroners Bøder. Spørgsmaal om ikke Bøder eller Minimum af Arrest under disse Omstændigheder direkte burde anvendes. S. 693.

19 Septbr. 1878. En Person for Forbrydelse mod 14—7, begaaet under stærk Beruselse, der dog ikke antoges at gjøre ham utilregnelig, anseet med Strafarbeide i 9 Aar og 6 Maaneder, samt afsat fra sit Ombud som Kommunerepræsentant. S. 697.

21 Septbr. 1878. En Person, der af Hævn gjorde sig skyldig i Mordbrand og anden Ildspaasættelse, men strax efter af Anger selv indstillede sig hos Øvrigheden med Bekjendelse, idømt 15 Aars Strafarbeide. S. 688.

21 Septbr. 1878. Undtagelsesbestemmelsen i 19—1, sidste Passus, anvendt paa en Husmand, der i Gaardens Skov, hvor han skulde have „Affaldsved“ til Gjærdefang, huggede 10 smaa friske Furutræer af ca. 10 Øres Værdi pr. Stykke. S. 716.

7 Decbr. 1878. En Moders Giftmord paa et 14 Dage gammelt uægte Barn opdaget ved hendes egen angerfulde Tilstaaelse strax Barnets Død var indtruffet. Særlig formildende Omstændigheder i Tiltaltes tidligere Forhold og Skjæbne. Det mildeste Strafalternativ i 14—1 valgt af alle Retter, og Domfældtes Benaadning efter 6—8 Aars Strafarbeide af Høiesteret antydet i Benaadningsindstillingen. 1879, S. 65.

14 Decbr. 1878. Domfældelse efter 21—8 til 4 Dages Fængsel paa Vand og Brød, men Indstilling til fuldBenaadning. 1879, S. 90.

14 Januar 1879. En Sømand, der havde tilføiet sin Skipper et Knivstik og gjort sig skyldig i Tyveri, anseet med 20 Dages Fængsel paa Vand og Brød, idet Skipperens, før Knivstikket bibragtes ham,

uvæsle respektnedbrydende Forhold betragtedes som en formildende Omstændighed. S. 117.

14 Januar 1879. Tvende Personer, der havde slaaet et Fruentimmer med en Doughaspe, efter de oplyste Omstændigheder alene anseede med 4 Dages Vand og Brød hver. S. 119.

22 Febr. 1879. Sp. om Strafudmaalingen i et Tilfælde af Forseelse mod Søfartsl.s § 115 og om Virkningen i saa Henseende af, at hverken Skipperen havde opført sig konduitemæssigt. S. 365.

28 Mai 1879. En Opbyder anseet med 6 Maaneders Strafarbeide, men indstillet til Benaadning med 15 Dages Fængsel paa Vand og Brød for under Registreringen at have understukket 1055 Kroner i Kontanter. S. 694.

13 Januar 1880. Uterligt Forhold med et Barn anseet med Fængsel efter Analogi af L. 6—22—8. S. 551.

24 Januar 1880. Dissents om Ris eller Advarsel for nogle Drenge, der havde stjaalet Frugt ved at stige over et Gjærde. S. 567.

24 Januar 1880. Tvende Personer for Forbrydelse mod 18—23 efter begge tvende Gange før at være domfældte for samme Forhold anseede med 5 — fem — Dages Fængsel paa Vand og Brød, idet særlig formildende Omstændigheder oplystes. S. 595.

10 Septbr. 1880. En Person, hvem før fire Gange var overgaaet Tyvsdomme, der begrundede stigende Straf, for et temmelig ubetydeligt Leilighedstyveri under Dissents anseet med 4 Aars Strafarbeide. S. 699.

11 Septbr. 1880. En Fader for umenneskelig Revselse af sin Søn anseet efter 15—18, i Underinstantserne med 25 Dages Fængsel paa Vand og Brød, i Høiesteret med et Aars Strafarbeide. S. 715.

2 Oktbr. 1880. Gjentaget Konkubinat under formildende Omstændigheder straffet med Fængsel. S. 765.

2 Novbr. 1880. Et Falskneri anseet med Fængsel i Medhold af Slutningsbestemmelsen i Krll.s 21—27. S. 801.

Summarisk Sagsbehandling.

29 April 1871. Sp. om summarisk Behandling. Sp. om Følgen af, at almindelig Behandling i et tvivlsomt Tilfælde feilagtigen vælges ubetinget er, at Tilt. befries for Udgifterne til Referent og Forsvaret. S. 388.

16 Septbr. 1871. Sp. om summarisk Behandling er anvendelig, naar Nogen under Kumulation efter 6—12 dømmes for flere Forbrydelser, hvoraf hver gaar ind under et Lovsted, der har Alternativet Strafarbeide i 5te Grad, saaat der in abstracto er Mulighed for, at den samlede Straf kan blive Strafarbeide i 4de Grad. S. 675.

21 Oktbr. 1871. Sp. om Behandling ved Referent rettelig var anvendt. S. 789.

23 Marts 1872. Sp. om summarisk Behandling efter Lov af 6 Septbr. 1845 er anvendelig, naar der gjennem Sammenlægning af Straffe efter Krll.s Kap. 6 § 12 er Mulighed for, at en høiere Straf kan fremkomme end Strafarbeide i 5 Grad. S. 287.

13 Juni 1872. Antaget, at summarisk Behandling ikke var anvendelig i en Sag, i hvilken Tilt. havde tilstaaet et Faktum, hvis Strafbarhed beroede paa svigagtig Hensigt og erklæret sig villig til at mod=

igge Straf med Tillæg; „saafandt Loven sætter Straf for saadant“. S. 729.

15 Juni 1872. Sp. om Anvendeligheden af summarisk Behandling i et Tilfælde, hvor der forelaa Tilstaaelse af en Forbrydelses faktiske Bestanddele, til hvilken imidlertid var knyttet Tillæg, der efterlod Tvivl, om det paaberaabtes i den Tanke at ophæve Gjerningens Strafbarhed eller alene at virke til Straffens Formildelse. S. 692.

2 Septbr. 1872. Behandling efter Loven af 6 Septbr. 1845 fundet uefterrettelig paa Grund af Tiltaltes senere Tilbagekaldelse af den oprindelige Tilstaaelse. S. 730.

20 Decbr. 1872. Antaget, at det efter Omstændighederne ikke kunde bevirke Uefterrettelighed af en summarisk Sagsbehandling, at det var forsømt at tilkjendegive Tiltalte, der alene var indkaldt til Forhør, at Sagen gik under Dom. Sp. om Tilstaaelsens Beskaffenhed hjemlede Anvendelsen af summarisk Behandling. 1873, S. 273.

2 Septbr. 1873. Antaget, at summarisk Behandling er anvendelig, om end Tilt., da han begik Gjerningen, ikke skjønnede, at han begik en Forbrydelse, naar han kun erkjender at skjønne dette, naar han under Sagen afgiver sin Forklaring. S. 633.

28 Febr. 1874. Urettelig anvendt summarisk Sagsbehandling ikke antaget at lede til Uefterrettelighedskjendelse, fordi Sagen ved Overretten feilagtigen var blevet paadømt under faktisk Forudsætning, der vilde tilladt summarisk Behandling, medens Overretsdommen alene efter Tilt.s Begjær var indanket for Høiesteret. Herved formentlig forudsat den Forstaaelse af § 47 i Lov af 17 Marts 1866, at Appelinstantserne alene paakjende Processualia i Sager, der ere paaankede efter Tilt.s Begjær, forsaavidt de vedkomme de i Realiteten paaankede Dele af Sagen. S. 333.

29 August 1874. Sp. om summarisk Behandling. En Tilt., der havde tilstaaet en Forbrydelse, der egnede sig til summarisk Paatale, men som sattes under Tiltale tillige for en anden Forbrydelse, der ei egnede sig til summarisk Behandling, blev tiltalt i sædvanlig Justitssags Former. Frifunden for Tiltale i den Sag, der havde foranlediget almindelig Sagsbehandling, dømmes han dog i de underordnede Instantser til at betale Salærer til Referent og Forsvarer in solidum med to Medtiltalte, men frifindes i Høiesteret herfor. S. 681.

6 Septbr. 1875. Efterat en Tiltalt ved Fordølgelse af tidligere Dom var sluppen for stigende Straf, paaankes Sagen til Høiesteret, hvor det ansaaes ufornødent at kjende den ældre Dom, ved hvilken han var dømt efter summarisk Behandling uefterrettelig, endskjønt den Straf han nu oplystes at have forskyldt, var større end forenligt med summarisk Behandling. S. 609.

6 Septbr. 1875. Tilt. frifunden for at betale Omkostninger til Referent og Forsvarer, fordi Sagen antoges rettelig at skulle have været behandlet summarisk. S. 626.

27 Novbr. 1875. Sp. om en efterfølgende Tilstaaelse kunde opretholde en summarisk Behandling, der uden denne maatte falde, besvaret benegtende. 1876, S. 182.

27 Juni 1876. Summarisk Behandling opretholdt i et Tilfælde, der efter Sagens Stilling i Høiesteret vilde udelukket saadan, fordi den var bevirket ved Tiltaltes urigtige Opgivender i første Instants. S. 581.

21 Oktbr. 1876. Sp. om Anvendeligheden af summarisk Behandling, besvaret bekræftende. S. 717.
28 Juli 1877. Sp. om en afgiven Tilstaaelse var saa omfattende, at den befoiede til Anvendelse af summarisk Behandling, besvaret bekræftende. S. 667.
15 Januar 1878. Summarisk Behandling anseet udelukket i et Tilfælde, hvor Tiltalte benegtede ved Undladelse af i sin Handelsforretning at føre Kassebog, medens han — skjønt paa utilfredsstillende Maade — havde ført Kladdebog og Hovedbog, at have gjort sig skyldig i nogen strafbar Handling. S. 298.
27 April 1878. Summarisk Behandling anvendt uagtet Tilstaaelsens betingede Beskaffenhed. S. 610.
5 Juni 1878. Sp. om summarisk Sagsbehandling skulde været anvendt og om Tilt. som Følge deraf skulde fritages for at udrede Sagførernes Salæret. S. 624.
2 Septbr. 1878. Høiesteret dadlede, at en Sag var behandlet summarisk, uagtet Forhøret indeholdt Oplysning om et ikke tilstaaet Faktum. S. 722.
28 Septbr. 1878. En Person, der havde tilstaaet at have kastet Stene efter en Kjørende i den Hensigt „at skræmme", men uden Hensigt „at ramme", fældes i de underordnede Instantser under summarisk Behandling efter 15—10 og 11, hvorimod Høiesteret kjender Sagsbehandlingen som ikke hjemlet ved L. af 6 Septbr. 1845 uefterrettelig. S. 828.
16 Juni 1880. En Sag, der paa Grund af tidligere fordulgte ældre Domme uretteligen var behandlet summarisk, af Høiesteret paakjendt i Realiteten uden Hjemvisning. S. 465.
25 Septbr. 1880. En Kvindesperson paa egen Tilstaaelse efter summarisk Behandling dømt efter 18—25 anden Passus, uagtet der var Tvivl om ikke Tilstaaelsen var afgiven for at skjule, at hun havde bedrevet Utugt med sin Stedfader og var besvangret af ham. S. 772.

Syn og Skjøn, Taxt.

20 Decbr. 1870. Sp. om det er Inhabilitetsgrund for en Meddomsmand at have fungeret som Forligelseskommissær i Sagen. Sp. om det er Inhabilitetsgrund for en Skjønsmand ved en Odelstaxt, at han er Medeier i en Andel i et lidet betydeligt Appertinents til den Eiendom, som skal taxeres. Spørgsmaal om Virkningen af at den Part, der fremsatte Inhabilitetsindsigelsen selv havde begjæret de formentlig inhabile Mænd opnævnte. 1871, S. 137.
27 Juni 1871. Et Skjøn sat ud af Betragtning, fordi Mændene selv ikke turde benegte Muligheden af, at de manglede tilstrækkelig Kyndighed med Hensyn til Skjønsgjenstanden, hvilken Erkjendelse og saa ved Sagens Oplysninger forøvrigt gjordes ikke usandsynlig. S. 553.
17 Novbr. 1871. Sp. om Betydningen af en over fast Eiendom afholdt Tvangsauktion som Værdimaaler for Eiendommen. 1872, S. 43.
20 April 1872. Sp. om et Skjøn før Dom bliver inappellabelt til Overskjøn efter 6 Maaneders Forløb, eller om det er appellabelt til Overskjøn, saalænge Hovedsagen ikke er endeligen paadømt. Forskjellige Sp. om paa hvilken Maade i Tilfælde en Erstatningssum skulde fastsættes ved Skjøn, berøres under Voteringen. S. 489.

7 Mai 1872. Sp. om Opfatningen af et Kontraktsforhold og om en Skippers Adgang til i Mangel af Aftale at faa sin Hyre fastsat ved Skjøn. S. 569.

25 Juni 1872. Sp. om Medlemmer af et Kommunerepræsentantskab ere habile Skjønsmænd ved en Expropriationstaxt over en Eiendom, der for Kommunens Regning exproprieres til offentlig Brug efter Beslutning fattet af Kommunens Repræsentantskab. S. 617.

10 Juli 1872. Sp. om et Søretsskjøn om Bjergeløn efter Rekvirentens Paastand, mod hvilken forsaavidt ingen Indvending gjordes, kunde forsynes med Exekutionsklausul som i en Domssag. S. 621.

15 Mai 1873. Den Omstændighed, at en Person eiede et Par Aktier i et anonymt Interessentskab, ikke antaget at gjøre ham inhabil til som Dommer at administrere et Skjøn, hvorunder der for Interessentskabet spurgtes om et mindre betydeligt Pengebeløb. S. 569.

28 Novbr. 1873. Erstatning for den Skade, et Dampskib under sine Farter paa en Elv ved de af det foraarsagede Bølgeslag havde tilføiet det til Elven stødende Land, og for den Skade, der forvoldtes ved Tømmerflaaders Anstød mod Elvebredden, henvist til Afgjørelse ved Skjøn, uagtet det maatte antages meget vanskeligt at afgive et saadant, da ogsaa flere andre Faktorer havde medvirket til de skete Udrasninger. Skjønnet erklæret at skulle medtage Skade lige til dets Afholdelse, ikke blot til Forligsklagen. 1874, S. 145.

6 Decbr. 1873. Efterat Eieren af en Gaard havde faaet en af hans Forpagter afholdt Løsøreauktion underkjendt og sig tilkjendt Erstatning efter Skjøn, sagsøger han Inkassator ved Auktionen, der havde betalt Forpagteren Auktionsbeløbet, uagtet han var vidende om, at der var Tvist om dennes Ret til samme, til at refundere ham dette. Det antoges da, at den nævnte Dom paa Skadeserstatning efter Skjøn maatte have Indflydelse til at begrændse Eierens Ret hos Inkassator til et Beløb ikke overstigende det eventuelle Skjønsbeløb. Idet det derhos, da Forpagteren var emigreret, ikke ansaaes muligt at faa optaget dette Skjøn, antog man, at Skjønnet kunde erstattes ved tilveiebragt temmelig stor Sandsynlighed for, at Eierens Tilgodehavende hos Rekvirenten, hvis Skjøn var blevet optaget, efter endeligt Opgjør vilde udgjort mindst Auktionsbeløbet. 1874, S. 177.

1 Febr. 1875. Sp. om man under en Sag, hvorunder man vilde have en Del ældre Overenskomster om, hvad der skulde betales for Benyttelse af Fløtningsindretninger i et Vasdrag, omstyrtede, saaledes at man skulde betale efter Skjøn, havde Adgang til mod Protest at faa fastsat den eventuelle Erstatning ved foreløbigt Skjøn. Spørgsmaalet besvaret derhen, at saadant Skjøn kan fremmes som Bevismiddel under Sagen, men uden den Virkning, som vilde tilkomme et Skjøn efter Dom. S. 161.

19 Oktbr. 1875. Antaget, at Anke over at der under et Overskjøn efter Dom ikke var gjort Rede for, hvorledes Mændene forstode Dommen, kunde indbringes for Høiesteret i Henhold til 1—6—17. Udtalelser om det Omfang, hvori Skjønsmænd ere forpligtede til at gjøre Rede for sine Udgangspunkter. Den Omstændighed, at Appellanten havde akviesceret ved Underskjønnet, der led af samme Mangel som den, der paaklagedes ved Overskjønnet, ikke antaget at hindre dettes særskilte Paaanke. S. 823.

14 Oktbr. 1876. Et Forlig om at lade en Tvist om hvad der pligtedes for et udført Arbeide, afgjøre ved „Skjøn af uvillige Mænd,

opnævnte af Fogden", antaget at forudsætte at Skjønnet fremmedes i lovlige Former. Et afgivet Skjøn, ved hvilket der klæbede formelle Feil, der derhos lettelig kunde havt Indflydelse paa Udfaldet, derfor sat ud af Betragtning og et senere i lovlige Former afgivet Skjøn lagt til Grund for Paadømmelse. S. 769.

21 Oktbr. 1876. Vanskeligheden ved efter de mangelfulde Oplysninger at afgive paalideligt Skjøn angaaende den Føreren og Rederiet af et Dampskib paaliggende Erstatning for Fiskespilde ikke antaget at være til Hinder for, at der gaves Dom, lydende paa Skjøn. S. 721.

26 Mai 1877. Sp. om der skulde gives Parterne noget Varsel til en Taxtforretning, som efter Overenskomst afholdtes ved af Fogden opnævnte Mænd uden Rettens Hjælp, efter Omstændighederne besvaret benegtende. S. 577.

12 Juni 1877. Erstatning for uberettiget Sæterbrug ilagt med det ved et under Sagen optaget Skjøn fastsatte Beløb, uagtet dette omfattede mere, end Høiesteret ansaa strengt taget rigtigt, idet Beløbet var saa ubetydeligt, at den Tabende var bedre tjent dermed end med en Dom, lydende paa nyt Skjøn. S. 486.

22 Novbr. 1877. Skjønsmænd erklærede inhabile, fordi de vare opnævnte fra et Distrikt, der ansaaes interesseret i Afgjørelsen. 1878, S. 71.

10 Mai 1878. Sp., om man ved Appel til Retterne kan faa en faktisk urigtig Ligning tilsidesat, besvaret benegtende i et Tilfælde, hvor Feilen var skjønsmæssig og ikke beroede hverken paa mala fides eller culpa fra Ligningskommissionens Side. S. 580.

4 Juni 1878. Antaget, at man kan faa skjønsmæssige Udtalelser, der findes i en Søretsdom, prøvede ved Overskjøn, uden at dog dette faar et almindeligt Overskjøns bindende Karakter, hvorimod det alene bliver at betragte som et Bevismiddel, hvis Vægt Høiesteret paakjender. S. 526.

19 April 1879. Forskjellige Udtalelser om Grændsen mellem, hvad der skulde afgjøres ved Dom, og hvad der skulde henvises til efterfølgende Skjøn. S. 470.

8 Mai 1879. Erstatning efter Skjøn tilkjendt paa Grund af naturlig Præsumtion for, at Skade var forvoldt, uagtet et under Sagen optaget Skjøn væsentlig svækkede denne Præsumtion. S. 493.

24 Mai 1879. Sp. om et Skjøn skulde ansees optaget i Henhold til Frdn. af 17 Oktbr. 1794 § 3 eller § 4. S. 674.

20 Mai 1880. Antaget, at i Søretssager særskilt Overskjøn kan optages uden dog at tillægges et Overskjøns almindelige Virkning. S. 423.

Od. 2 Decbr. 1872. Antaget, at Mangelen i det tilveiebragte Bevis for Omfang af Skade forvoldt ved at en Damservitut var udvidet ved Dammens Flytning kunde afhjælpes ved efterfølgende Skjøn, optaget paa den Skadegjørendes Bekostning. Antaget, at Erstatning efter Skjøn for gjennem længere Tid forvoldt Skade ikke er begrændset til Sagsanlæggets Dato, men ved Dommen kan fastsættes til Skjønnets Dato. Antaget, at Skjønsthemaet af praktiske Hensyn maatte affattes rumt, idet speciellere Skjøn vilde være umuligt. Renter tilkjendt af Skjønssummen ogsaa for Skade paaløben efter Forligsklagen. 1873, S. 773.

Kjendelse. 15 Febr. 1876. Sp., om Skjønsmænds Forklaring

om, hvad der har været Skjønnets Objekt, mod Protest kan tages under en Kontinuationsforretning eller i saadant Tilfælde maa tages som Vidneprov, besvaret til Gunst for den sidste Mening. S. 587.

Kjendelse. 11 Febr. 1879. Skjønsforretningers Forum. S. 162.

Afh. Udsigt over Principerne for Syn og Skjøn. 1875, S. 761.

Sædvanemæssig Ret.

3 April 1880. Særegne historisk udviklede Forhold med Hensyn til Laxefisket i Alten-Elv. En sædvansmæssig udviklet Ordning af Høiesteret opretholdt ligeoverfor Øvrighedens Indskriden. Antaget, at Udøvelsen af en en Almue som saadan tilstaaet Brugsret nærmere kan ordnes ved Lov. S, 337.

Søvæsen og Søassurance.

17 Decbr. 1870. Sp. om en Skibsreders Forpligtelse til Kostholb til Passagerer, der kontraktmæssigen have vedtaget selv at holde sig med Kost, men som paa Grund af dem utilregnelige Omstændigheder — in casu Skibets Havari — ikke slippe ud med sine anskaffede Forraad. Sp. om Forstaaelsen af et mellem det Offentlige og vedkommende Skibsreder, i Anledning Omstændigheder, som oven antydet, opstaaet kontraktmæssigt Forhold. 1871, S. 123.

13 April 1871. Sp. om en Reder, hvis Fartøi var indkommet i Nødhavn for et mindre betydeligt Havari, men der blev opgivet paa Grund af, at det i det Hele befandtes i en saa mislig Tilstand, at det ikke var værd Reparationsomkostningerne, kunde kræve Fragten erstattet af vedkommende Søforsikringsselskab. S. 355.

20 April 1871. En Sømand anseet efter Søfartsl.s § 115 første Punktum og § 116 for at have negtet at gaa tilsøs med et Fartøi, der var læk, men som ei kunde ansees som „usødygtigt" og navnlig ei at medføre Fare for „Liv og Helbred". S. 369.

10 Juni 1871. Sp. om en Fragtemand, der havde forlist sit eiende Fartøi og de indladede Varer, med Hensyn til Ansvaret for Varerne kunde paaberaabe L.s 5—8—17. Sp. om Fartøiet havde været forsvarlig fortøiet og om det var stemmende med „god Sømandsskik" under de forhaandenværende Omstændigheder at lade det henligge Natten over uden Mandskab ombord. S. 473.

14 Juni 1871. Sp. om en Skipper, der havde vedtaget for Fragten at modtage Afladerens 3 Md. Akcept, betalbar paa Ladningsstedet 3 Maaneder, efterat Lastens rigtige Udlosning var godtgjort for Afladeren, var berettiget til ligeoverfor Trediemand, der havde faaet Endossement paa Konnossementet, at negte Lastens Udleverelse uden mod Fragtens Erlæggelse, fordi Afladeren i Mellemtiden mellem Afseilingen og Ankomsten til Bestemmelsesstedet havde gjort Konkurs. — Sp. om Tilfældet skulde løses efter den paa Ladnings- og Betalingsstedet eller efter den paa Afleveringsstedet gjældende Ret eller endelig efter den gjældende Ret paa Skibets Hjemsted, hvor Sagen paadømtes. Sp. om det var tilstrækkelig legitimeret, hvad der var gjældende Ret paa Indladningsstedet. Høiesteret anstillede i dette Tilfælde ingen selvstændig Undersøgelse af hvad der var gjældende fremmed Ret. S. 521.

12 Juli 1871. Sp. om Søretsbehandling. Sp. om en korrespon-

værende Reder, der havde transigeret om en ny Kobberhud til Fartøiet, efter Omstændighederne maatte antages at have forpligtet det hele Rederi eller blot sig selv. S. 484.

12 August 1871. Det retskyndige Medlem af Søretten alene anseet ansvarlig for Undladelse af i Dommen at meddele den befalede Attestation om Sagførselen. S. 621.

21 Oktbr. 1871. Sp. om Søret til Behandling af et kriminelt Tilfælde, hvor Angj. tiltaltes for uagtsomt Manddrab bevirket ved et Dampskibs Overseilen af en Baad. En Dommerens af Fogden meddelt almindelig Bemyndigelse til at opnævne Søretsmedlemmer anseet betydningsløs. Sp. om Anvendeligheden i Tilfælde af Sagretteslovens §§ 12 og 13. Sp. om Ansvar efter Krll. § 14—26 for en Dampskibsfører, der ved Overseilen af en Baad havde forvoldt et Menneskes Død. S. 781.

21 Oktbr. 1871. Sp. om et Fartøi havde seilet paa utilladt Farvand. Sp. om Fartøi, der retteligt bruger Kjendtmand og ikke Lods, ligeoverfor Assuranceforeningerne alene pligter Agtsomhed ved Valget af Kjendtmand eller om det helt ud svarer for Kjendtmandens Kyndighed. Sp. om et sunket Fartøi skulde ansees som totalt forlist eller om Assuranceforeningen, efterat have ladet Fartøiet optage, kunde forlange Reglerne om partielt Havari bragte til Anvendelse. Sp. om Omkostningerne ved Optagelsen skulde henregnes til Reparationsomkostninger. Sp. om en Assuranceforening ved den Maade, hvorpaa den havde befattet sig med det sunkne Fartøi, havde erkjendt eller paadraget sig Forpligtelse til at udrede Assurancesummen. S. 793.

5 Decbr. 1871. Sp. om Ansvar efter Omstændighederne kunde gjøres gjældende mod Skipper og Rederi i Anledning af, at et Parti Varer havde lidt Skade ved Vand i Rummet. 1872, S. 140.

16 Decbr. 1871. Sp. om Forstaaelsen af Styringsreglerne. Sp. om Anvendelse af Søfartslovens § 80. 1872, S. 129.

20 Januar 1872. Sp. om en Person, der havde solgt en Part i et under Bygning værende Fartøi paa Betingelse, at Kjøbesummen skulde erlægges i Terminer under Bygningen og være fuldt afgjort, naar Skibet var kommen paa Vandet og befandtes i kontraktmæssig Stand, havde Retentionsret i Fartøiet for Betalingen. Sp. om Afvisning fra Søret, fordi Indstevntes Bo stod under Konkursbehandling, og Sagen paastodes at maatte anhængiggjøres for Konkursretten. S. 123.

30 Januar 1872. Sp. om Strafudmaalingen for Overtrædelse af Søfartsl.s § 115 i et Tilfælde, hvor Mandskabet ikke uden Føie klagede over Kostholdet ombord og brugte Arbeidsstandsning for at fremtvinge et bedre Kosthold. S. 241.

28 Febr. 1872. Sp. om den bestyrende Reder af et Fartøi er at anse som Enebesidder paa egne og Medrederes Vegne eller om de forskjellige Medredere ere compossessores. Sp. om den Omstændighed, at den korresponderende Reder havde tegnet Assurance paa Fragten i sit Navn alene, forandrede den naturlige Forudsætning om, at Fragten var assureret i alle Rederes Interesse. Den Omstændighed, at den korresponderende Reder ikke havde debiteret sine Medredere for Assurancens Kostende, ikke antaget at afgive noget Bevis for hans Intention ved Tegningen af Assurancen, da Bevis et var tilveiebragt for at han førte et saa fuldstændigt og a jour værende Bogholderi, at heraf noget kunde sluttes. S. 242.

om, hvad der har været Skjønnets Objekt, mod Protest kan tages under en Kontinuationsforretning eller i saadant Tilfælde maa tages som Vidneprov, besvaret til Gunst for den sidste Mening. S. 587.
Kjendelse. 11 Febr. 1879. Skjønsforretningers Forum. S. 162.
Afh. Udsigt over Principerne for Syn og Skjøn. 1875, S. 761.

Sædvanemæssig Ret.

3 April 1880. Særegne historisk udviklede Forhold med Hensyn til Laxefisket i Alten-Elv. En sædvansmæssig udviklet Ordning af Høiesteret opretholdt ligeoverfor Øvrighedens Indskriden. Antaget, at Udøvelsen af en en Almue som saadan tilstaaet Brugsret nærmere kan ordnes ved Lov. S, 337.

Søvæsen og Søassurance.

17 Decbr. 1870. Sp. om en Skibsreders Forpligtelse til Kosthold til Passagerer, der kontraktmæssigen have vedtaget selv at holde sig med Kost, men som paa Grund af dem utilregnelige Omstændigheder — in casu Skibets Havari — ikke slippe ud med sine anskaffede Forraad. Sp. om Forstaaelsen af et mellem det Offentlige og vedkommende Skibsreder, i Anledning Omstændigheder, som oven antydet, opstaaet kontraktmæssigt Forhold. 1871, S. 123.
13 April 1871. Sp. om en Reder, hvis Fartøi var indkommet i Nødhavn for et mindre betydeligt Havari, men der blev opgivet paa Grund af, at det i det Hele befandtes i en saa mislig Tilstand, at det ikke var værd Reparationsomkostningerne, kunde kræve Fragten erstattet af vedkommende Søforsikringsselskab. S. 355.
20 April 1871. En Sømand anseet efter Søfartsl.s § 115 første Punktum og § 116 for at have negtet at gaa tilsøs med et Fartøi, der var læk, men som ei kunde ansees som „usødygtigt" og navnlig ei at medføre Fare for „Liv og Helbred". S. 369.
10 Juni 1871. Sp. om en Fragtemand, der havde forlist sit eiende Fartøi og de indladede Varer, med Hensyn til Ansvaret for Varerne kunde paaberaabe L.s 5—8—17. Sp. om Fartøiet havde været forsvarlig fortøiet og om det var stemmende med „god Sømandsskik" under de forhaandenværende Omstændigheder at lade det henligge Natten over uden Mandskab ombord. S. 473.
14 Juni 1871. Sp. om en Skipper, der havde vedtaget for Fragten at modtage Afladerens 3 Md. Accept, betalbar paa Ladningsstedet 3 Maaneder, efterat Lastens rigtige Udlosning var godtgjort for Afladeren, var berettiget til ligeoverfor Tredjemand, der havde faaet Endossement paa Konnossementet, at negte Lastens Udleverelse uden mod Fragtens Erlæggelse, fordi Afladeren i Mellemtiden mellem Afseilingen og Ankomsten til Bestemmelsesstedet havde gjort Konkurs. — Sp. om Tilfældet skulde løses efter den paa Ladnings- og Betalingsstedet eller efter den paa Afleveringsstedet gjældende Ret eller endelig efter den gjældende Ret paa Skibets Hjemsted, hvor Sagen paadømtes. Sp. om det var tilstrækkelig legitimeret, hvad det var gjældende Ret paa Indladningsstedet. Høiesteret anstillede i dette Tilfælde ingen selvstændig Undersøgelse af hvad der var gjældende fremmed Ret. S. 521.
12 Juli 1871. Sp. om Søretsbehandling. Sp. om en korrespon-

værende Reder, der havde transigeret om en ny Kobberhud til Fartøiet, efter Omstændighederne maatte antages at have forpligtet det hele Rederi eller blot sig selv. S. 484.

12 August 1871. Det retskyndige Medlem af Søretten alene anseet ansvarlig for Undladelse af i Dommen at meddele den befalede Attestation om Sagførselen. S. 621.

21 Oktbr. 1871. Sp. om Søret til Behandling af et kriminelt Tilfælde, hvor Angj. tiltaltes for uagtsomt Manddrab bevirket ved et Dampskibs Overseilen af en Baad. En Dommerens af Fogden meddelt almindelig Bemyndigelse til at opnævne Søretsmedlemmer anseet betydningsløs. Sp. om Anvendeligheden i Tilfælde af Sagretteslovens §§ 12 og 13. Sp. om Ansvar efter Krll.s 14—26 for en Dampskibsfører, der ved Overseilen af en Baad havde forvoldt et Menneskes Død. S. 781.

21 Oktbr. 1871. Sp. om et Fartøi havde seilet paa utilladt Farvand. Sp. om Fartøi, der rettelig bruger Kjendtmand og ikke Lods, ligeoverfor Assuranceforeningerne alene pligter Agtsomhed ved Valget af Kjendtmand eller om det helt ud svarer for Kjendtmandens Kyndighed. Sp. om et sunket Fartøi skulde ansees som totalt forlist eller om Assuranceforeningen, efterat have ladet Fartøiet optage, kunde forlange Reglerne om partielt Havari bragte til Anvendelse. Sp. om Omkostningerne ved Optagelsen skulde henregnes til Reparationsomkostninger. Sp. om en Assuranceforening ved den Maade, hvorpaa den havde befattet sig med det sunkne Fartøi, havde erkjendt eller paadraget sig Forpligtelse til at udrede Assurancesummen. S. 793.

5 Decbr. 1871. Sp. om Ansvar efter Omstændighederne kunde gjøres gjældende mod Skipper og Rederi i Anledning af, at et Parti Varer havde lidt Skade ved Vand i Rummet. 1872, S. 140.

16 Decbr. 1871. Sp. om Forstaaelsen af Styringsreglerne. Sp. om Anvendelse af Søfartslovens § 80. 1872, S. 129.

20 Januar 1872. Sp. om en Person, der havde solgt en Part i et under Bygning værende Fartøi paa Betingelse, at Kjøbesummen skulde erlægges i Terminer under Bygningen og være fuldt afgjort, naar Skibet var kommen paa Vandet og befandtes i kontraktmæssig Stand, havde Retentionsret i Fartøiet for Betalingen. Sp. om Afvisning fra Søret, fordi Indstevntes Bo stod under Konkursbehandling, og Sagen paastodes at maatte anhængiggjøres for Konkursretten. S. 123.

30 Januar 1872. Sp. om Straffebmaalingen for Overtrædelse af Søfartsl.s § 115 i et Tilfælde, hvor Mandskabet ikke uden Føie klagede over Kostholdet ombord og brugte Arbeidsstandsning for at fremtvinge et bedre Kosthold. S. 241.

28 Febr. 1872. Sp. om den bestyrende Reder af et Fartøi er at anse som Enebesidder paa egne og Medrederes Vegne eller om de forskjellige Medredere ere compossessores. Sp. om den Omstændighed, at den korresponderende Reder havde tegnet Assurance paa Fragten i sit Navn alene, forandrede den naturlige Forudsætning om, at Fragten var assureret i alle Rederes Interesse. Den Omstændighed, at den korresponderende Reder ikke havde debiteret sine Medredere for Assurancens Kostende, ikke antaget at afgive noget Bevis for hans Intention ved Tegningen af Assurancen, da Bevis ei var tilveiebragt for at han førte et saa fuldstændigt og à jour værende Bogholderi, at deraf noget kunde sluttes. S. 242.

23 Marts 1872. Sp. om Søretsbehandling retteligt var anvendt. S. 334.

9 April 1872. Tvivlsomt faktisk Spørgsmaal om hvem Ansvaret for et Sammenstød mellem to Fartøier i rum Sø paahvilede. S. 425.

7 Mai 1872. Sp. om en Skippers Adgang til i Mangel af Aftale at faa sin Hyre fastsat ved Skjøn. S. 569.

1 Juni 1872. Sp. om hvem Ansvaret for et Forlis paahvilede. S. 451.

15 Juni 1872. Sp. om Fordelingen af Skade forvoldt ved Sammenstød mellem to Fartøier, der begge havde begaaet Feil, der havde Andel i den indtrufne Ulykke. S. 590.

22 Juni 1872. Sp. om et Dampskibsrederi's Ansvar for Ophold ved Forsendelsen af et Vareparti i et Tilfælde, hvor efter Fragtkontrakten Varerne underveis skulde omlades i et andet Rederi's Fartøi, der paa Grund af Overfyldning med saakaldet direkte Gods ikke til paaregnet Tid kunde føre Varerne frem. Skadeserstatningen for Tab forvoldt ved Varens Forringelse og Konjunkturens Forandring ansat af Retten efter fremkomne Bevisligheder. S. 601.

6 Juli 1872. Sp. om Søfartsl.s Bestemmelser om Bjergeløn m. V. alene ere anvendelige i de to i Loven specielt nævnte Tilfælde, Stranding og Skibets Forladen i Søen, eller om de ogsaa komme til Anvendelse, hvor Skib i Havaritilfælde nyder Assistance. Sp. om Skipperens Kaplaken ved Fordeling af Bjergeløn skal regnes med til hans Hyre. S. 608.

6 Juli 1872. Overenskomst om Bjergeløn sat ud af Betragtning og denne fastsat ved Skjøn. Sp. om Koutume ved Ansættelse af Bjergeløn for Fangstfartøier i Ishavet. S. 633.

10 Juli 1872. Skjøn om Bjergeløn. Sp. om Renter skulde tilkjendes af Beløbet. Sp. om Søretsskjønnet efter Rekvirentens Paastand, mod hvilken forsaavidt ingen speciel Indvending gjordes, kunde forsynes med Exekutionsklausul som i en Domssag. S. 621.

20 Juli 1872. Sp. om et Fartøi, der paa Grund af Havari maa søge Nødhavn og der losser den ved Søskade bedærvede Ladning, som ved Skjøn antages ei at kunne fortsætte Reisen, er berettiget til fuld Fragt for den opgivne Reise eller alene til Distancefragt. Sp. om Rentefoden og terminus a qvo for Renteberegningen af Assurancesummen. S. 640.

26 Oktbr. 1872. Antaget, at Forstrækninger oppebaarne til Skibsfornødenheder og i Skibets Interesse maa forpligte Rederne personlig, naar ikke Forstrækningsgiveren har vidst at Pengene skulde anvendes til Andet end Skibets Fornødenheder. S. 841.

5 Novbr. 1872. Tvivlsomt Spørgsmaal om 1ste eller anden Passus af Søfartsl.s § 112 paa Tilfældet var anvendelig. 1873, S. 160.

16 Novbr. 1872. Antaget, at terminus a qvo for Præskription efter 7—13 af Strafklage for Forbrydelse mod Søfartsl.s § 112 anden Passus maa regnes fra den Dag, Angj. vender tilbage, ikke fra den Dag, han rømmer. S. 825.

27 Novbr. 1872. En Assurancekontrakt anseet at maatte korruere paa Grund af Vildfarelse angaaende Kontraktsgjenstanden. 1873, S. 202.

3 Decbr. 1872. Antaget i Forhold til første norske Assuranceforening, at til „totalt Forlis“ i de ikke specielt undtagne Tilfælde ud-

fordres, at intet Vrag reddes. Fortolkning af §§ne 30 og 34 i Lovene for første norske Assuranceforening. 1873, S. 205.

20 Decbr. 1872. Antaget, at det er nok til at bringe en rømt Sømand ind under anden Passus af Søfartsl. § 112, at han frivillig vender tilbage til Landet. 1873, S. 273.

14 Januar 1873. Antaget, at en fremmed Sømands Ulydighed ombord paa fremmed Skib i norsk Havn ikke kunde paadømmes efter norske Love eller af norske Domstole. S. 243.

23 Januar 1873. Antaget, at Rederiet og ikke blot Skipperen er kompetent Klager i Anledning Søfolks Rømning eller Vægring ved at gjøre Tjeneste. S. 601.

12 Febr. 1873. Sp. om en Sømand, der med Føie var gaaet iland fra det Fartøi med hvilket han var paamønstret, men som ulovligen negtede atter at gaa ombord, kunde ansees for Rømning efter Søfartsl.s § 112 besvaret bekræftende. Tiltalte derimod ikke dømt efter Krl.s 21—1, uagtet han havde oppebaaret Forskud paa Hyren, fordi hans Motiv til ikke at følge med Fartøiet ikke havde været Hensynet til at gjøre sig nogen Fordel, men derimod snarere Trods og Rethaveri. S. 306.

1 Marts 1873. Skaden i et Paaseilingstilfælde mellem Dampskib, der forsømte at mindske Farten under Forhold, hvor dette havde været pligtmæssigt, og en Seiljagt, der ikke førte de befalede Lanterner, fordelt saaledes, at Dampskibet maatte betale ⅓ af Skaden, medens de ⅔ bleve Jagtens og de i denne Interesseredes. S. 293.

15 Mai 1873. Sp. om et Dampskib, der efter Budsendelse havde indfundet sig ved et Fartøi, som i noget ramponeret Tilstand havde ankret op med Paalandsvind og høi Sø, og hvis Mandskab var ifærd med at forlade det, skulde ansees at have „bjerget" Fartøiet, eller om Tilfældet alene skulde betragtes som almindelig Buxering, besvaret i forstaantydede Retning. Søfartsl.s § 92 dog ei anseet anvendelig. Bjergelønnen nedsat i Høiesteret. S. 569.

23 Mai 1873. Sp. om en Skade, forvoldt ved et Fartøis Lækage, skulde erstattes af vedkommende Assuranceforening, eller om den skulde ansees begrundet i, at Fartøiet ikke var fuldt godt og forsvarligt. Sp. om Beregningen af Renter af en Søassuranceerstatning. S. 548.

27 Mai 1873. Sp. om et Dampskib, der havde slæbt et andet af Grund, efter Omstændighederne skulde have sin Betaling fastsat efter Reglerne for Bjergning, eller om Tilfældet skulde betragtes som simpel Buxering. Skjøn om Bjergelønnens Størrelse. S. 513.

25 Juni 1873. Antaget, at Indehaveren af et Konnossement ikke er Skibets Fører ansvarlig for andre Omkostninger, som falde paa Ladningen forinden Afskibningen er foregaaet, end de, hvorom udtrykkelig Anførsel er gjort i Konnossementet. S. 533.

4 Juli 1873. Antaget, at en Skipper havde undladt at efterkomme god Sømandsskik ved ikke behørigen at lufte en Ladning Poteter, og Skipperen idømt Erstatning efter Skjøn for den derved forvoldte Skade. Rederiet tlagt subsidiært Ansvar. Forsaavidt Rederiet tillige var sagsøgt til Erstatning for uberettiget Salg af Ladningen, før denne ankom til Bestemmelsesstedet, blev det frifundet, uagtet det havde handlet stik imod Ladningseierens Ordre, da Tab ikke derved antoges foraarsaget. S. 572.

6 Septbr. 1873. Antaget, at Rederiet er berettiget til at paatale Forbrydelser mod Søfartsl.s §§ 114 og 115. S. 673.

11 Septbr. 1873. Et Skibsmandskab anseet efter Søfartsl.s § 115, første Punktum 2det Led og § 110 kfr. § 82, for at have negtet, efterat Veiret noget havde bedaget sig, at gaa ombord igjen i et Fartøi, som de tidligere med Føie havde forladt. S. 681.

20 Septbr. 1873. Et Skibsmandskab, der efterat Fartøiet havde gjort Vendereise til Hjemstedet, negtede at følge det paa en fornyet Reise, anseet at have gjort sig skyldig i Rømning, og den ved Søretten brugte Politiretsbehandling, hvorunder de Tiltalte ansaaes som de, der ei havde tiltraadt sin Tjeneste, derfor kjendt uefterrettelig at være. S. 693.

15 Oktbr. 1873. Antaget i Forhold til norske Lloyd, at ikke den Omstændighed, at Reparationsomkostningerne overskrider Fartøiets Værdi efter Reparationen, ubetinget gjør et Forlis totalt. En Havarist frakjendt Erstatning af norske Lloyd, fordi Reparation ikke havde fundet Sted, og fordi Taxten ikke var speciel nok til at det kunde sees, hvilken Del af Skaden, der vedkom Foreningen, og hvilken der var en Følge af Raaddenhed, Mark og lignende Omstændigheder, for hvilke Foreningen ikke svarer. S. 704.

8 Novbr. 1873. Sp. om Forstaaelsen af § 29 2det Passus i Søfartsloven af 24 Marts 1860. S. 835.

6 Decbr. 1873. Sp. om det efter Omstændighederne kunde ansees som en „Trudsel", at en 16 Aars Dreng havde ytret til sin Skipper, at han vilde slaa igjen, hvis denne lagde Haand paa ham. Sp. om Anvendeligheden af Søfartsl. § 120. 1874, S. 36.

27 Febr. 1874. En Sømand, der havde forladt Fartøiet, frikjendt, fordi dette antoges at være i en særdeles mislig Forfatning. S. 377.

11 Marts 1874. Tvivlsomt Sp. om Skadeserstatningspligt for Paaseiling af Skib for Anker. S. 337.

20 Marts 1874. Antaget, at den Omstændighed, at et Mandskab var forhyret med et Fangstfartøi alene mod Kost og Andpart i Fangsten uden særskilt Hyre, ikke bragte det i nogen særlig Stilling, der skulde fritage det fra at deltage i Ballastens Udlastning, efterat Turen var endt. S. 518.

17 Juni 1874. En Skibsfører og hans tvende Styrmænd overfaldte i Beruselse, paadragen under Høitideligholdelse af Kroningsdagen 1873, sit Skibsmandskab med Knivstik og Slag. Under det herved opstaaede voldsomme Slagsmaal strander Fartøiet og gaar tilgrunde, delvis paa Grund af Mandskabets Uvillighed til at forrette fornødent Skibsarbeide, hvorefter Justitssag anlægges mod Officerer og Mandskab. S. 617.

27 Juni 1874. Den Indsigelse mod et Krav paa Prioritet efter Søfartsl.s § 106, at den gjorte Forstrækning ikke var nødvendig for Skibet, forkastet. Ligesaa efter Omstændighederne den Indsigelse, at Gjælden var afgjort ved Udstedelse af Vexel fra en af Skibets Redere. Ligesaa in casu den Indsigelse, at Søfartsl.s § 106 alene giver Fortrinsret for Skipperens egne Udlæg, og ei for Udlæg, som han formaar Andre til at gjøre, idet Skipperen havde trukket for Beløbet og udtrykkelig transporteret sin Ret til det Hus, der som Kreditor indtalte det. Antaget, at Budet i sidste Passus af Søfartsl.s § 106 fyldestgjøres ved Anmeldelse i Vedkommendes Bo. S. 593.

30 Juli 1874. Sp. om der forelaa et Tilfælde hvor Bjergelon skulde betales eller alene extraordinære Lodspenge. Sp. om Tilfældet gik ind under Søfartsl.s § 91 eller 92. Sp. om Bjergelønnens Størrelse. S. 601.

4 Septbr. 1874. Antaget, at passeret Forligsmægling inden den almindelige Forligelsescommission gjør det overflødigt paanyt at mægle Forlig inden Søretten. Antaget, at Rederiet er pligtigt at bære Omkostningerne ved en i Udlandet afdød Sømands Begravelse i et Tilfælde, hvor det vilde været pligtigt at besørge hans Sygepleie. S. 683.

5 Septbr. 1874. Sp. om der forelaa et Tilfælde, hvor Bjergeløn skulde betales eller alene extraordinære Lodspenge. Sp. om Bjergelønnens Størrelse. S. 653.

29 Oktbr. 1874. Sp. om Fastsættelse af Bjergeløn. S. 826.

31 Oktbr. 1874. Antaget, at det ikke kan regnes en Dampskibsfører tillast som grov Skjødesløshed, at han bruger Kjendtmand istedenfor examineret Lods, at han ikke kjender den hele Rute saa nøie, at han overalt selv kan kontrollere Kjendtmanden, og at han, hvor han ei er kjendt, undlader at gribe ind i Kjendtmandens Kommando, hvor ikke aabenbart Feilgreb begaaes. Antaget, at det efter Omstændighederne ikke kunde tilregnes Skibsføreren som nogen strafbar Uagtsomhed at have antaget en Kjendtmand, ved hvis Feil Fartøiets Forlis forvoldtes. S. 838.

4 Decbr. 1874. Antaget, at en Aflader ikke kan høres med den Paastand ikke at have kjendt det af den udenlandske Varemodtager sluttede Certeparti, i Henhold til hvilket han begyndte at laste et Fartøi. Sp. om Certepartiets Forstaaelse. Fartøiet, der ikke fik betinget fuld Ladning, tilstaaet Liggedagspenge for pligtige Overliggedage og Erstatning for Buxering til Havn, hvor Ladningen kunde kompletteres. 1875, S. 69.

29 Januar 1875. Sp. om et Skibsmandskab skulde ansees at have negtet at lystre Skipperens Ordre eller alene at have gjort ham Forestillinger, besvaret til Gunst for den mildere Mening. Sp. om et Mandskab, der med Skipperens Tilladelse havde forladt Fartøiet, men senere ligeoverfor Rederen vedtaget at følge det og derpaa betænkte sig og vægrede sig for atter at gaa ombord, skulde ansees efter Søfartslovens § 111 f eller efter 112. S. 201.

12 Febr. 1875. Uklart Sp. om Forstaaelse af en Kontrakt om Befragtning af et Dampskib til en Ishavsexpedition. S. 165.

19 Marts 1875. Paaseilingstilfælde med Uagtsomhed fra begge Sider, hvorfor Skaden delt. S. 257.

17 April 1875. Sp. om en Lods, der under Lodsningen med Kapteinens Vidende var gaaet nedenunder for at spise uden at varsko om en Klu, som Fartøiet senere stødte paa, skulde ansees at have gjort sig skyldig i grov Uagtsomhed, besvaret bekræftende. S. 358.

29 Mai 1875. En Matros, der til Rømning benyttede sig af Skibsbaaden, som han derpaa lod drive tilsøs, anseet for Tyveri. S. 583.

3 Juni 1875. Bjergeløn bestemt høiere end det i Søfartsl.s § 92 fastsatte ordinære Maximum. S. 553.

9 Juni 1875. Fortolkning af et Certeparti. Ordene „i Begyndelsen af Marts" antaget at omfatte de 10 første Dage af Marts Maaned, ikke de 15 første. Omkostningerne for Høiesteret ophævede, medens de idømtes for Søretten, paa Grund af et efter Søretsdommens Afsigelse gjort Forligstilbud. S. 541.

6 Septbr. 1875. Domfældelse for at have negtet at følge et Fartøi, der paastodes at være usødygtigt. Antaget, at en Magistratsperson i et Ladested kunde opnævne Søretsmedlemmer. S. 596.

18 Septbr. 1875. Søfartsl.s § 112 første Punktum anvendt. Forbrydelse af Hyre sat i Klasse med Erstatning. S. 634.
8 Oktr. 1875. En Skibsassuranceforening antaget efter Omstændighederne at have vedtaget at holde sig til den korresponderende Reder af et flere tilhørende Fartøi, saaledes at de øvrige Redere ingen Forpligtelse havde ligeoverfor Foreningen. S. 795.
12 Oktbr. 1875. Skjøn om Bjergeløn. — Et Skjøn afsagt underet mellem Bjergerne og 3 Assuranceselskaber paaankes kun af det ene af disse, hvorfor Høiesterets Overskjøn indskrænkes til at gjælde kun de i dette Selskab forsikrede Varer. S. 819.
13 Novbr. 1875. Tvivlsomt Spørgsmaal om Forstaaelsen af den vestfoldske Skibsassuranceforenings Love § 30 og Extrapræmiereglernes Litr. b. 1876, S. 113.
27 Novbr. 1875. En Sømand, der efterat have oppebaaret Forskud paa Hyre, rømte, anseet alene efter Søfartsl.s § 112 og ei tillige for Forbrydelse mod 21—1. 1876, 227.
26 Januar 1876. Paaseilingstilfælde. Et mindre Fartøi, der henlaa i en Udhavn i Leden, efter Omstændighederne antaget berettiget til ei at føre Lanterner, og det større Fartøi, der under Indseilingen i samme Havn paaseilede det, dømt i Erstatning, derunder indbefattet Godtgjørelse for Assuranceagentens Reise til Besigtigelsen. Den Omstændighed, at Søforklaring og Søprotest ikke vare optagne inden den i Søfartsl.s § 20 nævnte Tid, efter Omstændighederne anseet irrelevant. Heller ikke den Anke, at man under Søforklaringen — altsaa uden Varsel til Modparten — havde afhørt andre Personer end Mandskabet, tillagt nogen Vægt, navnlig fordi Søforklaringen ei var paaanket. S. 273.
8 Febr. 1876. En Person, der havde Betingelserne for at erholde Skippercertifikat, overtager, uden at erhverve saadant, et Fartøis Førelse i den faste Skippers Sygdomsforfald. Herfor sættes han under Tiltale, men frifindes i alle Retter. S. 305.
12 Febr. 1876. Sp. om Forstaaelsen af en Fragtkontrakt. S. 316.
16 Marts 1876. Sp. om Bevis for at de i et Certeparti betingede Overliggedagspenge vare frafaldte ved mundtlig Aftale. S. 391.
25 Marts 1876. En Sømand antaget overført at have anstillet sig syg ombord og for saadant Forhold anseet efter Søfartsl.s § 115. S. 417.
2 Mai 1876. Et Fartøi, der ved Uagtsomhed havde feilet et mindre isænk, idømt fuld Skadeserstatning. S. 493.
9 Juni 1876. Sp., om der forelaa et Bugseringstilfælde eller en Bjergning, besvaret til Grund for det sidste Resultat. Skjøn angaaende Bjergeløn. S. 526.
16 Juni 1876. En Lods, der havde sat et Fartøi paa Grund, efter Omstændighederne frifunden, idet der forelaa Mulighed for, at en foretagen — Lodsen ubekjendt — Forandring med et Fyr, havde konfunderet ham. S. 535.
1 Juli 1876. Sp. om Forstaaelsen af et Certeparti afgjort i Favør af Rederiet og dette saaledes frifundet for Befragternes Tiltale. Certepartiet var sluttet for Hull, men Konnossementet havde følgende tilføiede Betingelse: „Hvis Ordre paa Grimsby Red for Grimsby Skibet at gaa did," og Tvisten dreiede sig om, hvorvidt Skipperen var forpligtet til at oppebie nærmere Ordres ved Ankomsten til

Grimsby Red eller kunde afgaa til Hull, da ingen saadanne Ordres fandtes. S. 556.

9 Septbr. 1876. Sp. om Retten til Benyttelse af en af en privat Mand oparbeidet Raak, ventileres. Specielt berøres Spørgsmaalet om en Rende i Isen, tilveiebragt ved at et Dampskib har brudt sig igjennem den, kan ansees som en „Raak" i dette Ords almindelige Betydning. Sp., om et Dampskib havde vist Uforsigtighed ved Paaseiling af en Baad. S. 632.

14 Oktbr. 1876. Sag angaaende Forstaaelsen af et Forlig angaaende en med et Fartøis Havari i Forbindelse staaende Tvist antaget at kunne anlægges ved almindelig Ret. S. 769.

21 Oktbr. 1876. Sp., om et Dampskib havde forvoldt Fiskespilde ved af Uagtsomhed af den grovere Slags at beskadige Nøter, der stængte for Sild, af Høiesteret besvaret bekræftende. Dampskibets Fører som Følge deraf tilpligtet at betale Erstatning efter uvillige Mænds Skjøn, idet Vanskeligheden ved efter de mangelfulde Oplysninger at afgive et paalideligt Skjøn, ikke antoges at kunne komme i Betragtning. Det antoges derhos af Høiesteret enstemmig, at Dampskibet maatte hefte for den af dets Fører som saadan udviste Uagtsomhed, hvorimod Rederiet ikke antoges oprindelig at have noget Ansvar udenfor Fartøiet. Da Rederiet imidlertid ikke havde abandonneret Fartøiet eller tilveiebragt Taxt eller anden Oplysning om dets Værdi paa den Tid Skaden gjordes, men isteden havde beholdt Fartøiet i Fart i de 8 Aar, som forløb mellem Skadetilføielsen og Høiesteretsdommens Afsigelse, tilpligtedes det helt ud at betale Skaden. S. 721.

16 Novbr. 1876. Et Dampskibsrederi, der bortfragter sit Fartøi for et Aar til fjortendaglig Fart, nødsages til at underkaste Fartøiet Reparation, hvilken efter Kontrakt med vedk. mek. Værksted skulde være færdig til en bestemt Dag. Befragteren erkjender at have vedtaget dette, men paastaar Skadesløsholdelse for Forsinkelse efter den nævnte Dag, forvoldt ved Værkstedets Misligholdelse af Kontrakten. Rederiet dog frifundet i begge Instantser. S. 805.

9 Decbr. 1876. Endel Søfolk, der forlode sit Fartøi under Angivende af, at Skipperens Uvorrenhed med at navigere Fartøiet og Mangel paa Omhu for Skibet og dets Besætning nødte dem dertil, efter Omstændighederne ansete med Minimum af Straf efter Søfartsl.s § 116. 1877, S. 129.

31 Januar 1877. En Assurance paa Fragt, tegnet i England for Rederiet, men i den benyttede Assurancemæglers Navn, uden Hensyn til den sidstnævnte Omstændighed, betragtet som tegnet af Rederiet, og Assuranceselskabet negtet at likvidere Erstatningssummen i dets Tilgodehavende hos Assurancemægleren. S. 246.

7 Febr. 1877. Et Rederi frifundet for Tiden under en Erstatningssag anlagt for Beskadigelse af indladede Varer, fordi det alene heftede subsidiært og Skipperen ei var stevnet. S. 305.

7 Marts 1877. Sp. om Bjergeløns Ansættelse. Herved Hensyn taget til, at Bjergerne vare i Rederens Tjeneste, skjønt ikke ansatte ved det bjergede Fartøi, hvor de dog, da Søulykken indtraf, vare ombord. For Skjønsbeløbet givet exigibel Dom. S. 298.

23 Marts 1877. Tvivlsomt Sp. om et Sammenstød mellem to Fartøier skulde ansees forvoldt ved Uagtsomhed eller alene ved Uheld. S. 389.

14 April 1877. Sp. om hvem Ansvaret for et Sammenstød mellem to Fartøier paahvilede. S. 358.

5 Mai 1877. En generel Benegtelse af en Havaridispache antaget at indeholde Benegtelse af de deri indeholdte faktiske Anbringender. Tilbagesøgning af et forskudsvis udbetalt Assurancebeløb anseet efter Omstændighederne utilstedelig. Søretsmedlemmer, opnævnte udenfor Jurisdiktionen, ikke anseede berettiget til Honorar. S. 481.

30 Mai 1877. To af syv Medredere i et Skib forlange Interessentskabet hævet i Medhold Søfartslovens § 8 uden at sætte dette igjennem. S. 505.

22 Juni 1877. Antaget, at Krav, der ikke under Hovedsøgsmaal kunde være indbragte for Søret, heller ikke kontracitando kunde indbringes for saadan Ret. S. 585.

17 Juli 1877. Sp. om Bjergning eller Lodsning. S. 641.

8 Septbr. 1877. Sp. om en Sømand, der forlod Fartøiet paa Bestemmelsesstedet, men uden at være afmønstret, havde gjort sig skyldig i Rømning, efter Omstændighederne besvaret bekræftende. S. 712.

8 Septbr. 1877. Sp. om Forstaaelsen af Søfartslovens § 32. S. 708.

20 Septbr. 1877. Sp. om Skippers og Fartøis Bevisbyrde og Ansvarspligt med Hensyn til Udlækning af flydende Varer. S. 729.

23 Oktbr. 1877. Domfældelse efter Søfartsl.s § 116, 2den Passus, og § 112, sidste Passus. Præskription af den sidste Forbrydelse anseet afbrudt ved Optagelse af det sædvanlige Legitimationsthingsvidne efter Hjemkomsten. 1878, S. 101.

27 Oktbr. 1877. Tre Sømænd anseede efter Søfartslovens § 115 med 8 Dages Fængsel paa Vand og Brød. Antaget, at Forbrydelse af Hyre er Straf, hvorfor Erstatning for Ophold, forvoldt Skibet ved Mandskabets Opsætsighed, ikke kan betragtes delvis afgjort ved den forbrudte Hyre. Skipperens paa en anden Retsopfatning grundede Opgjør med Mandskabet dog anseet afgjørende i det foreliggende Tilfælde. 1878, S. 41.

17 Novbr. 1877. Den Bestemmelse i et Certeparti, at Skibet skulde være „seilfærdigt" til en bestemt Dag, anseet at forpligte baade Fartøi og Aflader. Fortolkning af den Klausul i et Certeparti: „Kjøbmændenes Ansvarlighed ved denne Befragtning ophører, saasnart som Ladningen er ombord". 1878, S. 184.

24 Novbr. 1877. En Sømand, der forlod Fartøiet med uoptjent Hyre, anseet efter Søfartslovens § 112, første Led og Krl.s 21—1. 1878, S. 202.

20 Decbr. 1877. En fremmed Sømand paa fremmed Fartøi i norsk Udhavn negter sin Kaptein Lydighed og sættes herfor under Tiltale ved norsk Søret. Høiesteret afviste Sagen fra Søretten, men antog, at intet Ansvar kunde følge af, at Tilt. var holdt arresteret for Forbrydelsen. 1878, S. 246.

17 Januar 1878. Sp. om et Bjergningstilfælde eller blot et Bugseringstilfælde forelaa, besvaret til Gunst for den første Mening. Skjøn om Bjergelønnens Størrelse. S. 324.

23 Januar 1878. Antaget, at det, naar Varer sendes med Dampskib til en Mellemhavn med Forpligtelse efter Certepartiet for Kapteinen til paa egen Bekostning at expedere Varerne videre uden at noget bestemmes om Maaden, staar til Kapteinen selv at vælge, om

han dertil vil benytte Seilskib eller Dampskib. Sp. om Kapteinens Valg af Fartøi i sig selv var forsvarligt. S. 326.

1 Febr. 1878. Et Fartøi, der ved Mangler, der antoges at hidrøre fra Skibets mislige Beskaffenhed, nødtes til at søge Nødhavn, hvor det, for at undgaa Synkning, sattes paa Grund i Mudderet, lider ved denne Sætten paa Grund yderligere Skade. Vedkommende Assurancesforening, der ansaa denne Skade som en videre Følge af Fartøiets mislige Tilstand for hvilken Foreningen ei svarede, negtede at erstatte al Skade, men dømtes til at betale Skaden i Nødhavn. S. 372.

11 April 1878. Nogle Lodser, der fandt et kantret Fartøi i Søen og telegraferede til et Dampskibsselskab om, at dette skulde sende et Dampskib til Stedet „Resikoen Dampskibets", høres ikke med den Paastand, at Selskabet, der bjergede Fartøiet, alene skulde have Betaling for sit Arbeide. Selskabets Paastand, at Finderne alene skulde have Godtgjørelse for Arbeide, ligeledes forkastet og Bjergelønnen fordelt ved Skjøn mellem Finderne og Selskabet. S. 449.

4 Juni 1878. Antaget, at man kan faa skjønsmæssige Udtalelser, der findes i en Søretsdom, prøvede ved Overskjøn, uden at dog dette faar et almindeligt Overskjøns bindende Karakter, hvorimod det alene bliver at betragte som et Bevismiddel, hvis Vægt Høiesteret paakjender. S. 526.

12 Juni 1878. Et Dampskib, der var engageret til mod omakkorderet Betaling at slæbe et Fartøi i Havn, tilkjendt Bjergeløn efter Skjøn, da det viste sig, at Fartøiet var i Havsnød, hvilket var fortiet for Dampskibsselskabet. S. 552.

13 Juli 1878. En Mand, der „efter Fuldmagt" havde undertegnet et Certeparti paa Skipperens Vegne, sagsøges af Befragteren paa Grund af manglende Opfyldelse af Certepartiet, men frifindes som ikke rette Sagvolder. Sp., om Retten processuelt havde Adgang til og om der var faktisk Grundlag for en Dom, støttet paa, at den nævnte Fuldmægtig ved sit Forhold havde forvoldt, at Certepartiet ikke blev opfyldt. S. 618.

14 Septbr. 1878. En Skipper, der havde undertegnet Konnossementer, hvorved han erkjendte at have indlastet 5,055 imperial quarters Byg med Tillæg at „Vægt og Beskaffenhed" var ham ubekjendt, antaget, efter Omstændighederne herved ogsaa at have ment at reservere sig mod Undermaal. S. 681.

17 Oktbr. 1878. Sp. om en Lods, der havde sat et Fartøi paa Grund, efter Omstændighederne var ansvarsfri, besvaret bekræftende. S. 762.

8 Novbr. 1878. En Kondemnationskjendelse efter udenlandsk Søretsskjøn sat ud af Betragtning i Forhold til vedkommende Assuranceselskab, fordi den ikke, overensstemmende med dettes Love, indeholdt speciel Taxt over den paa Skibets sidste Reise indtrufne Skade, men tvertimod havde slaaet ældre og yngre Skade sammen ved Bedømmelsen af Skibets Tilstand. Da Renter ikke ved Søretten var paastaaet fra en bestemt Dato, tilkjendtes de alene fra Søretsindkaldelsen, ikke som i Høiesteret paastaaet, efter Bestemmelsen i 4—6—9. S. 789.

14 Januar 1879. En Sømand, der havde tilføiet sin Skipper et Knivstik og gjort sig skyldig i Tyveri, anseet med 20 Dages Fængsel paa Vand og Brød, idet Skipperens, før Knivstikket bibragtes ham, udviste respektnedbrydende Forhold betragtedes som en formildende Omstændighed. S. 117.

29 Januar 1879. Sp. om Forsinkelse med Opfyldelse af et Certeparti fra Skibets Side. Sp. om Erstatning for derved formentlig forvoldt Skade. S. 142.

14 Febr. 1879. Sp. om terminus a qvo for Overliggedage besvaret ved Fortolkning af Certepartiets Ord. S. 197.

22 Febr. 1879. Sp. om alene Søfartsl.s § 115 første Passus eller ogsaa dens anden Passus var anvendelig. Sp. om Strafudmaalingen og om Virkningen i saa Henseende af, at heller ikke Skipperen havde opført sig konduitmæssigt. S. 365.

6 Marts 1879. Sp. om, i hvilket Omfang den korresponderende Reder kan vedtage Varsel for Medrederne. S. 261.

16 Marts 1879. Antaget, at Straf efter Søfartsl.s § 112 ikke kan anvendes, naar skriftlig Hyrekontrakt ikke overensstemmende med Søfartsl.s § 28 er oprettet. S. 376.

17 April 1879. Skjøn om Bjergeløn. Hensyn ved dennes Ansættelse taget til at Bjergerne for at opnaa sit Tilkommende tvende Gange havde maattet gaa til Høiesteret. S. 648.

3 Mai 1879. Skjøn om Bjergeløn. Forholdet mellem Søfartsl.s §§ 91 og 92 berøres. S. 632.

28 Juni 1879. Sp., om Præskription af Sømænds Rømningsforseelse begynder fra den Dag Rømningen sker eller fra den Dag den gjennem Tilbagevenden ophører, besvaret til Gunst for den første Mening. Antaget, at det ikke var nok til at afbryde Præskription, at Byrettens „Forhørsafdeling“ gjennem Korrespondence havde søgt Oplysning i Sagen, da ingen Forhørsret var sat. S. 775.

5 Juli 1879. Ved Afgjørelsen af, hvem Ansvaret for et Sammenstød mellem Dampskib og Seilskib skulde paahvile, væsentlig Vægt lagt paa den Præsumtion mod Dampskibet, som Søfartslovens § 78 udtaler, og paa Regelen i § 15 i Res. om Styringsreglerne af 22 Juli 1863. S. 785.

27 Septbr. 1879. Uklart Sp. om, hvem et Sammenstød var at tilregne, løst ved at frifinde Parterne for hinandens Tiltale. S. 889.

23 Oktbr. 1879. Et mindre Dampskib sættes paa Grund ved Uforsigtighed af Norgjængeren, medens Kapteinen et Kvarterstid er under Dæk for at skrive et Forretningstelegram. Ved Søretten antoges Assurancesummen ved dette Kapteinens Forhold forspildt, medens han ved Høiesteret paa Grund af de oplyste Omstændigheder om Norgjængerens Person og Farvandet tilkjendes Beløbet. 6 pCt. Rente tilkjendt i Henhold til L. 4—6—9. 1880, S. 49.

30 Oktbr. 1879. En Skipper tilpligtet at betale Befragteren Erstatning for uberettiget Ophold underveis. 1880, S. 120.

8 Novbr. 1879. Sp., om en Reassurandør pligtede at betale den oprindelige Assurancegiver fuldt ud, naar denne paa Grund af Konkurs ikke selv betalte den Assurerede fuldt ud, under Dissents besvaret bekræftende. 1880, S. 81.

12 Novbr. 1879. Sp., om et Assuranceselskab, der var indgaaet i fast Reassuranceforbindelse med et andet Selskab, som gjorde Konkurs, kunde negte provisionelt opgivne Forsikringer Overførsel til effektive, under Angivende af, at kontant Betaling for Reassurancen ikke medfulgte. Spørgsmaalet besvaret benegtende, fordi det reassurerende Selskab var det andets Debitor for Beløb tilstrækkelige til Likvidation. 1880, S. 96.

13 Januar 1880. En Sømand anseet efter Søfartsl.s §§ 114, 115

og 111 e. Sp., om Tilt. havde været paa en „særskilt Post“, af Majoriteten besvaret bekræftende. S. 552.

24 Januar 1880. Thingsvidne i Søretssag kan optages ved ordinær Ret. En Sømand, der havde forladt Fartøiet, tiltalt for at have rømt fra Fartøiet, men efter Omstændighederne frifunden. S. 593.

30 Marts 1880. En Sømand for Forbrydelse mod Søfartsl.s §§ 114 og 115 og for Forbr. mod Krll.s 21—1 og 23—17 anseet med 30 Dages Vand og Brød. S. 596.

17 April 1880. Sammenstød mellem Skibe under Forhold, der medførte, at hvert maatte bære sin Skade. S. 529.

8 Mai 1880. Sp. om Skippers og Fartøis Bevisbyrde og Ansvarspligt ved Udlækning af flydende Varer. S. 506.

20 Mai 1880. Antaget, at i Søretssager særskilt Overskjøn kan optages uden dog at tillægges et Overskjøns almindelige Virkning. Et Rederi, der negtede at betale Bugsering under Angivelse af, at Bugserdampskibet havde begyndt Bugseringen forsent og unødigen anløbet en Mellemhavn, efter Omstændighederne dømt til at betale og ilagt Sagens Omkostninger. S. 423.

21 Mai 1880. Antaget, at Dampskib ligesaavel som Seilskib har Krav paa Bjergeløn. Da Skjøn ikke var afsagt ved Søretten, vægrede Høiesteret sig, uagtet rette af Parterne paastodes, for at give Skjøn og afsagde kun Dom for Dampskibets Berettigelse til Bjergeløn. S. 427.

2 Juni 1880. Sp. om, hvorvidt Assurancesummen uden videre træder i en pantsat Gjenstands Sted, berøres uden at dog bindende Præjudikat afgives. S. 483.

3 Juni 1880. Sp., om der forelaa et Tilfælde af Dobbeltforsikring eller om en ny Assurance efter Aftale havde afløst den ældre, besvaret til Gunst for den sidste Mening. S. 433.

3 Oktbr. 1880. En Assuranceforening i Henhold den almindelige Plans § 52 frifunden for at betale den Del af et Havari, der var forvoldt ved ældre Feil, samt den Kvotadel af fælles Udgifter, der efter dispachemæssigt Opgjør faldt paa den nævnte Del af Havariet. S. 620.

12 Oktbr. 1880. Spørgsmaalet om Skipperens Bevisbyrde med Hensyn til Lækage af flydende Varer, berøres uden at løses, idet de i Tilfældet foreliggende Bevisligheder i ethvert Fald talte mod Skipperen. S. 696.

2 Novbr. 1880. Opstaaet Borgerkrig antaget at gaa ind under det i Søfartsl.s § 51 brugte Udtryk: „Udbrud af Krig“. Sp. om Forstaaelsen af dette Udtryk, særlig i Anvendelsen paa Borgerkrige. S. 782.

Sd. 5 Mai 1870. Praktisk vigtigt Sp. om Følgen ligeoverfor en Varemodtager, hvis Vare har lidt Søskade, af at en Skipper undlader ved Besigtigelse efter Ankomst i Havn at sikre sig Bevis for Stuvningens Forsvarlighed. 1871, S. 164.

Sd. 30 Juli 1870. Sp. om en Fragtkontrakt, angaaende Forsel af Varer mellem indenlandske Steder, naar Fartøiet ikke helt befragtes, og ingen særlig Bestemmelse er truffen, er saaledes at forstaa, at Fragtemanden er pligtig at gaa direkte til Bestemmelsesstedet, eller om han kan anløbe mellemliggende Steder. 1871, S. 639.

Od. 21 Juli 1873. Antaget, at Sp. om uberettiget Lodsning hører under Søret. S. 596.

Sd. 31 August 1876. Antaget, at Skipperen efter Søfartsloven har Bevisbyrden for, at Lækage af flydende Varer er forvoldt ved Hændelse, men at Bevisbyrden vendes om, naar Konnossementet indeholder Klausulen: „Fri for Lækage". S. 825.

Notits. Engelske Høiesteretsdomme angaaende Certepartier. 1878, S. 189.

Afh. Bemærkninger om Bevisbyrden i de af Søfartslovens § 65 omhandlede Tilfælde. 1880, S. 673.

Thinglæsning.

4 Febr. 1871. Sp. om manglende Thinglæsning infirmerer en Udstiftning afholdt 1810—11. Sp. om Virkningen af, at et Hjemmels-Dokument var thinglæst uden Anmærkning, og under Ventilation derom Udtalelser om, hvad der kan ventes at kunne sees af Adkomstbøgerne og saaledes paaregnes anmærket paa thinglæste Dokumenter. S. 236.

27 Septbr. 1871. Sp. om Pantebrev i Skib paa Stabelen skal thinglæses ved Værftets Jurisdiktion eller ved Udstederens personlige Værnething. Sp. om Sameiere i et Skib efter Omstændighederne skulde ansees at danne et eget Interessentskab med særskilt Værnething som saadant. S. 697.

7 Oktbr. 1871. Panteret i et Skib efter Obligation, der var thinglæst ved Debitors personlige Værnething, anseet bortfalden ved hans Flytning til en anden Jurisdiktion, uagtet dette oprindelig var Kreditor uafvidende og han strax, han derom blev vidende, traf Foranstaltning til ny Thinglæsning ved hans nye Værnething. Sp. om Debitors Konkursbo herpaa kunde bygge nogen Frifindelsespaastand. Konkurs anseet indtraadt ved Begjæringens Indleveren til Skifteretten og Forholdet til samme Dag skeet Thinglæsning af Pantebrevet bedømt efter Klokkeslettet. S. 708.

20 Decbr. 1871. En Exekutionsforretning i en fast Eiendom, paa hvilken Debitor manglede thinglæst Hjemmel, som heller ikke han, men Andre senere erholdt, anseet ikke at medføre nogen reel Ret uagtet behørig Thinglæsning. 1872, S. 65.

6 Marts 1872. Sp. om ved Bestemmelsen af Prioritetsordenen mellem en Pantobligation og en Exekution, der begge vare thinglæste, før den Person, der havde udstedt Pantobligationen, og hos hvem der var gjort Exekution, havde faaet thinglæst Hjemmel paa vedkommende Eiendom, begge Hæftelsers Retskraft skulde regnes fra Skjødets Thinglæsning eller fra vedkommende Hæftelsesdokumenters Thinglæsning. S. 284.

15 Marts 1872. Sp. om Forligsmægling og Udsigelse i en Odelsløsningssag rettelig var anstillet med den, som efter Kjøbekontrakt var Eier og Besidder, eller om en Person, der senere fik thinglæst Hjemmel paa Eiendommen, kunde høres med det Anbringende, at han paa de nævnte Tider, trods Kjøbekontraktens Lydelse, var den sande Eier og Besidder. S. 361.

20 Marts 1872. Sp. om en Arrest var bortfalden ved manglende Thinglæsning. S. 365.

30 Mai 1872. Sp. om et Firma, der indehavdes af en enkelt Per-

son, men betegnedes som bestaaende af flere Medlemmer, skulde betragtes som bosat der, hvor Firmaet drev sine Forretninger, eller der, hvor Indehaveren var bosat. S. 532.
7 Mai 1873. Under Voteringen udtalt den Mening, at en usædvanlig byrdefuld Husmandskontrakt for at opretholdes mod senere Panthavere maatte være thinglæst, uden at dog noget bindende Præjudikat herom er givet. S. 505.
27 Oktbr. 1874. En af Kongen med Hjemmel af Lov udstedt Politiforskrift anseet anvendelig paa en Tiltalt, der havde kjendt den, uagtet den endnu ikke var thinglæst inden vedkommende Jurisdiktion. S. 817.
12 Novbr. 1874. Sp. om Nødvendigheden af at thinglæse en ved kgl. Res. stadfæstet Kommunebeslutning vedkommende Bygningsvæsenet, berøres under Voteringen. 1875, S. 7.
Od. 2 August 1871. Antaget, at Præskriptionen af Odelsret til en ved Testamente af en Odelsberettiget til en Fremmed skjænket Gaard løber fra Testators Død og ikke først fra Testamentets Thinglæsning. 1873, S. 645.
Od. 29 Januar 1872. Praktisk vigtigt Sp. om Kaar, betinget af fratrædende Leilænding, men alene thinglæst gjennem den nye Leilændings Bygselbrev, hvorved denne vedtager, at udrede Kaaret, er forpligtende for en ny Eier af Godset. S. 203.
Afh. Om Thinglæsningsdistrikterne og Thinglæsningstiderne paa Landet. 1875, S. 353.

Tilbagekaldelsesret.

20 Januar 1872. Sp. om en Person, der havde solgt en Part i et under Bygning værende Fartøi paa Betingelse, at Kjøbesummen skulde erlægges i Terminer under Bygningen og være fuldt afgjort, naar Skibet kom paa Vandet og befandtes i kontraktmæssig Stand, havde Retentionsret i Fartøiet for Betalingen. S. 123.

Tilbagesøgning (vindicatio).

Bd. 7 Januar 1868. Sp. om den oprindelige Eiers Adgang til fra godtroende Trediemand at vindicere en Løsøregjenstand, som den nævnte Trediemands Hjemmelsmand ved en saakaldet Leiekontrakt havde erholdt Overdragelse paa paa saadanne Vilkaar at Forholdet nærmest maatte opfattes som Kjøb og Salg med tilknyttet pactum reservati dominii. 1871, S. 308.
Notits. Ad Lovbogens 5—6—6. 1871, S. 647.

Tilregnelighed.

29 Novbr. 1871. Sp. om Tilregnelighed hos en Person, der tiltaltes for at have skjældet og forhaanet en Præst under Gudstjenesten. 1872, S. 137.
30 Septbr. 1873. Sp. om en Person kunde ansees utilregnelig paa Grund af Sindssygdom eller Beruselse. S. 844.
20 Marts 1874. Tvivlsomt Sp. om Tilregnelighed i et Tilfælde af Manddrab, forøvet af en i en Tvangsarbeidsanstalt hensiddende Person paa en Opsynsmand ved Anstalten. S. 353.

10 Febr. 1876. Sp. om Tilregnelighed paa Grund af Sindssygdom. S. 310.
16 Januar 1878. Tvivlsomt Sp. i en Drabsag om Tiltaltes Tilregnelighed. S. 313.
5 Marts 1879. Tvivl om Tilregnelighed hos en Tiltalt, der havde mishandlet sin Hustru. S. 253.
10 Juni 1880. Sp. om Tilregnelighed. S. 762.
Od. 13 Marts 1871. Sp. om Tilregnelighed. S. 416.

Tilstaaelse.

4 Mai 1872. En Person, uagtet egen Tilstaaelse om at have hugget over sin Eiendoms Grændser, frifunden for Tyveri paa Grund af Uklarhed om Eiendomsforholdet. S. 441.
2 Septbr. 1872. Mærkeligt Exempel paa, at en Tiltalt har erkjendt Forbrydelser, som hun ialfald tildels maatte antages at være uskyldig i. S. 730.
16 Januar 1875. Tvivlsomt Tilfælde, hvorunder den ene af to for et i Fællig udført Bedrageri Tiltalte tilstaar, medens den anden negter, afgjort uden afgjørende Hensyn til disse Tiltaltes forskjellige processuelle Stilling efter Hensynet til Sagens samtlige Oplysninger. S. 88.
25 Septbr. 1880. En Kvindesperson paa egen Tilstaaelse efter summarisk Behandling dømt efter 18—25 anden Passus, uagtet der var Tvivl, om ikke Tilstaaelsen var afgiven for at skjule, at hun havde bedrevet Utugt med sin Stedfader og var besvangret af ham. S. 772.

Toldvæsen.

10 Decbr. 1870. Sp. om den rette Beregning af en Toldkasserers Procenter. Sp. om Virkningen af, at en for høi Beregning ved Feiltagelse af Revisor var bleven godkjendt og af Finantsdepartementet anvist til Udbetaling. Sp. om Forstaaelsen af Kammeretsordningen Kap. 2 § 18, Frdn. af 31 Decbr. 1742 § 11 og Lovens 3—1—7. 1871, S. 33.
10 Oktbr. 1873. Sp. om et Parti Sukker skulde fortoldes som hvidt eller gult, beroende paa Beviset om Sukkeret var lysnet mellem Under- og Overskjønnet. Antaget, at en Fortolder har Krav paa at faa en Vare fortoldet efter dens Beskaffenhed paa Fortoldningsdagen. S. 723.
6 Septbr. 1880. En Handelsmand for Forbrydelse mod Toldlovens § 161 anseet med 15 Dages Fængsel paa Vand og Brød. S. 638.
Afh. Toldsystemets Udvikling og nærværende Stilling i Frankrig. 1876 S. 513, 529, 561, 593 og 705, — 1877 S. 1 og 769, — 1878 S. 81.

Transport.

13 Mai 1871. Sp. om en Person, der efter eget Opgivende alene havde Transport til Inkassation paa en Fordring, var kompetent Klager i Anledning Forrykkelse af Gods udexekveret for denne Fordring. S. 457.
20 Decbr. 1871. En Kreditor, der havde faaet Transport paa en

Fordring, hvorfor der var gjort Exekution, til Dækkelse i Tilfælde Indgang, anseet berettiget til at disponere over den efter eget bedste Skjøn uden Pligt til i hvert enkelt Tilfælde at indhente Cedentens Bestemmelse. 1872, S. 65.

2 Marts 1872. Sp. om Gyldigheden ligeoverfor et Konkursbo af en Transaktion, hvorved en Person, som under Form af Leie drev Handel med Symaskiner, havde deponeret en Del med forskjellige Kjøbere oprettede saakaldte Leiekontrakter i en Bank under Erkjendelse af at have som det hed i Depositodokumentet — „overdraget Banken sin Ret som Eier og Udleier af disse Maskiner, indtil et sammesteds bevilget Laan var tilbagebetalt". S. 291.

30 Mai 1872. Sp. om en Fordring paa Fangstudbytte af en Hvalfanger var overdraget en Trediemand til Eiendom, eller om Eieren alene obligatorisk havde vedtaget at disponere Beløbet paa en bestemt Maade. Sp. om Overenskomsten i sidste Tilfælde var bindende for Vedkommendes Konkursbo. S. 532.

8 Marts 1873. En skriftlig Kjøbekontrakt er ikke at sætte i Klasse med et Gjældsbrev efter Frdn. 9 Febr. 1798. S. 441.

3 Mai 1873. Antaget, at det som Følge af Panterettens akcessoriske Karakter er ugyldigt at transportere den ved en Exekutionsforretning erhvervede Panteret til en Trediemand, for at tjene til Sikkerhed for en anden Fordring. S. 451.

20 Septbr. 1873. Antaget, at en gift Mand ikke ved en blot paategnet Transport til Hustruen paa Værdipapirer kan stifte et Særeie for denne, og en Livsassurancepolice forsaavidt sat i Klasse med et Gjældsbrev. S. 690.

6 Decbr. 1873. Antaget, at en Inkassator ved en frivillig Auktion, der udbetaler Rekvirenten Auktionsbeløbet før Forfald, uagtet vidende om, at der var Trist om hans Ret til samme, er at betragte som Kjøber af Auktionsfordringerne og maa finde sig i, at Tingenes rette Eiers Indsigelser som forgjæves fremsættes under Auktionen, gjøres gjældende mod ham. 1874, S. 177.

27 Juni 1874. Den Indsigelse mod et Krav paa Prioritet efter Søfartsl.s § 106, at denne § alene giver Fortrinsret for Skipperens egne Udlæg og ei for Udlæg, som han formaar Andre til at gjøre, forkastet, idet Skipperen havde trukket for Beløbet og udtrykkelig transporteret sin Ret til det Hus, som indtalte det. S. 593.

1 Septbr. 1874. En Exekutionsforretning i en fast Eiendom indfries af Debitor, der lader sig give Transport istedetfor Kvittering. Efterat Gaarden er Debitor frasolgt ved Tvangsauktion, transporterer han Exekutionsforretningen til en Trediemand, der kjender Forholdet, og denne sælger nu med Hjemmel af Exekutionen Gaarden ved ny Tvangsauktion. Denne ny Auktion underkjendes derpaa i Appelinstantserne. S. 649.

10 Januar 1877. Antaget, at en „Anvisning" paa et bestemt individualiseret Beløb efter Omstændighederne ikke kunde opretholdes mod et Konkursbo, men blev at sætte i Klasse med en almindelig Anvisning. S. 281.

26 Januar 1877. Tvivlsomt Faktum. Antaget, at en paategnet Transport in blanco paa en Pantobligation giver den, der modtager Obligationen af Eieren, Ret til at udfylde Transporten. S. 157.

26 April 1877. Sp. om en Transport paa en Udhugstkontrakt efter Omstændighederne skulde ansees som en datio in solutum eller

som en Pantsættelse besvaret til Gunst for den første Mening, og Transporthaverens Ret saaledes opretholdt mod en senere Exekutionshaver. S. 426.

15 Mai 1877. Sp. om en Pantobligation, der ved afholdt Tvangsauktion ikke fuldt var dækket, kunde opretholdes i Gyldighed for dens fulde Beløb, ved at dens Eier, der ved Auktionen ogsaa var bleven Pantets Eier, disponerede over den ved Transport for dens fulde Beløb besvaret benegtende. Spørgsmaalet om Virkningen af Konfusion løses ikke. S. 429.

26 Septbr. 1878. En Person, der kjøber en Gaard, udsteder Pantobligation for 3000 Spd. til Sælgeren. Ved Tvangsauktion over Gaarden bliver Sælgeren, da denne ved skadesløs Transport har overdraget Obligationen til Andre, Kjøber for et Bud, der af Obligationens Rest-Paalydende 2,300 Spd. alene dækker 32 Spd., men mod at afgive særskilt Forskrivelse for at Obligationen fremdeles blev heftende som Pant paa Eiendommen. Obligationens Eiere paategne den Erklæring om, at de have frafaldt enhver Ret mod Obligationens Udsteder. Gaardens oprindelige Sælger og Obligationens skadesløse Transportant indtaler nu Restbeløbet hos Udstederen som en løs Gjæld uden at præstere Haandskriftet kvitteret. S. 718.

8 Mai 1880. Sp. om Virkningen ligeoverfor Pantedebitor i Tilfælde af mora af, at Cession har fundet Sted, uden at Debitor derom er underrettet. S. 502.

2 Juni 1880. Antaget, at en Panthaver i Skib ikke kan indtale sammes Assurancesum hos godtroende Tredjemand, der er kommen i berettiget Besiddelse af den. S. 483.

Bd. 10 Decbr. 1867. Sp. om Gyldigheden af en „Anvisning", hvorved en Huseier havde overdraget Husleien til en anden Person indtil denne blev fyldestgjort for et Tilgodehavende. 1876, S. 430.

Od. 27 Marts 1871. Sp. om en Medforpligtets Ret til ved Indfrielse at optræde i vedkommende Fordrings Rettigheder og specielt om Retten til at kræve Transport af Kreditor paa en for Fordringen gjort Exekution. S. 432.

Notits. Tilsnegne Gjæsteretter. 1879, S. 163, 226, 274 og 347.

Traktater og Forhold til fremmede Magter.

Od. 2 Decbr. 1872. Interessante Oplysninger om Grændsetraktaten mellem Norge og Sverige af $\frac{7}{18}$ Oktbr. 1751 og Fortolkning af dens Bestemmelser som efter deres Natur dels folkeretlige dels privatretlige. 1873, S. 773.

Tyende og andre Tjenesteforhold.

13 Januar 1874. En Person, der var fæstet som Maanedskarl under Fisket for maanedlig Løn, men uden Kost og Logis hos Husbonden, ikke anseet som Tjenestetyende, saaat hans ulovlige Fravigen af Tjenesten var strafbar i og for sig. Tiltalte derimod straffet for bedragerskt Forhold, fordi han, efterat have oppebaaret Løn for Maaneden, forlod Tjenesten før Maanedens Forløb. S. 77.

7 Decbr. 1875. Antaget, at en Fabriks Direktion og ikke Fabrikbe-

styreren var ansvarlig for nogle paatalte Lovovertrædelser, uagtet disse tildels var skeet uden Direktionens Paalæg. 1876, S. 209.

24 Juni 1876. Antaget, at en Arbeider ved et Værk ikke behøver særskilt at antages som „fast Arbeider" forat nyde det Beneficium Bergværksl.s § 60 tillægger disse. Antaget, at en Arbeider efter Omstændighederne var at betragte som fast Arbeider og saaledes tilkommende 3 Maaneders Opsigelse. Antaget, at han ikke ved sin Opførsel havde forbrudt Retten til Opsigelse. S. 568.

9 Januar 1877. L. af 17de Mai 1848 eller dens Analogi anseet anvendelig paa faste Bergverksarbeidere. S. 201.

14 April 1877. Antaget, at Tyendelovgivningens Straffebestemmelser ikke kunne anvendes paa en Person, der havde fæstet sig som Rorsmand paa egen Kost ved Vaartorskfiske i Romsdalen, mod at erholde en fast stipuleret Løn og fri Brug af Skindklæder og Søstøvler samt frit Hus under Fisketiden, der skulde vare fra en bestemt Dag og saa længe som det for andre Rorsmænd almindelig var Tilfældet. Tiltalte, der havde oppebaaret Forskud paa Løn uden at tiltræde Tjenesten, derimod anseet efter 21—1. S. 417.

24 April 1877. En Pige, der med Husbondens Tilladelse var reist hjem paa Besøg, men som ei vendte tilbage i Tjenesten, anseet med Bøder „for Forsømmelse af Tjeneste, hvortil hun var lovlig fæstet", men frifunden i alle Retter for Forbrydelse mod 21—1, hvori Aktionsmyndigheden ansaa hende at have gjort sig skyldig ved under de nævnte Forhold ei at have tilbagebetalt modtaget Forskud paa Løn og ei tilbageleveret laante Effekter. S. 422.

10 Mai 1878. En Værksarbeider, der ved Værket havde taget Varer paa Kredit mod at betale dem med optjente Arbeidspenge, straffet for Bedrageri for at have forladt Værket uden at betale. S. 589.

Bd. 21 Septbr. 1878. En Mester antaget berettiget til uden Opsigelse at afskedige en Svend, der gjentagende indfandt sig forsent og beruset til Arbeidet. S. 818.

Bd. 20 Novbr. 1880. Sp. om Virkningen af Sygdomsforfald for en paa 3 Maaneders Opsigelse ansat Bestyrerinde af en Kaabefabrik. S. 824.

Notits. Daglønner eller Haandværkssvend. 1875, S. 604.

Notits. Sag mellem Arbeider og Fabrikant behandlet som Politisag. 1876, S. 96.

Notits. Tyende eller ikke? 1876, S. 255.

Notits. Byretsdom angaaende Opsigelse for en Gaardsgut. 1877, S. 142.

Notits. Misbrug af Hustugtsretten straffet efter Krll.s 15—10. 1877, S. 400.

Tyveri.

19 Novbr. 1870. Sp. om en Række Mælkninger af Fremmedes Kreaturer til Fortæring paa Stedet skulde ansees som flere eller en fortsat Forbrydelse. 1871, S. 46.

23 Novbr. 1870. Sp. om Krll.s 19—3 a eller 19—1. 1871, S. 29.

26 Novbr. 1870. Sp. om et Gevær var laant eller stjaalet. Sp. om Tyveriet i Tilfælde skulde ansees begaaet, før 5 Aars Præskriptionsfristen begyndte at løbe, eller efter dette Tidspunkt. 1871, S. 10.

28 Januar 1871. Sp. om Bemægtigelse af Brændevinsslumper af Tønder og Foustager skulde ansees som Tyveri. S. 249.
4 Febr. 1871. Sp. om Krll.s Kap. 7 § 5 kunde lede til Frifindelse for en Del Tiltalte, der, drevne af en yderligtgaaende Nød, havde hugget tilsalgs i Andenmands Skov for at reise Penge til Fødemidler. S. 193.
18 Febr. 1871. Sp. om Krll.s 19—1 eller 21—14 paa Tilfældet var anvendeligt. S. 297.
23 Febr. 1871. Sp. om Eiendomsret til Tangstrande. Frifindelse for Tyvstiltale paa Grund af antagelig bona fides begrundet i det civilretlige Forholds Uklarhed. S. 233.
1 April 1871. Sp. om Krll.s 19—3 Litr. i eller 19—1 paa Tilfældet var anvendelig. S. 373.
15 April 1871. En Person, der havde sat sig i Besiddelse af Nøglen til en anden Mands Pakbod, rimeligvis i den Hensigt senere der at begaa Indbrud, dømt efter 19—1 for Bemægtigelse af Nøglen. S. 339.
18 April 1871. Sp. om 19—1 eller 19—3 a. S. 383.
20 Mai 1871. Sp. om 19—3 i eller 20—1. S. 489.
1 Juli 1871. Sp. om Bemægtigelse af Øl til Fortæring paa Stedet er Forbrydelse mod 19—1 eller 22—14. S. 547.
12 August 1871. Sp. om Eiendomsret til en Østersbanke. Sp. om bona fides. S. 617.
7 Septbr. 1871. En Fader anseet strafbar efter 5—4 Litr. c, jfr. 19—5 og 5—3 for til Sønnens Sp., om han turde efterkomme en Jordeiers Opfordring om at skyde en Ren, der med flere andre nærmede sig Eierens Jord, der oftere angaves at være beskadiget af forbifarende Rener, svarede, at dette ikke kunde være farligt, da Grundeieren selv vilde bære Ansvaret. Nedskydningen, der ledsagedes af efterfølgende Bemægtigelse af Dyret, anseet som Tyveri. S. 827.
16 Septbr. 1871. Sp. om 21—6, 21—1 eller 19 1 paa Tilfældet var anvendelig. S. 675.
16 Septbr. 1871. Sp. om en Person, der mod Godtgjørelse havde hjulpet Tyvene ved Transporten af Tyvekoster uden dog at have „modtaget, gjemt, kjøbt eller afhændet noget af det Stjaalne", kunde ansees efter 19—6 eller alene efter 5—9, jfr. 19—1. S. 677.
16 Septbr. 1871. Sp. om 21—14 eller 19—1 paa Tilfældet var anvendelig. S. 694
4 Oktbr. 1871. Sp. om Krll.s 21—14 eller 19—1. S. 755.
21 Oktbr. 1871. Sp. om 19—1 eller 22—14 skulde anvendes paa Bemægtigelse af Oretrær til Brændsel. S. 803.
14 Novbr. 1871. Sp om et Tyveri var forsøgt eller fuldbragt. 1872, S. 7.
2 Decbr. 1871. En Person, der havde benyttet en otte Aar gammel Dreng som Redskab til Bemægtigelse af Gulerødder i en Have dømt som Hovedgjerningsmand. Den Omstændighed at Angj. fjernede sig 40—50 Alen fra Gjerningsstedet, førend han fortærede sin Part af Rødderne, antaget at bringe Gjerningen fra 22—14 ind under 19—1. uagtet det Hele passerede in continenti. Sp. om Opbryden af Stængsel skulde antages at have fundet Sted. 1872, S. 126.
17 Febr. 1872. En Person, der i en lang Aarrække ulovlig havde taget Trævirke i en Almenning, som det synes hver Gang for under 12 Skill.s Værdi, anseet efter 19—1, idet Gjerningerne ansaaes som en

sammenhængende Forbrydelse, ikke efter 22—14. Med Hensyn til Anvendelsen af § 2 i Lov af 9 Juni 1866 ansaaes den første Bemægtigelse, uagtet den ikke i og for sig, men alene ved Fortsættelsen gik ind under 19—1 og saaledes blev Gjenstand for stigende Straf i Gjentagelsestilfælde, som den afgjørende. S. 249.

4 Mai 1872. En Person, uagtet egen Tilstaaelse om at have hugget over sin Eiendoms Grændser, frifunden for Tyveri paa Grund af Uklarhed om Eiendomsforholdet. Sp. om 3—4 var anvendelig. S. 441.

8 Juni 1872. Bemægtigelse af Østers efter Omstændighederne anseet som Tyveri. S. 515.

29 Juni 1872. Sp. om en Person, der efter Samraad skulde deltage i et Tyveri, hvis nærmere Detailler ikke vare aftalte, men som flygtede, før Gjerningen kom til Udførelse, skulde ansees som delagtig i det Indbrud, som fandt Sted, eller alene i simpelt Tyveri. Sp. om han efter Omstændighederne kunde ansees at havde „bidraget til Forbrydelsen". S. 653.

6 Juli 1872. Sp. om en Nøgel efter Omstændighederne skulde betragtes som den rette eller urette Nøgel til en Dør, og om et begaaet Tyveri skulde ansees som simpelt eller grovt. S. 694.

20 Juli 1872. Sp. om 19—1 eller 19—6 paa Tilfældet var anvendeligt. S. 669.

18 Septbr. 1872. Tyvsdom for ulovlig Hugst under adskillig Tvivl om Eiendomsforholdet og om bona eller mala fides. S. 651.

1 Novbr. 1872. Et Par Fruentimmer, der drevne af haard Nød, havde taget Ved af et Skigjærde i Haab om at kunne ordne Affæren med Eieren, dømte for Tyveri, men indstillede til fuldstændig Benaadning. Krlls 7—5 forgjæves paaberaabt. 1873, S. 45.

21 Januar 1873. Tyveri af Bankobrev i Forbindelse med Brevbrud for at komme i Besiddelse af de indsluttede Penge samt Tyveri af Brev under de i 19—3 c og sidste Passus nævnte Omstændigheder henført under 19—9, kfr. 6—11, ikke under 6—12, idet under første Post Tyveriet betragtedes som Hovedforbrydelsen. S. 283.

25 Januar 1873. Tre Personer, der vare gaaede paa Rangel med en Person, der viste sig i Besiddelse af saa mange Penge, at han ikke kunde antages at have bekommet dem paa ærlig Maade, anseede efter 19—6, da det viste sig, at Vedkommende var kommen i Besiddelse af Pengene ved Tyveri, hvorom dog de for Høiesteret tiltalte ikke kunde ansees overført at have gjort sig nogen Tanke. Herom Dissents og derunder ældre Præjudikater gjennemgaaede. S. 301.

8 Febr. 1873. Sp. om grovt eller simpelt Tyveri. S. 639.

9 Juli 1873. En Person dømt som Tyv i to Instantser for ulovlig Tangskur paa Andenmands Grund, men forsaavidt frifunden i Høiesteret med 4 Stemmer mod 3 paa Grund af Uklarhed om det sædvansmæssige Forhold. S. 649.

2 Septbr. 1873. Domfældelse for Tyveri under Dissents om Tiltaltes bona eller mala fides. S. 634.

21 Oktbr. 1873. Sp. om Bevis for furtiv Hensigt i et Tilfælde, hvor tre Kammerater pantsatte en fjerde Kammerats Busserul for at reise Penge til Drik. Under Voteringen berøres, uden dog at afgjøres, det Sp., om Tyvsstraf vilde været anvendelig, hvis det havde været antageligt, at Pantsættelsen var skeet under et bestemt Forsæt

om at gjenløse Busserullen, saaat ingen Hensigt endeligen at berøve Eieren Eiendomsretten havde været tilstede. S. 833.

22 Oktbr. 1873. Sp. om mala fides hos en Person, der havde kjøbt stjaalne Koster, afgjort imod hende, uagtet hun selv havde anmeldt Forholdet for Politiet. Grændsen mellem grovt og simpelt Tyveri bestemt under Dissents om Betydningen af tidligere Præjudikater. S. 801.

13 Januar 1874. Sp. om det efter Omstændighederne skulde præsumeres, at tvende Rensdyr, som de Tiltalte havde bemægtiget sig, og til hvilke ingen Eier havde meldt sig, vare Tamren eller Vildren, afgjort i den strengere Retning. S. 185.

24 Januar 1874. En for Tyveri Tiltalt frifunden, uagtet meget stærke Indicier mod ham, fordi Bestjaalnes Tilhjemlingsed eller tilsvarende Eiendomsbevis manglede. S. 289.

24 Januar 1874. En Person, der uden bevist Samraad bestjal en Person, som to andre holdt fast i den Hensigt at bestjæle ham, dømt efter 19—3 i. S. 292.

3 Febr. 1874. Sp. om en Person, der pantsætter en Andens Effekter kan antages at handle i tyvagtig Hensigt, naar det godtgjøres at have været hans Hensigt for egne Midler at indløse dem, berøres uden at afgjøres. S. 332.

7 Marts 1874. En Vagtmester ved Arsenalet ikke henført under § 145 i den militære Straffelov. Angiveren fældet som Hæler. S. 383.

17 August 1874. Sp. om 19—1 eller 22—14 var anvendelig paa en Person, der skar Baandene over paa en Tønde, der henlaa paa en aaben Brygge og deraf udtog et Par Sild til 2 Skillings Værdi som han fortærede paa Stedet, afgjort til Gunst for det første Lovsted. S. 659.

22 Septbr. 1874. En Person, der efter Eierens Anmodning ledte efter en tabt Gjenstand og som efter at have fundet den underslog den, anseet efter 21—14, ikke efter 19—1. S. 702.

5 Decbr. 1874. En forhen uberygtet Enke af borgerlig Stand tiltalt, og under stærk Tvivl om Bevisets Tilstrækkelighed, i alle Instantser dømt som Tyv for at have paa en Kirkegaard taget en Aflægger af en Potteplante. 1875, S. 45.

19 Januar 1875. Sp. om en Sommerfrak til 2 Spd.'s Værdi skulde ansees som en „Gjenstand af ringe Værdi" efter Lov af 9 Juni 1866. S. 95.

10 Marts 1875. Sp., om det var Bedrageri eller Tyveri, under falsk Foregivende af at være Eier, at tilvende sig Faar, der fra de fælles Fjeldgræsgange vare komne paa Vildspor og ned til fremmede Gaarde i Dalen. Sp. om det var grovt eller simpelt Tyveri paa den nævnte Maade at bemægtige sig et Faar, der græssede under Tilsyn paa den fremmede Gaards Bø. S. 214.

29 Mai 1875. En Matros, der til Rømning benyttede sig af Skibsbaaden, som han derpaa lod drive tilsøs, anseet for Tyveri. S. 583.

6 Septbr. 1875. Tvivlsomt Sp., om en Person ved Bytte eller Tyveri var kommen i Besiddelse af et Uhr, afgjort under Dissents i Favør af den strengere Mening. S. 601.

6 Septbr. 1875. Tyveri, begaaet i en Slags halv Drukkenskab, men dog ikke i egentlig sandsesløs Tilstand. Sp. om Tyveriet var fuldbyrdet eller kun forsøgt. Sp. om Strafudmaalingen. S. 625.

19 Oktbr. 1875. En Tyvsdom, afsagt efter L. af 20 Aug. 1842,

sat ud af Betragtning ved Bedømmelsen af et Tyveri, begaaet under L. af 3 Juni 1874. dens Herredømme, fordi den ældre Forbrydelse efter den nye Lov ikke vilde være at anse som Tyveri. S. 831.

20 Decbr. 1875. Besynderligt Tilfælde af enten Tyveri eller Bedrageri begaaet mod en Hæler eller Delagtighed med denne i Tyvsforbrydelse mod den sande Eier af den stjaalne Gjenstand. 1876, S. 230.

2 Febr. 1876. En Strafarbeidsdom for Tyveri, hvis Exekution allerede var paabegyndt, paaanket til Høiesteret, fordi det opdagedes, at Domfældte tidligere flere Gange havde været tyvsdømt, uagtet disse tidligere Domme ikke vare egnede til at bringe ham paa stigende Straf, da 10 Aar laa imellem dem og den nye Forbrydelse. Høiesteret skjærper Straffen. En anden Tiltalt, der ved de underordnede Retter var ilagt 1 Aars Strafarbeide, opdages, efterat have udstaaet de 8 Maaneder, at have været under 15 Aar, da Tyverierne bleve begaaede. Efterat Sagen er paaanket til Høiesteret, frifindes han der for yderligere Straf, end den allerede udstaaede. Efter Omstændighederne antaget, at en Bemægtigelse af Baad var almindeligt Tyveri og ikke Brugstyveri. Tvivlsomt Bevis for en Persons Delagtighed i Tyveri befundet fyldestgjørende i alle Instantser. S. 283.

10 Febr. 1876. En Person under Dissents dømt for Rentyveri. S. 307.

10 Febr. 1876. Sp. om 5 Ren efter Omstændighederne skulde ansees for Efterstandere eller ikke. Sp. om de Fastboendes Ret ligeoverfor Efterstandere. Sp., om 19—3 eller 21—14 paa Tilfældet var anvendelig. S. 310.

7 Marts 1876. Særdeles tvivlsom Tyvssag endt med Frifindelse i alle Instantser. S. 353.

22 Marts 1876. Sp. om grovt eller simpelt Tyveri afgjort til Gunst for den sidste Mening. S. 395.

25 Marts 1876. En Person, der bemægtigede sig en Sølvspecie, som en anden i hans Nærværelse mistede, anseet efter 19—1. S. 468.

22 April 1876. En Person, der havde stjaalet Stene af Rækværket paa en offentlig Bro, i Høiesteret anseet efter 19—1, medens han i de underordnede Instantser havde været anseet baade efter dette Lovsted og efter 23—11. S. 462.

16 Septbr. 1876. Endel Skoltefinner, der paa russisk Grund havde fældet norsk Ren, der vistnok vare Eierne frakomne, men dog ikke anderledes, end at Eierne efter Sagens Oplysninger havde let Anledning til at faa dem igjen ved Eftersøgning, fældede efter 19—3 b. De Tiltaltes Paastand om at have handlet saaledes af Nød ikke antaget at kunne høres, da de havde andre Rener, og Høiesteret ikke fandt, at den Omstændighed, at dette var deres Kjørerener, kunde komme i Betragtning som afgjørende Grund mod først at slagte disse. S. 746.

23 Septbr. 1876. Krll.s 19—3 e anvendt. S. 648.

28 Septbr. 1876. Sp., om en Række af Besvigelser, foretagne af et Møllerpersonale mod Mølleeieren, efter de Angj.s Stilling i Møllen var at anse efter 19—1 eller efter det 21de Kapitel, besvaret til Gunst for den første Mening. S. 652.

4 Novbr. 1876. En Person, der satte sig i Besiddelse af et Uhr, som han fandt gjemt paa Lokum i den Gaard han boede, hvilket Uhr senere oplystes at være stjaalet i en anden Gaard og af Tyven henlagt,

hvor det fandtes, anseet efter 19—6. Den Omstændighed, at den første Tyv var den andens Broder, ikke anseet at kunne bringe den sidste ind under 27—3 sidste Passus. S. 760.

25 Novbr. 1876. Sp. om det var Bedrageri eller Tyveri under falsk Foregivende at tilvende sig et Faar, der fra de fælles Græsgange var indkommet til en fremmed Gaard, efter Omstændighederne besvaret til Gunst for den sidste Mening. 1877, S. 97.

16 Januar 1877. En Person i de underordnede Instantser for Bemægtigelse af en Frak anseet for grovt Tyveri, men i Høiesteret for samme Bemægtigelse anseet for Indbrud og simpelt Tyveri, fordi det ved Indbrudet tilsigtede grove Tyveri hindredes, da Frakken ei fandtes i det Rum, hvor Tiltalte ved Indbrudet kom ind, men senere toges i et andet Rum, hvor Tiltalte, efter allerede at have opgivet Haabet om at faa fat i Frakken, senere paa lovlig Maade kom ind fra det Rum, hvori han var brudt ind. S. 220.

21. Febr. 1877. Tvivlsomt Sp. om en Person havde været delagtig i et Tyveri. Den Omstændighed, at han oprindelig havde vedtaget en fældende Underretsdom, anseet som et Indicium mod ham. S. 332.

14 April 1877. Dissents i Høiesteret, om hvorvidt en ung Forbryder for Forbrydelse mod 19—6 skulde slippe med Advarsel og Formaning eller ansees med Fængsel paa sædvanlig Fangekost. Majoritet for den strengere Mening. S. 449.

12 Mai 1877. Sp. om 19—1 eller 21—14 besvaret til Gunst for det første Lovsted. S. 515.

12 Mai 1877. Antaget, at en Person, der i Under- og Overret var frifunden for Forbrydelse mod 19—1, jfr. 5—3, men dømt for Forbrydelse mod 19—1, jfr. 5—9, uden Hensyn til at Appellen alene var skeet efter Tiltaltes Begjær, i Høiesteret kunde ansees efter den strengere Mening. S. 518.

2 Juni 1877. En Person, der mod Kjøbmandens Protest medtog kjøbte Varer uden at betale dem kontant, som Forudsætning var, anseet som Tyv. S. 606.

17 Juli 1877. Mærkning af Faar i fælles Havnegang anseet som fuldbragt Bemægtigelse. S. 668.

17 Juli 1877. Sp. om Anvendelse af 19—6 eller 19—3 a under Dissents afgjort til Gunst for den første Mening. Frifindelse i en Post paa Grund af manglende Eiendomsbevis. S. 680.

27 Juli 1877. Sp. om simpelt Tyveri eller Røveri af Underret og Overret besvaret til Gunst for den første, af Høiesteret til Gunst for den sidste Mening. S. 645

6 Oktbr. 1877. Sp. om 27—3 andet Punktum kunde komme en Person tilgode, der ansaaes efter 19—6, jfr. 19—3, besvaret bekræftende. S. 781.

16 Oktbr. 1877. Sp. om 19—1 eller 19—6 afgjort til Gunst for det sidste Lovsted. Domfældelse for Forbrydelse mod 19—6 udelukker ikke Appelinstantserne fra at anvende 19—1. S. 825

27 Oktbr. 1877. Sp. om Anvendelse af 6—8 anden Passus, paa en Dreng, der endnu ikke havde fyldt sit 11te Aar, og som havde stjaalet en Portemonnaie med 17 à 18 Skilling fra en 12 Aar gammel Pige. 1878, S. 14.

6 Novbr. 1877. Særdeles tvivlsomt Sp., om 13 Tyverier af Bankobreve vare overførte en Postbetjent, med 4 Stemmer mod 4 af Høiesteret afgjort i frifindende Retning. 1878, S. 17.

7 Novbr. 1877. En Person, der tvende Gange havde flyttet Skjelsten og gjentagende slaaet ind paa Naboens Mark, anseet efter 21—11 og 19—1, jfr. 6—11. 1878, S. 107.

20 Decbr. 1877. Tømmer, der henlaa opstablet paa Andenmands Grund, anseet at være i Tømmerets Eiers, ikke i Gaardens Eiers Besiddelse. Sp. om bona eller mala fides. Spørgsmaalet om Virkningen af mala fides superveniens berøres, uden at løses. En Værdi af 1 Kr. 60 paa det Stjaalne antaget at kunne bringe Gjerningen ind under Slutningsbestemmelsen i den reviderede Kriminallovs 19—1. 1878, S. 264.

4 April 1878. Et Postbud, der kastede en Del af ham ikke besørgede Breve i Vandet for at tilintetgjøre dem, anseet efter 19—3 c. S. 465.

2 Septbr. 1878. En Person, der havde kvistet Almeløv til Kreaturfoder i Naboers Skov, anseet for Tyveri. S. 722.

5 Septbr. 1878. Særdeles tvivlsom Tyvssag afgjort i frifindende Retning med 4 Stemmer mod 3. S. 664.

14 Septbr. 1878. En Tjenestepige tiltalt for Tyveri af en Madmoderen tilhørende Kogebog samt for Bemægtigelse af Parafinolie, som hun dog havde benyttet i Huset, herfor dømt som Tyv i to Instantser, men enstemmig frifunden i Høiesteret. Udtalelser af Førstvoterende om Subsumtionen med Hensyn til mindre Tilfælde af Utroskab fra Tyendes Side med Fornødenhedsartikler, som Husbondsfolkene have at forsyne Tyendet med. S. 683.

21 Septbr. 1878. En Husmand, der skulde have „Affaldsved" til Gjærdefang i Husbondens Skov, men hug ca. 10 smaa, friske Furutræer af ca. 10 Øres Værdi pr. Styk, dømt efter 19—1, men Undtagelsesbestemmelsen i §'ens sidste Passus antaget at maatte komme ham tilgode, hvorfor han alene ansaaes med 10 Kroners Bøder til Statskassen. S. 716.

26 Oktbr. 1878. Tyveri af Ren paa Marken. S. 834.

23 Novbr. 1878. Tvivlsomt Sp. om tyvagtig Hensigt besvaret til Gunst for den mildere Mening. 1879, S. 21.

14 Januar 1879. En Sømand, der havde tilføiet sin Skipper et Knivstik og gjort sig skyldig i Tyveri, anseet med 20 Dages Vand og Brød, idet Skipperens respektnedbrydende Forhold toges i Betragtning. S. 117.

14 Januar 1879. Sp. om Bevis for Tyveri. S. 121.

18 Januar 1879. Tvivlsomt Sp. om Tyvshensigt var tilstede. S. 125.

18 Januar 1879. En Person under megen Tvivl om, hvorvidt hans mala fides var bevist, med 5 mod 2 Stemmer dømt som Tyv for Hugst udenfor sin Plads-Grændse. S. 213.

25 Januar 1879. Sp. om Præsumtionen, naar en Person findes i Besiddelse af stjaalne Koster, skal være for, at Besiddelsen er egennyttig eller ikke, med 4 mod 3 Stemmer afgjort til Gunst for den sidste Mening. S. 210.

1 Febr. 1879. Huggen af Løv til Kreaturfoder anseet efter 19—1. S. 229.

26 Febr. 1879. Sp. om 19—1 eller 21—13. S. 373.

15 April 1879. En for Skovtyveri tiltalt Person frifunden, fordi han efter Omstændighederne ikke ansaaes at have indseet Gjerningens forbryderske Beskaffenhed. S. 457.

20 Mai 1879. En Person, der stjal en Kontrabog med en Bank,

udtog endel af Beløbet, udviskede Anførselen herom og lagde Kontrabogen tilbage paa dens Plads, anseet alene for Tyveri, idet Udviskningen efter Omstændighederne ikke betragtedes som nogen særskilt Forbrydelse. S. 669.

20 Juni 1879. Sp. om en Postaabner for Brevbrud skulde ansees efter 24—26 jfr. 32 eller 19—3. Kumulation anvendt efter 6—12. S. 768.

10 Septbr. 1879. Sp., om der forelaa et Tyveri af Bankobreve eller alene grov Skjødesløshed fra en Postbetjents Side, besvaret til Gunst for den mildere Mening i Underret og Overret, men i Høiesteret med 4 Stemmer mod 3 til Gunst for den strengere. S. 653.

15 Novbr. 1879. Sp. om en „Bod" i Krll.s 19 Kapitels Forstand skulde regnes for et Hus. 1880, S. 170.

22 Novbr. 1879. En Person, der var sat under Tiltale for „uhjemlet Besiddelse" af en Ring, dømtes i Overretten og Høiesteret for Tyveri. 1880, S. 190.

13 Decbr. 1879. To Personer, der vare tiltalte for Skovtyveri, frifundne paa Grund af Uklarhed om Eiendomsforholdene. 1880, S. 225.

25 Febr. 1880. En Person paa Indicier dømt for Indbrudstyveri. S. 311.

10 Marts 1880. En Person dømt for Indbrudstyveri paa Indicier og uden Dissents. S. 321.

10 April 1880. Sp. om Brugstyveri eller almindeligt Tyveri. S. 569.

13 April 1880. Sp. om en Bod, hvori Tyveri var begaaet, var at sætte i Klasse med et Værelse, og Tyveriet saaledes grovt, eller alene med et Skab, efter Omstændighederne besvaret til Gunst for den første Mening. S. 605.

12 Mai 1880. En Person paa Grund af antagelig bona fides frifunden for Tyvstiltale for forøvet Skovhugst til Husbehov, idet Eiendomsspørgsmaalet lodes uløst. S. 440.

22 Mai 1880. En Person under Dissents dømt for Rentyveri paa Vidnesbyrd af en straffældt Person og en uedfæstet Deponent, idet væsentligt Hensyn toges til Samstemmigheden i Detaillerne i disse Personers Prov. S. 815.

2 Juni 1880. Tvivlsomt Tyvsbevis. Fældelse i Under- og Overret, Frifindelse i Høiesteret. S. 577.

2 Juni 1880. En Person anseet med Tyvsstraf for fra en ham ved Tvangsauktion frasolgt Gaard at have medtaget en Blæsebælg og en Boremaskine samt for at have bortbyttet en Komfür med en mindre værdifuld. Det antoges efter Omstændighederne, at Blæsebælgen og Boremaskinen, der vare nagelfaste, vare indbefattede under den Exekution over den faste Eiendom, der laa til Grund for Auktionen. S. 583.

10 Juni 1880. En Person under Dissents dømt paa Indicier for Tyveri. S. 660.

10 Juni 1880. En Person, der fra en indgjerdet Kvæ ligeved beboede Huse havde bemægtiget sig et Lam, anseet efter 19—1. S. 692.

9 Septbr. 1880. En Postbetjent under Dissents dømt efter 19—3 c for Underslaaen af en Del Breve. S. 625.

10 Septbr. 1880. En Person, hvem før fire Gange var overgaaet Tyvsdomme, der begrundede stigende Straf, for et temmelig ubetyde-

ligt Leilighedstyveri under Dissents anseet med 4 Aars Strafarbeide. S. 699.

18 Septbr. 1880. Sp. om 22—18 eller 19—1 var anvendelig paa en Pige, der sammen med en anden havde bemægtiget sig en Baad, besvaret til Gunst for den strengere Mening. Sp. om Beføielsen af, at Pigen var holdt arresteret, efter Omstændighederne besvaret bekræftende. S. 769.

23 Septbr. 1880. En Person, der uberettiget havde taget Tang paa anden Mands Tangstrand, frifunden for Straf paa Grund af antagelig god Tro. S. 615.

Bd. 1 Marts 1871. Exempel paa, at en Person, mod hvem der havdes saa stærke Indicier paa, at hun havde begaaet et Tyveri, at hun rimeligvis var bleven dømt, har ført et fuldstændigt alibi Bevis og er bleven frifunden paa dette. S. 454.

Od. 6 Febr. 1871. Sp. om en Nøgel skulde ansees for en „falsk" eller en „ret" Nøgel og deraf afhængigt Sp. om et Tyveri gik ind under 19—3 a eller ikke. S. 419.

Notits. Tyveri af Renkalve paa Marken anseet som grovt Tyveri. 1871, S. 759.

Notits. Sp. om en Bemægtigelse var foretagen i Tyvshensigt eller ikke. 1872, S. 518.

Notits. Angaaende Bevis for, naar Tyvsstraf er udstaaet efter Lov af 9 Juni 1866 § 2. 1874, S. 255.

Uagtsomhed.

3 Decbr. 1870. En Person for at have røgt Tobak paa ildsfarligt Sted dømt til 4 Dages Fængsel paa Vand og Brød, men tildels paa Grund af den nyere Lovgivnings mildere Anskuelse af Uagtsomhedsforseelser indstillet til Benaadning med en Bod af 5 Spd. 1871, S. 13.

2 Septbr. 1871. En Person, der ved at glemme en saakaldet Sikkerhedslygte med brændende Lys igjen paa en Pakbod havde forvoldt Ildsvaade, anseet efter Krll.s 23—20. Sp. om Skaden skulde ansees „særdeles stor". S. 633.

21 Oktbr. 1871. Sp. om Ansvar efter Krll.s 14—26 for en Dampskibsfører, der ved Overseilen af en Baad havde forvoldt et Menneskes Død. S. 781.

11 April 1872. Tvivlsomt Sp. om Strafansvar efter 14—26 for ved Overseilen af en Baad at have forvoldt et Menneskes Død. S. 429.

23 Oktbr. 1872. Tvivlsomt Sp., om Tiltalte eller En, der var i Følge med ham, havde forvoldt en i en Kjælder opstaaet Ildsvaade. Antaget, at Brug af bart Lys og Fyrstikker i Kjælder, hvor der henlaa brændbare Sager, ikke i og for sig var strafbar. S. 836.

13 Januar 1874. To Personer, der havde undladt at hjælpe en overstadig drukken Kammerat fra Baaden og hjem, straffede for uagtsomt Manddrab, idet denne Person i sin hjælpeløse Tilstand faldt ud over Bryggen og druknede. S. 121.

13 Januar 1874. En Pige, der havde ligget sit uægte Barn ihjel, med 4 Stemmer mod 3, der stemte for Straf efter 14—26, frifunden for Justitiens Tiltale. S. 209.

24 Febr. 1874. En Person, der var i Nødværgestilfælde, for i sit

Nødværge at have gaaet videre end fornødent og derved forvoldt en Andens Død, dømt for uagtsomt Manddrab. S. 310.

31 Oktbr. 1874. Antaget, at det ikke kan regnes en Dampskibsfører tillast som grov Skjødesløshed, at han bruger Kjendtmand istedenfor examineret Lods, at han ikke kjender den hele Rute saa nøie, at han overalt selv kan kontrollere Kjendtmanden, og at han, hvor han ei er kjendt, undlader at gribe ind i Kjendtmandens Kommando, hvor ikke aabenbart Feilgreb begaaes. Antaget, at det efter Omstændighederne ikke kunde tilregnes Skibsføreren som nogen strafbar Uagtsomhed at have antaget en Kjendtmand, ved hvis Feil Fartøiets Forlis forvoldtes. S. 838.

17 April 1875. Sp. om en Lods, der under Lodsningen, med Kapteinens Vidende, var gaaet nedenunder for at spise uden at varsko om en Flu, som Fartøiet senere stødte paa, skulde ansees at have gjort sig skyldig i grov Uagtsomhed, besvaret bekræftende. S. 358.

17 Septbr. 1875. En Person dømt efter 14—26 for Overskridelse af Nødværgeret. S. 629.

11 Januar 1876. En Styrmand dømt for uagtsomt Manddrab, for at have forsømt pligtmæssigt Tilsyn med en Surring af to Kjættinger, ved hvis Bristen et Menneskes Død forvoldtes. S. 241.

15 Januar 1876. En Strafanstaltsbestyrer og en Strafanstaltslæge tiltalte, for ved en i 42 Minutter fortsat Oversprøitning med koldt Vand at have forvoldt en Fanges Død, men begge frifundne, fordi det ikke antoges, at nogen tilregnelig Uforsigtighed kunde lægges nogen af dem tillast. S. 243.

29 Januar 1876. En Mand, der var udsat for Forulempning i Gjerning og Tale af en drukken Person, anseet at være i Nødværgetilfælde, da han med lette Slag og et let Stød søgte at holde ham fra sig, og blev saaledes ikke anseet ansvarlig for den Druknes rimeligvis derved forvoldte Død. S. 278.

7 Marts 1876. Tvivlsomt Sp., om en Person ved tilregnelig Uagtsomhed havde forvoldt en Andens Død, besvaret bekræftende. S. 465.

10 Mai 1876. En Person, der havde ladet et brændende Talglys henstaa længere Tid i et Gangvindu uden Tilsyn, og som antoges derved at have forvoldt Ildsvaade, anseet efter Krll.s 23—20 jfr. 4—2 b. S. 542.

14 Juni 1876. En Person, der gik med aaben Kniv paa et Fartøi, og derved i Mørke kom til at forvolde en anden et livsfarligt Saar, dømt for uagtsomt Manddrab. S. 572.

6 Septbr. 1876. En Person dømt til Minimum af Straf efter 14—8, medens han i Overretten var anseet efter 14—26. S. 621.

9 Septbr. 1876. Sp. om et Dampskib havde vist Uforsigtighed ved Paaseiling af en Baad. S. 632.

30 Septbr. 1876. En Person under tvivlsomme Omstændigheder dømt for uagtsomt Manddrab. S. 666.

21 Oktbr. 1876. En Pige, der havde gaaet paa Høloftet med Lys i en Lygte, hvori det ene Glas var slaaet itu, antoges derved at have forvoldt en ellers uforklarlig Ildsvaade, og ansaaes med Straf efter 23—20. S. 718.

21 Oktbr. 1876. Sp. om et Dampskib havde forvoldt Fiskespilde ved af Uagtsomhed af den grovere Slags at beskadige Nøter, der stængte for Sild, af Høiesteret besvaret bekræftende. S. 721.

23 Marts 1877. Tvivlsomt Sp. om et Sammenstød mellem to Far=

tøier skulde ansees forvoldt ved Uagtsomhed eller alene ved Uheld. S. 389.

14 April 1877. En Person, der havde forvoldt Ildsvaade ved uforsigtig Smeltning af Asfalt, anseet med Fængsel paa Vand og Brød. S. 364.

3 Septbr. 1877. En Pige, der af Uagtsomhed gav et 5 Dage gammelt Barn Hostepulver, der fra Apotheket var udleveret uden Recept, istedenfor Barnepulver, og derved forvoldte dets Død, anseet efter 14—26. S. 689.

15 Febr. 1879. Tvende unge Mennesker, der ved Uforsigtighed havde sat Ild paa et usædvanlig gammelt Egetræ, anseede efter 23—20 jfr. 4—1. S. 245.

29 Marts 1879. Sp. om Ildsvaade var forvoldt ved Uforsigtighed, og om denne Uforsigtighed i Tilfælde havde været grov. S. 383.

19 April 1879. Særdeles tvivlsomt Spørgsmaal om Bevisets Tilstrækkelighed i et Tilfælde, hvor en Møllerdreng sigtedes for ved Uagtsomhed at have foraarsaget Ildebrand i Møllen. Høiesteret antog Ilden at være opstaaet ved Selvantændelse og fandt det ikke bevist, at Tiltalte ved uagtsomt Forhold havde forvoldt denne. Derimod antoges det tvivlsomt, om ikke enhver Udbredelse af Ilden kunde have været hindret, hvis Tiltalte havde udvist tilbørlig Agtsomhed. S. 461.

Udlændinge.

21 Oktbr. 1871. Sp. om en svensk Person af Arbeidsklassen efter noget over et halvt Aars Ophold her skulde ansees som Indlænding. S. 789.

5 April 1873. Sp. om Edsaflæggelsesforum for en Udlænding. S. 365

23 Oktbr. 1873. Antaget, at den Omstændighed, at en her bosiddende Mand var fremmed Undersaat, ikke i og for sig befriede ham for her i Landet at betale Skat af sin hele Formue og Indtægt, altsaa ogsaa af den Del, som befandt sig paa hans Hjemsted. Tvivlsomt Sp. om en Udlændings Ophold her i Landet skulde ansees som midlertidigt eller fast. S. 769.

23 Septbr. 1876. Uklart Sp., om en Person efter Omstændighederne var at anse som norsk eller russisk Undersaat, besvaret til Gunst for den første Mening. S. 648.

21 Novbr. 1876. Sp. om tvende udvandrede, men efter kort Tids Forløb tilbagevendte Personer, skulde ansees i Mellemtiden ikke at være norske Undersaatter, efter Omstændighederne besvaret bekræftende. Delvis Afvisning paa Grund af at kgl. Res. ikke var erhvervet overensstemmende med Krll.s Kap. 1 § 2. 1877, S. 66.

1 Marts 1877. Tvivlsomt Sp. om Plakaten af 19 April 1805 efter Omstændighederne var anvendelig, besvaret bekræftende. S. 286.

20 Septbr. 1877. Sp. om Anvendeligheden af Plakat af 19 April 1805. S. 715.

5 Juni 1878. En Udlænding, uagtet idømt Strafarbeide, ikke dømt til at udføres af Riget, fordi hans Hjemsted ikke kjendtes. S. 624.

Bd. 22 Decbr. 1877. Sp. om en Person var norsk Borger. 1878, S. 814.

Ulovlig Brug af andres Eiendom.

2 Februar 1876. Bemægtigelse af en Baad efter Omstændighederne anseet som almindeligt Tyveri, og ikke som Brugstyveri. S. 283.
10 April 1880. Sp. om Brugstyveri eller almindeligt Tyveri. S. 569.
18 Septbr. 1880. Sp. om 22—18 eller 19—1 var anvendelig paa en Pige, der sammen med en anden havde bemægtiget sig en Baad, besvaret til Gunst for den strengere Mening. S. 769.

Umyndige og Værger.

12 Oktbr. 1871. Sp. om Amtmanden kunde ansees som summus tutor for umyndige Arvinger med Hensyn til Paatalen af Forrykkelse af Effekterne i et Bo. S. 745.
23 Novbr. 1872. Sp. om Værge for en Umyndig paa dennes Vegne kan frafalde Løsningsret til Jordegods. Antaget, at Værgens Handlemaade i ethvert Fald var ratihaberet af Myndlingen ved dennes næsten 20aarige Taushed. 1873, S. 166.
4 Febr. 1875. Sp. om Amtmanden som et Slags Overværge skulde kunne optræde som Klager paa en Umyndigs Vegne, berøres under Voteringen. S. 148.
31 Mai 1876. Et Overformynderi udlaaner i Januar 1862, i Strid med Forskriften i Udkastanordningens § 6, Umyndiges Midler mod Pant i en Eiendom, der i Januar 1858 var taxeret for 5600 Spd., hvoraf 3000 Spd. for Skoven. I Juli 1863 overflyttedes Midlerne til et andet Overformynderi, der heller ikke iagttager Reglernes nævnte Anordning i § 6 om fornyet Taxation, ligesom det synes som om intet Tilsyn med Pantet fra Værgens Side har fundet Sted. I 1868 sælges Pantet ved en bedre Prioritets Tvangsauktion, med Paahefte af et ligeledes bedre prioriteret Føderaad, for 1400 Spd. Da Rekvirentens Obligation viser sig at udgjøre 2500 istedenfor som i Obligationen til de Umyndige anført 1035 Spd., og at være deponeret til Sikkerhed for 1440 Spd., blev saaledes Intet tilovers for de Umyndige. Pantattesten paa de Umyndiges Obligation var angaaende den bedre prioriterede Obligations Størrelse, uklar. I Anledning dette Faktum anlagde Myndlingerne Sag mod det Overformynderi, der havde indkjøbt Obligationen og mod et senere i dette indtraadt Medlem, der havde udfærdiget Regnskabet for Aaret, men de Indstevnte frifandtes i alle Instantser. S. 531.
18 Mai 1878. Et Svar, afgivet af en Pige, der troede sig umyndig, ved hendes Værge, anseet bindende for hende, uagtet det senere bragtes paa det Rene, at hun havde taget Feil med Hensyn til sin Alder og i Virkeligheden var mindreaarig. S. 585.

Vand-, Elvedrags- og Flødningsvæsen.

31 Mai 1871. Sp. om vedkommende Tømmerdirektion efter Omstændighederne var ansvarlig for den en Bro ved Tømmerflødning og tilstødende Tilfælde paaførte Skade. Spørgsmaalet om Forholdet mellem de kolliderende Rettigheder i et Vasdrag berøres. S. 401.
20 April 1872. Tvivlsomt faktisk Sp. om Virkningen af et Damanlæg for Fiskeri høiere op i Elven. Sp. om de Krav, som efter Omstændighederne kunne stilles til Beviset Styrke. Sp. om et

Damanlæg til Lettelse af Dampbaadfart paa Elv var at sætte i Klasse med en Udøvelse af en med Fiskeretten ligestillet Ret til Elvens Benyttelse, eller om den maatte betragtes paa samme Maade som Vandets Leden af dets rette Løb. Sp. om hvad der kunde ansees som direkte, hvad som indirekte Følge af Damanlægget. S. 489.

6 Juni 1873. Antaget, at den almindelige Ret til Fløtning alene gjælder Fløtning med Vand, der er i sit rette Løb, men at Tilladeligheden af at fløde med opdæmmet Vand beror paa, om derved gjøres Skade. S. 553.

30 Septbr. 1873. Uklart Sp. om det obligatoriske Forhold som maatte være opstaaet mellem to Naboeiendomme ved et i gammel Tid, uden at Bevis kunde skaffes om nogen truffen Aftale, anlagt Komplex af Afløbsrender. Under den herskende Uklarhed skjød Retten Løsningen fra sig og frifandt Indstevnte. Sp. om en Mands Ret til ved Dæmninger at holde Oversvømmelse borte fra sine Jorder, naar han derved leder Vandet i større Mængde end efter Naturens Anvisning ind i Bækkens naturlige sædvanlige Løb, berøres. Tvistens Løsning skydes ogsaa i denne Sagens Del tilside paa Grund af Forholdets Uklarhed og Indstevnte frifindes. S. 713.

12 Novbr. 1873. En Trælasthandler antagen bunden til for Benyttelsen af en i Vasdraget værende Dam at betale den Afgift, som i sin Tid med Størsteparten af de i Fløtningen interesserede var overenskommet. S. 796.

6 Marts 1875. Antaget, at en Mand, der led Skade af Vand, paafort ham af Gjenbo, ikke kunde kræve Skadeserstatning, fordi han selv havde undladt at benytte simple og billige Forebyggelsesmidler. Antaget, at af forskjellige Eiere af samme Vandfald i Elv, benyttet til Fabrikdrift, den ene efter Omstændighederne maatte finde sig i de Ulemper, som var en Følge af de Andres Benyttelse af Vandet i industrielle Øiemed. S. 209.

18 Novbr. 1875. Forskjellige Udtalelser angaaende det Ansvar, der paahviler den, der har paataget sig at fløde en Tømmersop over et Vand, naar Soppen sprænges og Tømmeret spredes. Herom dog intet Præjudikat. Fløderen, som havde paataget sig at føre det fremmede Tømmer sammen med sit eget for en ganske liden Godtgjørelse, dog in casu frifunden for Erstatning, fordi den tilføiede Skade var bevirket ved en senere indtraadt Begivenhed, for hvilken han ikke var ansvarlig. 1876, S. 161.

21 Juni 1876. Udtalelser om „Mærknings" Betydning. S. 565.

11 Oktbr. 1876. Sp. om en Grundeier havde afgivet Samtykke til, at et til hans Eiendom stødende Vand sænkedes uden at kgl. Res. i Medhold L. af 31 Mai 1848 erhvervedes, besvaret benegtende. Som Følge deraf tilpligtedes den, der havde sænket Vandet, at betale den Anden Erstatning efter Skjøn for den derved forvoldte Skade. Det er formentlig en Følge af Voteringen, at ved Skadeserstatningens Fastsættelse den Nytte, den Skadelidende har havt af Sænkningen, kommer i Anslag mod den Skade, han har lidt. S. 697.

28 Oktbr. 1876. Antaget, at en en fast Eiendom tilliggende Lændseafgift, der ved Kontrakt var fastsat til et fast aarligt Beløb, maatte ansees som en „Herlighed" ved Eiendommen, der efter § 1 i L. 6 Juni 1863 skal tages i Betragtning ved Ansættelse af Skylden. S. 785.

17 Marts 1877. Antaget, at Havnelovens § 16 medfører, at Alt,

hvad der i samme er fastsat med Hensyn til den egentlige Havn, skal gjælde „de i Forbindelse med Havnen staaende Elveløb". S. 401.

4 Mai 1877. En Sagbrugseier tilpligtet at borttage en Dam, der var til Hinder for Laxens Opgang i Elven. S. 437.

6 Oktbr. 1877. En Person, der havde anbragt en Mølledam tvers over en Fiskeelv, sagsøges af Fiskerieierne til at nedrive Dammen, men frifindes i Høiesteret, fordi det ei var oplyst, at Dammen var til Hindring for Fiskeriet. Væsentlig Vægt lagdes i Høiesteret paa den Omstændighed, at Elven ogsaa tidligere benyttedes til industrielle Øiemed, der kom i Strid med Fiskeriinteressen. S. 756.

15 Decbr. 1877. En Række ældre Domme, hvorved Afgift bestemmes for Flødning gjennem Rygene Fos i Nidelven, opretholdte. En mindre fuldkommen Optællingsmaade, end den ved de ældre Domme bestemte, antaget at kunne træde istedenfor denne, fordi en ny indført Flødningsmaade gjorde den ældre Tællingsmaade umulig. Den Omstændighed, at særlige Omkostninger til Tælling herved bortfaldt, antaget at maatte komme dem tilgode som ellers vilde havt at betale Tællingsomkostningerne. 1878, S. 257.

1 Marts 1878. En Sagbrugseier, der for at faa Tømmeret indtaget til sin Sag, slog Bom over en Elv, hvori Fællesflødning fandt Sted, og derved opholdt denne, anseet med Mulkt efter L. af 26 Aug. 1854 § 3. Under Voteringen udtaltes af Førstvoterende uden Modsigelse af de senere Voterende, at Forholdet mellem Sagbrugseieren og Fællesflødningen kunde ordnes af Kongen i Medhold den nævnte Lovs § 5. S. 401.

20 Mai 1879. Efter Omstændighederne antaget, at Tømmereiere havde Ret til at fløde gjennem en Dam bygget i nogle Brugs Interesse. Tømmereierne tilpligtede at betale for Brugen af Dammen efter en ca. 40aarig Praxis og deres Paastand om Betaling efter Skjøn forkastet. S. 386.

24 Mai 1879. Sp. om et Skjøn skulde ansees optaget i Henhold til Fredn. af 17 Oktbr. 1794 § 3 eller § 4. S. 674.

3 Juli 1879. Spørgsmaalet om, hvilke Dimensioner der indgaar under Benævnelsen Bjælker, vakt, men ikke i dets Almindelighed løst. S. 797.

Vei- og Kommunikationsvæsen.

2 Marts 1871. Sp. om Forstaaelsen af en Overenskomst mellem det Offentlige og Kongsbergs Kommune om Vedligeholdelsen af en Del Veie. Sp. om Virkningen i det nævnte Kontraktforhold af, at en det Offentlige paahvilende Hovedvei ved Omlægning gik over til Bygdevei og alene blev at vedligeholde i 4 Alens Bredde. S. 285.

2 Mai 1871. Sp. om Frifindelse for Udeblivelse fra tilsagt Veiarbeide, 1) fordi de Tiltalte allerede skulde have udført Maximum af det Veiarbeide, som efter Veiloven kunde paalægges dem, 2) fordi Veiarbeidet paastodes ei at være fordelt overensstemmende med Forskriften i Veilovens § 34, 3) fordi Arbeide ved nyt Anlæg af Vei var berammet til Vintertiden, medens saadant Arbeide i Veiloven omhandles under det 4de Kapitel, der er overskrevet „Om Sommerarbeide". S. 393.

20 Mai 1871. Sp. om Forstaaelsen af en Sundbevilling og specielt Sp. om Postskyds var at sætte i Klasse med almindelig Skyds eller skulde antages efter sit Væsen forskjellig fra denne. S. 308.

28 Septbr. 1872. Sp. om Ret for en Huseier i By til at kræve Gade, der danner Adkomst til hans Hus, holdt aaben og fri for Belemring med generende Trafik i Anledning af et Jernbaneanlæg. S. 773, kfr. S. 615.
8 Febr. 1873. Fortolkning af § 1 Litr. d i Lov af 12 Aug. 1848 om Jernveie til almindelig Afbenyttelse. S. 321.
21 Oktbr. 1873. Sp. om Forstaaelsen af § 12 i Veiloven af 15 Septbr. 1851. S. 753.
20 Januar 1874. Nogle Grundeiere, der havde opdæmmet Vandet i en Bæk saaledes, at det stod over Hovedveien og gjorde denne nogetnær ufarbar, frifunden for Tiltale, fordi det ikke var bragt paa det Rene, om de ikke civilretlig vare beføiede til saadan Opdæmning. S. 217.
7 April 1874. Tvivlsomt Sp. om, hvorhvidt en Person havde gravet ud paa offentlig Vei. S. 476.
13 Mai 1876. Sp. om Udstrækningen af den „Jernveie" i § 1 Litr. d i L. af 12 Aug. 1848 og § 52 i L. af 6 Juni 1863 tillagte Skattefrihed. S. 499.
18 Novbr. 1876. Sp. om Ihændehaveren af en ikke fuldt indbetalt Aktie i et Jernbaneanlæg, der udførtes af Staten med den hos os forøvrigt sædvanlige Deltagelse fra Kommunens og Privates Side, kunde kræve Udbytte af sine Aktier, før disse var helt indbetalte, efter Omstændighederne besvaret bekræftende. 1877, S. 17.
9 Decbr. 1876. Sp. om de i Driftsreglementet for Hovedjernbanen indtagne Bestemmelser om Erstatningspligtens Begrændsning ere bindende for Vareafsenderen og om Fortolkningen af disse Bestemmelser. 1877, S. 107.
10 Marts 1877. En Lokomotivjernbane, der ved Gnister fra Lokomotivet havde sat Ild paa en Mands Skov, gjennem hvilken Jernbanen havde exproprieret Grund, idømt Erstatning efter uvillige Mænds Skjøn, idet behørig Forsigtighed ved Driften ei antoges udvist. S. 337.
14 Juni 1877. Antaget, at under Betegnelsen „Grund-Erstatning" ved Expropriation til et Jernbaneanlæg indgaar ogsaa den saakaldte „Ulempeerstatning", der i Regelen tilkjendes særskilt. S. 558.
17 Juli 1877. Bestemmelsen i Veil.s § 19 anseet anvendelig, ikke blot paa Nyopførelse af Hus, men ogsaa paa Gjenopførelse af nedrevet Hus. Antaget, at Grundlovens § 105 ikke medfører Krav paa Erstatning for Uleilighed forvoldt ved Bygningsforskrifter, som de i nævnte § indeholdte. S. 673.
14 Juni 1878. En Gaardbruger, hvis Ko var kommen ind paa Jernbanelinien og forvoldte, at et Træn gik ud af Sporet, sat under Tiltale, men frifunden, forat have forsømt at laase en Overgangsgrind, som han blot havde lukket, og som en Uvedkommende maatte antages senere at have aabnet. S. 482.
16 Novbr. 1878. Sp. om en Veiarbeidspligtig kunde sætte sig ud over en foretagen Fordeling af Veistykkerne i Roden, paa Grund af at Lovgivningens Forskrifter paastodes ikke nøiagtig befulgt ved Fordelingens Fastsættelse, besvaret benegtende, idet Fravigelsen ikke antoges at gaa videre, end at den laa indenfor det administrative Omraade. S. 785.
13 Septbr. 1879. Ved en Jernbanexpropriationstaxt lod det Offentlige bemærke, at det ved Erstatningens Ansættelse opstkede Spørgs-

maalet om Erstatning for Resiko ved Ildebrand holdt udenfor Skjønnet, og forbeholdt dette afgjort i Tilfælde Ildsvaade opstod. Det Offentlige benegtede, at Ildsvaade forvoldt ved en Jernbanes forsvarlige Drift gav Krav paa Erstatning. En Grundeier begjærer imidlertid — under Forbehold af fuld Skadeserstatning i Tilfælde Ild opstod — særlig Erstatning for det Tab, han udsattes for, ved enten ikke at kunne faa sin Skov assureret eller at maatte betale en høiere Præmie. Heri nyder han Medhold ved Administrators Eragtning, men Skjønsmændene erklærede efter de foreliggende Oplysninger for Tiden intet Skjøn i denne Post at kunne afgive. Fravigelseskjendelse gaves ikke destomindre. Det Offentlige indankede den første Eragtning til Høiesteret til Underkjendelse, men Retten stadfæstede. Fra enkelte Voterendes Side Udtalelser om Adgangen til at indbringe Retsspørgsmaalet for Høiesteret, da det var uklart, om dets Løsning efter Omstændighederne havde reel Interesse. S. 882.

Od. 2 Decbr. 1872. Sp. om en Dam, der opdæmmer Vand over Andres Grund i Kraft af Alders Tids Brug, med Bevarelse af Servituten kan flyttes, naar derved ikke Skade forvoldes den Servitutbetyngede, eller om Servituten skal ansees strengt bunden til den ældre Dam. Antaget, at Bevisbyrden for, at Servituten ikke er udvidet, paahviler den, som har flyttet Dammen. 1873, S. 773.

Bd. 8 Febr. 1876. Antaget, at en Jernbane, der uden Bemærkning modtager en Vare i Emballage, har Formodningen mod sig, naar den senere benegter, at Varen ved Modtagelsen var ubeskadiget. Antaget, at en Jernbane ikke ubetinget ved sit Driftsreglement kan betinge sig Frihed for Lovens almindelige Erstatningsansvar, naar Varen kommer tilskade under Transporten, eller betinge sig, at Bevisbyrden væltes fra Jernbanen og over paa Afsenderen. S. 185.

Notits. Om Jernbaners Erstatningspligt. 1879, S. 896.

Vexler og Vexelobligationer.

10 Febr. 1871. Sp. om norsk Konkursbehandling kan kræves paa Grund af Ikkebetaling af en af et Handelshus i Udlandet akcepteret og i Udlandet betalbar Vexel. S. 156.

7 Oktbr. 1871. Sp. om en Mand, der oprindelig støttede sit Krav til Vexler, kunde gjøre dette gjældende uden enten at fremskaffe Vexlerne eller lade dem mortificere, efter Omstændighederne besvaret bekræftende. S. 687.

1 Febr. 1872. Sp. om ved et Vexelobligationslaan i en Sparebank saadan Novation havde fundet Sted, eller saadan kontraktmæssig Henstand var given, at en Kautionist derved kunde antages fritaget for sit Ansvar. S. 157.

3 Febr. 1872. Sp. om Virkningen ligeoverfor en Diskonteringsindretning af, at en Vexelobligation modtoges til Diskontering som nyt Dokument, uagtet den var paategnet „Til Fornyelse". S. 177.

30 Mai 1872. Sp. om man af en protesteret Vexel efter L. 8 5—13—20 kan beregne baade ½ pCt. Provision og tillige Protestomkostningerne og Porto eller blot en af Delene. S. 532.

16 Januar 1875. Antaget, at Vexelretten efter en Vexel, trukken fra Norge paa Rouen, betalbar i Paris, der formedelst det under den fransk-tydske Krig i Frankrige udfærdigede generelle Moratorium,

ikke blev protesteret i betimelig Tid, ikkedestomindre efter norsk Ret var bevaret mod Endossenterne. S. 81.

27 Febr. 1875. Antaget, at en Lithograf, der havde faaet Farvesager fra et udenlandsk Hus, ikke var forpligtet til at akceptere for Beløbet, fordi dette ei udtrykkelig var betinget ved denne Leilighed, skjønt det tidligere havde været praktiseret saaledes mellem Kontrahenterne. Videre antaget, at den Omstændighed, at den nævnte Lithograf i Anledning en anden Forretning havde faaet et Skadeserstatningskrav paa det udenlandske Hus, i ethvert Fald maatte give ham Ret til at negte Akcept for den ældre Gjæld. Antaget, at det udenlandske Hus, der havde solgt en Maskine til Lithografen paa Vilkaar, at den skulde leveres i Hamburg til en stipuleret Tid og betales med et bestemt Beløb forud og Resten om 3 og 6 Maaneder mod Akcept, var berettiget til at gjøre Akceptens Meddelelse til Betingelse for Maskinens Udleverelse, og den Mening, at Ordinatøren havde Ret til at afvente Trattaens Præsentation til Akcept, forkastet. S. 186.

15 Marts 1876. En Person, der havde anbragt Vexler, hvor Akceptanternes Navne vare erhvervede paategnede, uden at Tiltalte kjendte Vedkommende eller vidste mindste Besked om hvem de vare og hvor de vare at finde, anseet efter 21—1 for ikke at have gjort vedkommende Laaneindretning opmærksom paa Forholdet. S. 388.

23 Febr. 1878. Forstaaelsen af Konkursl.s § 44 sidste Passus omhandles, uden at bindende Præjudikat gives. S. 396.

26 Juni 1878. Et Handelshus kjendt uberettiget til at beholde Vexler, der vare endosserede til det, for ved dets Hjælp at faa dem diskonterede, — som Afdrag paa eget Tilgodehavende hos Oversenderen. Denne Indsigelse antaget at kunne benyttes som Frifindelsesgrund af en Endossent paa Vexelen. S. 613.

11 Oktbr. 1878. Sp. om den Omstændighed, at det syntes at have været Forudsætningen hos alle Endossenter paa en Vexelobligation ved Indgaaelse af Endossementsforpligtelsen, at Ansvaret i Tilfælde vilde blive at dele ligt uden Hensyn til Ordenen, kunde paaberaabes af den ene som juridisk forpligtende for de andre, besvaret benegtende. S. 757.

13 Febr. 1879. Under en Justitssag falder Udtalelser om Berettigelsen til at forandre Dato paa ellers ægte Vexler. S. 173.

17 Febr. 1880. Antaget, at Tiden, inden hvilken Underretning om Vexelprotest skal meddeles, ubetinget regnes fra Protestdagen og ikke i det i L. af 20 Aug. 1842 § 5 nævnte Tilfælde fra Forfaldsdagen. S. 295.

17 April 1880. En Person, der som Endossent havde paategnet en Vexelobligation, der ved Udstederens Navn var mærket „Til Fornyelse", og som oprindelig havde været udfyldt som anbragt i en offentlig Laaneindretning, frifunden for at betale en Privatmand, hos hvem Vexelobligationen var anbragt med Rettelse i det sidste Endossement. S. 412.

Stifted. 20 Juli 1868. Sp. om en Eier efter protesteret Vexel efter L.s 5—13—20 kan beregne baade Protestomkostninger og Provision. Sp. om Eier af protesteret Vexel kan fordre Udlæg i Trassentens Konkursbo for Omkostninger paadragne ved forsøgt Indtale af Beløbet hos Akceptanten senere end Trassentens Bo overgaves til Stifteretten. 1871, S. 214.

Ud. 17 April 1872. Sp. om det franske Moratoriums Virkning paa norske Vexelforpligtedes Stilling. S. 335.

Vd. 23 Mai 1876. Dom negtet for en Vexel, fordi Vexeleieren ikke havde givet Valuta for den til den Sagsøgte fra hvem Vexelen var ham direkte tilendosseret. S. 584.

Vd. 7 Mai 1878. Vexel-Protest paa den 8 Løbedag antaget at være optagen for tidlig, og derfor at være ugyldig, og som Følge deraf de en protesteret Vexel tilkommende processuelle Begunstigelser anseet tabte. S. 591.

Afh. Det franske Moratorium. 1871, S. 329.

Afh. Om Aldersforholdet mellem Vexelreglementet i Frdn. af 16 April 1681 og Lovbogens 5—13—6 ff. 1873, S. 457.

Afh. Lidt om de Konflikter, Vexellovgivningerne fremkalde i den internationale Vexelhandel. 1875, S. 241.

Afh. Om Arbeidet for en ensartet Vexellovgivning. 1877, S. 193.

Notits. Om Tiden for Optagelse af Vexelprotest. 1879, S. 147.

Afh. Det skandinaviske Vexellov-Udkast. 1879, S. 397 og 413.

Vinkelskriveri.

1 Oktbr. 1879. En Inkassator, der efter Overenskomst med en Sagfører procederede i dennes Navn og delte Udbyttet med ham, anseet for ulovlig Sagførsel. Ligesaa tvende Inkassatorer, der havde ladet sig Fordringer tiltransportere og indtalt dem i eget Navn. Arbitrær Straf anvendt under nogen Tvivl om, hvorvidt 21—18 paa Tilfældet var anvendelig. 1880, S. 22.

Værnething.

10 Febr. 1871. Sp. om et Medlem af et udenlandsk Interessentskab som norsk Borger havde fast Bopæl eller Værnething i Norge, saaat hans Forum med Hensyn til Konkursbehandling var der. S. 156.

18 Febr. 1871. Sp. om Forum i en Grændsetvist mellem to faste Eiendomme, hvor Eiendomsgrændsen og Jurisdiktionsgrændsen faldt sammen. S. 361.

27 Septbr. 1871. Sp. om Pantebrev i Skib paa Stabelen skal thinglæses ved Værftets Jurisdiktion eller ved Udstederens personlige Værnething. Sp. om Sameiere i et Skib efter Omstændighederne skulde ansees at danne et eget Interessentskab med særskilt Værnething som saadant. S. 697.

30 Mai 1872. Sp. om et Firma, der indehavdes af en enkelt Person, men betegnedes som bestaaende af flere Medlemmer, skulde betragtes som bosat der, hvor Firmaet drev sine Forretninger, eller der, hvor Indehaveren var bosat. S. 532.

5 April 1873. Sp. om Edsaflæggelsesforum for en Udlænding. S. 365.

23 Oktbr. 1873. Tvivlsomt Sp. om en Udlændings Ophold her i Landet skulde ansees som midlertidigt eller fast. S. 769.

23 Januar 1874. Sp. om, hvor en Person skulde ansees at have Bopæl og saaledes være pligtig at svare personlige Skatter. S. 249.

5 April 1877. En Sag antaget at kunne anlægges ved Kristiania Forum, uagtet forum delicti commissi og Tiltaltes Hjemthing var Hallingdal. S. 404.

Kjendelse. 11 Febr. 1879. Skjønsforretningers Forum. S. 162.

Ægtefæller, Forældre og Børn samt andre Familieforhold.

10 Septbr. 1872. Antaget, at naturlige Børn ogsaa ligeoverfor Fader, der ved Testamente indsætter dem til Arving, nyder Fritagelse for Arveafgift. S. 761.

19 Oktbr. 1872. Antaget, at en Ægtemand, hvis Hustru avler Barn i Hoer, er pligtig at opgive den virkelige Barnefaders Navn til Daaben og strafbar, naar han opgiver sit eget Navn, uagtet bekjendt med Sammenhængen. S. 834.

3 Mai 1873. Sp. om Adgangen til efter Omstændighederne at aflægge Paternitetsed. S. 422.

20 Septbr. 1873. Antaget, at en gift Mand ikke ved en blot paategnet Transport til Hustruen paa Værdipapirer kan stifte et Særeie for denne og en Livsassurancepolice forsaavidt sat i Klasse med et Gjældsbrev. S. 690.

6 Decbr. 1873. Sp. om Mand og Hustru efter § 16 i Lov af 6 Septbr. 1845 svare begge, eller kun en, og da hvilken, for ulovligt Brændevinssalg, foretaget af Hustruen for hendes og Mands fælles Regning. 1874, S. 134.

5 Decbr. 1877. Antaget, at efter den nye Arvelov alene Livsarvinger have Krav paa Lovbydelse efter 5—1—9. 1878, S. 229.

30 Marts 1878. Tvivlsomt Sp. om Anvendelsen af 5—1—13. S. 566.

16 Mai 1878. En Livsassurance, som efter Policens Indhold ved den Forsikredes Død, hvis hans Enke overlevede ham, skulde udbetales hende, anseet som Enkens Særeie, uagtet de aarlige Præmier vare betalte af Manden af Fælledsboets Midler og ingen kgl. Konfirmation var erhvervet til Stiftelse af det delvise Særeie. S. 497.

9 Juli 1878. Antaget, at Bestemmelsen i den reviderede Krll.s Kap. 27 § 3 næstsidste Passus om det Offentliges Indtræden i den paa Legemet fornærmedes Klageret, naar dennes indtrufne Død har været til Hinder for, at han selv kunde forlange Paatale, ogsaa gjælder, naar den Fornærmede har staaet i det i Krll.s Kap. 15 § 20 nævnte Forhold til Fornærmeren. S. 661.

20 Septbr. 1878. En Moder, der sattes under Tiltale for med Magt og mod Forpleierens og Fattigtilsynsmandens Villie at have sat sig i Besiddelse af sit sindssyge Barn, der efter Fattigvæsenets Foranstaltning var udsat for Fattigvæsenets og Amtskommunens Regning, frifunden. S. 703.

20 Decbr. 1878. Et Par Forældre, der havde taget sine tvende Børn tilbage fra den Person, hos hvem de af Fattigvæsenet vare udsatte, anseet efter Krll.s 16—4. 1879, S. 111.

1 April 1879. En Mands Forpligtelse til at forsørge sin Hustru bortfalder ikke ved Separation, men først ved Ægteskabets fuldstændige Ophævelse. S. 435.

25 April 1879. En som Barnefader udlagt Person efter Omstændighederne negtet at aflægge Benegtelsesed. S. 491.

17 Juli 1879. Ordet „Efterkommere" i et Skjøde af 1798 anseet at betegne Hustru og Børn, ikke den hele Descendents. S. 832.

23 Oktbr. 1880. En Hustru, for hvem der var stipuleret Særeie, optræder i Mandens og hendes Fællesbo, der staar under Konkursbehandling, som Kreditor paa sit Særeies Vegne, men faar ikke sin Fordring anerkjendt, fordi de under Sagen omtvistede Særeie-Gjen-

stande ikke havde været saaledes individualiserede og separerede fra Fællesboet, som fornødent for at opretholde en Særret, selv om Særeiet forøvrig var gyldig stiftet. Spørgsmaalet om Særeie kan stiftes uden kgl. Konfirmation berøres uden at løses. S. 684.

Responsum fra det juridiske Fakultet: Om Slægtskabs Omfang efter norsk Ret. 1873, S. 473.

Notits. Dansk Dom, hvorved antaget, at offentlig Forlovelse med Hensyn til Forpligtelse til i Besvangrelsestilfælde at ægte Pigen staar i Klasse med det i Frd. 5te Marts 1734 omhandlede Løfte. 1873, S. 794, kfr. 1874, S. 502.

Afh. Om Børns Pligt til at underholde Forældre. 1874, S. 393.

Ærekrænkelser.

11 Marts 1871. Krll.s 17—1 anseet lige anvendelig enten Forbrydelsen er ubetinget offentlig Paatale undergiven eller kun paatales efter den Fornærmedes Forlangende. S. 534.

13 Januar 1874. En Person, der var domfældt som Tyv, men som overensstemmende med Høiesterets Indstilling ved Benaadning havde faaet Straffen nedsat til en ringe Mulkt, sagsøger under privat Søgsmaal Hovedvidnet i Sagen for falsk Vidnesbyrd, men dømmes isteden selv for falsk Anklage, dog efter Omstændighederne alene til en ringe Mulkt. S. 211.

4 Septbr. 1874. En Person, der i Skrivelse til vedkommende Sognepræst havde opgivet visse Fakta, der syntes ham at begrunde Mistanke mod en Skolelærer for udvist utugtigt Forhold mod en kvindelig Elev, sagsøges for Injurier, men frifindes, dels fordi Indstevnte antoges at have sine Ord i Behold, forsaavidt angik de refererede Fakta, dels fordi Appellanten iallefald maatte tilregne sig selv at hans Optræden var bleven misforstaaet. S. 671.

29 Septbr. 1875. Straffældelse efter 17—1. Sp. om en mundtlig nærmere Forklaring til Fogden, efter at skriftlig Anmeldelse var indleveret, skulde antages som en Tilføielse til denne eller Tiltalte dømmes for, hvad han fra først af havde gjort. Sp. om 17—1 er anvendelig, naar selve Fremstillingen af Faktum viser, at den anmeldte Handling vilde være straffri. S. 649.

26 Januar 1876. Sp., om en Række strenge Udtalelser over en Bladredaktør skulde ansees beføiede eller ikke. Antaget, at en Avisredaktør maa antages at have villet de Følger af sit Skriveri, som med Rimelighed maatte være deres Virkning. S. 257.

27 Januar 1876. Et Dampskibsselskab, der havde omsendt et for en konkurrerende Linie fornærmeligt Cirkulære, efter Omstændighederne frifundet baade for Straf og Erstatning. S. 268.

26 Febr. 1876. Vidtløftig Injuriesag, hvori Indstevnte i to Instantser fældedes i Mulkt og Omkostninger, men i Høiesteret frifandtes med Ophævelse af Omkostningerne. Uagtet Mulkten bortfaldt, mortificeredes ved Høiesteretsdommen ogsaa de brugte Ytringer, forsaavidt i dem laa, at Sagsøgernes Forhold skulde være strafbart. Sp. om Anvendelse af Mulkt efter Høiesteretslovens § 13 for utilbørlige Ytringer i Skranken om ustevnt Mand. S. 337.

18 Marts 1876. Særdeles tvivlsomt Sp. om en Bestjaalen, der anmeldte Tyveriet for Politiet, ledsaget af i god Tro afgivne Forklaringer om hvem der formentlig var den Skyldige og hans Med-

skyldige og som — efter Høiesterets Majoritets Opfatning af Faktum — ledsagede disse Forklaringer med en Anmodning til Politiet om at arrestere den formentlige Skyldige og den formentlige Medskyldige, var ansvarlig for den Ulempe og Tort, som ved Arresten forvoldtes den sidste, der fandtes ganske uskyldig. S. 369.

15 August 1878. Eiendommeligt Tilfælde af falsk Anklage for Indbrudstyveri, anseet med Fængsel paa Vand og Brød i 8 Dage. S. 677.

21 Oktbr. 1879. En Kjøbmand, der i en Avis havde ladet indrykke et Avertissement saalydende: „Giftfrie emaillerede Gryder faaes kuns hos N. N.“, sagsøges af konkurrerende Grydehandlere for Injurier, men frifindes. 1880, S. 47.

16 Septbr. 1880. En Person, der uden Føie havde indgivet Klage over en Lensmand for Forbrydelse i hans Bestilling, i Underretten anseet efter 17—1, men i Overretten og Høiesteret frifunden, fordi han ikke antoges at have handlet „mod bedre Vidende“. S. 774.

Notits. Injuriesag behandlet som privat Politisag. 1877, S. 400.

Cp. E.F.
9/24/25